

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 30 Ljubljana, četrtek 30. 4. 2015

ISSN 1318-0576 Leto XXV

DRŽAVNI ZBOR

1252. Zakon o dopolnitvah Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVZEU-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o dopolnitvah Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVZEU-C)

Razlašam Zakon o dopolnitvah Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVZEU-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. aprila 2015.

Št. 003-02-3/2015-4
Ljubljana, dne 29. aprila 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O DOPOLNITVAH ZAKONA O SODELOVANJU MED DRŽAVNIM ZBOROM IN VLADO V ZADEVAH EVROPSKE UNIJE (ZSDZVZEU-C)

1. člen

V Zakonu o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (Uradni list RS, št. 34/04, 43/10 in 107/10) se za 11.a členom doda novi 11.b člen, ki se glasi:

»11.b člen

(1) Vlada predlaga kandidata ali kandidatko za člana Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: kandidat) na podlagi obvestila pristojnih institucij EU in predlog posreduje državnemu zboru. Vlada o predlogu odloči na redni seji.

(2) Kandidat se predstavi delovnemu telesu državnega zbora, pristojnemu za evropske zadeve, ki o kandidatu glasuje in o njem poda mnenje z obrazložitvijo ter ga nemudoma pošlje vladi.

(3) Na mnenje iz prejšnjega odstavka vlada ni vezana. Po prejemu mnenja in pred posredovanjem predloga kandidata pristojnim institucijam EU vlada o predlogu obvesti državni zbor. Predlog vlade mora biti obrazložen.

(4) Postopek iz tega člena se smiselno uporablja tudi za predlaganje predstavnika ali predstavnice Republike Slovenije v Evropsko računsko sodišče in v Upravni odbor Evropske investicijske banke.«.

2. člen

Podzakonski akti in Poslovnik državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se uskladijo s tem zakonom v roku treh mesecev po začetku veljave tega zakona.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-01/15-2/19
Ljubljana, dne 21. aprila 2015
EPA 335-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
Primož Hainz l.r.
Podpredsednik

1253. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d., iz naslova kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za refinanciranje obstoječega dolga DARS d.d. (ZPKROD)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d. d., iz naslova kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za refinanciranje obstoječega dolga DARS d. d. (ZPKROD)

Razlašam Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d. d., iz naslova kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za refinanciranje obstoječega dolga DARS d. d. (ZPKROD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. aprila 2015.

Št. 003-02-3/2015-2
Ljubljana, dne 29. aprila 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O POROŠTVU REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA OBVEZNOSTI DARS D.D., IZ NASLOVA
KREDITOV IN DOLŽNIŠKIH VREDNOSTNIH
PAPIRJEV, NAJETIH OZIROMA IZDANIH
ZA REFINANCIRANJE OBSTOJEČEGA DOLGA
DARS D.D. (ZPKROD)

1. člen

(1) Republika Slovenija daje poroštvo za obveznosti Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. (v nadaljnjem besedilu: DARS d.d.), iz naslova najetih kreditov oziroma izdanih dolžniških vrednostnih papirjev za namen refinanciranja obstoječega dolga. Refinanciranje obstoječega dolga po tem zakonu je poplačilo obstoječih obveznosti iz kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev DARS d.d., najetih oziroma izdanih za potrebe gradnje na podlagi Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 13/96, 41/98 in 50/04), ki so navedeni v tretjem odstavku tega člena.

(2) Republika Slovenija daje poroštvo za namen refinanciranja obstoječega dolga iz naslova najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev DARS d.d. iz tretjega odstavka tega člena v letni vrednosti do 300 mio EUR glavnice kreditov ali vrednosti anuitet dolžniških vrednostnih papirjev.

(3) Sredstva najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev se lahko porabijo izključno za refinanciranje kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev DARS d.d., navedenih v naslednji preglednici (upoštevano stanje na dan 28. 2. 2015):

Zakon o poroštvu	Kreditodajalec	Številka pogodbe	Datum sklenitve kreditne pogodbe	Datum končne zapadlosti kredita	Pogodbeni znesek (v EUR)	Stanje dolga na dan 28. 2. 2015 (v EUR)
Uradni list RS, št. 20/95	EIB B	18267	6. 11. 1995	10. 10. 2015	32.000.000	2.163.200
Uradni list RS, št. 20/95	EIB C	18966	20. 9. 1996	10. 8. 2016	30.000.000	3.027.000
Uradni list RS, št. 27/98	EIB II	2102	25. 5. 1998	15. 3. 2018	130.000.000	30.333.333
Uradni list RS, št. 36/99	EIB III	20093	7. 6. 1999	15. 6. 2019	175.000.000	52.500.000
Uradni list RS, št. 92/99	EIB IV	20351	30. 11. 1999	15. 9. 2019	160.000.000	53.333.333
Uradni list RS, št. 15/03	EIB V	21892	27. 12. 2002	15. 6. 2027	120.000.000	75.000.000
Uradni list RS, št. 86/04	EIB VI	22702	27. 9. 2004	15. 6. 2029	110.000.000	91.190.000
Uradni list RS, št. 72/05	EIB VII	23200	30. 9. 2005	30. 6. 2036	250.000.000	246.590.909
Uradni list RS, št. 127/06	EIB VIII	23819	18. 12. 2006	15. 9. 2032	300.000.000	299.027.778
Uradni list RS, št. 17/00	Autovie Venete	141/00	11. 4. 2000	13. 8. 2025	47.774.329	35.034.508
Uradni list RS, št. 17/96	Konzorcij bank I	1/96-SIN	9. 10. 1996	1. 8. 2016	120.974.519	36.520.684
Uradni list RS, št. 17/96	Konzorcij bank II	3-99/SIN	21. 6. 1999	1. 5. 2019	44.969.982	40.260.380
Uradni list RS, št. 13/98	Konzorcij bank III	5/99-SIN	28. 7. 1999	1. 4. 2019	70.094.162	64.486.629
Uradni list RS, št. 31/99	Konzorcij bank IV	1/00-SIN	30. 3. 2000	1. 1. 2020	34.441.630	31.858.507
Uradni list RS, št. 31/99	Konzorcij bank V	7/00-SIN	15. 12. 2000	1. 7. 2020	39.701.078	36.524.991
Uradni list RS, št. 31/99	Konzorcij bank VI	5/01-SIN	16. 7. 2001	1. 7. 2021	32.960.051	29.334.446
Uradni list RS, št. 31/99	Konzorcij bank VII	8/04-SIN	25. 10. 2004	30. 4. 2024	61.397.911	48.606.679

Zakon o poroštvu	Kreditodajalec	Številka pogodbe	Datum sklenitve kreditne pogodbe	Datum končne zapadlosti kredita	Pogodbeni znesek (v EUR)	Stanje dolga na dan 28. 2. 2015 (v EUR)
Uradni list RS, št. 31/99	Hypo Alpe Adria Bank I	59911084	17. 11. 2003	30. 4. 2023	24.991.257	22.075.610
Uradni list RS, št. 31/99	Hypo Alpe Adria Bank II	59901507	25. 10. 2004	30. 4. 2024	15.010.491	11.883.305
Uradni list RS, št. 76/05	Hypo Alpe Adria Bank III	59902061	10. 11. 2005	31. 10. 2023	20.864.630	18.778.167
Uradni list RS, št. 76/05	Unicredit banka Slovenija I	TK 1187/2005	10. 11. 2005	31. 10. 2023	20.864.630	15.022.534
Uradni list RS, št. 79/06	Unicredit banka Slovenija II	DK 1683/2006	21. 12. 2006	30. 12. 2021	100.000.000	46.666.667
Uradni list RS, št. 49/09	Unicredit banka Slovenija III	K 1578/2009	26. 10. 2009	30. 10. 2019	47.000.000	47.000.000
Uradni list RS, št. 79/06	Banka Koper I	2173/06-239046	20. 12. 2006	30. 12. 2021	35.000.000	16.333.333
Uradni list RS, št. 49/09	Banka Koper II	203076	26. 10. 2009	31. 12. 2020	50.000.000	50.000.000
Uradni list RS, št. 55/08 in 20/06	Kreditanstalt fur Wiederaufbau 267,5	23642	19. 9. 2008	30. 5. 2029	267.500.000	242.421.875
Uradni list RS, št. 55/08	Kreditanstalt fur Wiederaufbau 55	24077	7. 7. 2009	7. 7. 2019	55.000.000	49.500.000
Uradni list RS, št. 49/09	Kreditanstalt fur Wiederaufbau 50	24246	26. 10. 2009	26. 10. 2019	50.000.000	50.000.000
Uradni list RS, št. 20/06	Nova ljubljanska banka I	3068/ 111700179	24. 7. 2007	30. 12. 2027	245.000.000	199.062.500
Uradni list RS, št. 76/05	Nova ljubljanska banka II	3068/111800009MM	31. 3. 2008	30. 11. 2027	145.000.000	145.000.000
Uradni list RS, št. 97/10	NLB III	LD1318500038	7. 8. 2013	28. 4. 2023	50.000.000	50.000.000
Uradni list RS, št. 55/08	Kommunalkredit banka	19660	2. 11. 2010	30. 6. 2020	70.000.000	70.000.000
Uradni list RS, št. 76/05	Deutsche Pfandsbriefsbank I	290265DW	22. 5. 2006	28. 2. 2024	75.000.000	64.285.714
Uradni list RS, št. 20/06	Deutsche Pfandsbriefsbank II	273344DW	13. 11. 2006	30. 11. 2021	150.000.000	116.666.667
Uradni list RS, št. 97/10	Sberbank	240-51-507132	18. 7. 2013	30. 10. 2022	60.000.000	60.000.000
Uradni list RS, št. 56/03	Obveznice DRS I	DRS I	28. 7. 2004	28. 7. 2024	56.042.047	56.042.047
Uradni list RS, št. 56/03	Obveznice DRS II	DRS II	26. 4. 2005	26. 4. 2025	61.758.920	61.758.920
Uradni list RS, št. 76/05	Obveznice DRS III	DRS III	28. 10. 2005	28. 10. 2020	42.563.580	42.563.580
Uradni list RS, št. 97/10	Schuldschein 37,78	SCH I	15. 1. 2015	15. 1. 2030	37.780.000	37.780.000
Skupaj						2.648.633.298

(4) Za znesek refinanciranja posameznega kredita oziroma dolžniško vrednostnega papirja, ki bo refinancirano z novim poroštvo na podlagi tega zakona, se v enaki višini zmanjša poroštvo po zakonu o poroštvu, s katerim je bilo poroštvo dano.

(5) DARS d.d. lahko izvaja proces refinanciranja za kredite in dolžniške vrednostne papirje iz preglednice iz tretjega odstavka tega člena do 31. 12. 2030 pod naslednjimi pogoji:

- končna zapadlost kreditov ali dolžniških vrednostnih papirjev ne sme biti daljša od 31. 12. 2040,
- stroški, povezani z najemom kredita, ne smejo presežati 0,5% vrednosti glavnice kredita,
- stroški organizacije izdaje dolžniških vrednostnih papirjev ne smejo presežati 1% nominalne vrednosti izdaje,
- zahtevani donosi na dolžniške vrednostne papirje DARS d.d. morajo biti primerljivi z zahtevanimi donosi na primerljive državne vrednostne papirje.

2. člen

Če DARS d.d. ne bo poravnal obveznosti iz naslova najetih kreditov, za katere je Republika Slovenija dala poroštvo po tem zakonu, bo Republika Slovenija, namesto DARS d.d., na podlagi predhodnega pisnega poziva kreditodajalca ali drugega upravičenca brezpogojno, nepreklicno in na prvi poziv poravnala zapadlo obveznost.

3. člen

(1) Če DARS d.d. ne bo sposoben poravnati obveznosti iz naslova izdanih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere je Republika Slovenija dala poroštvo po tem zakonu, bo Republika Slovenija, namesto DARS d.d., na podlagi predhodnega pisnega obvestila DARS d.d., poroku na dan zapadlosti posamezne obveznosti brezpogojno in nepreklicno poravnala zapadlo obveznost zakonitemu imetniku dolžniškega vrednostnega papirja ali drugemu upravičencu.

(2) Republika Slovenija in DARS d.d. podrobneje opredelita način in vsebino obvestila iz prejšnjega odstavka s pogodbo.

(3) Če DARS d.d. ne bo poravnal obveznosti iz naslova izdanih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere je Republika Slovenija dala poroštvo po tem zakonu in DARS d.d. ne bo predhodno pisno obvestil poroka iz prvega odstavka tega člena, bo Republika Slovenija, namesto DARS d.d., na podlagi predhodnega pisnega poziva zakonitega imetnika dolžniškega vrednostnega papirja ali drugega upravičenca brezpogojno in nepreklicno poravnala zapadlo obveznost zakonitemu imetniku dolžniškega vrednostnega papirja ali drugemu upravičencu.

4. člen

Obseg izdajanja poroštev države po tem zakonu se ne všteva v kvoto izdajanja poroštev države, ki jo za posamezno leto določa zakon, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

5. člen

(1) V primeru zadolžitve s krediti sklne pogodbe o poroštvu s kreditodajalci v imenu in za račun Republike Slovenije minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo za to pooblasti vlada.

(2) V primeru zadolžitve z izdajo dolžniških vrednostnih papirjev izda poroštveno izjavo v imenu in za račun Republike Slovenije minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo za to pooblasti vlada.

6. člen

Najpozneje ob sklenitvi poroštvene pogodbe oziroma izdaji poroštvene izjave skleneta DARS d.d., ter v imenu in za račun Republike Slovenije minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo za to pooblasti vlada, pogodbo, s katero uredita način zavarovanja porošstva Republike Slovenije.

7. člen

Ministrstvo, pristojno za finance, potrjuje vsakoletni program refinanciranja DARS d.d. Potrjen program refinanciranja

DARS d.d. je obvezni sestavni del poslovnega načrta DARS d.d. za posamezno leto.

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-07/15-6/12

Ljubljana, dne 21. aprila 2015

EPA 438-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
Primož Hainz l.r.
Podpredsednik

1254. Sklep o odreditvi parlamentarne preiskave za spremembo zakonodaje ter za druge odločitve Državnega zbora iz njegove pristojnosti ter za ugotovitev in oceno dejanskega stanja za ugotovitev politične odgovornosti nosilcev javnih funkcij zaradi suma, da so sodelovali pri nadzoru slovenskega bančnega sistema in pri posrednem ali neposrednem vplivanju preko državnega lastništva oziroma preko državnih organov in regulatorjev na odločitve v slovenskem bančnem sistemu v zvezi z odobritvijo odpisanih kreditov, unovčenih garancij, posojilne politike in prenosa terjatev na družbo za upravljanje terjatev bank ter spoštovanje veljavnih zakonov ter predpisov pri odobranju in upravljanju s krediti ter bančnimi garancijami in zaradi suma, da so nastale še neugotovljene negativne posledice takšnih ravnanj

Na podlagi 93. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06 in 47/13), prvega odstavka 1. člena in prvega odstavka 4. člena Poslovnika o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93 in 33/03) ter 112. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) je Državni zbor na seji dne 24. aprila 2015 sprejel

S K L E P

o odreditvi parlamentarne preiskave za spremembo zakonodaje ter za druge odločitve Državnega zbora iz njegove pristojnosti ter za ugotovitev in oceno dejanskega stanja za ugotovitev politične odgovornosti nosilcev javnih funkcij zaradi suma, da so sodelovali pri nadzoru slovenskega bančnega sistema in pri posrednem ali neposrednem vplivanju preko državnega lastništva oziroma preko državnih organov in regulatorjev na odločitve v slovenskem bančnem sistemu v zvezi z odobritvijo odpisanih kreditov, unovčenih garancij, posojilne politike in prenosa terjatev na družbo za upravljanje terjatev bank ter spoštovanje veljavnih zakonov ter predpisov pri odobranju in upravljanju s krediti ter bančnimi garancijami in zaradi suma, da so nastale še neugotovljene negativne posledice takšnih ravnanj,

tako, da se:

1. ugotovi morebitno odgovornost nadzornika slovenskega bančnega sistema Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu:

BS), za stanje v slovenskem bančnem sistemu, predvsem za več stotilijonske izgube slovenskih bank, ki so jih povzročili odpisi kreditov, ki so bili večinoma slabo zavarovani ali pa nezavarovani in izgube, ki so bile posledice prenosa terjatev na Družbo za upravljanje terjatev bank (v nadaljnjem besedilu: DUTB). Parlamentarna preiskava naj ugotovi, ali je BS ustrezno ukrepala, ko so poslovne banke odobravale kredite, tudi za managerske odkupe podjetij (v nadaljnjem besedilu: MBO), za nepremičninske posle in posle na območju nekdanje Socialistične federativne republike Jugoslavije (v nadaljnjem besedilu: SFRJ) in ali bi lahko preprečila oziroma vsaj omejila odobravanje tolikšnega števila kreditov, za katere so narejene slabitve oziroma so odpisani. Parlamentarna preiskava naj ugotovi, ali je BS nalogo nadzornika opravljala neodvisno, strokovno, učinkovito in v skladu z zakonodajo ter predpisi;

2. ugotovi celotni znesek kreditov (v EUR in % celotnega portfelja bank), ki so jih od 1. 1. 1997 odobrile banke v večinski državni lasti (neposredni ali posredni-NLB d.d., Nova KBM d.d., ABANKA d.d. in Banka Celje d.d.) ter njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini, do dneva odreditve predmetne parlamentarne preiskave pa so bili ti krediti razvrščeni v bonitetni razred D ali E, odpisani oziroma bili kot terjatve preneseni na DUTB. Parlamentarna preiskava naj ugotovi znesek kreditov po posameznih komitentih, ki so jih od 1. 1. 1997 odobrile banke v večinski državni lasti (neposredni ali posredni-NLB d.d., Nova KBM d.d., ABANKA d.d. in Banka Celje d.d.) ter njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini, ob odobritvi so bili višji od 100.000 evrov (oziroma protivrednosti v SIT), do dneva odreditve predmetne parlamentarne preiskave pa so bili ti krediti razvrščeni v bonitetni razred D ali E, odpisani oziroma bili kot terjatve preneseni na DUTB. Parlamentarna preiskava naj ugotovi tudi, pod kakšnimi pogoji so bili ti krediti odobreni – obrestna mera, ročnost, stroški odobritve, zavarovanje kredita itd. in za kakšen namen;

3. ugotovi celotni znesek kreditov ter bančnih garancij (v EUR in % celotnega portfelja bank) in vseh kreditov ter vseh bančnih garancij po posameznih komitentih, ki so oziroma so bile tihe družbe ali tihi družbeniki in so jih od 1. 1. 1997 do dneva odreditve predmetne parlamentarne preiskave odobrile banke v večinski državni lasti (neposredni ali posredni-NLB d.d., Nova KBM d.d., ABANKA d.d. in Banka Celje d.d.) in njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini. Parlamentarna preiskava naj tudi ugotovi, pod kakšnimi pogoji so bili ti krediti oziroma bančne garancije odobreni-obrestna mera, ročnost, stroški odobritve, zavarovanje itd. in za kakšen namen;

4. ugotovi, ali so banke v večinski državni lasti (neposredni ali posredni-NLB d.d., Nova KBM d.d., ABANKA d.d. in Banka Celje d.d.) in njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini spoštovale in izvajale veljavne zakone ter predpise pri odobravanju in upravljanju s krediti ter bančnimi garancijami iz 2. in 3. točke te zahteve;

5. ugotovi oziroma razjasni posojilno politiko bank v večinski državni lasti (neposredni ali posredni-NLB d.d., Nova KBM d.d., ABANKA d.d. in Banka Celje d.d.) in njihovih odvisnih družb oziroma družb v skupini pri odobravanju ter upravljanju kreditov in bančnih garancij iz 2. in 3. točke te zahteve. Parlamentarna preiskava naj ugotovi, kakšna je bila politika in postopek odobritve kreditov in bančnih garancij teh bank, kakšna je bila politika glede določitve obrestnih mer, premije za tveganje in ostalih pogojev. Ugotovi naj, kako se je te kredite in bančne garancije spremljalo oziroma kakšna je bila politika upravljanja kreditnega tveganja, kakšen je bil proces zgodnjega odkrivanja povečanja kreditnega tveganja in razvrščanja dolžnikov ter izpostavljenosti. Ugotovi naj, kako so banke upoštevale kvaliteto naložb (boniteta komitenta, klasifikacija terjatev, slabitve), koncentracijo (velika izpostavljenost komitentov in povezanih oseb, globalni limit zadolževanja po panogah in regijah), rok dospelosti (ročnost in usklajenost z viri), kvaliteto zavarovanj in vrsto kreditov (kratkoročni, dolgoročni). Ugotovi naj, katere, koliko (celotni znesek in znesek po posameznih komitentih) in pod kakšnimi pogoji se je teh kreditov reprogramiralo. Parla-

mentarna preiskava naj tudi ugotovi, koliko in katere kredite in bančne garancije iz 2. in 3. točke te zahteve, so odobrile družbe v tujini in katere v Sloveniji (skupno in po posameznih komitentih) ter kdo so bili v tem času člani organov vodenja in nadzora teh družb;

6. ugotovi, kdo so bile osebe, ki so bile pristojne oziroma so odobravale kredite in bančne garancije iz 2. in 3. točke te zahteve. Parlamentarna preiskava naj ugotovi vloge in odgovornost članov uprav, nadzornih svetov in ostalih odgovornih oseb pri odobravanju teh kreditov (med drugim tudi opustitev poklicne skrbnosti ali ravnanje v nasprotju s poklicno skrbnostjo). Ugotovi naj tudi vlogo in odgovornost večinskega lastnika (države oziroma aktualne vlade) ter razišče morebitno vpletenost oziroma vplivanje ali opustitve posameznih nosilcev javnih funkcij. Parlamentarna preiskava naj ugotovi tudi, ali obstaja sum, da je katerakoli vpletena oseba, ki je bila vpletena v financiranje oziroma odobravanje kreditov in bančnih garancij iz 2. in 3. točke te zahteve, pridobila kakršnokoli premoženjsko ali nepremoženjsko korist;

7. ugotovi, kako in na kakšen način banke v večinski državni lasti (neposredni ali posredni-NLB d.d., Nova KBM d.d., ABANKA d.d. in Banka Celje d.d.) ter njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini krijejo izgube iz naslova odpisov in rezervacij. Parlamentarna preiskava naj ugotovi, ali se zaradi tega komitentom zaračunavajo neobičajno visoke obresti za kredite in neobičajno visoke provizije za bančne storitve ter naredi primerjava s podružnicami tujih bank v Sloveniji;

8. ugotovi, koliko je bilo sporno kreditiranje in izdajanje bančnih garancij (predvsem kreditiranje spornih MBO) posledica preteklega načina privatizacije družbenega premoženja, tranzicijske koncentracije kapitala, povezanosti slovenskih podjetij in ideologije nacionalnega interesa, s katero se je širilo oziroma se še danes širi prepričanje, da morajo vsa večja in pomembnejša podjetja ostati na vsak način v slovenski lasti in opravičevalo dejanja, s katerimi se je zagotavljalo, da to državno premoženje ne glede na tveganja, ceno in posledice prehaja v last posameznikov, ki pripadajo določenim slovenskim omrežjem oziroma elitam. Parlamentarna preiskava naj ugotovi, ali in koliko je k sedanjemu stanju v slovenskem bančnem sistemu pripomoglo »grozdenje« položajev (kopičenje funkcij) v obdobju od 1. 1. 1997 do dneva odreditve predmetne preiskovalne komisije, ko so lahko vodilni funkcionarji v državni administraciji kljub očitnemu konfliktu interesov hkrati zasedali tudi vplivne položaje v gospodarskih in javnih družbah, kar jim je omogočalo neposreden vpliv na privatizacijo družbenega premoženja;

9. ugotovi vzroke oziroma razjasni, zakaj po prvi sanaciji slovenskega bančnega sistema ni prišlo do nameravane privatizacije bank in ugotovi odgovornost članov vlade zaradi neizvedbe Programa prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za leto 2001, ki ga je vlada sprejela skupaj s predlogom državnega proračuna za leto 2001 (EPA 132-III), ki je bil nadgrajen s Programom privatizacije NLB d.d. in NKBM d.d., sprejetim na 30. seji vlade dne 31. 5. 2001;

10. ugotovi razloge za prisilno likvidacijo Probanke d.d. in Factor banke d.d. ter oceni smiselnost in gospodarnost ukrepa prisilne likvidacije Probanke d.d. in Factor banke d.d., predvsem glede na porabo davkoplačevalskega denarja;

11. ugotovi vlogo in odgovornost članov vlad ter guvernerjev in viceguvernerjev BS od leta 1996 naprej za to, da se je moralo konec leta 2013 že drugič sanirati slovenski bančni sistem;

12. oceni izvedbo pregleda kakovosti sredstev ter izvedbo stresnih testov za reprezentativni del bančnega sistema, ki ga je zahtevala Evropska komisija na podlagi priporočil Evropskega sveta, izdanih 29. 5. 2013 (Priporočilo Sveta v zvezi z nacionalnim reformnim programom Slovenije za leto 2013 in mnenje Sveta o slovenskem programu stabilnosti za obdobje 2012–2016);

13. primerja drugo sanacijo slovenskega bančnega sistema s sanacijami bančnih sistemov v drugih evropskih državah

(Španija, Irska, Ciper ...), ki so bile izvedene zaradi v letu 2008 začete svetovne finančne in gospodarske krize in ugotovi morebitna odstopanja od njihovih primerljivih dobrih praks.

Namen parlamentarne preiskave je:

Slovenija je edina tranzicijska država, ki je izvedla že drugo sanacijo bančnega sistema, odkar je samostojna država. Vzrok za sanacijo je bil enak pri obeh primerih – banke so dodeljevale kredite podjetjem in posameznikom, ki jih niso bili sposobni odplačevati. Tudi razlogi, zakaj so banke dodeljevale take kredite, so bili enaki – podeljevanje kreditov na podlagi političnih direktiv, nedelovanje nadzornih organov ter slabo, nestrokovno in neučinkovito upravljanje bank, pri čemer to upravljanje spremlja sum korupcije in klientelizma. Posledice takega upravljanja bank niso samo neposredni finančni stroški sanacije bank, ki jih krijejo davkoplačevalci. Zaradi vloge in pomena bank za delovanje celotnega gospodarstva ima tako upravljanje bank za posledico zmanjšanje gospodarske rasti, propadanje podjetij, povečevanje brezposelnosti ter vesplošno zmanjšanje blaginje državljanov. Zato je namen te parlamentarne preiskave ugotoviti vzroke in ravnanja, ki so privedli do ponovne sanacije slovenskega bančnega sistema, razjasniti sistem nadziranja, delovanja in upravljanja slovenskega bančnega sektorja, ki je dopustil, da so slovenske banke v takšnem stanju in ugotoviti posledice, ki jih bo imela sanacija za slovensko državo. Cilj te parlamentarne preiskave pa je, da bo s svojimi razkritji in ugotovitvami pripomogla k temu, da v Sloveniji že čez nekaj let ne bo treba izvesti že tretje sanacije slovenskega bančnega sistema, da bodo slovenske banke dolgoročno stabilne ter likvidne in da bodo normalno servisirale potrebe gospodarstva in prebivalstva. Namen te parlamentarne preiskave je torej:

1. Ugotoviti, zakaj BS, katere najpomembnejša naloga je nadzor bančnega sistema, ni ukrepala, ko se je odobrvalo toliko kreditov, ki so danes odpisani, razvrščeni v bonitetne razrede D ali E ali pa preneseni na DUTB. Nadalje naj se ugotovi, ali bi BS lahko preprečila ali pa vsaj omejila odobravanje tolikšnega števila kreditov, ki niso bili vrnjeni oziroma so bili le delno vrnjeni oziroma poplačani. Ugotovi naj se tudi, ali je pri izvrševanju svoje nadzorne funkcije BS izvajala zakone ter predpise (predvsem s področja izvajanja nadzora in ugotavljanja odgovornosti) ter ali je svoje naloge sploh opravljala in če da, ali jih je opravljala neodvisno, strokovno in učinkovito. Namen parlamentarne preiskave je tudi, da se ugotovi, ali so banke v večinski državni lasti in njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini spoštovale in izvrševale veljavne zakone in predpise. Predvsem naj se ugotovi, ali so bile spoštovana določila Zakona o bančništvu (v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), ki govorijo o upravljanju s tveganji.

2. Ugotoviti številke in podatke, koliko kreditov (celotni znesek in znesek po posameznih komitentih), komu in pod kakšnimi pogoji so odobrile banke v večinski državni lasti (neposredni ali posredni) in njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini od 1. 1. 1997, ti krediti pa so bili na dan predmetne parlamentarne preiskave razvrščeni v bonitetni razred D ali E, odpisani ali pa preneseni na DUTB. Nadalje je namen te parlamentarne preiskave, da se pridobi podatke tudi za kredite ter bančne garancije, ki so jih pridobile tihe družbe oziroma tihi družbeniki. Namen parlamentarne preiskave je tudi ugotoviti, koliko teh kreditov (celotni znesek in znesek po posameznih komitentih) je bilo odobrenih za MBO, koliko za nepremičninske posle, koliko za posle na območju nekdanje SFRJ in koliko za kredite, ki so jih posredno (preko podjetij, v katerih so bili lastniki ali prokuristi) ali neposredno najeli posamezni nosilci javnih funkcij.

Afere povezane z managerskimi prevzemi podjetij, ki jih praviloma financirajo predvsem banke v večinski državni lasti, se v Sloveniji pojavljajo že zelo dolgo (ena prvih je managerski prevzem BTC iz leta 2001), pa vendar vse do danes ni znane jasne številke, koliko takšnih kreditov so banke v večinski državni lasti odobrile, ker BS jasnih in konkretnih številk ni nikoli posredovala. Seveda tudi ni znano, pod kakšnimi pogoji so bili

ti krediti odobreni, komu se jih je odobrilo in koliko teh kreditov je že odpisanih, preneseni na DUTB oziroma lahko za njih pričakujemo, da ne bodo vrnjeni. Zato je namen parlamentarne preiskave pridobiti te podatke in številke.

Zaradi razsežnosti managerskih kreditov so sporni krediti iz naslova nepremičninskih poslov in poslov na območju nekdanje SFRJ kar malo v ozadju. Vendar pa obstaja sum, da so tudi pri teh poslih banke v večinski državni lasti utrpeli velike izgube in da so se tudi tukaj pojavljale velike nepravilnosti in celo kriminalna dejanja. Samo v aferi Agroživ naj bi NLB d.d. izgubila okoli 30 milijonov evrov, da številnih nepremičninskih poslov, med katerimi so celo taki, kjer se sploh ni skrivalo, da so bili krediti odobreni zaradi posredovanja nosilcev javnih funkcij in je bilo vnaprej jasno, da ti krediti ne bodo povrnjeni (najbolj očiten primer je gradnja športnega parka Stožice), sploh ne omenjamo.

Tudi afere, povezane z odobritvijo nezavarovanih ali slabo zavarovanih kreditov gospodarskim družbam, v katerih so imeli lastniške deleže posamezni nosilci javnih funkcij, te kredite pa so odobrile banke v večinski državni lasti, so danes že pozabljene (npr. afera Ultra). Klientelistično in koruptivno sodelovanje med nosilci javnih funkcij in gospodarskimi družbami ter bankami v večinski državni lasti je pojav, s katerim se v Sloveniji srečujemo že vse od njene osamosvojitve naprej. Čas je, da se končno ugotovi, koliko je bilo tega sodelovanja in kakšno škodo smo oziroma bomo davkoplačevalci zaradi tega utrpeli.

Poseben primer oziroma orodje, ki je služilo predvsem za prikrito oškodovanje državnega premoženja, so bile tihe družbe. Še zlasti sporno je bilo, da so lahko bili tihi družbeniki tudi posamezniki v organih vodenja in nadzora državnih podjetij. Sumi se, da so ti tihi družbeniki sodelovali tudi z bankami v večinski državni lasti, zato je namen te parlamentarne preiskave, da se to sodelovanje razjasni in ugotovi, ali so oziroma bodo tudi iz tega naslova banke v večinski državni lasti in s tem vsi slovenski davkoplačevalci, utrpeli škodo.

3. Ugotoviti, ali so banke v večinski državni lasti in njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini oblikovale in izvajale ustrezno posojilno politiko ter ali se je v določenih primerih to politiko namenoma ignoriralo oziroma zaobšlo. Banke morajo biti sposobne upravljati in obvladovati tveganja. V času trajanja kreditnega razmerja se namreč dogajajo spremembe, ki vplivajo na odplačevanje obveznosti iz naslova kredita. Banke so predvsem izpostavljene kreditnemu tveganju, to je tveganju, da kreditjemalec svojih obveznosti ne bo poravnal v celoti in pravočasno. Zato je ključno, da banka oblikuje in izvaja takšno posojilno politiko, ki bo jasno določena ter v skladu z zakonskimi zahtevami in obstoječimi postopki v banki. Politika in postopki, ki so pravilno razviti in vpeljani, omogočajo banki vzdrževati zdrave standarde odobravanja kreditov, spremljati in kontrolirati kreditno tveganje, ustrezno oceniti nove poslovne priložnosti ter odkriti in ustrezno spremljati problematične kredite.

Zaradi velikega obsega kreditov, ki niso bili vrnjeni oziroma so bili le delno vrnjeni oziroma poplačani, so morale banke oblikovati visoke oslabitve in rezervacije, kar vpliva na njihov poslovni izid. Da bi ta poslovni izid izboljšale, se banke zatekajo k višanju obrestne marže in nadomestil za svoje storitve. Banke v državni lasti tudi po izvedeni sanaciji odobravajo zelo malo novih kreditov, tiste, ki pa jih odobrijo, imajo izjemno visoko obrestno mero. Zato je namen te preiskave, da se ugotovi, ali banke v večinski državni lasti stroške, ki nastajajo zaradi tolikšnega obsega kreditov, ki niso bili vrnjeni oziroma so bili le delno vrnjeni oziroma poplačani, prelagajo na prebivalstvo in gospodarstvo.

4. Ugotoviti, kdo je odobrilo oziroma je podpisan pod spornimi kreditnimi posli in kakšne so bile pri teh kreditih vloge in odgovornosti članov uprav in nadzornih svetov. Nadalje je namen te preiskave ugotoviti, ali so se ti krediti odobrvali tudi zaradi posredovanja oziroma vplivanja nosilcev javnih funkcij, kakšno vlogo so imeli lastniki in ali obstaja sum, da je katerakoli vpletena oseba pridobila kakršnokoli premoženjsko ali nepremoženjsko korist.

5. Ugotoviti, koliko je k sedanji globoki finančni in gospodarski krizi v Sloveniji prispeval naš način privatizacije družbenega premoženja, tranzicijske koncentracije kapitala, povezanosti slovenskih podjetij, ideologija nacionalnega interesa in politična ureditev, ki je omogočala kopičenje javnih funkcij in članstev v organih upravljanja in nadzora podjetij v večinski državni lasti. Nadalje je namen ugotoviti, ali in koliko so posamezniki, ki so s strokovnimi študijami zagovarjali managerske prevzeme podjetij in hkrati dokazovali škodljivost tujih investicij, prispevali k temu, da so banke v večinski državni lasti začele prevzemati nadpovprečna tveganja samo zato, da so podjetja prešla v lastništvo posameznikov, ki pripadajo določenim omrežjem oziroma elitam. Namen preiskave je tudi, da se ugotovi, ali so ti t.i. varuhi nacionalnega interesa imeli politične motive in, ali so za svoje delovanje (sami ali preko podjetij, v katerih imajo lastniške deleže) prejeli kakršnekoli materialne koristi.

Leta 2007 je takratna vlada sprejela sklep, da je opravljanje javne funkcije funkcionarjev nezdružljivo z opravljanjem nadzorne funkcije v nadzornih svetih gospodarskih družb. Vlada je takrat sprejela tudi sklep, da funkcionarji v državnih organih ne smejo biti člani nadzornih svetov pravnih oseb javnega sektorja, v katerih vlogo ustanovitelja v imenu države izvršuje vlada, razen kjer je to izrecno določeno z zakonom. Do sprejema tega sklepa pa so lahko javni funkcionarji neposredno vplivali na potek privatizacije družbene lastnine in celo na posamezne poslovne odločitve v gospodarskih družbah in bankah. Zato je namen te preiskave tudi, da se ugotovi, koliko je to vplivalo na kvaliteto kreditov, ki jih imajo danes banke v večinski državni lasti. Znan je primer, ko je bil državni sekretar v ministrstvu za ekonomske odnose tudi član upravnega odbora Sklada za razvoj (Koržetov sklad), predsednik upravnega odbora Agencije za privatizacijo ter predsednik upravnega odbora Slovenskega odškodninskega sklada.

6. Upoštevati vse parlamentarne preiskave, odrejene v Državnem zboru, ki so posredno ali neposredno obravnavale garancije in kredite, ki se jih obravnava v tej parlamentarni preiskavi, pri čemer se za celotno obdobje te parlamentarne preiskave podeljene kredite, garancije, dogovore in ugotavljanje odgovornosti obravnava enako, sorazmerno in po enakih kriterijih.

7. Podati oceno, ali je politika storila vse, kar je bilo v njeni moči in pristojnosti, da do nastalih razmer v bančnem sektorju ne bi prišlo (ali so se predpisi, ki so urejali slovenski bančni sistem, sprejemali pravočasno, učinkovito ter dovolj kakovostno) ter odgovoriti na očitke, ali je za nastale razmere v slovenskem bančnem sistemu kriva politika.

8. Ugotoviti vzroke oziroma razjasniti, zakaj po prvi sanaciji slovenskega bančnega sistema ni prišlo do nameravane privatizacije bank (ta namera je npr. izhajala že iz Letnega poročila BS za leto 1995) in ugotovi odgovornost članov vlade zaradi neizvedbe Programa prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za leto 2001, ki ga je vlada sprejela skupaj s predlogom državnega proračuna za leto 2001 (EPA 132-III), ki je bil nadgrajen s Programom privatizacije NLB d.d. in NKBM d.d., sprejetim na 30. seji vlade dne 31. 5. 2001.

Zaradi političnih razlogov je bil program privatizacije saniranih bank NLB in NKBM sprejet šele maja 2001. Kljub sprejetemu programu privatizacije je bila privatizacija NKBM leta 2002 iz političnih razlogov ustavljena in šele leta 2007 je prišlo do izpeljave javne ponudbe delnic (IPO). Privatizacija NLB pa ni bila izpeljana po začrtanem programu privatizacije. Republika Slovenija je leta 2002 prodala tujemu strateškemu partnerju zgolj tretjinski delež v NLB d.d.

9. Ugotoviti razloge za prisilno likvidacijo Probanke d.d. in Factor banke d.d. ter oceniti smiselnost in gospodarnost ukrepa nadzorovane likvidacije Probanke d.d. in Factor banke d.d., predvsem glede na porabo davkoplačevalskega denarja.

V petek, 6. 9. 2013 v večernih urah, sta guverner BS dr. Boštjan Jazbec in tedanji minister za finance dr. Uroš Čufer na tiskovni konferenci objavila, da se je BS odločila za nadzorovano likvidacijo Probanke in Factor banke. V obeh bankah je BS imenovala izredno upravo. Razlog za likvidacijo obeh bank

naj bi bil v neizpolnjevanju pričakovanj po krepitvi kapitalske ustreznosti, dolgotrajnega postopka dokapitalizacije in šibke likvidnosti, ki se je poslabševala, skratka, zaradi nezmožnosti dolgoročnega preživetja na trgu. Za izvedbo nadzorovane likvidacije je vlada RS izdala poročstvo v višini 490 milijonov evrov za Probanko in 540 milijonov evrov za Factor banko, kar naj bi omogočalo nemoteno zagotavljanje likvidnosti in normalno izpolnjevanje obveznosti obeh bank do navadnih upnikov. Vlada je dokapitalizirala Probanko d.d. z 176 milijoni evrov, Factor banko d.d. pa z 269 milijoni evrov. Prenosna cena kreditov oziroma terjatev na DUTB je pri Probanki d.d. znašala 28 milijonov evrov, pri Factor banki pa 10 milijonov evrov. BS je izdala tudi izredni ukrep prenehanja obveznosti obeh bank iz naslova podrejenih terjatev, in sicer za Probanko d.d. v višini 42 milijonov evrov in za Factor banko d.d. v višini 22 milijonov evrov. Pri tem se najprej postavlja vprašanje, zakaj se je BS odločila za ukrep nadzorovane oziroma prisilne likvidacije in ne za stečaj po 266.–271. členu ZBan-1, ki med drugim določa, da BS izda odločbo o začetku prisilne likvidacije, če na podlagi poročila izredne uprave oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke in ni pogojev za začetek stečajnega postopka. Stečajni razlogi so določeni v 320.–329. členu ZBan-1, in sicer je določeno, da BS izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka, če pri opravljanju nadzora nad banko ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke ali da banka ni sposobna tekoče izpolnjevati svojih zapadlih obveznosti in če oceni, da se z izrednimi ukrepi položaj v banki ni izboljšal. Izredni ukrepi so imenovanje izredne uprave banke, prodaja vseh delnic banke, povečanje osnovnega kapitala banke, prenehanje ali konverzija kvalificiranih obveznosti banke in prenos premoženja banke. Namen parlamentarne preiskave je odgovoriti tudi na vprašanje, zakaj ni bilo izrečenega nobenega izrednega ukrepa pred odločitvijo o nadzorovani likvidaciji oziroma, če so ti izredni ukrepi bili, kateri so bili izvedeni ter kako uspešni so bili?

10. Ugotoviti vlogo in odgovornost članov vlad ter guvernerjev in viceguvernerjev BS od leta 1996 naprej za to, da se je moralo konec leta 2013 že drugič sanirati slovenski bančni sistem. Oceniti izvedbo pregleda kakovosti sredstev ter izvedbo stresnih testov za reprezentativni del bančnega sistema, ki ga je zahtevala Evropska komisija na podlagi priporočil Evropskega sveta, izdanih 29. 5. 2013 (Priporočilo Sveta v zvezi z nacionalnim reformnim programom Slovenije za leto 2013 in mnenje Sveta o slovenskem programu stabilnosti za obdobje 2012-2016). Primerjati drugo sanacijo slovenskega bančnega sistema s sanacijami bančnih sistemov v drugih evropskih državah (Španija, Irska, Ciper ...), ki so bile izvedene zaradi v letu 2008 začete svetovne finančne in gospodarske krize in ugotovi morebitna odstopanja od njihovih primerljivih dobrih praks.

Pri drugi sanaciji slovenskega bančnega sistema v javnosti najbolj odmevajo obtožbe na račun BS, da je pri izvedbi druge sanacije slovenskega bančnega sistema prirejela datume in podatke o kapitalski ustreznosti bank. Namen predmetne parlamentarne preiskave je poiskati odgovore na ta vprašanja in obtožbe.

V javnosti (vir: članek tednika Finance: Banka Slovenije, laži in potvarjanja) pa še bolj odmevajo navedbe lastnikov razveljavljenih delnic in podrejenih obveznic bank, da je BS pri izvedbi sanacije slovenskih bank prirejela datume in podatke o kapitalski ustreznosti bank. Zaradi seje Ustavnega sodišča, ki je potekala dne 18. 12. 2013, in na kateri se je odločalo o začasnem zadržanju novele ZBan-1, naj bi BS svojo odločitev za razveljavitev delnic bank in vseh podrejenih obveznic bank datirala za nazaj (na 17. 12. 2013), čeprav je odločitev Evropske komisije o izdaji dovoljenja za državno pomoč bankam (sporočilo za javnost BS z dne 18. 12. 2013), ki je podlaga za tak ukrep, BS prejela isti dan kot je potekala seja Ustavnega sodišča. Še hujše so obtožbe o prirejanju kapitalske ustreznosti bank, ki je podlaga za odločitev Evropske komisije o dovoljenju za državno pomoč in izredne ukrepe BS (kapitalska ustreznost bi morala biti negativna). BS naj bi izvajala pritiske na obe revizijski družbi, ki sta vrednotili

kapitalsko ustreznost bank, da naj bi to vrednotenje opravili na način, da bi se izkazal negativen kapital bank. Revizijski družbi naj bi se izognili odgovornosti tako, da naj bi navedli, da sta pri vrednotenju odstopili od veljavnih revizijskih standardov (vir: spletni strani SIOL: Je Banka Slovenije prirejela dokumente?). BS pa kljub pozivom informacijske pooblaščenke noče razkriti metodologije in izračunov, ki so bili podlaga za izbris oziroma razveljavitev delnic in podrejenih obveznic saniranih bank.

Obseg parlamentarne preiskave je:

Preiskava naj zajame sporne kredite (kreditni razvrščeni v bonitetni razred D ali E in vsi krediti, ki so že odpisani), sporne bančne garancije, ki so jih odobrile banke v večinski državni lasti in njihove odvisne družbe oziroma družbe v skupini in slabe kredite oziroma terjatve bank, ki so bile prenesene na DUTB. Predvsem naj se ugotovi, koliko je bilo tega spornega financiranja, pod kakšnimi pogoji, kako se je upravljalo oziroma ravnalo s temi spornimi krediti (predvsem z vidika spoštovanja in izvrševanja zakonodaje, predpisov in posojilne politike posamezne banke), in kdo so bile odgovorne osebe, ki so sporne kredite odobrile. Poleg tega naj se ugotovi vloga in odgovornost pristojnih nadzornih institucij, vloga in odgovornost lastnika bank v večinski državni lasti (aktualne vlade) in posameznih nosilcev javnih funkcij, ki so lahko vplivali na podeljevanje posojil za sporne managerske prevzeme in na to, da so morali slovenski davkoplačevalci že drugič v času samostojne Slovenije sanirati slovenski bančni sistem. Preiskava naj se osredotoči na časovno obdobje od 1. 1. 1997 do dneva odreditve predmetne parlamentarne preiskave.

Št. 020-02/15-13/7

Ljubljana, dne 24. aprila 2015
EPA 409-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
Primož Hainz l.r.
Podpredsednik

VLADA

1255. Odločba o imenovanju državne pravobranilke na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Kranju

Na podlagi drugega odstavka 29. člena Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 77/09, 46/13 in 95/14 – ZUPPJS15) in petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za pravosodje, številka 110-6/2015 z dne 1. 4. 2015, na 32. seji dne 16. 4. 2015 izdala naslednjo

ODLOČBO

1. Slavica Hafner, rojena 15. 1. 1966, se imenuje za državno pravobranilko na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Kranju, za dobo osmih let.

2. Državna pravobranilka Slavica Hafner na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Kranju nastopi delo 27. 4. 2015.

Št. 70201-11/2015

Ljubljana, dne 16. aprila 2015
EVA 2015-2030-0034

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA

1256. Pravilnik o izbiri izvajalcev kontrol na kraju samem

Na podlagi tretjega odstavka 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o izbiri izvajalcev kontrol na kraju samem

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik podrobneje določa:

- strokovne, prostorske, tehnične in organizacijske pogoje za opravljanje kontrol na kraju samem;
- pogoje in merila za izbor izvajalcev kontrol na kraju samem;
- pogoje glede izvajanja kontrol na kraju samem ter
- način oblikovanja cen kontrol na kraju samem.

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. izvajalec kontrol na kraju samem (v nadaljnjem besedilu: izvajalec kontrol) je pravna ali fizična oseba, ki jo z odločbo v upravnem postopku izbere Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija) in izvaja kontrole na kraju samem v skladu s tem pravilnikom;
2. prijavitelj je pravna ali fizična oseba, ki se prijavi na javni razpis za izbiro izvajalca;
3. kontrolorji in osebe v projektni pisarni so fizične osebe, ki opravljajo delo na podlagi dogovora z delodajalcem in v skladu s predpisom, ki ureja preprečevanje dela in zaposlovanja na črno;
4. projektna pisarna je pisarna, ki organizira in vodi izvedbo nalog za posamezen sklop kontrol iz 3. člena tega pravilnika.

3. člen

(sklopi kontrol na kraju samem)

(1) Izvajalec kontrol izvaja kontrole v okviru enega, dveh, treh ali vseh štirih sklopov, ki so opredeljeni v drugem odstavku tega člena.

(2) Izvajalec kontrol izvaja kontrole v naslednjih sklopih:

- kontrole 1. sklopa vključujejo kontrole shem neposrednih plačil v kmetijstvu in navzkrižno skladnost, kontrole ukrepov iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 in obdobje 2014–2020, pri katerih se preverjajo zahteve, vezane na kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, plačila za območja z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami, zgodnje upokojevanje, ter kontrole, ki se navezujejo na ukrepe skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov;
- kontrole 2. sklopa so kontrole površin z daljinskim zaznavanjem;
- kontrole 3. sklopa so kontrole ukrepov Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 s področja gozdarstva;
- kontrole 4. sklopa vključujejo kontrole v okviru ukrepov Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 in obdobje 2014–2020, razen ukrepov Programa razvoja podeželja iz prve in tretje alineje tega odstavka.

II. PODROBNEJŠI POGOJI ZA OPRAVLJANJE KONTROL
NA KRAJU SAMEM

4. člen

(podrobnejši strokovni pogoji za opravljanje kontrol
iz 1. sklopa)

(1) Izvajalec kontrol iz 1. sklopa mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj pet let izkušenj s področja vodenja, organiziranja in izvajanja projektov;
- zagotoviti najmanj petnajst oseb v projektni pisarni, za katere zagotovi usposabljanje s področja predpisov ukrepov kmetijske politike in s področja meritev površin z napravami GPS.

(2) Vodja projektne pisarne mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo s področja kmetijstva, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;
- ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju vodenja projektov.

(3) Vodja kontrole površin mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na področju geoinformatike in urejanja prostorskih podatkov ali najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju geodezije;
- ima izobrazbo s področja geodezije ali najmanj triletne izkušnje s področja veljavnih geodetskih standardov, osnovnega geodetskega sistema in tehnologije GPS.

(4) Kontrolor mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo;
- ima vsaj šestmesečne izkušnje s področja izvajanja kontrol na terenu ali izobrazbo kmetijske smeri;
- usposobljenost za delo z računalnikom, merjenje z napravo GPS in obdelavo prostorskih podatkov;
- opravljen vozniški izpit B-kategorije;
- opravljen preizkus znanja o poznavanju zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

5. člen

(podrobnejši strokovni pogoji za opravljanje kontrol
iz 2. sklopa)

Izvajalec kontrol iz 2. sklopa mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj pet let izkušenj s področja vodenja, organiziranja in izvajanja projektov;
- zagotoviti najmanj dve osebi v projektni pisarni, za kateri zagotovi usposabljanje s področja predpisov ukrepov kmetijske politike;
- zagotoviti najmanj dve osebi v projektni pisarni z izobrazbo s področja geodezije in z najmanj enoletnimi izkušnjami na področju ortorektifikacije, fotointerpretacije in avtomatske klasifikacije satelitskih posnetkov;
- zagotoviti najmanj dve osebi v projektni pisarni z izobrazbo s področja geodezije in z najmanj enoletnimi izkušnjami s področja obdelave satelitskih posnetkov visoke (HR) in zelo visoke (VHR) ločljivosti;
- zagotoviti sodelovanje najmanj desetih kontrolorjev, ki imajo najmanj eno leto delovnih izkušenj na področju fotointerpretacije, terenske identifikacije in prostorske obdelave podatkov ter imajo opravljen preizkus znanja o poznavanju zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

6. člen

(podrobnejši strokovni pogoji za opravljanje kontrol
iz 3. sklopa)

(1) Izvajalec kontrol iz 3. sklopa mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj pet let izkušenj s področja vodenja, organiziranja in izvajanja projektov;
- zagotoviti najmanj petnajst oseb v projektni pisarni, za katere zagotovi usposabljanje s področja predpisov ukrepov kmetijske politike in s področja meritev površin z napravami GPS.

(2) Vodja projektne pisarne mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo naravoslovne ali tehnične smeri, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;

- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na področju geoinformatike in urejanja prostorskih podatkov ali najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju gozdarstva ali geodezije.

(3) Kontrolor mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo;
- ima najmanj šest mesecev delovnih izkušenj s področja izvajanja kontrol na terenu ali izobrazbo gozdarske smeri;
- usposobljenost za delo z računalnikom, za merjenje z napravo GPS in za obdelavo prostorskih podatkov;
- opravljen vozniški izpit B-kategorije;
- opravljen preizkus znanja o poznavanju zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

7. člen

(podrobnejši strokovni pogoji za opravljanje kontrol
iz 4. sklopa)

(1) Izvajalec kontrol iz 4. sklopa mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj pet let izkušenj s področja vodenja, organiziranja in izvajanja projektov;
- zagotoviti najmanj petnajst oseb v projektni pisarni, za katere zagotovi usposabljanje s področja predpisov ukrepov kmetijske politike in področja meritev površin z napravami GPS.

(2) Vodja projektne pisarne mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo gradbene, ekonomske ali druge tehnične smeri, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na področju vodenja projektov ali najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju gradbeništva.

(3) Kontrolor mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo;
- ima vsaj šest mesecev delovnih izkušenj s področja izvajanja kontrol na terenu ali izobrazbo gradbene oziroma ekonomske smeri ali druge tehnične smeri;
- usposobljenost za delo z računalnikom;
- opravljen vozniški izpit B-kategorije;
- opravljen preizkus znanja o poznavanju zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

8. člen

(podrobnejši prostorski pogoji za opravljanje kontrol
iz 1., 3. in 4. sklopa)

Izvajalec kontrol iz 1., 3. in 4. sklopa mora zagotoviti naslednje pogoje:

- projektno pisarno za izvedbo vseh vrst kontrol iz 1., 3. in 4. sklopa;

– prostore (pisarne) oziroma informacijska mesta za zajem podatkov in za prenos podatkov s terena v skupno aplikacijo.

9. člen

(podrobnejši prostorski pogoji za opravljanje kontrol iz 2. sklopa)

Izvajalec kontrol iz 2. sklopa mora poleg pogojev iz prejšnjega člena zagotoviti še prostore (pisarne) za sestanke s strankami na najmanj desetih različnih krajih, porazdeljenih na območju, na katerem se v posameznem letu izvajajo kontrole z daljinskim zaznavanjem.

10. člen

(podrobnejši tehnični pogoji za opravljanje kontrol iz 3. člena)

Za podrobnejše tehnične pogoje za opravljanje kontrol iz 3. člena mora izvajalec kontrol zagotoviti opremo z naslednjimi tehničnimi lastnostmi:

(1) računalniki ali prenosni računalniki z najmanj naslednjimi tehničnimi lastnostmi:

a) procesor vsaj Intel Core i3 ali serija AMD K10 ali ARM Cortex-A15,

b) Windows 7,

c) Oracle 11g XE,

d) aplikacijski strežnik JBoss oz WildFly 8,

e) Java 1.7;

(2) diferencialni sprejemniki GPS z naslednjimi lastnostmi in opremo:

a) natančnost < 0,75 m oziroma < 2,5 m,

b) možnost prenosa podatkov prek bluetootha, Egnos korekcije in naknadne obdelave podatkov meritev že izvedenih kontrol (postprocessing),

c) za sprejemnik GPS, za katerega validacija (skladna s smernicami Skupnega raziskovalnega centra Evropske komisije: Area measurement validation scheme) še ni bila izvedena, jo mora izvajalec izvesti v skladu z omenjenimi priporočili pred prvo kontrolo površin,

d) možnost naložitve podatkov o prijavi površin, možnost obdelave meritve površin in grafični prikaz podatkov na zaslonu GPS-a,

e) programsko opremo za obdelavo podatkov o izvedenih meritvah na terenu;

(3) digitalni fotoaparati z najmanj naslednjimi tehničnimi lastnostmi:

a) 5 megapikslov,

b) trikratni optični zoom in

c) spominska kartica 256 MB.

11. člen

(podrobnejši tehnični pogoji za opravljanje kontrol iz 1. sklopa)

(1) Za izvajanje kontrol iz 1. sklopa mora izvajalec zagotoviti naslednjo opremo:

– programsko opremo za obdelavo in analizo prostorskih podatkov (najmanj tri aplikacije GIS);

– barvni tiskalnik A 3 za izrise grafičnih podlag;

– varen prenos podatkov med izvajalcem in agencijo v obliki, ki jo določi agencija, in z osebno zaščitenimi dostopi (digitalni certifikati, gesla);

– vsaj 10 računalnikov za delo projektne pisarne in opravljanje internega nadzora nad delom kontrolorjev;

– vsaj 80 prenosnih računalnikov s prenosnimi barvnimi tiskalniki za tiskanje zapisnikov na kraju samem;

– vsaj 20 prenosnih računalnikov s prenosnimi črno-belimi ali barvnimi tiskalniki za tiskanje zapisnikov na kraju samem;

– vsaj 50 diferencialnih sprejemnikov GPS z natančnostjo < 0,75 m in opremo;

– vsaj 10 laserskih merilnikov dolžin do 150 metrov;

– vsaj 50 merskih trakov;

– vsaj 70 digitalnih fotoaparátov;

– vsaj 10 sprejemnikov GPS za določanje položaja fotografije;

– vsaj 25 naprav za merjenje svetlosti prostora (luksometri).

(2) Računalniki, sprejemniki GPS z natančnostjo < 0,75 m in fotoaparati morajo izpolnjevati najmanj zahteve iz 10. člena tega pravilnika.

(3) Kontrolorji morajo razpolagati z vozilom.

12. člen

(podrobnejši tehnični pogoji za opravljanje kontrol iz 2. sklopa)

(1) Za izvajanje kontrol iz 2. sklopa mora izvajalec zagotoviti naslednjo opremo:

– programsko opremo za obdelavo in analizo prostorskih podatkov (najmanj tri aplikacije GIS);

– barvni tiskalnik A 3 za izrise grafičnih podlag;

– varen prenos podatkov med izvajalcem in agencijo v obliki, ki jo določi agencija, in z osebno zaščitenimi dostopi (digitalni certifikati, gesla);

– vsaj dva računalnika za delo projektne pisarne, nadzor in notranje kontrole;

– računalniško in programsko opremo za ortorektifikacijo, obdelavo satelitskih posnetkov zelo visoke (VHR) ločljivosti in visoke (HR) ločljivosti posnetkov, fotointerpretacijo in avtomatsko klasifikacijo skladno s postopki, opisanimi v dokumentu Skupnega raziskovalnega centra Evropske komisije (JRC): Common technical specifications of remote-sensing control of area-based subsidies;

– vsaj 15 prenosnih računalnikov s prenosnimi barvnimi tiskalniki za tiskanje zapisnikov;

– vsaj 10 digitalnih fotoaparátov;

– barvni tiskalnik AO za sistemske izrise;

– vsaj dva diferencialna dvofrekvenčna sprejemnika GPS z natančnostjo < 0,02 m za izmero kontrolnih točk;

– vsaj 10 diferencialnih sprejemnikov GPS z natančnostjo < 0,75 m in opremo;

– 10 merskih trakov;

– zadostno število vozil za izvedbo terenske identifikacije in merjenja z napravo GPS.

(2) Računalniki, sprejemniki GPS z natančnostjo < 0,75 m in fotoaparati morajo izpolnjevati najmanj zahteve iz 10. člena tega pravilnika.

13. člen

(podrobnejši tehnični pogoji za opravljanje kontrol iz 3. sklopa)

(1) Za izvajanje kontrol iz 3. sklopa mora izvajalec zagotoviti naslednjo opremo:

– programsko opremo za obdelavo in analizo prostorskih podatkov (najmanj tri aplikacije GIS);

– barvni tiskalnik A 3 za izrise grafičnih podlag;

– varen prenos podatkov med izvajalcem in agencijo v obliki, ki jo določi agencija, in z osebno zaščitenimi dostopi (digitalni certifikati, gesla);

– vsaj tri računalnike za delo projektne pisarne in opravljanje internega nadzora nad delom kontrolorjev;

– vsaj 20 prenosnih računalnikov s prenosnimi barvnimi tiskalniki za tiskanje zapisnikov;

– vsaj 20 diferencialnih sprejemnikov GPS z natančnostjo < 2,5 m in opremo;

– vsaj 10 laserskih merilnikov dolžin do 150 metrov;

– vsaj 20 merskih trakov;

– vsaj 20 digitalnih fotoaparátov;

– vsaj 10 sprejemnikov GPS za določanje položaja fotografije.

(2) Računalniki, sprejemniki GPS z natančnostjo < 2,5 m in fotoaparati morajo izpolnjevati najmanj zahteve iz 10. člena tega pravilnika.

(3) Kontrolorji morajo razpolagati z vozilom.

14. člen

(podrobnejši tehnični pogoji za opravljanje kontrol iz 4. sklopa)

(1) Za izvajanje kontrol iz 4. sklopa mora izvajalec zagotoviti naslednjo opremo:

- programsko opremo za obdelavo in analizo prostorskih podatkov (najmanj eno aplikacijo GIS);
- barvni tiskalnik A 3 za izrise grafičnih podlag;
- varen prenos podatkov med izvajalcem in agencijo v obliki, ki jo določi agencija, in z osebno zaščitenimi dostopi (digitalni certifikati, gesla);
- vsaj tri računalnike za delo projektne pisarne in opravljanje internega nadzora nad delom kontrolorjev;
- vsaj 20 prenosnih računalnikov s prenosnimi barvnimi tiskalniki za tiskanje zapisnikov;
- vsaj 5 diferencialnih sprejemnikov GPS z natančnostjo < 0,75 m in opremo;
- vsaj 10 laserskih merilnikov dolžin do 150 metrov;
- vsaj 20 merskih trakov;
- vsaj 20 digitalnih fotoaparatorov;
- vsaj 10 sprejemnikov GPS za določanje položaja fotografije.

(2) Računalniki, sprejemniki GPS z natančnostjo < 0,75 m in fotoaparati morajo izpolnjevati najmanj zahteve iz 10. člena tega pravilnika.

(3) Kontrolorji morajo razpolagati z vozilom.

15. člen

(podrobnejši organizacijski pogoji za opravljanje kontrol iz 3. člena)

Izvajalec kontrol iz 3. člena mora:

- zagotoviti enovito in celovito organizacijsko in logistično vodenje projekta;
- zagotoviti prenos ugotovitev kontrol na agencijo;
- zagotoviti sodelovanje usposobljenih kontrolorjev v postopku revizij;
- zagotoviti usposobljene kontrolorje in potrebno predpisano opremo za njihovo delo;
- pred začetkom vsakoletnega izvajanja posameznih kontrol iz drugega odstavka 3. člena tega pravilnika napotiti kontrolorja na izobraževanje s področja ukrepov kmetijske politike ter teoretični in praktični preizkus znanja izvajanja posameznih kontrol;
- zagotoviti najmanj 80 kontrolorjev, usposobljenih za izvajanje posameznih vrst kontrol iz 1. sklopa;
- zagotoviti najmanj 20 kontrolorjev, usposobljenih za izvajanje posameznih vrst kontrol iz 2. sklopa;
- zagotoviti najmanj 20 kontrolorjev, usposobljenih za izvajanje posameznih vrst kontrol iz 3. sklopa;
- zagotoviti najmanj 20 kontrolorjev, usposobljenih za izvajanje posameznih vrst kontrol iz 4. sklopa;
- zagotoviti dvorano, opremljeno za izvedbo izobraževanja.

III. POGOJI IN MERILO ZA IZBOR IZVAJALCA KONTROL NA KRAJU SAMEM

16. člen

(pogoji za izbor)

(1) Izpolnjevanje pogojev za izbor izvajalca, ki so opredeljeni v 4. do 15. členu tega pravilnika, se ugotavlja ločeno za vsak sklop kontrol iz 3. člena tega pravilnika posebej.

(2) Prijava za izbor izvajalca se lahko odda za vsak posamezen sklop kontrol, skupaj za več kontrol ali skupaj za vse sklope kontrol iz 3. člena tega pravilnika, za katere se objavi javni razpis.

17. člen

(merilo za izbor)

(1) Prijavitelj za vsako kontrolo iz 3. člena tega pravilnika v prijavi navede ceno.

(2) Merilo za izbor izvajalcev je najnižja skupna ponderirana cena.

(3) Skupna ponderirana cena za posamezen sklop je seštevek zmnožkov cen iz prvega odstavka tega člena s ponderjem za posamezno kontrolo iz 3. člena tega pravilnika, ki ga agencija določi v javnem razpisu.

(4) Ponder za posamezno kontrolo iz 3. člena tega pravilnika se določi na podlagi predvidenega števila kontrol, ki jih določi agencija v javnem razpisu.

18. člen

(izbor izvajalca kontrol)

(1) Javni razpis za izbor izvajalcev kontrol izvede agencija.

(2) Javni razpis mora vsebovati:

- predmet javnega pooblastila,
- pogoje za izvajalce ločeno po sklopih,
- dokumente in dokazila, ki jih morajo prijavi priložiti prijavitelji, ločeno po sklopih,
- merila za izbor in način izračuna ponderirane cene iz 17. člena tega pravilnika,
- čas in kraj oddaje prijav,
- rok za izbiro izvajalcev,
- rok, v katerem so prijavitelji obveščeni o izboru,
- odgovorne osebe za dajanje informacij med javnim razpisom.

(3) Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in agencije ter je objavljen najmanj 40 dni.

(4) Javni razpis je uspešen, če je do poteka razpisnega roka predložena vsaj ena veljavna prijava za posamezen razpisani sklop. Če je razpisanih več sklopov in je veljavna prijava prispela zgolj za enega oziroma nekatere od razpisanih sklopov, za preostale pa ne, se javni razpis za preostale sklope ponovi.

(5) Predstojnik agencije imenuje najmanj tričlansko komisijo, ki pregleda prijave in ugotovi izpolnjevanje pogojev. Komisijo sestavljajo predstavniki ministrstva in agencije.

(6) Pogodba, sklenjena z izvajalcem kontrol, mora vsebovati zlasti:

- podlago za sklenitev pogodbe,
- predmet pogodbe,
- vrednost pogodbe,
- osnovne podatke izvajalca,
- obveznosti izvajalca,
- obveznosti agencije,
- način, roke in pogoje plačila kontrol,
- nadzor nad izvajanjem kontrol na kraju samem,
- način poročanja agenciji,
- pogodbene kazni,
- odgovornost izvajalca za škodo zaradi neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti,
- razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
- določbe o garanciji za dobro izvedbo del,
- veljavnost pogodbe,
- način spreminjanja in dopolnjevanja pogodbe.

IV. PODROBNEJŠE ZAHTEVE GLEDE IZVAJANJA KONTROL NA KRAJU SAMEM

19. člen

(izvajanje kontrol)

(1) Posamezne kontrole iz prve, tretje in četrte alineje drugega odstavka 3. člena tega pravilnika se izvajajo z neposrednim ugotavljanjem dejstev pri upravičencih, kontrole iz druge alineje drugega odstavka 3. člena tega pravilnika pa se

izvajajo v skladu s predpisanimi postopki in metodami daljinskega zaznavanja.

(2) Agencija najpozneje dva meseca pred začetkom izvajanja posameznih kontrol iz 3. člena tega pravilnika opredeli predviden obseg kontrol.

(3) Pred začetkom izvajanja posameznih kontrol iz 3. člena tega pravilnika se morajo kontrolorji udeležiti izobraževanja s področja ukrepov kmetijske politike ter opraviti teoretični in praktični preizkus znanja izvajanja kontrol.

20. člen

(dolžnosti izvajalca)

Izvajalci kontrol morajo:

– za kontrolorje in osebe v projektni pisarni zagotavljati usposabljanje s področja poznavanja predpisov ukrepov kmetijske politike in usposabljanje s področja meritev površin z napravami GPS;

– za uresničitev nalog upoštevati vse predpise, dokumentacijo, navodila in priročnike, ki so potrebni za izvajanje kontrol;

– upoštevati časovni načrt agencije;

– pred izvedbo kontrol podati »Izjavo o izpolnjevanju odgovornosti« za tekoče leto v skladu s točko C.1 (V) 1. člena Priloge 1 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (UL L št. 255 z dne 28. 8. 2014, str. 18), zadnjič popravljene s Popravkom Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (UL L št. 271 z dne 12. 9. 2014, str. 102);

– agenciji v skladu s pogodbo iz 6. točke 18. člena tega pravilnika predložiti zapisnike o opravljenih kontrolah z morebitnimi prilogami;

– kadar koli omogočiti agenciji nadzor nad izvajanjem kontrol;

– še pet let po zadnji opravljeni kontroli omogočati naknadna zunanja preverjanja, ki jih opravijo agencija, Evropska komisija, Evropsko računsko sodišče, drugi pristojni organi ali pooblaščen osebe;

– zagotoviti izvedbo zahtevnejših kontrol, kot so kontrole ob prisotnosti Evropske komisije, Evropskega računskega sodišča, drugih pristojnih organov ali pooblaščenih oseb;

– zagotoviti varstvo osebnih podatkov v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov;

– zagotoviti, da so kontrolorji pri izvajanju kontrol neodvisni in nepristranski ter da pri njihovem delu ne prihaja do nasprotja interesov;

– zagotoviti izvedbo drugih kontrol za ukrepe, določene s predpisi, ki urejajo kmetijstvo.

V. CENE STORITEV

21. člen

(oblikovanje cen)

(1) Cene se določijo tako, da se prevzamejo cene izbranega izvajalca, ki navede najnižjo skupno ponderirano ceno za posamezen sklop.

(2) Cene vseh kontrol, ki jih mora izvajalec izvesti, se letno spreminjajo v skladu s predpisom, ki določa način valorizacije denarnih obveznosti, o katerih se v večletnih pogodbah dogovorijo pravne osebe javnega sektorja.

22. člen

(cena izvedbe več kontrol hkrati)

Agencija lahko zahteva od izvajalca, da posamezne kontrole iz 3. člena tega pravilnika izvede hkrati, kar izvajalec zagotovi z enim ali več kontrolorji. V tem primeru se cena vsake kontrole zmanjša za 10 odstotkov.

VI. KONČNI DOLOČBI

23. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o izbiri izvajalcev kontrol na kraju samem (Uradni list RS, št. 56/10).

24. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-58/2015

Ljubljana, dne 24. aprila 2015

EVA 2015-2330-0071

Mag. Dejan Židan l.r.

minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

1257. Odločba o soglasju k Aktu o ustanovitvi ustanove Ustanova Filmska Fundacija

Ministrstvo za kulturo izdaja na podlagi 3. in 12. člena Zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 70/05 – uradno prečiščeno besedilo in 91/05 – popr.) v upravni zadevi izdaje soglasja k aktu o ustanovitvi ustanove z imenom Ustanova Filmska Fundacija naslednjo

ODLOČBO

1. S to odločbo daje Ministrstvo za kulturo soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove z imenom Ustanova Filmska Fundacija, ki sta jo ustanovila Janez Ferlan, Fužinska ulica 27, 4220 Škofja Loka, in Bojan Mastilović, Cesta v Zgornji log 97, 1000 Ljubljana, o čemer je notarka Nataša Erjavec, Tržaška cesta 2, 1000 Ljubljana, izdala notarski zapis z opr. št. SV 1107/2014 z dne 22. 12. 2014 in SV 27/2015 z dne 14. 1. 2015.

2. Sedež ustanove je na naslovu Rimska cesta 8, 1000 Ljubljana.

3. Namen ustanove je splošno koristen in trajen. Fundacija je ustanovljena zaradi zaščite in ohranitve slovenske in tuje filmske dediščine z zagotavljanjem letne finančne podpore za projekte digitalizacije in restavracije celovečernih filmov. Sekundarni namen je širjenje filmskega jezika med mladimi.

4. Ustanovitveno premoženje ustanove so denarna sredstva v znesku 1.000,00 EUR, ki so bila nakazana na njen račun.

Št. 0140-25/2015/1

Ljubljana, dne 13. marca 2015

EVA 2015-3340-0007

mag. Julijana Bizjak Mlakar l.r.

Ministrica za kulturo

1258. Povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen v marcu 2015

Na podlagi drugega odstavka 5. člena Pravilnika o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 21/13 in 54/14), tretjega odstavka 2. člena Pravilnika o vračilu troša-

rine za komercialni prevoz (Uradni list RS, št. 16/13), tretjega odstavka 2. člena Pravilnika o vračilu trošarine za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 16/13) in v zvezi s 1. členom Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente (Uradni list RS, št. 26/10, 39/10, 43/10, 48/10, 55/10, 61/10, 74/10, 77/10, 82/10, 101/10, 5/11, 8/11, 11/11, 16/11, 21/11, 29/11, 36/11, 59/11, 63/11, 66/11, 70/11, 73/11, 77/11, 87/11, 91/11, 96/11, 101/11, 106/11, 2/12, 39/12, 44/12, 70/12, 74/12, 94/12, 103/12, 15/13, 28/13, 31/13, 45/13, 62/13, 66/13, 72/13, 93/13, 9/14, 19/14, 26/14, 31/14, 46/14, 51/14, 70/14, 73/14, 77/14, 93/14, 1/15, 10/15, 15/15 in 18/15) minister za finance objavlja

POVPREČNI ZNESEK trošarine za plinsko olje za pogonski namen v marcu 2015

Povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen iz 2.1 točke tretjega odstavka 54. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14) za obdobje od 1. marca 2015 do 31. marca 2015 znaša 411,56 eurov na 1000 litrov.

Št. 007-238/2015
Ljubljana, dne 28. aprila 2015
EVA 2015-1611-0059

dr. Dušan Mramor i.r.
Minister
za finance

USTAVNO SODIŠČE

1259. Odločba o ugotovitvi, da je bil Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1) v neskladju z Ustavo ter o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča in sodbe Višjega delovnega in socialnega sodišča

Številka: U-I-239/14-10
Up-1169/12-24
Datum: 26. 3. 2015

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku, začetem s sklepom Ustavnega sodišča, in v postopku odločanja o ustavni pritožbi Cvetke Jagodič, Koper, ki jo zastopata Janez Starman in Maja Škrinjar, odvetnika v Kopru, na seji 26. marca 2015

o d l o č i l o:

1. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo) je bil v neskladju z Ustavo.

2. Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije mora v roku 60 dni po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije ponovno odmeriti pokojnino zavarovancem oziroma uživalcem pokojnine, za katere je v postopkih revizije ugotovil, da so bile delnice za notranji odkup vplačane z delom plače, ki se všteva v pokojninsko osnovo, pa ta del plače ni bil vštet zaradi protiustavne četrte alineje 46. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98).

3. Zavarovanci oziroma uživalci pokojnine, o podatkih katerih revizija ni bila opravljena, lahko v roku, določenem v

2. točki tega izreka, zahtevajo revizijo podatkov o plačah in pokojninskih osnovah za obdobje, v katerem so bile vplačane delnice za notranji odkup, ter ponovno odmero pokojnine na podlagi ugotovitev revizije.

4. Zavod izda odločbo o ponovni odmeri pokojnine v postopku z izrednim pravnim sredstvom razveljavitve ali spremembe dokončne odločbe iz prvega odstavka 183. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13 in 44/14), ne glede na čas od vročitve dokončne odločbe o odmeri pokojnine.

5. Odločba o ponovni odmeri pokojnine iz prejšnje točke tega izreka učinkuje od prvega dne naslednjega meseca od njene izdaje, če je bil postopek uveden po uradni dolžnosti, oziroma od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi, če je bila dana zahteva. Za zavarovance oziroma uživalce pokojnine, ki so že pred objavo te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije zahtevali ponovno odmero, pa od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi.

6. Sodba Vrhovnega sodišča št. VIII Ips 66/2012 z dne 6. 11. 2012 in sodba Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Psp 410/2011 z dne 8. 12. 2011 se razveljavita in zadeva se vrne Višjemu delovnemu in socialnemu sodišču v novo odločanje.

Obrazložitev

A.

1. Pritožnica je bila leta 1992 pri svojem delodajalcu udeležena v postopku notranjega odkupa delnic. Za nakup delnic podjetja je namenila del plače. Ta znesek pa se pritožnici, čeprav je bil izplačan v skladu z osnovami in merili za delitev sredstev za plače, od njega pa je bil obračunan tudi prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ni upošteval pri izračunu pokojninske osnove. Pritožnica je na podlagi ugotovitev revizije javljenih podatkov o plačah in zavarovalnih osnovah, ki je bila opravljena v letu 2009, leta 2010 zahtevala, naj se ji ponovno odmeri pokojnina z upoštevanjem dela plač, ki ga je leta 1992 namenila za notranji odkup delnic. Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju Zavod) je zahtevo pritožnice za ponovno odmero starostne pokojnine zavrgel na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13 – v nadaljevanju ZUP), ker je bilo o njeni pravici do pokojnine že pravnomočno odločeno z odločbo z dne 4. 9. 2000 (sklep z dne 11. 5. 2010), Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZPIZ-1) pa v takšnih primerih ponovne odmere ni dopuščal. Pritožbo zoper to odločitev je Zavod zavrnil (odločba z dne 17. 8. 2010), ker je bila pritožnici pravica do starostne pokojnine že priznana s pravnomočno odločbo. Sodišče prve stopnje je odločitvi Zavoda odpravilo ter Zavodu naložilo izdajo nove odločbe o odmeri pokojnine, saj pri izračunu pokojninske osnove ni upošteval dela plače, ki ga je pritožnica leta 1992 namenila za nakup delnic. Pritožbeno sodišče je z izpodbijano sodbo ugodilo pritožbi Zavoda in spremenilo odločitev prvostopenjskega sodišča tako, da je tožbeni zahtevek pritožnice odpravno odločb Zavoda in povrnitev stroškov postopka zavrnilo. Vrhovno sodišče je zavrnilo pritožnično revizijo. V obrazložitvi je navedlo, da dejanskega stanja, ki je podlaga za priznanje pravic oziroma naložitev obveznosti, ne predstavljajo le dejstva, ugotovljena z odločbo, temveč vsa dejstva, ki so nastala do izdaje upravne odločbe in bi lahko pomenila dejansko podlago za odločanje o pravici oziroma obveznosti materialnega prava. Poudarilo je, da lahko stranka, če Zavod pokojninsko osnovo izračuna napačno, napačna oziroma neugotovljena dejstva uveljavlja v pritožbenem postopku ali pa nova dejstva in nove dokaze – nove z vidika stranke in izpodbijane odločbe –, ki so obstajali v času prvotnega odločanja, uveljavlja po pravnomočnosti odločbe z izrednim pravnim sredstvom ob-

nove postopka. Zato naj bi stranka mogla doseči spremembo pravnomočne odločbe, s katero ji je bila priznana pravica do pokojnine, samo z izrednim pravnim sredstvom obnove postopka, ki pa naj v obravnavanem primeru ne bi bila mogoča zaradi poteka objektivnega roka iz četrtega odstavka 263. člena ZUP. Glede na navedeno naj bi bila zahteva za ponovno odmero pokojnine pravilno zavržena na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena ZUP.¹ Pri utemeljevanju svoje odločitve se je Vrhovno sodišče sklicevalo na več svojih odločitev, v katerih je odločilo enako.

2. Pritožnica izpodbijanima sodbama očita kršitev načela varstva zaupanja v pravo (2. člen Ustave), drugega odstavka 14. člena, 33. in 50. člena Ustave. Pritrjuje razlogom iz sodbe sodišča prve stopnje. Pri obravnavi njenega zahtevka za ponovno odmero pokojnine naj bi bilo treba izhajati iz ZPIZ-1 oziroma iz narave pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter načel, na katerih temelji sistem zavarovanja. Ne strinja se s stališčem Vrhovnega sodišča o pravnomočnosti kot oviri za ponovno odmero pokojnine. Meni, da bi ponovna odmera pokojnine morala biti mogoča v primeru, ko se po pravnomočnosti ugotovi, da del prejemkov, ki bi moral biti všteti v pokojninsko osnovo, ni bil všteti. V obravnavanem primeru naj bi bilo naknadno ugotovljeno, da je Zavod še pred začetkom postopka za priznanje pravice do starostne pokojnine "izločil" sporne zneske. Da bi te zneske Zavod pri odmeri pokojnine moral upoštevati, naj bi ugotovil tudi sam Zavod, kar naj bi potrjeval zapisnik revizije podatkov o zavarovalni dobi in zavarovalnih osnovah za leto 1992 pri njenem delodajalcu, opravljene leta 2009. Pritožnica meni, da je stališče Vrhovnega sodišča vzpostavilo nevzdržen položaj, saj so bili prispevki plačani, sporni zneski pa ne upoštevani v postopku odmere pokojnine, prav tako pa plačniku tudi ne vrnjeni. Pritožnica pri tem opozarja tudi na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-392/98 z dne 10. 7. 2002 (Uradni list RS, št. 65/02, in OdlUS XI, 156), ki naj bi jo Zavod v celoti ignoriral. Opozarja, da v odločbi o priznanju in odmeri pravice do pokojnine ni bilo navedeno, da Zavod spornih zneskov ni upošteval, pri čemer naj tega tudi ne bi bilo mogoče razbrati iz prilog navedene odločbe. Zato naj bi novo odmero pokojnine zahtevala (še) po tem, ko je bila seznanjena z ugotovitvami revizije. ZPIZ-1 naj sicer res ne bi imel izrecnih določb, ki bi omogočale odpravo takšnih pomanjkljivosti, vendar bi tako Zavod kot sodišča morali ZUP razlagati v skladu z načeli pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter naravo pravic zavarovancev v sistemu obveznega zavarovanja.

3. Ustavno sodišče je s sklepom senata št. Up-1169/12 z dne 23. 4. 2013 sprejelo ustavno pritožbo v obravnavo. Na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) je Ustavno sodišče o tem obvestilo Vrhovno sodišče in Zavod.

4. V postopku odločanja o ustavni pritožbi je Ustavno sodišče s sklepom št. Up-1169/12, U-I-239/14 z dne 4. 12. 2014 na podlagi drugega odstavka 59. člena ZUstS začelo postopek za oceno ustavnosti ZPIZ-1. V postopku obravnavanja ustavne pritožbe se je zastavilo vprašanje ustavnosti ZPIZ-1, ker ta ni (več) omogočal ponovne odmere pokojnine. Ustavno sodišče je namreč z odločbo št. U-I-392/98 ugotovilo, da je bila četrta alineja 46. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98 – v nadaljevanju ZPIZ/92) v delu, v katerem se je nanašala na del plač, s katerim so bile vplačane delnice za notranji odkup, v neskladju z Ustavo. Pritožnici je bila starostna pokojnina odmerjena z odločbo z dne 4. 9. 2000 (tudi) ob uporabi četrte alineje 46. člena ZPIZ/92. Zavod je leta 2009 v okviru revizije podatkov o zavarovalni dobi in zavarovalnih osnovah za leto 1992 pri pritožničinem delodajalcu ugotovil, da so bila sredstva, namenjena za vplačilo delnic za notranji odkup, razdeljena v

skladu z osnovami in merili za delitev sredstev za plače ter da bi morala biti upoštevana za izračun pokojninske osnove. Pritožnica je glede na navedene ugotovitve Zavoda zahtevala, da se ji starostna pokojnina ponovno odmeri z upoštevanjem navedenega dela plač. To pa ni bilo mogoče, ker ZPIZ-1 tega, kot je bilo navedeno, ni omogočal. Ker je bilo takšno odločitev pred uveljavitvijo ZPIZ-1 mogoče doseči v postopku s posebnim izrednim pravnim sredstvom razveljavitve ali spremembe dokončne odločbe, urejenim v 270. členu ZPIZ/92, sprejetje takšne odločitve pa omogoča tudi veljavni Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13 in 44/14 – v nadaljevanju ZPIZ-2) v 183. členu, se je zastavilo vprašanje, ali je različna obravnava zavarovancev, na katere se v času te presoje enako nanaša odločba Ustavnega sodišča št. U-I-392/98, glede možnosti doseči odpravo posledic ugotovljenih protiuštavnosti glede na to, kdaj jim je bila pokojnina odmerjena, skladna s splošnim načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave. Ustavno sodišče je na podlagi prvega odstavka 28. člena ZUstS Državnemu zboru poslalo sklep o začetku postopka za oceno ustavnosti ZPIZ-1.

5. Državni zbor v odgovoru meni, da ZPIZ-1 ni mogoče očitati neskladja z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Navaja, da je predlagatelj zakonov (Vlada) potrebo po posebnih izrednih pravnih sredstvih, ki jih je urejal ZPIZ/92 oziroma ga ureja ZPIZ-2, utemeljeval z možnostjo dodatnega nadzora nad pravilnostjo dela organov, ki odločajo o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (ZPIZ/92), oziroma s tem, da imajo lahko napačno uporabljeni podatki pri upokojevanju posameznika velik vpliv (ZPIZ-2). Pri tem poudarja, da je razlog za to pravno sredstvo napačna uporaba materialnega prava. Dodaja še, da je slednje pravno sredstvo Vlada predlagala na podlagi mnenja Računskega sodišča. Izredna pravna sredstva naj bi bila nekaj posebnega in izjemnega v pravnem sistemu. V primeru pokojninske zakonodaje naj bi bila to predvsem izredna pravna sredstva po ZUP, druga, ki presegajo ta okvir, naj bi bila rezultat zaznave zakonodajalca oziroma predlagatelja zakona, da siceršnja pravna sredstva ne zadoščajo. Državni zbor navaja, da zgolj iz dejstva, da ZPIZ-1 takega posebnega izrednega pravnega sredstva ni urejal, še ni mogoče sklepati na njegovo samovoljno ravnanje, zaradi katerega bi mu lahko očitali kršitev splošnega načela enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave. Dodaja, da je s sprejetjem ZPIZ-1 in v njem navedenih določb, ki urejajo sistem izrednih pravnih sredstev, ocenil, da ta sredstva zadostujejo. Ta ocena naj bi bila lahko sicer napačna, nikakor pa ne samovoljna. Tudi sicer naj bi se vprašanje, ki ga kaže pritožničin primer, postavilo kasneje, po preteku vseh rokov za uporabo izrednih pravnih sredstev, ki jih daje na razpolago ZPIZ-1. Državni zbor dodaja še, da naj bi Zavod odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-392/98 upošteval oziroma da naj bi pri njenem izvrševanju ravnal v skladu z določbami ZUstS, ki urejajo učinke odločb Ustavnega sodišča. Izpostavlja, da je pritožnica novo odmero pokojnine zahtevala skoraj deset let po tem, ko je bilo o njeni pokojnini pravnomočno odločeno, oziroma skoraj deset let po prenehanju veljavnosti ZPIZ/92. Navaja, da bi posebno izredno pravno sredstvo, ki bi urejalo tudi primer, kot je pritožničin, poseglo v pravnomočno odločbo. Glede tega naj bi Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-326/98 z dne 14. 10. 1998 (Uradni list RS, št. 76/98, in OdlUS VII, 190) opozorilo, da je to (v upravnih zadevah) možno le izjemoma in ob posebej opravičljivih razlogih. Ob tem naj bi opozorilo, da se v takih primerih presoja pravnomočne odločbe lahko nanaša le na presojo zakonitosti odločbe v času njene izdaje. Zato naj bi se zastavljalo vprašanje, ali bi bilo tako sredstvo v primerih, kot je pritožničin, učinkovito.

6. Svoje mnenje je podala tudi Vlada. Po njenem mnenju ustavna pritožba pritožnice ni utemeljena, ZPIZ-1 pa ni v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Vlada meni, da je Zavod leta 2000 pritožnici pravilno odmeril pokojnino, saj je pri tem upošteval določbo 42. člena ZPIZ-1, po kateri se v pokojninsko osnovo niso upoštevali prejemki v obliki delnic, obveznic in drugih vrednostnih papirjev, kot tudi, da je kasneje,

¹ Zavod je pritožnično vlogo obravnaval tudi kot predlog za obnovo postopka, vendar zaradi poteka objektivnega roka za obnovo o njem ni vsebinsko odločal.

leta 2010, pravilno zavrgele njeno zahtevo za ponovno odmero pokojnine v skladu s 4. točko prvega odstavka 129. člena ZUP. Pritožnica naj bi bila obravnavana enako kot vsi zavarovanci, ki so pravico do pokojnine uveljavili v času veljavnosti ZPIZ-1. Vsem, ki so se upokojili v obdobju od leta 2000 do leta 2012, naj pri izračunu pokojninske osnove ne bi bili upoštevani prejemki, od katerih so bili obračunani prispevki, določeni v 42. členu ZPIZ-1, in ki so jim bili izplačani v letih od 2002 do 2012. Ker naj pri izračunu pokojninske osnove zato ne bi prihajalo do kršitev takrat veljavne zakonodaje, naj določitev posebnega izrednega pravnega sredstva na njihov položaj ne bi imela vpliva. Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-392/98, ki je bila sprejeta leta 2002, naj se na pritožnico ne bi nanašala, saj je bil postopek, v katerem ji je bila priznana in odmerjena pravica do starostne pokojnine, že pravnomočno končan, Ustavno sodišče pa ni določilo podlage za uvedbo novega postopka za take primere. Vlada meni še, da izredno pravno sredstvo, ki ga ZPIZ-2 ureja v 183. členu, ne omogoča razveljavitve ali spremembe dokončnih odločb, izdanih na podlagi zakonskih določb, za katere je Ustavno sodišče ugotovilo, da so v neskladju z Ustavo, in jih je razveljavilo, pri tem pa ni določilo, da razveljavitev učinkuje za naprej tudi na pravnomočno končane postopke.

B. – I.

7. Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93, 31/93 in 1/96 – v nadaljevanju ZLPP) je določal več mogočih načinov lastninskega preoblikovanja podjetij. Pri lastninskem preoblikovanju z notranjim odkupom delnic so sodelovali tudi zaposleni.² Za vplačilo delnic so lahko uporabili tudi del plač. Tudi od tega dela plač so bili plačani prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 7/96) je bila v ZPIZ/92 vnesena določba, po kateri se v pokojninsko osnovo ne šteje del plač, s katerim so bile vplačane delnice za notranji odkup.

8. Do vprašanja, ali je ustavnoskladna ureditev, po kateri se v pokojninsko osnovo ne všteva tudi del plače, s katerim so bile v skladu z ZLPP vplačane delnice za notranji odkup, se je Ustavno sodišče opredelilo v odločbi št. U-I-392/98. Odločilo je, da je četrta alineja 46. člena ZPIZ/92 v delu, ki kljub plačanim prispevkom za obvezno pokojninsko zavarovanje ni dovoljevala vštevanja tega dela plače v pokojninsko osnovo, protiusustavna. Ureditev je bila arbitrarna in zato v neskladju z načeli pravne države iz 2. člena Ustave, ker brez razloga, ki bi utemeljeval javno korist, ni dovoljevala vštevanja dela plač, s katerim so bile vplačane delnice za notranji odkup, v pokojninsko osnovo.

9. V času, ko je začela učinkovati odločba Ustavnega sodišča št. U-I-392/98, ZPIZ/92 ni več veljal.³ Nadomestil ga je ZPIZ-1, ki drugače kot ZPIZ/92 ni (več) omogočal ponovne odmere pokojnine ob uporabi posebnega izrednega pravnega sredstva razveljavitve ali spremembe dokončne odločbe. Po ZPIZ/92 se je namreč dokončna odločba lahko na zahtevo zavarovanca ali po uradni dolžnosti razveljavila ali spremenila z učinkom za naprej: (1) če se je izvedelo za nova dejstva, ki so vplivala na zavarovančevo pravico, ta dejstva pa so nastala po izdaji odločbe, (2) če je bilo o kakšnem pravnem vprašanju kasneje sprejeto stališče, ki je ugodnejše za zavarovanca, ter (3) če so bile s prejšnjo odločbo očitno kršene materialne določbe zakona ali splošnih aktov v zavarovančevo škodo (prvi odstavek 270. člena in prvi odstavek 271. člena ZPIZ/92). Navedeno posebno izredno pravno sredstvo ni bilo časovno omejeno.

10. S 1. 1. 2013 je začel veljati ZPIZ-2, ki v 183. členu (spet) ureja posebno izredno pravno sredstvo razveljavitve ali

spremembe dokončne odločbe.⁴ Po prvem odstavku 183. člena ZPIZ-2 se lahko na zahtevo zavarovanca ali po uradni dolžnosti razveljavi ali spremeni dokončna odločba o odmeri pokojnine, s katero je bila kršena materialna določba zakona ali podzakonskega akta, tudi če je bila odločba izdana na podlagi očitno napačno ugotovljenega dejanskega stanja v škodo ali korist zavarovanca ali uživalca pravic ali Zavoda. Odločba o ponovni odmeri pokojnine se lahko izda v roku desetih let od vročitve dokončne odločbe, s katero je bila kršena materialna določba zakona ali podzakonskega akta (drugi odstavek 183. člen ZPIZ-2), učinkuje pa od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi, če pa je bil postopek uveden po uradni dolžnosti, učinkuje od prvega dne naslednjega meseca po izdaji odločbe (tretji odstavek 183. člena ZPIZ-2). V zakonodajnem gradivu je pri obrazložitvi predloga 183. člena ZPIZ-2 (razveljavitev ali sprememba dokončne odločbe in učinek obnove postopka) pojasnjeno, da naj bi predlagano posebno izredno pravno sredstvo, ki ga ZUP ne pozna, omogočalo odpravo posledic napak pri odločanju zaradi napačno uporabljenih podatkov ob upokojevanju posameznika oziroma priznavanju drugih pravic, saj so napake lahko velike in imajo velik vpliv na višino priznane pravice.⁵ Ker je razlog za uporabo tega izrednega pravnega sredstva opredeljen zelo široko, ni mogoče pritrlditi stališču Državnega zbora in Vlade, da v primeru, kot je obravnavani, na njegovi podlagi ponovna odmera pokojnine ne bi bila mogoča.

11. Ker, kot je bilo navedeno, ZPIZ-1 ni urejal posebnega izrednega pravnega sredstva, kot ga je urejal ZPIZ/92 oziroma ga sedaj ureja ZPIZ-2, v primerih, ko je bilo o pravici do pokojnine dokončno oziroma pravnomočno odločeno pred začetkom učinkovanja odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-392/98, ni bilo mogoče zahtevati ponovne odmere pokojnine, ki bi tudi v teh primerih omogočila odpravo morebitnih prikrasjanj, ki so nastala zaradi uporabe četrte alineje 46. člena ZPIZ/92. Glede na navedeno je treba ugotoviti, da so bili zavarovanci, pri katerih so v času veljavnosti ZPIZ-1⁶ nastale okoliščine (v obravnavanem primeru odločba Ustavnega sodišča št. U-I-392/98), ki bi lahko v času veljavnosti ZPIZ/92 ali v času veljavnosti ZPIZ-2 omogočile uporabo navedenih izrednih pravnih sredstev, v neenakem položaju z drugimi zavarovanci. Le njim ni bila dana možnost doseči ponovno odločanje o njihovi dokončno in pravnomočno priznani in odmerjeni pravici z uporabo posebnega izrednega pravnega sredstva. Glede na navedeno se zastavlja vprašanje, ali je zakonodajalec zavarovance oziroma uživalce pokojnine v času ZPIZ-1 protiusustavno neenako obravnaval in je bil zato ZPIZ-1, ker ni urejal posebnega izrednega pravnega sredstva, ki bi omogočal ponovno odmero pokojnine za naprej (tudi) v primerih, kot je obravnavani, v neskladju s splošnim načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave.

12. Po ustaljeni ustavnosodni presoji ustavno načelo enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave zakonodajalec obvezuje, da bistveno enake položaje obravnava enako. Če zakonodajalec takšne položaje ureja različno, pa mora za razlikovanje obstajati razumen razlog, ki izhaja iz narave stvari (glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-287/10 z dne 3. 11. 2011, Uradni list RS, št. 94/11). Načelo enakosti pred zakonom torej ne pomeni, da predpisi nikoli ne bi smeli različno urejati enakih položajev pravnih subjektov, ampak da tega ne smejo početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga, ki izhaja iz narave stvari.

13. Zakonodajalec nima samo pooblastila, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim

² O tem obširno Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-392/98 (glej 14. do 17. točko obrazložitve).

³ Ustavno sodišče je četrto alinejo 46. člena ZPIZ/92 v delu, ki kljub plačanim prispevkom za obvezno pokojninsko zavarovanje ni dovoljevala vštevanja tega dela plače v pokojninsko osnovo, presojalo, ker je pobudnica v skladu s 47. členom ZUstS izkazala obstoj pravovarstvene potrebe za presojo neveljavnega predpisa.

⁴ Za uveljavljanje pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja se sicer praviloma, razen če matični oziroma področni predpis ne določa drugače, uporabljajo določbe splošnega upravnega postopka. Navedeno je veljalo tako za ZPIZ/92, ZPIZ-1 kot tudi ZPIZ-2.

⁵ Glej Predlog zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, Poročevalec DZ z dne 19. 10. 2012, EPA-730-VI, str. 373.

⁶ ZPIZ-1 je začel veljati 1. 1. 2000.

razmerjem je eno izmed načel pravne države (2. člen Ustave). To pomeni, da zakonodajalec lahko enak položaj pravnih subjektov v različnih zaporednih časovnih obdobjih uredi različno. Samo po sebi to ne pomeni ravnanja v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave.⁷

14. Vendar se v primeru, ko se v določenem vmesnem času ureditev spremeni, prej in potem pa se uveljavi bistveno enaka ureditev, lahko zastavi vprašanje spoštovanja načela enakosti (glej 7. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-69/03). To velja tudi za tokratni primer, ko zastavitev tega vprašanja narekuje sama narava pravice, ki je predmet odločanja. Priznanje in odmera pokojnine sta v bistvenem odvisna od plačnih prispevkov, ki so tako kot sama pravica do pokojnine zaradi njenega premoženjskega izraza varovani s 33. členom Ustave (glej odločbo Ustavnega sodišča št. Up-770/06 z dne 27. 5. 2009, Uradni list RS, št. 54/09). Pravica do pokojnine je sicer kot človekova pravica izrecno zagotovljena tudi v okviru pravice do socialne varnosti iz prvega odstavka 50. člena Ustave. Kot nujni, obvezni del pravice do socialne varnosti iz prvega odstavka 50. člena Ustave je bila opredeljena s spremembo te ustavne določbe leta 2004.⁸ Izrecna omemba pravice do pokojnine v prvem odstavku 50. člena Ustave je posledica zavedanja o njeni dolgotrajni naravi in pomembnosti njenega uživanja za posameznika. Zanj je značilno, da po njenem priznanju in odmeri posamezniku pripada mesečno odmerjeni znesek, ki ga ta prejema za čas svojega življenja. Razen ob spremembah zakona je ta od pravnomočnosti priznanja in odmere pokojnine naprej vedno enak.⁹ Za večino upravičencev je glavni vir preživljanja v starosti, saj praviloma nadomešča plačo oziroma drug dohodek iz dela, ki so ga prejeli do upokojitve. Glede na posebno naravo in namen pravice do pokojnine ter glede na specifičen način njenega uživanja terja načelo enakosti, da so posamezniki, ko zahtevajo priznanje in odmero pokojnine, v temelju v enakem položaju. Med seboj se lahko razlikujejo le na podlagi pogojev, ki so podlaga za priznanje pravice in njeno odmero ter so zakonsko opredeljeni.¹⁰ Poleg tega pa morajo biti v enakem položaju, ne glede na to, kdaj zahtevajo priznanje pravice in njeno (ponovno) odmero.

15. Če je zakonodajalec pred uveljavitvijo ZPIZ-1 in od uveljavitve ZPIZ-2 dalje spet posebej uredil možnost ponovnega odločanja o pravicah po teh predpisih, ki vključuje tudi možnost ponovne odmere pokojnine, ker je prejšnja odmera temeljila na zakonski ureditvi, ki jo je Ustavno sodišče spoznalo za protiustavno, bi morali obstajati z vidika načela enakosti razumni razlogi za drugačno ureditev v vmesnem času. Narava in namen pravice do pokojnine ter način njenega uživanja terjajo, da se z veljavnostjo za naprej priznajo pravni učinki odločbe Ustavnega sodišča, s katero je bila ugotovljena protiustavnost četrte alineje 46. člena ZPIZ/92, pri vseh zavarovancih, na položaj katerih je vplivala. V nasprotnem primeru to privede do razlikovanja med njimi glede na to, kdaj so se upokojili oziroma (ne) imeli možnost zahtevati odpravo posledic ugotovljene protiustavnosti pri odmeri njihove pokojnine.¹¹ Tak neenak položaj

je z vidika sedanjega trenutka ustvaril zakonodajalec prav s tem, ko je prej in sedaj dopustil obstoj posebnega izrednega pravnega sredstva, ki omogoča odpravo protiustavnosti, ugotovljene z odločbo Ustavnega sodišča, samo v določenem času vmes pa ga ni dopustil. Zato gre za danes neenak položaj med upoštevanimi primerljivimi uživalci pokojnine. Razumnih razlogov, ki bi dovoljevali neenako obravnavo tistih zavarovancev, ki so se upokojili v času veljavnosti ZPIZ-1 oziroma so v tem času zahtevali odpravo posledic protiustavnosti navedene ureditve, ki je bila podlaga za odmero njihove pokojnine, ni najti. Ker torej za različno obravnavanje zavarovancev oziroma uživalcev pokojnine ni najti razloga, ki bi izhajal iz narave stvari, Ustavno sodišče ugotavlja, da je bil ZPIZ-1 v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave (1. točka izreka).

16. Ob navedenem pa je treba opozoriti še na naslednje. Zavod vodi in odloča o priznanju in odmeri pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja na podlagi podatkov, ki se zbirajo v matični evidenci zavarovancev in uživalcev teh pravic.¹² Ustavno sodišče je odločbo št. U-I-392/98 sprejelo leta 2002. Kot izhaja iz zapisnika o reviziji podatkov, ki se vodijo v matični evidenci, je Zavod leta 2009 ugotovil pravilne podatke o plačah za leto 1992, torej take, ki so za leto 1992 obsegali tudi del plače, ki so ga zavarovanci leta 1992 namenili za nakup delnic v okviru notranjih odkupov. Šele ta poprava podatkov v matični evidenci za leto 1992 je omogočila pravilen izračun pokojninske osnove in s tem pravilno odmero pokojnine oziroma, povedano drugače, pravilno in popolno ugotovitev dejanskega stanja, pomembnega za pravilno odmero pokojnine. Pri tem ne gre za vprašanje zakonitosti odmere pokojnine, na kar opozarjata Državni zbor in Vlada, ampak za vprašanje njene ustavnosti glede na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-392/98. Izvršitev navedene odločbe pa glede na šele leta 2009 izvedene popravke v matični evidenci do tedaj dejansko sploh ni bila mogoča. Vse navedeno tako utrjuje prepričanje, da je sprejetje te odločitve nujen korak za polno uresničitev odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-392/98 in s tem za zagotovitev enakega obravnavanja s protiustavno ureditvijo prizadetih zavarovancev, ko gre za uresničevanje njihove pravice iz prvega odstavka 50. člena Ustave.¹³

17. Na sprejetje te odločitve ne more vplivati stališče Ustavnega sodišča iz odločbe št. U-I-326/98. Bistvo te odločbe je bilo vprašanje, ali je zakonodajalec lahko uvedel novo posebno izredno pravno sredstvo, ki je poseglo ne le v pravnomočno odločbo, temveč tudi v ustavnopravno varovano pravico do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave. V obravnavanem primeru pa ne gre za to, temveč za vprašanje, ali bi moral zakonodajalec zaradi posebne narave pravice do pokojnine v primeru, ko je prej in potem uredil določeno posebno izredno pravno sredstvo, to zaradi ustavne zahteve po enakosti urediti tudi v vmesnem času.

B. – II.

18. Če Ustavno sodišče v okviru presoje na podlagi 47. člena ZUstS ugotovi, da je zakonska določba v neskladju z Ustavo, ima taka ugotovitev učinek razveljavitve. V primeru ZPIZ-1 ugotovitev protiustavnosti takega učinka ne more imeti, ker gre za položaj iz prvega odstavka 48. člena ZUstS, torej za položaj, ko je predpis protiustavni zaradi tega, ker določenega vprašanja, ki bi ga moral urejati, ni uredil. V takem primeru Ustavno sodišče naloži zakonodajalcu, naj v določenem roku ugotovljeno protiustavnost odpravi tako, da ustrezno spremeni ali dopolni zakon (drugi odstavek 48. člena ZUstS). V primeru ZPIZ-1 to ni mogoče, saj ne velja več. ZPIZ-2 pa posebno iz-

⁷ Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-69/03 z dne 20. 10. 2005 (Uradni list RS, št. 100/05, in OdlUS XIV, 75).

⁸ Ustavni zakon o spremembi 50. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – UZ50).

⁹ Po ustavnosodni presoji usklajevanje višine pokojnine ne pomeni posega v pravnomočno odločbo o priznanju in odmeri pravice do pokojnine (tako Ustavno sodišče že v sklepu št. U-I-123/92 z dne 22. 4. 1993, Uradni list RS, št. 24/93).

¹⁰ V skladu z drugim odstavkom 50. člena Ustave država ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter skrbi za njegovo delovanje. Ker se pravica do pokojnine iz prvega odstavka 50. člena Ustave uresničuje pod pogoji, določenimi z zakonom, navedeno pomeni tudi obveznost zakonodajalca, da določi krog upravičencev, pogoje za pridobitev in način uresničevanja pravice ter njen obseg (primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-36/00 z dne 11. 12. 2003, Uradni list RS, št. 133/03, in OdlUS XII, 98).

¹¹ Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-61/00 z dne 18. 9. 2003 (Uradni list RS, št. 97/03, in OdlUS XII, 76), in dopolnilno odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-29/96 z dne 8. 1. 1998, Uradni list RS, št. 7/98, in OdlUS VII, 3).

¹² V času veljavnosti ZPIZ-1 je matično evidenco urejal Zakon o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list RS, št. 81/00, 111/07 in 25/11 – ZMEPIZ), sedaj jo ureja Zakon o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list RS, št. 111/13 in 97/14 – ZMEPIZ-1).

¹³ Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-123/92 z dne 18. 11. 1993 (Uradni list RS, št. 67/93, in OdlUS II, 109).

redno pravno sredstvo razveljavitve ali spremembe dokončne odločbe v 183. členu ZPIZ-2 ureja na način, ki ne omogoča pri vseh zavarovancih, pri katerih je na odmero pokojnine vplivala četrta alineja 46. člena ZPIZ/92, odprave posledic uporabe te protiustavne določbe (glej 9. točko te obrazložitve). Ustavno sodišče je zato na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve odločitve iz 1. točke izreka te odločbe zaradi varstva pravice iz prvega odstavka 50. člena Ustave v povezavi s splošnim načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave.

19. Ustavno sodišče je Zavodu naložilo ponovno odmero pokojnine po uradni dolžnosti v primerih, ko izhaja že iz opravljenih revizij, da bi del plač, s katerim so bile vplačane delnice za notranji nakup, moral biti upoštevan pri izračunu pokojninske osnove, pa zaradi uporabe protiustavne četrte alineje 46. člena ZPIZ/92 ni bil. Za ponovno odmero je določilo rok 60 dni po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije (2. točka izreka).

20. Da bi zavarovanci oziroma uživalci pokojnine, pri katerih Zavod (še) ni opravil revizije podatkov o zavarovalnih dobah in zavarovalnih osnovah, lahko preverili, ali so bile delnice za notranji nakup vplačane z delom plače, ki bi se moral všteti v pokojninsko osnovo, je Ustavno sodišče določilo tudi rok, v katerem lahko ti zahtevajo izvedbo revizije in na podlagi ugotovitev revizije zahtevajo ponovno odmero pokojnine (3. točka izreka).

21. Ustavno sodišče je določilo, da Zavod odmeri pokojnino po prvem odstavku 183. člena ZPIZ-2 ne glede na to, koliko časa je preteklo od dokončnosti odločbe o priznanju in odmeri pokojnine. Za tako rešitev se je odločilo, ker že sam 183. člen ZPIZ-2 omogoča uporabo izrednega pravnega sredstva razveljavitve ali spremembe dokončne odločbe za obdobje desetih let od vročitve dokončne odločbe zavarovancu ali uživalcu, s čimer pokriva večino obdobja veljave ZPIZ-1, vendar pa, kot je bilo že navedeno, ne omogoča ponovne odmere pokojnine za vse zavarovance, katerim je bila pokojnina odmerjena tudi z uporabo protiustavne četrte alineje 46. člena ZPIZ/92 (4. točka izreka).

22. Glede učinkovanja odločbe o ponovni odmeri pokojnine je Ustavno sodišče odločilo, da ta učinkuje od prvega dne naslednjega meseca od njene izdaje, če je bil postopek uveden po uradni dolžnosti, oziroma od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi, če je bila dana zahteva, torej za naprej, za zavarovance oziroma uživalce pokojnine, ki so že zahtevali ponovno odmero pokojnine pred objavo te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije, pa od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi. Ustavno sodišče se je za tak način izvršitve odločilo zato, da bi omogočilo enako obravnavanje zavarovancev oziroma uživalcev pokojnine pri odpravi morebitnih prikrasjanj,¹⁴ do katerih je prišlo na podlagi protiustavne četrte alineje 46. člena ZPIZ/92, in ne glede na to, ali je bila ponovna odmera pokojnine že zahtevana pred objavo te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. To pomeni, da morebitna zavrženja zahtev za ponovno odmero pokojnine in odprti sodni postopki v zvezi s tem ne preprečujejo ravnanja po načinu izvršitve iz te odločbe oziroma vodenja postopka ponovne odmere pokojnine po prvem odstavku 183. člena ZPIZ-2. Dejstvo, da so nekateri zavarovanci oziroma uživalci pokojnine vložili zahtevo za ponovno odmero pokojnine, pa je bila ta že pred objavo te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije zavržena ali pa o zavrženju še ni dokončno oziroma pravnomočno odločeno, je Ustavno sodišče upoštevalo pri določitvi trenutka, od katerega v tem primeru učinkuje ponovna odmera pokojnine (5. točka izreka).

B. – III.

23. Ker izpodbijani odločitvi sodišč temeljita na ureditvi, ki je bila v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave,

¹⁴ Primerjaj 16. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-61/00 z dne 18. 9. 2003 (Uradni list RS, št. 97/03, in OdlUS XII, 76).

je Ustavno sodišče ugodilo tudi ustavni pritožbi in razveljavilo sodbi Vrhovnega in Višjega sodišča. Zadevo je vrnilo Višjemu delovnemu in socialnemu sodišču v novo odločanje (6. točka izreka), v katerem bo sodišče moralo upoštevati stališča iz te odločbe.

24. Ker je Ustavno sodišče izpodbijani sodbi razveljavilo že zaradi kršitve drugega odstavka 14. člena Ustave, drugih zatrjevanih kršitev človekovih pravic ni presojalo.

C.

25. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 47. člena, drugega odstavka 40. člena ZUstS ter prvega in drugega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogacar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič i.r.
Predsednik

1260. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, Višjega sodišča v Ljubljani in Okrajnega sodišča v Ljubljani

Številka: Up-879/14-35
Datum: 20. 4. 2015

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Ivana Janeza Janše, Velenje, ki ga zastopa Odvetniška družba Matoz, o. p., d. o. o., Koper, na seji 20. aprila 2015

o d l o č i l o:

1. Sodba Vrhovnega sodišča št. I Ips 2457/2010 z dne 1. 10. 2014, sodba Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 2457/2010 z dne 21. 3. 2014 in sodba Okrajnega sodišča v Ljubljani št. II K 2457/2010 z dne 5. 6. 2013 se, kolikor se nanašajo na Ivana Janšo, razveljavijo.

2. Zadeva se dodeli drugemu sodniku Okrajnega sodišča v Ljubljani v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Okrajno sodišče v Ljubljani je pritožnika spoznalo za krivega storitve kaznivnega dejanja sprejemanja daril za nezakonito posredovanje po prvem odstavku 269. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 95/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju KZ) v zvezi s 25. členom KZ. Izreklo mu je kazen dveh let zaporja in stransko denarno kazen v višini 37.000,00 EUR ter določilo obveznost plačila stroškov kazenskega postopka in sodne takse. Višje sodišče je pritožbo pritožnikovih zagovornikov zavrnilo. Zoper pravnomočno sodbo so pritožnikovih zagovornikov vložili zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je Vrhovno sodišče zavrnilo.

2. Pritožnik zatrjuje kršitve pravic iz 22. člena, prvega odstavka 23. člena, 27. člena, prvega odstavka 28. člena in 29. člena Ustave ter 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP).

3. Kršitev pravice do neodvisnega in nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave pritožnik vidi v tem, da njegovim zahtevam za izločitev okrajne sodnice Barbare

Klajnšek ter vrhovnih sodnikov Branka Masleše in Maje Tratnik ni bilo ugodeno. Poudarja, da bi moral biti v tem primeru, ki je nadvse občutljiv in politično zaznamovan, izključen vsak razumen dvom o tem, da v danih okoliščinah sodišče odloča nepristransko, sodniki pa bi morali ravnati še bolj pazljivo in zavarovati tisti vidik nepristranskosti odločanja, ki zahteva, da sodišča zagotavljajo zunanji videz nepristranskosti odločanja (objektivni vidik pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave). Pritožnik graja zlasti ravnanje vrhovnega sodnika Branka Masleše. Trdi, da je s svojim govorom na Dnevni slovenskega sodstva 6. 6. 2014 vzbudil močan dvom o nepristranskosti, zaradi česar bi moral biti izločen. Kršitev 23. člena Ustave pritožnik vidi tudi v tem, da je predsednik Branko Masleša, ko je postalo jasno, kdaj bo pritožnikova zahteva za varstvo zakonitosti obravnavana, sprejel odločitev, da bo do konca leta 2014 predsedoval vsem kazenskim senatom, torej tudi v pritožnikovi zadevi. S takim ravnanjem naj bi si izbral primer, v katerem so sodil, čeprav je bil ta že v odločanju, tako da so mu bile poznane tako zadeva kot tudi stranke, posledično pa naj bi bila pritožniku kršena pravica do zakonitega sodnika. Pritožnik zatrjuje, da glede vrhovnega sodnika Branka Masleše niso bili podani samo objektivni razlogi, ki so porajali dvom o njegovi nepristranskosti, temveč tudi subjektivni razlogi. Objektivne okoliščine naj bi z vidika možnega vpliva na sodišče lahko ustvarile videz, da ni bilo mogoče izključiti vsakega razumnega dvoma o nepristranskem odločanju sodišča. Te okoliščine so po oceni pritožnika obstajale tudi glede vrhovne sodnice Maje Tratnik.

4. Pritožnik z več vidikov zatrjuje tudi kršitev načela zakonitosti iz prvega odstavka 28. člena Ustave. V uvodu navaja, da je kaznivo dejanje iz prvega odstavka 269. člena KZ abstraktno opredeljeno v nasprotju z zahtevo po določnosti zakona (*lex certa*), s čimer odpira prostor za kršitev človekove pravice posameznika, ki zaupa, da o njegovih pravicah, pravnih interesih in dolžnostih ne bo odločeno na arbitraren način. Pritožnik dalje trdi, da iz opisa kaznivega dejanja sprejemanja daril za nezakonito posredovanje iz prvega odstavka 269. člena KZ ne izhajajo njegovi zakonski znaki, opisano ravnanje pa tudi ni povzročilo protipravnega stanja kot prepovedane posledice. Nerazumljiv in sam s seboj v nasprotju naj bi bil že abstraktni opis očitane kaznivega dejanja v izreku prvostopenjske sodbe, zakonski znaki očitane kaznivega dejanja v konkretnem delu njegovega opisa pa naj ne bi bili konkretizirani in opisani. Po mnenju pritožnika v opisu ni navedeno, kako in na kakšen način naj bi izpolnil zakonski znak "sprejem obljube", temveč se zakonsko besedilo iz abstraktnega dela zgolj ponovi v konkretnem delu opisa, s čimer izostane bistveni element kaznivega dejanja. Opis dejanja kot historičnega dogodka naj tudi ne bi vseboval odločilnih dejstev, ki bi očitano kaznivo dejanje konkretizirala. Tako naj ne bi bila navedena niti čas niti kraj storitve kaznivega dejanja. Obtožni akt naj bi bil nesklepčen, zaradi česar sodišče sploh ne bi smelo začeti kazenskega postopka zoper pritožnika. Ker je do uvedbe kazenskega postopka kljub vsemu prišlo, pa bi bilo treba po mnenju pritožnika zaradi nezmožnosti konkretizacije znakov kaznivega dejanja izreči oprostilno sodbo. Ravnanja, ki bi pomenilo kaznivo dejanje, pa ga tožilec ni navedel v obtožnem aktu, naj sodišče ne bi smelo ugotavljati, pa naj gre za ugotavljanje s posrednimi ali neposrednimi dokazi. V obravnavanem položaju je po zatrjevanjih pritožnika prišlo celo do tega, da so sodišča na podlagi indičnih dokazov sklepala, da obstajajo dejstva, ki jih tožilec sploh ni navedel in iz katerih naj bi šele izhajalo, da je bila obljuba sprejeta. Pritožnik poudarja, da v konkretnem opisu dejanja ni pojasnjeno in opisano konkretno uradno dejanje, za katero naj bi se posredovalo, in naj ne bi bile navedene uradne osebe, pri katerih naj bi se posredovalo. Trdi, da ničesar od očitane ni storil in da je absurd v tem, da se nekoga ne obsodi zato, ker je sprejel obljubo provizije, obsodi pa se ga zato, ker je spremljal priprave na izvedbo postopka, ga nadzoroval in bil obveščen, katerega lokalnega zastopnika naj se predlaga.

Opozarja, da je finsko sodišče finske državljanke, navedene v izreku sodbe, oprostilo obtožbe, da so storili kaznivo dejanje dajanja podkupnine. Po mnenju pritožnika zato, ob upoštevanju povezanosti dajanja obljube z njenim sprejemanjem, nedokazanost dajanja obljube hkrati učinkuje kot nedokazanost sprejemanja obljube.

5. Pritožnik zatrjuje tudi, da je bil kazenski postopek zoper njega nepošten in da mu je bila kršena pravica do obrambe iz prve alineje 29. člena v zvezi z 22. in 23. členom Ustave ter 6. členom EKČP. Navaja, da iz opisa dejanja ne izhajajo dejanski in pravni vidiki obtožbe, ki bi mu omogočali učinkovito obrambo, posledično pa je izdana sodba zanj pomenila presenečenje. Meni, da je lahko glede na nejasno očitke kaznivo dejanje zgolj zanikal, saj se je nemogoče braniti zoper očitke, da je storil kaznivo dejanje na neugotovljenem kraju, v neugotovljenem času in na neugotovljen komunikacijski način. Nejasnost opisa kaznivega dejanja naj bi potrdilo tudi stališče Vrhovnega sodišča, da je zakonski znak "sprejem obljube" konkretiziran v obliki plačila provizije, saj naj česa takega ne bi zatrjeval niti tožilec, niti naj to ne bi izhajalo iz pravnomočne sodbe. Gola trditev, da je pritožnik sprejel obljubo plačila provizije brez opisa drugih jasnih in konkretnih dejanskih okoliščin storitve kaznivega dejanja, pa naj mu ne bi omogočala učinkovite obrambe. Poleg tega naj sodišča ne bi obrazložila bistvenih okoliščin iz konkretnega opisa kaznivega dejanja, npr., od kod izhaja, da je obdolženi dejansko bil seznanjen z dano obljubo plačila, da je to obljubo sprejel in z njo soglašal, da jo je sprejel z namenom, da bo izkoristil svoj vpliv in posredoval pri opravi uradnega dejanja, znana pa naj ne bi bila niti višina obljubljenega provizije. Tako obrazložitev po mnenju pritožnika ne dosega minimalnih standardov obrazložitve sodne odločbe in zato pomeni tudi kršitev 22. člena Ustave.

6. Kršitev 22. člena Ustave pritožnik vidi tudi v arbitrarni in očitno napačni pravni opredelitvi sotorilstva. Zatrjuje, da je očitke o sotorilstvu naveden zgolj v abstraktnem opisu kaznivega dejanja, iz konkretnega dela opisa in iz obrazložitve sodbe pa naj ne bi izhajal. Pritožnik opozarja na sicer ustaljeno stališče Vrhovnega sodišča, po katerem sodišča kršijo kazenski zakon, če je očitke sotorilstva naveden le v abstraktnem delu opisa, v konkretnem opisu pa ni konkretiziran. Poleg tega naj bi bilo sotorilstvo pri obravnavanem kaznivem dejanju glede na naravo očitane kaznivega dejanja in glede na izvršitveni način, ki se očita pritožniku, že pojmovno izključeno. Sam sprejem obljube naj bi bil namreč intimna odločitev in izraz volje storilca, kar naj sotorilstva ne bi dopuščalo. Tudi sodna praksa naj bi štela, da je za sotorilca mogoče šteti le osebo, ki je delovala v teku izvrševanja kaznivega dejanja, utemeljevanje sotorilstva zgolj na odločilnem prispevku k izvršitvi pa naj bi pomenilo izjemo, ki bi jo bilo treba razlagati restriktivno.

7. S sprejetjem indične sodbe naj bi sodišča kršila domnevo nedolžnosti iz 27. člena Ustave in posledično pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave. Pritožnik navaja, da sodišče v njegovem primeru indicev ni uporabilo kot kontrolni dokaz za potrditev ugotovljenih dejstev, temveč je indice uporabilo kot dejstva, pri čemer indici sploh ne izhajajo iz njegovih ravnanj, temveč iz ravnanj drugih. Na podlagi enega posrednega dokaza naj bi sodišče sklepalo o obstoju in resničnosti drugega posrednega dokaza. S takšnim ustvarjanjem posrednih dokazov naj bi prišlo do sklepa o odločilnem dejstvu. Pritožnik meni, da v primeru sklepanja zgolj na podlagi indicev vedno pride do subjektivne in s tem arbitrarne razlage resničnosti še neznanega dejstva, posledično pa sta ogrožena domneva nedolžnosti in iz nje izpeljano načelo *in dubio pro reo*. Zaradi vsega navedenega naj v pritožnikovem primeru indična sodba ne bi bila dopustna. Pritožnik poudarja, da je na podlagi istih posrednih dokazov moč sklepati tudi nasprotno, torej da kaznivo dejanje ni bilo storjeno, kar naj bi dokazovala dokazna ocena finskega sodišča v izdani oprostilni sodbi. Potrditev izpodbijanih sodb bi po zatrjevanju pritožnika pomenila, da je v kazenskem postopku ob najmanjšem indicu lahko obsojen

vsakdo, posledično pa bi se načelo nedolžnosti sprevrglo v domnevo krivde.

8. Vrhovno sodišče, ki je potrdilo sodbi Višjega in Okrajnega sodišča in s tem pritrdilo stališčem, ki sta jih nižji sodišči sprejeli, se je do zatrjevanj pritožnika in drugih dveh soobsojencev¹ o kršitvah 28. člena Ustave opredelilo najprej na splošni ravni. Po poudarkih o varstvenem objektu korupcijskih kaznivih dejanj in inkriminaciji pripravljalnih dejanj, kar sprejem obljube nagrade po njegovem mnenju je, je sprejelo stališče, da je kaznivo dejanje dokončano s samim sprejemom obljube nagrade. Na podlagi jezikovne razlage je presodilo, da sprejem obljube ni izraz, ki bi bil pomensko odprt, pač pa gre za konkretno ravnanje, v katerem nekdo sprejme nekaj, kar mu drugi ponuja oziroma daje. V obravnavanem primeru naj bi bila to obljuba nagrade (koristi). Po mnenju Vrhovnega sodišča sprejem obljube torej ni nedoločen pravni pojem, pač pa jasen normativni zakonski znak, katerega vsebina je znana in enoznačno opredeljena. Na splošni ravni je Vrhovno sodišče sprejelo stališče, da morajo biti s procesnim obtožnim aktom določene subjektivne in objektivne meje sojenja, obdolžencu pa mora biti omogočena seznanitev z obtožbo ter njeno dejstveno in dokazno podlago, da se mu tako omogoči obramba. Opirajoč se na ustaljeno sodno prakso je postavilo izhodišče, da je tako obtožni akt kot tudi sodbo glede na vse v zakonu predpisane sestavine treba šteti kot celoto. Posameznega znaka kaznivega dejanja, ki je dovolj določno opredeljen že v zakonu, naj sodišče v opisu konkretnega dejanskega stanu praviloma ne bi ponavljalo ali opisovalo z drugimi besedami, ker naj bi bilo to zaradi jasnosti in razumljivosti izreka odveč. V skladu s tem naj bi lahko pojmi zakonskega besedila v posameznih primerih prevzeli vlogo dejstev, ker naj zakonskega znaka ne bi bilo smiselno konkretizirati ali pa naj bi bilo to včasih celo nemogoče. Opis kaznivega dejanja mora vsebovati vsa odločilna dejstva, ki kaznivo dejanje konkretizirajo, z razumevanjem opisa kaznivega dejanja iz izreka sodbe v povezavi z razlogi sodbe pa po mnenju Vrhovnega sodišča ni prebito načelo zakonitosti. Iz tega je Vrhovno sodišče izpeljalo stališče, da če kateri od znakov kaznivega dejanja v izreku ni določno opredeljen, je pa zadovoljivo obrazložen v obrazložitvi, ni kršeno načelo zakonitosti. Predstavljeno je Vrhovno sodišče strnilo v zaključek, da sta opis kaznivega dejanja v izreku in obrazložitev sodbe celota, da se dopolnjujeta in da je v primerih, kadar je zakonski znak kaznivega dejanja dovolj opredeljen in ni pomensko odprt, mogoče tudi v dejanskem opisu konkretnega življenjskega primera pri navedbah zakonskega znaka uporabiti enako pojmovno opredelitev in ga nato obravnavati kot dejstvo.²

9. Opisano splošno stališče je Vrhovno sodišče nato uporabilo pri presoji navedb posameznih obsojencev. Za pritožnika Janšo je poudarilo, da je korist (nagrada) določno opisana v obljubi plačila provizije za prodajo po pogodbi in da je dovolj konkretizirana; opisan je odstotek provizije za Wolfa kot poseben bonus, v katerem je bila upoštevana dogovorjena provizija, in določno je navedeno, od katerega zneska je provizija obračunana. Sprejem obljube nagrade je po presoji Vrhovnega sodišča opisan v obliki plačila provizije (ki jo je obsojeni Janša sprejel za stranko SDS); takšen opis naj bi bil sam po sebi dovolj determiniran, konkreten in jasen, saj naj bi bilo jasno, obljuba česa je bila sprejeta. Po stališču Vrhovnega sodišča dejstvo, da je bila obljuba nagrade sprejeta v času od 10. 8. do 22. 8. 2005, v nadaljevanju konkretizira opis, da je Zagožen 22. 8. 2005 po navodilih Janše zahteval 30-odstotno predplačilo obljubljenе provizije in pogodbo, ki bo vsebovala predplačilo (s tem se je sprejem obljube nagrade manifestiral v zunanjem svetu); opis obljube nagrade torej Vrhovno sodišče povezuje s sprejemom obljube in terjanjem v smislu realizacije obljube nagrade. Vrhovno sodišče se je strinjalo s stališčem Višjega sodišča, da izostanek opisa komunikacijskega načina ne pomeni, da zakonski znaki niso dovolj opisani, saj komuni-

kacijski način ni zakonski znak očitane kaznivega dejanja. Poudarilo je, da je komunikacijski način lahko viden navzven tako, da pusti zaznavne sledi v zunanjem svetu, lahko pa gre za prikrito ravnanje, ki se tudi manifestira v zunanjem svetu in so okoliščine takšne komunikacije znane le vpletenim. Zato po stališču Vrhovnega sodišča ni nujno, da je način, na katerega je storilec sprejel obljubo, ugotovljen in konkretiziran, saj gre vendar za posle, ki so prikriti in se ne opravljajo javno in v navzočnosti prič.³ Po oceni Vrhovnega sodišča je "sprejetje obljube plačila nagrade konkretizirano z navedbo provizije za prodajo po pogodbi in odstotka, ter da se bo provizija obračunala od zneska 161,900.000,00 EUR"; "provizija v obliki obljubljenе nagrade je torej dovolj določno konkretizirana in tudi na tak način je konkretiziran zakonski znak sprejetje obljube nagrade – sprejel obljubo plačila provizije".⁴

10. Na navedbe pritožnika, da mora opis dejanja vsebovati tudi opis zavesti in volje prejemnika, da obljubo sprejme in z njo soglaša, kar se manifestira tako, da je zaznavno v zunanjem svetu, je Vrhovno sodišče odgovorilo, da gre za navedbe, ki ne sodijo v opis dejanja, ampak sodišče v obrazložitvi sodbe pojasni tudi te elemente kaznivega dejanja, subjektivni znak dejanja pa v izreku sodbe praviloma ni opisan.⁵ V zvezi z navedbo časa kaznivega dejanja je Vrhovno sodišče pojasnilo, da je čas storitve zadostno konkretiziran, saj so datumsko navedeni tudi drugi ključni dogodki, in da čas storitve kaznivega dejanja ni pravno relevantna okoliščina, ki bi se nanašala na zakonske znake kaznivega dejanja, temveč je pomemben iz drugih razlogov (npr. zastaranje), česar pa obramba ni problematizirala. Glede kraja kaznivega dejanja je Vrhovno sodišče presodilo, da je pritožnik v zvezi s tem prekludiran, saj tega vprašanja z vidika pristojnosti slovenskih sodišč ni uveljavljal v pritožbi, zaradi česar po njegovi presoji ta očitek ni materialno izčrpan.⁶ Na očitek pritožnika v zvezi z navedbo uradnih oseb, na katere naj bi pritožnik vplival v zvezi s Patrio v okviru uradnega dejanja, je Vrhovno sodišče odgovorilo, da je zakonski znak uradno dejanje opisan kot postopek oddaje naročila zaupne narave, to je dejanja iz pristojnosti državnega organa, utemeljen v zakonskih določbah in tako tudi korektno opisan. Vrhovno sodišče je presodilo, da opis kaznivega dejanja ni pomanjkljiv, nerazumljiv ali nesklepčen, saj si obramba napačno razlaga vsebino upoštevanih določb ter njihov pomen; pritrdilo je stališču pritožnika, da izbira lokalnega industrijskega partnerja sicer res ne pomeni uradnega dejanja, vendar za se po presoji Vrhovnega sodišča to v opisu dejanja niti ne zatrjuje.⁷

11. Na očitek obrambe, da ni jasno, kaj naj bi pomenila navedba iz izreka "po navodilih Ivana Janše", saj naj se obsojenemu Janši v abstraktnem delu opisa dejanja ne bi očitalo terjanje kot storitev dejanja, je Vrhovno sodišče odgovorilo, da je v opisu dejanja, na katero vežejo sodgovorniki citirane navedbe, navedeno, da je Zagožen po navodilih Janše prek Wolfa in Riedla od Niittynena zahteval 30-odstotno predplačilo obljubljenе provizije (22. 8. 2005), kar pomeni opis realizacije že sprejete obljube nagrade; ta očitek se po stališču Vrhovnega sodišča ne nanaša le na Zagožna, temveč ta del opisa določno opisuje ravnanje Zagožna po navodilih obsojenega Janše in zaradi tega izrek sodbe tudi v tem delu ni nesklepčen oziroma ni nerazumljiv. Po presoji Vrhovnega sodišča ob določnem opisu ravnanja "ponudnikov nagrade" kot tudi dovolj konkretiziranem "sprejemu obljube nagrade" ni moč trditi, da so tudi okoliščine dane ponudbe povsem nejasne.⁸

³ Glej 24. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

⁴ Glej 25. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

⁵ Glej 32. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

⁶ Pritožnik je v pritožbi sicer navajal, da v opisu dejanja ni konkretizirano, kje je bilo dejanje storjeno, vendar v zvezi s tem dejansko ni poudarjal vprašanja krajevne pristojnosti (glej tretji odstavek na 33. strani pritožbe).

⁷ Glej 37. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča ter str. 71 in 72 sodbe sodišča prve stopnje.

⁸ Glej 56. točko obrazložitve.

¹ Gre za Ivana Črnkoviča in Antona Krkoviča.

² Glej 13.–21. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

12. Glede zatrjevane kršitve pravice do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave, ker iz sojenja ni bil izločen vrhovni sodnik Branko Masleša, je Vrhovno sodišče sprejelo stališče v dveh sklepkih občne seje Vrhovnega sodišča. S sklepom z dne 27. 8. 2014 je zahtevo za izločitev zavrnilo, saj je štelo, da ni nobenih razlogov, ki bi kazali na njegovo subjektivno ali objektivno pristranskost, pri čemer je očitke presojo tudi z vidika morebitnega sodelovanja Branka Masleše v senatu, ki bo odločal o izrednem pravnem sredstvu. Presodilo je, da predsednik Branko Masleša v govoru ni nedovoljeno prejudiciral te kazenske zadeve, saj je poudaril, da si ne drzne spuščati se v ocenjevanje pravilnosti in zakonitosti same pravnomočne sodbe, odločno pa je tudi zavrnil očitke o osebnih predsodkih in prepričanjih. Ker po stališču občne seje Vrhovnega sodišča ni bilo nobenega dokaza o nasprotnem, o nepristranskosti predsednika Branka Masleše niso podvomili. Iz govora z dne 6. 6. 2014 naj ne bi izhajal negativen ali sovražen govor do pritožnika Janše, pač pa naj bi se Branko Masleša kot predsednik Vrhovnega sodišča zgolj odzval na ravnanje politične stranke (namestitvev tabel bivšega vojaškega sodišča poleg table Višjega sodišča v Ljubljani), katere predsednik je obsojeni, zlasti na sporočilo, ki ga to ravnanje nosi. Po presoji občne seje Vrhovnega sodišča je ključna okoliščina, da Branko Masleša v govoru ni nastopil v vlogi sodnika, temveč se je na pritiske na sodnike in sodstvo odzval v vlogi predsednika Vrhovnega sodišča, torej v funkciji, ki jo ima predsednik najvišjega sodišča v državi v okviru sodne uprave, ki je ni mogoče enačiti s sodniško funkcijo. Sporni govor je bil po stališču občne seje Vrhovnega sodišča utemeljen in glede na funkcijo primeren odziv na ponavljajoče in stopnjujoče se napade na slovensko sodstvo, še zlasti, ker so jih podali predstavniki politike. Glede ne navedeno je občna seja Vrhovnega sodišča ob sklicevanju na prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) presodila, da bojazen obsojenega Janše o pristranskosti predsednika Branka Masleše ni objektivno upravičena.

13. V sklepu občne seje Vrhovnega sodišča z dne 29. 9. 2014, s katerim so vrhovni sodniki zavrnili tudi drugo zahtevo pritožnika za izločitev predsednika senata Branka Masleše, se Vrhovno sodišče ni več ukvarjalo z vprašanjem, ali je govor z dne 6. 6. 2014 morebiti vplival na njegovo nepristranskost, presojalo pa je, ali je odločitev Branka Masleše, da bo predsedoval vsem senatom v kazenskih zadevah do konca leta 2014, kar je pomenilo tudi v obravnavani zadevi, vplivala na njegovo nepristranskost. Presodilo je, da ob upoštevanju vseh okoliščin dvom o nepristranskosti predsednika senata Branka Masleše ni upravičen, saj je bila njegova odločitev skladna z letnim razporedom, sporočil pa jo je 4. 9. 2014, torej pred določljivijo dnevnega reda seje v pritožnikovi zadevi 16. 9. 2014. Vrhovno sodišče je sprejelo razlago, da je bila taka odločitev nujna z vidika delovanja kazenskega oddelka.

14. Ustavno sodišče je s sklepom št. Up-879/14 z dne 11. 12. 2014 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo in do končne odločitve Ustavnega sodišča zadržalo izvrševanje izpodbijanih sodb v delu, ki se nanaša na pritožnika. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) je o sprejemu ustavne pritožbe v obravnavo obvestilo Vrhovno sodišče.

B. – I.

15. Pritožnik med drugim zatrjuje, da obtožni predlog in izpodbijana sodba ne vsebujeta konkretnega opisa izvršitvenih ravnanj, ki bi omogočala sklepanje, da je pritožnik obljubo nagrade sprejel, pač pa se izrek zadovoljuje zgolj s citiranjem abstraktnega dejanskega stanu. Bistvo očitkov je torej v vprašanju konkretiziranosti zakonskega znaka "sprejem obljube nagrade" po prvem odstavku 269. člena KZ. Te pritožnikove navedbe je Ustavno sodišče preizkusilo z vidika načela zakonitosti v kazenskem pravu, ki ga zagotavlja prvi odstavek 28. člena Ustave.

16. Po prvem odstavku 28. člena Ustave nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno. S to določbo Ustava ureja načelo zakonitosti v kazenskem pravu, ki je v mednarodni skupnosti priznано tudi kot splošno načelo mednarodnega prava (*lex certa*). Ustava ga ureja kot materialnopravno⁹ jamstvo v kazenskem postopku – kot človekovo pravico, katere spoštovanje naj državi prepreči arbitrarno in samovoljno uporabo kazenskopravne represije zoper posameznika. Kot je navedlo Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-335/02 z dne 24. 3. 2005 (Uradni list RS, št. 37/05, in OdlUS XIV, 16), ta določba Ustave postavlja več pogojev, in sicer:

– prepoved določanja kaznivih dejanj in kazni s podzakonskimi akti ali z običajnim pravom (*nullum crimen, nulla poena sine lege scripta*);

– prepoved določanja kaznivih dejanj in kazni s pomočjo praznih, nedoločljivih ali nejasnih pojmov (*nullum crimen, nulla poena sine lege certa*);

– prepoved analogije pri ugotavljanju obstoja kaznivih dejanj in izrekanju kazni (*nullum crimen, nulla poena sine lege stricta*);

– prepoved povratne veljave predpisov, ki določajo kazniva dejanja in kazni zanje (*nullum crimen, nulla poena sine lege praevia*).

17. Iz navedenih prepovedi izhajajo njim nasprotno ustavne obveznosti, ki so najprej usmerjene k zakonodajalcu. Ta lahko le z zakonom ("zakon" določil – *lex scripta*) zaradi varstva človeka, družbe kot celote in njenih vrednot opredeljuje, katera ravnanja posameznikov so zavržna (*mala in se*) ali nesprejemljiva do te mere, da jih je treba prepovedati (*mala prohibita*) in kazenskopravno sankcionirati. Sankcije so hude, saj je na tej podlagi dovoljeno posamezniku odvzeti prostost (drugi odstavek 19. člena Ustave). Zahteva po zakonu hkrati pomeni, da je le zakonodajna oblast tista, ki lahko določa, kaj je kaznivo, in to le s posebnim aktom, ki ima v pravnem redu poseben položaj (zakon) in ki se v parlamentu sprejema po posebnem, vnaprej urejenem postopku (zakonodajni postopek, 89. člen Ustave). Ko zakonodajalec opredeljuje kaznivo dejanje, mora ravnati do te mere določno (zakon "določil"), da je mogoče povsem jasno razmejiti med ravnanji (storitvami ali opustitvami), ki so kazniva, in med tistimi, ki v polje kaznivosti ne spadajo. To razmejitev naredi tako, da določno opredeli znake posameznega kaznivega dejanja. Zahteva po določnosti kazenskega zakona (*lex certa*) je specialna ustavna zahteva v primerjavi z načelom določnosti in jasnosti kot enim od načel pravne države iz 2. člena Ustave, ki se nanaša na vse predpise. Zakonodajalec sicer pri opredeljevanju kaznivih dejanj lahko uporablja nedoločne¹⁰ in pomensko odprte¹¹ pravne pojme, če je mogoče z ustaljenimi metodami razlage jasno ugotoviti vsebino prepovedanih ravnanj. Ne sme pa uporabljati praznih, nedoločljivih ali nejasnih¹² pojmov. Z načelom določnosti, ki jasno razmejuje polje kaznivega od nekaznivega, je neposredno povezana tudi zahteva po prepovedi zakonske in pravne analogije (*lex stricta*)¹³ že

⁹ Ustavno sodišče je že v sklepu št. Up-24/98 z dne 10. 7. 2002 navedlo, da je prvi odstavek 28. člena Ustave že po svojem besedilu uporabljen le za ustavnopravno upoštevanje kršitve kazenskega materialnega prava.

¹⁰ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-220/98 z dne 16. 7. 1998 (OdlUS VII, 155) (velika količina, velika vrednost ali velika nevarnost orožja ali razstrelilnih snovi).

¹¹ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-356/04, U-I-455/06 z dne 7. 12. 2006 (OdlUS XV, 107) (resna grožnja pri ogrožanju varnosti).

¹² Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-541/06 z dne 18. 1. 2008.

¹³ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-190/97 z dne 18. 9. 1997 ter odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-213/98 z dne 16. 3. 2000 (Uradni list RS, št. 33/2000 in 39/2000 – popr., in OdlUS IX, 58) in št. U-I-73/09 z dne 2. 7. 2009 (Uradni list RS, št. 55/09, in OdlUS XVIII, 33).

na ravni zakonodajalca. Ustavnomaterialno jamstvo iz prvega odstavka 28. člena Ustave je namenjeno posamezniku, ki mora vnaprej vedeti, kaj je kaznivo, saj le tako lahko prilagodi svoja ravnanja. Zanj mora biti predvidljivo,¹⁴ kakšne posledice lahko ustvarja njegovo voljno ravnanje, vedeti mora, kje je meja, s katero je zakonodajalec zarisal polje kaznivosti in zunaj katere je polje njegove splošne svobode ravnanja (35. člen Ustave), ki ni kaznivo. Od tod logična prepoved retroaktivne določitve kaznivih dejanj (*lex praevia*).

18. Kar Ustava na eni strani prepoveduje in na drugi strani zapoveduje zakonodajalcu, da se zagotovi spoštovanje te človekove pravice pri opredeljevanju kaznivih dejanj, mora biti prepovedano in zapovedano tudi razlagalcu zakona. Ta zakonski določbi, ki sama po sebi ni v neskladju z Ustavo, z razlago ne sme pripisati vsebine, ki bi pomenila kršitev človekove pravice. Sodišče v kazenskem postopku je zavezano k ustavnoskladni razlagi kazenskega materialnega prava enako, kot je sodišče zavezano k taki razlagi zakona nasploh.¹⁵ Ali so sodišča zakon razlagala ustavnoskladno, in sicer v skladu s človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami, je edini kriterij ustavnosodnega nadzora Ustavnega sodišča nad sojenjem. Ta opredeljuje tudi ustavnopravno razmerje med Ustavnim sodiščem in (rednimi) sodišči, katerih vrh je po prvem odstavku 127. člena Ustave Vrhovno sodišče. Zato Ustavno sodišče ves čas ponavlja, da v postopku z ustavno pritožbo ne preverja, ali so sodišča pravilno uporabila materialno pravo (in procesno pravo ter pravilno ugotovila dejansko stanje), temveč preverja, ali so s svojo razlago prava kršila človekovo pravico ali temeljno svoboščino. V izhodišču mora to veljati tudi, ko gre za presojo, ali so sodišča razlagala kazensko materialno pravo v skladu s pravico iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Pogoji, ki izhajajo iz navedenega ustavnomaterialnega jamstva, so zato izhodišče za opredelitev, kakšne ustavne zahteve veljajo za sodišča, ko razlagajo določbe kazenskega zakona.

19. Ustavnomaterialno jamstvo načela zakonitosti v kazenskem pravu se nanaša na sodbo in ne na obtožni akt.¹⁶ To izhaja že iz samega besedila prvega odstavka 28. člena Ustave, ki govori o tem, da nihče "ne sme biti kaznovan". Samó sodišče lahko izreče kazen (tudi odvzem prostosti) za kaznivo dejanje, ko ugotovi, da ga je posameznik storil in da je zanj tudi kriv, kar izhaja tudi iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Neodvisno sodišče je tisto, ki je poklicano, da v poštenem sodnem postopku, v katerem zagotovi spoštovanje vseh obdolženčevih pravic, s sodbo nepristransko odloči o utemeljenosti obtožnega akta, ki ga je kot stranka v kazenskem postopku v imenu države zastopal državni tožilec (prvi odstavek 135. člena Ustave). Sodba, s katero je posameznik kaznovan za kaznivo dejanje, je torej tisti akt, ki mora, gledano z vidika presoje Ustavnega sodišča, spoštovati vsa ustavna jamstva, tudi jamstvo iz prvega odstavka 28. člena Ustave. V postopku z ustavno pritožbo Ustavno sodišče preveri, ali jih spoštuje, v obtožni akt pa se ne spušča, saj je njegova kontrola stvar kazenskega sodišča.

20. Ker v skladu z zahtevo *lex scripta* kaznivo dejanje lahko določi izključno zakonodajalec z zakonom, ta ustavni pogoj pomembno dopolnjuje sicer splošno ustavnopravno razmerje med zakonodajno oblastjo, ki zakone sprejema, in sodno oblastjo, ki jih razlaga (drugi stavek drugega odstavka 3. člena Ustave). Zaradi te zahteve sodišče s svojo razlago v polje kaznivosti ne sme vnašati ničesar, česar ni v to polje z opredelitvijo znakov posameznega kaznivega dejanja jasno

in določno vnesel na abstraktni ravni že zakonodajalec. Ta vezanost je strožja od splošne vezanosti sodnika na zakon (125. člen Ustave) in kazenskemu sodniku zožuje polje njegove svobode pri razlagi zakona. Dopustne so le tiste metode razlage, ki ostajajo strogo znotraj mogočega besednega pomena, nedopustna je uporaba analogije (*lex stricta*).¹⁷ V skladu s tem je tudi zahteva po restriktivni razlagi kazenskega zakona.¹⁸ Sodnik se mora ves čas zavedati ustavne zahteve *lex scripta* – to je zahteve stroge vezanosti razlagalca na zakon, ker je zakonodajalec tisti, ki z zakonom določa polje kaznivosti. Razlagalec tega zakona – sodnik pa te moči nima in mora s svojo razlago zakona v celoti ostati znotraj tega polja. Razmejitev pooblastil, ki po Ustavi pripadajo zakonodajalcu, od tistih, ki pripadajo sodišču, je zaradi spoštovanja navedene zahteve prav tako ustavnopravni vidik, ki ga mora Ustavno sodišče preverjati v okviru prvega odstavka 28. člena Ustave. Če Ustavno sodišče tega ustavnega vidika ne bi vključilo v svojo presojo, bi bilo bistveno okrnjeno preverjanje spoštovanja *lex scripta* in *lex stricta* v posameznih kazenskih postopkih.

21. Zahteva *lex certa* pomeni, da mora biti kazenski zakon določen, gotov, jasen in predvidljiv, kar je na eni strani vprašanje objektivne semantične natančnosti besedila v objektivnem pomenu, na drugi strani pa subjektivnega razumevanja tega pomena, da storilec vnaprej ve, kaj je kaznivo. Ko sodišča razlagajo zakonske znake kaznivega dejanja in izluščijo t. i. abstraktni zakonski dejanski stan, jih po naravi stvari nujno razlagajo glede na konkretna dejstva življenjskega primera (zgodovinskega dogodka), ki so z vidika tega abstraktnega dejanskega stanu upoštevana – torej zakonsko določeno kaznivo dejanje razlagajo glede na t. i. konkretni dejanski stan. Do obsodbe za kaznivo dejanje lahko pride šele, ko sodišče iz zakonske določbe izlušči abstraktni, tj. zakonski dejanski stan, iz življenjskega primera konkretni dejanski stan in nato ob primerjavi obeh ugotovi, da je konkretni dejanski stan primer zakonskega dejanskega stanu, na katerega se navezuje določena pravna posledica (kazenska sankcija).¹⁹ Če hočemo preveriti, ali so sodišča pri razlagi kazenskega zakona (tj. pri izluščenju zakonskega dejanskega stanu) upoštevala zahteve *lex scripta*, *lex certa* in *lex stricta*,²⁰ postanejo dejstva konkretnega dejanskega stanu vsebina, ki jo je treba primerjati z vsebino razloženega znaka kaznivega dejanja – torej z vsebino zakonskega dejanskega stanu. Šele na podlagi tega, da je znana vsebina, ki naj opredeli dejstvo konkretnega dejanskega stanu, je namreč mogoče presojati, ali je sodišče s tem, ko je to vsebino štel kot odločilno z vidika zakonskega dejanskega stanu, zakonski določbi pripisalo nedoločno vsebino samo po sebi in celo vsebino, ki je zakonodajalec sploh ni zajel v polje kaznivosti.²¹ Odločilna dejstva morajo zajemati opis vseh za-

¹⁷ Tako Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-213/98, enako tudi v odločbi št. U-I-73/09.

¹⁸ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-190/97, izrecno tudi v odločbi št. Up-265/01 z dne 26. 10. 2001 (Uradni list RS, št. 88/01, in OdiUS X, 228).

¹⁹ Prim. M. Pavčnik, Teorija prava, 4. pregledana in dopolnjena izdaja, GV založba, Ljubljana 2011, str. 312–319, in M. Pavčnik, Argumentacija v pravu, Cankarjeva založba, Ljubljana 1998, str. 27.

²⁰ Zahtevo *lex praevia* lahko glede na okoliščine tega primera v celoti pustimo ob strani.

²¹ Ko je šlo npr. za vprašanje, ali kaznivo dejanje prepovedanega prehoda čez državno mejo zajema tudi primere, ko do prehoda ni prišlo (kar je bilo v sodnem postopku ugotovljeno dejstvo), je Ustavno sodišče upoštevalo to dejstvo, ki so ga kot dejstvo konkretnega dejanskega stanu ugotovila sodišča, in ga primerjalo z dejstvom abstraktnega dejanskega stanu, ki ga je postavil zakonodajalec. Iz odločbe št. Up-265/01: "Ustavno sodišče ugotavlja, da je že iz jezikovne razlage opisa kaznivega dejanja prepovedanega prehoda čez državno mejo jasno razvidno, da je zakonski znak kaznivih dejanj po vseh odstavkih 311. člena KZ prestop meje Republike Slovenije. Meja Republike Slovenije je pri tem kaznivem dejanju tudi predmet napada. Navedeno kaznivo dejanje spada v poglavje kaznivih dejanj zoper javni red in mir. Značilnost kaznivih dejanj v tem poglavju je, da varujejo notranji

¹⁴ "Namen načela zakonitosti je v tem, da prepreči kazensko obsodbo za dejanje, za katerega posameznik ni mogel predvideti, da je kaznivo." Glej sklepa Ustavnega sodišča št. Up-62/99 z dne 4. 7. 2000 in Up-437/00 z dne 27. 2. 2003.

¹⁵ O zahtevi po ustavnoskladni razlagi zakona glej M. Pavčnik v: M. Pavčnik in A. Novak (ur.), (Ustavno)sodno odločanje, GV Založba, Ljubljana 2013, str. 73–75.

¹⁶ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-366/05 z dne 19. 4. 2007.

konskih znakov kaznivega dejanja na ravni konkretnega dejanskega stanu, izluščenega iz življenjskega primera – zato lahko govorimo tudi o opisu kaznivega dejanja, v katerem morajo biti zajeti vsi zakonski znaki kaznivega dejanja, saj je z njimi – le z vsemi skupaj – opredeljeno tisto ravnanje (storitev ali opustitev) posameznika, ki ustreza ravnanju (storitvi ali opustitvi) v polju kaznivosti.²² Vsebina posameznega(-ih) dejstva(-tev) konkretnega dejanskega stanu mora ustrezati vsebini posameznega znaka kaznivega dejanja, določenega z zakonom, kar pomeni, da je z razlago znaka kaznivega dejanja mogoče zajeti samo tista dejstva konkretnega dejanskega stanu, ki se z zakonskim dejanskim stanom vsebinsko določno in striktno (*lex certa* in *lex stricta*) ujemajo.

22. V zvezi z navedenim v prejšnji točki je treba posebej opozoriti, da pri tem ne gre za vprašanje pravilne uporabe materialnega prava, ampak za vprašanje njegove ustavnoskladne razlage z vidika zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Presoja Ustavnega sodišča ne zajema presoje, ali so sodišča odločilno dejstvo konkretnega dejanskega stanu pravilno ugotovila,²³ ker to ni vidik načela zakonitosti v kazenskem pravu, temveč je vprašanje pravilne ugotovitve dejanskega stanja oziroma pravilne dokazne presoje, ki sta v pristojnosti sodišč. Ustavno sodišče pa je na ugotovljeno dejansko stanje v tej presoji vezano. S pojmom opis kaznivega dejanja v pogledu, kot ga uporablja Ustavno sodišče, ni mogoče enačiti opisa kaznivega dejanja zgolj v izreku sodbe. To, ali je opis konkretnega dejanskega stanu v izreku sodbe v celoti ali delno v izreku, delno s konkretizacijo odločilnih dejstev v obrazložitvi sodbe, namreč ni ustavnopravno vprašanje, ampak vprašanje pravilne razlage kazenskega procesnega prava, kar je stvar pristojnega sodišča, ne pa Ustavnega sodišča. Tudi če bi izrek sodbe vseboval zgolj ugotovitev, da je posameznik storil določeno kaznivo dejanje, in kazen, ki se mu zato izreče, celoten opis kaznivega dejanja pa bi bil zajet v obrazložitvi sodbe,²⁴ to ne bi bilo ustavnopravno pomembno, ker Ustava ne narekuje strukture kazenske obsodilne sodbe. Zato stališče Vrhovnega sodišča, po katerem izrek sodbe skupaj z obrazložitvijo sestavlja celoto, ne more biti predmet presoje Ustavnega sodišča; to, ali je posamezno odločilno dejstvo konkretnega dejanskega stanu zajeto v izreku sodbe ali v njeni obrazložitvi, zato za ustavnosodno presojno ni pomembno. Pomembno pa je, ali je v sodbi zajeto.

23. Da bi posameznikovo ravnanje pomenilo kaznivo dejanje in da bi bil storilec zanj tudi kriv, mora njegovo ravnanje izpolnjevati vse objektivne in subjektivne znake kaznivega dejanja.²⁵ Iz tega kot tudi iz doslej navedenega

izhaja zahteva, da mora opis kaznivega dejanja (konkretni dejanski stan, če ga primerjamo z zakonskim dejanskim stanom kaznivega dejanja) vsebovati vse znake kaznivega dejanja. Če kateri izmed njih v njem manjka, gre za kršitev načela zakonitosti v kazenskem pravu. Ustavno sodišče je to trditev doslej večkrat zapisalo.²⁶ Utemeljilo jo je s tem, da bi obsodba, če v opisu kaznivega dejanja ne bi bili navedeni vsi znaki kaznivega dejanja, pomenila obsodbo za nekaj, kar ni kaznivo dejanje.²⁷ Za to zadošča že, če v opisu manjka samo en znak kaznivega dejanja. Do takega položaja lahko pride na različne načine. V primeru, ko bi v opisu kaznivega dejanja zgolj umanjkal eden od znakov kaznivega dejanja, bi to jasno pomenilo natančno to – obsodbo za nekaj, kar ni kaznivo dejanje. Vendar pridemo do enakega sklepa tudi v primeru, kadar sodišče zakonski znak kaznivega dejanja razloži tako, da z njim širi polje zakonsko določene kaznivosti: zakonodajalčevo določno opredelitev zakonskega znaka sodišče razloži ohlapno in s tem krši *lex certa*; hkrati prekrši zahtevi *lex scripta* in *lex stricta*, če s svojo razlago samo določi, da je kaznivo tudi ravnanje, ki ga zakonodajalec ni zajel v polje kaznivosti.²⁸ Zaradi tega je zahteva po obstoju vseh znakov kaznivega dejanja v opisu kaznivega dejanja tako pomembna z vidika ustavnomaterialnega jamstva iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

24. Zahteva po tem, da mora opis kaznivega dejanja vsebovati vse zakonske znake kaznivega dejanja, se ne more raztezati na tisto, česar na ravni zakonskega dejanskega stanu ni mogoče opredeliti kot znak kaznivega dejanja. Če npr. čas in kraj ter način storitve kaznivega dejanja sami po sebi niso znaki kaznivega dejanja, njihova odsotnost v opisu kaznivega dejanja ne more pomeniti kršitve prvega odstavka 28. člena Ustave.²⁹

25. Ustavno sodišče doslej ob tem, da morajo obstajati vsi zakonski znaki v opisu kaznivega dejanja, ni izrecno zahtevalo, da morajo biti navedena tudi konkretna ravnanja (konkretni dejanski stan), ki jih lahko subsumiramo pod posamezne znake očitane kaznivega dejanja iz zakonskega dejanskega stanu. Vendar je z vidika navedenega v 21. točki obrazložitve te odločbe ta zahteva logično nadaljevanje zahteve po obstoju vseh zakonskih znakov. Kajti šele tedaj, ko vemo, kakšna je vsebina posameznega dejstva na ravni konkretnega dejanskega stanu,³⁰ sploh lahko naredimo primerjavo s tistim, kar je zakonodajalec na ravni zakonskega dejanskega stanu določil kot znak kaznivega dejanja.³¹ Če ne vemo, kakšna je vsebina ravnanja, ki ji sodišče pripisuje pomen znaka kaznivega dejanja, na ravni konkretnega dejanskega stanu, če torej ta sploh ni

javni red Republike Slovenije. Dejanje, pri katerem ni prišlo do nezakonitega prečkanja meje Republike Slovenije, torej ne more biti kaznivo dejanje po 311. členu KZ." Prim. tudi odločbo št. Up-40/94 z dne 3. 11. 1995 (odIUS IV, 136), v kateri je šlo za vprašanje, ali so bili vrednostni boni denar in kot taki zajeti s kaznivim dejanjem ponarejanja denarja.

22 V odločbi št. Up-265/01 je Ustavno sodišče posebej poudarilo, da šele vsi znaki kaznivega dejanja, skupaj z objektom kazenskopravnega varstva, zaradi katerega je tisto dejanje sploh inkriminirano, pokažejo pravo materialno vsebino in smisel kaznivega dejanja.

23 Ali je sodišče pravilno ugotovilo obstoj znaka kaznivega dejanja (torej odločilnega dejstva konkretnega dejanskega stanu, ki pomeni znak kaznivega dejanja), je stvar dokazne presoje; tako že v sklepu št. Up-167/96 z dne 15. 6. 1998. Glej tudi sklepa Ustavnega sodišča št. Up-456/01 z dne 21. 5. 2003 in št. Up-38/06 z dne 8. 5. 2007.

24 Kot ravnavajo npr. nemška in francoska kazenska sodišča, ki enako kot naša štejejo, da postane pravnomočen samo izrek sodbe. Glej npr. sodbo 17. senata Tribunal de Grande Instance de Paris št. 11/06308357 na podlagi zasebne tožbe Marine Le Pen proti obdolžencem z dne 16. 2. 2012 (<http://www.juritel.com/Ldj_html-1601.html>) in sodbo Landgericht Bochum, št. 2 Kis 35 Js 158/07 z dne 1. 4. 2008 (<<http://openjur.de/u/131083.html>>).

25 Odločba Ustavnega sodišča št. Up-758/03 z dne 23. 6. 2005 (Uradni list RS, št. 66/05, in OdlUS XIV, 96).

²⁶ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-190/97, pa tudi v sklepih št. Up-24/98, št. Up-354/00 z dne 25. 9. 2002, št. Up-456/01 in št. Up-1023/05 z dne 28. 2. 2008 ter odločbah št. Up-259/00 z dne 20. 2. 2003 (Uradni list RS, št. 26/03, in OdlUS XII, 51) in Up-758/03.

²⁷ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-758/03.

²⁸ Kot v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-265/01, v katerem je šlo za vprašanje, ali je pri prepovedanem prehodu čez državno mejo kaznivo tudi, če do prehoda državne meje ne pride. V tem primeru je, formalno gledano, zakonski znak obstajal, v resnici pa je razlaga sodišč privedla do tega, da v opisu kaznivega dejanja ni bilo zakonskega znaka prehoda državne meje. Torej je šlo za obsodbo za ravnanje, ki ni bilo kaznivo. Hkrati je sodišče s tem, ko je štelo, da kaznivo dejanje zajema tudi konkretni dejanski stan, po katerem do prehoda državne meje ni prišlo, razširilo kaznivost v polje, ki ga zakonodajalec z abstraktnim dejanskim stanom ni zajel.

²⁹ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-24/98. Če je čas storitve kaznivega dejanja pomembna okoliščina za kvalifikacijo kaznivega dejanja, pa njegova opredelitev ne po datumu, ampak po omejenem časovnem obdobju sama po sebi ni sporna z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave; tako Ustavno sodišče v sklepu št. Up-62/99.

³⁰ Npr., ali je šlo za ponarejanje "bankovca" ali "vrednostnega bona" v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-40/94.

³¹ Npr. v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-40/94 "denar".

izoblikovan iz ugotovljenih dejstev o ravnanjih storilca in s tem konkretiziran, ne moremo presojati, ali so sodišča zakonsko besedilo razlagala v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

26. Pritožnikov očitke, da opis kaznivega dejanja, za katero je bil obsojen, ne zajema konkretizacije zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade), ker je ta zajet samo v obliki prepisa tega znaka iz zakonskega dejanskega stanu kaznivega dejanja po prvem odstavku 269. člena KZ, je glede na navedeno mogoče povezati prav z zahtevami, ki izhajajo iz načela zakonitosti v kazenskem pravu. Pri oceni utemeljenosti tega pritožnikovega očitka Ustavno sodišče glede na navedeno v 19. točki obrazložitve te odločbe ne presoja obtožnega predloga.

B. – II.

27. Besedilo prvega odstavka 269. člena KZ (sprejemanje daril za nezakonito posredovanje) se glasi: "Kdor zase ali za koga drugega terja ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo takšne koristi, da bi izkoristil svoj položaj ali vpliv in posredoval, da se opravi ali ne opravi kakšno uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do treh let." Zakonski znaki³² tega kaznivega dejanja so: 1) kdor 2) zase ali za drugega 3) sprejme 4) obljubo nagrade 5) z namenom, da bi izkoristil svoj položaj ali vpliv, da bi posredoval, da se opravi 6) uradno dejanje. Sprejem (obljube nagrade) je samostojen zakonski znak in pomeni izvršitveno ravnanje. Gre za kaznivo dejanje, ki ga storilec izvrši s storitvijo. Že na podlagi jezikovne razlage je jasno, da za dokončanje kaznivega dejanja zadostuje, da je obljava nagrade sprejeta; ne zahteva se, da storilec tudi dejansko posreduje. Če do posredovanja vendarle pride, je še vedno podano kaznivo dejanje po prvem odstavku 269. člena KZ, enako pa velja, če je za posredovanje prejeta tudi korist (nagrada). Tak zaključek narekuje že jezikovna razlaga tretjega odstavka 269. člena KZ (prejem koristi za posredovanje pri nezakonitem uradnem dejanju), ki se sklicuje le na drugi odstavek 269. člena KZ, torej na primere nezakonitega posredovanja pri nezakonitem uradnem dejanju, ne pa tudi na primere nezakonitega posredovanja pri opravi zakonitega uradnega dejanja, ki bi se tudi sicer moralo ali smelo opraviti (prvi odstavek 269. člena KZ).³³ Prvi odstavek 269. člena KZ torej zajema tako sam sprejem obljuje kot tudi mogoča nadaljnja ravnanja storilca, tj. od (poskusa) posredovanja pa do dejanskega prejema nagrade (koristi) za posredovanje.

28. Po prvem odstavku 269. člena KZ je torej kazniv že sam sprejem obljuje nagrade z namenom posredovanja, k čemur se je država zavezala z 12. členom Kazenskopravne konvencije o korupciji (Zakon o ratifikaciji Kazenskopravne konvencije o korupciji, Uradni list RS, št. 26/2000, MP, št. 7/2000 – MKKK). Vrhovno sodišče meni, da to kaznivo dejanje pomeni kaznovanje za še neuresničen namen, in sicer posebni namen storilca, da bo izvršil določeno kaznivo dejanje, ki običajno velja za izjemno nevarno ali resno. Kazniva dejanja, ki pomenijo kazenskopravno sankcioniranje korupcijskih ravnanj, so nedvomno nevarna in prizadevajo pomembno družbeno dobroto – zaupanje v pravno in pošteno ravnanje javnih uslužbencev in nosilcev oblasti, ki opravljajo uradna dejanja, ali kot pravi

³² Glede na to, da je bil pritožnik obsojen za sprejem obljuje nagrade kot eno od izvršitvenih oblik tega kaznivega dejanja, v nadaljevanju puščamo ob strani izvršitveno obliko terjanja nagrade (darila ali kakšne druge koristi).

³³ Drugi, tretji in četrti odstavek 269. člena KZ se glasijo:

"(2) Enako se kaznuje, kdor izrabí svoj položaj ali vpliv in posreduje, da bi se opravilo uradno dejanje, ki se ne bi smelo opraviti, ali da se ne bi opravilo uradno dejanje, ki bi se moralo ali smelo opraviti.

(3) Če storilec za posredovanje iz prejšnjega odstavka zase ali za koga drugega sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(4) Sprejeta nagrada, darilo ali kakšna druga korist se vzamejo."

Vrhovno sodišče: "... zavzemanje celotne družbe in vsakega posameznika za pravilno in zakonito delovanje državnih in drugih služb, ki delujejo v javnem interesu". Pri tem naj bi po mnenju Vrhovnega sodišča prav posebni namen storilca pomenil razlikovalni znak, ki določitev kaznivosti za pripravljajno ravnanje razmejuje od ravnanja, ki ni kaznivo.

29. Vendar je treba ugotoviti, da je posebni namen le eden od znakov – subjektivni znak kaznivega dejanja, ki ga je treba razločiti od znaka sprejem (obljube nagrade), ki je objektivni znak kaznivega dejanja. Slednji mora biti kot tak zaznaven v zunanem svetu. Storilec namreč to kaznivo dejanje lahko stori le s svojim ravnanjem (četudi bi npr. nagrado sprejel po posredniku – pomočniku), saj je za sprejem nagrade ključno, da se izrazi volja storilca o tem. Jasno je, da je pogoj za storitev najprej ponujena obljava nagrade, ki jo storilec sprejme. Med dajalcem obljuje nagrade in sprejemnikom obljuje nagrade pride torej do dogovora, ki ga slednji sprejme prav s posebnim namenom, da bi izkoristil svoj vpliv oziroma položaj za posredovanje pri uradnem dejanju.³⁴ Ko se storilec sam pri sebi odloči, da bo sprejel obljubo nagrade, še ne stori kaznivega dejanja. To je logično, saj bi to pomenilo kaznivost misli, kar bi bilo nedopustno. Da bi hotel zakonodajalec uzakoniti kaj takega s prvim odstavkom 269. člena KZ, mu prav gotovo ni mogoče pripisati. Izjavljena volja o sprejemu (obljube nagrade) mora prispeti do dajalca obljuje. Ni dovolj, da ostane v sferi posameznikove zasebnosti, do katere druge osebe nimajo dostopa.

30. Kot pravijo sodišča, komunikacijski način, tj. način sprejema obljuje, ni zakonski znak kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269. člena KZ. To drži. Če bi bil, bi to pomenilo, da je kaznivo dejanje – sprejem obljuje nagrade – mogoče storiti le na točno določen način, s katerim bi zakonodajalec dodatno zamejil polje kaznivosti kaznivega dejanja. Vseeno je torej, na kakšen način do sprejema pride. Odločilno je, ali se zgodi. Vendar pa to ne pomeni, da ni treba na ravni konkretnega dejanskega stanu opredeliti, katera so tista ravnanja storilca, zaznavna v zunanem svetu, s katerimi storilec izvršuje prav ta zakonski znak kaznivega dejanja. Izključeno je, da bi to zahtevo lahko nadomestila konkretizacija drugih zakonskih znakov. Kadar je način sprejema obljuje znan, kar je mogoče samo v primeru, ko obstajajo o tem dokazi, je znano tudi ravnanje pritožnika, ki samo po sebi pomeni sprejem (obljuje nagrade), pri čemer način sprejema pomeni samo spremljajoče okoliščine, ki z vidika zakonskega znaka niso pomembne. Logično je, kar pravi Vrhovno sodišče, da se korupcijska kazniva dejanja navadno opravljajo prikrito, ne pa javno in v navzočnosti prič (ki niso udeležene pri tem dogovoru). To jih dela še toliko bolj nevarna in zato so možnosti, da bi bilo pri storitvi takega kaznivega dejanja mogoče ugotoviti neposredno storilčevo ravnanje, ki pomeni izražanje volje za sprejem (obljuje nagrade), omejene. Vrhovno sodišče posebej opozori, da je dogovor o sprejemu obljuje nagrade lahko tudi tih, da gre lahko tudi za sprejem s konkludentnim dejanjem. V takem primeru bi šlo torej za konkludenten sprejem obljuje nagrade. Vendar bi ta pomenil samo enega od mogočih načinov sprejema obljuje. Še vedno pa je potreben zunanji izraz ravnanja storilca, ki lahko logično in izkustveno zanesljivo utemelji, da je (bila) izražena volja za sprejem (obljuje nagrade). To pa so lahko samo ravnanja storilca, iz katerih je glede na njihovo naravo in vsebino v okoliščinah danega primera mogoče zanesljivo sklepati, da je storilec obljubo nagrade sprejel.

31. Ne glede na to, na kakšen način do sprejema obljuje nagrade pride, prvi odstavek 28. člena Ustave postavlja sodišču ustavne meje pri tem, ko presoja, katera dejstva konkretnega dejanskega stanu ustrezajo zakonskemu znaku sprejem (obljuje nagrade) iz prvega odstavka 269. člena KZ.

³⁴ Baucon govori o kaznivem dejanju srečanja; glej P. Baucon, Korupcijska kazniva dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila, Pravosodni bilten, št. 1 (2006), str. 63.

Ustavne zahteve načela zakonitosti zavezujejo sodišče v vsakem primeru, ko razlaga zakonski znak sprejem (obljube nagrade), ne glede na to, ali presoja ravnanja pritožnika, ki pomenijo neposredni sprejem obljube, ali pa ravnanja pritožnika, ki kažejo na sprejem obljube nagrade. Če sprejem obljube ni neposredno zaznan, obstaja nevarnost, da bi lahko sodišče vključilo širok krog posameznikovih ravnanj, ki sama po sebi niso lastna izražanju sprejema (obljube nagrade). Tako bi lahko prišlo do širitve polja kaznivosti. Zato so lahko v tem pogledu upoštevana samo taka ravnanja, ki po svoji naravi in vsebini v okoliščinah danega primera sploh omogočajo zanesljiv sklep o obstoju tega zakonskega znaka. Ko sodišče presoja o tem, mora upoštevati, da je tako rekoč edini objektivni znak kaznivega dejanja, ki ga je mogoče pripisati prav in le storilcu tega kaznivega dejanja, prav sprejem (obljube nagrade). Drugi objektivni znaki so od njegovega ravnanja neodvisni (nagrada, obljava nagrade, uradno dejanje). Zato morajo biti pri razlagi tega znaka kaznivega dejanja – pri izluščenju zakonskega dejanskega stanu glede na dejstva konkretnega dejanskega stanu – zahteve *lex scripta*, *lex certa* in *lex stricta* še bolj poudarjene; še toliko bolj, če se o obstoju tega bistvenega znaka kaznivega dejanja v okoliščinah danega primera sklepa iz drugih storilčevih ravnanj. To namreč pomeni, da ravnanja, ki pomeni sprejem obljube nagrade, samega po sebi niti ne moremo presojati z vidika določenosti in striktnosti, ker ni poznano. S teh vidikov lahko presojamo samo ravnanja, iz katerih šele sklepamo o obstoju zakonskega znaka kaznivega dejanja.

32. Za sprejem obljube nagrade iz prvega odstavka 269. člena KZ se torej ob obstoju vseh drugih znakov tega kaznivega dejanja zahteva, da mora storilec izraziti voljo za sprejem (obljube nagrade) s svojim ravnanjem ali vsaj pokazati na sprejem s svojim(-i) ravnanjem(-i), na podlagi katerega(-ih) je glede na njegovo (njihovo) naravo in vsebino v okoliščinah danega primera sploh mogoče zanesljivo sklepati o obstoju tega zakonskega znaka. Ustavne zahteve iz prvega odstavka 28. člena Ustave so tako v vsakem primeru sestavni del vrednostne presoje zakonskega znaka in dejstev konkretnega dejanskega stanu, ki jo mora sodišče opraviti. Neupoštevanje teh zahtev pomeni kršitev pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

B. – III.

Zatrjevana protiustavnost prvega odstavka 269. člena KZ

33. Pritožnik v uvodu zatrjuje, da je prvi odstavek 269. člena KZ v neskladju z načelom določenosti. Nejasna zakonska določba naj bi omogočala arbitrarno kaznovanje, kar naj bi potrjevala sprejeta stališča sodišč, da je očitano kaznivo dejanje izvršeno že s sprejemom obljube, pri čemer ni nujno, da bi storilec tudi dejansko posredoval. V obravnavanem primeru bi glede na predstavljena ustavnosodna stališča (17. točka obrazložitve te odločbe) lahko šlo za kršitev načela določenosti, če bi bila zakonska določba res tako nejasna in nedoločna, da bi dopuščala arbitrarno kaznovanje. V takem primeru bi Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 59. člena ZUstS najprej ocenilo ustavnost zakonske določbe, na kateri temeljijo izpodbijane sodbe. Vendar ne gre za tak primer.

34. Že jezikovna razlaga zakonskega besedila prvega odstavka 269. člena KZ privede do zaključka, da kadar se kaznivo dejanje sprejemanja daril za nezakonito posredovanje izvrši v obliki "sprejema obljube nagrade ali koristi", za dokončanje tega kaznivega dejanja posredovanje ni nujno. V zakonskem besedilu je namreč uporabljena pogojna oblika "da bi izkoristil svoj položaj ali vpliv in posredoval", kar kaže na namen, zaradi katerega je bila obljava nagrade ali koristi sprejeta, za dokončanje kaznivega dejanja pa dejansko zadostuje že sam sprejem obljube. Navedeno kaže, da je z ustaljenimi metodami razlage mogoče ugotoviti pomen zakonskih pojmov, zaradi česar je pritožnikov očitek, da je prvi odstavek 269. člena KZ v nasprotju z *lex certa*, neutemeljen.

Ali so sodišča jasno zakonsko določbo v skladu z Ustavo tudi razlagala, pa ni predmet ocene ustavnosti zakonske določbe, temveč je predmet presoje sprejetih stališč v izpodbijanih sodbah.

B. – IV.

Obstoj znakov kaznivega dejanja

35. Pritožnik zatrjuje, da iz opisa kaznivega dejanja, za katero je bil obsojen, ne izhajajo vsi zakonski znaki, kar naj bi pomenilo kršitev načela zakonitosti iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

36. Sodišča so v zvezi s tem sprejela enotno stališče, da iz opisa kaznivega dejanja izhajajo vsi njegovi znaki, vključno z odločilnimi dejstvi.³⁵ Sodišče prve stopnje je presodilo, da je opis dovolj opredeljen že z navedbami zakonskih znakov oziroma elementov kaznivega dejanja. V opis kaznivega dejanja naj bi spadala zlasti odločilna dejstva, ki izražajo zakonske znake kaznivega dejanja, ne pa tudi dejstva in okoliščine, na podlagi katerih se sklepa o obstoju tako imenovanih notranjih subjektivnih dejstev (vsebina zavesti, volje, namen itd.). Glede zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade) je sodišče prve stopnje sprejelo stališče, da so dejstva in okoliščine, s katerimi se utemeljuje trditev, da je pritožnik sprejel obljubo nagrade, stvar obrazložitve, s katero se ta zakonski znak ugotavlja. V zvezi z zakonskim znakom "vpliva" pa je presodilo, da je zakonski dejanski stan pomensko odprt in uresničen že tedaj, ko storilec sprejme ponudbo koristi in ko niti ni nujno, da bi moral pri drugih dejansko posredovati. Čas in kraj kaznivega dejanja po presoji sodišča nista znaka tega kaznivega dejanja, temveč sta pomembna zaradi individualizacije konkretnega kaznivega dejanja, iz opisa pa sicer izhajajo vsi zakonski znaki in vsa odločilna dejstva. Višje in Vrhovno sodišče sta potrdila tako stališče; način sprejema obljube tudi po njuni presoji ni zakonski znak, enako pa velja tudi za čas in kraj storitve kaznivega dejanja.

37. Z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave je upoštevano vprašanje, ali je dejanje, za katero je bil pritožnik obsojen, ob predpostavki, da mu je z gotovostjo dokazano, sploh kaznivo dejanje. Primerjava zakonskih znakov kaznivega dejanja z znaki konkretnega dejanskega stanu pokaže, da opis kaznivega dejanja formalnopravno vsebuje vse zakonske znake: Ivan Janša ("*kdor*")³⁶ je preko Jožeta Zagožna za stranko SDS ("*za drugega*") sprejel ("*sprejme*") obljubo plačila provizije za prodajo po pogodbi, ki je bila dogovorjena v 4,2-odstotni proviziji za Walterja Wolfa ("*obljubo nagrade*"), čeprav stranka SDS ni bila upravičena do nobene provizije za prodajo po pogodbi med družbo Patria in družbo RHG, z namenom, da bi kot predsednik Vlade, predsednik stranke SDS, nekdanji minister in vplivna osebnost vplival ("*da bi izkoristil svoj vpliv in posredoval*") pri tistih osebah na MORS, ki so sodelovale v postopku oddaje naročila zaupne narave, in bi bila družba Patria oziroma njen lokalni zastopnik izbran kot najugodnejši ponudnik, pri tem pa je postopek oddaje naročila zaupne narave uradno dejanje ("*uradno dejanje*"). Pritožnik je, kot so ugotovila sodišča, dal Jožetu Zagožnu navodilo, naj terja 30-odstotno predplačilo obljubljenega provizije. Glede na to, da je iz predstavljenega opisa mogoče razbrati vse znake kaznivega dejanja, so očitki pritožnika, ki jih uperja zoper stališča sodišč o obstoju znakov kaznivega dejanja, neutemeljeni. Čas, kraj in način storitve kaznivega dejanja pa niso zakonski znaki, kot je bilo že obrazloženo v 24. točki obrazložitve te odločbe, zato njihova odsotnost v opisu kaznivega dejanja ne more pomeniti kršitev prvega odstavka 28. člena Ustave. Tako ne gre za položaj, ko bi zakonski znak umanjkal iz opisa kaznivega dejanja, temveč za vprašanje, ali je zakonski znak sprejem (obljube nagrade) konkretiziran.

³⁵ Glej str. 55–57 obrazložitve sodbe sodišča prve stopnje, 30. in 31. točko obrazložitve sodbe Višjega sodišča ter 23.–25., 31.–37. in 44. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

³⁶ V ležeči obliki so navedeni zakonski znaki, ki so konkretizirani z zatrjevanimi dejstvi.

B. – V.

Konkretizacija znaka kaznivega dejanja sprejem (obljube nagrade)

38. Pritožnik je bil spoznan za krivega, da je med 10. 8. 2005 in 22. 8. 2005 preko Jožeta Zagožna za stranko SDS sprejel obljubo plačila provizije za prodajo po pogodbi med družbo Patria in družbo RHG, ki so jo dali vodilni iz družbe Patria Vehicles Oy, Tuomas Korpi, Heikki Hulkkonen in Reijo Niittynen. Stranka SDS do provizije ni bila upravičena, vodilni iz družbe Patria pa naj bi provizijo obljubili zato, da bi Ivan Janša kot vplivna osebnost vplival pri tistih osebah na MORS, ki so sodelovale v postopku oddaje naročila zaupne narave, in bi bila Patria oziroma njen lokalni zastopnik izbrana kot najugodnejši ponudnik, pri čemer je postopek oddaje naročila zaupne narave uradno dejanje. Z enakim namenom naj bi nato Jože Zagožen 22. 8. 2005 po pritožnikovih navodilih prek Walterja Wolfa, ta pa prek Hansa Wolfganga Riedla od Reija Niittynena zahteval 30-odstotno predplačilo obljubljenе provizije. Dejstva in okoliščine, s katerimi se utemeljuje trditev, da je pritožnik sprejel obljubo nagrade, so po stališču sodišča stvar obrazložitve sodbe. S tem naj bi pritožnik storil kaznivo dejanje iz prvega odstavka 269. člena KZ.

39. Z zatrjevanjem pritožnika, da zakonski znak sprejem (obljube nagrade) le ponavlja zakonski znak kaznivega dejanja, ne da bi konkretiziral pritožnikovo ravnanje, ki naj bi pomenilo sprejem (obljube nagrade), so bila soočena vsa sodišča, ki so odločala o utemeljenosti obtožbe zoper pritožnika. Po stališču Vrhovnega sodišča je konkretizaciji kaznivega dejanja zadoščeno že, če je v (konkretnem) opisu kaznivega dejanja uporabljen oziroma ponovljen (abstraktni) pojem, kadar določenega zakonskega znaka ni mogoče ali ni smiselno konkretizirati z drugim besedilom. Do tega naj bi prišlo v primerih, ko gre za zakonske znake, izražene z besedami, ki imajo jasen, točno opredeljen in konkreten pomen. Pojem sprejeti (obljubo nagrade) naj bi pomenil konkretno ravnanje, v katerem nekdo sprejme nekaj, kar mu nekdo ponuja ali daje, to je obljublja. Taki pojmi zakonskega besedila naj bi v posameznih primerih s tem, ko so navedeni v dejanskem opisu konkretnega življenjskega primera, prevzeli vlogo dejstev. Deloma drugače ubesedeno, v izhodišču pa enako stališče sta sprejeli tudi prvostopenjsko (sprejem obljube nagrade je dejstvo, ki se ugotavlja in utemeljuje z dejstvi in okoliščinami, ki jih sodišče navede v obrazložitvi sodbe) in drugostopenjsko sodišče. Zato naj bi ponovitev zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade) v opisu kaznivega dejanja pomenila zadoštno konkretizacijo očitane kaznivega dejanja oziroma njegovega zakonskega znaka. To stališče Vrhovnega (in prvostopenjskega) sodišča je treba seveda razumeti z vidika njegove razlage določbe kazenskega procesnega prava, ki zahteva, da mora opis kaznivega dejanja (v izreku sodbe) vsebovati vsa odločilna dejstva, ki kaznivo dejanje konkretizirajo, za druge okoliščine pa zadošča, da so navedene v razlogih sodbe, pri čemer je sodbo treba presojati celovito. Ali so ravnanja, ki po svoji naravi in vsebini lahko zanesljivo pripeljejo do uresničitve zakonskega znaka, zapisana v samem izreku sodbe ali v njeni obrazložitvi, ni, kot je bilo že opozorjeno (22. točka obrazložitve te odločbe), ustavnopravno vprašanje. Ustavnopravno pomembno je, ali so ta ravnanja kot sestavni del konkretnega dejanskega stanu, ki ga je mogoče primerjati z zakonskim znakom sprejem (obljube nagrade), v sodbi jasno navedena. Le tako je presojo z vidika spoštovanja prvega odstavka 28. člena Ustave mogoče opraviti.

40. Kot je bilo že navedeno (30. točka obrazložitve te odločbe), sodišče konkretizacije enega zakonskega znaka ne more nadomestiti s konkretizacijo drugih zakonskih znakov kaznivega dejanja. Drugače bi dopustili, da kateri izmed zakonskih znakov na ravni konkretnega dejanskega stanu sploh ni uresničen. Obsodba za kaznivo dejanje bi v tem primeru pomenila obsodbo za dejanje, ki nima enega zakonskega znaka, torej za dejanje, ki ga zakonodajalec sploh ni določil

kot kaznivo. Zato je treba že v izhodišču v tem pogledu opozoriti na ustavno nesprejemljiva stališča sodišč, da okoliščine v zvezi z drugimi zakonskimi znaki kažejo na to, da je pritožnik obljubo nagrade sprejel. Vrhovno sodišče je pritožnikov sprejem (obljube nagrade) povežalo s konkretizirano navedbo provizije ("sprejetje obljube plačila nagrade je konkretizirano z navedbo provizije za prodajo po pogodbi in odstotka, ter da se bo provizija obračunala od zneska 161,900.000,00 EUR" in "provizija v obliki obljubljenе nagrade je torej dovolj določno konkretizirana in tudi na tak način je konkretiziran zakonski znak sprejetje obljube nagrade – sprejel obljubo plačila provizije")³⁷ in z namenom sprejema obljube, ki je povezan s položajem pritožnika in s tem mogočim vplivom na osebe na MORS glede izbire ponudnika za nakup oklepnih vozil. Tisto, kar Vrhovno sodišče v tem pogledu šteje kot zunanji izraz sprejema obljube nagrade, se navezuje na nagrado (korist) samo oziroma na obljubo nagrade in na namen, zaradi katerega je bila obljuba sprejeta. Vendar pa je sprejem (obljube nagrade, koristi) samostojen zakonski znak, ki ga ni dopustno razlagati tako, da bi se zli z drugimi zakonskimi znaki in bi izpolnitev slednjih avtomatično pomenila tudi izpolnitev prvih.³⁸ S konkretizacijo nagrade (koristi) in namena torej ni mogoče utemeljevati, da je pritožnik obljubo nagrade tudi sprejel. Zgolj obstoj nagrade (celo obljube nagrade) ali obstoj namena njenega sprejema (tudi, če bi bila obljuba nagrade dana) namreč ne kažeta na kaznivost pritožnikovega ravnanja, če ni mogoče ugotoviti, da je do sprejema (obljube nagrade) tudi prišlo – če torej ni uresničen tudi ta zakonski znak kaznivega dejanja. Navedena stališča sodišč so zato že sama po sebi nezdržljiva s prvim odstavkom 28. člena Ustave.

41. Ko so sodišča, od prvostopenjskega do Vrhovnega, odgovarjala na pomanjkanje konkretizacije sprejema obljube nagrade, so sprejela stališče, da je dovolj, če so v opisu kaznivega dejanja (z vidika sodišč v izreku) navedena odločilna dejstva (pri čemer za sprejem zadošča zgolj ponovitev zakonskega znaka zaradi njegove jasnosti in točno določenega pomena), njihova konkretizacija pa je stvar obrazložitve sodbe, pri čemer izrek in obrazložitev tako in tako pomenita celoto. Kot je bilo poudarjeno že v 22. točki obrazložitve te odločbe, ustavnopravno ni pomembno, v katerem delu sodbe mora biti konkretizacija posameznih znakov kaznivega dejanja, lahko je tudi v obrazložitvi sodbe. Pomembno pa je, da je v sodbi zajeta. Vrhovno sodišče je v zvezi s tem izrecno navedlo, da dejstvo sprejema (obljube nagrade) v času od 10. 8. do 22. 8. 2005 konkretizira opis, da je Jože Zagožen 22. 8. 2005 po navodilih pritožnika zahteval 30-odstotno predplačilo obljubljenе provizije in pogodbo, ki bo vsebovala predplačilo. S tem naj bi se sprejem obljube nagrade izrazil v zunanjem svetu. Navedeno stališče kaže, da Vrhovno sodišče glede na pritožnikova navodila k terjanju predplačila obljubljenе provizije sklepa, da je pritožnik sprejel obljubo nagrade. Pri tem je konkretizirano terjanje predplačila obljubljenе provizije, ki naj bi ga zahteval Jože Zagožen. Z ničimer pa ni konkretizirano samo dajanje obljuba za terjanje, kar se pripisuje pritožniku. Pojem "dati navodilo" je po svoji vsebini in naravi primerljiv s pojmom sprejeti (obljubo nagrade). Pritožnik bi ga lahko uresničil samo s svojim aktivnim ravnanjem. Če to ne bi bilo neposredno zaznano, bi bilo to ravnanje lahko samo tako, ki bi glede na okoliščine danega primera sploh lahko privedlo do sklepanja, da je bilo navodilo dano. To pomeni, da bi moralo glede na navedena stališča prvostopenjskega in Vrhovnega sodišča že prvostopenjsko sodišče konkretizirati ne le zakonski znak sprejem (obljube nagrade), temveč tudi pritožnikovo ravnanje "dati navodilo za terjanje predplačila provizije". Kot izhaja iz izpodbijanih sodb, sodišče ni ugotovilo pritožnikovih ravnanj, ki bi sama po sebi neposredno pomenila sprejem (obljube nagrade) niti ne neposrednega ravnanja, ki bi samo po sebi

³⁷ Glej 25. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

³⁸ Prim. tudi odločbo nemškega Zveznega ustavnega sodišča št. 2 BvR 2559/08, 2 BvR 105/09, 2 BvR 491/09 z dne 23. 6. 2010.

pomenilo dajanje navodila za terjanje. Torej bi moralo že prvostopenjsko sodišče iz vseh ugotovljenih dejstev izluščiti tista dejstva o ravnanju(-ih) pritožnika, ki v danih okoliščinah zaradi svoje narave in vsebine sploh omogočajo zanesljivo sklepanje o obstoju zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade). Če bi kot tako ravnanje štel pritožnikovo dajanje navodil za terjanje predplačila, pa bi moralo enako izluščiti tista dejstva, ki kažejo prav na to.

42. Iz izpodbijanih sodb tako ni mogoče razbrati, da so sodišča pri ugotavljanju, ali odločilna dejstva (tj. tista, ki bi jih moralo šteti kot dejstva konkretnega dejanskega stanu) ustrezajo zakonskemu znaku sprejem (obljube nagrade), sploh opravila presojo z vidika ustavnih zahtev načela zakonitosti, čeprav je pritožnik v svojih ugovorih to ves čas uveljavljal. S konkretizacijo drugih znakov kaznivega dejanja pa glede na navedeno v prejšnji točki te zahteve sodišča tudi niso izpolnila.

43. Iz navedenega je razvidno, da sodišča pri razlagi zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade) iz prvega odstavka 269. člena KZ niso upoštevala zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Že zato je bila z izpodbijanimi sodbami pritožniku kršena pravica, ki jo Ustava zagotavlja kot ustavnomaterialno jamstvo obdolžencu v kazenskem postopku. Zato je Ustavno sodišče izpodbijane sodbe razveljavilo (1. točka izreka). Zadevo je glede na naravo ugotovljene kršitve vrnilo prvostopenjskemu sodišču v novo odločanje tako, da o njej odloči drug sodnik oziroma sodnica Okrajnega sodišča v Ljubljani (2. točka izreka).

44. Pri novem odločanju bo sodišče ob opredeljevanju konkretnega dejanskega stanu moralo upoštevati stališča iz te odločbe. V skladu z njimi bo moralo iz ugotovljenega dejanskega stanja zgodovinskega dogodka izluščiti dejstva konkretnega dejanskega stanu zaradi njegove primerjave z zakonskim dejanskim stanom, do katerega je treba priti z razlago zakonskega pojma sprejem (obljube nagrade) v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Upoštevati bo moralo, da posamezna ugotovljena ravnanja, ki niso sama po sebi lastna sprejemu obljuje nagrade, ne pomenijo uresničitve tega zakonskega znaka. Taka ravnanja lahko le zaradi okoliščin, v katerih so bila storjena, omogočajo sklepanje, da je bila obljava sprejeta. V takih primerih je z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave pomembno, da ostane težišče opredelitve konkretnega zakonskega dejanskega stanu vselej ravnanje storilca. Z vidika razlage zakonskega znaka pojma sprejema (obljube nagrade) je zato pomembno, ali ravnanja storilca v danih okoliščinah primera tako sklepanje sploh omogočajo. Razširjujočo razlago tega zakonskega znaka bi pomenila npr. vključitev ravnanj, vpetih v ugotovljene okoliščine tega primera, ki po svoji vsebini in naravi ne morejo biti zadostna za izkazanost zanesljive zunanje zaznave pritožnikovega sprejema obljuje nagrade. Jasno je tudi, da niti dana obljava nagrade, če je do nje prišlo, še ne označuje pritožnikovega ravnanja – njenega sprejema. Prav to pa je odločilno za uresničitev tega znaka kaznivega dejanja kot enega izmed znakov kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269. člena KZ.

45. Ker je Ustavno sodišče izpodbijane sodbe razveljavilo že zaradi ugotovljene kršitve pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave, ni bilo treba presojati drugih zatrjevanih kršitev človekovih pravic. Ustavno sodišče se je kljub temu odločilo, da presodi tudi zatrjevano kršitev pravice do nepristranskega sojenja na Vrhovnem sodišču, kolikor se nanaša na udeležbo predsednika Vrhovnega sodišča pri sojenju. Gre za vrh rednega sodstva v državi, zato je zagotavljanje videza nepristranskosti njegovega sojenja posebnega pomena.

B. – VI.

Presoja z vidika pravice do nepristranskega sojenja na Vrhovnem sodišču

46. Pritožnik zatrjuje tudi kršitev pravice do nepristranskega sojenja iz 23. člena Ustave na Vrhovnem sodišču, ker to

sodišče med drugim ni ugodilo zahtevi za izločitev predsednika Branka Masleše.

47. Iz sklepa občne seje Vrhovnega sodišča z dne 27. 8. 2014 izhaja, da so vrhovni sodniki pritožnikovo zahtevo po izločitvi Branka Masleše presojali tako z vidika njegovih prihodnjih ravnanj v vlogi predsednika Vrhovnega sodišča kot tudi z vidika njegovega morebitnega sodelovanja v senatu, ki bo odločal o izrednem pravnem sredstvu. Sprejeli so stališče, da govor predsednika Branka Masleše na Dnevnik slovenskega sodstva 6. 6. 2014 ni vzbudil dvoma o njegovi nepristranskosti in da ni nobenih razlogov, ki bi kazali na njegovo subjektivno ali objektivno pristranskost. Po presoji občne seje Vrhovnega sodišča se je Branko Masleša moral odzvati na pritiske, ki so se izvajali na sodstvo. Vendar naj pri tem ne bi nastopal v vlogi sodnika, saj Vrhovno sodišče takrat še ni prejelo pritožnikove zahteve za varstvo zakonitosti, temveč naj bi se odzval v vlogi predsednika Vrhovnega sodišča. Branko Masleša naj bi se torej odzval v funkciji, ki jo ima predsednik najvišjega sodišča v državi v okviru sodne uprave, ki naj je ne bi bilo mogoče enačiti s sodniško funkcijo.

48. S sklepom z dne 29. 9. 2014 je občna seja Vrhovnega sodišča zavrnila tudi drugo pritožnikovo zahtevo za izločitev predsednika senata Branka Masleše, v kateri je pritožnik trdil, da je nepristranskost sojenja prizadeta tako z govorom z dne 6. 6. 2014 kot tudi zaradi odločitve sodnika Branka Masleše, da bo predsedoval vsem senatom v kazenskih zadevah do konca leta 2014, torej tudi v pritožnikovi zadevi. Pristranskost predsednika senata Branka Masleše naj bi dokazovala tudi izjava, ki naj bi jo podal na ulici, o čemer naj bi pričala notarsko overjena izjava zakoncev Marvin. Vrhovno sodišče je sprejelo stališče, da je o domnevni pristranskosti zaradi govora že odločilo v sklepu z dne 27. 8. 2014, glede izjave zakoncev Marvin pa je presodilo, da Branko Masleša uživa zaupanje vrhovnih sodnikov in da podani izjavi ne verjamejo. Glede njegove odločitve o predsedovanju vsem senatom pa je občna seja Vrhovnega sodišča sprejela stališče, da ob upoštevanju vseh okoliščin ni dvoma o nepristranskosti predsednika senata Branka Masleše.

49. Pravica do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave pomeni pravico vsakogar, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebne odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče.³⁹ Nepristranskost pomeni, da tisti, ki odloča, ni zainteresiran za izid postopka ter je odprt za dokaze in predloge strank. Da bi sodnik lahko odločal nepristransko, ne sme imeti vnaprej ustvarjenega mnenja o predmetu odločanja. Odločitev sodišča mora biti sprejeta na podlagi dejstev in argumentov, ki so jih stranke predstavile v sodnem postopku, ne pa na podlagi informacij zunaj takega postopka.⁴⁰ Pri uresničevanju pravice do nepristranskega sojenja ni pomembno zgolj to, da je nepristranskost sojenja dejansko zagotovljena, temveč se mora ta odražati tudi navzven. Gre za t. i. videz nepristranskosti sojenja. Pomembno je torej, da sodišče pri ravnanju v konkretni zadevi ustvarja oziroma ohrani videz nepristranskosti. V nasprotnem primeru je lahko ogroženo tako zaupanje javnosti v nepristranskost sodišč nasploh kot tudi zaupanje strank v nepristranskost sojenja v posamezni zadevi.⁴¹

50. Tudi po stališču ESČP sta za obstoj nepristranskosti sojenja odločilna tako subjektivni kriterij, pri katerem gre za ugotavljanje osebnega prepričanja sodnika, ki odloča v konkretnem primeru, kot tudi objektivni kriterij, pri katerem gre za presojo, ali je sodnik v postopku zagotavljal uresničevanje procesnih jamstev tako, da je izključen vsak upravičen dvom

³⁹ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-65/05 z dne 29. 9. 2005 (Uradni list RS, št. 92/05, in OdlUS XIV, 72).

⁴⁰ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-92/96 z dne 21. 3. 2002 (Uradni list RS, št. 32/02, in OdlUS XI, 45).

⁴¹ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-365/05 z dne 6. 7. 2006 (Uradni list RS, št. 76/06, in OdlUS XV, 93).

o njegovi nepristranskosti.⁴² Pri tem ni pomembno samo to, ali je ta sodnik svojo funkcijo v kazenskem postopku opravljal nepristransko oziroma ali je način njegovega opravljanja funkcije tako vplival na izid postopka.⁴³ Pomembno je tudi to, da se mora nepristranskost sojenja odražati tudi navzven.⁴⁴ ESČP pri tem preverja, ali je sodnik zagotovil zadostne varovalke, da je glede tega izključil vse upravičene dvome. Gre predvsem za zaupanje, ki ga morajo sodišča v demokratični družbi vzbujati v javnosti. Odločilno je, ali je mogoče ugotoviti, da je ta dvom objektivno utemeljen.⁴⁵ Pomembno je torej, da sodišče pri ravnanju v posamezni zadevi ustvarja oziroma ohrani videz nepristranskosti.⁴⁶ Pravica do nepristranskega sojenja se na zakonski ravni udejanja z institutom izločitve sodnika.⁴⁷

51. Stališče občne seje Vrhovnega sodišča, da niso podani subjektivni razlogi, ki bi kazali na pristranskost predsednika Branka Masleše, ne vzbujajo ustavnopravnih pomislekov. Drugače pa velja za stališče, da niso podani objektivni razlogi, zaradi katerih bi bil lahko prizadet videz nepristranskosti. Predsednik Vrhovnega sodišča Branko Masleša se je v govoru z dne 6. 6. 2014 kritično odzval na destruktivne napade na sodnike, ki zaradi zaveze molčečnosti ne smejo odgovarjati na kritike. Ob tej priložnosti je kritiziral stališča, ki jih je izrazil pritožnik Ivan Janša o sodišču, ki je kot pritožbeno sodišče zavrnilo njegovo pritožbo. Pri tem je izrecno poudaril, da se ne spušča v oceno pravilnosti in zakonitosti za pritožnika neugodne sodbe Višjega sodišča v Ljubljani.

52. Ustavno sodišče je že poudarilo, da ni dovolj, da sodišče v postopku ravna in odloča nepristransko, temveč da mora biti tudi sestavljeno tako, da ne obstajajo nikakršne okoliščine, ki bi vzbujale dvom o videzu nepristranskosti sodnikov.⁴⁸ Gre za potrebo po utrjevanju zaupanja, ki ga morajo sodišča v demokratični družbi vzbujati v javnosti.

53. Ne gre oporekati stališču o možnosti predsednika Vrhovnega sodišča, da se kot najvišji predstavnik sodne veje oblasti in vseh sodnikov oglasi v primerih, ko meni, da je treba zaščititi sodno vejo oblasti pred napadi nanjo. Vendar če se pri tem kritično odzove na ravnanje konkretnega obsojenca, tovrstne izjave lahko vzbudijo dvom o videzu nepristranskosti, ki mu ni mogoče odreči objektivne utemeljenosti. Prav zato, ker je pri sestavi sodišča (senatov) treba paziti, da ne obstajajo okoliščine, ki bi vzbujale dvom o videzu nepristranskosti sodnikov, taka okoliščina pa je tudi kritičen odziv na javno predstavljena stališča obsojenega o sodišču, ki je zavrnilo njegovo pritožbo, predsednik Vrhovnega sodišča ne bi smel sodelovati v vlogi predsednika senata, ki je odločal o pritožnikovem pravnem sredstvu zoper pravnomočno obsodilno sodbo. Kot je bilo že obrazloženo, je pomembno zagotavljanje videza nepristranskosti sodišča. Zato ne more biti pomembno, da je predsednik

⁴² Prim. sodbo ESČP v zadevi *Saraiva de Carvalho proti Portugalski* z dne 22. 4. 1994, 33. točka.

⁴³ Prim. sodbo ESČP v zadevi *De Cubber proti Belgiji* z dne 26. 10. 1984.

⁴⁴ Gre za zahtevo, ki jo najbolje ponazarja anglosaški pravni rek: *"Justice must not only be done, it must be seen to be done."* Povzeto po A. Galič, *Ustavno civilno procesno pravo*, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 413. Glej tudi L. E. Pettiti (ur.), *La convention des droits de l'homme – commentaire article par article*, 2. izdaja, Economica, Pariz 1999, str. 260–261.

⁴⁵ Prim. sodbo v zadevi *Coeme in drugi proti Belgiji* z dne 22. 6. 2000, 121. točka.

⁴⁶ Stališča ESČP so izrecno navedena tudi v zadevi *Švarc in Kavnik proti Sloveniji* z dne 8. 2. 2007.

⁴⁷ Glej 39. člen Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14 – ZKP), ki določa, kdaj sodnik zaradi določenih objektivnih ali subjektivnih okoliščin ne bi mogel biti nepristranski v konkretni zadevi, zaradi česar mora biti izločen iz opravljanja sodniške dolžnosti v tej zadevi.

⁴⁸ Prim. 7. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-149/99 z dne 3. 4. 2003 (Uradni list RS, št. 44/03, in OdlUS XII, 25).

Vrhovnega sodišča v spornem govoru izrecno izjavil, da se ne spušča v pravilnost in zakonitost pravnomočne sodbe. Ne gre namreč za vprašanje morebitne subjektivne nepristranskosti predsednika Vrhovnega sodišča v vlogi predsednika senata, ki je odločal o zahtevi za varstvo zakonitosti, temveč za ohranjanje videza nepristranskosti sodišča v objektivnem pomenu. Na njem počiva zaupanje javnosti v neodvisno sodstvo, ki nepristransko rešuje spore. Ne da bi se Ustavno sodišče spuščalo v oceno predsednikovega odziva na napade na avtoriteto sodstva, je treba zagotoviti videz nepristranskosti pri sojenju. Če se je predsednik Vrhovnega sodišča na navedeno odzval, bi moralo Vrhovno sodišče, ko je odločalo o njegovi izločitvi, to upoštevati. Pri tem ni pomembno, ali se je predsednik odzval v funkciji sodne uprave. Pomembno je, ali tak odziv lahko vzbudi dvom o videzu nepristranskosti sojenja, če kasneje predsednik sodišča kot sodnik sodeluje pri sojenju. Z vidika tega je bil govor predsednika Vrhovnega sodišča objektivna okoliščina, ki lahko vzbujajo dvom o videzu nepristranskega odločanja, če ta sodeluje pri sojenju. Kot tako bi jo morala občna seja Vrhovnega sodišča upoštevati in predsednika Vrhovnega sodišča izločiti iz sojenja v pritožnikovi zadevi.

54. Ob upoštevanju navedenega je bil s tem, ko je predsednik Branko Masleša sodeloval pri odločanju o pritožnikovi zahtevi za varstvo zakonitosti zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani, potem ko se je v govoru z dne 6. 6. 2014 kritično odzval na pritožnikova stališča, izražena v zvezi z Višjim sodiščem v Ljubljani, vzpostavljen dvom o videzu nepristranskosti Vrhovnega sodišča. Zato je bila pritožniku kršena pravica do nepristranskega sojenja iz prvega odstavka 23. člena Ustave.

C.

55. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka in petega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Miha Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič - Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar in dr. Jadranka Sovdat. Sodnik Jan Zobec je bil pri odločanju v tej zadevi izločen. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik Deisinger in sodnica Sovdat sta dala pritrilni ločeni mnenji.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

1261. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, sodbe Višjega sodišča v Ljubljani in sodbe Okrajnega sodišča v Ljubljani ter o zavrženju ustavne pritožbe

Številka: Up-883/14-35

Datum: 20. 4. 2015

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Ivana Črnkoviča, Ljubljana, ki ga zastopata Dejan Markovič, odvetnik v Ljubljani, in Odvetniška družba Čeferin, o. p., d. o. o., Grosuplje, na seji 20. aprila 2015

o d l o č i l o:

1. Sodba Vrhovnega sodišča št. I Ips 2457/2010 z dne 1. 10. 2014, sodba Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 2457/2010 z dne 21. 3. 2014 in sodba Okrajnega sodišča v Ljubljani št. II K 2457/2010 z dne 5. 6. 2013, kolikor se nanašajo na Ivana Črnkoviča, se razveljavijo.

2. Zadeva se vrne Okrajnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje in se dodeli drugemu sodniku.

3. Ustavna pritožba zoper sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani št. II K 2457/2010 z dne 27. 5. 2013, sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani št. II K 2457/2010 z dne 28. 9. 2011 in sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani št. II K 2457/2010 z dne 12. 9. 2011 se zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Okrajno sodišče v Ljubljani je pritožnika spoznalo za krivega storitve kaznivega dejanja dajanja daril za nezakonito posredovanje po prvem odstavku 269.a člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 95/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: KZ). Izreklo mu je kazen eno leto in deset mesecev zopora ter stransko denarno kazen 37.000,00 EUR. Višje sodišče je pritožbo pritožnikovega zagovornika zavrnilo. Zoper pravnomočno sodbo je pritožnikov zagovornik vložil zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je Vrhovno sodišče zavrnilo.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev 5., 22., 23., 27., 28. in 29. člena Ustave ter 6. in 8. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP), sprejeta stališča pa naj bi bila v neskladju tudi s četrtrim in petim odstavkom 15. člena Ustave ter pravicami iz 18., 19., 21., 29., 33., 35., 36., 37. in 38. člena Ustave ter 1. člena Prvega Protokola k EKČP.

3. Pritožnik trdi, da obtožni predlog in izpodbijana sodba ne vsebujeta konkretizacije nanj naslovljenega očitka, da je drugemu obljubil nagrado, to pa je zakonski znak kaznivega dejanja po prvem odstavku 269.a člena KZ. Ta očitke bi po pritožnikovih navedbah moral biti konkretiziran z opisom konkretnih ravnanj, iz katerih bi bilo mogoče s stopnjo gotovosti sprejeti zaključek, da je obljubo, kot mu jo očita pravnomočna sodba, dejansko tudi dal. Obtožni predlog in izpodbijana sodba naj take konkretizacije ne bi vsebovala, zato naj se pred očitki ne bi mogel braniti (kršitev pravic obrambe iz 29. člena Ustave), kršeno pa naj bi bilo tudi načelo zakonitosti v kazenskem pravu (28. člen Ustave). Navedeni človekovi pravici naj bi bili kršeni tudi zato, ker naj v izreku sodbe ne bi bilo navedeno, komu naj bi pritožnik obljubil nagrado za stranko SDS. Poleg tega naj bi bili II. in III. točka izreka prvostopenjske sodbe glede časa in kraja dajanja oziroma prejema obljube med seboj v nasprotju.

4. Kršitev pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave naj bi bila podana zato, ker so o obtožbi in pravnih sredstvih iz tej kazenski zadevi odločili sodniki, ki naj bi s svojimi ravnanji vzbujali dvom o svoji nepristranskosti. Razpravljajoča sodnica sodišča prve stopnje naj bi v pripravah na glavno obravnavo brez predloga državnega tožilca zahtevala izpise transakcijskih računov družbe Rotis, d. o. o., Trzin, in s tem združila vlogo preiskovalca in sodnika, nato pa zahtevo obrambe za njeno izločitev zavrgla kot prepozno na podlagi arbitrarne razlage drugega odstavka 41. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14 – ZKP). Dvom o nepristranskosti sodnikov Višjega sodišča v Ljubljani naj bi utemeljevala objava kolumne sodnice tega sodišča v zvezi s prvostopenjsko sodbo ter odziva predsednika Višjega sodišča v Ljubljani in predsednika Vrhovnega sodišča na to kolumno. Pritožnik še navaja, da je predsednik Vrhovnega sodišča v govoru na sodniških dnevih soobsojenega Ivana Janšo označil za sovražnika sodstva in tako direktno napadel stranko v tem postopku. Kršitev navedene pravice naj bi bila podana tudi zato, ker je obtožni predlog vložila državna tožilka, katere soprog je kot pripadnik tajne policije aretiral soobsojenega Ivana Janšo, v času Janševe vlade pa je izgubil službo v Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji in zato grozil, da bo Ivana Janšo tožil. Poleg tega naj bi državni tožilec, ki je prevzel pregon, aktivno in obsežno komentiral primer v medijih na način, ki je propagiral obsodbo.

5. Po trditvah pritožnika so bile njegove pravice iz 5., 22., 23., 29., 36. in 37. člena Ustave kršene s tem, ker so sodišča izpodbijane sodbe oprla na dokaze, pridobljene s hišnimi preiskavami in zaslišanji osumljencev na Finskem. V zvezi s tem kot bistveno navaja, da za hišne preiskave na Finskem ni bila potrebna sodna odločba in prisotnost dveh prič, zaslišanja osumljencev pa naj bi bila v skladu s finsko zakonodajo izvedena brez predhodnega pouka o pravici do molka. Teh dokazov naj zato niti glede na standarde iz 6. in 8. člena EKČP ne bi bilo dopustno uporabiti zoper obdolženca v tem kazenskem postopku, ker naj bi bili pridobljeni s kršitvijo človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Osredotočeno zlasti na četrtri in peti odstavek 15. člena Ustave pritožnik izpodbija stališče, da je v domačem kazenskem postopku dopustno uporabiti dokaze, ki so bili pridobljeni v tujini za potrebe tujega postopka brez sodelovanja naše države, če so izpolnjeni standardi tujega pravnega reda in 8. člena EKČP. Poleg tega naj bi pri tem prišlo do samovoljnega odstopa od ustaljene sodne prakse (kršitev 22. člena Ustave), saj naj bi Vrhovno sodišče do sedaj upoštevalo dvodelni test, po katerem je dokaz, pridobljen v tujini, dopusten, (i) če je bil pridobljen v skladu s pravili, ki veljajo v državi, kjer je bil pridobljen, ter (ii) če je bil pridobljen v skladu z ustavno zagotovljenimi človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami.

6. Pravica pritožnika iz 36. člena Ustave naj bi bila kršena tudi s tem, ko je policija na podlagi odredbe za hišno preiskavo poslovnih in drugih prostorov družbe Rotis, d. o. o., Brodišče 5, Trzin, opravila še preiskavo pisarne takratne namestnice direktorja Marije Badovinac Črnkovič na naslovu Borovec 12, Trzin.

7. Nadaljnja navedba pritožnika je, da je obramba šele po pravnomočno končanem kazenskem postopku prišla do elektronskega sporočila, v katerem naj bi bilo navedeno, da soobsojeni Anton Krkovič ni povezan z Ministrstvom za obrambo, da ne predstavlja kupca in da za kaj takega nima pooblastil. Navedeno elektronsko sporočilo naj bi bilo v finskem spisu, v posesti pa naj bi ga imel tudi slovenski državni tožilec, vendar ga ni predložil v kazenski spis. Ker državni tožilec tega elektronskega sporočila ni razkril obrambi, naj bi bila prekršena pritožnikova pravica do možnosti za pripravo obrambe po prvi alineji 29. člena Ustave in pravica do poštenega sojenja po prvem odstavku 6. člena EKČP.

8. Pritožnik navaja tudi, da je bila na prvi stopnji izdana t. i. indična sodba, kar naj bi pomenilo, da je sodišče na obstoj odločilnih dejstev sklevalo na podlagi posrednih dokazov. Do ključnih dejstev naj bi se dokopalo s sklepanjem z drugih dejstev, ki so postala znana z izvajanjem dokazov. Po navedbah pritožnika naj bi bilo glede na širše okoliščine te zadeve nemogoče, da pri aplikaciji izkustvenih pravil ter logičnem sklepanju ne bi prišlo vsaj do nezavednega vpliva dejavnikov, ki pri sodnem odločanju ne smejo priti v poštev. Nevarnost samovoljnosti oziroma arbitrarnosti naj bi bila zato izkazana do te mere, da gre za kršitev pravice do enakosti varstva pravic iz 22. člena Ustave. Pritožnik trdi, da je na sodno odločanje v pomembni meri vplivala domneva, da so obdolženci storili očitano kaznivo dejanje, kar naj bi pomenilo kršitev pravice do domneve nedolžnosti (27. člen Ustave).

9. Do pritožnikovega očitka o kršitvi njegove pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave, da ni konkretiziran eden izmed znakov kaznivega dejanja in sicer "obljuba nagrade", se je opredelilo Vrhovno sodišče najprej na splošni ravni. Kot splošno ugotovitev je Vrhovno sodišče v izpodbijani sodbi najprej navedlo splošne poudarke o varstvenem objektu pri korupcijskih kaznivih dejanjih ter inkriminaciji pripravljalnih dejanj, kar naj bi pomenila obljuba nagrade. Ob navedenih poudarkih je sprejelo stališče, da je kaznivo dejanje po prvem odstavku 269.a člena KZ dokončano v trenutku, ko storilec obljubi nagrado oziroma korist drugemu, zato da bi slednji izkoristil svoj položaj ali vpliv in posredoval, da se opravi kakšno uradno dejanje. Navedlo je, da gre za enostransko izjavo volje, ki mora

le dospeti do drugega.¹ Obljubiti naj bi pomenilo izjaviti komu, da bo kaj dobil, da bo česa deležen. Pri tem po stališču Vrhovnega sodišča ne gre za zakonski znak, ki bi puščal prostor za vrednotenje, ampak je vrednostna vsebina uporabniku prava v celoti dana ter znana. Ne gre za nedoločni pravni pojem, ki bi ga bilo treba šele razlagati, ampak za zakonski znak, ki je jasen, logičen ter je njegova vsebina enoznačna; zanjo ni mogoče trditi, da ni enoznačno opredeljena v abstraktnem zakonskem opisu kaznivega dejanja.² Stališče, ki ga je sprejelo na splošni ravni tudi je, da morajo biti z obtožnim aktom določene subjektivne in objektivne meje sojenja, obdolžencu pa mora biti omogočena seznanitev z obtožbo ter njeno dejstveno in dokazno podlago, da se mu lahko omogoči obramba. Izhodišče, da je tako obtožni akt kot sodbo glede na vse, v zakonu predpisane sestavine treba šteti kot celoto, je oprlo na ustaljeno sodno prakso. Pojasnilo je, da posameznega znaka kaznivega dejanja, ki je dovolj določno opredeljen že v zakonu, sodišče v opisu konkretnega dejanskega stanu praviloma naj ne bi ponavljalo ali opisovalo z drugimi besedami, ker naj bi bilo to zaradi jasnosti in razumljivosti izreka odveč. Ker naj zakonskega besedila ne bi bilo smiselno konkretizirati ali pa naj bi bilo to včasih sploh nemogoče, bi po oceni Vrhovnega sodišča lahko pojmi zakonskega besedila včasih v posameznih primerih prevzeli vlogo dejstev. Vrhovno sodišče navede, da mora opis kaznivega dejanja vsebovati vsa odločilna dejstva, ki kaznivo dejanje konkretizirajo, z razumevanjem opisa kaznivega dejanja iz izreka sodbe v povezavi z razlogi sodbe pa po oceni Vrhovnega sodišča ni prebito načelo zakonitosti. Iz tega izpeljano stališče Vrhovnega sodišča je, da načelo zakonitosti ni kršeno s tem, ko kateri od znakov kaznivega dejanja v izreku ni določno opredeljen, je pa zadovoljivo obrazložen v obrazložitvi. Strnjeno stališče Vrhovnega sodišča je, da sta opis kaznivega dejanja v izreku in obrazložitev sodbe celota, da se dopolnjujeta in da je v primerih, kadar je zakonski znak kaznivega dejanja dovolj opredeljen in ni pomensko odprt, mogoče tudi v dejanskem opisu konkretnega življenjskega primera pri navedbah zakonskega znaka uporabiti enako pojmovno opredelitev in ga nato obravnavati kot dejstvo.

10. Iz opisanega splošnega stališča je izhajalo Vrhovno sodišče tudi pri konkretni presoji navedb pritožnika. Ob lastni oceni konkretnih očitkov pritožnika je Vrhovno sodišče pojasnilo, da sprejema presojo sodišč prve in druge stopnje, da so zakonski znaki kaznivega dejanja po prvem odstavku 269.a člena KZ korektno opisani. Vrhovno sodišče ugotavlja, da je bil pritožnik spoznan za krivega, da je drugim obljubil nagrado, da bi izkoristili svoj vpliv in posredovali, da se opravi kakšno uradno dejanje. Po stališču Vrhovnega sodišča je obljuba nagrade v sodbi opisana z navedbo, da je pritožnik obljubil plačilo deleža profita Rotis, d. o. o., ki ga bo Rotis, d. o. o., ustvaril s poslovnim sodelovanjem pri dobavi pehotnih bojnih vozil – kolesniki 8x8 za MORS kot zastopnik finske družbe Patria Vehicles Oy in ki se bo po izračunu delil med osebe, katerim je obljubil nagrado, in sicer na štiri enake dele Krkoviču, Zagožnu, Črnkoviču in stranki SDS, zato da bi Zagožen, Krkovič in Janša njegovo družbo Rotis, d. o. o., še naprej podpirali, da postane lokalni zastopnik družbe Patria in da bi vplivali na tiste osebe na MORS, ki so sodelovale v postopku pri pregledu in ocenjevanju ponudb, da se izbere najboljši ponudnik.³ Sklepna ocena Vrhovnega sodišča je, da predhodno navedeni opis dejanja opisuje vse kazenskopravne pojme iz zakonskega opisa kaznivega dejanja. Poudarilo je, da je obljuba nagrade določno opisana, opisano naj bi bilo, zakaj jo je pritožnik obljubil in v čem naj bi ta nagrada bila. Vrhovno sodišče je izrecno še enkrat pojasnilo, da je pojem obljubiti nagrado določen in ni

¹ Glej 15. točko na 8. strani obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

² Glej 16. točko na 8. strani obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

³ Glej 28. in 29. točko na 15. strani obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča.

pomensko odprt in je tako njegova vsebina uporabniku prava jasna in znana ter ne potrebuje razlage, zato se ga lahko dokazuje kot dejstvo na podlagi predloženega gradiva. Po oceni Vrhovnega sodišča je z navedbo, da je obsojeni Črnkovič obljubil nagrado, čeprav Krkovič in Zagožen ter stranka SDS niso bili upravičeni do profita oziroma dobička družbe Rotis, d. o. o., opisana protipravnost ravnanja – obljuba nagrade za nezakonito posredovanje. Opis naj bi tako omogočal določitev, kaj je predmet postopka in dokazovanja in omogočal obrambi, da natančno ve, kaj je predmet obtožbe, kar naj bi bil predpogoj za uspešno obrambo. Vrhovno sodišče je nadalje navedlo, da je pritožbeno sodišče tudi pojasnilo, da je zakonski znak pojasnjen z označbo, komu je bila nagrada obljubljena, da gre za delež profita družbe Rotis, d. o. o., in da se bo znesek (po vnaprej pripravljeni šabloni) delil na štiri enake dele. Kot utemeljeno je Vrhovno sodišče štelo tudi oceno pritožbenega sodišča, da je zakonski znak, da je obsojenec dal obljubo, dovolj konkretiziran in da je ta zakonski znak tudi sodišče prve stopnje obširno pojasnilo v razlogih sodbe.

11. S sklepom senata Ustavnega sodišča, sprejetim na seji 9. 1. 2015, je bila z zadevo št. Up-883/14 zaradi skupnega obravnavanja in odločanja združena zadeva št. Up-995/14.

12. Ustavno sodišče je s sklepom št. Up-883/14 z dne 12. 2. 2015 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) je o sprejemu ustavne pritožbe v obravnavo obvestilo Vrhovno sodišče.

B. – I.

13. Pritožnik med drugim trdi, da obtožni predlog in izpodbijana sodba ne vsebujeta konkretizacije nanj naslovljenega očitka, da je drugemu obljubil nagrado, to pa je zakonski znak kaznivega dejanja po prvem odstavku 269.a člena KZ. Ta očitek bi po pritožnikovih navedbah moral biti konkretiziran z opisom konkretnih ravnanj, iz katerih bi bilo mogoče s stopnjo gotovosti sprejeti zaključek, da je obljubo, kot mu jo očita pravnomočna sodba, dejansko tudi dal. Ta očitek pritožnika je Ustavno sodišče presojo z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave.

14. Po prvem odstavku 28. člena Ustave nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno. S to določbo Ustava ureja načelo zakonitosti v kazenskem pravu, ki je v mednarodni skupnosti priznано tudi kot splošno načelo mednarodnega prava (*lex certa*). Ustava ga ureja kot materialnopravno⁴ jamstvo v kazenskem postopku – kot človekovo pravico, katere spoštovanje naj državi prepreči arbitrarno in samovoljno uporabo kazenskopravne represije zoper posameznika. Kot je navedlo Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-335/02 z dne 24. 3. 2005 (Uradni list RS, št. 37/05 in OdlUS XIV, 16) ta določba Ustave postavlja več pogojev, in sicer:

– prepoved določanja kaznivih dejanj in kazni s podzakonskimi akti ali z običajnim pravom (*nullum crimen, nulla poena sine lege scripta*);

– prepoved določanja kaznivih dejanj in kazni s pomočjo praznih, nedoločljivih ali nejasnih pojmov (*nullum crimen, nulla poena sine lege certa*);

– prepoved analogije pri ugotavljanju obstoja kaznivih dejanj in izrekanju kazni (*nullum crimen, nulla poena sine lege stricta*);

– prepoved povratne veljave predpisov, ki določajo kazniva dejanja in kazni zanje (*nullum crimen, nulla poena sine lege praevia*).

15. Iz navedenih prepovedi izhajajo njim nasprotne ustavne obveznosti, ki so najprej usmerjene k zakonodajalcu. Ta

⁴ Ustavno sodišče je navedlo že v sklepu št. Up-24/98 z dne 10. 7. 2002, da je prvi odstavek 28. člena Ustave že po svojem besedilu uporabljiv le za ustavnopravno upoštevne kršitve kazenskega materialnega prava.

lahko le z zakonom ("zakon" določil – *lex scripta*) zaradi varstva človeka, družbe kot celote in njenih vrednot opredeljuje, katera ravnanja posameznikov so zavržna (*mala in se*) ali nesprejemljiva do te mere, da jih je treba prepovedati (*mala prohibita*) in kazenskoppravno sankcionirati. Sankcije so hude, saj je na tej podlagi dovoljeno posamezniku odvzeti prostost (drugi odstavek 19. člena Ustave). Zahteva po zakonu hkrati pomeni, da je le zakonodajna oblast tista, ki lahko določa, kaj je kaznivo, in to le s posebnim aktom, ki ima v pravnem redu poseben položaj (zakon) in ki se v parlamentu sprejema po posebnem, vnaprej urejenem postopku (zakonodajni postopek, 89. člen Ustave). Ko zakonodajalec opredeljuje kaznivo dejanje, mora ravnati do te mere določno (zakon "določil"), da je mogoče povsem jasno razmejiti med ravnanji (storitvami ali opustitvami), ki so kazniva, in med tistimi, ki v polje kaznivosti ne spadajo. To razmejitev naredi tako, da določno opredeli znake posameznega kaznivega dejanja. Zahteva po določnosti kazenskega zakona (*lex certa*) je specialna ustavna zahteva v primerjavi z načelom določnosti in jasnosti kot enim od načel pravne države iz 2. člena Ustave, ki se nanaša na vse predpise. Zakonodajalec sicer pri opredeljevanju kaznivih dejanj lahko uporablja nedoločne⁵ in pomensko odprte⁶ pravne pojme, če je mogoče z ustaljenimi metodami razlage jasno ugotoviti vsebino prepovedanih ravnanj. Ne sme pa uporabljati praznih, nedoločljivih ali nejasnih⁷ pojmov. Z načelom določnosti, ki jasno razmejuje polje kaznivega od nekaznivega, je neposredno povezana tudi zahteva po prepovedi zakonske in pravne analogije (*lex stricta*)⁸ že na ravni zakonodajalca. Ustavnomaterialno jamstvo iz prvega odstavka 28. člena Ustave je namenjeno posamezniku, ki mora vnaprej vedeti, kaj je kaznivo, saj le tako lahko prilagodi svoja ravnanja. Zanj mora biti predvidljivo,⁹ kakšne posledice lahko ustvarja njegovo voljno ravnanje, vedeti mora, kje je meja, s katero je zakonodajalec zarisal polje kaznivosti in zunaj katere je polje njegove splošne svobode ravnanja (35. člen Ustave), ki ni kaznivo. Od tod logična prepoved retroaktivne določitve kaznivih dejanj (*lex praevia*).

16. Kar Ustava na eni strani prepoveduje in na drugi strani zapoveduje zakonodajalcu, da se zagotovi spoštovanje te človekove pravice pri opredeljevanju kaznivih dejanj, mora biti prepovedano in zapovedano tudi razlagalcu zakona. Ta zakonski določbi, ki sama po sebi ni v neskladju z Ustavo, z razlago ne sme pripisati vsebine, ki bi pomenila kršitev človekove pravice. Sodišče v kazenskem postopku je zavezano k ustavnoskladni razlagi kazenskega materialnega prava enako, kot je sodišče zavezano k taki razlagi zakona nasploh.¹⁰ Ali so sodišča zakon razlagala ustavnoskladno, in sicer v skladu s človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami, je edini kriterij ustavnosodnega nadzora Ustavnega sodišča nad sojenjem. Ta opredeljuje tudi ustavnopravno razmerje med Ustavnim sodiščem in (rednimi) sodišči, katerih vrh je po prvem odstavku 127. člena Ustave Vrhovno sodišče. Zato Ustavno sodišče ves

⁵ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-220/98 z dne 16. 7. 1998 (OdlUS VII, 155) (velika količina, velika vrednost ali velika nevarnost orožja ali razstrelilnih snovi).

⁶ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-356/04, U-I-455/06 z dne 7. 12. 2006 (OdlUS XV, 107) (resna grožnja pri ogrožanju varnosti).

⁷ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-541/06 z dne 18. 1. 2008.

⁸ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-190/97 z dne 18. 9. 1997 ter odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-213/98 z dne 16. 3. 2000 (Uradni list RS, št. 33/2000 in 39/2000 – popr., in OdlUS IX, 58) in št. U-I-73/09 z dne 2. 7. 2009 (Uradni list RS, št. 55/09, in OdlUS XVIII, 33).

⁹ "Namen načela zakonitosti je v tem, da prepreči kazensko obsodbo za dejanje, za katerega posameznik ni mogel predvideti, da je kaznivo." Glej sklepa Ustavnega sodišča št. Up-62/99 z dne 4. 7. 2000 in št. Up-437/00 z dne 27. 2. 2003.

¹⁰ O zahtevi po ustavnoskladni razlagi zakona glej M. Pavčnik v: M. Pavčnik in A. Novak (ur.), (Ustavno)sodno odločanje, GV Založba, Ljubljana 2013, str. 73–75.

čas ponavlja, da v postopku z ustavno pritožbo ne preverja, ali so sodišča pravilno uporabila materialno pravo (in procesno pravo ter pravilno ugotovila dejansko stanje), temveč preverja, ali so s svojo razlago prava kršila človekovo pravico ali temeljno svoboščino. V izhodišču mora to veljati tudi, ko gre za presojo, ali so sodišča razlagala kazensko materialno pravo v skladu s pravico iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Pogoji, ki izhajajo iz navedenega ustavnomaterialnega jamstva, so zato izhodišče za opredelitev, kakšne ustavne zahteve veljajo za sodišča, ko razlagajo določbe kazenskega zakona.

17. Ustavnomaterialno jamstvo načela zakonitosti v kazenskem pravu se nanaša na sodbo in ne na obtožni akt.¹¹ To izhaja že iz samega besedila prvega odstavka 28. člena Ustave, ki govori o tem, da nihče "ne sme biti kaznovan". Samó sodišče lahko izreče kazen (tudi odvzem prostosti) za kaznivo dejanje, ko ugotovi, da ga je posameznik storil in da je zanj tudi kriv, kar izhaja tudi iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Neodvisno sodišče je tisto, ki je poklicano, da v poštenem sodnem postopku, v katerem zagotovi spoštovanje vseh obdolženčevih pravic, s sodbo nepristransko odloči o utemeljenosti obtožnega akta, ki ga je kot stranka v kazenskem postopku v imenu države zastopal državni tožilec (prvi odstavek 135. člena Ustave). Sodba, s katero je posameznik kaznovan za kaznivo dejanje, je torej tisti akt, ki mora, gledano z vidika presoje Ustavnega sodišča, spoštovati vsa ustavna jamstva, tudi jamstvo iz prvega odstavka 28. člena Ustave. V postopku z ustavno pritožbo Ustavno sodišče preveri, ali jih spoštuje, v obtožni akt pa se ne spušča, saj je njegova kontrola stvar kazenskega sodišča.

18. Ker v skladu z zahtevo *lex scripta* kaznivo dejanje lahko določi izključno zakonodajalec z zakonom, ta ustavni pogoj pomembno dopolnjuje sicer splošno ustavnopravno razmerje med zakonodajno oblastjo, ki zakone sprejema, in sodno oblastjo, ki jih razlaga (drugi stavek drugega odstavka 3. člena Ustave). Zaradi te zahteve sodišče s svojo razlago v polje kaznivosti ne sme vnašati ničesar, česar ni v to polje z opredelitvijo znakov posameznega kaznivega dejanja jasno in določno vnesel na abstraktni ravni že zakonodajalec. Ta vezanost je strožja od splošne vezanosti sodnika na zakon (125. člen Ustave) in kazenskemu sodniku zožuje polje njegove svobode pri razlagi zakona. Dopustne so le tiste metode razlage, ki ostajajo strogo znotraj mogočega besednega pomena, nedopustna je uporaba analogije (*lex stricta*).¹² V skladu s tem je tudi zahteva po restriktivni razlagi kazenskega zakona.¹³ Sodnik se mora ves čas zavedati ustavne zahteve *lex scripta* – to je zahteve stroge vezanosti razlagalca na zakon, ker je zakonodajalec tisti, ki z zakonom določa polje kaznivosti. Razlagalec tega zakona – sodnik pa te moči nima in mora s svojo razlago zakona v celoti ostati znotraj tega polja. Razmejitev pooblastil, ki po Ustavi pripadajo zakonodajalcu, od tistih, ki pripadajo sodišču, je zaradi spoštovanja navedene zahteve prav tako ustavnopravni vidik, ki ga mora Ustavno sodišče preverjati v okviru prvega odstavka 28. člena Ustave. Če Ustavno sodišče tega ustavnega vidika ne bi vključilo v svojo presojo, bi bilo bistveno okrnjeno preverjanje spoštovanja *lex scripta* in *lex stricta* v posameznih kazenskih postopkih.

19. Zahteva *lex certa* torej pomeni, da mora biti kazenski zakon določen, gotov, jasen in predvidljiv, kar je na eni strani vprašanje objektivne semantične natančnosti besedila v objektivnem pomenu, na drugi strani pa subjektivnega razumevanja tega pomena, da storilec vnaprej ve, kaj je kaznivo. Ko sodišča razlagajo zakonske znake kaznivega dejanja in

¹¹ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-366/05 z dne 19. 4. 2007.

¹² Tako Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-213/98, enako tudi v odločbi št. U-I-73/09.

¹³ Tako že v sklepu št. Up-190/97, izrecno tudi v odločbi št. Up-265/01 z dne 26. 10. 2001 (Uradni list RS, št. 88/01, in OdlUS X, 228).

izluščijo t. i. abstraktni zakonski dejanski stan, jih po naravi stvari nujno razlagajo glede na konkretna dejstva življenjskega primera (zgodovinskega dogodka), ki so z vidika tega abstraktnega dejanskega stanu upoštevna – torej zakonsko določeno kaznivo dejanje razlagajo glede na t. i. konkretni dejanski stan. Do obsodbe za kaznivo dejanje lahko pride šele, ko sodišče iz zakonske določbe izlušči abstraktni, tj. zakonski dejanski stan, iz življenjskega primera konkretni dejanski stan in nato ob primerjavi obeh ugotovi, da je konkretni dejanski stan primer zakonskega dejanskega stanu, na katerega se navezuje določena pravna posledica (kazenska sankcija).¹⁴ Če hočemo preveriti, ali so sodišča pri razlagi kazenskega zakona (tj. pri izluščanju zakonskega dejanskega stanu) upoštevala zahteve *lex scripta*, *lex certa* in *lex stricta*,¹⁵ postanejo dejstva konkretnega dejanskega stanu vsebina, ki jo je treba primerjati z vsebino razloženega znaka kaznivega dejanja – torej z vsebino zakonskega dejanskega stanu. Šele na podlagi tega, da je znana vsebina, ki naj opredeli dejstvo konkretnega dejanskega stanu, je namreč mogoče presojati, ali je sodišče s tem, ko je to vsebino štelo kot odločilno z vidika zakonskega dejanskega stanu, zakonski določbi pripisalo nedoločno vsebino samo po sebi in celo vsebino, ki je zakonodajalec sploh ni zajel v polje kaznivosti.¹⁶ Odločilna dejstva morajo zajemati opis vseh zakonskih znakov kaznivega dejanja na ravni konkretnega dejanskega stanu, izluščenega iz življenjskega primera – zato lahko govorimo tudi o opisu kaznivega dejanja, v katerem morajo biti zajeti vsi zakonski znaki kaznivega dejanja, saj je z njimi – le z vsemi skupaj opredeljeno tisto ravnanje (storitev ali opustitev) posameznika, ki ustreza ravnanju (storitvi ali opustitvi) v polju kaznivosti.¹⁷ Vsebina posameznega(-ih) dejstva(-ev) konkretnega dejanskega stanu mora ustrezati vsebini posameznega znaka kaznivega dejanja, določenega z zakonom, kar pomeni, da je z razlago znaka kaznivega dejanja mogoče zajeti samo tista dejstva konkretnega dejanskega stanu, ki se z zakonskim dejanskim stanom vsebinsko določno in striktno (*lex certa* in *lex stricta*) ujemajo.

20. V zvezi z navedenim v prejšnji točki je treba posebej opozoriti, da pri tem ne gre za vprašanje pravilne uporabe materialnega prava, ampak za vprašanje njegove ustavnoskladne razlage z vidika zahtev iz prvega odstavka 28. člena

¹⁴ Primerjaj M. Pavčnik, Teorija prava, 4. pregledana in dopolnjena izdaja, GV založba, Ljubljana 2011, str. 312–319 in M. Pavčnik, Argumentacija v pravu, Cankarjeva založba, Ljubljana, 1998, str. 27.

¹⁵ Zahtevo *lex praevia* lahko glede na okoliščine tega primera v celoti pustimo ob strani.

¹⁶ Ko je šlo npr. za vprašanje, ali kaznivo dejanje prepovedanega prehoda čez državno mejo zajema tudi primere, ko do prehoda ni prišlo (kar je bilo v sodnem postopku ugotovljeno dejstvo), je Ustavno sodišče upoštevalo to dejstvo, ki so ga kot dejstvo konkretnega dejanskega stanu ugotovila sodišča, in ga primerjalo z dejstvom abstraktnega dejanskega stanu, ki ga je postavil zakonodajalec. Iz odločbe št. Up-265/01: "Ustavno sodišče ugotavlja, da je že iz jezikovne razlage opisa kaznivega dejanja prepovedanega prehoda čez državno mejo jasno razvidno, da je zakonski znak kaznivih dejanj po vseh odstavkih 311. člena KZ prestop meje Republike Slovenije. Meja Republike Slovenije je pri tem kaznivem dejanju tudi predmet napada. Navedeno kaznivo dejanje spada v poglavje kaznivih dejanj zoper javni red in mir. Značilnost kaznivih dejanj v tem poglavju je, da varujejo notranji javni red Republike Slovenije. Dejanje, pri katerem ni prišlo do nezakonitega prečkanka meje Republike Slovenije, torej ne more biti kaznivo dejanje po 311. členu KZ." Primerjaj tudi odločbo št. Up-40/94 z dne 3. 11. 1995 (OdlUS IV, 136), v kateri je šlo za vprašanje, ali so bili vrednostni boni denar in kot taki zajeti s kaznivim dejanjem ponarejanja denarja.

¹⁷ V odločbi št. Up-265/01 je Ustavno sodišče posebej poudarilo, da šele vsi znaki kaznivega dejanja, skupaj z objektom kazenskopravnega varstva, zaradi katerega je tisto dejanje sploh inkriminirano, pokažejo pravo materialno vsebino in smisel kaznivega dejanja.

Ustave. Presoja Ustavnega sodišča ne zajema presoje, ali so sodišča odločilno dejstvo konkretnega dejanskega stanu pravilno ugotovila,¹⁸ ker to ni vidik načela zakonitosti v kazenskem pravu, temveč je vprašanje pravilne ugotovitve dejanskega stanja oziroma pravilne dokazne presoje, ki sta v pristojnosti sodišč. Ustavno sodišče pa je na ugotovljeno dejansko stanje v tej presoji vezano. S pojmom opis kaznivega dejanja v pogledu, kot ga uporablja Ustavno sodišče, ni mogoče enačiti opisa kaznivega dejanja zgolj v izreku sodbe. To, ali je opis konkretnega dejanskega stanu v izreku sodbe v celoti ali delno v izreku, delno s konkretizacijo odločilnih dejstev v obrazložitvi sodbe, namreč ni ustavnopravno vprašanje, ampak vprašanje pravilne razlage kazenskega procesnega prava, kar je stvar pristojnega sodišča, ne pa Ustavnega sodišča. Tudi, če bi izrek sodbe vseboval zgolj ugotovitev, da je posameznik storil določeno kaznivo dejanje, in kazen, ki se mu zato izreče, celoten opis kaznivega dejanja pa bi bil zajet v obrazložitvi sodbe,¹⁹ to ne bi bilo ustavnopravno pomembno, ker Ustava ne določa strukture kazenske obsodilne sodbe. Zato stališče Vrhovnega sodišča, po katerem izrek sodbe skupaj z obrazložitvijo sestavlja celoto, ne more biti predmet presoje Ustavnega sodišča; to, ali je posamezno odločilno dejstvo konkretnega dejanskega stanu zajeto v izreku sodbe ali v njeni obrazložitvi, zato za ustavnosodno presojno ni pomembno. Pomembno pa je, ali je v sodbi zajeto.

21. Da bi posameznikovo ravnanje pomenilo kaznivo dejanje in da bi bil storilec zanj tudi kriv, mora njegovo ravnanje izpolnjevati vse objektivne in subjektivne znake kaznivega dejanja.²⁰ Iz tega kot tudi iz doslej navedenega izhaja zahteva, da mora opis kaznivega dejanja (konkretni dejanski stan, če ga primerjamo z zakonskim dejanskim stanom kaznivega dejanja) vsebovati vse znake kaznivega dejanja. Če kateri izmed njih v njem manjka, gre za kršitev načela zakonitosti v kazenskem pravu. Ustavno sodišče je to trditve doslej večkrat zapisalo.²¹ Utemeljilo jo je s tem, da bi obsodba, če v opisu kaznivega dejanja ne bi bili navedeni vsi znaki kaznivega dejanja, pomenila obsodbo za nekaj, kar ni kaznivo dejanje.²² Za to seveda zadošča že, če v opisu manjka samo en znak kaznivega dejanja. Do takega položaja lahko pride na različne načine. V primeru, ko bi v opisu kaznivega dejanja zgolj manjkal eden od znakov kaznivega dejanja, bi to jasno pomenilo natančno to – obsodbo za nekaj, kar ni kaznivo dejanje. Vendar pridemo do enakega sklepa tudi v primeru, kadar sodišče zakonski znak kaznivega dejanja razloži tako, da z njim širi polje zakonsko določene kaznivosti: zakonodajalčevo določno opredelitev zakonskega znaka sodišče razloži ohlapno in s tem krši *lex certa*; hkrati prekrši zahtevo *lex scripta* in *lex stricta*, če s svojo razlago, samo določi, da je kaznivo tudi ravnanje, ki ga zakonodajalec

¹⁸ Ali je sodišče pravilno ugotovilo obstoj znaka kaznivega dejanja (torej odločilnega dejstva konkretnega dejanskega stanu, ki pomeni znak kaznivega dejanja), je stvar dokazne presoje; tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-167/96 z dne 15. 6. 1998. Glej tudi sklepa Ustavnega sodišča št. Up-456/01 z dne 21. 5. 2003 in št. Up-38/06 z dne 8. 5. 2007.

¹⁹ Kot ravna npr. nemška in francoska kazenska sodišča, ki enako kot naša štejejo, da postane pravnomočen samo izrek sodbe. Glej npr. sodbo 11. senata Tribunal de Grande Instance de Paris št. 11/06308357 na podlagi zasebne tožbe Marine Le Pen proti obdolžencem z dne 16. 2. 2012 (<http://www.juritel.com/Ldj_html-1601.html>) in sodbo Landegericht Bochum, št. 2 Kls 35 Js 158/07 z dne 1. 4. 2008 (<<http://openjur.de/u/131083.html>>).

²⁰ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-758/03 z dne 23. 6. 2005 (Uradni list RS, št. 66/05, in OdlUS XIV, 96).

²¹ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-190/97, pa tudi v sklepih št. Up-24/98, št. Up-354/00, št. Up-456/01 in št. Up-1023/05 z dne 28. 2. 2008 ter odločbah št. Up-259/00 z dne 20. 2. 2003 (Uradni list RS, št. 26/03, in OdlUS XII, 51) in št. Up-758/03 z dne 23. 6. 2005.

²² Odločba Ustavnega sodišča št. Up-758/03.

ni zajel v polje kaznivosti²³. Zaradi tega je zahteva po obstoju vseh znakov kaznivega dejanja v opisu kaznivega dejanja tako pomembna z vidika ustavnomaterialnega jamstva iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

22. Zahteva po tem, da mora opis kaznivega dejanja vsebovati vse zakonske znake kaznivega dejanja, se ne more raztezati na tisto, česar na ravni zakonskega dejanskega stanu ni mogoče opredeliti kot znak kaznivega dejanja. Če npr. čas in kraj ter način storitve kaznivega dejanja sami po sebi niso znaki kaznivega dejanja, njihova odsotnost v opisu kaznivega dejanja ne more pomeniti kršitve prvega odstavka 28. člena Ustave.²⁴

23. Ustavno sodišče doslej ob tem, da morajo obstajati vsi zakonski znaki v opisu kaznivega dejanja, ni izrecno zahtevalo, da morajo biti navedena tudi konkretna ravnanja (konkretni dejanski stan), ki jih lahko subsumiramo pod posamezne znake očitane kaznivega dejanja iz zakonskega dejanskega stanu. Vendar je z vidika navedenega v 19. točki obrazložitve te odločbe ta zahteva logično nadaljevanje zahteve po obstoju vseh zakonskih znakov. Kajti šele tedaj, ko vemo, kakšna je vsebina posameznega dejstva na ravni konkretnega dejanskega stanu,²⁵ sploh lahko naredimo primerjavo s tistim, kar je zakonodajalec na ravni zakonskega dejanskega stanu določil kot znak kaznivega dejanja.²⁶ Če ne vemo, kakšna je vsebina ravnanja, ki ji sodišče pripisuje pomen znaka kaznivega dejanja, na ravni konkretnega dejanskega stanu, če torej ta sploh ni izoblikovan iz ugotovljenih dejstev o ravnanjih storilca in s tem konkretiziran, ne moremo presojati, ali so sodišča zakonsko besedilo razlagala v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

24. Pritožnikov očitek, da opis kaznivega dejanja, za katero je bil obsojen, ne zajema konkretizacije zakonskega znaka obljubi (nagrada)/obljube (nagrade), ker je ta zajet samo v obliki prepisa tega znaka iz zakonskega dejanskega stanu kaznivega dejanja po prvem odstavku 269.a člena KZ, je glede na navedeno mogoče povezati prav z zahtevami, ki izhajajo iz načela zakonitosti v kazenskem pravu. Pri oceni utemeljenosti tega pritožnikovega očitka Ustavno sodišče glede na navedeno v 17. točki obrazložitve te odločbe ne presoja obtožnega predloga.

B. – II.

25. Besedilo prvega odstavka 269.a člena KZ (dajanje daril za nezakonito posredovanje) se glasi: "Kdor drugemu obljubi, ponudi ali da nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanj ali za koga drugega, da bi izkoristil svoj položaj ali vpliv in posredoval, da se opravi ali ne opravi kakšno uradno dejanje, se kaznuje z zaporo od treh let." Zakonski znaki tega kaznivega dejanja so: a) kdor b) drugemu c) obljubi nagrado, d) z namenom da bi (drugi – naslovnik nagrade) izkoristil svoj polo-

²³ Kot v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-265/01, v katerem je šlo za vprašanje, ali je pri prepovedanem prehodu čez državno mejo kaznivo tudi, če do prehoda državne meje ne pride. V tem primeru je formalno gledano zakonski znak obstajal, v resnici pa je razlaga sodišč privedla do tega, da v opisu kaznivega dejanja ni bilo zakonskega znaka prehoda državne meje. Torej je šlo za obsodbo za ravnanje, ki ni bilo kaznivo. Hkrati je sodišče s tem, ko je štelo, da kaznivo dejanje zajema tudi konkretni dejanski stan, po katerem do prehoda državne meje ni prišlo, razširilo kaznivost v polje, ki ga zakonodajalec z abstraktnim dejanskim stanom ni zajel.

²⁴ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-24/98. Če je čas storitve kaznivega dejanja pomembna okoliščina za kvalifikacijo kaznivega dejanja, pa njegova opredelitev ne po datumu, ampak po omejenem časovnem obdobju sama po sebi ni sporna z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave; tako Ustavno sodišče v sklepu št. Up-62/99.

²⁵ Npr. ali je šlo za ponarejanje "bankovca" ali "vrednostnega bona" v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-40/94.

²⁶ Npr. v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-40/94 "denar".

žaj ali vpliv, da se opravi e) kakšno uradno dejanje.²⁷ Obljuba nagrade je samostojen zakonski znak in pomeni izvršitveno ravnanje. Gre za kaznivo dejanje, ki ga storilec izvrši s storitvijo. Že na podlagi jezikovne razlage je jasno, da za dokončanje kaznivega dejanja zadostuje, da storilec obljubi nagrado, torej da je obljuba nagrade dana naslovniku obljube nagrade.

26. Po prvem odstavku 269.a člena KZ je torej kazniva že sama obljuba nagrade, k čemur se je država zavezala z 12. členom Kazenskopravne konvencije o korupciji (Zakon o ratifikaciji Kazenskopravne konvencije o korupciji, Uradni list RS, št.26/2000, MP, št. 7/2000 – MKKK). Vrhovno sodišče meni, da to kaznivo dejanje pomeni kaznovanje za še neureničen namen, in sicer posebni namen storilca, da bo izvršil določeno kaznivo dejanje, ki običajno velja za izjemno nevarno ali resno. Kazniva dejanja, ki pomenijo kazenskopravno sankcioniranje korupcijskih ravnanj, so nedvomno nevarna in prizadevajo pomembno družbeno dobrino – zaupanje v pravno in pošteno ravnanje javnih uslužbencev in nosilcev oblasti, ki opravljajo uradna dejanja, ali kot pravi Vrhovno sodišče: "zavzemanje celotne družbe in vsakega posameznika za pravilno in zakonito delovanje državnih in drugih služb, ki delujejo v javnem interesu". Pri tem naj bi po mnenju Vrhovnega sodišča prav posebni namen storilca pomenil razlikovalni znak, ki določitev kaznivosti za pripravljajalno ravnanje razmejuje od ravnanja, ki ni kaznivo.

27. Vendar je treba ugotoviti, da je posebni namen le eden od znakov – subjektivni znak kaznivega dejanja, ki ga je treba razločiti od znaka obljubi (nagrada), ki je objektivni znak kaznivega dejanja. Slednji mora biti kot tak zaznaven v zunanjem svetu. Storilec namreč to kaznivo dejanje lahko stori le s svojim ravnanjem, pri čemer je jasno, da je pogoj za storitev tega kaznivega dejanja, da njegova obljuba nagrade, ki je "obarvana z namenom posredovanja, vplivanja drugega", dospe do slednjega, torej do sprejemnika obljube. Ko se storilec sam pri sebi odloči, da bo obljubil nagrado, še ne stori kaznivega dejanja. Ta odločitev mora imeti svojo zunanjo zaznavnost, izraziti se mora v zunanjem svetu. Dokler ta ostaja v sferi posameznikove zasebnosti, do katere druge osebe nimajo dostopa, ni mogoče govoriti o storitvi tega kaznivega dejanja. To je logično, saj bi to pomenilo kaznivost misli, kar bi bilo nedopustno. Da bi hotel zakonodajalec uzakoniti kaj takega s prvim odstavkom 269.a člena KZ, mu prav gotovo ni mogoče pripisati. Izjavljena volja o obljubi (nagrade) mora torej prispeti do naslovnika, sprejemnika obljube nagrade.

28. Kot pravijo sodišča, komunikacijski način, tj. način obljube (nagrade), ni zakonski znak kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269.a člena KZ. To drži. Če bi bil, bi to pomenilo, da je kaznivo dejanje – obljubo (nagrade) – mogoče storiti le na točno določen način, s katerim bi zakonodajalec dodatno zamejil polje kaznivosti kaznivega dejanja. Vseeno je torej, na kakšen način do obljube nagrade pride. Odločilno je, ali se zgodi. Vendar pa to ne pomeni, da ni treba na ravni konkretnega dejanskega stanu opredeliti, katera so tista ravnanja storilca, zaznavna v zunanjem svetu, s katerimi storilec izvršuje prav ta zakonski znak kaznivega dejanja. Izključeno je, da bo to zahteva lahko nadomestila konkretizacija drugih zakonskih znakov. Kadar je način obljube (nagrade) znan, kar je mogoče samo v primeru, ko obstajajo o tem dokazi, je znano tudi ravnanje pritožnika, ki sámo po sebi pomeni obljubo (nagrade), pri čemer način njene obljube pomeni samo spremljajoče okoliščine, ki z vidika zakonskega znaka niso pomembne. Logično je, kar pravi Vrhovno sodišče, da se korupcijska kazniva dejanja navadno opravljajo prikrito, ne pa javno in v navzočnosti prič (ki niso udeležene pri tem dogovoru). To jih dela še toliko bolj nevarna. Zato so možnosti, da bi bilo pri storitvi takega kaznivega dejanja mogoče ugotoviti neposredno storilčevo ravnanje, ki

²⁷ Glede na to, da je bil pritožnik obsojen za obljubo nagrade kot ene od izvršitvenih oblik tega kaznivega dejanja, v nadaljevanju puščamo ob strani drugi izvršitveni obliki ponudbe in dajanja nagrade (darila ali kakšne druge koristi).

pomeni izražanje volje za obljubo (nagrade), omejene. Vrhovno sodišče posebej opozori, da je kaznivo dejanje po prvem odstavku 269.a člena KZ dokončano v trenutku, ko storilec obljubi nagrado oziroma korist drugemu, zato da bi slednji izkoristil svoj položaj ali vpliv in posredoval, da se opravi kakšno uradno dejanje. Šlo naj bi za enostransko izjavo volje, ki mora le dospeti do drugega. Obljubiti pa po stališču Vrhovnega sodišča pomeni izjaviti komu, da bo kaj dobil, da bo česa deležen. To drži. Vendar mora biti ne glede na komunikacijski način dajanje obljube (nagrade) naslovniku še vseeno zaznano v zunanjem svetu. Če obljuba (nagrade) ni neposredno zaznana, je torej še vedno potreben zunanji izraz ravnanja storilca, ki lahko logično in izkustveno zanesljivo utemelji, da je bila izražena volja za dajanje obljube (nagrade). To pa so lahko samo ravnanja storilca, iz katerih je glede na njihovo naravo in vsebino v okoliščinah danega primera mogoče zanesljivo sklepati, da je storilec obljubil nagrado/da je dal obljubo nagrade.

29. Ne glede na to, na kakšen način do obljube nagrade pride, prvi odstavek 28. člena Ustave postavlja sodišču ustavne meje pri tem, ko presoja, katera dejstva konkretnega dejanskega stanu ustrezajo zakonskemu znaku obljube (nagrade) iz prvega odstavka 269.a člena KZ. Ustavne zahteve načela zakonitosti zavezujejo sodišče v vsakem primeru, ko razlaga zakonski znak obljube (nagrade), ne glede na to, ali presoja ravnanja pritožnika, ki pomenijo neposredno obljubo (nagrade), ali pa ravnanja pritožnika, ki kažejo na obljubo (nagrade). Če obljuba (nagrade) ni neposredno zaznana, obstaja nevarnost, da bi lahko sodišče vključilo širok krog posameznikovih ravnanj, ki sama po sebi niso lastna izražanju dajanja obljube (nagrade). Tako bi lahko prišlo do širitve polja kaznivosti. Zato so lahko v tem pogledu upoštevna samo taka ravnanja, ki po svoji naravi in vsebini v okoliščinah danega primera sploh omogočajo zanesljiv sklep o obstoju tega zakonskega znaka. Ko sodišče presoja o tem, pa mora upoštevati, da sta tako obljuba (nagrade) in nagrada sama objektivna znaka tega kaznivega dejanja, ki ju je mogoče pripisati prav in le storilcu kaznivega dejanja. Za oba zakonska znaka torej enako velja, da morata biti konkretizirana. Zato morajo biti pri razlagi znaka kaznivega dejanja – pri izluščanju zakonskega dejanskega stanu glede na dejstva konkretnega dejanskega stanu – zahteve *lex scripta*, *lex certa* in *lex stricta* še bolj poudarjene, še toliko bolj, če se o obstoju enega od bistvenih znakov kaznivega dejanja v okoliščinah danega primera sklepa iz drugih storiščevih ravnanj. To namreč pomeni, da ravnanja, ki pomeni obljubo (nagrade), samega po sebi niti ne moremo presojati z vidika določnosti in striktnosti, ker ni poznano. S teh vidikov lahko presojamo samo ravnanja, iz katerih šele sklepamo o obstoju zakonskega znaka kaznivega dejanja.

30. Za obljubo (nagrade) iz prvega odstavka 269.a člena KZ se torej ob obstoju vseh drugih znakov tega kaznivega dejanja zahteva, da mora storilec izraziti svojo voljo obljube (nagrade) drugemu – torej njenemu naslovniku – s svojim ravnanjem ali vsaj pokazati na obljubo nagrade njenemu naslovniku s svojim(-i) ravnanjem(-i), na podlagi katerega(-ih) je glede na njegovo (njihovo) naravo in vsebino v okoliščinah danega primera sploh mogoče zanesljivo sklepati o obstoju tega zakonskega znaka. Ustavne zahteve iz prvega odstavka 28. člena Ustave so tako v vsakem primeru sestavni del vrednostne presoje zakonskega znaka in dejstev konkretnega dejanskega stanu, ki jo mora sodišče opraviti. Neupoštevanje teh zahtev pomeni kršitev pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

B. – III.

31. Pritožnik je bil spoznan za krivega, da je drugim obljubil nagrado, da bi ti izkoristili svoj vpliv in posredovali, da se opravi kakšno uradno dejanje s tem, da je po sestanku 1. 9. 2005 na Holdingu slovenskih elektrarn 3. 9. 2005 Jožetu Zagožnu, Antonu Krkoviču in za stranko SDS obljubil plačilo deleža dobička družbe Rotis, ki ga bo ta ustvarila s poslovnim sodelovanjem s Patrio Vehicles Oy, z dobavo pehotnih bojnih

vozil 8X8 za MORS, da bi Jože Zagožen, Anton Krkovič in Ivan Janša s svojim vplivom še naprej podpirali njegovo družbo in bi vplivali na osebe na MORS, ki so delovale v postopku pregleda in ocene ponudb in v postopku oddaje naročila, da bi bila družba Rotis izbrana kot najugodnejši ponudnik in da bi MORS z njo sklenil pogodbo. Konkretizirane okoliščine navedenega naj bi vsebovala obrazložitev sodbe. S tem naj bi pritožnik storil kaznivo dejanje iz prvega odstavka 269.a člena KZ.

32. Z zatrjevanjem, da zakonski znak "obljubi" nagrado le ponavlja zakonski znak, ne da bi konkretiziral ravnanje pritožnika, ki naj bi pomenilo obljubo nagrade, so bila soočena vsa sodišča, ki so odločala o utemeljenosti obtožbe zoper pritožnika. Po stališču Vrhovnega sodišča je konkretizaciji kaznivega dejanja zadoščeno, če je v (konkretnem) opisu kaznivega dejanja uporabljen oziroma ponovljen (abstraktni) pojem, kadar določenega zakonskega znaka ni mogoče ali ni smiselno konkretizirati z drugim besedilom. Do tega naj bi prišlo v primerih, ko gre za zakonske znake, izražene z besedami, ki imajo jasen, točno opredeljen in konkreten pomen. Po stališču Vrhovnega sodišča je obljuba nagrade določno opisana, opisano naj bi bilo, zakaj jo je pritožnik obljubil in v čem naj bi ta nagrada bila. Vrhovno sodišče je izrecno pojasnilo, da je pojem obljubiti nagrado določen in ni pomensko odprt in je tako njegova vsebina uporabniku prava jasna in znana ter ne potrebuje razlage, zato se ga lahko dokazuje kot dejstvo na podlagi predloženega gradiva. Deloma drugače ubesedeno, v izhodišču pa enako stališče sta sprejeli tudi prvostopenjsko (obljuba nagrade je dejstvo, ki se ugotavlja in utemeljuje z dejstvi in okoliščinami, ki jih sodišče navede v obrazložitvi sodbe) in drugostopenjsko sodišče. Zato naj bi ponovitev zakonskega znaka obljubi (nagrado) v opisu kaznivega dejanja pomenila zadostno konkretizacijo očitane kaznivega dejanja oziroma njegovega zakonskega znaka. To stališče Vrhovnega (in prvostopenjskega) sodišča je treba seveda razumeti z vidika njegove razlage določbe kazenskega procesnega prava, ki zahteva, da mora opis kaznivega dejanja (v izreku sodbe) vsebovati vsa odločilna dejstva, ki kaznivo dejanje konkretizirajo, za druge okoliščine pa zadošča, da so navedene v razlogih sodbe, pri čemer je sodbo treba presojati celovito. Ali so ravnanja, ki po svoji naravi in vsebini lahko zanesljivo pripeljejo do uresničitve zakonskega znaka, zapisana v samem izreku sodbe ali v njeni obrazložitvi, ni, kot je bilo že opozorjeno (20. točka obrazložitve te odločbe), ustavnopravno vprašanje. Ustavnopravno pomembno je, da so ta ravnanja kot sestavni del konkretnega dejanskega stanu, ki ga je mogoče primerjati z delom zakonskega dejanskega stanu obljubi (nagrado), v sodbi jasno navedena. Le tako je presoja z vidika spoštovanja prvega odstavka 28. člena Ustave mogoče opraviti.

33. Kot je bilo že navedeno (28. točka obrazložitve te odločbe), sodišče konkretizacije enega zakonskega znaka ne more nadomestiti s konkretizacijo drugih zakonskih znakov kaznivega dejanja. Drugače bi dopustili, da kateri izmed zakonskih znakov na ravni konkretnega dejanskega stanu sploh ni uresničen. Obsodba za kaznivo dejanje bi v tem primeru pomenila obsodbo za dejanje, ki nima enega zakonskega znaka, torej za dejanje, ki ga zakonodajalec sploh ni določil kot kaznivo. Zato je treba že v izhodišču v tem pogledu opozoriti na ustavno nesprejemljiva stališča sodišč, da okoliščine v zvezi z drugimi zakonskimi znaki kažejo na to, da je pritožnik obljubil nagrado. Sodišča so izhajala s stališča, da je zakonski znak obljuba (nagrade) pojasnjen z označbo, komu je bila nagrada obljubljena, da je šlo za delež dobička družbe Rotis in po kakšnih deležih se bo znesek delil po vnaprej pripravljene šablone, ki jo je napravil pritožnik. Vrhovno sodišče je zaznavnost pritožnikove obljube nagrade najprej obravnavalo v kontekstu, da je vsebina tega znaka uporabniku prava jasna in ne potrebuje razlage, zato se ga dokazuje kot dejstvo na podlagi predloženega gradiva. V tem (dejstvenem) okviru je šlo, da je protipravnost pritožnikovega ravnanja treba opreti

oziroma povezati z ugotovitvijo, da je pritožnik obljubil nagrado, čeprav niti Anton Krkovič, Jože Zagožen niti stranka SDS niso bili upravičeni do deleža dobička družbe Rotis. Kot zunanjo okoliščino, torej navzven izraženo pritožnikovo obljubo (nagrada) pa je Vrhovno sodišče štelo natančno določeno delitev koristi iz pripravljene šablone. Po stališču Vrhovnega sodišča je obljuba nagrade določno opisana s tem, ko je navedeno, zakaj in komu je pritožnik nagrado obljubil ter v čem je bila ta nagrada. Zakaj naj bi pritožnik nagrado obljubil, torej namen, zaradi katerega je obljuba nagrade (nekomu) dana (da bi ta izkoristil svoj položaj ali vpliv ali posredoval), in nagrada sama, sta samostojna znaka očitane kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269.a člena KZ. Sodišča so tako, vključno z Vrhovnim sodiščem, iste okoliščine presojala kot izkaz obljube (nagrada) in hkrati namena. Tisto, kar Vrhovno sodišče v tem pogledu torej šteje kot zunanji izraz obljube nagrade, se navezuje na eni strani na nagrado (korist) samo, na drugi strani na namen, zaradi katerega je bila ta obljuba dana. Obljuba (nagrada, koristi) pa je samostojen zakonski znak. Ni ga dopustno razlagati tako, da bi se zli z drugimi zakonskimi znaki in bi izpolnitev slednjih avtomatično pomenila tudi izpolnitev prvih,²⁸ torej konkretizacijo obljube (nagrada). Z namenom torej ni mogoče utemeljevati obstoja pritožnikovih ravnanj, ki bi po svoji naravi in vsebini omogočala sklepanje o uresničitvi zakonskega znaka obljube (nagrada). Sama konkretizacija nagrade ali namena njenega dajanja namreč nista kazniva, če ni prišlo do dajanja obljube naslovniku – če torej ni uresničen tudi ta, samostojni zakonski znak očitane kaznivega dejanja. S konkretizacijo nagrade in namena torej ni mogoče utemeljevati, da je pritožnik obljubil (nagrada), da je torej obljubo nagrade naslovniku dal. Natančno določena delitev udeležbe na dobičku je sestavni del nagrade in kot taka tudi ne more že sama po sebi utemeljiti, da je pritožnik obljubo nagrade dal njenemu naslovniku. Taka stališča sodišč so zato že sama po sebi nezdržljiva s prvim odstavkom 28. člena Ustave.

34. Ko sodišča, od prvostopenjskega do Vrhovnega, odgovarjajo na pomanjkanje konkretizacije obljube nagrade, se njihov odgovor konča pri stališču, da je dovolj, če so v opisu kaznivega dejanja (z vidika sodišč v izreku) navedena odločilna dejstva (pri čemer za sprejem zadošča zgolj ponovitev zakonskega znaka zaradi njegove jasnosti in točno določenega pomena), njihova konkretizacija pa je stvar obrazložitev sodbe, pri čemer izrek in obrazložitev tako in tako pomenita celoto. Kot je bilo poudarjeno že v 20. točki obrazložitve te odločbe, ustavnopravno ni pomembno, v katerem delu sodbe mora biti konkretizacija posameznih znakov kaznivega dejanja, lahko je tudi v obrazložitvi sodbe. Pomembno pa je, da mora biti v sodbi zajeta. To pomeni, da bi moralo prvostopenjsko sodišče ob takem stališču (v obrazložitvi sodbe) konkretizirati zakonski znak obljube (nagrada). Kot izhaja iz izpodbijanih sodb, sodišče ni ugotovilo pritožnikovih ravnanj, ki bi sama po sebi pomenila, da je bila obljuba (nagrada) njenemu naslovniku dana. Ker je tako, bi moralo že prvostopenjsko sodišče iz vseh ugotovljenih dejstev izlučiti tista dejstva o ravnanju(-ih) pritožnika, ki v danih okoliščinah zaradi svoje narave in vsebine sploh omogočajo zanesljivo sklepanje o obstoju zakonskega znaka obljube (nagrada). Opraviti bi moralo presojo, ali so pritožnikova ravnanja v danih okoliščinah taka, da tudi pomenijo, da je bila pritožnikova obljuba nagrade njenemu naslovniku zaznavna v zunanjem svetu. Da bi sodišče to presojo z vidika zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave opravilo, iz sodbe ne izhaja. Višje in Vrhovno sodišče, soočeni z ugovori pritožnika o pomanjkanju te konkretizacije, sta se prav tako zadovoljili s predstavljenim splošnim odgovorom. Nista pa pojasnili, katera ugotovljena dejstva so po vsebini in naravi, torej glede na njihove lastnosti takšna, da v danih okoliščinah tega primera omogočajo zanesljivo sklepanje, da je pritožnik obljubil (nagrada). Iz izpodbijanih sodb tako ni mogoče razbrati, da so sodišča

pri ugotavljanju, ali odločilna dejstva, tj. tista, ki bi jih moralo šteti kot dejstva konkretnega dejanskega stanu, ustrezajo zakonskemu znaku obljube (nagrada), sploh opravila presojo z vidika ustavnih zahtev načela zakonitosti, čeprav je pritožnik v svojih ugovorih to ves čas uveljavljal. S konkretizacijo drugih znakov kaznivega dejanja pa glede na navedeno v prejšnji točki te zahteve sodišča tudi niso izpolnila.

35. Iz navedenega je razvidno, da sodišča pri razlagi zakonskega znaka obljube (nagrada) iz prvega odstavka 269.a člena KZ niso upoštevala zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Že zato je bila z izpodbijanimi sodbami pritožniku kršena pravica, ki jo Ustava zagotavlja kot ustavnomaterialno jamstvo obdolžencu v kazenskem postopku. Zato je Ustavno sodišče izpodbijane sodbe razveljavilo (1. točka izreka). Zadevo je glede na naravo ugotovljene kršitve vrnilo prvostopenjskemu sodišču v novo odločanje tako, da o njej odloči drug sodnik oziroma sodnica Okrajnega sodišča v Ljubljani (2. točka izreka).

36. Pri novem odločanju bo sodišče ob opredeljevanju konkretnega dejanskega stanu moralo upoštevati stališča iz te odločbe. V skladu z njimi bo moralo iz ugotovljenega dejanskega stanja zgodovinskega dogodka izlučiti dejstva konkretnega dejanskega stanu zaradi njegove primerjave z zakonskim dejanskim stanom, do katerega je treba priti z razlago zakonskega pojma obljubi (nagrada) v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Upoštevati bo moralo, da posamezna ugotovljena ravnanja, ki niso sama po sebi lastna obljubi (nagrada), ne pomenijo uresničitve tega zakonskega znaka. Taka ravnanja lahko le zaradi okoliščin, v katerih so bila storjena, omogočijo sklepanje, da je bila obljuba (nagrada) dana, torej da je storilec obljubo nagrade dal njenemu naslovniku. V takih primerih je z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave pomembno, da ostane težišče opredelitve konkretnega zakonskega dejanskega stanu vselej ravnanje storilca. Z vidika razlage zakonskega znaka pojma obljube (nagrada) je zato pomembno, ali ravnanja storilca v danih okoliščinah primera tako sklepanje sploh omogočajo. Razširjujočo razlago tega zakonskega znaka bi pomenila npr. vključitev ravnanj, vpetih v ugotovljene okoliščine tega primera, ki po svoji vsebini in naravi ne morejo biti zadostna za izkazanost zanesljive zunanje zaznave pritožnikove obljube nagrade oziroma dajanja obljube. Prav to pa je odločilno za uresničenje tega znaka kaznivega dejanja kot enega izmed znakov kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269.a člena KZ.

37. Ker je Ustavno sodišče izpodbijane sodbe razveljavilo že zaradi ugotovljene kršitve pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave, ni presojalo drugih zatrjevanih kršitev človekovih pravic.

B. – IV.

38. Pritožnik z ustavno pritožbo izpodbija tudi sklepe o zavrnitvi predlogov njegovih zagovornikov za izločitev dokazov in zavrženju predloga za izločitev sodnice prvostopenjskega sodišča. Izpodbijani sklepi so vmesni procesni sklepi, ki jih je treba šteti za sestavni del sodb. Ustavno sodišče bi po ustaljeni ustavnosodni presoji te očitke o kršitvah človekovih pravic lahko presojalo le v okviru presoje zatrjevanih očitkov zoper sodbo, ne pa neposredno zoper izpodbijane sklepe (izčrpanost pravnih sredstev). Zato je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zoper navedene sklepe zavrglo (3. točka izreka).

C.

39. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena in pete alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka in petega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič - Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar in dr. Jadranka Sovdat. Sodnik Jan Zobec je bil pri odločanju v tej zadevi izločen. Odločbo je

²⁸ Prim. tudi odločbo nemškega Zveznega ustavnega sodišča št. 2 BvR 2559/08, 2 BvR 105/09, 2 BvR 491/09 z dne 23. 6. 2010.

sprejelo soglasno. Sodnik Deisinger in sodnica Sovdat sta dala pritrdilni ločeni mnenji.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

1262. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, Višjega sodišča v Ljubljani in Okrajnega sodišča v Ljubljani

Številka: Up-889/14-33
Datum: 20. 4. 2015

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Antona Krkoviča, Kostel, ki ga zastopa Jože Hribernik, odvetnik v Ljubljani, na seji 20. aprila 2015

o d l o č i l o:

1. Sodba Vrhovnega sodišča št. I Ips 2457/2010 z dne 1. 10. 2014, sodba Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 2457/2010 z dne 21. 3. 2014 in sodba Okrajnega sodišča v Ljubljani št. II K 2457/2010 z dne 5. 6. 2013, kolikor se nanašajo na Antona Krkoviča, se razveljavijo.

2. Zadeva se vrne Okrajnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje in se dodeli drugemu sodniku.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Okrajno sodišče v Ljubljani je pritožnika spoznalo za krivega storitve kaznivega dejanja sprejemanja daril za nezakonito posredovanje po prvem odstavku 269. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 95/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: KZ). Izreklo mu je kazen eno leto in deset mesecev zopora in stransko denarno kazen v višini 37.000,00 EUR ter določilo obveznost plačila stroškov kazenskega postopka in sodne takse. Višje sodišče je pritožbo pritožnikovega zagovornika zavrnilo. Zoper pravnomočno sodbo je pritožnikov zagovornik vložil zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je Vrhovno sodišče zavrnilo.

2. Pritožnik zatrjuje kršitve 14., 22., 23., 28. in 29. člena Ustave ter 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP).

3. Pritožnik navaja, da bi ga "Poročilo Pietra Westerhofa", ki je v finski dokumentaciji, sam pa ga je pridobil junija 2014, popolnoma razbremenilo. Ker ga tožilstvo v dokaznem postopku ni predložilo, naj bi bila pritožniku kršena pravica do izvajanja dokaza v njegovo korist (tretja alineja 29. člena Ustave). Pritožnik navaja tudi, da je na Okrajno sodišče v Ljubljani vložil zahtevo za obnovo postopka, o kateri še ni odločeno. Kršeno naj bi bilo tudi načelo enakosti varstva pravic iz 22. člena Ustave, sojenje, ki ga je bil deležen, pa naj ne bi bilo pošteno (kršitev 6. člena EKČP).

4. Zatrjevano kršitev pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja (23. člen Ustave) pritožnik utemeljuje s samo naravo skrajšanega postopka pred okrajnim sodiščem in okoliščinami dejanskega vodenja glavnih obravnjav.

5. Pritožnik zatrjuje, da niti obtožni akt niti sodba ne vsebujeta konkretnega opisa ravnanja sprejema obljube, temveč se zadovoljita z abstraktnim citiranjem zakonskega dejanskega stanja. Elementi, ki naj bi abstraktni opis konkretizirali, naj bi tako manjkali. Zato naj bi bil kršen 22. člen Ustave. Zoper

nedoločeno obtožbo naj se tudi ne bi mogel uspešno braniti. Pritožnik izpostavlja, da ni konkretiziran in tudi ne dokazan zakonski znak "posredovanja" pri opravljenem dejanju. Glede zakonskega znaka "sprejem obljube" izraža nestrinjanje s stališčem Vrhovnega sodišča, po katerem je zakonski znak dovolj določno opredeljen že v samem zakonu in pojmi zakonskega besedila v posameznih primerih lahko prevzamejo vlogo dejstev.

6. Pritožnik nasprotuje indični sodbi in meni, da za obsodbo ni dokazov. Izpostavlja zapis Višjega sodišča, iz katerega je razbrati, da pritožnik svojega vpliva ni uporabil, čeprav naj bi bil kaznovan prav zaradi njega in zaradi poznanstva s prvoobsojenim Ivanom Janšo.

7. Vrhovno sodišče je zavrnilo očitke o nekonkretizirano-sti zakonskega znaka sprejem obljube nagrade. Poudarilo je varstveni objekt korupcijskih kaznivih dejanj in kaznivost pripravljanih dejanj, kar sprejem obljube nagrade in obljuba nagrade po njegovem mnenju sta. Sprejelo je stališče, da je kaznivo dejanje dokončano s samim sprejemom obljube nagrade. Na podlagi jezikovne analize je navedlo, da sprejem obljube ni izraz, ki bi bil pomensko odprt, pač pa gre za konkretno ravnanje, v katerem nekdo sprejme nekaj, kar mu drugi ponuja oziroma daje. V obravnavanem primeru naj bi bila to obljuba nagrade (koristi). Po mnenju Vrhovnega sodišča sprejem obljube torej ni nedoločen pravni pojem, pač pa jasen normativni zakonski znak, katerega vsebina je znana in enoznačno opredeljena. Na splošni ravni je sprejelo stališče, da morajo biti s procesnim obtožnim aktom določene subjektivne in objektivne meje sojenja, obdolžencu pa mora biti omogočena seznanitev z obtožbo ter njeno dejstvo in dokazno podlago, da se mu tako omogoči obramba. Opirajoč se na ustaljeno sodno prakso je postavilo izhodišče, da je tako obtožni akt kot tudi sodbo glede na vse v zakonu predpisane sestavine treba šteti kot celoto. Posameznega znaka kaznivega dejanja, ki je dovolj določno opredeljen že v zakonu, naj sodišče v opisu konkretnega dejanskega stanja praviloma ne bi ponavljalo ali opisovalo z drugimi besedami, ker naj bi bilo to zaradi jasnosti in razumljivosti izreka odveč. V skladu s tem naj bi lahko pojmi zakonskega besedila v posameznih primerih prevzeli vlogo dejstev, ker naj zakonskega znaka ne bi bilo smiselno konkretizirati ali pa naj bi bilo to včasih celo nemogoče. Opis kaznivega dejanja mora vsebovati vsa odločilna dejstva, ki kaznivo dejanje konkretizirajo; z razumevanjem opisa kaznivega dejanja iz izreka sodbe v povezavi z razlogi sodbe naj ne bi bilo prebito načelo zakonitosti. Iz tega je Vrhovno sodišče izpeljalo stališče, da s tem, ko kateri od znakov kaznivega dejanja v izreku sodbe ni določno opredeljen, je pa zadovoljivo obrazložen v obrazložitvi sodbe, ni kršeno načelo zakonitosti. Predstavljeno je Vrhovno sodišče stilo v stališče, da sta opis kaznivega dejanja v izreku in obrazložitev sodbe celota, da se dopolnjujeta in da je v primerih, kadar je zakonski znak kaznivega dejanja dovolj opredeljen in ni pomensko odprt, mogoče tudi v dejanskem opisu konkretnega življenjskega primera pri navedbah zakonskega znaka uporabiti enako pojmovno opredelitev in ga nato obravnavati kot dejstvo.

8. Na predstavljeni podlagi je Vrhovno sodišče presodilo navedbe posameznih obdolžencev. Strinjalo se je s stališčem Višjega sodišča, da komunikacijski način ni zakonski znak očitane kaznivega dejanja. Poudarilo je (pri zavrnitvi očitkov soobsojenega Ivana Janše, na kar se je pri obravnavi pritožnikovih očitkov sklicevalo), da je sicer lahko viden navzven, glede na to, da gre za posle, ki se ne opravljajo javno, pa je običajno prikrit. Zavrnilo je očitke pritožnikovega zagovornika, da opis dejanja ni konkretiziran. Vrhovno sodišče je okoliščino seznanjenosti pritožnika z obljubo nagrade, ki mu jo je dal Ivan Črnkovič, in njenim sprejemom ("s tem, ko je bil seznanjen, da mu bo Črnkovič plačal delež profita (...), ki ga bo Rotis (...) ustvaril s poslovnim sodelovanjem pri dobavi pehotnih bojnih vozil in je opisan način izračuna ter kako se bo znesek delil, tudi sprejel obljubo nagrade zato, da bi izkoristil svoj vpliv") povežalo na eni strani z njeno določnostjo (delež dobička družbe Rotis z opisanim načinom izračuna in delitve zneska), na drugi

strani pa z namenom sprejema, ki je povezan s položajem in s tem mogočim vplivom pritožnika pri osebah na Ministrstvu za obrambo (v nadaljevanju: MORS) glede izbire ponudnika za nakup oklepnih vozil. Hkrati je menilo, da so dejstva in okoliščine, ki so navedena v opisu, pritožniku omogočila učinkovito obrambo. Vrhovno sodišče je nadalje pojasnilo, da opis položaja pritožnika pomeni, da je ta sprejel obljubo plačila deleža dobička zato, da bi lahko s svojim položajem (položaj pomočnika načelnika Generalštaba Slovenske vojske in prijateljstvo z Ivanom Janšo sta označena kot taka, da omogočata vplivanje) vplival na osebe na MORS, ki so odločale v postopku oddaje naročila zaupne narave. Tudi glede konkretizacije zakonskega znaka sprejema obljube nagrade se je sklicevalo na obrazložitev, ki jo je podalo v zvezi s soobsojenim Ivanom Janšo. Iz nje izhaja, da sprejem obljube, naveden v abstraktnem delu opisa, ki je nato ponovljen v konkretnem opisu življenjskega primera, pomeni konkretno ravnanje, v katerem nekdo sprejme, kar mu kdo ponuja, to pa je obljuba določene nagrade.

9. Ustavno sodišče je s sklepom št. Up-889/14 z dne 5. 2. 2015 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju: ZUstS) je o sprejemu ustavne pritožbe v obravnavo obvestilo Vrhovno sodišče.

B. – I.

10. Pritožnik med drugim zatrjuje, da obtožni predlog in izpodbijana sodba ne vsebujeta konkretnega opisa izvršitvenih ravnanj, ki bi omogočala sklepanje, da je obljubo nagrade sprejel. Zakonski znak "sprejem obljube nagrade" naj ne bi bil konkretiziran, temveč naj bi šlo zgolj za citiranje abstraktnega dejanskega stanu, zaradi česar naj bi bila kršena pravica iz 22. člena Ustave. Ustavno sodišče je že v sklepu o sprejemu ustavne pritožbe v obravnavo navedlo, da bo ta očitek presojalo z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave.

11. Po prvem odstavku 28. člena Ustave nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno. S to določbo Ustava ureja načelo zakonitosti v kazenskem pravu, ki je v mednarodni skupnosti priznano tudi kot splošno načelo mednarodnega prava (*lex certa*). Ustava ga ureja kot materialnopravno¹ jamstvo v kazenskem postopku – kot človekovo pravico, katere spoštovanje naj državi prepreči arbitrarno in samovoljno uporabo kazenskopravne represije zoper posameznika. Kot je navedlo Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-335/02 z dne 24. 3. 2005 (Uradni list RS, št. 37/05, in OdlUS XIV, 16), ta določba Ustave postavlja več pogojev, in sicer:

– prepoved določanja kaznivih dejanj in kazni s podzakonskimi akti ali z običajnim pravom (*nullum crimen, nulla poena sine lege scripta*);

– prepoved določanja kaznivih dejanj in kazni s pomočjo praznih, nedoločljivih ali nejasnih pojmov (*nullum crimen, nulla poena sine lege certa*);

– prepoved analogije pri ugotavljanju obstoja kaznivih dejanj in izrekanju kazni (*nullum crimen, nulla poena sine lege stricta*);

– prepoved povratne veljave predpisov, ki določajo kazniva dejanja in kazni zanje (*nullum crimen, nulla poena sine lege praevia*).

12. Iz navedenih prepovedi izhajajo njim nasprotno ustavne obveznosti, ki so najprej usmerjene k zakonodajalcu. Ta lahko le z zakonom ("zakon" določil – *lex scripta*) zaradi varstva človeka, družbe kot celote in njenih vrednot opredeljuje, katera ravnanja posameznikov so zavržna (*mala in se*) ali nesprejemljiva do te mere, da jih je treba prepovedati (*mala prohibita*) in kazenskopravno sankcionirati. Sankcije so hude, saj je na tej

podlagi dovoljeno posamezniku odvzeti prostost (drugi odstavek 19. člena Ustave). Zahteva po zakonu hkrati pomeni, da je le zakonodajna oblast tista, ki lahko določa, kaj je kaznivo, in to le s posebnim aktom, ki ima v pravnem redu poseben položaj (zakon) in ki se v parlamentu sprejema po posebnem, vnaprej urejenem postopku (zakonodajni postopek, 89. člen Ustave). Ko zakonodajalec opredeljuje kaznivo dejanje, mora ravnati do te mere določno (zakon "določil"), da je mogoče povsem jasno razmejiti med ravnanji (storitvami ali opustitvami), ki so kazniva, in med tistimi, ki v polje kaznivosti ne spadajo. To razmejitve naredi tako, da določno opredeli znake posameznega kaznivega dejanja. Zahteva po določnosti kazenskega zakona (*lex certa*) je specialna ustavna zahteva v primerjavi z načelom določnosti in jasnosti kot enim od načel pravne države iz 2. člena Ustave, ki se nanaša na vse predpise. Zakonodajalec sicer pri opredeljevanju kaznivih dejanj lahko uporablja nedoločne² in pomensko odprte³ pravne pojme, če je mogoče z ustaljenimi metodami razlage jasno ugotoviti vsebino prepovedanih ravnanj. Ne sme pa uporabljati praznih, nedoločljivih ali nejasnih⁴ pojmov. Z načelom določnosti, ki jasno razmejuje polje kaznivega od nekaznivega, je neposredno povezana tudi zahteva po prepovedi zakonske in pravne analogije (*lex stricta*)⁵ že na ravni zakonodajalca. Ustavnomaterialno jamstvo iz prvega odstavka 28. člena Ustave je namenjeno posamezniku, ki mora vnaprej vedeti, kaj je kaznivo, saj le tako lahko prilagodi svoja ravnanja. Zanj mora biti predvidljivo,⁶ kakšne posledice lahko ustvarja njegovo voljno ravnanje, vedeti mora, kje je meja, s katero je zakonodajalec zarisal polje kaznivosti in zunaj katere je polje njegove splošne svobode ravnanja (35. člen Ustave), ki ni kaznivo. Od tod logična prepoved retroaktivne določitve kaznivih dejanj (*lex praevia*).

13. Kar Ustava na eni strani prepoveduje in na drugi strani zapoveduje zakonodajalcu, da se zagotovi spoštovanje te človekove pravice pri opredeljevanju kaznivih dejanj, mora biti prepovedano in zapovedano tudi razlagalcu zakona. Ta zakonski določbi, ki sama po sebi ni v neskladju z Ustavo, z razlago ne sme pripisati vsebine, ki bi pomenila kršitev človekove pravice. Sodišče v kazenskem postopku je zavezano k ustavnoskladni razlagi kazenskega materialnega prava enako, kot je sodišče zavezano k taki razlagi zakona nasploh.⁷ Ali so sodišča zakon razlagala ustavnoskladno, in sicer v skladu s človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami, je edini kriterij ustavnosodnega nadzora Ustavnega sodišča nad sojenjem. Ta opredeljuje tudi ustavnopravno razmerje med Ustavnim sodiščem in (rednimi) sodišči, katerih vrh je po prvem odstavku 127. člena Ustave Vrhovno sodišče. Zato Ustavno sodišče ves čas ponavlja, da v postopku z ustavno pritožbo ne preverja, ali so sodišča pravilno uporabila materialno pravo (in procesno pravo ter pravilno ugotovila dejansko stanje), temveč preverja, ali so s svojo razlago prava kršila človekovo pravico ali temeljno svoboščino. V izhodišču mora to veljati tudi, ko gre za presojo, ali so sodišča razlagala kazensko materialno pravo v skladu s

² Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-220/98 z dne 16. 7. 1998 (OdlUS VII, 155) (velika količina, velika vrednost ali velika nevarnost orožja ali razstrelilnih snovi).

³ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-356/03, U-I-455/06 z dne 7. 12. 2006 (OdlUS XV, 107) (resna grožnja pri ogrožanju varnosti).

⁴ Glej sklep št. Up-541/06 z dne 18. 1. 2008.

⁵ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-190/97 z dne 18. 9. 1997 ter odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-213/98 z dne 16. 3. 2000 (Uradni list RS, št. 33/2000 in 39/2000 – popr., in OdlUS IX, 58) in št. U-I-73/09 z dne 2. 7. 2009 (Uradni list RS, št. 55/09, in OdlUS XVIII, 33).

⁶ "Namen načela zakonitosti je v tem, da prepreči kazensko obsodbo za dejanje, za katerega posameznik ni mogel predvideti, da je kaznivo." Glej sklepa Ustavnega sodišča št. Up-62/99 z dne 4. 7. 2000 in Up-437/00 z dne 27. 2. 2003.

⁷ O zahtevi po ustavnoskladni razlagi zakona glej M. Pavčnik v: M. Pavčnik in A. Novak (ur.), (Ustavno)sodno odločanje, GV Založba, Ljubljana 2013, str. 73–75.

¹ Ustavno sodišče je navedlo že v sklepu št. Up-24/98 z dne 10. 7. 2002, da je prvi odstavek 28. člena Ustave že po svojem besedilu uporabljiv le za ustavnopravno upoštevanje kršitve kazenskega materialnega prava.

pravico iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Pogoji, ki izhajajo iz navedenega ustavnomaterialnega jamstva, so zato izhodišče za opredelitev, kakšne ustavne zahteve veljajo za sodišča, ko razlagajo določbe kazenskega zakona.

14. Ustavnomaterialno jamstvo načela zakonitosti v kazenskem pravu se nanaša na sodbo in ne na obtožni akt.⁸ To izhaja že iz samega besedila prvega odstavka 28. člena Ustave, ki govori o tem, da nihče "ne sme biti kaznovan". Samó sodišče lahko izreče kazen (tudi odvzem prostosti) za kaznivo dejanje, ko ugotovi, da ga je posameznik storil in da je zanj tudi kriv, kar izhaja tudi iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Neodvisno sodišče je tisto, ki je poklicano, da v poštenem sodnem postopku, v katerem zagotovi spoštovanje vseh obdolženčevih pravic, s sodbo nepristransko odloči o utemeljenosti obtožnega akta, ki ga je kot stranka v kazenskem postopku v imenu države zastopal državni tožilec (prvi odstavek 135. člena Ustave). Sodba, s katero je posameznik kaznovan za kaznivo dejanje, je torej tisti akt, ki mora, gledano z vidika presoje Ustavnega sodišča, spoštovati vsa ustavna jamstva, tudi jamstvo iz prvega odstavka 28. člena Ustave. V postopku z ustavno pritožbo Ustavno sodišče preveri, ali jih spoštuje, v obtožni akt pa se ne spušča, saj je njegova kontrola stvar kazenskega sodišča.

15. Ker v skladu z zahtevo *lex scripta* kaznivo dejanje lahko določi izključno zakonodajalec z zakonom, ta ustavni pogoj pomembno dopolnjuje sicer splošno ustavnopravno razmerje med zakonodajno oblastjo, ki zakone sprejema, in sodno oblastjo, ki jih razlaga (drugi stavek drugega odstavka 3. člena Ustave). Zaradi te zahteve sodišče s svojo razlago v polje kaznivosti ne sme vnašati ničesar, česar ni v to polje z opredeljitvijo znakov posameznega kaznivega dejanja jasno in določno vnesel na abstraktni ravni že zakonodajalec. Ta vezanost je strožja od splošne vezanosti sodnika na zakon (125. člen Ustave) in kazenskemu sodniku zožuje polje njegove svobode pri razlagi zakona. Dopustne so le tiste metode razlage, ki ostajajo strogo znotraj mogočega besednega pomena, nedopustna je uporaba analogije (*lex stricta*).⁹ V skladu s tem je tudi zahteva po restriktivni razlagi kazenskega zakona.¹⁰ Sodnik se mora ves čas zavedati ustavne zahteve *lex scripta* – to je zahteve stroge vezanosti razlagalca na zakon, ker je zakonodajalec tisti, ki z zakonom določa polje kaznivosti. Razlagalec tega zakona – sodnik pa te moči nima in mora s svojo razlago zakona v celoti ostati znotraj tega polja. Razmejitev pooblastil, ki po Ustavi pripadajo zakonodajalcu, od tistih, ki pripadajo sodišču, je zaradi spoštovanja navedene zahteve prav tako ustavnopravni vidik, ki ga mora Ustavno sodišče preverjati v okviru prvega odstavka 28. člena Ustave. Če Ustavno sodišče tega ustavnega vidika ne bi vključilo v svojo presojo, bi bilo bistveno okrnjeno preverjanje spoštovanja *lex scripta* in *lex stricta* v posameznih kazenskih postopkih.

16. Zahteva *lex certa* torej pomeni, da mora biti kazenski zakon določen, gotov, jasen in predvidljiv, kar je na eni strani vprašanje objektivne semantične natančnosti besedila v objektivnem pomenu, na drugi strani pa subjektivnega razumevanja tega pomena, da storilec vnaprej ve, kaj je kaznivo. Ko sodišča razlagajo zakonske znake kaznivega dejanja in izluščijo t. i. abstraktni zakonski dejanski stan, jih po naravi stvari nujno razlagajo glede na konkretna dejstva življenjskega primera (zgodovinskega dogodka), ki so z vidika tega abstraktnega dejanskega stanu upoštevna – torej zakonsko določeno kaznivo dejanje razlagajo glede na t. i. konkretni dejanski stan. Do obsodbe za kaznivo dejanje lahko pride šele, ko sodišče iz zakonske določbe izlušči abstraktni, tj. zakonski dejanski stan, iz življenjskega primera konkretni dejanski stan in nato

ob primerjavi obeh ugotovi, da je konkretni dejanski stan primer zakonskega dejanskega stanu, na katerega se navezuje določena pravna posledica (kazenska sankcija).¹¹ Če hočemo preveriti, ali so sodišča pri razlagi kazenskega zakona (tj. pri izluščenju zakonskega dejanskega stanu) upoštevala zahteve *lex scripta*, *lex certa* in *lex stricta*,¹² postanejo dejstva konkretnega dejanskega stanu vsebina, ki jo je treba primerjati z vsebino razloženega znaka kaznivega dejanja – torej z vsebino zakonskega dejanskega stanu. Šele na podlagi tega, da je znana vsebina, ki naj opredeli dejstvo konkretnega dejanskega stanu, je namreč mogoče presojati, ali je sodišče s tem, ko je to vsebino šteló kot odločilno z vidika zakonskega dejanskega stanu, zakonski določbi pripisalo nedoločno vsebino samo po sebi in celo vsebino, ki je zakonodajalec sploh ni zajel v polje kaznivosti.¹³ Odločilna dejstva morajo zajemati opis vseh zakonskih znakov kaznivega dejanja na ravni konkretnega dejanskega stanu, izluščenega iz življenjskega primera – zato lahko govorimo tudi o opisu kaznivega dejanja, v katerem morajo biti zajeti vsi zakonski znaki kaznivega dejanja, saj je z njimi – le z vsemi skupaj – opredeljeno tisto ravnanje (storitev ali opustitev) posameznika, ki ustreza ravnanju (storitvi ali opustitvi) v polju kaznivosti.¹⁴ Vsebina posameznega(-ih) dejstva(-tev) konkretnega dejanskega stanu mora ustrezati vsebini posameznega znaka kaznivega dejanja, določenega z zakonom, kar pomeni, da je z razlago znaka kaznivega dejanja mogoče zajeti samo tista dejstva konkretnega dejanskega stanu, ki se z zakonskim dejanskim stanom vsebinsko določno in striktno (*lex certa* in *lex stricta*) ujemajo.

17. V zvezi z navedenim v prejšnji točki je treba posebej opozoriti, da pri tem ne gre za vprašanje pravilne uporabe materialnega prava, ampak za vprašanje njegove ustavnoskladne razlage z vidika zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Presoja Ustavnega sodišča ne zajema presoje, ali so sodišča odločilno dejstvo konkretnega dejanskega stanu pravilno ugotovila,¹⁵ ker to ni vidik načela zakonitosti v kazenskem pravu, temveč je vprašanje pravilne ugotovitve dejanskega

¹¹ Primerjaj M. Pavčnik, Teorija prava, 4. pregledana in dopolnjena izdaja, GV založba, Ljubljana 2011, str. 312–319, in M. Pavčnik, Argumentacija v pravu, Cankarjeva založba, Ljubljana 1998, str. 27.

¹² Zahtevo *lex praevia* lahko glede na okoliščine tega primera v celoti pustimo ob strani.

¹³ Ko je šlo npr. za vprašanje, ali kaznivo dejanje prepovedanega prehoda čez državno mejo zajema tudi primere, ko do prehoda ni prišlo (kar je bilo v sodnem postopku ugotovljeno dejstvo), je Ustavno sodišče upoštevalo to dejstvo, ki so ga kot dejstvo konkretnega dejanskega stanu ugotovila sodišča, in ga primerjalo z dejstvom abstraktnega dejanskega stanu, ki ga je postavil zakonodajalec. Iz odločbe št. Up-265/01: "Ustavno sodišče ugotavlja, da je že iz jezikovne razlage opisa kaznivega dejanja prepovedanega prehoda čez državno mejo jasno razvidno, da je zakonski znak kaznivih dejanj po vseh odstavkih 311. člena KZ prestop meje Republike Slovenije. Meja Republike Slovenije je pri tem kaznivem dejanju tudi predmet napada. Navedeno kaznivo dejanje spada v poglavje kaznivih dejanj zoper javni red in mir. Značilnost kaznivih dejanj v tem poglavju je, da varujejo notranji javni red Republike Slovenije. Dejanje, pri katerem ni prišlo do nezakonitega prečkanja meje Republike Slovenije, torej ne more biti kaznivo dejanje po 311. členu KZ." Primerjaj tudi odločbo Ustavnega sodišča št. Up-40/94 z dne 3. 11. 1995 (OdlUS IV, 136), v kateri je šlo za vprašanje, ali so bili vrednostni boni denar in kot taki zajeti s kaznivim dejanjem ponarejanja denarja.

¹⁴ V odločbi št. Up-265/01 je Ustavno sodišče posebej poudarilo, da šele vsi znaki kaznivega dejanja, skupaj z objektom kazenskopravnega varstva, zaradi katerega je tisto dejanje sploh inkriminirano, pokažejo pravo materialno vsebino in smisel kaznivega dejanja.

¹⁵ Ali je sodišče pravilno ugotovilo obstoj znaka kaznivega dejanja (torej odločilnega dejstva konkretnega dejanskega stanu, ki pomeni znak kaznivega dejanja), je stvar dokazne presoje; tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-167/96 z dne 15. 6. 1998. Glej tudi sklepa Ustavnega sodišča št. Up-456/01 z dne 21. 5. 2003 in št. Up-38/06 z dne 8. 5. 2007.

⁸ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-366/05 z dne 19. 4. 2007.

⁹ Tako Ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-213/98, enako tudi v odločbi št. U-I-73/09.

¹⁰ Tako že v sklepu št. Up-190/97, izrecno tudi v odločbi št. Up-265/01 z dne 26. 10. 2001 (Uradni list RS, št. 88/01, in OdlUS X, 228).

stanja oziroma pravilne dokazne presoje, ki sta v pristojnosti sodišč. Ustavno sodišče pa je na ugotovljeno dejansko stanje v tej presoji vezano. S pojmom opis kaznivega dejanja v pogledu, kot ga uporablja Ustavno sodišče, ni mogoče enačiti opisa kaznivega dejanja zgolj v izreku sodbe. To, ali je opis konkretnega dejanskega stanu v izreku sodbe v celoti ali delno v izreku, delno s konkretizacijo odločilnih dejstev v obrazložitvi sodbe, namreč ni ustavnopravno vprašanje, ampak vprašanje pravilne razlage kazenskega procesnega prava, kar je stvar pristojnega sodišča, ne pa Ustavnega sodišča. Tudi, če bi izrek sodbe vseboval zgolj ugotovitev, da je posameznik storil določeno kaznivo dejanje, in kazni, ki se mu zato izreče, celoten opis kaznivega dejanja pa bi bil zajet v obrazložitvi sodbe,¹⁶ to ne bi bilo ustavnopravno pomembno, ker Ustava ne narekuje strukture kazenske obsodilne sodbe. Zato stališče Vrhovnega sodišča, po katerem izrek sodbe skupaj z obrazložitvijo sestavlja celoto, ne more biti predmet presoje Ustavnega sodišča; to, ali je posamezno odločilno dejstvo konkretnega dejanskega stanu zajeto v izreku sodbe ali v njeni obrazložitvi, zato za ustavnosodno presojo ni pomembno. Pomembno pa je, ali je v sodbi zajeto.

18. Da bi posameznikovo ravnanje pomenilo kaznivo dejanje in da bi bil storilec zanj tudi kriv, mora njegovo ravnanje izpolnjevati vse objektivne in subjektivne znake kaznivega dejanja.¹⁷ Iz tega kot tudi iz doslej navedenega izhaja zahteva, da mora opis kaznivega dejanja (konkretni dejanski stan, če ga primerjamo z zakonskim dejanskim stanom kaznivega dejanja) vsebovati vse znake kaznivega dejanja. Če kateri izmed njih v njem manjka, gre za kršitev načela zakonitosti v kazenskem pravu. Ustavno sodišče je to trditve doslej večkrat zapisalo.¹⁸ Utemeljilo jo je s tem, da bi obsodba, če v opisu kaznivega dejanja ne bi bili navedeni vsi znaki kaznivega dejanja, pomenila obsodbo za nekaj, kar ni kaznivo dejanje.¹⁹ Za to zadošča že, če v opisu manjka samo en znak kaznivega dejanja. Do takega položaja lahko pride na različne načine. V primeru, ko bi v opisu kaznivega dejanja zgolj umerjal eden od znakov kaznivega dejanja, bi to jasno pomenilo natančno to – obsodbo za nekaj, kar ni kaznivo dejanje. Vendar pridemo do enakega sklepa tudi v primeru, kadar sodišče zakonski znak kaznivega dejanja razloži tako, da z njim širi polje zakonsko določene kaznivosti: zakonodajalčevo določeno opredelitev zakonskega znaka sodišče razloži ohlapno in s tem krši *lex certa*. Hkrati prekrši zahtevi *lex scripta* in *lex stricta*, če s svojo razlago samo določi, da je kaznivo tudi ravnanje, ki ga zakonodajalec ni zajel v polje kaznivosti.²⁰ Zaradi tega je zahteva po obstoju vseh znakov kaznivega dejanja v opisu kaznivega dejanja

tako pomembna z vidika ustavnomaterialnega jamstva iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

19. Zahteva po tem, da mora opis kaznivega dejanja vsebovati vse zakonske znake kaznivega dejanja, se ne more raztezati na tisto, česar na ravni zakonskega dejanskega stanu ni mogoče opredeliti kot znak kaznivega dejanja. Če npr. čas in kraj ter način storitve kaznivega dejanja sami po sebi niso znaki kaznivega dejanja, njihova odsotnost v opisu kaznivega dejanja ne more pomeniti kršitve prvega odstavka 28. člena Ustave.²¹

20. Ustavno sodišče doslej ob tem, da morajo obstajati vsi zakonski znaki v opisu kaznivega dejanja, ni izrecno zahtevalo, da morajo biti navedena tudi konkretna ravnanja (konkretni dejanski stan), ki jih lahko subsumiramo pod posamezne znake očitane kaznivega dejanja iz abstraktnega dejanskega stanu. Vendar je z vidika navedenega v 16. točki obrazložitve te odločbe ta zahteva logično nadaljevanje zahteve po obstoju vseh zakonskih znakov. Kajti šele tedaj, ko vemo, kakšna je vsebina posameznega dejstva na ravni konkretnega dejanskega stanu,²² sploh lahko naredimo primerjavo s tistim, kar je zakonodajalec na ravni zakonskega dejanskega stanu določil kot znak kaznivega dejanja.²³ Če ne vemo, kakšna je vsebina ravnanja, ki ji sodišče pripisuje pomen znaka kaznivega dejanja, na ravni konkretnega dejanskega stanu, če torej ta sploh ni izoblikovan iz ugotovljenih dejstev o ravnanjih storilca in s tem konkretiziran, ne moremo presojati, ali so sodišča zakonsko besedilo razlagala v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

21. Pritožnikov očitok, da opis kaznivega dejanja, za katero je bil obsojen, ne zajema konkretizacije zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade), ker je ta zajet samo v obliki prepisa tega znaka iz zakonskega dejanskega stanu kaznivega dejanja po prvem odstavku 269. člena KZ, je glede na navedeno mogoče povezati prav z zahtevami, ki izhajajo iz načela zakonitosti v kazenskem pravu. Pri oceni utemeljenosti tega pritožnikovega očitka Ustavno sodišče glede na navedeno v 14. točki obrazložitve te odločbe ne presoja obtožnega predloga.

B. – II.

22. Besedilo prvega odstavka 269. člena KZ (sprejemanje daril za nezakonito posredovanje) se glasi: "Kdor zase ali za koga drugega terja ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo takšne koristi, da bi izkoristil svoj položaj ali vpliv in posredoval, da se opravi ali ne opravi kakšno uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do treh let." Zakonski znaki²⁴ tega kaznivega dejanja so: 1) kdor 2) zase 3) sprejme 4) obljubo nagrade 5) z namenom, da bi izkoristil svoj položaj ali vpliv, da bi posredoval, da se opravi 6) uradno dejanje. Sprejem (obljube nagrade) je samostojen zakonski znak in pomeni izvršitveno ravnanje. Gre za kaznivo dejanje, ki ga storilec izvrši s storitvijo. Že na podlagi jezikovne razlage je jasno, da za dokončanje kaznivega dejanja zadostuje, da je obljuba nagrade sprejeta; ne zahteva se, da storilec tudi dejansko posreduje. Če do posredovanja vendarle pride, je še vedno podano kaznivo dejanje po prvem odstavku 269. člena KZ, enako pa velja, če je za posredovanje prejeta tudi korist (nagrada). Tak zaključek narekuje že jezikovna razlaga tretjega odstavka 269. člena KZ (prejem koristi za posredovanje pri nezakonitem uradnem dejanju), ki se sklicuje le na drugi odstavek

²¹ Glej sklep Ustavnega sodišča št. Up-24/98. Če je čas storitve kaznivega dejanja pomembna okoliščina za kvalifikacijo kaznivega dejanja, pa njegova opredelitev ne po datumu, ampak po omejenem časovnem obdobju sama po sebi ni sporna z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave; tako Ustavno sodišče v sklepu št. Up-62/99.

²² Npr. ali je šlo za ponarejanje "bankovca" ali "vrednostnega bona" v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-40/94.

²³ Npr. v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-40/94 "denar".

²⁴ Glede na to, da je bil pritožnik obsojen za sprejem obljuje nagrade kot ene od izvršitvenih oblik tega kaznivega dejanja, v nadaljevanju puščamo ob strani izvršitveno obliko terjanja nagrade (darila ali kakšne druge koristi).

¹⁶ Kot ravnajo npr. nemška in francoska kazenska sodišča, ki enako kot naša štejejo, da postane pravnomočen samo izrek sodbe. Glej npr. sodbo 17. senata Tribunal de Grande Instance de Paris št. 11/06308357 na podlagi zasebne tožbe Marine Le Pen proti obdolžencem z dne 16. 2. 2012 (<http://www.juritel.com/Ldj_html-1601.html>) in sodbo Landgericht Bochum, št. 2 Kls 35 Js 158/07 z dne 1. 4. 2008 (<<http://openjur.de/u/131083.html>>).

¹⁷ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-758/03 z dne 23. 6. 2005 (Uradni list RS, št. 66/05, in OdlUS XIV, 96).

¹⁸ Tako Ustavno sodišče že v sklepu št. Up-190/97, pa tudi v sklepih št. Up-24/98, št. Up-354/00 z dne 25. 9. 2002, št. Up-456/01, št. Up-1023/05 z dne 28. 2. 2008 ter odločbah št. Up-259/00 z dne 20. 2. 2003 (Uradni list RS, št. 26/03, in OdlUS XII, 51) in št. Up-758/03.

¹⁹ Odločba Ustavnega sodišča št. Up-758/03.

²⁰ Kot v primeru iz odločbe Ustavnega sodišča št. Up-265/01, v katerem je šlo za vprašanje, ali je pri prepovedanem prehodu čez državno mejo kaznivo tudi, če do prehoda državne meje ne pride. V tem primeru je formalno gledano zakonski znak obstajal, v resnici pa je razlaga sodišč privedla do tega, da v opisu kaznivega dejanja ni bilo zakonskega znaka prehoda državne meje. Torej je šlo za obsodbo za ravnanje, ki ni bilo kaznivo. Hkrati je sodišče s tem, ko je štelo, da kaznivo dejanje zajema tudi konkretni dejanski stan, po katerem do prehoda državne meje ni prišlo, razširilo kaznivost v polje, ki ga zakonodajalec z abstraktnim dejanskim stanom ni zajel.

269. člena KZ, torej na primere nezakonitega posredovanja pri nezakonitem uradnem dejanju, ne pa tudi na primere nezakonitega posredovanja pri opravi zakonitega uradnega dejanja, ki bi se tudi sicer moralo ali smelo opraviti (prvi odstavek 269. člena KZ).²⁵ Prvi odstavek 269. člena KZ torej zajema tako sam sprejem obljube kot tudi mogoča nadaljnja ravnanja storilca, tj. od (poskusa) posredovanja pa do dejanskega prejema nagrade (koristi) za posredovanje.

23. Po prvem odstavku 269. člena KZ je torej kazniv že sam sprejem obljube nagrade z namenom posredovanja, k čemur se je država zavezala z 12. členom Kazensko-pravne konvencije o korupciji (Zakon o ratifikaciji Kazensko-pravne konvencije o korupciji, Uradni list RS, št. 26/2000, MP, št. 7/2000 – MKKK). Vrhovno sodišče meni, da to kaznivo dejanje pomeni kaznovanje za še neuresničen namen, in sicer posebni namen storilca, da bo izvršil določeno kaznivo dejanje, ki običajno velja za izjemno nevarno ali resno. Kazniva dejanja, ki pomenijo kazenskopravno sankcioniranje korupcijskih ravnanj, so nedvomno nevarna in prizadevajo pomembno družbeno dobrotno – zaupanje v pravno in pošteno ravnanje javnih uslužbencev in nosilcev oblasti, ki opravljajo uradna dejanja, ali kot pravi Vrhovno sodišče: "zavzemanje celotne družbe in vsakega posameznika za pravilno in zakonito delovanje državnih in drugih služb, ki delujejo v javnem interesu". Pri tem naj bi po mnenju Vrhovnega sodišča prav posebni namen storilca pomenil razlikovalni znak, ki določitev kaznivosti za pripravljano ravnanje razmejuje od ravnanja, ki ni kaznivo.

24. Vendar je treba ugotoviti, da je posebni namen le eden od znakov – subjektivni znak kaznivega dejanja, ki ga je treba razločiti od znaka sprejem (obljube nagrade), ki je objektivni znak kaznivega dejanja. Slednji mora biti kot tak zaznaven v zunanjem svetu. Storilec namreč to kaznivo dejanje lahko stori le s svojim ravnanjem (četudi bi npr. nagrado sprejel po posredniku – pomočniku), saj je za sprejem nagrade ključno, da se izrazi volja storilca o tem. Jasno je, da je pogoj za storitev najprej ponujena obljuba nagrade, ki jo storilec sprejme. Med dajalcem obljube nagrade in sprejemnikom obljube nagrade pride torej do dogovora, ki ga slednji sprejme prav s posebnim namenom, da bi izkoristil svoj vpliv oziroma položaj za posredovanje pri uradnem dejanju.²⁶ Ko se storilec sam pri sebi odloči, da bo sprejel obljubo nagrade, še ne stori kaznivega dejanja. To je logično, saj bi to pomenilo kaznivost misli, kar bi bilo nedopustno. Da bi hotel zakonodajalec uzakoniti kaj takega s prvim odstavkom 269. člena KZ, mu prav gotovo ni mogoče pripisati. Izjavljena volja o sprejemu (obljube nagrade) mora prispeti do dajalca obljube. Ni dovolj, da ostane v sferi posameznikove zasebnosti, do katere druge osebe nimajo dostopa.

25. Kot pravijo sodišča, komunikacijski način, tj. način sprejema obljube, ni zakonski znak kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269. člena KZ. To drži. Če bi bil, bi to pomenilo, da je kaznivo dejanje – sprejem obljube nagrade – mogoče storiti le na točno določen način, s katerim bi zakonodajalec dodatno zamejil polje kaznivosti kaznivega dejanja. Vseeno je torej, na kakšen način do sprejema pride. Odločilno je, ali se zgodi. Vendar pa to ne pomeni, da ni treba na ravni konkretnega dejanskega stanu opredeliti, katera so tista ravnanja storilca, zaznavna v zunanjem svetu, s katerimi storilec izvršuje prav ta zakonski znak kaznivega dejanja. Izključeno je, da bo to zahtevo lahko

nadomestila konkretizacija drugih zakonskih znakov. Kadar je način sprejema obljube znan, kar je mogoče samo v primeru, ko obstajajo o tem dokazi, je znano tudi ravnanje pritožnika, ki samo po sebi pomeni sprejem (obljube nagrade), pri čemer način sprejema pomeni samo spremljajoče okoliščine, ki z vidika zakonskega znaka niso pomembne. Logično je, kar pravi Vrhovno sodišče, da se korupcijska kazniva dejanja navadno opravljajo prikrito, ne pa javno in v navzočnosti prič (ki niso udeležene pri tem dogovoru). To jih dela še toliko bolj nevarna. Zato so omejene možnosti, da bi bilo pri storitvi takega kaznivega dejanja mogoče ugotoviti neposredno storilčev ravnanje, ki pomeni izražanje volje za sprejem obljube. Vrhovno sodišče posebej opozori, da je dogovor o sprejemu obljube nagrade lahko tudi tih, da gre lahko tudi za sprejem s konkludentnim dejanjem. V takem primeru bi šlo torej za konkludenten sprejem obljube nagrade. Vendar bi ta pomenil samo enega od mogočih načinov sprejema obljube. Še vedno pa je potreben zunanji izraz ravnanja storilca, ki lahko logično in izkustveno zanesljivo utemelji, da je (bila) izražena volja za sprejem obljube nagrade. To pa so lahko samo ravnanja storilca, iz katerih je glede na njihovo naravo in vsebino v okoliščinah danega primera mogoče zanesljivo sklepati, da je storilec obljubo nagrade sprejel.

26. Ne glede na to, na kakšen način do sprejema obljube nagrade pride, prvi odstavek 28. člena Ustave postavlja sodišču ustavne meje pri tem, ko presoja katera dejstva konkretnega dejanskega stanu ustrezajo zakonskemu znaku sprejem (obljube nagrade) iz prvega odstavka 269. člena KZ. Ustavne zahteve načela zakonitosti zavezujejo sodišče v vsakem primeru, ko razlaga zakonski znak sprejem (obljube nagrade), ne glede na to, ali presoja ravnanja pritožnika, ki pomenijo neposredni sprejem obljube, ali pa ravnanja pritožnika, ki kažejo na sprejem obljube nagrade. Če sprejem obljube ni neposredno zaznan, obstaja nevarnost, da bi lahko sodišče vključilo širok krog posameznikovih ravnanj, ki sama po sebi niso lastna izražanju sprejema (obljube nagrade). Tako bi lahko prišlo do širitve polja kaznivosti. Zato so lahko v tem pogledu upoštevna samo taka ravnanja, ki po svoji naravi in vsebini v okoliščinah danega primera sploh omogočajo zanesljiv sklep o obstoju tega zakonskega znaka. Ko sodišče presoja o tem, mora upoštevati, da je tako rekoč edini objektivni znak kaznivega dejanja, ki ga je mogoče pripisati prav in le storilcu tega kaznivega dejanja, prav sprejem (obljube nagrade). Drugi objektivni znaki so od njegovega ravnanja neodvisni (nagrada, obljuba nagrade, uradno dejanje). Zato morajo biti pri razlagi tega znaka kaznivega dejanja – pri izluščanju zakonskega dejanskega stanu glede na dejstva konkretnega dejanskega stanu – zahteve *lex scripta*, *lex certa* in *lex stricta* še bolj poudarjene; še toliko bolj, če se o obstoju tega bistvenega znaka kaznivega dejanja v okoliščinah danega primera sklepa iz drugih storilčevih ravnanj. To namreč pomeni, da ravnanja, ki pomeni sprejem obljube nagrade, samega po sebi niti ne moremo presojati z vidika določnosti in striktnosti, ker ni poznano. S teh vidikov lahko presojamo samo ravnanja, iz katerih šele sklepamo o obstoju zakonskega znaka kaznivega dejanja.

27. Za sprejem obljube nagrade iz prvega odstavka 269. člena KZ se torej ob obstoju vseh drugih znakov tega kaznivega dejanja zahteva, da mora storilec izraziti voljo za sprejem (obljube nagrade) s svojim ravnanjem ali vsaj pokazati na sprejem s svojim(-i) ravnanjem(-i), na podlagi katerega(-ih) je glede na njegovo (njihovo) naravo in vsebino v okoliščinah danega primera sploh mogoče zanesljivo sklepati o obstoju tega zakonskega znaka. Ustavne zahteve iz prvega odstavka 28. člena Ustave so tako v vsakem primeru sestavni del vrednostne presoje zakonskega znaka in dejstev konkretnega dejanskega stanu, ki jo mora sodišče opraviti. Neupoštevanje teh zahtev pomeni kršitev pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave.

B. – III.

28. Pritožnik je bil spoznan za krivega, da je bil po 3. 9. 2005 od Ivana Črnkoviča seznanjen in s tem sprejel obljubo, da

²⁵ Drugi, tretji in četrti odstavek 269. člena KZ se glasijo:

"(2) Enako se kaznuje, kdor izrabí svoj položaj ali vpliv in posreduje, da bi se opravilo uradno dejanje, ki se ne bi smelo opraviti, ali da se ne bi opravilo uradno dejanje, ki bi se moralo ali smelo opraviti.

(3) Če storilec za posredovanje iz prejšnjega odstavka zase ali za koga drugega sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z zapornom od enega do petih let.

(4) Sprejeta nagrada, darilo ali kakšna druga korist se vzamejo."

²⁶ Baucon govori o kaznivem dejanju srečanja; glej P. Baucon, Korupcijska kazniva dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila, Pravosodni bilten, št. 1(2006), str. 63.

mu bo plačan po formuli za izračun določen²⁷ delež dobička družbe Rotis, ki ga bo ta ustvarila kot zastopnik finske Patrie. Do tega ni bil upravičen, obljubo plačila deleža dobička pa je sprejel zato, da bi "še naprej podpiral družbo Rotis", da bi kot lokalni zastopnik Patrie v postopku oddaje naročila zaupne narave dobila povabilo k oddaji ponudbe, ter da bi kot pomočnik načelnika Generalštaba Slovenske vojske in prijatelj Ivana Janše vplival na osebe na MORS, ki so sodelovale in ki so odločale v omenjenem postopku, da bi bila družba Rotis izbrana in bi z njo MORS sklenil pogodbo o dobavi pehotnih bojnih vozil, kar se je tudi zgodilo. Konkretizirane okoliščine navedenega naj bi vsebovala obrazložitev sodbe. S tem naj bi pritožnik storil kaznivo dejanje iz prvega odstavka 269. člena KZ.

29. Z zatrjevanjem, da zakonski znak sprejem (obljube nagrade) le ponavlja zakonski znak kaznivega dejanja, ne da bi konkretiziral ravnanje pritožnika, ki naj bi pomenilo sprejem obljuje nagrade, so bila soočena vsa sodišča, ki so odločala o utemeljenosti obtožbe zoper pritožnika. Po stališču Vrhovnega sodišča je konkretizaciji kaznivega dejanja zadoščeno, če je v (konkretnem) opisu kaznivega dejanja uporabljen oziroma ponovljen (abstraktni) pojem, kadar določenega zakonskega znaka ni mogoče ali ni smiselno konkretizirati z drugim besedilom. Do tega naj bi prišlo v primerih, ko gre za zakonske znake, izražene z besedami, ki imajo jasen, točno opredeljen in konkreten pomen. Pojem sprejeti (obljubo nagrade) naj bi pomenil konkretno ravnanje, v katerem nekdo sprejme nekaj, kar mu nekdo ponuja ali daje, to je obljublja. Taki pojmi zakonskega besedila naj bi v posameznih primerih s tem, ko so navedeni v dejanskem opisu konkretnega življenjskega primera, prevzeli vlogo dejstev. Deloma drugače ubesedeno, v izhodišču pa enako stališče sta sprejeli tudi prvostopenjsko (sprejem obljuje nagrade je dejstvo, ki se ugotavlja in utemeljuje z dejstvi in okoliščinami, ki jih sodišče navede v obrazložitvi sodbe) in drugostopenjsko sodišče. Zato naj bi ponovitev zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade) v opisu kaznivega dejanja pomenila zadostno konkretizacijo očitane kaznivega dejanja oziroma njegovega zakonskega znaka. To stališče Vrhovnega (in prvostopenjskega) sodišča je treba seveda razumeti z vidika njegove razlage določbe kazenskega procesnega prava, ki zahteva, da mora opis kaznivega dejanja (v izreku sodbe) vsebovati vsa odločilna dejstva, ki kaznivo dejanje konkretizirajo, za druge okoliščine pa zadošča, da so navedene v razlogih sodbe, pri čemer je sodbo treba presojati celovito. Ali so ravnanja, ki po svoji naravi in vsebini lahko zanesljivo pripeljejo do uresničitve zakonskega znaka, zapisana v samem izreku sodbe ali v njeni obrazložitvi, ni, kot je bilo že opozorjeno (17. točka obrazložitve te odločbe), ustavnopravno vprašanje. Ustavnopravno pomembno je, da so ta ravnanja kot sestavni del konkretnega dejanskega stanu, ki ga je mogoče primerjati z zakonskim znakom sprejem (obljube nagrade), v sodbi jasno navedena. Le tako je presojo z vidika spoštovanja prvega odstavka 28. člena Ustave mogoče opraviti.

30. Kot je bilo že navedeno (25. točka obrazložitve te odločbe), sodišče konkretizacije enega zakonskega znaka ne more nadomestiti s konkretizacijo drugih zakonskih znakov kaznivega dejanja. Drugače bi dopustili, da kateri izmed zakonskih znakov na ravni konkretnega dejanskega stanu sploh ni uresničen. Obsodba za kaznivo dejanje bi v tem primeru pomenila obsodbo za dejanje, ki nima enega zakonskega znaka, torej za dejanje, ki ga zakonodajalec sploh ni določil kot kaznivo. Zato je treba že v izhodišču v tem pogledu opozoriti na ustavno nesprejemljiva stališča sodišč, da okoliščine v zvezi z drugimi zakonskimi znaki kažejo na to, da je pritožnik obljubo nagrade sprejel. Vrhovno sodišče je seznanjenost pritožnika z obljubo nagrade, ki mu jo je dal Ivan Črnkovič, s čimer naj bi

jo tudi sprejel,²⁸ povežalo na eni strani z njeno natančno določenostjo (delitev dobička družbe Rotis po natančno določeni formuli, vsebovani v "šablona", na kateri je bil naveden tudi delež za pritožnika), na drugi strani pa z namenom sprejema, ki je povezan s položajem in s tem mogočim vplivom pritožnika pri oseh na MORS glede izbire ponudnika za nakup oklepni vozil. Tisto, kar Vrhovno sodišče v tem pogledu šteje kot zunanji izraz sprejema obljuje nagrade, se navezuje na eni strani na nagrado (korist) samo oziroma na obljubo nagrade, na drugi strani na namen, zaradi katerega je bila ta obljuba sprejeta. Sprejem (obljube nagrade, koristi) pa je samostojen zakonski znak. Ni ga dopustno razlagati tako, da bi se zil z drugimi zakonskimi znaki in bi izpolnitev slednjih avtomatično pomenila tudi izpolnitev prvih.²⁹ S konkretizacijo nagrade in namena torej ni mogoče utemeljevati, da je pritožnik sprejel obljubo nagrade. Zgolj obstoj nagrade (celo obljuje nagrade) ali obstoj namena njenega sprejema (tudi, če bi bila obljuba nagrade dana) namreč ne kažeta na kaznivost pritožnikovega ravnanja, če ni mogoče ugotoviti, da je do sprejema (obljube nagrade) tudi prišlo – če torej ni uresničen tudi ta zakonski znak kaznivega dejanja. Navedena stališča sodišč so zato že sama po sebi nezdržljiva s prvim odstavkom 28. člena Ustave.

31. Ko sodišča, od prvostopenjskega do Vrhovnega, odgovarjajo na pomanjkanje konkretizacije sprejema obljuje nagrade, se njihov odgovor konča pri stališču, da je dovolj, če so v opisu kaznivega dejanja (z vidika sodišč v izreku) navedena odločilna dejstva (pri čemer za sprejem zadošča zgolj ponovitev zakonskega znaka zaradi njegove jasnosti in točno določenega pomena), njihova konkretizacija pa je stvar obrazložitve sodbe, pri čemer izrek in obrazložitev tako in tako pomenita celoto. Kot je bilo poudarjeno že v 17. točki obrazložitve te odločbe, ustavnopravno ni pomembno, v katerem delu sodbe mora biti konkretizacija posameznih znakov kaznivega dejanja, lahko je tudi v obrazložitvi sodbe. Pomembno pa je, da mora biti v sodbi zajeta. To pomeni, da bi moralo prvostopenjsko sodišče ob takem stališču (v obrazložitvi sodbe) konkretizirati zakonski znak sprejem (obljube nagrade). Kot izhaja iz izpodbijanih sodb, sodišče ni ugotovilo pritožnikovih ravnanj, ki bi sama po sebi pomenila sprejem (obljube nagrade). Torej bi moralo že prvostopenjsko sodišče iz vseh ugotovljenih dejstev izluščiti tista dejstva o ravnanju(-ih) pritožnika, ki v danih okoliščinah zaradi svoje narave in vsebine sploh omogočajo zanesljivo sklepanje o obstoju zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade). Da bi sodišče to presojo z vidika zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave opravilo, iz sodbe ne izhaja. Višje in Vrhovno sodišče, soočeni z ugovori pritožnika o pomanjkanju te konkretizacije, sta se prav tako zadovoljili s predstavljenim splošnim odgovorom. Nista pa pojasnili, katera ugotovljena dejstva so po vsebini in naravi, torej glede na njihove lastnosti takšna, da v danih okoliščinah tega primera omogočajo zanesljivo sklepanje, da je pritožnik obljubo nagrade sprejel. Iz izpodbijanih sodb tako ni mogoče razbrati, da so sodišča pri ugotavljanju, ali odločilna dejstva (tj. tista, ki bi jih moralo šteti kot dejstva konkretnega dejanskega stanu) ustrezajo zakonskemu znaku sprejem (obljube nagrade), sploh opravila presojo z vidika ustavnih zahtev načela zakonitosti, čeprav je pritožnik v svojih ugovorih to ves čas uveljavljal. S konkretizacijo drugih znakov kaznivega dejanja pa glede na navedeno v prejšnji točki te zahteve sodišča tudi niso izpolnila.

²⁷ T. i. "šablona": "bo izračunan tako, da se bodo po računu odšteli stroški in 5 %-ni profit družbe Rotis d. o. o., preostali znesek pa se bo delil na štiri enake dele po računu med TK, JZ, Ivan + stranka", torej Antonu (Tonetu) Krkoviču, Jožetu Zagožnu, Ivanu Črnkoviču in stranki SDS".

²⁸ Tu velja opozoriti tudi na nenavadno besedno zvezo "je bil seznanjen in s tem sprejel", ki bi kazala na to, da je do sprejema obljuje nagrade prišlo že s samim dejstvom seznanitve z obljubo nagrade, kar bi bilo nesmiselno, saj bi samo po sebi in gledano izolirano od vsega drugega pomenilo zanikanje tega, da sprejem obljuje pomeni dogovor. Pomenilo bi zanikanje potrebe po aktivnem ravnanju storilca tega dejanja, zanikanje potrebe po njegovem voljnem ravnanju, da pride do sprejema. Tega pravomočni sodbi glede na njene razloge ni mogoče pripisati. Logično je kvečjemu, da je seznanitev z obljubo nagrade prvi pogoj, ki pa mora biti po naravi stvari res izpolnjen, da se obljuba nagrade sploh lahko sprejme.

²⁹ Prim. tudi odločbo nemškega Zveznega ustavnega sodišča št. 2 BvR 2559/08, 2 BvR 105/09, 2 BvR 491/09 z dne 23. 6. 2010.

32. Iz navedenega je razvidno, da sodišča pri razlagi zakonskega znaka sprejem (obljube nagrade) iz prvega odstavka 269. člena KZ niso upoštevala zahtev iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Že zato je bila z izpodbijanimi sodbami pritožniku kršena pravica, ki jo Ustava zagotavlja kot ustavnomaterialno jamstvo obdolžencu v kazenskem postopku. Zato je Ustavno sodišče izpodbijane sodbe razveljavilo (1. točka izreka). Zadevo je glede na naravo ugotovljene kršitve vrnilo prvostopenjskemu sodišču v novo odločanje tako, da o njej odloči drug sodnik oziroma sodnica Okrajnega sodišča v Ljubljani (2. točka izreka).

33. Pri novem odločanju bo sodišče ob opredeljevanju konkretnega dejanskega stanu moralo upoštevati stališča iz te odločbe. V skladu z njimi bo moralo iz ugotovljenega dejanskega stanja zgodovinskega dogodka izluščiti dejstva konkretnega dejanskega stanu zaradi njegove primerjave z zakonskim dejanskim stanom, do katerega je treba priti z razlago zakonskega pojma sprejem (obljube nagrade) v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 28. člena Ustave. Upoštevati bo moralo, da posamezna ugotovljena ravnanja, ki niso sama po sebi lastna sprejemu obljuje nagrade, ne pomenijo uresničitve tega zakonskega znaka. Taka ravnanja lahko le zaradi okoliščin, v katerih so bila storjena, omogočijo sklepanje, da je bila obljuba sprejeta. V takih primerih je z vidika prvega odstavka 28. člena Ustave pomembno, da ostane težišče opredelitve konkretnega zakonskega dejanskega stanu vselej ravnanje storilca. Z vidika razlage zakonskega znaka pojma sprejema (obljube nagrade) je zato pomembno, ali ravnanja storilca v danih okoliščinah primera tako sklepanje sploh omogočajo. Razširjujočo razlago tega zakonskega znaka bi pomenila npr. vključitev ravnanih, vpetih v ugotovljene okoliščine tega primera, ki po svoji vsebini in naravi ne morejo biti zadostna za izkazanost zanesljive zunanje zaznave pritožnikovega sprejema obljuje nagrade. Jasno je tudi, da niti dana obljuba nagrade, če je do nje prišlo, še ne označuje pritožnikovega ravnanja – njenega sprejema. Prav to pa je odločilno za uresničitev tega znaka kaznivega dejanja kot enega izmed znakov kaznivega dejanja iz prvega odstavka 269. člena KZ.

34. Ker je Ustavno sodišče izpodbijane sodbe razveljavilo že zaradi ugotovljene kršitve pravice iz prvega odstavka 28. člena Ustave, ni presojalo drugih zatrjevanih kršitev človekovih pravic.

C.

35. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka in petega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič - Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar in dr. Jadranka Sovdat. Sodnik Jan Zobec je bil pri odločanju v tej zadevi izločen. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik Deisinger in sodnica Sovdat sta dala pritrdilni ločeni mnenji.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

1263. Odločba o razveljavitvi sodbe Višjega sodišča v Ljubljani in sodbe Okrožnega sodišča v Ljubljani

Številka: Up-1019/12-22
Datum: 26. 3. 2015

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi Ane Lapuh, Ljubljana, ki jo zastopa Nina Zidar Klemenčič, odvetnica v Ljubljani, na seji 26. marca 2015

odločilo:

Sodba Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cp 3072/2010 z dne 22. 6. 2011 in sodba Okrožnega sodišča v Ljubljani št. P 1056/2007-I z dne 4. 2. 2010 se razveljavita. Zadeva se vrne Okrožnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Predmet spora v pravnem postopku je bila presoja, ali je pritožnica (v pravdi toženka) s svojimi zapisi v knjigi *Dosje Rokomavhi* razžalila čast in dobro ime tožnika Marka Jakliča in je zato nastala njena odškodninska obveznost za škodo, ki jo je tožniku povzročila s poseganjem v njegove osebnostne pravice. Sodišče prve stopnje je razsodilo, da je pritožnica dolžna sklicati tiskovno konferenco, na katero mora pisno povabiti predstavnike določenih medijev, ter na njej preklicati svoje navedbe, objavljene v knjigi *Dosje Rokomavhi*, in sicer:

- da je Marko Jaklič "brezobzirna baraba",
- da "Zavr! od Jakliča (Vzajemne) prejema nakazila",
- da "Jaklič plačuje Boža Novaka, čeprav ta ničesar ne dela za Vzajemno, ampak ga plačuje le zaradi sigurnosti, prejemanje denarja zaradi tega, da se izogneš morebitnemu tveganju linčev v javnosti, da je podkupovanje ...",
- da Marko Jaklič "drugačen kot pokvarjen ne more biti",
- da je Marko Jaklič "cvikator",
- da bo Marko Jaklič "pobral ves denar zavarovancev Vzajemne",
- da je Marko Jaklič "zagrešil malomarno krajo",
- da se Marko Jaklič "bojda ukvarja s črno magijo",
- da "Marko – Čarko zelo rad grozi in počne vragolije",
- da je Marko Jaklič "grozil predsednikom vlade",
- da "naj bi imel Marko Jaklič prste vmes pri tem, ko je bil

g. Dušan Kidrič pošprican s sprejem in je bil na smrt prestrašen, da ga bodo celo ubili", ter se opravičiti tožniku za protipravne posege v njegove osebnostne pravice, storjene s temi navedbami. Sodišče prve stopnje je hkrati odločilo, da se pritožnici v bodoče prepoveduje posegati v osebnostne pravice ter čast in dobro ime tožnika z navedenimi navedbami. Odločilo je še, da je pritožnica dolžna plačati tožniku denarno odškodnino v znesku 6.000,00 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 18. 10. 2006. V preostalem delu je tožnikov tožbeni zahtevek zavrnilo. Zoper prvostopenjsko sodbo je pritožnica vložila pritožbo, ki jo je Višje sodišče zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje. Pritožnica je nato vložila predlog za dopustitev revizije, ki ga je Vrhovno sodišče zavrnilo z utemeljitvijo, da zakonski pogoji za dopustitev revizije niso podani.

2. Izpodbijana odločitev sodišč temelji na stališču, da sporne izjave, ki jih je pritožnica zapisala v svoji knjigi, pomenijo osebno žalitev tožnika. Po presoji sodišč je bila pritožnica sama generator govoric o tožniku, ki jih je posredovala kot informacije, prejete od pristojnih organov, ter si je z neresnicami, govoricami in namigovanji v obliki "preverjenih" trditvev prizadevala tožnika medijsko linčati "na način najbolj senzacionalističnega rumenega tiska". Sodišče prve stopnje je ocenilo, da že sam podnaslov knjige (tj. "necenzurirano pričevanje o slovenskih trgovcih z informacijami") kaže na to, da gre za širjenje informacij in ne za umetniško pripoved. Po stališču sodišča prve stopnje je pritožnica izkoristila pozornost javnosti glede družbe Vzajemna, d. v. z., Ljubljana,¹ in glede tožnika ter ga poskušala medijsko diskreditirati. Sodišče prve stopnje

¹ Vzajemna zdravstvena zavarovalnica, d. v. z., je družba za vzajemno zavarovanje, ustanovljena na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 29/98 – ZZVZZ-C). Ustanovitelj je Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (prim. 1. točko Statuta Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, d. v. z.).

je še pojasnilo, da je bil tožnik tedaj res "oseba javnega prava" in je javnost imela legitimni interes izvedeti določene informacije o njegovem ravnanju. Vendar to po presoji sodišča ne more biti iztočnica za pritožnico, da v medijski prostor vnaša neresnice, govorice, namigovanja v obliki "preverjenih" trditev, ko govorice poskuša prikazati kot "podatke" in "informacije" dobro obveščeni virov. Sodišče prve stopnje je sprejelo stališče, da v tej zadevi tehtanje med pravicami v koliziji odpade, saj "gre v konkretnem primeru zgolj za zlorabo osebnostnih pravic tožnika s ciljem želje po dobičku, tako ravnanje pa se ne more subsumirati pod pravico do svobodnega izražanja mnenja". Višje sodišče je v celoti pritrdilo oceni in stališčem prvostopenjskega sodišča. Pojasnilo je, da je pravica javnosti, da je obveščena o osebi, ki je politično in gospodarsko dejavna v družbi, tisti vidik, ki utemeljuje, da se mora osebnostna pravica te osebe izjemoma ukloniti pravno upravičenemu interesu javnosti. Po drugi strani prav ta demokratični interes javnosti pomeni tudi posebno odgovornost, ki se zahteva od novinarja. Po stališču Višjega sodišča se novinar, ko bo trčil v osebnostno pravico druge osebe, ne bo mogel sklicevati na demokratični interes javnosti, če tega v resnici ne uresničuje, temveč izrablja medij kot tržno dobrino, katerega namen je izključno zaslužek. Prav to je po presoji Višjega sodišča mogoče očitati pritožnici. Višje sodišče je pritrdilo oceni sodišča prve stopnje, da pritožnica ni dokazala resničnosti informacij niti okoliščin, ki bi izkazovale, da je imela utemeljen razlog verjeti v njihovo resničnost. Po ugotovitvah sodišča predhodni članki, ki so obravnavali problematiko Vzajemne, niso dajali vrednostnih sodb o tožniku na način osebnega napada nanj in razvrednotenja, kot je to storila pritožnica. Višje sodišče je dodalo, da ob razčlenitvi konteksta ter oceni širšega okvirja, v katerem so bile zapisane sporne trditve, in uporabe jezika ni mogoče oceniti, da bi bil pritožničin namen odpreti resno razpravo o zadevah javnega interesa. Po stališču Višjega sodišča se v razmerju do tožnika kot cilj knjige izkazuje poudarjanje njegovih (negativnih) osebnostnih lastnosti in trditev o (nedokazanih) kaznivih dejanjih, pri tem pa je zaničevalen namen jasen in neposreden. Višje sodišče je pritrdilo oceni sodišča prve stopnje, da pritožnica tudi ni dokazala dejstev, na katera je vezala svoje vrednostne sodbe o tožniku. Dajanje in širjenje nepreverjenih informacij o drugem kot preverjeno resničnih pa je v nasprotju s poštenostjo pri izvrševanju pravice do svobode izražanja.

3. Pritožnica zatrjuje kršitev pravice do svobode izražanja iz 39. člena Ustave. Opozarja na neskladje izpodbijane odločitve s stališči, sprejetimi v praksi Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP). Prepričana je, da razlogi za omejitev njene pravice do svobode izražanja v obravnavanem primeru niso bili izkazani. Zatrjuje, da je knjiga *Dosje Rokomavhi* njeno literarno delo, v katerem se med drugim dotika tožnika in njegovega delovanja v okviru družbe Vzajemna. Poudari, da ima navedena knjiga več poglavij, ki obravnavajo različne teme, osebe in dogodke, da jo je treba brati kot celoto in ni dopustno izvzemati posameznih stavkov in besednih zvez iz njenega konteksta. Po zatrjevanju pritožnice v tem primeru ni šlo za objavo članka, prispevka ali vesti, torej informacij, ki po funkcijski zvrsti spadajo v t. i. publicistično zvrst, pač pa je predmet obravnave knjiga – literarno delo, ki spada v umetnostno zvrst, katere namen ni obveščanje o dejstvih in dogodkih, temveč je treba celotni kontekst gledati širše. Pritožnica poudari nujnost tehtanja med pravicami, ki so v obravnavanem primeru v koliziji, tj. pravico do svobode izražanja (prvi odstavek 39. člena Ustave) na eni strani ter pravico do varstva človekovega dostojanstva in varnosti (34. člen Ustave) in pravico do varstva zasebnosti in osebnostnih pravic (35. člen Ustave) na drugi strani. Zatrjuje, da v obravnavani zadevi na nobeni stopnji sojenja takšno tehtanje ni bilo izvedeno, pač pa so sodišča iz konteksta iztrgala posamezne izjave in jih nato samostojno presojala v smislu, ali posegajo v čast in dobro ime tožnika. Ta presoja je po

mnenju pritožnice v bistvenem pomanjkljiva, saj se je omejila zgolj na vprašanje, ali imajo sporne izjave o tožniku ustrezno dejansko podlago v resničnem življenju. Po mnenju pritožnice ni dvoma, da je bil tožnik v spornem času kot vodja ene izmed glavnih zavarovalnic v Republiki Sloveniji (v večinski državni lasti) vsaj relativno javna oseba. Zato je bil dolžan trpeti širše meje kritike, tudi v stilu in slogu, ki preveva knjigo kot celoto. Kot poudari pritožnica, je bilo v času pisanja knjige v zvezi z družbo Vzajemna izjemno veliko govora, posledično tudi o tožniku. Zatrjuje, da je ravnala v duhu pravice javnosti do obveščeniosti o zadevah javnega pomena in je v knjigi izrazila svoje mnenje oziroma osebno prepričanje tudi o tožniku kot javni osebi. Meni, da pri tem ni posegla v čast in dobro ime tožnika v zasebnem življenju, pač pa je zgolj izkoristila svojo pravico do svobode izražanja v delu, ki se je nanašal na tožnikovo delovanje v javni sferi. Pritožnica je prepričana, da ima pravico izražati svoja lastna stališča, kar je v svoji knjigi tudi storila, in sicer na podlagi podatkov, ki so ji bili na voljo in ki jih je sama zbrala.

4. Pritožnica sodiščem očita, da so preozko presojala posamezne navedbe v njeni knjigi, pri čemer so tudi napačno ocenila, da so ostale njene izjave o tožniku nedokazane. Zatrjuje, da se je pri pisanju knjige naslonila na podatke, ki so ji bili dosegljivi prek kriminalistov, protikorupcijske komisije, ogromnega števila člankov v medijih (Delo, Finance), prisostvovanja na kazenskih obravnavah ter iz drugih virov. Tako pestre in raznolike zbirke virov po njenem mnenju nikakor ni mogoče šteti kot nezadostno podlago za navedbe, zapisane v knjigi. Pritožnici se zdi iluzorno dokazovati resničnost vsakega posameznega, osamljenega vira za posamezno sporno navedbo. Če upoštevamo količino poročanja o nepravilnostih družbe Vzajemna pod vodstvom tožnika ter sproženih kazenskih in civilnih postopkih, po mnenju pritožnice ni dvoma, da so bili v danem primeru izpolnjeni pogoji, v katerih ESČP kot del svobode govora dopušča tudi neposredno žaljive izjave. Ker izpodbijana odločitev sodišč ne upošteva stališč ESČP in pomeni prekomeren poseg v pravico do svobode izražanja, pritožnica predlaga njeno razveljavitev ter vrnitev zadeve sodišču prve stopnje v novo odločanje.

5. Ustavno sodišče je s sklepom senata št. Up-1019/12 z dne 19. 6. 2014 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo v delu, v katerem pritožnica izpodbija sodbo Višjega sodišča v zvezi s sodbo sodišča prve stopnje. V delu, v katerem je izpodbijan sklep Rhovnega sodišča o zavrnitvi predloga za dopustitev revizije, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju: ZUstS) je Ustavno sodišče o sprejemu obvestilo Višje sodišče v Ljubljani. Na podlagi drugega odstavka 56. člena ZUstS je bila ustavna pritožba poslana nasprotni stranki iz pravnega postopka, ki nanjo ni odgovorila.

B.

6. Nosilno stališče sodišč v izpodbijanih sodbah je, da je pritožnica s spornimi zapisi o tožniku v knjigi *Dosje Rokomavhi* šla tako daleč, da njeni zapisi ne uživajo varstva v okviru pravice do svobode izražanja iz prvega odstavka 39. člena Ustave. Po stališču sodišč je pritožnica zlorabila svojo pravico do svobode izražanja izključno za osebni napad na tožnika in se zato njeno ravnanje ne more subsumirati pod pravico do svobode izražanja. Zato sta sodišči šteli, da ni treba izvajati tehtanja med pritožničino pravico do svobode izražanja (prvi odstavek 39. člena Ustave) ter pravico tožnika do varstva časti in dobrega imena, varovano v 34. in 35. členu Ustave. Pritožnica tej presoji nasprotuje in poudarja nujnost tehtanja skladno s stališči, sprejetimi v praksi ESČP.

7. Ustavno sodišče mora, ne da bi se spuščalo v vprašanje, ali je mogoče pritožničino knjigo opredeliti kot literarno (umetniško) delo, ki bi bilo varovano v okviru pravice do svo-

bode umetniškega ustvarjanja (59. člen Ustave),² presoditi, ali pritožnica v zvezi s spornimi zapisi v svoji knjigi uživa varstvo svobode izražanja iz prvega odstavka 39. člena Ustave. Ta ustavna določba vsakomur zagotavlja svobodo izražanja misli, govora in javnega nastopanja, tiska ter drugih oblik javnega obveščanja in izražanja. Vsakdo lahko svobodno zbira, sprejema in širi vesti in mnenja. Različne oblike svobode izražanja so prvi pogoj za samouresničitev posameznika.³ Splošna svoboda izražanja tako pomeni, da lahko posameznik v družbi svobodno izraža svojo osebnost, svoje misli in poglede pa tudi zablode, vprašanja, iskanja.⁴ Svoboda izražanja je poleg tega, da je neposreden izraz posameznikove osebnosti v družbi, tudi temeljni konstitutivni element svobodne demokratične družbe. Zato prvi odstavek 39. člena Ustave kot poseben vidik varuje svobodo novinarskega izražanja, ki ne zagotavlja le posameznikove (novinarjeve) pravice, temveč se s tiskom in drugimi javnimi mediji uresničuje tudi demokratična pravica javnosti do obveščenosti o zadevah javnega pomena.⁵

8. Pravica do svobode izražanja ni neomejena. Enako kot za druge človekove pravice tudi zanjo velja, da je v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Ustave omejena s pravicami oziroma svoboščinami drugih ljudi. Največkrat prihaja do kolizije prav s pravico do varstva nedotakljivosti osebnega dostojanstva (34. člen Ustave) ter varstva osebnostnih pravic (35. člen Ustave), med katere spada tudi pravica do varstva časti in dobrega imena. Temelj in meje ustavnega varstva osebnostnih pravic so tako določeni v 34. in 35. členu Ustave. Pravica do osebnega dostojanstva posamezniku zagotavlja priznanje njegove vrednosti, ki mu gre kot človeku in iz katere izvira njegova sposobnost samostojnega odločanja. Iz te človekove lastnosti izvira tudi jamstvo osebnostnih pravic.⁶

9. Zakonodajalec je že pri opredelitvi civilnopравnih norm, ki urejajo varstvo osebnostnih pravic, upošteval načelo sorazmernosti. V prvem odstavku 134. člena Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: OZ) je določil, da ima vsakdo pravico od sodišča ali drugega pristojnega organa zahtevati prenehanje kršitev osebnostnih pravic.⁷ V drugem odstavku istega člena je določil možnost zagrožitve s plačilom denarne kazni, če kršitelj ne preneha kršiti osebnostnih pravic.⁸ Skladno s 178. členom OZ lahko posameznik, ki mu je kršena osebnostna pravica, doseže objavo sodbe ali popravka oziroma preklic izjave, s katero je bila storjena kršitev.⁹ V 179. členu OZ je urejena tudi možnost določitve pravične denarne odškodnine za pretrpljene

duševne bolečine zaradi razžalitve dobrega imena in časti ali okrnitve osebnostne pravice. Kljub temu, da je zakonodajalec pri zakonskem urejanju upošteval načelo sorazmernosti, ni mogel na splošno (*in abstracto*) in vnaprej predvideti vseh okoliščin, v katerih lahko pride do posega v osebnostne pravice oziroma v čast in dobro ime. Zato je naloga sodišča kot razlagalca pravne norme, da ob soočenju s konkretnim dejanskim stanom upošteva in ovrednoti okoliščine konkretnega primera in ob upoštevanju načela sorazmernosti odloči o obstoju kršitve osebnostne pravice ter o zanjo ustrezni civilnopравni sankciji. Sodišče mora opredeliti vsebino človekovih pravic v koliziji in na podlagi tehtanja oziroma uravnoteženja obeh pravic oblikovati pravilo o njunem sobivanju glede na okoliščine konkretnega primera. Presoja, ali izvrševanje ene pravice že prekomerno omejuje izvrševanje druge, terja vrednostno tehtanje pomena obeh pravic in teže posega.¹⁰ Z vidika ustavnosti je bistveno, da sodišče ene od človekovih pravic ne izključi iz obravnavanja. Pri presoji oziroma tehtanju sodišče ne sme spregledati okoliščin, ki so ustavnopравno pomembne.¹¹

10. Glede na varstvo, ki ga uživa pravica do svobode izražanja, je treba vsakršne omejitve izvrševanja te človekove pravice skrbno pretehtati in prepričljivo utemeljiti. Toliko bolj to velja za primere, ko sodišče posamezniku v celoti odreče pravico do izvrševanja svobode izražanja oziroma njegovo ravnanje izključi iz varstva te človekove pravice. Ko gre za vprašanje vsebine in obsega pravice do svobode izražanja, ima Ustavno sodišče pristojnost, da preveri, ali so stališča, na katerih temelji odločitev sodišča, sprejemljiva z vidika pravice iz prvega odstavka 39. člena Ustave. Zlasti mora presoditi, ali je omejitev oziroma v obravnavanem primeru celo izključitev pritožnice iz varstva navedene človekove pravice, skladna z ustavnopравnimi merili ter utemeljena z ustreznimi in zadostnimi razlogi.

11. Ugotovitev, da gre za pretirane, ostre in žaljive izjave, sama po sebi ne daje podlage za izključitev posameznika iz varstva pravice do svobode izražanja. V ustavnosodni presoji je sprejeto stališče, da je lahko v primeru kolizije med pravico do varstva časti in dobrega imena ter pravico do svobode izražanja izključena protipravnost tudi zelo ostrih, surovih in brezobzirnih izjav, ki pa jih bralec oziroma poslušalec še vedno razume kot kritiko ravnanja ali stališča, ne pa kot napad na osebnost, njeno sramotitev, ponižanje, prezir, zasmehovanje.¹² V interesu ohranjanja svobodne in neovirane razprave o zadevah, ki so splošnega pomena, je namreč treba vzeti v zakup tudi ostrino, grobost in pretiranost posameznih izraženih mnenj. Strah pred kaznovanjem zaradi določenih vrednostnih sodb lahko ohromi javno razpravo, tako da ta ne opravlja več funkcije, ki bi jo v demokratični družbi morala.¹³ Na drugi strani je zaradi varstva pravic iz 34. in 35. člena Ustave tudi izražanje grobih vrednostnih sodb postavljena meja. Kjer piscu ne gre več za vplivanje na razpravo v zadevah javnega pomena, ampak zgolj za žalitev drugega, protipravnost ni izključena.¹⁴ Zato varstva pravice do svobode izražanja ne uživajo tiste izjave, katerih izključni namen je sramotitev oziroma zaničevanje prizadete osebe.

² Podrobneje o pojmu umetnosti v ustavnopравnem smislu ter kriterijih presoje z vidika 59. člena Ustave glej odločbi Ustavnega sodišča št. Up-422/02 z dne 10. 3. 2005 (Uradni list RS, št. 29/05, in OdlUS XIV, 36) in št. Up-406/05 z dne 12. 4. 2007 (Uradni list RS, št. 35/07, in OdlUS XVI, 51).

³ K. Jaklič v: L. Šturm (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za diplomsko državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 417.

⁴ T. Pavčnik, O mejah svobode umetniškega ustvarjanja, Pravna praksa, št. 19 (2007), str. 24 in nasl.

⁵ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-2940/07 z dne 5. 2. 2009 (Uradni list RS, št. 17/09, in OdlUS XVIII, 62).

⁶ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-226/95 z dne 8. 7. 1999 (Uradni list RS, št. 60/99, in OdlUS VIII, 174).

⁷ Prvi odstavek 134. člena OZ se glasi: "Vsakdo ima pravico zahtevati od sodišča ali drugega pristojnega organa, da odredi prenehanje dejanja, s katerim se krši nedotakljivost človekove osebnosti, osebnega in družinskega življenja ali kakšna druga osebnostna pravica, da prepreči tako dejanje ali da odstrani njegove posledice."

⁸ Po drugem odstavku 134. člena OZ lahko sodišče oziroma drug pristojni organ odredi, da kršitelj preneha z dejanjem, ker bo sicer moral plačati prizadetemu določen denarni znesek, odmerjen skupaj ali od časovne enote.

⁹ Člen 178 OZ se glasi: "Če gre za kršitev osebnostne pravice, lahko sodišče odredi na stroške oškodovalca objavo sodbe oziroma popravka ali odredi, da mora oškodovalec preklicati izjavo, s katero je storil kršitev, ali storiti kaj drugega, s čimer je mogoče doseči namen, ki se doseže z odškodnino."

¹⁰ Prim. odločbe Ustavnega sodišča št. Up-422/02, št. Up-636/07 z dne 17. 1. 2008 (Uradni list RS, št. 28/08, in OdlUS XVII, 22) ter št. U-I-191/09, Up-916/09 z dne 30. 9. 2010 (Uradni list RS, št. 85/10, in OdlUS XIX, 7).

¹¹ Prim. odločbe Ustavnega sodišča št. Up-584/12 z dne 22. 5. 2014 (Uradni list RS, št. 42/14), št. Up-570/09 z dne 2. 2. 2012 (Uradni list RS, št. 18/12, in OdlUS XIX, 40) in št. Up-444/09 z dne 12. 4. 2012 (Uradni list RS, št. 35/12).

¹² Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-226/95. S to odločbo je Ustavno sodišče zavrnilo očitke o protiustavnosti tretjega odstavka 169. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 in 23/99 – KZ), ki je določal, da se ne kaznuje, kdor se o kom žaljivo izrazi pri izvrševanju častnikarskega poklica, če se iz načina izražanja ali iz drugih okoliščin vidi, da tega ni storil z namenom zaničevanja.

¹³ Prav tam.

¹⁴ Prav tam.

12. Tudi ESČP v svojih odločitvah vedno znova poudarja, da svoboda izražanja (10. člen EKČP) sodi med temeljna načela demokratične družbe in med temeljne pogoje za njen razvoj pa tudi za razvoj vsakega posameznika ter za njegovo samouresničitev. Čeprav so v skladu z drugim odstavkom 10. člena EKČP dopustne določene omejitve te pravice, je treba te ozko razlagati, nujnost kakršnekoli omejitve pa mora biti prepričljivo utemeljena. ESČP poseg presoja v luči primera kot celote in oceni, ali je bil ta sorazmeren z legitimnim ciljem in ali so razlogi, ki so jih navedla nacionalna sodišča, da bi upravičila poseg, upoštevni in zadostni (*relevant and sufficient*). Pri tehtanju med pravico do svobode izražanja, varovano v 10. členu EKČP, ter pravico do varstva časti in dobrega imena, ki je varovana kot del pravice do spoštovanja zasebnega življenja iz 8. člena EKČP, je treba upoštevati več kriterijev, zlasti tudi, ali sporne izjave pomenijo prispevek k razpravi, ki je v javnem interesu.¹⁵ Navedenega tehtanja ESČP ne izvede le v primerih, ko presojane izjave pomenijo širjenje sovražnega govora ali nestrpnosti (rasne, verske, etnične ipd.).¹⁶ V tovrstnih primerih ESČP poudarja, da se ni mogoče sklicevati na pravico do svobode izražanja, varovano v 10. členu EKČP, če je njeno izvrševanje v nasprotju s 17. členom EKČP.¹⁷ Po ustaljenem stališču ESČP svoboda izražanja iz 10. člena EKČP ne zajema le informacij in idej, ki so sprejete z odobravanjem in ne štejejo za žaljive, temveč tudi tiste, ki žalijo, šokirajo ali vznemirjajo. Vse to so zahteve pluralizma in strpnosti, brez katerih ni demokratične družbe.¹⁸ Svoboda izražanja zajema tudi možnost zateči se k določeni stopnji pretiravanja ali celo provokacije, torej k uporabi pretiranih izjav.¹⁹ Varstvo pravice do svobode izražanja sicer ne zajema žaljivih izjav, ki pomenijo objestno, samovoljno klevetanje (očrnitev), na primer izjav, katerih edini namen je žaljenje oziroma blatenje.²⁰ ESČP poudarja, da je stil del komunikacije (kot oblika izražanja) in je kot tak varovan skupaj z vsebino izjave.²¹ Nadalje je treba upoštevati, da so lahko meje sprejemljive kritike v določenih okoliščinah širše, če se izjave nanašajo na nosilce javnih funkcij v zvezi z izvrševanjem njihovih nalog in pristojnosti.²² Kot pomemben vidik ESČP poudarja tudi razlikovanje med dejstvi in vrednostnimi sodbami: medtem ko so trditve o dejstvih podvržene dokazovanju resničnosti, pri vrednostnih sodbah takšno dokazovanje po naravi stvari ni mogoče. Pri izjavah, ki so opredeljene kot vrednostne sodbe, je sorazmernost posega v pravico do svobode izražanja odvisna od tega,

¹⁵ Prim. sodbo velikega senata ESČP v zadevi *Axel Springer AG proti Nemčiji* z dne 7. 2. 2012.

¹⁶ Prim. sklepe ESČP v zadevah *Garaudy proti Franciji* z dne 24. 6. 2003, *Schimanek proti Avstriji* z dne 1. 2. 2000, *Norwood proti Združenemu kraljestvu* z dne 16. 11. 2004 in *Ivanov proti Rusiji* z dne 20. 2. 2007.

¹⁷ Člen 17 EKČP (prepoved zlorabe pravic) se glasi: "Nobene določbe v tej Konvenciji ni mogoče razlagati tako, kot da vsebuje za katerokoli državo, skupino ali posameznika pravico do kakršnekoli dejavnosti ali dejanja, ki je usmerjeno h kršenju katerihkoli pravic ali svoboščin, ki so tu določene, ali k njihovem omejevanju v večjem obsegu, kot je določeno v tej Konvenciji."

¹⁸ Prim. sodbo ESČP v zadevi *Oberschlick proti Avstriji* z dne 23. 5. 1991.

¹⁹ Prim. sodbe ESČP v zadevah *Uj proti Madžarski* z dne 19. 7. 2011, *Mamère proti Franciji* z dne 7. 11. 2006 ter *Prager in Oberschlick proti Avstriji* z dne 26. 4. 1995.

²⁰ Prim. sodbo ESČP v zadevi *Skalka proti Poljski* z dne 27. 5. 2003 ter sklep ESČP v zadevi *Rujak proti Hrvaški* z dne 2. 10. 2012.

²¹ Prim. sodbo ESČP v zadevi *Mladina, d. d., proti Sloveniji* z dne 17. 4. 2014.

²² Prim. sodbo ESČP v zadevi *Mamère proti Franciji*. Po stališču ESČP javni uslužbenci sicer niso izpostavljeni tako podrobni presoji vsake posamezne izjave in ravnanja, kot to velja za ravnanja in besede politikov. V določenih okoliščinah pa so pri izvrševanju svojih pristojnosti vendarle dolžni trpeti širše meje sprejemljive kritike, kot to velja za običajne posameznike.

ali je za takšne izjave obstajala zadostna dejanska podlaga (*a sufficient factual basis*). Vrednostno sodbo je mogoče šteti kot pretirano, če je bila dana brez vsakršne dejanske podlage.²³ Zahteva po dokazovanju resničnosti vrednostnih sodb nasprotuje svobodi izražanja mnenj kot enim od temeljnih elementov pravice, varovane v 10. členu EKČP.²⁴

13. V obravnavani zadevi je sodišče prve stopnje ocenilo, da pritožnični zapisi o tožniku pomenijo osebni napad nanj, poskus njegovega ponižanja in očrnitve, tako na osebni kot na poklicni ravni. Po ugotovitvah sodišča pritožnica v knjigi ni zapisala preverjenih informacij, ki naj bi jih prejela od organov, temveč je bila sama generator govoric, ki jih je nato posredovala dalje kot preverjene. Iz sodbe sodišča prve stopnje še izhaja, da so v spornem obdobju novice o družbi Vzajemna in tožniku polnile dnevne časopise, tema pa je bila statusno preoblikovanje družbe Vzajemna. Po ugotovitvah sodišča so članki poročali o poteku dogajanja in večinoma izražali kritiko predvidenega statusnega preoblikovanja, do katerega kasneje sicer ni prišlo, oziroma nestrinjanje z njim. Po oceni sodišča prve stopnje v spis predloženi članki grajajo ravnanje tožnika in ne njegove osebe. Precejšen del pritožničnih trditvev pa meri na osebno žalitev tožnika, medtem ko glede nekaterih trditvev pritožnica ni dokazala, da jih je kakorkoli resno preverjala. Sodišče prve stopnje je sprejelo stališče, da v obravnavani zadevi tehtanje med pravicami v koliziji odpade, saj "gre v konkretnem primeru zgolj za zlorabo osebnostnih pravic tožnika s ciljem želje po dobičku, tako ravnanje pa se ne more subsumirati pod pravico do svobodnega izražanja mnenja."

14. Višje sodišče je pritrdilo navedenim stališčem sodišča prve stopnje. Ocenilo je, da ob razčlenitvi konteksta ter oceni širšega okvirja, v katerem so bile zapisane sporne trditve, in uporabe jezika ni mogoče skleniti, da bi bil pritožnični namen odpreti resno razpravo o zadevah javnega interesa. V razmerju do tožnika se kot cilj knjige izkazuje poudarjanje njegovih (negativnih) osebnostnih lastnosti in trditvev o (nedokazanih) kaznivih dejanjih, pri tem pa je zaničevalen namen jasn in neposreden. Višje sodišče je pritrdilo oceni sodišča prve stopnje, da pritožnica tudi ni dokazala dejstev, na katera je vezala svoje vrednostne sodbe o tožniku. Do njihove morebitne neresničnosti je bila brezbrizna, kar naj bi izhajalo že iz njenih navedb v sami knjigi. Dajanje in širjenje nepreverjenih informacij o drugem kot preverjeno resničnih je po stališču Višjega sodišča v nasprotju s poštenostjo pri izvrševanju pravice do svobode izražanja. Zato je pritožnica s svojim ravnanjem "preseгла meje svojega abstraktnega upravičenja oziroma pravice do svobode izražanja oziroma posegla v tožnikove osebnostne pravice, zato je podana njena odškodninska odgovornost".

15. Iz navedenega izhaja, da sta sodišči v spornih pritožničnih zapisih o tožniku prepoznali namen zaničevanja. Kadar ostre in kritične izjave niso usmerjene v vprašanja, ki so predmet javne razprave (*ad rem*), pač pa preidejo na osebno raven (*ad personam*), se lahko zastavi vprašanje, ali so bile podane izključno z namenom zaničevanja prizadete osebe. Varstva pravice do svobode izražanja namreč ne uživajo tiste izjave, katerih izključni namen je sramotitev oziroma zaničevanje prizadete osebe. Vendar pretirane in žaljive izjave same po sebi, brez obstoja drugih posebnih okoliščin, ne pomenijo izražanja, ki bi ga bilo mogoče označiti kot zaničevanje. Za sklep, da je bila izjava podana z namenom zaničevanja, je ključna ugotovitev, da se taka izjava ne nanaša več na predmet javne razprave, pač pa je v ospredju žalitev oziroma blatenje

²³ Prim. sodbe ESČP v zadevah *Pedersen in Baadsgaard proti Danski* z dne 17. 12. 2004, *Jerusalem proti Avstriji* z dne 27. 2. 2001 ter *Nilsen in Johnsen proti Norveški* z dne 25. 11. 1999.

²⁴ Prim. sodbi ESČP v zadevah *Mengi proti Turčiji* z dne 27. 11. 2012 in *Andrushko proti Rusiji* z dne 14. 10. 2010.

prizadete osebe.²⁵ Zaničljiva izjava mora tudi zunaj konteksta polemične in pretirane kritike pomeniti osebno ponižanje. Bistvena značilnost take izjave je osebna žalitev, pri kateri je predmet javne razprave potisnjen v ozadje.

16. Ob upoštevanju navedenih izhodišč mora Ustavno sodišče presoditi, ali sta sodišči ustrezno in zadostno utemeljili sklep, da sporni pritožnični zapisi pomenijo osebni napad na tožnika oziroma poskus njegovega ponižanja in očrnitve ter da zato niso varovani s pravico do svobode izražanja. Pritožnica v omenjeni knjigi opisuje svoje videnje dogodkov v slovenskem medijskem prostoru, pri čemer v svojo pripoved vplete več znanih osebnosti iz slovenskega gospodarskega in političnega prostora.²⁶ Sporne izjave, ki se nanašajo na tožnika, so zapisane v poglavju, ki ga je pritožnica naslovlila "Burleska Vzajemna".²⁷ Iz ugotovitev sodišča prve stopnje izhaja, da so o tematiki statusnega preoblikovanja družbe Vzajemna v spornem času pisali in poročali praktično vsi mediji. Po ugotovitvah sodišča so članki poročali o poteku dogajanja in večinoma izražali kritiko predvidenega statusnega preoblikovanja, do katerega kasneje sicer ni prišlo, oziroma nestrinjanje z njim. Dogajanje v zvezi z družbo Vzajemna je torej zadevalo razpravo v interesu širše javnosti. Tožnik kot predsednik uprave družbe Vzajemna je bil v spornem času posebej izpostavljen javnosti in je bil glede ravnanj, storjenih pri opravljanju te funkcije, dolžan trpeti širše meje sprejemljive kritike.

17. Na podlagi prvega odstavka 39. člena Ustave je imela pritožnica pravico javnosti posredovati svoje mnenje o dogajanju v zvezi z družbo Vzajemna, ki je bilo del javne razprave. Četudi drži predpostavka, da so jezik in izrazi, ki jih je uporabila v spornih zapisih, ostri in je mogoče vsaj nekatere od njih dojemati kot žaljive, je bil na drugi strani tožnik kot (relativna) javna osebnost, ki je opravljal poslovodno funkcijo v družbi Vzajemna, dolžan glede ravnanj, povezanih z opravljanjem te funkcije, trpeti širše meje dopustne kritike, kot če bi šlo za anonimnega posameznika. Dejstvo, da je pritožnica uporabila zelo neposreden, provokativen stil izražanja, samo po sebi ne zadošča za sklep, da je pravico do svobode izražanja izvrševala izključno s namenom blatenja oziroma očrnitve tožnika. Upoštevati je namreč treba, da je tudi oblika izražanja skupaj z vsebino izjav varovana v okviru pravice do svobode izražanja.²⁸

18. Za izključitev pritožnice iz varstva pravice do svobode izražanja tudi ne zadošča ugotovitev sodišč, da naj bi sporni zapisi vsebovali neresnične trditve oziroma mnenja brez zadostne dejanske podlage. Le če bi sodišče ugotovilo, da je pritožnica vedoma in namerno zapisala neresnične žaljive trditve o tožniku oziroma da je pri tem ravnala hudo malomarno (brezbrižno), bi ji lahko očitalo zlorabo pravice do svobode izražanja.²⁹ Vendar ugotovitve sodišč ne potrjujejo takšnega ravnanja pritožnice, ki je s sklicevanjem na številne časopisne članke vendarle skušala dokazati, da je imela dejansko

²⁵ Prim. odločbo BVerfG št. 1 BvR 482/13 z dne 28. 7. 2014. V tej odločbi je nemško Zvezno ustavno sodišče poudarilo, da je treba v sodni praksi uveljavljen pojem sramotjenja (*Schmähkritik*) razlagati ozko. Pretiranih ali žaljivih izjav samih po sebi ni mogoče šteti za sramotitev oziroma zaničevanje (*Schmähung*). Bolj pomembna je ugotovitev, da se taka izjava ne nanaša več na predmet javne razprave, pač pa je v ospredju žalitev oziroma blatenje prizadete osebe. Bistvena značilnost zaničljive izjave je torej, da gre avtorju izjave zgolj za osebo žalitev, medtem ko je dejansko stanje oziroma ravnanje potisnjeno v ozadje.

²⁶ Pritožnica v podnaslovu svoje knjige zapiše, da gre za "necenzurirano pričevanje o slovenskih trgovcih z informacijami".

²⁷ Pri tem je treba upoštevati, da je tožnik le ena od javnih osebnosti iz političnega in gospodarskega življenja, ki jih pritožnica omenja v svoji knjigi.

²⁸ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-584/12.

²⁹ V praksi ameriškega Vrhovnega sodišča je uveljavljeno stališče, da mora tožnik dokazati, da se je toženec zavedal neresničnosti žaljivih izjav (*actual malice*) oziroma da je take izjave podal brezbrizno, ne ozirajoč se na njihovo resničnost (*reckless*). Prim. sodbo Vrhovnega sodišča *Gertz proti Robert Welch, Inc.*, 418 U. S. 323 (1974).

podlago za sporne zapise.³⁰ Poleg tega je bil tožnik tisti, ki bi moral dokazati, da je pritožnica zavestno in namerno zapisala neresnične žaljive trditve o njem oziroma da je pri tem ravnala brezbrizno, ne ozirajoč se na resničnost zapisanih trditve.

19. Glede na navedeno Ustavno sodišče ocenjuje, da v izpodbijanih sodbah ni ustreznih in zadostnih razlogov za stališče, da naj bi pritožnica zlorabila pravico do svobode izražanja izključno za žalitev oziroma sramotitev tožnika in da zato njeno pisanje ni varovano s pravico do svobode izražanja. Ker sta sodišči pritožnico brez ustreznih in zadostnih razlogov izključili iz varstva pravice do svobode izražanja, sta kršili njeno pravico iz prvega odstavka 39. člena Ustave. Zato je Ustavno sodišče izpodbijani sodbi razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo odločanje. Okoliščine konkretnega primera sodišču nalagajo dolžnost tehtanja med človekovimi pravicami v koliziji. Pri ponovnem odločanju bo tako moralo sodišče opraviti tehtanje med pritožnično pravico do svobode izražanja (prvi odstavek 39. člena Ustave) ter pravico tožnika do varstva časti in dobrega imena, varovano v 34. in 35. členu Ustave.

C.

20. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslov Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Duja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnica Jadek Pensa je dala pritrdilno ločeno mnenje.

mag. Miroslov Mozetič l.r.
Predsednik

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1264. Poročilo o gibanju plač za februar 2015

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

POROČILO

o gibanju plač za februar 2015

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za februar 2015 je znašala 1.515,98 EUR in je bila za 1,4% nižja kot za januar 2015.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za februar 2015 je znašala 989,91 EUR in je bila za 1,4% nižja kot za januar 2015.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje januar–februar 2015 je znašala 1.527,00 EUR.

Povprečna mesečna neto plača za obdobje januar–februar 2015 je znašala 996,70 EUR.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje december 2014–februar 2015 je znašala 1.540,08 EUR.

Št. 9611-135/2015/2
Ljubljana, dne 28. aprila 2015
EVA 2015-1522-0013

Genovefa Ružič l.r.
Generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

³⁰ Ob vpogledu v spis pravdne zadeve je mogoče ugotoviti, da je pritožnica priložila večje število člankov iz časopisov *Finance* in *Delo* glede nepravilnosti pri upravljanju družbe Vzajemna (ki so vodile celo v odvzem licence tožniku za vodenje uprave družbe), pisno izjavo o kazenski ovadbi na policiji, prijavo Komisiji za preprečevanje korupcije itd.

OBČINE

AJDOVŠČINA

1265. Poslovnik Občinskega sveta Občine Ajdovščina

Na podlagi prvega odstavka 36. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF) ter 16. in 117. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradni list RS, št. 44/12) je Občinski svet Občine Ajdovščina na 6. redni seji dne 21. 4. 2015 sprejel

POSLOVNIK

Občinskega sveta Občine Ajdovščina

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina poslovnika)

Ta poslovnik ureja organizacijo in način dela občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: svet) ter način uresničevanja pravic in dolžnosti članov in članic sveta (v nadaljnjem besedilu: člani sveta).

2. člen

(uporaba izrazov)

V tem poslovniku uporabljeni izrazi v slovnični obliki za moški spol se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

3. člen

(smiselna uporaba določil poslovnika)

Določbe tega poslovnika se smiselno uporabljajo tudi za delovanje delovnih teles sveta in njihovih članov. Način dela delovnih teles se lahko v skladu s tem poslovníkom ureja tudi s poslovníki delovnih teles.

4. člen

(javnost dela)

(1) Delo sveta in njegovih delovnih teles je javno.

(2) Javnost dela se lahko omeji ali izključi, če to zahtevajo razlogi varovanja podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so varovani z zakonom, drugim predpisom ali aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe, oziroma so tajni (v nadaljevanju: zaupni podatki).

(3) Način zagotavljanja javnosti dela in način omejitve javnosti dela sveta in njegovih delovnih teles določa ta poslovnik.

5. člen

(seje sveta)

(1) Svet dela na rednih, izrednih, korespondenčnih in slavnostnih sejah.

(2) Redne seje se sklicujejo praviloma enkrat na mesec, na vnaprej določen dan v tednu. Redna seja se praviloma ne sklicuje v mesecu avgustu.

(3) Izredne seje se sklicujejo po določilih tega poslovnika ne glede na rokovne omejitve, ki veljajo za redne seje.

(4) Korespondenčne seje se sklicujejo po določbah tega poslovnika v primerih, ko niso izpolnjeni pogoji za sklic redne ali izredne seje.

(5) Slavnostne seje se sklicujejo ob prazniku občine in drugih svečanih priložnostih.

6. člen

(predstavljanje sveta)

Svet predstavlja župan, delovno telo sveta pa predsednik delovnega telesa.

7. člen

(uporaba žiga)

(1) Svet uporablja žig občine, ki je določen s statutom občine.

(2) Svet uporablja žig na vabilih za seje, na splošnih aktih in aktih o drugih odločitvah ter na dopisih.

(3) Žig sveta uporabljajo v okviru svojih nalog tudi delovna telesa sveta.

(4) Žig sveta hrani in skrbi za njegovo uporabo direktor občinske uprave.

2. KONSTITUIRANJE SVETA

8. člen

(konstituiranje sveta)

(1) Svet se konstituira na prvi seji po volitvah, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov sveta.

(2) Prvo sejo novoizvoljenega sveta sklicuje župan najkasneje 20 dni po izvolitvi članov, vendar ne kasneje kot 10 dni po izvedbi drugega kroga volitev župana. Prvo sejo vodi do potrditve mandata župana in članov sveta najstarejši član sveta oziroma član, ki ga na predlog najstarejšega člana določi občinski svet.

(3) Vabilo za sejo sveta se priloži kopijo statuta občine in poslovnika občinskega sveta. Na sejo sveta se povabi občinsko volilno komisijo v celoti.

(4) Vabilo za sejo sveta vsebuje tudi navodilo, da se novoizvoljeni člani sveta in novoizvoljeni župan pred pričetkom seje izkažejo s potrdilom občinske volilne komisije o izvolitvi in osebnim dokumentom.

9. člen

(obvezni dnevni red konstitutivne seje sveta)

(1) Obvezni dnevni red prve (konstitutivne) seje sveta je:

– ugotovitev števila navzočih novoizvoljenih članov sveta,

– seznanitev s poročilom občinske volilne komisije o izidu volitev v svet in volitev župana,

– imenovanje mandatne komisije za pregled potrdil o izvolitvi za člane sveta in za župana, za pregled vsebine in upravičenosti prispelih pritožb ter za pripravo predloga potrditve mandatov članov sveta in ugotovitve izvolitve župana,

– poročilo mandatne komisije v zvezi z mandati članov sveta in potrditev mandatov članov sveta,

– poročilo mandatne komisije v zvezi z mandatom župana in ugotovitev izvolitve župana,

– slovesna prisega in pozdravni nagovor župana,

– imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(2) O dnevnem redu konstitutivne seje svet ne razpravlja in ne odloča.

(3) Slovesna prisega župana iz prvega odstavka tega člena se glasi: »Izjavljam, da bom svojo funkcijo opravljal po ustavi in zakonih, vestno in odgovorno, v dobrobit občine in občanov Občine Ajdovščina.«.

10. člen

(imenovanje in delo mandatne komisije)

(1) Na prvi seji svet izmed navzočih članov sveta najprej imenuje 5-člansko mandatno komisijo za pregled prispelih pritožb, pripravo predloga potrditve mandatov članov sveta in ugotovitve izvolitve župana. Člane mandatne komisije imenuje svet izmed svojih članov, tako da javno glasuje o vseh predloženih in veljavnih listah kandidatov. Na listo mora biti uvrščenih 5 kandidatov, pri čemer mora biti navedeno, kdo je predlagan

za predsednika in kdo za člana. Posamezno listo lahko predlagajo najmanj 3 člani sveta.

(2) Komisija je imenovana, ko ena od predlaganih list kandidatov prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta.

(3) Mandatna komisija na podlagi poročila občinske volilne komisije o izidu volitev v svet, potrdil o izvolitvi članov sveta in morebitnih pritožb kandidatov ali predstavnikov list kandidatov za člane sveta poda svetu poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter o vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb. V poročilu predlaga svetu odločitev o morebitnih pritožbah in odločitev o potrditvi mandatov članov sveta.

(4) Mandatna komisija na podlagi poročila občinske volilne komisije o izidu volitev župana, potrdila o izvolitvi župana in morebitnih pritožb kandidatov ali predstavnikov kandidatur za župana poda svetu poročilo o pregledu potrdila o izvolitvi ter o vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb. V poročilu predlaga svetu odločitev o morebitnih pritožbah in odločitev o ugotovitvi izvolitve župana.

11. člen

(potrditev mandatov članov sveta, odločitev o pritožbi zoper mandat župana)

(1) Mandat članov sveta potrdi svet na predlog mandatne komisije potem, ko dobi njeno poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb kandidatov, predstavnikov kandidatur oziroma list kandidatov.

(2) Svet odloči skupaj o potrditvi mandatov članov sveta, ki niso sporni, o vsakem spornem mandatu pa odloči posebej.

(3) Član sveta, katerega mandat je sporen, ne sme glasovati o potrditvi svojega mandata. Šteje se, da je svet z odločitvijo o spornem mandatu odločil tudi o pritožbi kandidata ali liste kandidatov.

(4) Svet na podlagi poročila občinske volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana ter na podlagi poročila mandatne komisije posebej odloči o morebitnih pritožbah kandidatov ali predstavnikov kandidatur za župana.

(5) Če je za župana izvoljen kandidat, ki je bil hkrati izvoljen tudi za člana sveta, pa je zoper njegov mandat župana vložena pritožba, pri odločanju o pritožbi ne sme glasovati. Glasovati ne sme niti vlagatelj pritožbe – kandidat za župana, če je bil izvoljen tudi za člana sveta.

12. člen

(mandatna doba članov sveta)

(1) Mandatna doba članov sveta se začne s potekom mandatne dobe prejšnjih članov sveta, traja pa do prve seje novoizvoljenega sveta.

(2) S potekom mandatne dobe članom sveta preneha članstvo v stalnih in občasnih delovnih telesih sveta.

13. člen

(komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja)

Ko je svet konstituiran, imenuje izmed svojih članov komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, kot svoje stalno delovno telo. Če komisija ni imenovana na konstitutivni seji, se imenuje najkasneje na naslednji seji.

3. PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANOV SVETA

14. člen

(pravice in dolžnosti članov sveta)

(1) Pravice in dolžnosti članov sveta so določene z zakonom, statutom občine in tem poslovnikom.

(2) Člani sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej sveta in njegovih delovnih teles, katerih člani so. Na predlog župana lahko svet za svoje seje določi stalni sedežni red svojih članov. Člani sveta se lahko udeležujejo tudi sej drugih delovnih

teles, razen če ni s tem poslovnikom določeno drugače. Če se član sveta udeleži seje delovnega telesa, v katerem ni član, lahko na njej razpravlja le po sklepu delovnega telesa, nima pa pravice glasovati.

(3) Člani sveta imajo:

– pravico predlagati svetu v sprejem odloke in druge akte, razen proračuna občine, zaključnega računa proračuna občine in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu določeno, da jih sprejme svet na predlog župana,

– pravico predlagati svetu obravnavo drugih vprašanj iz njegove pristojnosti,

– pravico glasovati o predlogih splošnih aktov občine, drugih aktov in odločitev sveta ter predlagati dopolnila (amandmaje) teh predlogov,

– pravico sodelovati pri oblikovanju programa dela sveta in dnevnih redov njegovih sej,

– pravico ustanavljati svetniške skupine,

– pravico predlagati kandidate za člane občinskih organov, delovnih teles sveta, organov javnih zavodov, javnih podjetij, javnih agencij, javnih skladov ter drugih pravnih oseb, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina, oziroma v katerih ima občina svoje predstavnike,

– pravico dostopa do sejnega gradiva za seje sveta in do zvočnega posnetka sej sveta v skladu z zakonom ali drugim predpisom, ki ureja to področje,

– druge pravice, določene s tem poslovnikom.

(4) Člani sveta imajo dolžnost varovati zaupne podatke, za katere izvejo pri svojem delu in ohraniti njihovo tajnost.

(5) Člani sveta imajo dolžnost krepiti delovanje pravne države, krepiti integriteto in transparentnost, delovati po najvišjih etičnih in moralnih standardih, ter dolžnost izogibati se in preprečevati korupcijo ter nasprotja interesov.

(6) Člani sveta imajo pravico do povračil, nadomestil in drugih prejemkov v skladu s predpisi.

15. člen

(svetniške skupine)

(1) Svetniška skupina je skupina najmanj 3 članov sveta, izvoljenih z ene, dveh ali več istoimenskih list kandidatov. Svetniško skupino predstavlja njen vodja, ki ga imenujejo člani svetniške skupine. Namesto vodje lahko svetniško skupino predstavlja namestnik, ki ga imenuje vodja.

(2) Člani sveta, ki so bili izvoljeni z istoimenske liste, imajo pravico ustanoviti le eno svetniško skupino, razen v primeru iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena. Član sveta je lahko član le ene svetniške skupine.

(3) Če je število članov sveta, ki so bili izvoljeni z istoimenske liste, manjše od 3, takšni člani sveta lahko pristopijo k različnim svetniškim skupinam, oziroma ustanovijo svetniško skupino.

(4) Člani sveta, ki so bili izvoljeni z istoimenskih list, katerih predlagatelji so bile politične stranke, lahko ustanovijo novo svetniško skupino, če se politična stranka razdeli na dve ali več novih političnih strank, če se iz dela članstva te stranke ustanovi nova politična stranka, ali če razpade koalicija političnih strank, ki so vložile skupno istoimensko listo.

(5) Člani sveta, ki jim je prenehalo članstvo v politični stranki, so iz svetniške skupine izstopili ali so bili iz nje izključeni, imajo pravico pristopiti k že ustanovljeni svetniški skupini, ali pa ustanoviti svetniško skupino nepovezanih članov sveta oziroma k takšni skupini pristopiti, če je že ustanovljena. Tekom istega mandata se lahko ustanovi le ena skupina nepovezanih članov sveta.

(6) Člani sveta ustanovijo svetniške skupine praviloma v roku 10 dni po konstitutivni seji sveta, lahko pa tudi kadarkoli med mandatom.

(7) Vodja svetniške skupine obvesti župana o ustanovitvi svetniške skupine ter o imenu vodje in članov, ter mu predloži seznam članov z njihovimi podpisanimi pristopnimi izjavami. Člani sveta, ki k svetniški skupini niso pristopili ob njeni ustanovitvi, lahko k njej kadarkoli pristopijo.

(8) Vodja svetniške skupine obvesti župana o morebitnih spremembah sestave svetniške skupine v 5 dneh po nastali spremembi in mu predloži podpisane pristopne ali izstopne izjave članov.

(9) Župan obvesti člane sveta o sestavi svetniških skupin in o spremembah v njihovi sestavi na prvi naslednji seji sveta po prejemu obvestila iz šestega in sedmega odstavka tega člena.

(10) Če župan ugotovi, da svetniška skupina ne izpolnjuje pogojev za njen obstoj po tem poslovniku, o tem obvesti njenega vodjo. Dokler ne zagotovi izpolnjevanja pogojev, se za takšno svetniško skupino šteje, kot da ni ustanovljena.

(11) Svetniška skupina lahko oblikuje stališča glede posameznih vprašanj, ki se obravnavajo na seji sveta, daje županu in občinski upravi vprašanja ter pobude in opravlja druge naloge, določene s tem poslovnikom in drugimi občinskimi predpisi.

(12) Zaradi preveritve stopnje podpore gradivom, ki se pripravljajo za obravnavo in sprejem na sejah sveta, lahko župan skliče vodje svetniških skupin, oziroma člane sveta.

16. člen

(vpogled v gradivo)

(1) Član sveta ima pravico vpogleda v zbirko dokumentarnega gradiva, ki ga hrani občinska uprava, če je to potrebno zaradi izvrševanja njegove funkcije. O vpogledu odloči direktor občinske uprave v skladu z zakonom ali drugim predpisom, ki ureja to področje.

(2) V primeru dokumentarnega gradiva, ki je zaupne narave, oziroma vsebuje zaupne podatke, odloči o vpogledu župan, v skladu z zakonom in aktom sveta.

17. člen

(pravica do informiranosti)

(1) Član sveta ima pravico zahtevati od župana, drugih občinskih organov in občinske uprave obvestila in pojasnila, ki so mu potrebna za delo v svetu in njegovih delovnih telesih.

(2) Občinski organi iz prejšnjega odstavka so dolžni odgovoriti na vprašanja članov sveta in jim posredovati zahtevana pojasnila. Če član sveta to posebej zahteva, mu je treba odgovoriti oziroma posredovati pojasnila tudi v pisni obliki.

18. člen

(vprašanja in pobude članov sveta)

(1) Člani sveta lahko županu in občinski upravi zastavljajo vprašanja s področja delovanja občine in dajejo pobude za ureditev posameznih zadev oziroma za sprejem določenih ukrepov iz njene pristojnosti. Vprašanja in pobude lahko podajo v pisni obliki ali ustno. Na vsaki redni seji sveta mora biti predvidena posebna točka dnevnega reda za vprašanja in pobude članov sveta.

(2) Ustna vprašanja oziroma pobude morajo biti kratke in postavljene tako, da je njihova vsebina jasno razvidna. V nasprotnem primeru predsedujoči na to opozori in člana sveta pozove, da vprašanje oziroma pobudo ustrezno dopolni. Ustno postavljeno vprašanje oziroma obrazložitev pobude ne sme trajati več kot 3 minute.

(3) Pisno vprašanje ali pobudo član sveta predloži županu, ta pa jo posreduje tistemu, na katerega je naslovljena in z njo seznanjeni člane sveta.

(4) Če župan ali občinska uprava na seji sveta ne podata odgovora na vprašanje oziroma pobudo ali če vlagatelj z ustnim odgovorom ni zadovoljen, mora biti odgovor na takšno vprašanje podan v pisni obliki praviloma na prvi naslednji seji sveta. Odgovor na vprašanje ali pobudo mora biti podan pisno tudi v primeru, če tako zahteva vlagatelj.

19. člen

(zahteva za dodatna pojasnila)

(1) Če član sveta ni zadovoljen z odgovorom na svoje vprašanje oziroma pobudo, lahko zahteva dodatno pojasnilo.

Če tudi po tem ni zadovoljen, lahko predlaga svetu, da se o zadevi opravi razprava, o čemer odloči svet z glasovanjem.

(2) Če svet odloči, da bo o zadevi razpravljal, mora župan uvrstiti to vprašanje na dnevni red prve naslednje redne seje.

20. člen

(udeležba na sejah sveta in sejah delovnih teles sveta)

(1) Član sveta se je dolžan udeleževati sej sveta in sej delovnih teles sveta, katerih član je.

(2) Če ne more priti na sejo sveta ali sejo delovnega telesa, katerega član je, mora o tem obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa najpozneje do začetka seje. Če ne more obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa o svoji odsotnosti do začetka seje, mora to opraviti takoj, ko je to mogoče.

(3) Članu sveta, ki se ne udeleži seje sveta ali seje delovnega telesa sveta, oziroma ni prisoten na več kot polovici točk dnevnega reda in več kot na polovici časa trajanja seje, ne pripadajo prejemi iz šestega odstavka 14. člena tega poslovnika.

(4) Če se član sveta ne udeleži več kot 3 sej delovnega telesa sveta v koledarskem letu, lahko predsednik delovnega telesa predlaga svetu njegovo razrešitev kot člana delovnega telesa.

(5) Pri obravnavi posamezne točke dnevnega reda so lahko posamezni člani sveta ali svetniške skupine odsotni zaradi izražanja protesta v zvezi z obravnavano točko dnevnega reda. Odsotnost mora napovedati in obrazložiti posamezen član sveta ali vodja svetniške skupine pred potrditvijo dnevnega reda ali neposredno pred pričetkom obravnave posamezne točke dnevnega reda. Takšna odsotnost se šteje za opravičeno in odsotni članom sveta za čas odsotnosti pripadajo prejemi iz šestega odstavka 14. člena tega poslovnika.

(6) Določila od prvega do petega odstavka tega člena veljajo tudi za člane delovnih teles sveta, ki niso člani sveta.

(7) Za vodenje evidence prisotnosti skrbi predsedujoči sveta ali delovnega telesa sveta.

4. SEJE SVETA

4.1. Sklicevanje sej, predsedovanje in udeležba na seji

21. člen

(sklic seje)

(1) Svet dela in odloča na sejah.

(2) Seje sveta sklicuje župan. Župan mora sklicati sejo sveta, če to zahteva najmanj četrtina članov sveta, seja pa mora biti v 15 dneh potem, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje, skupaj s predlaganim dnevnim redom seje in nujno potrebnim gradivom.

(3) Če župan seje sveta ne skliče v roku 7 dni po prejemu pisne zahteve, jo lahko skličejo člani sveta, ki so zahtevo podali. V tem primeru lahko sejo vodi član sveta, ki ga določijo člani, ki so sklic seje zahtevali. Vabilo za sklic seje se pošlje tudi županu.

(4) Župan sklicuje seje sveta v skladu s programom dela sveta, na podlagi sklepa sveta in na predlog drugih predlagateljev, določenih s statutom občine, ter če to zahtevajo okoliščine, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno.

(5) Župan lahko skliče redno sejo sveta, preden je končana predhodno sklicana redna seja, svet pa nove redne seje ne more začeti, dokler ne konča prejšnje redne seje.

22. člen

(programiranje dela sveta)

(1) Župan določi predlog okvirnega letnega programa dela sveta, skupaj s predlogom letnega terminskega plana sej sveta, ki ju predlaga svetu v sprejem najpozneje na drugi redni seji sveta tekočega leta, za katerega se oba akta sprejemata.

Okvirni program dela mora biti usklajen s programom dela občinske uprave za tekoče leto.

(2) Delovna telesa sveta oblikujejo in medsebojno usklajujejo svoje programe dela v skladu s programom dela in terminskim planom sveta.

23. člen (redna seja)

(1) Vabilo za redno sejo sveta s predlogom dnevnega reda se pošlje članom sveta praviloma 10 dni pred dnevom, določenim za sejo, vendar najkasneje 7 dni pred dnevom, določenim za sejo. Skupaj z vabilom se pošlje tudi gradivo, ki je bilo podlaga za uvrstitev zadev na dnevni red. Gradivo za posamezno točko ali del točke se lahko izjemoma pošlje tudi kasneje, če takšnega gradiva ni bilo mogoče poslati skupaj z vabilom.

(2) Vabilo z gradivom se pošlje tudi županu, podžupanoma, predsedniku nadzornega odbora, direktorju občinske uprave, vodjem notranjih organizacijskih enot občinske uprave, vodji občinskega inšpektorata in vodji organa skupne občinske uprave.

(3) Vabilo z gradivom iz prejšnjih dveh odstavkov se pošlje prejemnikom v elektronski obliki, v primerih, ko to ni mogoče, pa v fizični obliki po pošti ali z osebno vročitvijo.

(4) Vabilo z gradivom se objavi v katalogu informacij javnega značaja občine na spletni strani občine. O sklicu seje in o objavi vabila z gradivom se obvesti predsednike svetov krajevnih skupnosti, politične stranke, zastopane v občinskem svetu ter medije.

24. člen (izredna seja)

(1) Izredna seja sveta se skliče za obravnavanje in odločanje o nujnih zadevah, kadar ni rednih zasedanj sveta, ali v času rednih zasedanj, kadar ni pogojev za sklic redne seje.

(2) Izredno sejo lahko župan skliče na svojo pobudo ali na zahtevo najmanj četrtine članov sveta.

(3) Če zahteva sklic izredne seje najmanj četrtina članov sveta, morajo biti v pisni zahtevi za sklic navedeni razlogi za sklic takšne seje. Zahtevi mora biti priložen dnevni red seje in gradivo o zadevah, o katerih naj svet odloča. Če župan izredne seje sveta ne skliče v roku 7 dni od predložitve obrazložene pisne zahteve za sklic s priloženim ustreznim gradivom, jo lahko skličejo člani sveta, ki so sklic zahtevali. V tem primeru lahko sejo vodi član sveta, ki ga določijo člani, ki so sklic izredne seje zahtevali.

(4) Vabilo z gradivom za izredno sejo sveta mora biti poslano članom sveta najkasneje 5 dni pred sejo. Vabilo se pošlje v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom 23. člena tega poslovnika.

(5) Če razmere terjajo drugače, se lahko izredna seja sveta skliče v skrajnem roku, ki je potreben, da so s sklicem seznanjeni vsi člani sveta. V tem primeru se lahko dnevni red seje predlaga na sami seji, na sami seji pa se lahko predloži tudi gradivo za sejo. Svet pred sprejemom dnevnega reda tako sklicane izredne seje ugotovi utemeljenost razlogov za sklic. Če svet ugotovi, da ni razlogov, se seja ne opravi in se skliče nova izredna ali redna seja v skladu s tem poslovníkom.

25. člen (korespondenčna seja)

(1) Ko gre za zadevo, o kateri je mogoče odločati na način, kot je določen za izvedbo korespondenčne seje, se lahko skliče korespondenčna seja.

(2) Na korespondenčni seji svet odloča o zadevah, v katerih je za glasovanje mogoče postaviti jasno in nedvoumno vprašanje oziroma predlog sklepa. Na korespondenčni seji ni mogoče odločati o proračunu občine in o zaključnem računu proračuna občine, o statutu občine, o poslovníku sveta ter o odlokih, s katerimi se predpisujejo občinski davki in druge datjave.

(3) Korespondenčna seja se skliče z vabilom s predlogom dnevnega reda, kateremu je priloženo gradivo in predlagani sklepi, ter obrazložitev vzroka za izvedbo takšne seje, kar se članom sveta posreduje v skladu s tretjim odstavkom 23. člena tega poslovnika. Sklic seje mora vsebovati tudi rok trajanja seje (točen datum in čas trajanja seje, to je, do katere ure se šteje čas trajanja seje).

(4) Člani sveta glasujejo tako, da svojo odločitev sporočijo po telefonu ali po elektronski pošti.

(5) Korespondenčna seja se ne izvede, če več kot četrtina vseh članov sveta glasuje proti njeni izvedbi. V takšnem primeru se skliče redna ali izredna seja sveta.

(6) Če se korespondenčna seja izvede, je sklepčna, če je bilo vabilo poslano vsem članom sveta, od katerih je njegov prejem potrdila večina vseh članov sveta.

(7) Predlog sklepa je sprejet, če je za sklep glasovala večina opredeljenih glasov članov sveta, ki so potrdili prejem vabila, oziroma drugačna predpisana večina članov sveta.

(8) Poimenski seznam članov sveta, ki glasujejo »ZA« ali »PROTI« izvedbi korespondenčne seje, pripravi uslužbenec občinske uprave, ki na seznamu evidentira odločitev posameznega člana sveta. Če se korespondenčna seja izvede, se na isti seznam evidentira potrditev prejema vabil članov sveta, oziroma sklepčnost korespondenčne seje, ter odločitev »ZA« ali »PROTI« posameznega člana sveta o predlogu sklepa.

(9) Izpolnjeni seznam iz prejšnjega odstavka se najkasneje naslednji delovni dan po izvedeni korespondenčni seji pošlje z elektronsko pošiljko članom sveta z opozorilom, naj morebitne pripombe na svoje glasovanje oziroma posledično na ugotovljeni rezultat glasovanja podajo v roku 24 ur, kajti v nasprotnem primeru se bo štelo, da nimajo pripomb.

(10) O korespondenčni seji se vodi zapisnik, v katerem se navede tudi vzrok za izvedbo takšne seje. Zapisnik mora poleg sestavin, določenih s tem poslovníkom, vsebovati še podatke o tem, koliko članov sveta je glasovalo za predlog in koliko proti predlogu, rezultat glasovanja in sklep, ki je bil sprejet. Potrditev predloga zapisnika korespondenčne seje se uvrsti na prvo naslednjo redno sejo sveta.

(11) Za korespondenčno sejo članu sveta ne pripadajo prejemki iz šestega odstavka 14. člena tega poslovnika.

26. člen (slavnostna seja)

(1) Na slavnostni seji se svet sestane ob občinskem prazniku in ob drugih svečanih priložnostih.

(2) Za izvedbo slavnostne seje se ne uporabljajo določila tega poslovnika, ampak se jo praviloma izvede kot slavnostno prireditev.

(3) Za slavnostno sejo članu sveta ne pripadajo prejemki iz šestega odstavka 14. člena tega poslovnika.

27. člen (predlog dnevnega reda)

(1) Predlog dnevnega reda seje sveta pripravi župan.

(2) Predlog dnevnega reda predlaga najmanj četrtina članov sveta v primerih, ko ti člani sveta zahtevajo sklic seje. Župan lahko predlagani dnevni red dopolni še z novimi točkami.

(3) Posamezne točke dnevnega reda lahko predlagajo posamezni člani sveta in delovna telesa sveta.

(4) Predlog dnevnega reda pripravi najmanj četrtina članov sveta v primeru, ko ti člani sveta sami skličejo sejo sveta.

(5) V predlog dnevnega reda seje sveta se lahko uvrstijo le točke, za katere obravnavo so izpolnjeni pogoji, ki so določeni s tem poslovníkom.

(6) Na dnevni red ni mogoče uvrstiti akta, če še ni končan postopek o aktu z enako ali podobno vsebino.

(7) Na dnevni red se prednostno uvrstijo splošni akti občine, med njimi tisti, ki so pripravljani za drugo obravnavo.

(8) Na dnevni red se ne morejo uvrstiti zadeve:
– glede katerih se članom sveta ne predloži gradiva,
– če gradiva ne obravnava pristojno delovno telo sveta, razen v naslednjih primerih: če svet odloči, da se zadevo kljub temu uvrsti na dnevni red; če delovno telo še ni ustanovljeno, pa je obravnava na seji sveta nujna; če nobeno delovno telo ni matično.

(9) O sprejemu dnevnega reda svet odloči na začetku seje.

28. člen

(predhodna obravnava gradiva)

V zvezi s pripravo gradiv za seje sveta se župan lahko posvetuje z osebami, za katere oceni, da bodo prispevale k oblikovanju gradiv in predlaganju ustreznih rešitev.

29. člen

(vodenje seje)

(1) Sejo sveta vodi župan, ali pa za vodenje pooblasti podžupana ali drugega člana sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči). Če župan ni prisoten na seji sveta, ga je predsedujoči dolžan obvestiti o vsebini obravnave, ki jo je svet opravil in o sklepih, ki jih je svet sprejel.

(2) Če nastopijo razlogi, zaradi katerih predsedujoči ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi najstarejši član sveta.

(3) Pri izvedbi tehničnih opravil v zvezi z vodenjem seje predsedujočemu pomaga direktor ali drugi uslužbenec občinske uprave.

30. člen

(poročevalci)

(1) Na seje sveta se vabijo poročevalci za posamezne točke dnevnega reda, ki jih določi župan oziroma direktor občinske uprave ali drug sklicatelj seje sveta.

(2) Vabilo se pošlje tudi vsem, katerih navzočnost je, glede na dnevni red seje, potrebna.

31. člen

(javnost seje)

(1) Javnost seje se zagotavlja z navzočnostjo občanov in predstavnikov medijev na sejah sveta.

(2) Predstavnike medijev v občini in občane se o seji obvesti z objavo vabila, ki mu je priloženo gradivo za sejo. Objava se opravi vsaj 7 dni pred sejo na spletni strani občine v katalogu informacij javnega značaja. Medijem, ki so prisotni na območju občine, se pošlje še obvestilo o seji po elektronski pošti.

(3) Predsedujoči mora poskrbeti, da ima javnost v prostoru, v katerem poteka seja sveta, primeren ločen del prostora, da lahko spremlja delo sveta ter pri tem ne moti njegovega dela.

(4) Predstavniki medijev lahko zvočno in slikovno snemajo posamezne dele seje, razen če svet ne odloči drugače. O zahtevi občana za snemanje posameznih delov seje odloči svet.

(5) Če občan, ki spremlja sejo, ali predstavnik medija moti delo sveta, ga predsedujoči najprej opozori, če tudi po opozorilu ne neha motiti dela sveta, ga odstrani iz prostora, v katerem poteka seja.

(6) Javnosti niso dostopni dokumenti in gradivo za seje sveta, ki vsebuje zaupne podatke.

32. člen

(izključitev javnosti)

(1) Predsedujoči lahko predlaga svetu, da s sklepom zapre sejo za javnost v celoti ali ob obravnavi posamezne točke dnevnega reda, če bo obravnavano gradivo, ki vsebuje zaupne podatke.

(2) Svet lahko sklene, da bo seja ali del seje potekal brez navzočnosti javnosti, tudi če ne obravnava gradiva, ki vsebuje zaupne podatke, kadar je utemeljeno pričakovati, da bodo v razpravi lahko sprožena vprašanja v zvezi s temi podatki, ali če obravnava posebej občutljive zadeve, pri katerih bi prisotnost javnosti ovirala delo sveta.

(3) Kadar svet sklene, da bo izključil javnost, oziroma da bo katero izmed točk dnevnega reda obravnaval brez navzočnosti javnosti, odloči tudi, kdo je lahko poleg župana, predsedujočega in članov sveta navzoč na seji.

4.2. Potek seje

33. člen

(ugotavljanje sklepčnosti)

(1) Ko predsedujoči začne sejo, obvesti svet, kdo izmed članov sveta mu je sporočil, da se seje ne more udeležiti.

(2) Predsedujoči nato ugotovi, ali je svet sklepčen. Predsedujoči obvesti svet tudi o tem, kdo je k posamezni točki dnevnega reda povabljen na sejo.

(3) Na začetku seje lahko predsedujoči poda pojasnila v zvezi z delom na seji in drugimi vprašanji.

34. člen

(dnevni red)

(1) Svet na začetku seje določi dnevni red.

(2) Pri določanju dnevnega reda svet najprej odloča o predlogih, da se posamezne zadeve umaknejo z dnevnega reda, nato o predlogih, da se dnevni red razširi, nato o predlogih za skrajšanje rokov, združitve obravnav ali hitri postopek ter o spremembi vrstnega reda obravnave posameznih točk.

(3) Predlagatelj točke dnevnega reda lahko točko sam umakne vse do glasovanja o dnevnem redu. O predlagateljevem umiku točke svet ne razpravlja in ne glasuje. Kadar predlaga umik točke dnevnega reda oseba, ki ni predlagatelj točke, svet o tem razpravlja in glasuje.

(4) Predlog za razširitev dnevnega reda se lahko sprejme, če so razlogi za uvrstitev predlagane točke na dnevni red nastali po sklicu seje, ali zaradi drugih utemeljenih razlogov, in če je bilo članom sveta posredovano gradivo, ki je podlaga za uvrstitev točke na dnevni red. O predlogu za razširitev dnevnega reda lahko poda mnenje občinska uprava. O predlogu za razširitev dnevnega reda svet razpravlja in glasuje.

(5) Po sprejetih posameznih odločitvah iz drugega odstavka tega člena da predsedujoči na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

35. člen

(vrstni red obravnave točk dnevnega reda)

(1) Posamezne točke dnevnega reda se obravnavajo po sprejetem vrstnem redu.

(2) Med sejo lahko svet izjemoma spremeni vrstni red obravnave posameznih točk dnevnega reda, če med potekom seje nastopijo okoliščine, zaradi katerih je potrebno posamezno gradivo obravnavati pred točko dnevnega reda, na katero je uvrščeno. Spremembo vrstnega reda obravnave je potrebno obrazložiti.

36. člen

(sprejem zapisnika prejšnje seje in poročila o izvajanju sklepov prejšnje seje)

(1) Na vsaki redni seji, razen na konstitutivni, svet pod prvo točko dnevnega reda obravnava in odloča o:

– potrditvi zapisnika prejšnje redne seje in zapisnikov vseh vmesnih izrednih oziroma korespondenčnih sej sveta,
– potrditvi poročila o izvajanju sklepov prejšnje redne seje in poročila o izvajanju sklepov, sprejetih na vseh vmesnih izrednih oziroma korespondenčnih sejah sveta.

(2) Član sveta lahko da pripombe k predlogu zapisnika prejšnje seje in zahteva, da se zapisnik ustrezno spremeni ali dopolni. O utemeljenosti zahtevanih sprememb ali dopolnitev predloga zapisnika prejšnje seje odloči svet.

(3) Zapisnik prejšnje seje svet lahko sprejme z ugotovitvijo, da nanj niso bile podane pripombe, lahko pa ga sprejme ustrezno spremenjen in dopolnjen s sprejetimi pripombami.

(4) Poročilo o izvajanju sklepov prejšnje seje svet lahko sprejme v predloženem besedilu, lahko pa ga sprejme ustrezno spremenjeno oziroma dopolnjeno, ali pa ga zavrne in zahteva, da župan oziroma občinska uprava do naslednje seje popravi poročilo. Sestavni del poročila so tudi odgovori na vprašanja in pobude članov sveta, ki so bili postavljeni na prejšnji seji, pa nanje ni bil dan ustni odgovor na prejšnji seji, ali pa član sveta s podanim odgovorom ni bil zadovoljen. Če odgovor še vedno ni pripravljen, je v poročilu v zvezi s tem treba podati pojasnilo. Poročilo se priloži tudi zapisnik seje, ki ga je svet potrdil na prejšnji seji.

37. člen

(obrazložitev in razprava)

(1) Župan, drug predlagatelj ali poročevalec poda na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda obrazložitev vsebine obravnavane točke. Obrazložitev sme trajati največ 15 minut. Župan, drug predlagatelj ali poročevalec po potrebi pojasnjuje vsebino obravnavane točke tudi med potekom razprave.

(2) Če župan ni predlagatelj, poda župan ali podžupan oziroma direktor občinske uprave mnenje k obravnavani zadevi.

(3) Za obrazložitvijo dobi besedo predsednik delovnega telesa sveta, ki je zadevo obravnavalo.

(4) Zatem dobijo besedo člani sveta po vrstnem redu, kakor so se priglasili k razpravi. Predsedujoči predhodno najavi razpravljavca z imenom in priimkom in mu da besedo. Razpravljavci se lahko prijavijo k razpravi od začetka do konca razprave o posamezni točki.

(5) Razpravljavec lahko govori o istem vprašanju le enkrat, v trajanju največ 5 minut. Pravico ima do 2 replik, od katerih vsaka lahko traja največ 2 minuti. Če je bil v predhodni razpravi posebej imenovan ali pozvan, ima pravico do še 1 dodatne replike, ki sme trajati največ 2 minuti.

(6) Ko je vrstni red priglasenih razpravljavcev izčrpan, predsedujoči vpraša, ali želi še kdo razpravljati. Dodatne razprave lahko trajajo le po 3 minute. Če je v zvezi z obravnavano zadevo na seji prisotna tudi tretja oseba, ji lahko na njeno zahtevo predsedujoči da besedo.

(7) Če član sveta zahteva besedo, da bi opozoril na napako, ali popravil navedbo, ki po njegovem mnenju ni točna in je povzročila nesporazum ali izrazi potrebo po osebnem pojasnilu, mu da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Pri tem se mora član omejiti na pojasnilo in njegova razprava ne sme trajati več kot 5 minut.

38. člen

(opomin)

(1) Razpravljavec sme govoriti le o vprašanju, ki je na dnevnem redu in o katerem teče razprava, h kateri je predsedujoči pozval.

(2) Če se razpravljavec ne drži dnevnega reda ali prekorači čas za razpravo, ga predsedujoči opomni. Če se tudi po opominu ne drži dnevnega reda oziroma nadaljuje z razpravo, mu predsedujoči lahko vzame besedo.

39. člen

(kršitve poslovnika)

(1) Članu sveta, ki želi govoriti o kršitvi poslovnika ali o kršitvi dnevnega reda, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Njegova razprava ne sme trajati več kot 5 minut.

(2) Nato poda predsedujoči pojasnilo glede kršitve poslovnika ali dnevnega reda. Če član sveta ni zadovoljen s pojasnilom, odloči svet o tem vprašanju brez razprave.

40. člen

(zaključitev razprave, prekinitve dela sveta)

(1) Ko predsedujoči ugotovi, da ni več priglasenih k razpravi, zaključi razpravo o posamezni točki dnevnega reda. Če je na podlagi razprave treba pripraviti predloge za odločitev ali stališča, se razprava o taki točki dnevnega reda prekine in nadaljuje po predložitvi teh predlogov.

(2) Predsedujoči lahko med sejo prekine delo sveta tudi, če je to potrebno zaradi odmora, priprave predlogov po zaključeni razpravi, potrebe po posvetovanjih, pridobitvi dodatnih strokovnih mnenj ali če to zahtevata najmanj 2 svetnika zaradi posvetovanja v skupini oziroma zaradi odmora. V primeru prekinitve predsedujoči določi, kdaj se bo seja nadaljevala.

(3) Predsedujoči prekine delo sveta, če ugotovi, da seja ni več sklepčna, če so potrebna posvetovanja v delovnem telesu sveta in v drugih primerih, ko tako sklene svet. Če je delo sveta prekinjeno zato, ker seja ni več sklepčna, sklepčnosti pa ni niti v nadaljevanju seje, predsedujoči sejo konča.

41. člen

(začetek seje in odmor)

(1) Seje sveta se praviloma sklicujejo v popoldanskem času.

(2) Predsedujoči odredi 15 minutni odmor po treh urah neprekinjenega dela, oziroma po potrebi.

(3) Odmor lahko predsedujoči odredi tudi na obrazložen predlog člana sveta, župana ali predlagatelja, če je to potrebno zaradi priprave amandmajev, mnenj, stališč, dodatnih obrazložitev ali odgovorov oziroma pridobitve zahtevanih podatkov. Odmor lahko traja največ 30 minut, odredi pa ga lahko pred oziroma v okviru posamezne točke največ dvakrat.

(4) Če kdo od upravičencev predlaga dodatni odmor po izčrpanju možnosti iz prejšnjega odstavka, svet odloči, ali se lahko odredi odmor ali pa se seja prekine in nadaljuje drugič.

42. člen

(preložitev razprave oziroma odločanja)

(1) Če svet o zadevi, ki jo je obravnaval, ni končal razprave ali če ni pogojev za odločanje, ali če svet o zadevi ne želi odločiti na isti seji, se razprava oziroma odločanje o zadevi preloži na eno izmed naslednjih sej. Preložitev lahko predlaga najmanj četrtnina članov sveta ali predlagatelj obravnavane zadeve. Enako lahko svet odloči, če časovno ni uspel obravnavati vseh točk dnevnega reda.

(2) Ko so vse točke dnevnega reda izčrpane, je seja sveta končana.

4.3. Vzdrževanje reda na seji

43. člen

(red na seji)

(1) Za red na seji skrbi predsedujoči. Na seji sveta ne sme nihče govoriti, dokler mu predsedujoči ne da besede.

(2) Predsedujoči skrbi, da govornika nihče ne moti med govorom. Govornika lahko opomni na kršenje poslovnika le predsedujoči.

(3) Vsi udeleženci seje sveta si morajo prizadevati, da seja poteka v duhu strpnosti in kulturnega dialoga.

44. člen

(ukrepi za zagotovitev reda na seji)

(1) Predsedujoči lahko zaradi kršitve reda na seji sveta izreče naslednje ukrepe:

- opomin,
- odvzem besede.

(2) Svet lahko na predlog predsedujočega odloči, da se člana sveta ali razpravljavca zaradi kršitve reda na seji odstrani s seje ali z dela seje.

(3) Opomin se lahko izreče članu sveta, če govori, čeprav ni dobil besede, če sega razpravljavcu v besedo ali če na kak drug način krši red na seji.

(4) Odvzem besede se lahko izreče razpravljavcu, če s svojim govorom na seji krši red in določbe tega poslovnika in je bil na tej seji že dvakrat opomnjen, naj spoštuje red in določbe tega poslovnika. Zoper odvzem besede član sveta lahko ugovarja. O ugovoru odloči svet brez razprave.

(5) Člana sveta oziroma razpravljavca se lahko odstrani s seje ali z dela seje, če kljub opominu ali odvzemu besede krši red na seji, tako da onemogoča delo sveta. Član sveta oziroma razpravljavec, ki mu je izrečen ukrep odstranitve s seje ali z dela seje, mora takoj zapustiti prostor, v katerem je seja.

(6) Če je članu sveta izrečen ukrep odstranitve s seje ali z dela seje, mu prejemki iz šestega odstavka 14. člena tega poslovnika ne pripadajo.

(7) Predsedujoči lahko odredi, da se odstrani s seje in iz poslojpa, v katerem je seja, vsak drug udeleženec, ki krši red na seji, oziroma s svojim ravnanjem onemogoča nemoten potek seje.

(8) Če je red hudo kršen, lahko predsedujoči odredi, da se odstranijo vsi poslušalci.

(9) Če predsedujoči z rednimi ukrepi ne more ohraniti reda na seji sveta, jo prekine.

4.4. Sklepčnost in odločanje na seji sveta

45. člen

(sklepčnost)

(1) Svet veljavno odloča, oziroma sklepa, če je na seji navzoča večina vseh članov sveta.

(2) Kadar je za sprejem odločitve potrebna dvotretjinska večina vseh članov sveta, svet veljavno odloča oziroma sklepa, če je pri točki, za katero se takšna večina zahteva, navzočih najmanj dve tretjini vseh članov sveta.

(3) Navzočnost se ugotavlja na začetku seje, pred vsakim glasovanjem in na začetku nadaljevanja seje po odmoru oziroma prekinitvi.

(4) Za sklepčnost je odločilna dejanska navzočnost članov sveta v sejni sobi in se ugotavlja na način, kot velja za glasovanje (glasovalna naprava, dvig rok, poimensko glasovanje). Praviloma se sklepčnost ugotavlja z uporabo glasovalne naprave, o vsakem drugačnem načinu ugotavljanja sklepčnosti odloči predsedujoči. Preverjanje sklepčnosti lahko zahteva vsak član sveta ali predsedujoči kadarkoli.

(5) Zaradi zagotovitve podlage za izplačilo prejemkov iz šestega odstavka 14. člena tega poslovnika člani sveta svojo navzočnost potrdijo s svojimi podpisi na listi navzočnosti, na kateri se z uro in točko dnevnega reda evidentira tudi vsak poznejši prihod ali predčasen odhod posameznega člana sveta.

46. člen

(odločanje na seji sveta)

Predlagana odločitev je sprejeta, če je na sklepni seji za odločitev glasovala večina opredeljenih glasov navzočih članov, oziroma drugačna večina, če tako določa zakon.

47. člen

(glasovanje)

(1) Svet praviloma odloča z javnim glasovanjem. Javno glasovanje se opravi z uporabo glasovalne naprave, izjemoma pa tudi z dvigom rok, ali s poimenskimi glasovanjem. Člani sveta glasujejo z dvigom rok, če tako odloči predsedujoči. Poimensko glasujejo člani sveta, če svet tako odloči na predlog predsedujočega ali najmanj četrtine vseh članov sveta.

(2) S tajnim glasovanjem lahko svet odloča, če tako sklepe pred odločanjem o posamezni zadevi oziroma vprašanju.

Predlog za tajno glasovanje lahko da predsedujoči ali najmanj četrtina vseh članov sveta. S tajnim glasovanjem svet odloča tudi v primeru, če tako določa ta poslovnik ali drugi predpis.

(3) Glasovanje se opravi po končani razpravi o predlogu, o katerem se odloča. Predsedujoči pred vsakim glasovanjem prebere predlagano besedilo.

(4) Član sveta ima pravico obrazložiti svoj glas, oziroma glasove članov svoje svetniške skupine, razen če ta poslovnik ne določa drugače. Obrazložitev glasu se v okviru posameznega glasovanja dovoli le enkrat in sme trajati največ 2 minuti.

(5) Predsedujoči oziroma direktor ali drugi uslužbenec občinske uprave po vsakem opravljenem glasovanju ugotovi in objavi izid glasovanja.

48. člen

(javno glasovanje)

(1) Vsak član sveta glasuje o isti odločitvi samo enkrat, razen če je glasovanje v celoti ponovljeno.

(2) Člani sveta glasujejo z uporabo glasovalne naprave tako, da pritisnejo na tipko, označeno z »ZA« ali na tipko, označeno s »PROTI« na glasovalni napravi. Člani sveta, ki se ob evidentiranju prisotnosti pri posamezni točki ne prijavijo, ne morejo glasovati.

(3) Člani sveta glasujejo z dvigom rok tako, da najprej dvignejo roko »ZA« sprejem predlagane odločitve, potem pa dvignejo roko »PROTI« sprejemu predlagane odločitve. Predsedujoči lahko odloči, da zaradi transparentnosti glasovanja dvignejo zeleni ali rdeči karton, pri čemer zeleni karton pomeni »ZA«, rdeči pa »PROTI«.

(4) Pri poimenskem glasovanju predsedujoči pozove člane sveta k glasovanju po abecednem redu njihovih priimkov tako, da pokliče priimek in ime posameznega člana sveta. Član sveta glasuje tako, da glasno izjavi »ZA« ali »PROTI« ali izjavi, da ne bo glasoval. O poimenskem glasovanju se piše zaznamek tako, da se pri vsakem članu sveta zapiše, kako je glasoval, ali pa se zabeleži njegova odsotnost. Zaznamek je sestavni del zapisnika seje.

49. člen

(tajno glasovanje)

(1) Tajno se glasuje z glasovnicami.

(2) Tajno glasovanje vodi in ugotavlja izid 3-članska komisija, ki jo vodi predsedujoči. Dva člana določi svet na predlog predsedujočega. Administrativno-tehnična opravila v zvezi s tajnim glasovanjem opravlja uslužbenec občinske uprave, ki ga določi direktor občinske uprave.

(3) Za glasovanje se natisne toliko enakih glasovnic, kot je članov sveta. Glasovnice morajo biti overjene z žigom, ki ga uporablja svet. Glasovnica mora vsebovati navodilo za glasovanje.

(4) Pred začetkom glasovanja določi predsedujoči čas začetka in konca glasovanja. Ob izteku tega časa predsedujoči zaključuje glasovanje.

(5) Komisija vroči glasovnice članom sveta in sproti evidentira, kateri član je prejel glasovnico, kar član sveta potrdi tudi s svojim podpisom na evidenčnem listu. Pri tajnem glasovanju se za navzoče štejejo člani sveta, ki so prevzeli glasovnice.

(6) Glasuje se v prostoru, ki je določen za glasovanje in v katerem je zagotovljena tajnost glasovanja.

(7) Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in praviloma opredeljuje »ZA« in »PROTI«. »ZA« je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, »PROTI« pa na levi. Član sveta glasuje tako, da se obkroži besedo »ZA« ali besedo »PROTI«.

(8) Ko član sveta izpolni glasovnico, jo odda v glasovalno skrinjico.

(9) Vsebinsko glasovnic za volitve, imenovanja in razrešitve določa ta poslovnik v delu, v katerem ureja volitve in imenovanja.

50. člen

(izid tajnega glasovanja)

(1) Ko je tajno glasovanje zaključeno, se komisija umakne, da ugotovi izid glasovanja in sestavi poročilo o izidu glasovanja.

(2) Poročilo o izidu glasovanja vsebuje podatke o:

- datumu in številki seje sveta,
- predmetu glasovanja,
- sestavi glasovalne komisije s podpisi njenih članov,
- številu razdeljenih glasovnic,
- številu oddanih glasovnic,
- številu neveljavnih glasovnic,
- številu veljavnih glasovnic,
- številu glasov »ZA« in številu glasov »PROTI«, oziroma

kadar se pri volitvah ali imenovanjih glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, število glasov, ki so jih dobili posamezni kandidati, – ugotovitev, da je predlog izglasovan ali da ni izglasovan s predpisano večino, oziroma, kadar se pri volitvah ali imenovanjih glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, kateri kandidat je izvoljen ali imenovan.

(3) Poročilo o izidu glasovanja podpišejo člani komisije.

(4) Predsedujoči takoj po ugotovitvi rezultatov objavi izid glasovanja na seji sveta.

51. člen

(ponovitev glasovanja)

(1) Če član sveta z obrazloženim ugovorom ugovarja poteku glasovanja ali ugotovitvi izida glasovanja, se glasovanje lahko ponovi. Ugovor mora biti podan med glasovanjem ali takoj po glasovanju, pred prehodom na novo točko dnevnega reda. Član sveta je dolžan spremljati evidentiranje njegovega glasu na glasovalni napravi in, če je le mogoče, že med glasovanjem opozoriti na to, da njegov glas ni pravilno zabeležen.

(2) O ponovitvi glasovanja odloči svet brez razprave na predlog člana sveta, ki ugovarja poteku ali ugotovitvi izida glasovanja, ali na predlog predsedujočega.

(3) Če je izid glasovanja nejasen, o ponovitvi glasovanja odloči predsedujoči.

4.5. Zapisnik seje sveta

52. člen

(vsebina zapisnika seje sveta)

(1) O vsaki seji sveta se piše zapisnik.

(2) Zapisnik obsega glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o navzočnosti članov sveta na seji in ob posameznem glasovanju, o odsotnosti članov sveta, o udeležbi vabljenih, predstavnikov javnosti in občanov na seji, o sprejetem dnevnem redu, o imenih razpravljavcev in povzetkih njihovih razprav, o predlogih sklepov, o izidih glasovanja o posameznih predlogih in o sklepih, ki so bili sprejeti, o vseh postopkovnih odločitvah predsedujočega in sveta ter o stališčih statutarno pravne komisije o postopkovnih vprašanjih in o vprašanjih ter pobudah članov sveta, postavljenih v okviru posebne točke, ter odgovorov nanje. Zapisniku je treba predložiti original vabila in gradivo, ki je bilo predloženo oziroma obravnavano na seji.

53. člen

(vodenje zapisnika seje sveta)

(1) Za zapisnik seje sveta skrbi direktor občinske uprave, ki za njegovo vodenje pooblasti uslužbenca občinske uprave.

(2) Predlog zapisnika podpišeta predsedujoči, ki je sejo vodil in direktor občinske uprave, oziroma pooblaščen uslužbenec, ki je vodil zapisnik.

(3) Predlog zapisnika se v sklopu gradiva za prvo naslednjo redno sejo sveta pod točko, ki obravnava sprejem zapisnika prejšnje seje objavi na spletnih straneh občine. Po njegovi potrditvi na naslednji redni seji sveta postane dokončen, in se objavi na spletnih straneh občine v sklopu gradiva za naslednjo

redno sejo sveta pod točko, ki obravnava sprejem poročila o izvajanju sklepov prejšnje seje.

(4) Če zaradi utemeljenih razlogov predloga zapisnika ni mogoče pripraviti za prvo naslednjo redno sejo sveta, se ga pripravi za redno sejo, ki sledi tej seji.

(5) Predlog zapisnika nejavne seje oziroma tisti del predloga zapisnika, ki je bil voden na nejavnem delu seje sveta, se ne prilaga v gradivo za redno sejo sveta in se ne objavlja. Člane sveta s predlogom zapisnika pred njegovo potrditvijo seznanjajo predsedujoči.

54. člen

(zvočno snemanje ter zvočno in slikovno javno predvajanje seje sveta)

(1) Seja sveta se zvočno snema, razen če to ni mogoče zaradi tehničnih razlogov. Zvočni posnetek seje služi za namen priprave zapisnika seje in za naknadno preverjanje dejanskega poteka seje ter vsebine izjav udeležencev seje.

(2) Občinska uprava lahko pripravi dobesedni zapisnik seje sveta, ki je prepis zvočnega posnetka seje sveta (magnetogram), in se hrani v sejnem dosjeju, skupaj z zapisnikom seje in sejnimi gradivom.

(3) Po predhodni odločitvi sveta se lahko zvočno snema tudi nejavno sejo ali del nejavne seje.

(4) Dostop do zvočnega posnetka se dovoli v skladu z zakonom ali drugim predpisom, ki ureja to področje, pri čemer lahko član sveta zahteva tudi, da se za posamezno točko dnevnega reda pripravi magnetogram.

(5) Seja sveta se po predhodni odločitvi sveta lahko zvočno in slikovno javno predvaja.

(6) Mediji lahko, v zvezi s četrtem odstavkom 31. člena tega poslovnika, zvočno in slikovno predvajajo posamezne dele seje, razen če svet ne odloči drugače.

55. člen

(ravnanje z gradivom sveta)

(1) Izvirniki odlokov, splošnih in drugih aktov sveta, zapisniki sej ter vse sejno gradivo sveta in njegovih delovnih teles se kot trajno gradivo hrani v stalni zbirki dokumentarnega gradiva občinske uprave. Zvočni posnetki sej sveta niso trajno gradivo. Hranijo se 8 let.

(2) Arhiviranje dokumentarnega gradiva opravlja občinska uprava v skladu z zakonom in splošnimi akti, ki urejajo upravno poslovanje.

(3) Ravnanje z gradivom sveta, ki je zaupne narave, oziroma vsebuje zaupne podatke, določi svet na podlagi zakona s posebnim aktom.

4.6. Organizacijsko, strokovno in administrativno delo za svet

56. člen

(organizacijsko, strokovno in administrativno delo za svet)

(1) Za organizacijsko, strokovno in administrativno delo za svet in za delovna telesa sveta je odgovoren direktor občinske uprave.

(2) Direktor občinske uprave organizira strokovno in tehnično pripravo gradiv za potrebe sveta in lahko določi uslužbenca občinske uprave, ki pomaga pri pripravi in vodenju sej ter opravlja druga opravila, potrebna za nemoteno delo sveta in njegovih delovnih teles, če ni za to s sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določeno posebno delovno mesto.

4.7. Delovna telesa sveta

57. člen

(komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja)

(1) Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je stalno delovno telo sveta. Ima 5 članov, ki so imenovani izmed članov sveta. Delo komisije vodi predsednik.

(2) Komisija opravlja naslednje naloge:

- svetu predlaga kandidate za člane delovnih teles sveta in za člane drugih organov, ki jih imenuje svet,
- svetu pripravi predlog za podelitev občinskih priznanj,
- svetu ali županu daje pobude oziroma predloge odločitev v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini, ki so v pristojnosti sveta,
- obravnava vse druge predloge in vprašanja v zvezi z volitvami, imenovanji in razrešitvami, ki so v pristojnosti sveta, in daje svetu ustrezne predloge,
- pripravlja predloge odločitev sveta v zvezi s plačili za opravljanje funkcije in drugimi prejemki občinskih funkcionarjev, članov občinskih organov in delovnih teles ter drugih organov, in izvršuje sprejete odločitve sveta,
- opravlja naloge po zakonu, ki ureja preprečevanje korupcije,
- opravlja naloge po zakonu, ki ureja lokalne volitve,
- izdaja akte v zvezi s pravicami in obveznostmi funkcionarjev,
- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev, ki se nanašajo na organizacijo občinske uprave,
- opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,
- opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

58. člen

(stalna in občasna delovna telesa sveta)

(1) Svet ustanovi komisije in odbore kot svoja stalna delovna telesa, lahko pa ustanovi tudi komisije in odbore kot svoja občasna delovna telesa. Organizacijo, delovno področje in način imenovanja stalnih delovnih teles občinskega sveta določa ta poslovnik. Občasna delovna telesa ustanovi svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

(2) Delovna telesa v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem poslovnikom obravnavajo zadeve iz pristojnosti sveta ter dajejo svetu mnenja in predloge ter vlagajo amandmaje.

(3) Delovna telesa v skladu s tem poslovnikom predlagajo svetu v sprejem odloke in druge akte iz njihove pristojnosti, razen proračuna občine in zaključnega računa proračuna občine in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme svet na predlog župana.

(4) Če delovno telo pri obravnavi posamezne vloge ali pobude ugotovi, da vloga ali pobuda ni primerna za obravnavo na svetu, zaključi postopek obravnave in to sporoči vlagatelju.

59. člen

(stalna delovna telesa)

Stalna delovna telesa sveta so:

- statutarno pravna komisija,
- komisija za vloge in pobude občanov,
- odbor za finance in premoženjske zadeve,
- odbor za gospodarstvo in gospodarske javne službe,
- odbor za urejanje prostora in varstvo okolja,
- odbor za družbene zadeve,
- komisija za kmetijstvo.

60. člen

(statutarno pravna komisija)

(1) Statutarno pravna komisija sveta ima 5 članov, od katerih so 3 imenovani izmed članov sveta, 2 pa izmed drugih občanov. Delo komisije vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Komisija opravlja naslednje naloge:

- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede sprejema statuta občine in poslovnika sveta ter njihovih sprememb oziroma dopolnitev,
- predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,
- pripravi predlog in predlaga svetu v sprejem obvezno razlago določb splošnih aktov občine,

– pripravi uradna prečiščena besedila splošnih aktov občine in jih predlaga svetu v sprejem,

– na predlog sveta obravnava odloke in druge akte, ki jih sprejema svet in daje v zvezi z njimi svetu mnenja in predloge,

– daje svetu mnenja glede skladnosti obravnavanih predlogov aktov z ustavo, zakoni in statutom občine ter glede medsebojne skladnosti z drugimi veljavnimi akti občine,

– opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,

– opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

(3) Statutarno pravna komisija razlaga poslovnik sveta med dvema sejama sveta ali v času seje, če tako zahteva predsedujoči sveta.

61. člen

(komisija za vloge in pobude občanov)

(1) Komisija za vloge in pobude občanov ima 3 člane, od katerih sta 2 imenovana izmed članov sveta, 1 pa izmed drugih občanov. Delo komisije vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Komisija opravlja naslednje naloge:

– obravnava vloge in pobude, ki so naslovljene na svet, in so izven pristojnosti drugih delovnih teles sveta,

– obravnava in daje mnenja o prejetih razvojno naravnanih pobudah,

– obravnava in daje mnenja o razvojno naravnanih pobudah v postopku priprave proračuna občine,

– daje svetu mnenja ter predloge odločitev za tiste vloge in pobude, za katere oceni, da sodijo v pristojnost sveta,

– pridobiva podatke in obvestila zaradi preverjanja utemeljenosti prejetih vlog in pobud,

– v okviru svoje pristojnosti pomaga pobudnikom pri iskanju ustreznih rešitev,

– obravnava in predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,

– opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,

– opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

62. člen

(odbor za finance in premoženjske zadeve)

(1) Odbor za finance in premoženjske zadeve ima 5 članov, od katerih so 3 imenovani izmed članov sveta, 2 pa izmed drugih občanov. Delo odbora vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Odbor opravlja naslednje naloge:

– obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede sprejema proračuna občine in zaključnega računa proračuna občine,

– v okviru svojih pristojnosti spremlja in daje mnenje k izvrševanju proračuna občine,

– obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev k odlokom, s katerimi občina predpisuje svoje davke ter spremlja izvajanje teh odlokov,

– obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev v zvezi z ravnanjem s finančnim in stvarnim premoženjem občine ter z njegovim obremenjevanjem,

– obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev v zvezi z zadolževanjem, upravljanjem z dolgovi in izdajanjem poroštev,

– obravnava in predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,

– na zahtevo sveta daje mnenja glede vprašanj s področja financ in premoženjskih zadev iz pristojnosti občine in krajevnih skupnosti,

– opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,

– opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

63. člen

(odbor za gospodarstvo in gospodarske javne službe)

(1) Odbor za gospodarstvo in gospodarske javne službe ima 5 članov, od katerih so 3 imenovani izmed članov sveta, 2 pa izmed drugih občanov. Delo odbora vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Odbor opravlja naslednje naloge:

- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede sprejema aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine s področja gospodarstva in gospodarskih javnih služb,
- obravnava vprašanja s področja izvajanja investicij, kmetijstva, turizma, drobnega gospodarstva in obrti, ter daje v zvezi s tem svetu mnenja in predloge odločitev,
- obravnava in predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,
- na zahtevo sveta daje mnenja in predloge odločitev glede posameznih vprašanj s področja gospodarstva,
- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev iz svoje pristojnosti glede sprejema proračuna občine in zaključnega računa proračuna občine,
- opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,
- opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

64. člen

(odbor za urejanje prostora in varstvo okolja)

(1) Odbor za urejanje prostora in varstvo okolja ima 5 članov, od katerih so 3 imenovani izmed članov sveta, 2 pa izmed drugih občanov. Delo odbora vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Odbor opravlja naslednje naloge:

- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede vodenja politike prostorskega razvoja občine in spremlja njeno izvajanje,
- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede sprejema aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine s področja urejanja prostora in varstva okolja,
- obravnava in predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,
- oblikuje mnenja k izjemnim posegom v prostor za objekte lokalnega pomena ter obravnava druga vprašanja s področja urbanizma,
- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede prometne ureditve,
- na zahtevo občinskega sveta daje mnenja in predloge odločitev glede posameznih vprašanj s področja urejanja prostora, urbanizma in varstva okolja,
- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev iz svoje pristojnosti glede sprejema proračuna občine in zaključnega računa proračuna občine,
- opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,
- opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

65. člen

(odbor za družbene zadeve)

(1) Odbor za družbene zadeve ima 5 članov, od katerih so 3 imenovani izmed članov sveta, 2 pa izmed drugih občanov. Delo odbora vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Odbor opravlja naslednje naloge:

- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede sprejema aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine s področja negospodarskih dejavnosti in javnih služb družbenih dejavnosti,
- obravnava in predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,
- spremlja izvajanje ukrepov socialne politike iz pristojnosti občine,

– obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev glede drugih zadev s področja družbenih dejavnosti in socialnega varstva,

- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev iz svoje pristojnosti glede sprejema proračuna občine in zaključnega računa proračuna občine,
- obravnava in daje mnenja županu glede izjemnih dodelitev občinskih neprofitnih stanovanj,
- opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,
- opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

66. člen

(komisija za kmetijstvo)

(1) Komisija za kmetijstvo ima 5 članov, od katerih so 3 imenovani izmed članov sveta, 2 pa izmed drugih občanov. Delo komisije vodi predsednik, ki je član sveta.

(2) Komisija opravlja naslednje naloge:

- obravnava in daje svetu mnenja in predloge odločitev glede sprejema aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine s področja kmetijstva,
- predlaga svetu v sprejem akte iz svoje pristojnosti,
- obravnava in daje svetu mnenja ter predloge odločitev iz svoje pristojnosti glede sprejema proračuna občine in zaključnega računa proračuna občine,
- spremlja izvajanje ukrepov s področja kmetijstva, ki so v pristojnosti občine,
- opravlja druge naloge iz svoje pristojnosti in naloge po naročilu sveta,
- opravlja druge naloge na podlagi zakona ali drugega predpisa.

67. člen

(sklic seje delovnega telesa)

(1) Predsednik delovnega telesa predstavlja delovno telo, organizira in vodi delo delovnega telesa, sklicuje njegove seje in zastopa njegova mnenja, stališča in predloge odločitev na seji sveta.

(2) Seje delovnih teles se sklicujejo za obravnavo:

- zadev, dodeljenih na podlagi dnevnega reda seje sveta ali po sklepu sveta,
- zadev, ki izhajajo iz programa dela sveta ali sklepov delovnega telesa,
- zadev, glede katerih tako odloči predsednik delovnega telesa sam,
- zadev, ki jih predlaga župan.

(3) Seje delovnih teles se praviloma sklicujejo pred sklicem seje sveta, na kateri se obravnavajo zadeve, o katerih delovna telesa dajejo mnenja in predloge odločitev.

(4) Predsednik delovnega telesa mora sklicati sejo v čim krajšem času, kadar je to potrebno za pripravo mnenj in predlogov za sejo sveta ali za izvajanje drugih nalog. Če predsednik delovnega telesa, kljub zahtevi po sklicu, seje ne skliče v roku 3 dni od vložitve zahteve, jo skliče župan. Župan lahko skliče in vodi sejo delovnega telesa tudi v primeru odsotnosti predsednika delovnega telesa oziroma njegovega namestnika.

(5) Na sejo delovnega telesa so vabljeni predstavniki občinske uprave in predstavniki drugih predlagateljev, katerih gradivo se obravnava, lahko pa tudi predstavniki organov in organizacij, zavodov, podjetij, skladov in drugih pravnih oseb, katerih delo je neposredno povezano z obravnavano problematiko. Predstavniki predlagateljev lahko sodelujejo v razpravi o obravnavanem gradivu.

(6) Predstavniki občinske uprave se zaradi zagotavljanja strokovne podpore delovnemu telesu udeležijo njegove seje tudi pri obravnavanju predloga gradiva, ki ga vložijo drugi predlagatelji.

(7) Vabilo z gradivom za sklic seje delovnega telesa mora biti poslano članom delovnega telesa najmanj 3 dni pred sejo delovnega telesa, v izjemnih in utemeljenih primerih pa lahko tudi pozneje.

(8) Vabilo z gradivom se pošlje županu, podžupanoma in direktorju občinske uprave. Vabilo se pošlje političnim strankam, zastopanim v občinskem svetu.

68. člen

(odločanje delovnega telesa)

(1) Delovno telo dela na sejah. Delovno telo lahko veljavno sprejema odločitve v okviru svoje pristojnosti, če je na seji navzoča večina njegovih članov, in če je za posamezno odločitev glasovala večina opredeljenih glasov navzočih članov.

(2) Glasovanje je javno.

(3) Za delo na seji delovnega telesa se smiselno uporabljajo določila tega poslovnika, ki se nanašajo na delo sveta.

69. člen

(poročilo delovnega telesa in zapisnik)

(1) Po obravnavi in odločanju o zadevi sestavi delovno telo poročilo, ki vsebuje njegovo mnenje in predlog odločitve svetu glede obravnavane zadeve, lahko pa tudi razloge za sprejeto odločitev ter poglobljene dileme iz razprave.

(2) Poročilo o obravnavi predloga vsebuje mnenje o predlagani zadevi in predlog svetu, ali naj svet predlagano zadevo sprejme, spremeni, dopolni ali zavrne. V poročilu o obravnavi akta za drugo obravnavo delovno telo poda tudi mnenje in predlog odločitve o amandmajih, ki so jih do sklica seje delovnega telesa podali upravičeni predlagatelji, lahko pa tudi samo poda amandma k predlogu obravnavanega akta.

(3) Delovno telo mora, zaradi sklica seje sveta, poročilo posredovati županu najkasneje 2 dni pred sklicem seje sveta.

(4) Predsednik delovnega telesa ali drug poročevalec, ki ga določi delovno telo, predstavi poročilo svetu na seji sveta pri obravnavi posamezne zadeve, in sicer takoj za obrazložitev predlagatelja.

(5) Če delovno telo ne da pozitivnega mnenja in svetu predlaga, da predlagane zadeve ne sprejme ter je o takšni odločitvi soglasno glasovalo vseh 5 članov odbora, mora predsednik delovnega telesa najkasneje naslednji delovni dan po seji delovnega telesa o odločitvi in o razlogih zanjo obvestiti župana. Župan se odloči, ali bo takšno zadevo uvrstil na dnevni red seje sveta. Če zadevo kljub temu uvrsti na dnevni red in je ne namerava na seji sam umakniti, mora o odločitvi delovnega telesa svet obvestiti na seji, in sicer še pred odločanjem o dnevnem redu ter svetu predlagati v sprejem odločitev o tem, ali se takšna zadeva umakne z dnevnega reda ali ne.

(6) O vsaki seji delovnega telesa se piše zapisnik, ki obsega glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o navzočnosti članov sveta na seji in ob posameznem glasovanju, o odsotnosti članov sveta, o udeležbi vabljenih, o predlogih sklepov, o izidih glasovanja o posameznih predlogih in o sklepih, ki so bili sprejeti. Zapisniku je treba predložiti vabilo in gradivo, ki je bilo predloženo oziroma obravnavano na seji.

(7) Za izdelavo poročila in predloga zapisnika seje delovnega telesa v pisni obliki skrbi uslužbenec občinske uprave. Poročilo je sestavni del predloga zapisnika. Predlog zapisnika člani delovnega telesa potrdijo praviloma na svoji naslednji seji.

70. člen

(korespondenčna seja delovnega telesa)

(1) Delovna telesa lahko delajo tudi na korespondenčnih sejah.

(2) Korespondenčna seja se lahko opravi, ko ni pogojev za sklic seje ali ko predsednik delovnega telesa oceni, da gre za vsebino, katero je mogoče obravnavati in o njej odločiti na takšen način.

(3) Določila tega poslovnika, ki veljajo za korespondenčno sejo sveta, se smiselno uporabljajo tudi za korespondenčno sejo delovnega telesa.

71. člen

(pristojnost delovnih teles glede na delovno področje)

(1) Matično delovno telo je tisto, v čigar pristojnost spada obravnava posamezne zadeve, upoštevajoč določila tega poslovnika.

(2) Za obravnavo zadev, ki sodijo v isto delovno področje, je načeloma pristojno le eno delovno telo.

(3) Če spada posamezna zadeva v delovno področje več delovnih teles, se lahko opravi skupna seja teh delovnih teles. V takšnem primeru o zadevi odloča vsako posamezno delovno telo samostojno, in o obravnavi ter odločanju sestavi poročilo svetu. Skupno sejo vodi najstarejši predsedujoči posameznega delovnega telesa. Skupno sejo, na kateri se obravnava proračun in zaključni račun proračuna občine, pa vodi predsednik odbora za finance.

(4) Če delovno telo, ki ni matično, presodi, da je glede posamezne zadeve zainteresirano podati mnenje iz svoje pristojnosti, se predsednik matičnega in zainteresiranega delovnega telesa lahko dogovorita za skupno sejo obeh delovnih teles. V takšnem primeru o zadevi odloča in sestavi poročilo svetu matično delovno telo. Zainteresirano delovno telo pa svoje mnenje predstavi na seji sveta.

(5) Delovno telo lahko zahteva od občinske uprave in drugih neposrednih ali posrednih uporabnikov občinskega proračuna informacije, ki so pomembne za izvrševanje nalog v okviru svoje pristojnosti.

5. AKTI SVETA

5.1. Splošne določbe

72. člen

(splošni akti občine)

(1) Svet sprejema statut občine in v skladu z zakonom in statutom naslednje akte:

- poslovnik o delu sveta,
- proračun občine in zaključni račun proračuna občine,
- planske in razvojne akte občine ter prostorske izvedbene akte,
- odloke,
- odredbe,
- pravilnike,
- navodila,
- sklepe.

(2) Svet sprejema tudi stališča, priporočila in obvezne razlage splošnih aktov občine ter daje mnenja in soglasja.

(3) Vsebina splošnih aktov občine je določena z zakonom in statutom občine.

73. člen

(postopek sprejema splošnih aktov občine)

(1) Statut občine in poslovnik sveta sprejme svet po enakem postopku, kot velja za sprejem odloka.

(2) Proračun občine, zaključni račun proračuna občine in prostorske akte sprejme svet po postopku, določenem s tem poslovníkom.

(3) Pravilnike sprejme svet po enakem postopku, kot velja za sprejem odloka.

(4) O sprejemu drugih splošnih aktov iz svoje pristojnosti odloča svet na eni obravnavi, če zakon ali ta poslovnik ne določa drugače.

(5) Predloge splošnih aktov se pred vsako sejo sveta, na kateri bodo obravnavani, javno objavi na spletni strani občine v katalogu informacij javnega značaja. O njihovem sprejemanju se s posredovanjem vabila za sejo, na kateri bodo obravnavani,

obvesti predsednike svetov krajevnih skupnosti, politične stranke, zastopane v občinskem svetu ter medije.

74. člen

(sprejem splošnih aktov občine do prenehanja mandata)

(1) Svet mora do prenehanja mandata svojih članov praviloma zaključiti vse postopke sprejemanja predlaganih splošnih aktov občine.

(2) Za tiste predloge splošnih aktov občine, za katere postopki niso zaključeni, novoizvoljeni svet na predlog župana odloči, za katere predloge bo postopek sprejemanja nadaljeval, katere bo začel obravnavati znova in za katere postopka ne bo nadaljeval.

(3) Evidenco o nedokončanih postopkih sprejemanja aktov vodi občinska uprava.

75. člen

(predlagalna pravica)

(1) Proračun občine in zaključni račun proračuna občine, odloke ter druge splošne akte, za katere je v zakonu ali tem poslovniku tako določeno, predlaga svetu v sprejem župan.

(2) Komisije in odbori sveta ter vsak član sveta lahko predlaga svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen aktov, katerih izključni predlagatelj je župan.

(3) Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko v skladu z zakonom in statutom občine zahteva od sveta izdajo ali razveljavitev splošnega akta.

76. člen

(podpis in hramba aktov, ki jih sprejema svet)

(1) Akte, ki jih sprejema svet, podpisuje župan.

(2) Izvirnike aktov sveta se opremi z žigom sveta in shrani v stalni zbirki dokumentarnega gradiva občinske uprave.

77. člen

(objava splošnega akta občine)

(1) Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu, ki ga določi statut občine in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

(2) V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako odloči svet.

5.2. Postopek za sprejem odloka

78. člen

(vsebina predloga odloka)

(1) Predlog odloka mora vsebovati naslov odloka, uvod, besedilo členov in obrazložitev.

(2) Uvod obsega navedbo predlagatelja in pripravljavca odloka, delovno telo sveta, ki je pristojno za njegovo obravnavo ter za katero obravnavo odloka gre. Besedilo členov obsega v skladu z nomotehničnimi pravili urejeno vsebino odloka. V obrazložitvi je naveden pravni temelj za sprejem odloka, razlogi za sprejem odloka, cilji in rešitve odloka ter ocena finančnih in drugih posledic sprejema odloka. Glede na vsebino odloka je obrazložitvi lahko priloženo tudi grafično ali kartografsko gradivo. V obrazložitvi so pojasnjene posamezne rešitve odloka.

79. člen

(obrnava predloga odloka)

(1) Predlagatelj odloka določi svojega predstavnika, ki bo sodeloval v obravnava predloga odloka na sejah delovnega telesa in na sejah sveta.

(2) Župan lahko poda mnenje ali zavzame stališče in sodeluje pri vseh obravnava predloga odloka tudi, kadar sam ni predlagatelj.

(3) Predlog odloka se pošlje članom delovnega telesa sveta najmanj 3 dni pred dnevom, določenim za sejo delovnega telesa, na kateri bo obravnavan.

(4) Predlog odloka se pošlje članom sveta najmanj 10 dni pred dnevom, določenim za sejo sveta, na kateri bo obravnavan.

(5) Svet razpravlja in odloča o predlogu odloka na dveh obravnava.

(6) Delovno telo sveta obravnava predlog odloka in poda svetu predlog odločitve pred vsako obravnavo odloka na seji sveta.

80. člen

(priprava predloga odloka za prvo obravnavo)

(1) Če je predlagatelj odloka župan, obvesti predsednika delovnega telesa o tem, da je predlog odloka za prvo obravnavo pripravljen. Predsednik delovnega telesa nato zaradi njegove obravnave skliče sejo delovnega telesa.

(2) Če je predlagatelj odloka član sveta, pošlje predlog odloka za prvo obravnavo županu, s predlogom za uvrstitev na dnevni red seje pristojnega delovnega telesa in sveta. Župan o tem obvesti predsednika delovnega telesa, ki nato zaradi prve obravnave predloga odloka skliče sejo delovnega telesa.

(3) Delovno telo na svoji seji predlog odloka obravnava in posreduje županu in morebitnemu drugemu predlagatelju odloka poročilo o svojem delu.

(4) Če je predlagatelj odloka delovno telo sveta, pošlje predlog odloka za prvo obravnavo županu, skupaj s poročilom o svojem delu.

(5) Po prejemu poročila o delu odbora, župan skliče sejo sveta. Gradivu za sklic seje priloži tudi prejeto poročilo delovnega telesa.

81. člen

(prva obravnavo)

(1) V prvi obravnava predloga odloka svet razpravlja o razlogih, ki zahtevajo sprejem odloka, ter o ciljih in načelih ter temeljnih rešitvah predloga odloka. Razprava se opravi o celotnem besedilu predloga odloka, lahko pa se svet odloči, da opravi razpravo po vrstnem redu o vsakem členu posebej in o naslovu odloka, ali pa, da razpravlja po posameznih poglavjih predloga odloka.

(2) Po končani obravnava svet z večino opredeljenih glasov navzočih članov sprejme odločitev o sprejemu odloka v prvi obravnava ter stališča in predloge o vsebini odloka, ki naj jih predlagatelj upošteva pri pripravi odloka za drugo obravnavo.

(3) Če se opravi druga obravnavo, svet lahko določi rok za pripravo besedila predloga odloka za drugo obravnavo.

(4) Če svet meni, da predlog ni primeren za nadaljnjo obravnavo ali da odlok ni potreben, ga s sklepom zavrne. S tem je postopek končan.

(5) Po končani prvi obravnava lahko predlagatelj predlaga umik predloga odloka. O predlogu umika odloči svet s sklepom.

82. člen

(sodelovanje krajevnih skupnosti pri pripravi predloga odloka)

Če svet oceni, da vsebina predloga odloka posega v interese prebivalcev ene ali več krajevnih skupnosti, odloči, da se pred sprejemom odloka pridobi mnenje sveta dotičnih krajevnih skupnosti ali odloči, da se o predlogu odloka v skladu z določbami statuta organizira obravnavo predloga odloka s sestankom s predsedniki svetov krajevnih skupnosti, ki ga skliče župan, oziroma se o predlogu odloka organizira razprava na zborih občanov, ter se določi rok in način za izvedbo javne obravnave predloga odloka.

83. člen

(priprava predloga odloka za drugo obravnavo)

(1) V besedilu predloga odloka za drugo obravnavo predlagatelj na primeren način upošteva stališča in predloge, ki jih je svet sprejel ob sprejemu odloka v prvi obravnava. Če stališč in predlogov ne upošteva, mora v obrazložitvi k predlogu za drugo obravnavo navesti razloge za utemeljitvijo, zakaj jih ni upošteval.

(2) Besedilo, pripravljeno za drugo obravnavo, predlagatelj odloka pošlje članom sveta in županu (če ni predlagatelj), z obvestilom o možnosti podaje amandmajev na besedilo in o roku za njihovo vložitev. V enakem roku lahko poda amandma tudi predlagatelj odloka.

(3) Predlagatelji amandmajev amandmaje predložijo županu in morebitnemu drugemu predlagatelju odloka.

(4) Če je predlagatelj odloka župan, obvesti predsednika delovnega telesa o tem, da je predlog odloka za drugo obravnavo pripravljen, in o amandmajih, če so bili vloženi. Predsednik delovnega telesa nato zaradi njegove druge obravnave skliče sejo delovnega telesa.

(5) Če je predlagatelj odloka član sveta, o pripravljenem besedilu odloka za drugo obravnavo obvesti župana s predlogom za uvrstitev na dnevni red seje pristojnega delovnega telesa in sveta, skupaj z amandmaji, ki so bili vloženi. Župan o tem obvesti predsednika delovnega telesa, ki nato zaradi druge obravnave predloga odloka skliče sejo delovnega telesa.

(6) Predsednik gradivu za sejo delovnega telesa priloži predlog odloka, pripravljen za drugo obravnavo in amandmaje, če so bili vloženi, ter nanjo povabi tudi predlagatelje amandmajev. Predlagatelj amandmaja lahko svoj amandma do konca obravnave predloga odloka na seji delovnega telesa spremeni, dopolni, ali umakne, lahko pa poda tudi amandma na katerega od predhodno vloženi amandmajev drugih predlagateljev. Tudi delovno telo lahko na svoji seji poda amandma na besedilo odloka za drugo obravnavo. Predstavnik občinske uprave lahko poda mnenje o vseh vloženi amandmajih.

(7) Delovno telo na svoji seji predlog odloka obravnava in posreduje županu in morebitnemu drugemu predlagatelju odloka poročilo o svojem delu.

(8) Po prejemu poročila iz prejšnjega odstavka župan skliče sejo sveta. Gradivu za sklic seje priloži prejeto poročilo delovnega telesa, ki vsebuje tudi amandma delovnega telesa, če je bil podan.

(9) V primerih, ko je seja sveta sklicana pred sklicem seje delovnega telesa, morata biti rok za vlaganje amandmajev na predlog odloka v drugi obravnavi in rok sklica seje delovnega telesa medsebojno usklajena tako, da tako predlagatelji amandmajev, kot tudi delovno telo sveta, lahko opravijo svoje delo v zvezi z amandmaji, določeno s tem členom.

84. člen

(vsebina amandmajev)

Z amandmaji se lahko predlagajo spremembe in dopolnitve naslova, številki ter vsebine členov predloga odloka. Amandma mora biti vloženo pisno, sestavljen v skladu z notehničnimi pravili, skupaj z obrazložitvijo, v nasprotnem primeru ni primeren za razpravo in odločanje. Pri predlogu odloka o spremembah in dopolnitvah odloka se amandmaje lahko vlagajo le k členom sprememb in dopolnitev predloga odloka. Ta omejitev ne velja za amandmaje, ki se vlagajo k prehodnim in končnim določbam predloga odloka.

85. člen

(druga obravnavo)

(1) V drugi obravnavi se predlog odloka lahko spremeni ali dopolni z amandmaji, vloženi skladno z 83. členom tega poslovnika.

(2) Predlagatelj odloka ali župan (če ni predlagatelj), lahko poda mnenje k amandmaju drugih predlagateljev.

(3) Predlagatelj odloka lahko brez vložitve amandmaja spremeni ali dopolni besedilo predloga odloka v drugi obravnavi na sami seji sveta, če je to potrebno zaradi popravkov tehnične narave ali popravkov, ki ne spreminjajo vsebine besedila.

(4) Predlagatelji amandmajev lahko vlagajo amandmaje na sami seji do konca obravnave predloga odloka v drugi obravnavi le izjemoma, zaradi vpliva nepredvidenih ali novih okoliščin na besedilo predloga odloka, ali zaradi drugih utemeljenih razlogov.

(5) Seja sveta se zaradi priprave amandmajev lahko prekine za čas, ki je za to potreben.

86. člen

(razprava v drugi obravnavi)

V drugi obravnavi se razprava opravi o celotnem besedilu, brez vnaprej določenega zaporedja glede posameznih vsebin predloga odloka, lahko pa svet odloči, da se opravi razprava po vrstnem redu o vsakem členu posebej in o naslovu odloka, lahko pa odloči tudi, da se razpravlja skupaj o več ali vseh poglavjih in ločeno le o tistih delih predloga odloka, h katerim so bili predlagani amandmaji.

87. člen

(glasovanje o amandmajih)

(1) Po končani razpravi o amandmajih svet glasuje najprej o tistih amandmajih, za katere je delovno telo predlagalo svetu, da jih sprejme. Potem svet odloči, ali bo glasoval tudi o katerem od drugih vloženi amandmajev. Če je k posameznemu členu podanih več takšnih amandmajev, o amandmajih glasuje po vrstnem redu glede na datum in uro njihove vložitve.

(2) Po končanem glasovanju o amandmajih predsedujoči ugotovi, kateri amandmaji so bili sprejeti.

88. člen

(glasovanje o sprejemu odloka v drugi obravnavi)

(1) Predlagatelj pripravi besedilo predloga odloka za sprejem v drugi obravnavi, v katerega so vneseni sprejeti amandmaji, lahko pa ga, po predhodni odločitvi sveta, pripravi tudi statutarno pravna komisija. Če besedila ni mogoče pripraviti na isti seji, se ga pripravi za prvo naslednjo sejo.

(2) Svet sprejme odlok v drugi obravnavi z večino opredeljenih glasov navzočih članov.

(3) Če predlagatelj, statutarno pravna komisija ali občinska uprava ugotovi, da so v odloku očitna neskladja med posameznimi členi, lahko predlaga amandmaje za usklajitev vsebine odloka. Če odloka ni mogoče uskladiti na isti seji, glasuje svet o sprejemu odloka na prvi prihodnji seji.

5.3. Hitri postopek za sprejem odloka

89. člen

(hitri postopek za sprejem odloka)

(1) Kadar to zahtevajo izredne potrebe občine ali naravne nesreče, ter v primerih, določenih s tem poslovníkom, lahko svet sprejme odlok po hitrem postopku.

(2) Hitri postopek lahko predlaga vsak predlagatelj odloka iz rednega postopka. Predlog mora biti obrazložen. O uporabi hitrega postopka odloči svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda.

(3) Če svet ne sprejme predloga za sprejetje odloka po hitrem postopku, se uporabljajo določbe tega poslovnika o rednem postopku in prvi obravnavi predloga odloka.

(4) Pri hitrem postopku ne veljajo roki, ki so določeni za posamezna opravila v rednem postopku sprejemanja odloka.

(5) Pri hitrem postopku se združita prva in druga obravnavo predloga odloka na isti seji.

(6) Pri hitrem postopku je mogoče predlagati amandmaje na sami seji vse do konca obravnave predloga odloka. Predlaga jih lahko vsak predlagatelj amandmajev iz rednega postopka.

5.4. Skrajšani postopek za sprejem odloka

90. člen

(skrajšani postopek za sprejem odloka)

(1) Svet lahko na obrazložen predlog predlagatelja odloči, da bo na isti seji opravil obe obravnavi predloga odloka, če:

– po opravljeni prvi obravnavi ni potrebno opraviti nobenih sprememb ali dopolnitev predloga, ali če je potrebno opraviti manj pomembne spremembe ali dopolnitve, oziroma takšne, ki bistveno ne spremenijo predloga,

– gre za prenehanje veljavnosti odloka ali njegovih posameznih določb v skladu z zakonom,

– gre za uskladitve z zakonom, državnim proračunom ali drugimi predpisi države oziroma občine,

– gre za spremembe in dopolnitve v zvezi z odločbami ustavnega sodišča,

– gre za prečiščeno besedilo odloka ali drugega splošnega akta.

(2) Svet o predlogu iz prejšnjega odstavka odloči potem, ko je bil takšen odlok sprejet v prvi obravnavi.

(3) Skrajšani postopek za sprejem odloka se lahko uporabi tudi za sprejem drugega splošnega akta, ki se sprejema na enak način kot odlok.

5.5. Postopek za sprejem proračuna občine

91. člen

(proračun)

(1) S proračunom občine se določi obseg in struktura vseh prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov za posamezne namene financiranja javne porabe v občini.

(2) Proračun se sprejme za proračunsko leto, ki se začne in konča hkrati s proračunskim letom za državni proračun.

(3) Postopek za sprejem proračuna občine, določen s tem poslovnikom, velja tudi za sprejem sprememb proračuna občine.

(4) Glede vprašanj, ki v tem podglavju niso posebej urejena, se uporabljajo določbe tega poslovnika, ki urejajo postopek za sprejem odloka.

92. člen

(osnutek proračuna in javna razprava)

(1) Župan pripravi osnutek proračuna in ga posreduje v javno razpravo, z namenom, da se zainteresirana javnost z njim seznaní in nanj poda pripombe, predloge in usmeritve. Župan posreduje osnutek proračuna v javno razpravo tako, da ga pošlje članom sveta in predsednikom svetov krajevnih skupnosti, javno ga objavi v katalogu informacij javnega značaja na spletnih straneh občine in zainteresiranim zagotovi dostop do osnutka v fizični obliki v prostorih občine. Pri dostopu do osnutka v fizični obliki mora biti glede pojasnjevanja strukture proračuna občanom zagotovljena strokovna pomoč občinske uprave.

(2) Župan objavi način in rok za vlaganje pripomb, predlogov in usmeritev k osnutku proračuna na spletnih straneh občine in na oglasni deski občine.

(3) V času javne razprave obravnavajo predlog proračuna člani sveta in svetniške skupine, sveti krajevnih skupnosti v okviru svojih pristojnosti ter zainteresirana javnost.

(4) Osnutek proračuna mora biti v javni razpravi najmanj 15 dni. Pripombe, predlogi in usmeritve k osnutku proračuna se pošljejo županu.

93. člen

(priprava proračuna za prvo obravnavo)

(1) Predlog proračuna občine za prihodnje leto mora župan predložiti svetu najkasneje v 30 dneh po predložitvi državnega proračuna državnemu zboru. V letu rednih lokalnih volitev predloži župan v postopek sprejema predlog proračuna najkasneje v 90 dneh po izvolitvi sveta.

(2) Najkasneje v 45 dneh po končani javni razpravi, pripravi župan predlog proračuna za prvo obravnavo ter skliče sejo sveta, na kateri se bo ta predlog obravnaval, skupaj s predlogom odloka o proračunu. Župan pošlje članom sveta predlog proračuna z vsemi sestavinami, ki jih določa zakon, ki

ureja javne finance. Župan v obrazložitvi predloga proračuna poda tudi splošno opredelitev do prejetih pripomb, predlogov in usmeritev iz javne razprave na osnutek proračuna in pojasni, katere je upošteval pri pripravi predloga in katerih ni, ter obrazloži, zakaj jih ni upošteval.

(3) Predlog proračuna predstavijo župan in predstavniki občinske uprave na sejah pristojnih delovnih teles sveta in na seji sveta.

94. člen

(priprava proračuna za drugo obravnavo)

(1) Na predlog proračuna in predlog odloka o proračunu občine, sprejetega v prvi obravnavi, lahko člani sveta, župan in delovna telesa sveta iz svoje pristojnosti vložijo amandmaje.

(2) Vsak predlagatelj mora pri oblikovanju amandmaja iz prejšnjega odstavka upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prejemki in izdatki ter v obrazložitvi navesti, iz katere postavke proračuna se zagotovijo sredstva in za kakšen namen. Če predlagatelj tega ne pojasni, župan amandma umakne iz razprave in odločanja.

95. člen

(druga obravnavo)

(1) Župan lahko na seji sveta vloži amandma ali poda mnenje k vložnemu amandmaju člana sveta ali delovnega telesa sveta na predlog proračuna in predlog odloka o proračunu občine v drugi obravnavi. Seja sveta se zaradi priprave amandmaja lahko prekine za čas, ki je za to potreben.

(2) Glasovanje se izvede o vsakem amandmaju, vložnem v zvezi z isto vsebino tako, da se najprej glasuje o amandmaju župana, če ta ni sprejet, pa še o vsakem od ostalih amandmajev, za katerega je delovno telo predlagalo svetu, da ga sprejme.

96. člen

(uskladitev predloga proračuna v drugi obravnavi in glasovanje o proračunu)

(1) Ko je končano glasovanje o amandmajih, župan ugotovi, kateri amandmaji so sprejeti ter ali je proračun medsebojno usklajen po delih in glede prihodkov ter odhodkov, in če je z njim zagotovljeno financiranje nalog občine v skladu z zakonom in sprejetimi obveznostmi. Hkrati ugotovi, kateri amandmaji so sprejeti k predlogu odloka o proračunu občine.

(2) Če je proračun usklajen, svet glasuje o njem v celoti. S sklepom, s katerim svet sprejme proračun, sprejme tudi odlok o proračunu občine.

(3) Če proračun ni usklajen, oziroma če župan ugotovi, da sprejeti amandmaji posegajo v sredstva, ki jih mora občina zagotavljati v skladu z ustavo in zakonom, po sklenjenih pogodbah ali sodnih in drugih odločbah, ali da bi sprejeti amandmaji imeli škodljive posledice za izvajanje posameznih nalog občine, lahko prekine sejo in zahteva, da pristojni oddelek občinske uprave prouči nastalo situacijo in predlaga rok, v katerem se pripravi predlog za uskladitev. V skladu s predlogom pristojnega oddelka občinske uprave lahko župan prekine sejo in določi uro ali datum nadaljevanja seje, na kateri bo predložen predlog uskladitve.

(4) Ko je predlog uskladitve proračuna pripravljen, ga župan obrazloži. O predlogu uskladitve ni razprave.

(5) Svet glasuje najprej o predlogu uskladitve, če je predlog sprejet, glasuje o proračunu v celoti in o odloku o proračunu občine.

(6) Če predlog uskladitve ni sprejet, proračun ni sprejet.

97. člen

(obravnavo novega predloga proračuna)

(1) Če proračun ni sprejet, določi svet rok, v katerem mora župan predložiti nov predlog proračuna.

(2) Nov predlog proračuna svet obravnava in o njem odloča po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

98. člen

(začasno financiranje)

Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katerega se nanaša, sprejme župan sklep o začasnem financiranju, ki velja največ 3 mesece in se lahko na predlog župana podaljša s sklepom sveta.

99. člen

(sprejem rebalansa proračuna)

(1) Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

(2) Predlog odloka o rebalansu proračuna občine obravnavajo delovna telesa sveta, vendar o njem ni javne razprave.

(3) Odlok o rebalansu proračuna občine sprejme svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

5.6. Postopek za sprejem zaključnega računa proračuna

100. člen

(sprejem zaključnega računa proračuna)

(1) Župan predloži predlog zaključnega računa proračuna občine za preteklo leto svetu v sprejem do 15. aprila tekočega leta.

(2) Predlog zaključnega računa proračuna občine obravnavajo delovna telesa sveta in se sprejme v eni obravnavi.

5.7. Postopek za sprejem prostorskih aktov

101. člen

(postopek za sprejem prostorskih aktov)

(1) Prostorske akte, za katere je z zakonom, ki ureja prostorsko načrtovanje, določen postopek, ki zagotavlja sodelovanje občanov pri oblikovanju njihove vsebine, sprejme svet z odlokom v eni obravnavi, ki se opravi v skladu z določbami tega poslovnika, ki urejajo drugo obravnavo predloga odloka. Svet se pred to obravnavo z osnutki takšnih prostorskih aktov seznani in o njih razpravlja v okviru njihove javne razgrnitve, pri čemer člani sveta lahko podajo svoje pripombe in predloge.

(2) Če je k odloku sprejet amandma, ki spreminja s predlogom prostorskega akta določeno prostorsko ureditev, ki je bila razgrnjena in v javni obravnavi, se šteje, da prostorski akt ni sprejet in se postopek o odloku konča.

(3) Postopek sprejemanja prostorskega akta se začne znova z razgrnitvijo predloga, v katerega je vključen amandma iz prejšnjega odstavka.

5.8. Postopek za sprejem obvezne razlage splošnega akta

102. člen

(postopek za sprejem obvezne razlage splošnega akta)

(1) Vsakdo, ki ima pravico predlagati odlok, lahko poda zahtevo za obvezno razlago določb splošnih aktov občine.

(2) Zahteva mora vsebovati naslov splošnega akta, označitev določbe s številko člena ter razloge za obvezno razlago.

(3) Zahtevo za obvezno razlago najprej obravnava statutarno pravna komisija, ki lahko zahteva mnenje drugih delovnih teles sveta, predlagatelja splošnega akta, župana ali občinske uprave. Če komisija ugotovi, da je zahteva utemeljena, pripravi predlog obvezne razlage in ga predloži svetu v postopek.

(4) Svet sprejme obvezno razlago splošnega akta po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

(5) Določba prejšnjega odstavka ne velja za tiste splošne akte, ki se sprejemajo v eni obravnavi. Zanje velja, da se obvezna razlaga njihovih določb sprejme v eni obravnavi.

(6) Sprejeta obvezna razlaga je sestavni del predpisa in se objavi v uradnem glasilu.

5.9. Postopek za sprejem prečiščenega besedila splošnega akta

103. člen

(postopek za sprejem prečiščenega besedila splošnega akta)

(1) Če je splošni akt zaradi številnih vsebinskih sprememb in dopolnitev bistveno spremenjen in nepregleden, lahko predlagatelj svetu predloži spremembe in dopolnitve splošnega akta v obliki uradnega prečiščenega besedila.

(2) Uradno prečiščeno besedilo statuta ali poslovnika se praviloma pripravi po vsaki pomembnejši sprejeti spremembi in dopolnitvi statuta oziroma poslovnika.

(3) Uradno prečiščeno besedilo se lahko pripravi tudi, če ob sprejemu sprememb in dopolnitev splošnega akta tako določi svet.

(4) Uradno prečiščeno besedilo sprejme svet po skrajšanem postopku za sprejem odloka. Za splošni akt, ki ga svet sprejema na eni obravnavi, svet tudi uradno prečiščeno besedilo zanj sprejme v eni obravnavi. O uradnem prečiščenem besedilu odloča svet brez razprave.

(5) Uradno prečiščeno besedilo se objavi v uradnem glasilu.

6. VOLITVE IN IMENOVANJA

6.1. Splošne določbe

104. člen

(volitve in imenovanja)

(1) Za volitve in imenovanja, za katera je po zakonu ali statutu občine pristojen svet, veljajo določbe tega poslovnika, razen če ni z zakonom ali drugim aktom določeno drugače.

(2) Kandidatura mora vsebovati: ime predlagatelja, osebne podatke kandidata (ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega bivališča), pisno soglasje kandidata, in drugo, v skladu z zahtevami zakona ali drugega akta.

(3) Lista kandidatov mora vsebovati: ime liste, ime predlagatelja, osebne podatke kandidatov (ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega bivališča), pisno soglasje kandidatov, in drugo, v skladu z zahtevami zakona ali drugega akta.

(4) Določbe tega poslovnika glede volitev in imenovanj, ki veljajo za več kandidatov, za več list kandidatov oziroma za več funkcij, veljajo tudi za 2 kandidata, za 2 listi kandidatov, oziroma za 2 funkciji.

(5) Voljeni ali imenovani predstavniki občine so se pri svojem delu v delovnih telesih in v organih, v katere so izvoljeni ali imenovani, dolžni izogibati nasprotju interesov in storiti vse, da se nasprotju interesov izognejo.

105. člen

(glasovanje o kandidatih in listah kandidatov)

(1) Če se glasuje z uporabo glasovalne naprave ali z dvigom rok o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje po abecednem vrstnem redu njihovih priimkov. Vsak član sveta lahko glasuje samo za enega od kandidatov. Smiselno enako se glasuje pri glasovanju o več listah kandidatov.

(2) Če se glasuje s poimenskim glasovanjem o več kandidatih za isto funkcijo, predsedujoči pozove člane sveta k glasovanju tako, da pokliče priimke in imena posameznih članov sveta, po vrstnem redu, kot so navedeni na listi navzočnosti iz petega odstavka 45. člena tega poslovnika. Član sveta glasuje tako, da pove priimek in ime kandidata, za katerega glasuje, ali izjavi, da ne bo glasoval. Seznam kandidatov se pripravi tako, da se kandidata razvrsti po abecednem vrstnem redu njihovih priimkov. Smiselno enako se glasuje pri glasovanju o več listah kandidatov.

(3) Če se glasuje z uporabo glasovalne naprave ali z dvigom rok o več kandidatih za več funkcij, se glasuje o vsakem posameznem kandidatu po abecednem vrstnem redu njihovih

priimkov za največ toliko kandidatov, kot je funkcij. Smiselno enako se glasuje pri glasovanju o več listah kandidatov.

(4) Če se tajno glasuje, se glasovanje izvede po določbah tega poslovnika, ki veljajo za tajno glasovanje.

(5) Če se tajno glasuje o enem kandidatu oziroma o listi kandidatov, se glasuje za ali proti kandidatu oziroma za ali proti listi kandidatov tako, da se na glasovnici obkroži beseda »ZA« ali beseda »PROTI«. Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in opredelitev »ZA« in »PROTI«. »ZA« je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, »PROTI« pa na levi.

(6) Če se tajno glasuje o več kandidatih za isto funkcijo se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži zaporedno številko pred imenom kandidata, za katerega se želi glasovati. Smiselno enako se glasuje pri glasovanju o več listah kandidatov. Glasovnica vsebuje zaporedne številke, priimke in imena kandidatov po abecednem vrstnem redu njihovih priimkov, oziroma pri listah kandidatov zaporedne številke in imena list kandidatov po abecednem vrstnem redu.

(7) Če se tajno glasuje o več kandidatih za več istovrstnih funkcij, se lahko glasuje za največ toliko kandidatov kot je funkcij. Smiselno enako se glasuje pri glasovanju o več listah kandidatov.

106. člen

(izvolitev oziroma imenovanje kandidata ali liste kandidatov)

Kandidat je izvoljen oziroma imenovan, če prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta. Enako velja za listo kandidatov.

107. člen

(ponovno glasovanje o kandidatih)

(1) Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, pa nihče od predlaganih kandidatov pri glasovanju ne dobi potrebne večine, se opravi novo glasovanje.

(2) Pri novem glasovanju se glasuje o tistih 2 kandidatih, ki sta pri prvem glasovanju dobila največ glasov. Če pri prvem glasovanju več kandidatov dobi enako najvišje oziroma enako drugo najvišje število glasov, se izbira 2 kandidatov za ponovno glasovanje med kandidati z enakim številom glasov določi z žrebom.

(3) Pri ponovnem glasovanju se glasuje o kandidatih po vrstnem redu glede na število glasov, dobljenih pri prvem glasovanju. Če pa se ponovno glasuje o 2 kandidatih, ki sta pri prvem glasovanju dobila enako število glasov, se glasuje po abecednem vrstnem redu priimkov kandidatov.

(4) Če kandidat ne dobi potrebne večine oziroma, če tudi pri ponovnem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine ali pa ni imenovano oziroma izvoljeno zadostno število kandidatov, se za manjkajoče kandidate ponovi kandidacijski postopek in postopek glasovanja na podlagi novega predloga kandidatur.

6.2. Imenovanje delovnih teles sveta in organov občine

108. člen

(imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja)

(1) Člane komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje svet izmed svojih članov, tako da javno glasuje o vseh predloženih in veljavnih listah kandidatov. Na listo mora biti uvrščenih toliko kandidatov, kolikor članov komisije se imenuje, pri čemer mora biti navedeno, kdo je predlagan za predsednika in kdo za člane. Posamezno listo lahko predlagajo najmanj 3 člani sveta.

(2) Komisija je imenovana, ko ena od predlaganih list kandidatov prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta.

(3) Če nobena od list kandidatov ne dobi potrebne večine, na isti seji vsaka od izvoljenih istoimenskih list kandidatov v

svet predlaga največ 1 kandidata za člana komisije. Kandidatov mora biti najmanj toliko, kolikor članov komisije se imenuje. O kandidatih se glasuje s tajnim glasovanjem, po abecednem vrstnem redu njihovih priimkov. Komisija mora biti imenovana najkasneje na prvi seji po konstitutivni seji sveta. Predsednika komisije izvolijo člani komisije izmed sebe.

(4) Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi za imenovanje komisije v primeru odstopa ali razrešitve.

(5) Pri imenovanju posameznih članov komisije v primeru odstopa ali razrešitve podajo upravičeni predlagatelji svetu v sprejem predloge za manjkajoče člane.

109. člen

(imenovanje komisij in odborov sveta)

(1) Člane komisij in odborov sveta iz 60. do 66. člena tega poslovnika imenuje svet izmed svojih članov in največ polovico članov izmed drugih občanov tako, da javno glasuje o listi kandidatov za posamezno komisijo ali odbor, na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Na listo lahko predlagatelji uvrstijo toliko kandidatov, kolikor članov komisije ali odbora sveta se imenuje, pri čemer mora biti navedeno, kdo je predlagan za predsednika in kdo za člane. Kandidat za predsednika mora biti predlagan izmed članov sveta. Posamezno listo lahko komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predlagajo najmanj 3 člani sveta.

(2) Komisija ali odbor sveta je imenovan, ko predlagana lista kandidatov prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta.

(3) Če predlagana lista kandidatov ne prejme potrebne večine glasov, se na isti ali na prvi naslednji seji opravi novo glasovanje na podlagi nove liste kandidatov.

(4) Prvo sejo komisije ali odbora skliče župan.

(5) Članstvo v komisiji ali odboru sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

(6) Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi za imenovanje komisij ali odborov sveta v primeru odstopa ali razrešitve.

(7) Pri imenovanju posameznih članov komisij in odborov sveta v primeru odstopa ali razrešitve podajo upravičeni predlagatelji komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predloge za manjkajoče člane. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja poda predlog imenovanja v sprejem svetu.

110. člen

(imenovanje nadzornega odbora)

(1) Člane nadzornega odbora imenuje svet tako, da javno glasuje o listi kandidatov za člane nadzornega odbora na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Listo kandidatov, na katero je uvrščenih toliko kandidatov, kolikor članov nadzornega odbora se imenuje, sestavi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi prejetih kandidatur. Člane nadzornega odbora lahko komisiji predlagajo člani sveta, zainteresirane organizacije v občini ter druge fizične in pravne osebe s stalnim bivališčem, oziroma sedežem v občini.

(2) Nadzorni odbor je imenovan, ko predlagana lista kandidatov prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta.

(3) Če predlagana lista kandidatov ne prejme potrebne večine glasov, se na isti ali na prvi naslednji seji opravi novo glasovanje na podlagi nove liste kandidatov.

(4) Nadzorni odbor se konstituira na podlagi določil statuta občine. Predsednika izvolijo člani nadzornega odbora izmed sebe.

(5) Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi za imenovanje nadzornega odbora v primeru odstopa ali razrešitve.

(6) Pri imenovanju posameznih članov nadzornega odbora v primeru odstopa ali razrešitve podajo upravičeni predlagatelji komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predloge za manjkajoče člane, pri čemer morajo upoštevati predpisano sestavo in pogoje za imenovanje posameznega člana. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja poda predlog imenovanja v sprejem svetu.

111. člen

(imenovanje občinske volilne komisije)

(1) Imenovanje občinske volilne komisije se izvede na podlagi določil predpisov, ki urejajo lokalne volitve.

(2) Člane občinske volilne komisije imenuje svet tako, da javno glasuje o listi kandidatov za člane občinske volilne komisije na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Listo kandidatov, na katero je uvrščenih toliko kandidatov, kolikor članov občinske volilne komisije se imenuje, sestavi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Predlagatelji morajo v predlogih navesti, ali je posamezen kandidat predlagan za predsednika, namestnika predsednika, člana ali namestnika člana.

(3) Če za predsednika občinske volilne komisije ali njegovega namestnika ni podan ustrezen predlog, župan za predlog zaprosi pristojno sodišče.

(4) Če ni predlogov za člane občinske volilne komisije ali njihove namestnike, oziroma jih je premalo, direktor občinske uprave za manjkajoče člane ali njihove namestnike predlaga zaposlene v občinski upravi, če teh ni dovolj, pa uradnike, zaposlene v organih državne uprave.

(5) Občinska volilna komisija je imenovana, ko predlagana lista kandidatov prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta. V nasprotnem primeru se opravi novo glasovanje na podlagi nove liste kandidatov.

(6) Določbe tega člena se primerno uporabljajo tudi za imenovanje občinske volilne komisije v primeru odstopa ali razrešitve.

(7) Pri imenovanju posameznih članov občinske volilne komisije v primeru odstopa ali razrešitve podajo upravičeni predlagatelji komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predloge za manjkajoče člane, pri čemer morajo upoštevati predpisano sestavo in pogoje za imenovanje posameznega člana. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja poda predlog imenovanja v sprejem svetu.

6.3. Volitve in imenovanja v druge organe

112. člen

(volitve in imenovanja v organe drugih pravnih oseb)

(1) Svet voli in imenuje predstavnike občine v organe javnih zavodov, javnih podjetij, javnih agencij, javnih skladov in drugih pravnih oseb na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(2) Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predlagajo kandidate člani sveta, župan ali politične stranke, zastopane v občinskem svetu.

(3) Kandidat je izvoljen ali imenovan, ko predlagana kandidatura prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta. Če se v isti organ imenuje več kandidatov, lahko svet glasuje o vseh kandidatih skupaj.

(4) Če predlagana kandidatura ali lista kandidatov ne prejme potrebne večine glasov, komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predlaga svetu v sprejem nov predlog.

(5) Izvolitev ali imenovanje se izvede na podlagi tega člena, če ni z drugim aktom določeno drugače.

(6) Ta člen se smiselno uporablja tudi za imenovanje predstavnikov občine v posvetovalna telesa in za imenovanja v drugih podobnih primerih, ter za volitve in imenovanja predstavnikov občine v primeru odstopa ali razrešitve, razen če ni z drugim aktom določeno drugače.

6.4. Soglasja in mnenja k imenovanjem

113. člen

(soglasja in mnenja k imenovanjem)

(1) Svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja daje v skladu z zakonom in ustanovitvenim aktom pravnih oseb soglasja in mnenja k imenovanjem v primerih, ko imenovanja opravijo organi teh pravnih oseb.

(2) Predlog je izglasovan, ko prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta.

6.5. Podelitev občinskih priznanj in njihov preklic

114. člen

(podelitev občinskih priznanj in njihov preklic)

Občinska priznanja svet podeli ali preklicuje z večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja in v skladu z določili predpisa, ki ureja podelitev priznanj občine.

6.6. Imenovanje člana sveta za začasno opravljanje funkcije župana

115. člen

(imenovanje člana sveta za začasno opravljanje funkcije župana)

(1) Če župan, ki mu je predčasno prenehal mandat, ne določi, kateri od podžupanov bo začasno opravljal funkcijo župana, ali če je razrešen, imenuje svet izmed svojih članov člana, ki bo to funkcijo opravljal do izvolitve novega župana.

(2) O tem, ali se imenovanje izvede na podlagi javnega ali tajnega glasovanja, odloči svet pred glasovanjem o imenovanju.

(3) Kandidat je imenovan, ko prejme večino opredeljenih glasov navzočih članov sveta.

7. RAZREŠITEV IN ODSTOP

7.1. Postopek za razrešitev

116. člen

(postopek za razrešitev)

(1) Osebe, ki jih voli ali imenuje svet, se razrešijo po postopku, ki ga določa ta poslovnik, če ni z drugim aktom določen drugačen postopek.

(2) Postopek za razrešitev se začne na predlog predlagatelja, ki je osebo predlagal za izvolitev ali imenovanje, na predlog župana, ali na predlog najmanj ene četrtine članov sveta, razen če ni s statutom občine ali drugim aktom določeno drugače.

(3) V primerih, ko je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pristojna, da svetu predlaga osebo za izvolitev ali imenovanje, je pristojna tudi, da svetu predlaga njeno razrešitev, zato se predlog za razrešitev takšne osebe vložijo pri tej komisiji, razen če ni sama predlagatelj razrešitve. Predlog za razrešitev vsebuje tudi obrazložitev razloga za razrešitev.

(4) O predlogu za razrešitev komisija seznaní osebo, na katero se razrešitev nanaša, in jo pozove, da poda svoj pisni odgovor najkasneje do seje komisije, na kateri se bo ta predlog obravnaval.

(5) Komisija na svoji seji obravnava predlog za razrešitev in sprejme predlog odločitve, ki ga posreduje županu, skupaj s predlagateljevim predlogom za razrešitev in morebitnim pisnim odgovorom osebe, na katero se razrešitev nanaša, z zaprosilom, da ga uvrsti na prvo naslednjo sejo.

(6) Svet sprejme odločitev o predlogu za razrešitev z večino, ki je predpisana za izvolitev ali imenovanje osebe, zoper katero je vložen predlog za razrešitev.

(7) O razrešitvi svet sprejme sklep.

(8) Pri odločanju o razrešitvi poslovodnega organa iz krivdnih razlogov je potrebno, poleg predhodnih določb tega člena, upoštevati še naslednje:

– Če predlog za razrešitev ne vsebuje obrazloženih razlogov za razrešitev, komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja vrne predlagatelju predlog v dopolnitev. Popolni predlog za razrešitev komisija vroči osebi, na katero se nanaša, in jo pozove, da poda svoj pisni odgovor v roku 8 dni od vročitve.

– Če je potrebno, da se natančneje raziščejo v predlogu razrešitve navedene kršitve, lahko župan naroči strokovna mnenja, izvede dodatne raziskave in druge podobne ukrepe, o katerih mora biti, če bodo podlaga za odločanje, dana osebi, na katero se razrešitev nanaša, možnost, da se z njimi seznaní in se o njih izjavi.

– Svet mora nesporno ugotoviti konkretne kršitve, ki jih je ta oseba zakrivila ter posledice teh kršitev, ugotoviti vzročno zvezo med njenim nepravilnim ravnanjem in ugotovljenimi posledicami ter na podlagi ugotovljenega pretehtati razloge in dokaze predlagatelja za razrešitev. Svet šele po tako opravljeni obravnavi predloga za razrešitev svet sprejme odločitev.

7.2. Postopek za odstop

117. člen

(postopek odstopa)

(1) Občinski funkcionarji imajo pravico odstopiti v skladu z zakonom in statutom.

(2) Pravico odstopiti imajo tudi člani delovnih teles in drugih organov občine ter drugi voljeni ali imenovani predstavniki občine. Izjavo o odstopu morajo podati v pisni obliki komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, katera svetu predlaga predlog za ugotovitev prenehanja članstva oziroma prenehanja druge oblike predstavljanja občine ter predlog novega kandidata, ki ga izbere izmed predlogov upravičenih predlagateljev.

(3) Osebi, ki odstopi, preneha mandat z dnem, ko je podala odstopno izjavo komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(4) Svet s sklepom ugotovi prenehanje članstva oziroma prenehanja druge oblike predstavljanja občine in imenuje novega člana.

8. RAZMERJE MED ŽUPANOM IN SVETOM

118. člen

(razmerje med županom in svetom)

(1) Župan predstavlja svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

(2) Župan in svet ter njegova delovna telesa sodelujejo pri uresničevanju in opravljanju nalog občine. Pri tem predvsem usklajujejo programe dela in njihovo izvrševanje, skrbijo za medsebojno obveščanje in poročanje o uresničevanju svojih nalog in nastali problematiki ter si prizadevajo za sporazumno razreševanje nastalih problemov.

(3) Kadar svet obravnava odloke in druge akte, ki jih predlaga župan, lahko župan določi za vsako zadevo, ki je na dnevnem redu, poročevalca izmed uslužbencev občinske uprave, lahko pa tudi izmed strokovnjakov, ki so sodelovali pri pripravi odlokov ali drugih aktov.

119. člen

(izvajanje odločitev sveta)

(1) Župan skrbi za izvajanje odločitev sveta. Na vsaki redni seji sveta župan ali po njegovem pooblastilu podžupan ali direktor občinske uprave poročajo o izvajanju sklepov sveta.

(2) V poročilu o izvajanju sklepov sveta je potrebno posebej obrazložiti tiste sklepe, ki niso izvršeni in navesti razloge za neizvršitev sklepa.

(3) Če sklepa sveta župan ne more izvršiti, mora svetu predlagati nov sklep, ki ga bo možno izvršiti.

(4) Župan skrbi za objavo odlokov in drugih splošnih aktov sveta.

(5) Župan skrbi za zakonitost dela sveta, zato je dolžan svet sproti opozarjati na posledice nezakonitih odločitev in ukrepati v skladu z zakonom in statutom občine.

(6) Če župan meni, da je splošni akt sveta neustaven ali nezakonit, zadrži objavo takega akta in predlaga svetu, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

(7) Če svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vloží pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

(8) Župan zadrži izvajanje odločitve sveta, če meni, da je nezakonita, ali je v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom občine, in predlaga svetu, da o njej ponovno določi na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje. Ob zadržanju izvajanja odločitve sveta župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost take odločitve. Če svet ponovno sprejme enako odločitev, lahko župan začne postopek pri upravnem sodišču.

(9) Če se odločitev sveta nanaša na zadevo, ki je z zakonom prenesena v opravljanje občini, župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost oziroma neprimernost take odločitve.

9. JAVNOST DELA

120. člen

(javnost dela sveta in njegovih delovnih teles)

(1) Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu sveta in njegovih delovnih teles, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil občanom in medijem o sprejetih odločitvah, z navzočnostjo občanov in predstavnikov medijev na sejah sveta in njegovih delovnih teles ter na druge načine, ki jih določa statut in ta poslovnik.

(2) Župan obvešča občane in medije o delu sveta, delovnih teles sveta, župana in občinske uprave, direktor občinske uprave pa občane in medije obvešča le o delu občinske uprave. Drugi javni uslužbenci lahko obveščajo javnost o delu s svojega delovnega področja po predhodnem soglasju župana oziroma direktorja občinske uprave.

(3) Svet lahko sklene, da se o seji izda uradno obvestilo za javnost, župan pa lahko zaradi obveščanja javnosti skliče tiskovno konferenco.

(4) Občina objavlja sporočila o svojem delu, obvestila občanom, razne razpise in natečaje, povzetke iz gradiv in odločitev sveta, ter druga obvestila, o katerih je dolžna obveščati javnost.

121. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Župan skrbi za obveščanje javnosti in sodelovanje z mediji ter za zagotovitev pogojev za njihovo delo na sejah sveta.

(2) Predstavnikom medijev je na voljo informativno in dokumentacijsko gradivo, predlogi aktov sveta, obvestila in poročila o delu sveta, zapisniki sej in druge informacije o delu sveta in njegovih delovnih teles.

(3) Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva sveta in njegovih delovnih teles, ki so zaupne narave oziroma vsebujejo zaupne podatke.

(4) Za ravnanje z gradivi iz prejšnjega odstavka se upoštevajo zakoni in drugi predpisi, ki urejajo to področje.

10. DELO SVETA V IZREDNEM STANJU

122. člen

(delo sveta v izrednem stanju)

(1) V izrednem stanju oziroma izrednih razmerah, ko je delovanje sveta ovirano, so dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja sveta, ki jih določa statut in ta poslovnik.

(2) Odstopanja se lahko nanašajo predvsem na roke sklicevanja sej, predložitve predlogov oziroma drugih gradiv in rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela sveta. O odstopanjih odloči oziroma jih potrди svet, ko se sestane.

11. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE TER RAZLAGA POSLOVNIKA

123. člen

(spremembe in dopolnitve poslovnika)

(1) Za sprejem sprememb in dopolnitev poslovnika se uporabljajo določbe tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odloka.

(2) Spremembe in dopolnitve poslovnika sprejme svet z dvotretjinsko večino glasov navzočih članov.

124. člen

(razlaga poslovnika)

(1) Če pride do dvoma o vsebini posamezne določbe poslovnika, razlaga poslovnika med sejo sveta predsedujoči. Če se predsedujoči ne more odločiti, prekine obravnavo točke dnevnega reda in naloži statutarno pravni komisiji, da poda svoje mnenje. Če komisija tega ne more opraviti na isti seji, pripravi razlago posamezne poslovniške določbe do naslednje seje.

(2) Kadar svet ne zaseda, razlaga poslovnika statutarno pravna komisija na predlog člana sveta, delovnega telesa sveta ali župana.

(3) Vsak član sveta lahko zahteva, da o razlagi poslovnika, ki ga je dala statutarno pravna komisija, odloči svet.

(4) Statutarno pravna komisija lahko predlaga, naj svet sprejme obvezno razlago poslovnika po postopku, ki je s tem poslovníkom določen za obvezno razlago splošnega akta.

12. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

125. člen

(uporaba določb o postopku za sprejem proračuna)

Določbe tega poslovnika, ki se nanašajo na sprejem proračuna občine (od 91. do 97. člena) se pričnejo uporabljati za pripravo proračuna za leto 2017.

126. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega poslovnika preneha veljati Poslovnik Občinskega sveta Občine Ajdovščina (Uradni list RS, št. 5/00, 41/05, 38/10) in Sklep o organiziranju in načinu delovanja svetniških skupin (Uradni list RS, št. 11/15).

(2) Z dnem uveljavitve tega poslovnika preneha veljati prvi odstavek 40. člena, 41. člen, 42. člen, 46. člen, 47. člen, 48. člen, 49. člen, 50. člen ter prvi in drugi stavek tretjega odstavka 55. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradno glasilo, št. 7/1999, Uradni list RS, št. 2/02, 41/05, 92/05).

127. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-2/2014

Ajdovščina, dne 21. aprila 2015

Župan
Občine Ajdovščina
Tadej Beočanin l.r.

KRANJSKA GORA

1266. Zaključni račun proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSDPO, 109/08 in 49/09) in 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 55/07) je Občinski svet Občine Kranjska Gora na 5. redni seji dne 23. 4. 2015 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014.

2. člen

Prihodki in odhodki proračuna ter drugi prejemki in izdatki proračuna za leto 2014 so realizirani v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV			
	I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	8.418.428
		TEKOČI PRIHODKI (70+71)	7.795.076
70		DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	5.393.990
		700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	3.538.690
		703 DAVKI NA PREMOŽENJE	1.223.882
		704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	631.100
		706 DRUGI DAVKI	317
71		NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	2.401.086
		710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	1.818.547
		711 TAKSE IN PRISTOJBINE	3.582
		712 GLOBE IN DRUGE DENARNE KAZNI	41.369
		713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	353.379
		714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	184.209
72		KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	249.572
		720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	972
		721 PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	0
		722 PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPREDMETENIH SREDSTEV	248.600
73		PREJETE DONACIJE (730+731)	0
		730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	0
		731 PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0

74		TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	373.779
		740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	197.707
		741 PREJETA SREDSTVA IZ DRŽAVNEGA PRORAČUNA IZ SREDSTEV PRORAČUNA EVROPSKE UNIJE	176.072
78		PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (786+787)	0
		786 OSTALA PREJETA SREDSTVA IZ PRORAČUNA EVROPSKE UNIJE	0
		787 PREJETA SREDSTVA OD DRUGIH EVROPSKIH INSTITUCIJ	0
	II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	7.886.531
40		TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	2.507.855
		400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	388.207
		401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	58.181
		402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	1.991.468
		403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	0
		409 REZERVE	70.000
41		TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	2.769.948
		410 SUBVENCije	127.309
		411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	996.363
		412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	434.335
		413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	1.211.941
		414 TEKOČI TRANSFERI V TUJINO	0
42		INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	1.773.065
		420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	1.773.065
43		INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	835.663
		431 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZ. OSEBAM	654.490
		432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	181.173
	III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.–II.)	531.897
	B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
75	IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
		750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0

		751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
		752 KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
44	V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	30.000
		440 DANA POSOJILA	0
		441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN FINANČNIH NALOŽB	30.000
	VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.–V.)	-30.000
	C.	RAČUN FINANCIRANJA	
50	VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
		500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0
55	VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	0
		550 ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	0
	IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (III.+VI.+X.) = (I.+IV.+VII.) – (II.+V.+VIII.)	501.897
	X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.–VIII.)	0
	XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.–IX.)	-531.897
		STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH OB KONCU PRETEKLEGA LETA	1.750.103
		– OD TEGA PRESEŽEK FINANČNE IZRAVNAVE IZ PRETEKLEGA LETA	

3. člen

Stanje sredstev na računu na 31. 12. 2014 po zaključnem računu znaša 2.252.000 €.

Presežek sredstev proračuna v višini 1.163.254 € je bil že razporejen v proračunu za leto 2015, razliko 1.088.746 € pa bomo razporedili z rebalansom proračuna za leto 2015.

Presežek namenskih sredstev v skupni višini 311.826,17 € v skladu s 43. členom Zakona o javnih financah in 7. členom Odloka o proračunu za leto 2014 je naslednji:

požarna taksa	–
okoljska dajatev – odpadki	–
okoljska dajatev – odpadne vode	–
vzdrževanje gozdnih cest	–
počitniška dejavnost	25.412,86
najemnina infrastrukture MM	75.260,51
najemnina infrastrukture ČN Jesenice	23.695,40
najemnina infrastrukture JPK – odpadki	51.139,48
najemnina infrastrukture JPK – vodovodi	–
najemnina – mrliške vežice	–
najemnina infrastrukture WTE – kanalizacija	–
koncesijske dajatve od iger na srečo	–
turistična taksa	–
prihodki iz naslova koncesij – divjad	–
unovčenje bančne garancije OŠ 16. decembra Mojstrana	1.730,27
ostanek vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje	100.788,14
odškodnina od zavarovanj (fotovoltaika)	33.799,51

311.826,17

4. člen

Saldo na računu proračunske rezerve na dan 31. 12. 2014 v višini 137.246,57 € se prenese v leto 2015.

5. člen

Zaključni račun proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014. Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov, njihovih spremembah tekom leta 2014 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

6. člen

Zaključni račun proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-005/2013-24

Kranjska Gora, dne 23. aprila 2015

Župan
Občine Kranjska Gora
Janez Hrovat l.r.

1267. Odlok o rebalansu proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2015

Na podlagi Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 z vsemi spremembami in dopolnitvami), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 z vsemi spremembami in dopolnitvami) in 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 55/07, 122/08, 45/10, 36/12 in Uradno glasilo slovenskih občin št. 49/13) je Občinski svet Občine Kranjska Gora na 5. seji dne 23. 4. 2015 sprejel

ODLOK

o rebalansu proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2015

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Kranjska Gora za leto 2015 (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 7/15) se 3. člen spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV			
	I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	9.953.655
		TEKOČI PRIHODKI (70+71)	7.127.534
70		DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	4.906.622
		700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	3.135.002
		703 DAVKI NA PREMOŽENJE	1.146.610
		704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	625.010
		706 DRUGI DAVKI	0
71		NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	2.220.912

		710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	1.674.220
		711 TAKSE IN PRISTOJBINE	3.000
		712 GLOBE IN DRUGE DENARNE KAZNI	34.500
		713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	357.000
		714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	152.192
72		KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	371.500
		720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	221.500
		721 PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	0
		722 PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPREDMETENIH SREDSTEV	150.000
73		PREJETE DONACIJE (730+731)	0
		730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	0
		731 PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0
74		TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	2.454.621
		740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	1.138.184
		741 PREJETA SREDSTVA IZ DRŽAVNEGA PRORAČUNA IZ SREDSTEV PRORAČUNA EVROPSKE UNIJE	1.316.437
78		PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (786+787)	0
		786 OSTALA PREJETA SREDSTVA IZ PRORAČUNA EVROPSKE UNIJE	0
		787 PREJETA SREDSTVA OD DRUGIH EVROPSKIH INSTITUCIJ	0
	II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	12.080.655
40		TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	3.155.514
		400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	583.208
		401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	55.939
		402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	2.426.367
		403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	0
		409 REZERVE	90.000
41		TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	3.141.370
		410 SUBVENCije	138.000
		411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	1.152.660

		412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	512.045
		413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	1.338.665
		414 TEKOČI TRANSFERI V TUJINO	0
42		INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	5.033.885
		420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	5.033.885
43		INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	749.886
		431 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZ. OSEBAM	612.700
		432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	137.186
	III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. – II.)	-2.127.000
	B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
75	IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
		750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
		751 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
		752 KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	0
44	V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	125.000
		440 DANA POSOJILA	0
		441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN FINANČNIH NALOŽB	125.000
	VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	-125.000
	C.	RAČUN FINANCIRANJA	
50	VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
		500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0
55	VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	0
		550 ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	0
	IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (III.+VI.+X.) = (I.+IV.+VII.) – (II.+V.+VIII.)	-2.252.000
	X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII. – VIII.)	0
	XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	2.127.000
		STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH OB KONCU PRETEKLEGA LETA	2.252.000
		– OD TEGA PRESEŽEK FINANČNE IZRAVNAVE IZ PRETEKLEGA LETA	

Proračunski primanjkljaj se pokriva iz presežkov preteklih let.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0001/2014-8

Kranjska Gora, dne 23. aprila 2015

Župan

Občine Kranjska Gora

Janez Hrovat l.r.

LITIJA

1268. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 – Odl. US, 76/08, 100/08 – Odl. US, 79/09, 14/10 – Odl. US, 51/10, 84/10 – Odl. US in 40/12 – ZUJF), prvega odstavka 21. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – UPB1 (14/05 – popr.), 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – Odl. US, 120/06 – Odl. US, 126/07, 57/09 – Skl. US, 108/09, 61/10 – ZRud-1 (62/10 – popr.), 20/11 – Odl. US in 57/12) ter 16. člena Statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 18/04, 33/06, 139/06 in 12/11) je Občinski svet Občine Litija na 4. redni seji z dne 22. 4. 2015 sprejel

S K L E P

o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

I.

S tem sklepom se pridobi status grajenega javnega dobra lokalnega pomena na naslednjih nepremičninah, ki so v lasti Občine Litija, Jerebova ulica 14, 1270 Litija:

1. k.o. 1836 Kresnice: 1002/5, 1002/7, 199/11,

2. k.o. 1835 Hotič: 1347/19, 1339/112, 1042/14, 1042/9, 1046/7,

3. k.o. 1838 Litija: 890/12, 398/98, 120/85, 120/89, 122/19, 120/77, 910/21, 909/13, 899/2, 524/18, 24/9, 24/8, 120/63, 127/53, 119/16, 85/13, 130/42, 130/41, 130/40, 130/39, 383/17, 128/12, 127/46, 184/13, 130/29, 987/14, 120/54, 180/2, 584/2, 140/2, 1018/5, 1018/4, 306/35, 306/33, 306/28, 306/26, 306/6, 33/2, 378/1, 185/9, 128/8,

4. k.o. 1854 Tihaboj: 563/11, 563/12, 563/10, 563/9, 563/7, 562/10, 562/12, 562/14, 562/8, 558/62.

II.

Sprejem tega sklepa bo podlaga za izdajo ugotovitvene odločbe, ki jo bo na podlagi tega sklepa po uradni dolžnosti izdala občinska uprava Občine Litija.

Občinska uprava Občine Litija bo pravnomočno ugotovitevno odločbo o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra nato poslala pristojnemu sodišču, ki bo po uradni dolžnosti na nepremičninah iz prve točke tega sklepa v zemljiško knjigo vpisalo zaznambo o javnem dobru.

III.

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-41/2013-88

Litija, dne 22. aprila 2015

Župan

Občine Litija

Franci Rokavec l.r.

MIRNA PEČ**1269. Zaključni račun proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014**

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4 (14/13 – popr.), 110/11 – ZDIU12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13) ter 16. in 100. člena Statuta Občine Mirna Peč (Uradni list RS, št. 59/07, 14/08 in 40/10) je Občinski svet Občine Mirna Peč na 4. redni seji dne 21. 4. 2015 sprejel

**ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014.

2. člen

Zaključni račun občinskega proračuna za leto 2014 izkazuje stanje realiziranih prihodkov in odhodkov proračuna v letu 2014 v bilanci prihodkov in odhodkov, računu finančnih terjatev in naložb in računu financiranja, ki obsega:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2014
		v eurih
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	2.441.010,29
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.330.906,22
70	DAVČNI PRIHODKI	2.017.082,86
	700 Davki na dohodek na dobiček	1.889.053,00
	703 Davki na premoženje	83.305,54
	704 Domači davki na blago in storitve	44.724,32
71	NEDAVČNI PRIHODKI	313.823,36
	710 Udeležbe na dobičku in dohodki od premoženja	172.396,46
	711 Takse in pristojbine	2.806,66
	712 Denarne kazni	2.978,02
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	2.469,67
	714 Drugi nedavčni prihodki	133.172,55
72	KAPITALSKI PRIHODKI	5.275,00
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	4.765,00
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	510,00
73	PREJETE DONACIJE	0,00
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	104.829,07
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	104.829,07
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	0,00
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	2.560.769,46
40	TEKOČI ODHODKI	574.895,65

	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	211.604,84
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	32.491,95
	402 Izdatki za blago in storitve	292.182,88
	403 Plačila domačih obresti	38.615,98
	409 Rezerve	0,00
41	TEKOČI TRANSFERI	842.111,48
	410 Subvencije	151.196,75
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	532.105,17
	412 Transferi neprifitnim organizacijam in ustanovam	26.158,75
	413 Drugi tekoči domači transferi	132.650,81
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	936.545,16
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	936.545,16
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	207.217,17
	431 Investic. transferi pravnim in fiz. os., ki niso prorač. upor.	207.217,17
	432 Investic. transferi proračunskim uporabnikom	0,00
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-119.759,17
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0,00
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0,00
	750 Prejeta vračila danih posojil	0,00
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0,00
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	0,00
50	ZADOLŽEVANJE	0,00
	500 Domače zadolževanje	0,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550+551)	76.672,51
55	ODPLAČILA DOLGA	76.672,51
	550 Odplačila domačega dolga	76.672,51
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-196.431,68
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-76.672,51
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX) =-III.	119.759,17
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	208.773,78

Zaključni račun proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014. Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz načrtovanih vrednosti

razvojnih programov, njihovih spremembah tekom leta 2014 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-3/2015-2

Mirna Peč, dne 22. aprila 2015

Župan
Občine Mirna Peč
Andrej Kastelic l.r.

PTUJ

1270. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 55/92 – ZVDK, 13/93, 66/93, 45/94 – Odl. US, 8/96, 31/00 – ZP-L, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP), prvega odstavka 26. in 135. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/07 – Odl. US, 56/08, 4/10, 20/11, 100/11 – Odl. US in 111/13), 12. člena Statuta Mestne občine Ptuj (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 9/07), 16. člena Statuta Občine Ormož (Uradni vestnik Občine Ormož, št. 11/99, 7/01, 19/05 in 12/06), 15. člena Statuta Občine Središče ob Dravi (Uradni vestnik Občine Ormož, št. 8/07) in 23. člena Statuta Občine Sveti Tomaž (Uradni vestnik Občine Ormož, št. 7/07) so: Mestni svet Mestne občine Ptuj na 39. seji dne 22. 4. 2014, Občinski svet Občine Ormož na 5. seji dne 13. 4. 2015, Občinski svet Občine Središče ob Dravi na 26. seji dne 28. 4. 2014, Občinski svet Občine Sveti Tomaž na 26. seji dne 28. 5. 2014 sprejeli

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega zavoda Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož (Uradni list RS, št. 89/08 in 10/09) se v 15. členu črta tretja alineja.

2. člen

Prvi odstavek 30. člena se spremeni tako, da glasi:

»(1) Mestna občina Ptuj daje zavodu v upravljanje nepremičnine, ki ležijo na:

- parc. št. 1336, k.o. 400-Ptuj (Prešernova 37),
- parc. št. 1414, k.o. 400-Ptuj (Miheličeva galerija),
- parc. št. 4025, k.o. 400-Ptuj (Orfejev spomenik),
- parc. št. 178/15, k.o. 400-Ptuj (Rimska opekarska peč),
- parc. št. 2124 in 2126, obe k.o. 400-Ptuj (III. mitrej na Zgornjem Bregu),
- posamezni del št. 6, v stavbi 1536, k.o. 400-Ptuj (Prešernova 1),
- parc. št. 1060 in 1061/9, k.o. 400-Ptuj (Muzejski trg 2).«.

3. člen

Ta odlok začne veljati, ko ga v enakem besedilu sprejmejo Mestni svet Mestne občine Ptuj, Občinski svet Občine Ormož, Občinski svet Občine Središče ob Dravi in Občinski svet Ob-

čine Sveti Tomaž ter naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-24/07

Ptuj, dne 22. aprila 2014

Župan
Mestne občine Ptuj
dr. Štefan Čelan l.r.

Št. 007-7/2015 07/9

Ormož, dne 13. aprila 2015

Župan
Občine Ormož
Alojz Sok l.r.

Št. 03230-3/2014-14

Središče ob Dravi, dne 28. aprila 2014

Župan
Občine Središče ob Dravi
Jurij Borko l.r.

Št. 007-15/2014 01/ZH

Sveti Tomaž, dne 28. maja 2014

Župan
Občine Sveti Tomaž
Mirko Cvetko l.r.

SLOVENSKE KONJICE

1271. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Vešenik (Lamut)

Na podlagi 11. in 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, (109/12), 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 118/07 – uradno prečiščeno besedilo in 18/10) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 6. redni seji 21. 4. 2015 sprejel

ODLOK

o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Vešenik (Lamut)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(podlaga občinskega podrobnega prostorskega načrta)

(1) S tem odlokem se na podlagi veljavnega Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000/dopolnjen v letu 1994 in 1998 (Uradni list RS, št. 23/87, 50/98 in 72/00) in družbenega plana razvoja Občine Slovenske Konjice za srednjeročno obdobje 1986, 1990, dopolnjen v letu 1994, 1999 in 2004 (Uradni list RS, št. 23/87, 50/98, 72/00 in 75/04) sprejme občinski podrobni prostorski načrt za območje Vešenik (Lamut) – v nadaljevanju: OPPN.

(2) OPPN je izdelalo podjetje BIRO 2001 Maksimilijana Ozimič Zorič s.p. Trg Alfonza Šarha 1, 2310 Slovenska Bistrica s št. proj. 06/14 OPPN.

2. člen

(vsebina odloka)

(1) Ta odlok določa opis prostorske ureditve za gradnjo dveh stanovanjskih objektov v območju obdelave, ki se načrtuje z OPPN in sicer umestitev načrtovane ureditve v prostor, zasnovo stanovanjskih stavb in pogoje priključevanja objektov na javno gospodarsko infrastrukturo in grajeno javno dobro, rešitve in ukrepe za celostno ohranjanje kulturne dediščine, rešitve in ukrepe za varovanje okolja, naravnih virov in ohranjanja narave, rešitve in ukrepe za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom, etapnost izvedbe, velikost dopustnih odstopanj od funkcionalnih in tehničnih rešitev ter usmeritve za določitev meril in pogojev po izgradnji objektov in ureditvi okolja.

(2) Z OPPN se načrtuje ureditev dela Izvedbenega načrta stanovanjske cone Vešenik – del A in B (Uradni list SRS,

št. 30/87), katerega del na območju parc. št. 1386/4, 1387/3, 1386/5, 1387/6, 264/9, 1624/1, 1626/4, vse k.o. 1115 Slovenske Konjice, ni bil realiziran. V OPPN je drugače kot v IZN določeno in obravnavano oblikovanje in orientacija objektov, kakor tudi izvedba prometnega urejanja.

(3) Namenska raba se z OPPN na tem območju ne spreminja in ostaja namenjena za stanovanjsko gradnjo, z ureditvijo prometne in komunalne opreme.

3. člen

(vsebina odloka)

(1) Sestavni del OPPN tega odloka vsebuje besedilo, tekstualni del, grafični del in priloge.

(2) Besedilo obsega:

- splošni del
- tekstualni del.

(3) Grafični del obsega:

– Prikaz širšega območja	list 0	
– Izsek iz kartografske dokumentacije plana občine	list 1	M 1:5000
– Prikaz parcele GURS	list 2	pomanjšava
– Prikaz meje obdelave v geodetskem načrtu z obstoječim parcelnim stanjem	list 3	M 1:500
– Prikaz vplivov in povezav s sosednjimi območji	list 4	M 1:500
– Zazidalna situacija s prerezi in prometna ureditev	list 5	M 1:500
– Projektne rešitve komunalne in infrastrukture	list 6.1	M 1:500
– Projektne rešitve energetske in druge gospodarske infrastrukture	list 6.2	M 1:500
– Načrt parcelacije	list 7	M 1:500

(4) Priloge

1. Smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora
2. Obrazložitev in utemeljitev občinskega podrobnega prostorskega načrta
3. Odločba, RS MKO – CPVO ni bilo potrebno izdelati
4. Povzetek za javnost.

4. člen

(opis območja obdelave)

(1) Območje obdelave se nahaja v mestu Slovenske Konjice, v njegovem severovzhodnem delu – Vešenik, severno nad Ulico ob potoku. Obravnavane parcele so nepozidan del Odloka o IZN stanovanjske cone Vešenik – del A n B.

(2) Območje predmetnega OPPN je iz vseh strani omejeno s pozidanimi zemljišči.

(3) Zemljišče predvideno za gradnjo leži v ravnini in ima sončno lego. Parcele so dostopne po obstoječi javni poti JP 883162 (povezava – pralnica) iz jugovzhodne smeri, po parceli št. 270/11 in 273/2 ter delu 264/4, vse k.o. Slovenske Konjice, ki se odcepi od asfaltirane JP 883161 (Ulica ob Potoku).

(4) Stanovanjske stavbe v bližini so komunalno opremljene z vodovodom, kanalizacijo, elektriko in telekomunikacijami ter plinovodnim omrežjem.

II. OPIS PROSTORSKE UREDITVE, KI SE NAČRTUJEJO Z OBČINSKIM PODROBNIM PROSTORSKIM NAČRTOM

5. člen

(načrtovane prostorske ureditve)

(1) Z OPPN se načrtuje novogradnja dveh enostanovanjskih stavb, prometna, komunalna in energetska ureditev ter navezava na obstoječo prometno in komunalno infrastrukturo.

(2) Predvidena načrtovana gradnja dveh stanovanjskih stavb določa prostorske ureditve, pogoje za urbanistično oblikovanje, funkcionalne in oblikovalske rešitve objektov in naprav, gradnjo prometnega in komunalnega omrežja ter druge posege v prostor. Podane so usmeritve za posege in ukrepe za namenom ohranjanja kvalitete bivalnega okolja z zelenimi in prometnimi površinami, rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom, etapnost izvedbe prostorske ureditve, velikost dopustnih odstopanj od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev.

(3) V OPPN so opisani tudi gradbeni posegi in ureditve izven ureditvenega območja OPPN, ki so potrebni za izvedbo prometne in komunalne infrastrukture predvidene prostorske ureditve.

III. UREDITVENO IN VPLIVNO OBMOČJE OPPN

6. člen

(ureditveno območje)

(1) Območje OPPN za gradnjo dveh stanovanjskih zgradb obsega naslednje parcele št.: 1386/4, 1387/3, 1386/5, 1387/6, 264/9, 1624/1, 1626/4 in del parc. št. 264/4, vse k.o. 1115 Slovenske Konjice, ki so opredeljene kot stavbna zemljišča.

(2) Meja območja obdelave poteka po zunanem robu sklenjenega območja citiranih parcel in prečka 264/4 k.o. 1115 Slovenske Konjice po zunanem robu interne dovozne ceste. Območje OPPN je določeno s tehničnimi elementi za zaključenje gradbenih parcel v Gauss – Krugerjevem koordinatnem sistemu, ki omogočajo prenos novih mej parcel v naravo in so prikazane v načrtu parcelacije.

(3) Velikost območja je 1.702 m² in cca 12 m² na parc. št. 264/4 k.o. Slovenske Konjice.

(4) Vplivno območje OPPN je ureditveno območje OPPN in ureditve izven njega, ki so potrebne za izvedbo gospodarske javne infrastrukture.

IV. UMEŠTITEV NAČRTOVANE PROSTORSKE UREDITVE V PROSTOR

7. člen

(umestitev načrtovane ureditve v prostor)

(1) Območje obdelave se nahaja na jugovzhodnem delu mesta Slovenske Konjice v naselju Vešenik, ob Ulici ob potoku.

(2) Območje predmetnega OPPN je omejeno z zazidanimi in delno nezazidanimi površinami.

(3) Prometna navezava je mogoča po javni poti, ki poteka po parceli št. 270/11, delu 273/2 ter delu 264/4, vse k.o. Slovenske Konjice, kategorizirano kot JP 883162 povezava – pralnica.

8. člen

(opis načrtovane prostorske ureditve)

(1) Z OPPN se načrtuje izgradnja dveh enostanovanjskih objektov z bruto tlorisno površino od 120 m² do 200 m² na stanovanjsko enoto ter prometno in komunalno ureditvijo ter z ureditvijo zelenih površin.

(2) Predvidene ureditve znotraj ureditvenega območja so:

- nova enostanovanjska objekta s pripadajočo zunanjo ureditvijo,
- nova energetska in komunalna infrastruktura,
- vzdrževalna dela.

(3) V OPPN so zajeti tudi posegi in ureditve izven območja OPPN, ki so potrebni za priključitev gospodarske javne infrastrukture na obstoječo prometno, komunalno in energetsko javno infrastrukturo.

9. člen

(vrste dopustnih posegov)

(1) Območje je opredeljeno kot stavbno zemljišče v ureditvenem območju naselja, ki je namenjeno stanovanjski gradnji.

(2) Vrste dopustnih gradenj:

- novi stanovanjski objekti s pripadajočo zunanjo ureditvijo,
- dozidave in nadzidave novih objektov s ciljem funkcionalne dopolnitve,
- nova energetska in komunalna infrastruktura,
- tekoča vzdrževalna in investicijska dela na objektih in napravah.

10. člen

(pogoji za lego, velikost in oblikovanje objektov)

(1) Večja stanovanjska zgradba (na lokaciji 4)

(2) Lega objekta na zemljišču:

- je določena z gradbenimi linijami in gradbenimi mejami.
- Gradbena linija je linija, na katero morajo biti z enim robom postavljeni fasadni deli stanovanjskega objekta, dovoljeni so le manjši odmiki delov fasad.

- Gradbena meja je linija, ki je fasadna stena stanovanjskega objekta ne sme presegati, lahko pa se je dotika ali je od nje odmaknjena v notranjost.

- Leži na parceli št. 1387/3 in delu 1387/6 ter 1386/4, k.o. 1115 Slovenske Konjice. Nova gradnja je odmaknjena 4 m od meje s sosedom parc. št. 1387/2 merjeno od najbolj izpostavljenega dela (napušč), oziroma v najbližji točki 3 m od osi javne kanalizacije.

Gradbena linija je oddaljena 5.00 m od severne parcelne meje s sosedom parc. št. 1387/2, k.o. Slovenske Konjice (oziroma 4.00 m od napušča strehe, če je širok 100 cm) in je vzporedna južni stranici oziroma slemenu stanovanjske zgradbe (št. 5) na sosednji parc. št. 1387/2, k.o. Slovenske Konjice

(3) Velikost in zmogljivost

- Pravokotni tloris stanovanjske zgradbe je razčlenjen in ima zunanji gabarit 13.40 m x 15.70 m. Daljši stranici na zahodni strani je prizidana garaža in v podaljšku še nadstrešnica za en avtomobil v skupni velikosti 6.50 m x 7.70 m. Toleranca tlorisnih gabaritov je ±1.0 m, umeščanje je možno znotraj zazidalnega območja, ob gradbeno linijo. Objekt je lahko manjši od načrtovanega.

- Streha je razčlenjena in dvojna dvokapnica z zatrepi. Usmerjenost slemena je pravokotna in delno vzporedna na gradbeno linijo.

- Etažnost je zaradi ravnine P + M, višina slemena ne sme presegati višine sosednjih objektov oziroma ne sme biti višja kot 8.50 m.

- Nulta kota tlaka v pritličju je dvignjena nad sedanji teren zaradi depresije za cca 50 cm in znaša ±0.0 = 317,50 m s toleranco ±0.50 m.

(4) Zunanja podoba objekta in okolje

- Objekt ima streho dvojno dvokapnico naklona 35°–40°, slemena so zaključena z zatrepi. Strešna kritina naj bo v barvi opeke.

- Pri gradnji naj se v čim večji možni meri uporabljajo naravni materiali.

- Za zasaditev zelenih površin naj se uporabljajo avtohtone travne, grmovne in drevesne vrste.

- Dostop in dovoz v objekt je iz jugovzhodne strani iz JP 883162.

- Na zemljiški parceli se zagotovi utrjena površina za parkiranje najmanj dveh vozil in možnost obračanja.

(5) Faktor zazidanosti:

- Faktor zazidanosti (FZ) je razmerje med zazidano površino vseh objektov na parceli in celotno površino parcele namenjene gradnji.

- Pri umeščanju in velikosti objektov je upoštevan faktor zazidanosti 0,4, kot je predpisan za območje naselja Slovenske Konjice. Načrtovano zazidljivo območje ne presega te vrednosti.

(6) Manjša stanovanjska zgradba (na lokaciji 3)

(7) Lega objekta na zemljišču:

- Leži na parceli št. 1386/5, 264/9, 1624/1, 1387/3 - del k.o. 1115 Slovenske Konjice.

- Nova gradnja je odmaknjena 4 m od meje s sosedom parc. št. 1387/2, merjeno od najbolj izpostavljenega dela (napušč).

(8) Velikost in zmogljivost

- Manjša stanovanjske zgradbe ima podolgovat pravokotni tloris 12 m x 9 m s toleranco ±2.0 m v razpoložljivih smereh znotraj zazidalnega območja oziroma gradbene meje, dovoljeni so izzidki, ki pa ne smejo presegati 1/3 dolžine daljše stranice objekta, ter ne smejo bistveno porušiti ostalih razmerij na fasadah.

- Znotraj zazidalnega območja je možno postaviti garažo oziroma drugi nezahtevni ali enostavni objekt.

- Etažnost je P + M, višina slemena ne sme presegati višine sosednjih objektov, oziroma ne sme presegati 8.5 m nad koto pritličja.

- Nulta kota tlaka v pritličju je dvignjena nad sedanji teren zaradi depresije za cca 50 cm in znaša ±0.0 = 317,50 m s toleranco ±0.50 m.

(9) Zunanja podoba objekta in okolje

- Objekt ima streho dvokapnico naklona 35°–40°, sleme je usmerjeno pravokotno ali vzporedno z gradbeno linijo in se lahko zaključuje na ožji strani strehe z zatrepi oziroma čopi. Strešna kritina naj bo v barvi opeke.

– Pri gradnji naj se v čim večji možni meri uporabljajo naravni materiali.

– Za zasaditev zelenih površin naj se uporabljajo avtohtone travne, grmovne in drevesne vrste.

– Dostop in dovoz v objekt je iz jugovzhodne strani iz JP 883162

– Na zemljiški parceli se zagotovi utrjena površina za parkiranje najmanj dveh vozil in možnost obračanja.

11. člen

(pogoji za gradnjo nezahtevnih in enostavnih objektov)

(1) Gradnja nezahtevnih in enostavnih objektov se izvaja skladno z veljavnimi predpisi ter v okviru tega odloka.

(2) Znotraj območja OPPN je dovoljena gradnja in ureditev naslednjih nezahtevnih in enostavnih objektov:

– nadstrešnice za osebne avtomobile, v skladu z ureditveno situacijo, zimski vrtovi, senčnice, vrtno lope, utrjene dovozne poti,

– ograje do višine 1.20 m,

(3) Na eni parceli se lahko postavi samo en objekt iste vrste.

(4) Manj zahtevni objekti morajo biti odmaknjeni od parcelne meje vsaj 4,00 m, nezahtevni 1,50 m, enostavni objekti pa minimalno 0,30 m. Manjši odmik je možen le s soglasjem lastnika zemljiške parcele, na katerega mejijo, razen v primerih, kjer je to že določeno v grafičnih prilogah OPPN. Ograje so lahko postavljene do parcelne meje oziroma na parcelni meji, če je pridobljeno soglasje sosedu.

V. ZASNOVA PROJEKTHNIH REŠITEV PROMETNE, ENERGETSKE, KOMUNALNE IN DRUGE JAVNE GOSPODARSKE INFRASTRUKTURE IN OBVEZNOSTI PRIKLJUČEVANJA NANJO

12. člen

(prometno urejanje)

(1) Dovoz do območja obravnave se odvija po obstoječi javni poti JP 883162 (povezava – pralnica) iz jugovzhodne smeri, ki se odcepi od JP 883161.

(2) Javna pot poteka po parc. št. 270/11 in 273/2, k.o. Slovenske Konjice, prečka 1624/4 in del 264/4, k.o. Slovenske Konjice.

(3) Znotraj območja obravnave se uredi interna dovozna cesta do objekta 3 in 4. Na območju obravnave se omogoči obračanje osebnih vozil, da se prepreči vzvratna vožnja na javno pot.

(4) Krožna cesta po veljavnem odloku se ne izvede, za kar je pridobljeno soglasje lastnikov zemljišč. Lastniki sosednjih zemljišč že imajo urejene dostope po lastnih zemljiščih iz severovzhodne strani.

13. člen

(pogoji za komunalno in energetska urejanje)

(1) Predvidena je navezava na obstoječe omrežje komunalne in energetske infrastrukture. Pred izvedbo je potrebno na terenu natančno določiti lego posameznih vodov.

(2) Natančne rešitve se opredelijo v projektni dokumentaciji, ki mora upoštevati določila in usmeritve tega načrta (trase posameznih vodov, zasnove, način priključevanja, etapnost izvedbe), ki so usklajene s posameznimi upravljavci infrastrukture in so razvidne iz nadaljnjih členov tega odloka.

14. člen

(vodovod)

(1) Območje se bo priključilo na javni vodovod v upravljanju JKP Slovenske Konjice d.o.o., ki poteka po parceli.

(2) Stanovanjska objekta se bosta priključila na cev DN 32 preko dveh novih vodovodni priključkov.

(3) Vodomer se vgradi v novi tipski vodomeri jašek s tipskim pokrovom proti zamrzovanju, katerega tip določi upravljavec. Jašek mora biti primerno odvodnjavan in zaščiten proti zmrzovanju. Jašek se izvede izven objekta v zelenici, na zemljišču v lasti investitorja.

(4) Nameravana gradnja enostavnega objekta se bo vršila v varovalnem pasu vodovoda. Na mestu, kjer je dovoz k stanovanjski hiši, je potrebno vodovod ustrezno zaščititi z zaščitno cevjo večjega premera. Zaščito izvede upravljavec na stroške investitorja. Na trasi vodovoda je prepovedana gradnja kakršnihkoli škarp, sajenje dreves, postavljanje barak ... Minimalni horizontalni odmik mora znašati 2.0 m.

15. člen

(kanalizacijsko omrežje)

(1) Predvidena objekta je potrebno priključiti na obstoječe javno kanalizacijsko omrežje.

(2) Ob severozahodni meji obravnave poteka javna kanalizacija BC DN 300 mm v upravljanju JKP Slovenske Konjice d.o.o., ki bo priključena na CČN Slovenske Konjice.

(3) Gradnja objekta 4 oziroma napušča objekta je možna v odmiku 3 m od osi obstoječega kanala.

(4) Odvod komunalnih odpadnih vod novih objektov je možen z direktnim priključevanjem na obstoječi revizijski jašek z GK koordinatama X=533749.00, Y=133385.71 na višini mulde v kanalu.

(5) Hišni priključek se izdelava iz UKC PVC cevi DN 160 mm SN 8 za povozne oziroma SN 4 za nepovozne površine, naklona nivelete od 2–3%.

(6) Neobremenjene meteorne vode iz streh objektov se odvajajo skupaj s predhodno očiščenimi meteornimi vodami iz utrjenih površin posredno v podtalje preko ponikovalnih polj ali javni mešani kanal DN 300 v primeru nepropustnega zemljišča oziroma gradnja zadrževalnika deževnice iz streh objektov. Investitor pridobi Geotehnično mnenje o pogojih gradnje in ponikanja na območju predvidene gradnje

(7) V fazi postopkov za pridobitev gradbenega dovoljenja si mora investitor pridobiti soglasje k projektu PGD/PZI za gradnjo.

16. člen

(elektroenergetska omrežje)

(1) Na območju obravnave ni vodov v lasti Elektro Maribor d.d.

(2) Za izvedbo napajanja obravnavanega območja z električno energijo bo potrebno zgraditi nizkonapetostni priključek iz obstoječega NN omrežja I-08 Oplotniška cesta obstoječe TP 20/0,4 kV Vešenik 2 (t-644 OE Slovenska Bistrica) do predvidene priključne merilne omarice objekta.

(3) Pridobiti si je potrebno upravno in projektno dokumentacijo za novi nizkonapetostni kabelski priključek ter služnostne pogodbe za zemljišča, čez katera bo potekala trasa NN voda.

(4) Električne inštalacije v novih objektih bodo morale izpolnjevati pogoje TN sistema. Objekti morajo imeti izvedeno temeljno ozemljilo ter glavno izenačevanje potencialov. Mora biti podzemne izvedbe, kablrane in zaščitene z ozemljitvijo. Priključne merilne omarice morajo biti nameščene tako, da bo omogočeno nemoteno odčitavanje števcov in morajo biti pod ključem sistemskega operaterja distribucijskega omrežja.

17. člen

(kabelsko in telekomunikacijsko omrežje)

(1) Po GIS je ob severozahodni meji območja obravnave izvedena kabelska TK instalacija, informativne trase so priloga smernic.

(2) Trase obstoječih naročniških TK kablov se določijo z zakoličbo. Glede na pozidavo oziroma komunalno ureditev jih je potrebno ustrezno zaščititi in prestaviti, kar se izvede pod nadzorom in po navodilih predstavnika Telekom Slovenije d.d.

(3) S projektom je potrebno predvideti novo TK omrežje in v sodelovanju s predstavnikom Telekom Slovenije d.d. možnost priključitve na obstoječe. Za trase novih priključnih TK vodov naj se predvidi kabelska kanalizacija s PVC cevmi premera 110 mm ali 125 mm s pomožnimi jaški in stebrički ter PE-HD cevmi premera 50 mm.

(4) Vrsta prenosnega medija, mesto navezave na obstoječe omrežje in ostale karakteristike TK omrežja se določijo glede na potrebe in možnosti v projektnih pogojih v sodelovanju s predstavnikom Telekom Slovenije d.d.

18. člen

(plinovodno omrežje)

(1) V bližini OPPN je že zgrajeno plinovodno omrežje. Novo plinovodno omrežje se predvidi na povezovalni in interni dovozni cesti.

(2) Pri projektiranju nove komunalne opreme za omenjeno območje je potrebno upoštevati predpisane odmike med plinovodom in drugimi komunalnimi vodi.

(3) Plin naj se uporablja za kuhanje, ogrevanje, pripravo tople sanitarne vode in hlajenje.

19. člen

(ogrevanje in priprava tople vode)

(1) Stanovanjski zgradbi bosta imeli urejeno variantno možnost ogrevanja z zemeljskim plinom, toplotno črpalko (zrak: voda) oziroma uporabo drugega obnovljivega vira energije, ob upoštevanju energetske varčne gradnje.

(2) Prezračevanje bo naravno in delno prisilno.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE IN VARSTVA NARAVE

20. člen

(kulturna dediščina)

Na območju obravnavanih parcel se ne nahaja nobena registrirana enota kulturne dediščine.

21. člen

(varstvo narave)

Območje OPPN se ne nahaja v območju varovanja narave.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA IN NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJA NARAVE

22. člen

(varstvo vodnih virov)

Območje OPPN se ne nahaja v območju varstva vodnih virov.

23. člen

(varstvo pred hrupom)

(1) Vsi ukrepi zaščite proti hrupu morajo zagotoviti, da se ne presegajo mejne vrednosti določene s III. stopnjo zahtevnosti (4. člen uredbe o hrupu v naravnem in bivalnem okolju – Uradni list RS, št. 45/95).

(2) Vsa hrupna dela na gradbišču se izvajajo v dnevnem času.

24. člen

(varstvo zraka)

(1) Pri načrtovanju je potrebno upoštevati določila Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04), Uredbe o mehah, opozorilnih in kritičnih emisijskih vrednostih snovi v zraku (Uradni list RS, št. 73/94) in Uredbe o emisiji snovi v zraku

iz kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/94). Izpusti v zrak ne smejo presegati z zakonom določenih mejnih vrednosti. Objekta se bosta ogrevala z energentom brez prekomernih škodljivih emisij v zrak.

(2) V času izkopa zemljine in ostalih gradbenih delih je potrebno v času neugodnih vremenskih razmer prašne površine vlažiti in preprečiti izpust imitiranje prašnih delcev v ozračje.

25. člen

(odvoz odpadkov)

(1) Investitor objekta je dolžan na svojem zemljišču na svoje stroške urediti ustrezno dimenzioniran prostor za zbiranje in odvoz odpadkov, vključno z nabavo posod za odpadke. Ureditev prostora mora zadostiti določilom veljavnega občinskega odloka (Uradni list RS, št. 46/14) in ustrezati vsem sanitarno tehničnim predpisom, vključno z vizualno ter mehansko zaščito proti vetru.

(2) Prevezno mesto mora imeti stalno zagotovljen dostop tovornemu smetarskemu vozilu.

(3) V času gradnje je potrebno z zemeljskim materialom od izkopov za temeljenje ravnati v skladu z veljavnim pravilnikom o ravnanju z odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih.

26. člen

(varstvo tal)

(1) Kanalizacija in priključki morajo biti izvedeni vodotesno. Pri ravnanju v času gradnje je potrebno upoštevati vse predpise iz področja varovanja okolja.

(2) Z rodovitno plastjo tal, ki se odstrani z matične podlage, je treba med gradnjo in po izgradnji zagotoviti racionalno ravnanje. Prst se mora odstraniti tako, da se ohrani njena plodnost in količina.

VIII. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI, VKLJUČNO Z VARSTVOM PRED POŽAROM

27. člen

(varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami)

(1) Območje obravnave ne leži v poplavnem območju.

(2) Objekta se nahajata na območju z intenziteto VII. stopnje potresne ogroženosti po EMS. Pri projektiranju je potrebno upoštevati projektni pospešek tal za obravnavano območje, ki znaša 0,125 g.

(3) Objekta se ne bosta ogrevala z lahkim kurilnim oljem, tako da ne obstaja nevarnost razlitja nevarnih snovi.

28. člen

(varstvo pred požarom)

(1) V skladu z 22. in 23. členom ZVPoz (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB, 9/11) so v ureditveni zasnovi upoštevani ukrepi varstva pred požarom, kjer so zagotovljeni odmiki od meje parcel in med objekti ter potrebna protipožarna ločitev z namenom preprečitve širjenja požara na sosednje objekte.

(2) Prometne in delovne površine za intervencijska vozila so zagotovljena na dovozni cesti.

(3) Varen umik je zagotovljen z dostopom na zunanje površine, javno pot in zelenice.

(4) Viri vode za gašenje bodo zagotovljeni iz javnega vodovoda oziroma lastnih virov – zbiralnik padavinskih vod.

IX. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE

30. člen

(etapnost gradnje)

(1) Izvedba OPPN je možna v več medsebojno neodvisnih fazah.

(2) Gospodarska javna infrastruktura: komunalne ureditve ter ostala infrastruktura se izvedejo pred ali sočasno z gradnjo objektov.

**X. VELIKOST DOPUSTNIH ODSTOPANJ
OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVALSKIH
IN TEHNIČNIH REŠITEV**

31. člen

(skupne določbe glede dopustnih odstopanj)

Pri uresničitvi OPPN so dopustna odstopanja od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev, določenih s tem odlokom, če se pri nadaljnjem podrobnejšem proučevanju prometnih, energetskih, tehnoloških, geoloških, hidroloških, okoljskih, geomehanskih in drugih razmer pridobijo tehnične rešitve, ki so primernejše z oblikovalskega, prometno tehničnega ali okoljevarstvenega vidika, s čimer se ne smejo poslabšati prostorske in okoljske razmere.

**XI. OBVEZNOST INVESTITORJEV, LASTNIKOV
IN IZVAJALCEV**

32. člen

(obveznost investitorjev in izvajalcev)

(1) V času gradnje imajo investitor in izvajalci naslednje obveznosti:

– pred začetkom del morajo izvajalci obvestiti upravljavce prometne, komunalne, energetske in telekomunikacijske infrastrukture ter skupno z njimi zakoličiti in zaščititi obstoječe infrastrukturne vode,

– zagotoviti zavarovanje gradbišča tako, da bosta zagotovljeni varnost in raba bližnjih objektov in zemljišč,

– zagotoviti odvijanje prometa v času gradnje praviloma preko makadamskih cest in ga organizirati tako, da ne bo prihajajo do večjih zastojev na obstoječem cestnem omrežju ter da se prometna varnost zaradi gradnje ne bo poslabšala,

– v skladu z veljavnimi predpisi opraviti v najkrajšem možnem času prekomerne negativne posledice, ki bi nastale zaradi gradnje,

– zagotoviti nemoteno komunalno oskrbo preko vseh obstoječih infrastrukturnih vodov in naprav,

– v času gradnje zagotoviti vse potrebne varnostne ukrepe za preprečitev prekomernega onesnaženja tal, vode in zraka pri transportu, skladiščenju in uporabi škodljivih snovi,

– v primeru nesreče zagotoviti takojšnje usposobljene službe,

– sanirati oziroma povrniti v prvotno stanje vse poti in ceste, ki bodo zaradi uporabe v času gradnje objekta prekinjene ali poškodovane,

(2) Vsi navedeni ukrepi se morajo izvajati v skladu s smernicami za načrtovanje pristojnih nosilcev urejanja prostora, na podlagi gradbenega dovoljenja ter ob upoštevanju veljavne zakonodaje.

XII. KONČNE DOLOČBE

33. člen

(vpogled v OPPN)

OPPN je na vpogled v Občini Slovenske Konjice in UE Slovenske Konjice.

34. člen

Za nadzor nad ravnanjem po tem odloku je pristojna inšpekcijska služba.

35. člen

S sprejetjem tega odloka, se za to območje ne uporabljajo določila Izvedbenega načrta stanovanjske cone Vešenik – del A in B (Uradni list SRS, št. 30/1987).

36. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan dni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3500-0009/2014

Slovenske Konjice, dne 21. aprila 2015

Župan

Občine Slovenske Konjice

Miran Gorinšek l.r.

1272. Ugotovitveni sklep o obračunski lastni ceni omrežnine oskrbe s pitno vodo in obračunski lastni ceni vodarine

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 118/07 – uradno prečiščeno besedilo in 18/10), Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) in 12. člena Odloka o organizaciji javnega komunalnega podjetja (Uradni list RS, št. 27/11) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 6. redni seji dne 21. 4. 2015 sprejel

UGOTOVITVENI SKLEP

I.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice ugotavlja, da obračunska lastna cena omrežnine oskrbe s pitno vodo in obračunska lastna cena vodarine ne presega 10% od potrjene cene. Cena omrežnine in vodarine ostaneta nespremenjeni.

II.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 5. 2015.

Št. 032-0010/2015-5/6-1(121)

Slovenske Konjice, dne 21. aprila 2015

Župan

Občine Slovenske Konjice

Miran Gorinšek l.r.

1273. Ugotovitveni sklep o obračunski lastni ceni ravnanja s komunalnimi odpadki

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 118/07 – uradno prečiščeno besedilo in 18/10), 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) in 12. člena Odloka o organizaciji javnega komunalnega podjetja (Uradni list RS, št. 27/11) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 6. redni seji dne 21. 4. 2015 sprejel

UGOTOVITVENI SKLEP

I.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice ugotavlja, da obračunska lastna cena ravnanja s komunalnimi odpadki (z bio odpadki in brez bio odpadkov) ne presega 10% od potrjene cene. Cena ravnanja s komunalnimi odpadki ostane nespremenjena.

II.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 5. 2015.

Št. 032-0010/2015-5/6-2(121)
Slovenske Konjice, dne 21. aprila 2015

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

1274. Sklep o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene odvajanja komunalne odpadne vode v Občini Slovenske Konjice

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 118/07 – uradno prečiščeno besedilo in 18/10), 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) in 12. člena Odloka o organizaciji javnega komunalnega podjetja (Uradni list RS, št. 27/11) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 6. redni seji dne 21. 4. 2015 sprejel

S K L E P

I.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice potrdi Elaborat o oblikovanju cene odvajanja komunalne odpadne vode v Občini Slovenske Konjice, ki je bil izdelan s strani izvajalca gospodarske javne službe JKP, Javno komunalno podjetje d.o.o. Slovenske Konjice, z datumom izdelave marec 2015.

II.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice določi in potrdi ceno za odvajanje komunalne odpadne vode, ki znaša:

- Cena odvajanja komunalne odpadne vode – storitev znaša 0,2509 EUR/m³ brez DDV.
- Cena odvajanja padavinske odpadne vode – storitev znaša 0,0557 EUR/m³ brez DDV.
- Cena omrežnine – odvajanje komunalne odpadne vode za DN20 znaša 2,9065 EUR/mesečno brez DDV (za ostale velikosti vodomerov se preračuna glede na premere vodomerov in pripadajoče faktorje).
- Cena omrežnine – odvajanje padavinske odpadne vode s streh znaša 0,0931 EUR/m³ brez DDV.

III.

Cene določene s tem sklepom se uporabljajo od 1. 5. 2015.

IV.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 5. 2015.

Št. 032-0010/2015-5/6-3(121)
Slovenske Konjice, dne 21. aprila 2015

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

1275. Sklep o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Slovenske Konjice

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 118/07 – uradno prečiščeno besedilo in

18/10), 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12) in 12. člena Odloka o organizaciji javnega komunalnega podjetja (Uradni list RS, št. 27/11) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 6. redni seji dne 21. 4. 2015 sprejel

S K L E P

I.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice potrdi Elaborat o oblikovanju cene čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Slovenske Konjice, ki je bil izdelan s strani izvajalca gospodarske javne službe JKP, Javno komunalno podjetje d.o.o. Slovenske Konjice, z datumom izdelave marec 2015.

II.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice določi in potrdi cene storitev čiščenja odpadnih voda in izdelave ocene obratovanja malih komunalnih čistilnih naprav (MKČN), ki znašajo:

- Cena čiščenja komunalne odpadne vode – storitev znaša 1,0165 EUR/m³ brez DDV.
- Cena čiščenja padavinske odpadne vode – storitev znaša 0,0967 EUR/m³ brez DDV.
- Cena čiščenja greznične gošče in blata MKČN – storitev znaša 17,7525 EUR/m³ brez DDV.
- Cena ravnanja z greznično goščo in blatom MKČN – storitev (črpanje, prevoz, čiščenje na Centralni čistilni napravi Slovenske Konjice, 1x na tri leta) znaša 0,3001 EUR/m³ brez DDV.
- Cena omrežnine – čiščenja komunalne odpadne vode za DN20 znaša 2,4981 EUR/mesečno brez DDV (za ostale DN glede na premere vodomerov in pripadajoče faktorje).
- Cena omrežnine – čiščenje padavinske odpadne vode s streh znaša 0,0345 EUR/m³ brez DDV.
- Cena omrežnine – ravnanje z greznično goščo in blatom MKČN (črpanje, prevoz, čiščenje na Centralni čistilni napravi Slovenske Konjice, 1x na tri leta) znaša 1,3255 EUR/mesečno brez DDV.
- Cena izdelave ocene obratovanja MKČN (1x na tri leta) znaša 69,43 EUR/kos brez DDV.

III.

Cene določene s tem sklepom se uporabljajo od 1. 5. 2015.

IV.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 5. 2015.

Št. 032-0010/2015-5/6-4(121)
Slovenske Konjice, dne 21. aprila 2015

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

ŠENTRUPERT

1276. Sklep o delnem povračilu stroškov organizatorjem volilne kampanje za nadomestne volitve članov Občinskega sveta Občine Šentrupert v letu 2015

Na podlagi 28. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 103/07, 105/08, 11/11, 28/11, 98/13) in 19. člena Statuta Občine Šentrupert (Uradni list

RS, št. 12/207 in 102/09) je Občinski svet Občine Šentrupert na 5. redni seji dne 22. 4. 2015 sprejel

S K L E P

o delnem povračilu stroškov organizatorjem volilne kampanje za nadomestne volitve članov Občinskega sveta Občine Šentrupert v letu 2015

1. člen

S tem sklepom se določijo upravičenci in kriteriji za delno povračilo stroškov volilne kampanje za nadomestne volitve članov Občinskega sveta Občine Šentrupert v letu 2015.

2. člen

Stroški volilne kampanje za volitve v občinski svet ne smejo preseči zneskov, ki jih določa zakon, ki ureja volilno kampanjo.

3. člen

Organizatorji volilne kampanje, ki so jim pripadli mandati za člane občinskega sveta, imajo pravico do delnega povračila stroškov volilne kampanje v višini 0,25 eura za dobljeni glas, pri čemer skupni znesek povrnjenih stroškov ne sme preseči zneska porabljenih sredstev, razvidnega iz poročila občinskemu svetu in računskemu sodišču.

4. člen

Organizatorju volilne kampanje za volitve v občinski svet se na njegovo zahtevo povrnejo stroški volilne kampanje iz proračuna Občine Šentrupert 30. dan po predložitvi poročila občinskemu svetu in računskemu sodišču.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 041-0002/2015-2

Šentrupert, dne 22. aprila 2015

Župan
Občine Šentrupert
Rupert Gole l.r.

ŠMARJEŠKE TOPLICE

1277. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta Konjensiški center Brezovica

Na podlagi 18. in 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 in 76/14 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZPNačrt) ter 35. člena Statuta Občine Šmarješke Toplice (Uradni list RS, št. 21/07, 33/10) je županja Občine Šmarješke Toplice dne 20. 4. 2015 sprejela

S K L E P

o začetku priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta Konjensiški center Brezovica

1. člen

(ocena stanja in razlogi za pripravo SD OPPN)

(1) Na območju sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta Konjensiški center Brezovica (v

nadaljnjem besedilu: SD OPPN) je v veljavi Odlok o Občinskem podrobnem prostorskem načrtu Konjensiški center Brezovica (Uradni list RS, št. 94/13; v nadaljnjem besedilu: OPPN).

(2) S predvidenimi ureditvami v SD OPPN se ne posega na območja varovanj.

(3) Cilj priprave SD OPPN je sprememba izvedbenih prostorskih pogojev za urbanistično-arhitekturno zasnovano območja oziroma objektov.

2. člen

(območje urejanja)

Območje urejanja je velikosti približno 5000 m² in obsega zemljišča znotraj veljavnega OPPN. Namenska raba za to območje je BT – površine za turizem.

3. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

(1) Strokovne rešitve se izdelajo na osnovi osnovni programskih izhodišč oziroma urbanističnih, prostorskih in okoljskih zahtev, pridobljenih smernic in analize le-teh ter v skladu z veljavno zakonodajo.

(2) Strokovne rešitve se izdelajo v obsegu, vsebini in obliki, ki so potrebne za določitev sestavin vsebine SD OPPN, določene v skladu z določili Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta (Uradni list RS, št. 99/07).

4. člen

(postopek priprave SD OPPN)

(1) Priprava SD OPPN bo potekala po naslednjih fazah:

- sklep županje o začetku priprave SD OPPN;
- objava sklepa v Uradnem listu RS in v svetovnem spletu;
- izdelava osnutka SD OPPN;
- pridobitev smernic nosilcev urejanja prostora (30 dni);
- pridobitev odločbe glede izvedbe postopka celovite presoje vplivov na okolje (v nadaljnjem besedilu: CPVO);
- izdelava dopolnjenega osnutka SD OPPN;
- objava obvestila za javnost o javni razgrnitvi in javni obravnavi;
- prva obravnava na odborih in na občinskem svetu;
- javna razgrnitev in javna obravnava (30 dni);
- pregled pripomb in predlogov javnosti ter priprava stališč;

- potrditev stališč do pripomb in predlogov;
- izdelava predloga SD OPPN;
- pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora (30 dni);
- izdelava usklajenega predloga SD OPPN;
- druga obravnava na odborih in na občinskem svetu;
- objava v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) V primeru poteka postopka CPVO se aktivnosti s tega področja smiselno vključijo v faze izdelave SD OPPN ter izvajajo skladno z določili Zakona o varstvu okolja (ZVO-1, Uradni list RS, št. 39/06 – UPB1, 49/06 – ZMetD, 66/06 Odl. US: U-I-51/06-10, 112/06 Odl. US: U-I-40/06-10, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 97/12 Odl. US: U-I-88/10-11) in ZPNačrt, posledično pa se podaljšajo roki izdelave in sprejema SD OPPN.

5. člen

(nosilci urejanja prostora)

(1) Nosilci urejanja prostora, ki podajo smernice in mnenja k načrtovanim prostorskim ureditvam s svojega delovnega področja, so:

- Občina Šmarješke Toplice, Šmarjeta 66, 8220 Šmarješke Toplice;

– Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Novo mesto, Adamičeva ulica 2, 8000 Novo mesto;
 – Elektro Ljubljana, d.d., Distribucijska enota Novo mesto, Ljubljanska cesta 7, 8000 Novo mesto;
 – Komunala Novo mesto d.o.o., Podbevškova ulica 12, 8000 Novo mesto;
 – Telekom Slovenije, d.d., Sektor za Sektor za dostopovna omrežja, Center za dostopovna omrežja Celje – Novo mesto, Podbevškova ulica 17, 8000 Novo mesto;
 – Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana;
 – Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Oddelek območja spodnje Save, Novi trg 9, 8000 Novo mesto.

(2) SD OPPN se skladno s četrtem odstavkom 58. člena ZPNačrt pošlje tudi Ministrstvu za okolje in prostor, Direktoratu za okolje, Sektorju za CPVO, Dunajska 22, 1000 Ljubljana, ki odloči, ali je za predmetne SD OPPN potrebno izvesti CPVO.

(3) Nosilci urejanja prostora morajo v skladu z drugim odstavkom 58. člena ZPNačrt podati smernice v 30 dneh od prejema poziva ter v skladu s prvim odstavkom 61. člena ZPNačrt podati mnenje v 30 dneh od podanega predloga. V primeru, če kdo od navedenih nosilcev urejanja prostora v zakonsko določenem roku ne poda smernic, se bo v skladu s tretjim odstavkom 58. člena ZPNačrt štelo, da smernic nima, pri čemer mora pripravljavec upoštevati vse zahteve, ki jih za načrtovanje predvidene prostorske ureditve določajo veljavni predpisi. Če kdo od navedenih nosilcev urejanja prostora v zakonsko določenem roku po prejemu zahtevka o izdaji mnenja ne bo podal odgovora, bo občina skladno s prvim odstavkom 61. člena ZPNačrt nadaljevala s postopkom priprave SD OPPN.

(4) Če se v postopku priprave SD OPPN ugotovi, da je potrebno pridobiti smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora, ki niso naštetih v prvem odstavku, se jih v postopek vključi naknadno.

6. člen

(obveznosti v zvezi s financiranjem priprave SD OPPN)
 Izdelava SD OPPN se bo financirala s strani naročnika.

7. člen

(začetek veljavnosti)

Sklep o začetku priprave SD OPPN se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh Občine Šmarješke Toplice ter začne veljati z dnem objave.

Št. 350-0007/2015-4

Šmarješke Toplice, dne 20. aprila 2015

Županja
 Občine Šmarješke Toplice
mag. Bernardka Krnc i.r.

ŠMARTNO PRI LITIJ

1278. Sklep o ustanovitvi in delovanju Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Šmartno pri Litiji

Na podlagi 6. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10, 25/14) ter 16. člena Statuta Občine Šmartno pri Litiji (Uradni list RS, št. 33/03, 106/03 in 34/04) je Občinski

svet Občine Šmartno pri Litiji na 5. redni seji dne 15. 4. 2015 sprejel

S K L E P

o ustanovitvi in delovanju Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Šmartno pri Litiji

1. člen

(1) S tem sklepom se ustanovi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Šmartno pri Litiji (v nadaljevanju: svet) in določa njegovo sestavo ter naloge.

(2) Svet deluje kot posvetovalno telo župana.

2. člen

Svet skrbi za načrtovanje in usklajevanje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni, skrbi za razvijanje in uveljavljanje ukrepov za večjo varnost, za dvig varnostne prometne kulture udeležencev v cestnem prometu ter razvijanje humanih in solidarnih odnosov med vozniki in drugimi udeleženci v cestnem prometu.

3. člen

(1) Svet šteje pet članov, ki jih imenuje Občinski svet Občine Šmartno pri Litiji na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi predlogov organizacij in institucij iz drugega odstavka tega člena, za mandatno dobo štirih let in so lahko ponovno imenovani. Mandatna doba članov sveta je vezana na mandatno dobo članov občinskega sveta.

(2) Svet sestavljajo posamezniki, predstavniki organov, organizacij in institucij, katerih dejavnost je usmerjena k preventivi in vzgoji v cestnem prometu, in sicer:

- predstavnik OŠ Šmartno pri Litiji,
- predstavnik Policijske postaje Litija,
- predstavnik Občinskega sveta Občine Šmartno pri Litiji,

– 2 predstavnika, ki jih imenuje župan

(3) Svet lahko zaradi obravnave določenih vprašanj povabi k sodelovanju in na seje tudi predstavnike drugih organizacij in institucij, ki nimajo svojih članov v SPVCP.

(4) Prvo sejo sveta skliče župan občine. Člani sveta izmed članov izvolijo predsednika in namestnika, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

(5) Predsednik sveta pripravlja, sklicuje in vodi seje SPVCP ter skrbi za izvajanje sprejetih odločitev.

(6) Svet obravnava zadeve iz svojega delovnega področja na sejah. Gradivo za sejo mora biti poslano članom najmanj 3 dni pred sejo.

(7) Opravljanje strokovnih in administrativno-tehničnih nalog za svet zagotavlja občinska uprava.

(8) Svet ima svoj sedež na Občini Šmartno pri Litiji, Tomazinova ulica 2, Šmartno pri Litiji.

(9) Delovanje sveta je javno.

4. člen

Naloge sveta so naslednje:

– ocenjuje in obravnava stanje varnosti v cestnem prometu na lokalni ravni in predlaga organom, ki urejajo posamezna področja, pomembna za varnost cestnega prometa, ukrepe za izboljšanje varnosti;

– predlaga organom lokalne skupnosti programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njihovo izvajanje;

– koordinira izvajanje nalog na podlagi programov za varnost cestnega prometa na lokalni ravni;

– sodeluje pri izvajanju prometne vzgoje, dodatnem izobraževanju in obveščanju udeležencev cestnega prometa o ukrepih za doseganje prometne varnosti;

– koordinira izdajanje in razširjanje prometno vzgojnih publikacij in drugih gradiv, pomembnih za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni;

– ugotavlja ogroženost varnosti učencev na poti v šolo ne glede na oddaljenost od osnovne šole;

– ocenjuje stanje varnosti v cestnem prometu;

– sodeluje z javno agencijo in ministrstvom, pristojnim za promet;

– opravlja druge naloge v skladu z zakonodajo in splošnimi akti občine.

5. člen

(1) Sredstva za financiranje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu se zagotovijo s proračunom Občine Šmartno pri Litiji.

(2) Svet lahko za opravljanje svojega dela in nalog pridobi finančna sredstva iz drugih virov.

(3) Nadzor nad smotrnostjo porabe finančnih sredstev izvaja ustanovitelj.

6. člen

Člani sveta prejemajo za svoje delo sejnino v višini 2% plače župana občine predsednik, ter 1% plače župana občine člani sveta. Članom sveta se povrnejo tudi stroški v zvezi z opravljanjem funkcije v svetu.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o ustanovitvi Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Šmartno pri Litiji (Uradni list RS, št. 52/03).

8. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 226-001/2015-3

Šmartno pri Litiji, dne 15. aprila 2015

Župan
Občine Šmartno pri Litiji
Rajko Meserko i.r.

TIŠINA

1279. Sklep o določitvi rokov plačila iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2015

Na podlagi sklepa Občinskega sveta Občine Tišina št. 007-0013/2008 z dne 15. 5. 2008 in na predlog občinske uprave Občine Tišina je župan Franc Horvat sprejel naslednji

SKLEP

I.

Zavezanci so dolžni obveznost iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2015 poravnati v naslednjih rokih:

1. obrok: 30 dni po vročitvi odločbe (15. 6. 2015)
2. obrok: 60 dni po vročitvi odločbe (15. 7. 2015)
3. obrok: 120 dni po vročitvi (15. 9. 2015)
4. obrok: 180 dni po vročitvi (16. 11. 2015).

II.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za leto 2015.

III.

S tem sklepom se razveljavi sklep št. 032-0015/2015, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 17/15 dne 13. 3. 2015.

Št. 032-0015/2015-2

Tišina, dne 21. aprila 2015

Župan
Občine Tišina
Franc Horvat i.r.

TOLMIN

1280. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Tolmin za leto 2014

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 101/13), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10) in 21. člena Statuta Občine Tolmin (Uradni list RS, št. 13/09, 17/11) je Občinski svet Občine Tolmin na 5. seji dne 21. aprila 2015 sprejel

ODLOK

o zaključnem računu proračuna Občine Tolmin za leto 2014

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Tolmin za leto 2014 (v nadaljnjem besedilu: zaključni račun proračuna).

2. člen

(1) Zaključni račun proračuna sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

(2) V splošnem delu zaključnega računa proračuna so prikazani predvideni in realizirani prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja proračuna Občine Tolmin za leto 2014 (v nadaljnjem besedilu: proračun).

(3) V posebnem delu zaključnega računa proračuna so predvideni in realizirani odhodki in drugi izdatki proračuna prikazani po posameznih finančnih načrtih neposrednih uporabnikov.

(4) V načrtu razvojnih programov so po posameznih projektih prikazane predvidene vrednosti, njihove spremembe tekom leta 2014 in realizirane vrednosti v letu 2014.

(5) Sestavni deli zaključnega računa proračuna iz prvega odstavka tega člena se objavijo na spletni strani Občine Tolmin.

3. člen

Splošni del zaključnega računa proračuna na ravni podskupin kontov izkazuje naslednje realizirane zneske:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov	Zaključni račun proračuna 2014
I.	SKUPAJ PRIHODKI	12.471.897,67
	TEKOČI PRIHODKI	11.006.455,92
70	DAVČNI PRIHODKI	9.021.028,01

	700 Davki na dohodek in dobiček	8.198.163,00
	703 Davki na premoženje	582.994,25
	704 Domači davki na blago in storitve	239.870,76
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.985.427,91
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	1.745.730,21
	711 Takse in pristojbine	4.930,88
	712 Denarne kazni	7.987,37
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	6.335,26
	714 Drugi nedavčni prihodki	220.444,19
72	KAPITALSKI PRIHODKI	40.327,47
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	8.438,25
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmet. dolgor. sredstev	31.889,22
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.425.114,28
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	579.354,20
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	845.760,08
II.	SKUPAJ ODHODKI	13.686.784,87
40	TEKOČI ODHODKI	2.708.683,50
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	514.661,21
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	77.938,49
	402 Izdatki za blago in storitve	1.901.083,80
	409 Sredstva, izločena v rezerve	215.000,00
41	TEKOČI TRANSFERI	4.747.059,17
	410 Subvencije	116.001,62
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.081.082,95
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	247.819,45
	413 Drugi tekoči domači transferi	2.302.155,15
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	5.903.141,30
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	5.903.141,30
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	327.900,90
	431 Investicijski transferi prav. in fizič. osebam, ki niso pror. upor.	147.352,00
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	180.548,90
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-1.214.887,20
	III./1 PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ)	-1.235.052,49

	III./2 TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ)	3.550.713,25
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	2.215,37
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	2.215,37
	750 Prejeta vračila danih posojil	2.166,32
	752 Sredstva kupnin iz naslova privatizacije	49,05
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	48,52
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	48,52
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	48,52
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV	2.166,85
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE	0,00
50	ZADOLŽEVANJE	0,00
	500 Domače zadolževanje	0,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	0,00
55	ODPLAČILA DOLGA	0,00
	550 Odplačila dolga	0,00
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH	-1.212.720,35
X.	NETO ZADOLŽEVANJE	0,00
XI.	NETO FINANCIRANJE	1.214.887,20
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2013	3.178.592,13
XIII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2014	1.965.871,78

4. člen

(1) Sredstva na računih na dan 31. december 2014 v višini 1.965.871,78 EUR postanejo sestavni del splošnega dela proračuna Občine Tolmin za leto 2015.

(2) Sredstva proračunske rezerve Občine Tolmin na dan 31. december 2014 v višini 8.804,72 EUR se prenesejo v sklad proračunske rezerve Občine Tolmin za leto 2015.

5. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0033/2012
Tolmin, dne 22. aprila 2015

Župan
Občine Tolmin
Uroš Brežan i.r.

ZAGORJE OB SAVI**1281. Statut Občine Zagorje ob Savi**

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – uradno prečiščeno besedilo, 44/12 in 19/13) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 5. redni seji dne 20. 4. 2015 sprejel

STATUT
Občine Zagorje ob Savi

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

(območje, ime in sedež občine)

(1) Občina Zagorje ob Savi (v nadaljnjem besedilu: občina) je samoupravna lokalna skupnost, ustanovljena z zakonom, na območju naslednjih naselij: Blodnik, Borje, Borje pri Mlinšah, Borovak pri Podkumu, Brezje, Breznik, Briše, Čemšenik, Čolnišče, Dobrljevo, Dolenja vas, Dolgo Brdo pri Mlinšah, Družina, Golče, Gorenja vas, Hrastnik pri Trojanah, Izlake, Jablana, Jarše, Jelenk, Jelševica, Jesenovo, Kal, Kandrše – del, Kisovec, Kolk, Kolovrat, Konjšica – del, Kostreznica, Kotredež, Log pri Mlinšah, Loke pri Zagorju, Mali Kum, Medija, Mlinše, Mošenik, Orehovica, Osredek, Padež, Podkraj pri Zagorju, Podkum, Podlipovica, Polšina, Potoška vas, Požarje, Prapreče – del, Ravenska vas, Ravne pri Mlinšah, Razbor pri Čemšeniku, Razpotje, Rodež, Rove, Rovišče, Rtiče, Ržiše, Selo pri Zagorju, Senožeti, Sopota, Spodnji Šemnik, Strahovlje, Šemnik, Šentgotard, Šentlambert, Šklendrovec, Špital, Tirna, Vidrga, Vine, Vrh, Vrh pri Mlinšah, Vrhe – del, Zabava, Zabreznik, Zagorje ob Savi, Zavine, Zgornji Prhovec, Znojile, Žvarulje.

(2) Sedež občine je v Zagorju ob Savi, Cesta 9. avgusta 5.

(3) Občina je pravna oseba javnega prava s pravico posedovati, pridobivati in razpolagati z vsemi vrstami premoženja.

(4) Občino predstavlja in zastopa župan.

(5) Območje, ime in sedež občine se lahko spremeni z zakonom po postopku, ki ga določa zakon.

(6) Območja in imena naselij v občini se v skladu z zakonom spreminijo z občinskim odlokom.

2. člen

(krajevne skupnosti)

(1) Na območju občine so ustanovljeni ožji deli občine – krajevne skupnosti. Naloge, organizacija in delovanje ter pravni status krajevnih skupnosti so določeni s tem statutom in z odlokom občine.

(2) Na območju občine so ustanovljene naslednje krajevne skupnosti:

– Krajevna skupnost Jože Marn, ki obsega naslednja naselja: Dolenja vas, Družina in Konjšica – del ter dele naselij Ravenska vas, Zagorje ob Savi in Šklendrovec;

– Krajevna skupnost Rudnik – Toplice, ki obsega naslednja naselja: dele naselij Zagorje ob Savi, Podkraj pri Zagorju, Vine, Vrh in Loke pri Zagorju;

– Krajevna skupnost Podkum, ki obsega naslednja naselja: Borovak pri Podkumu, Gorenja vas, Mali Kum, Osredek, Padež, Podkum, Rodež, Rtiče, Sopote in del naselja Šklendrovec;

– Krajevna skupnost Ravenska vas, ki obsega naslednja naselja: dela naselij Prapreče – del in Ravenska vas;

– Krajevna skupnost Franc Farčnik, ki obsega naslednja naselja: Selo pri Zagorju in dela naselij Potoška vas in Zagorje ob Savi;

– Krajevna skupnost Kotredež, ki obsega naslednja naselja: Kotredež in Rove in dele naselij Potoška vas, Prapreče – del, Vine in Zavine;

– Krajevna skupnost Čemšenik, ki obsega naslednja naselja: Čemšenik, Dobrljevo, Jesenovo, Razbor pri Čemšeniku, Ržiše, Vrhe – del, Znojile, Brezje in del naselja Zabreznik;

– Krajevna skupnost Šentgotard, ki obsega naslednja naselja: Blodnik, Hrastnik pri Trojanah, Jelenk, Jelševica, Polšina in Šentgotard;

– Krajevna skupnost Izlake, ki obsega naslednja naselja: Izlake, Podlipovica, Zgornji Prhovec, Šemnik, Orehovica in dela naselij Zabreznik in Briše;

– Krajevna skupnost Mlinše – Kolovrat, ki obsega naslednja naselja: Borje pri Mlinšah, Breznik, Kolovrat, Kostreznica, Log pri Mlinšah, Medija, Mlinše, Ravne pri Mlinšah, Razpotje, Vrh pri Mlinšah, Zabava, Žvarulje, Kandrše – del, Dolgo Brdo pri Mlinšah, Vidrga in večji del naselja Briše;

– Krajevna skupnost Kisovec – Loke, ki obsega naslednja naselja: Kisovec, Spodnji Šemnik in dele naselij Čolnišče, Loke pri Zagorju, Podkraj pri Zagorju, Vrh, Zavine, večji del naselja Strahovlje in manjši del naselja Jablana;

– Krajevna skupnost Šentlambert, ki obsega naslednja naselja: Borje, Golče, Jarše, Kolk, Senožeti, Šentlambert, Špital, Kal, Požarje, Mošenik, večji del naselja Jablana in manjši del naselja Strahovlje;

– Krajevna skupnost Tirna, ki obsega naslednji naselji: Rovišče in Tirna.

3. člen

(izvirne in prenesene naloge)

(1) Občina v okviru ustave in zakona samostojno ureja in opravlja svoje naloge.

(2) Občina lahko opravlja posamezne naloge iz državne pristojnosti, če država za to zagotovi potrebna sredstva.

4. člen

(občani)

(1) Osebe, ki imajo na območju občine stalno prebivališče, so občani.

(2) Občani odločajo o lokalnih javnih zadevah preko organov občine, ki jih volijo na podlagi splošne in enake volilne pravice na svobodnih volitvah s tajnim glasovanjem ter v drugih organih v skladu s tem statutom.

(3) Občani sodelujejo pri upravljanju lokalnih javnih zadev tudi na zborih občanov, z referendumom in ljudsko iniciativo.

(4) Na podlagi odločitve organov občine se lahko v posamezne oblike odločanja vključijo tudi osebe, ki imajo v občini začasno prebivališče, in osebe, ki so lastniki zemljišč in drugih nepremičnin na območju občine.

5. člen

(sodelovanje)

(1) Pri uresničevanju skupnih nalog sodeluje občina s sosednjimi in z drugimi občinami ter državo. Občina lahko sodeluje tudi z lokalnimi skupnostmi drugih držav ter z mednarodnimi organizacijami lokalnih skupnosti.

(2) Občina sodeluje z drugimi občinami po načelih prostovoljnosti in solidarnosti in lahko v ta namen ustanavlja zveze, združuje sredstva, ustanavlja skupne organe ter organe skupne občinske uprave, javne sklade, javne zavode, javna podjetja in ustanove.

(3) Zaradi predstavljanja in uveljavljanja lokalne samouprave ter usklajevanja in skupnega zagotavljanja skupnih interesov se občina združuje v združenja.

6. člen

(grb, zastava in žig)

(1) Občina ima grb, zastavo in praznik, katerih oblika, vsebina in uporaba se določi z odlokom. Z odlokom se določi tudi uporaba imena »Občina Zagorje ob Savi«.

(2) Občina ima žig, ki je okrogle oblike. Žig ima v zunanjem krogu na zgornji polovici napis: Občina Zagorje ob Savi,

v notranjem krogu pa naziv organa občine – Občinski svet; Župan; Nadzorni odbor; Občinska uprava, Volilna komisija. V sredini žiga je grb občine.

(3) Velikost, uporabo in hrambo žiga občine določi župan s predpisom.

(4) Za prispevek k razvoju občine podeljuje občina zaslužnim občanom, organizacijam in drugim občinska priznanja in nagrade v skladu z odlokom.

7. člen

(praznik občine)

Praznik občine je 9. avgust.

II. NALOGE OBČINE

8. člen

(naloge občine)

Občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), določene z zakonom ali s splošnim aktom občine, zlasti pa:

1. Normativno ureja lokalne zadeve javnega pomena tako, da:

- sprejema statut in druge predpise občine,
- sprejema proračun in zaključni račun občine,
- načrtuje prostorski razvoj ter sprejema prostorske akte,
- predpisuje davke in prispevke iz svoje pristojnosti,
- sprejema programe razvoja občine.

2. Upravlja občinsko premoženje tako, da:

- ureja način in pogoje upravljanja z občinskim premoženjem,
- pridobiva in razpolaga z vsemi vrstami premoženja,
- sklepa pogodbe o pridobitvi in odtujitvi nepremičnin in premoženja,
- sestavlja premoženjsko bilanco, s katero izkazuje vrednost svojega premoženja.

3. Omogoča pogoje za gospodarski razvoj občine tako, da:

- spremlja in analizira gospodarske rezultate v občini,
- sprejema prostorske akte, ki omogočajo in pospešujejo razvoj gospodarstva v občini,
- pospešuje gospodarski razvoj,
- sodeluje z gospodarskimi subjekti in v okviru interesov ter nalog občine pomaga gospodarskim subjektom pri razreševanju gospodarskih problemov,
- z javnimi sredstvi, v skladu s predpisi, pospešuje razvoj gospodarskih panog oziroma gospodarskih subjektov.

4. Ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj tako, da:

- v prostorskih aktih predvidi gradnjo stanovanjskih objektov,
- sprejema dolgoročni in kratkoročni stanovanjski program občine,
- spremlja in analizira stanje na stanovanjskem področju občine,
- spremlja ponudbo in povpraševanje stanovanj v občini ter se vključuje v stanovanjski trg,
- gradi neprofitna stanovanja, bivalne enote za socialno ogrožene občane in gradi oziroma prenavlja objekte, primerne za gradnjo stanovanj,
- sodeluje z gospodarskimi družbami, zavodi in drugimi institucijami pri razreševanju stanovanjske problematike občanov.

5. Skrbi za lokalne javne službe tako, da:

- zagotavlja izvajanje obveznih in izbirnih lokalnih javnih služb v skladu z zakonom,
- nadzira delovanje lokalnih javnih služb,
- gradi in vzdržuje komunalno infrastrukturo.

6. Zagotavlja in pospešuje vzgojno-izobraževalno in zdravstveno dejavnost tako, da:

- ustanovi ali soustanovi vzgojno izobraževalni in zdravstveni zavod ter v skladu z zakonom zagotavlja pogoje za njegovo delovanje,

- zagotavlja sredstva za izvajanje teh dejavnosti in v okviru finančnih možnosti omogoča izvajanje nadstandardnih programov,

- sodeluje z vzgojno izobraževalnim zavodom in zdravstvenim zavodom,

- z različnimi ukrepi pospešuje vzgojno izobraževalno dejavnost in zdravstveno varstvo občanov,

- ustvarja pogoje za izobraževanje odraslih, ki je pomembno za razvoj občine in za kvaliteto življenja njenih prebivalcev.

7. Skrbi za politiko in pogoje zaposlovanja občanov tako, da:

- spremlja stanje na tem področju,
- sodeluje z gospodarskimi in obrtnimi subjekti tako, da se v okviru interesov in nalog občine vključi v problematiko zaposlovanja,

- sodeluje pri izvajanju javnih del,

- podpira druge načine in postopke, ki vplivajo na zaposlenost občanov,

- sodeluje, organizira ali podpira organizacije, zavode in institucije, ki imajo za temeljni cilj pospeševati zaposlenost ali zmanjšati nezaposlenost občanov.

8. Pospešuje službe socialnega skrbstva, predšolskega varstva, osnovnega varstva otrok in družine, za socialno ogrožene, invalide in ostarele tako, da:

- spremlja stanje na tem področju,

- pristojnim organom in institucijam predlaga ukrepe na tem področju,

- sodeluje s centrom za socialno delo, javnimi zavodi in drugimi pristojnimi organi in institucijami,

- lahko podeljuje denarne pomoči in simbolične nagrade ob posebnih priložnostih ali obletnicah občanov.

9. Skrbi za razvoj programov na področju kulture, športa in rekreacije, mladinske dejavnosti, raziskovalne dejavnosti in drugih društvenih dejavnosti tako, da:

- zagotavlja infrastrukturne pogoje in omogoča dostopnost do programov na področju kulture, športa in rekreacije, mladinske dejavnosti, raziskovalne dejavnosti in drugih društvenih dejavnosti,

- ustanavlja ali soustanavlja javne zavode za posamezno področje,

- spremlja in analizira stanje na posameznem področju,

- sprejema strategije razvoja in letne programe za posamezne dejavnosti,

- z javnimi sredstvi prek javnih razpisov, spodbud in nagrad pospešuje razvoj društvenih dejavnosti.

10. Skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja tako, da:

- izvaja naloge, ki jih določajo zakon, uredbe in drugi predpisi s področja varstva okolja,

- spremlja stanje na tem področju in v okviru svojih pristojnosti sprejema ukrepe, s katerimi zagotavlja varstvo okolja,

- sprejema splošne akte, s katerimi pospešuje in zagotavlja varstvo okolja,

- sodeluje s pristojnimi inšpekcijskimi organi in jih obvešča o ugotovljenih nepravilnostih,

- opravlja dejavnost druge proizvodnje električne energije in trgovanja z električno energijo (šifra dejavnosti D 35.119 in D 35.140),

- z drugimi ukrepi pospešuje varstvo okolja v občini.

11. Upravlja, gradi in vzdržuje:

- občinske ceste, ulice in javne poti,

- površine za pešce in kolesarje,

- igrišča za šport in rekreacijo ter otroška igrišča,

- javne parkirne prostore, parke, trge in druge javne površine ter

- zagotavlja varnost v cestnem prometu na občinskih cestah in ureja promet v občini.

12. Skrbi za požarno varnost in varnost občanov v primeru naravnih in drugih nesreč tako, da v skladu z merili in normativi:

- organizira gasilsko dejavnost za reševanje in pomoč pri požarih,
- organizira obveščanje, alarmiranje, pomoč in reševanje za primere naravnih in drugih nesreč,
- zagotavlja sredstva za organiziranje, opremljanje in izvajanje požarne varnosti in varstva pred naravnimi nesrečami,
- zagotavlja sredstva za odpravo posledic naravnih in drugih naravnih nesreč,
- sodeluje z občinskim poveljstvom gasilske službe in štabom za civilno zaščito ter spremlja njihovo delo,
- opravlja druge naloge, ki pripomorejo k boljši požarni varnosti in varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

13. Ureja javni red v občini tako, da:

- določa prekrške in globe za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine,
- ureja lokalni promet in določa prometno ureditev,
- organizira občinsko redarstvo,
- izvaja nadzorstvo nad javnimi prireditvami,
- opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno,
- spremlja varnost občanov na področju prekrškov, kriminalitete ter javnega reda in miru,
- spremlja stanje varnosti občanov na področju javnega prometa,
- sprejema program varnosti,
- opravlja druge naloge v okviru teh pristojnosti.

9. člen

(druge pristojnosti)

V okviru lokalnih zadev javnega pomena opravlja občina tudi naloge, ki se nanašajo na:

- inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti,
- ugotavljanje javnega interesa za uresničevanje predkupnih pravic občine v skladu z zakonom in v primeru razlastitve nepremičnin za potrebe občine,
- določanje namembnosti prostora,
- gospodarjenje z zemljišči in določanje pogojev za njihovo uporabo,
- evidenco občinskih zemljišč in drugega premoženja,
- ostale evidence skladno z zakonodajo,
- zagotavljanje varstva naravnih in kulturnih spomenikov v sodelovanju s pristojnimi institucijami,
- urejanje drugih lokalnih zadev javnega pomena.

10. člen

(zbiranje in obdelovanje podatkov)

Občina pridobiva podatke, ki jih potrebuje za opravljanje nalog iz svoje pristojnosti, jih obdeluje ter opravlja statistično, evidenčno in analitično funkcijo za svoje potrebe. Pri varstvu, obdelovanju in hrambi podatkov mora občina ravnati v skladu z zakoni, ki urejajo to področje.

III. ORGANI OBČINE

1. Skupne določbe

11. člen

(temeljni organi občine)

- (1) Organi občine so:
- občinski svet,
 - župan in
 - nadzorni odbor občine.
- (2) Občina ima volilno komisijo kot samostojni občinski organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja lokalne volitve in drugimi

predpisi ter splošnimi akti občine skrbi za izvedbo volitev in referendumov ter varstvo zakonitosti volilnih postopkov.

(3) Občina ima tudi druge organe, katerih ustanovitev in naloge določa zakon.

(4) Volitve oziroma imenovanja članov organov občine se izvajajo v skladu z zakonom, tem statutom in poslovnikom občinskega sveta.

(5) Člani občinskega sveta, župan in podžupan so občinski funkcionarji.

12. člen

(občinska uprava)

(1) Občina ima občinsko upravo, ki v skladu z zakonom, s statutom in splošnimi akti občine opravlja upravne, strokovne, pospeševalne in razvojne naloge ter naloge v zvezi z zagotavljanjem javnih služb iz občinske pristojnosti.

(2) Občinska uprava odloča o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti na prvi stopnji ter opravlja inšpekcijske naloge in naloge občinskega redarstva oziroma drugih služb nadzora.

(3) Občinska uprava opravlja strokovna, organizacijska in administrativna opravila za organe občine.

(4) Občinsko upravo ustanovi občinski svet na predlog župana z odlokom, s katerim določi njihovo notranjo organizacijo in delovno področje.

(5) Občinsko upravo lahko sestavljajo organi občinske uprave in notranje organizacijske enote.

(6) Občinsko upravo vodi direktor, usmerja in nadzoruje pa jo župan.

13. člen

(sprejemanje odločitev)

Če ni v zakonu drugače določeno, organi občine delajo na sejah in sprejemajo odločitve, če je na seji navzoča večina članov organa občine. Odločitve se sprejemajo z večino opredeljenih glasov navzočih članov, razen če zakon ali statut določata drugačno večino.

14. člen

(javnost dela)

(1) Delo organov občine je javno.

(2) Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu občinskih organov, predvsem pa z uradnim objavljanim splošnih aktov občine, z navzočnostjo občanov in predstavnikov medijev na sejah občinskih organov, vpogledom v dokumentacijo in gradiva, ki so podlaga za odločanje občinskih organov ter z zagotavljanjem dostopa do informacij javnega značaja skladno z zakonom.

(3) Način zagotavljanja javnosti dela občinskih organov, razloge in postopke izključitve javnosti s sej organov občine, pravice javnosti ter zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali s splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost, določajo zakoni, ta statut in poslovnik občinskega sveta.

(4) Občani in njihovi pravni zastopniki imajo pravico vpogleda v dokumente v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

2. Občinski svet

15. člen

(konstituiranje)

(1) Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

(2) Občinski svet šteje 25 članov.

(3) Člani občinskega sveta se volijo za štiri leta. Mandat članov občinskega sveta se začne s potekom mandata prejšnjih članov občinskega sveta ter traja do prve seje na

naslednjih rednih volitvah izvoljenega občinskega sveta, če ni z zakonom drugače določeno.

(4) Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov občinskega sveta.

(5) Prvo sejo občinskega sveta skliče prejšnji župan najkasneje v 20 dneh po izvolitvi članov občinskega sveta, če je za izvolitev župana potreben drug krog volitev, pa najkasneje v desetih dneh po drugem krogu volitev.

16. člen

(volitve članov občinskega sveta)

(1) Volitve članov občinskega sveta so neposredne in se opravijo na podlagi splošne in enake volilne pravice s tajnim glasovanjem v skladu z zakonom.

(2) Občinski svet se voli po proporcionalnem volilnem sistemu.

(3) O oblikovanju volilnih enot za volitve občinskega sveta odloči občinski svet z odlokom.

17. člen

(pristojnosti občinskega sveta)

(1) Občinski svet sprejema statut občine, poslovnik občinskega sveta, odloke in druge predpise občine ter sprejema mnenja o vsebini zakonov in drugih predpisov, ki zadevajo koristi občine.

(2) V okviru svojih pristojnosti občinski svet predvsem:

– sprejema prostorske plane in druge plane razvoja občine,
– sprejema strateške in izvedbene akte in druge razvojne načrte,

– sprejema proračun občine, rebalans in spremembe proračuna ter zaključni račun proračuna občine,

– na predlog župana s splošnim aktom ustanovi občinsko

upravo, s katerim določi njene naloge in notranjo organizacijo,

– v sodelovanju z občinskimi sveti drugih občin ustanavlja skupne organe občinske uprave ter skupne organe za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnih zavodih in javnih podjetjih,

– nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvajanja odločitev občinskega sveta,

– potrjuje mandate članov občinskega sveta ter ugotavlja predčasno prenehanje mandata občinskega funkcionarja,

– imenuje člane nadzornega odbora in na predlog nadzornega odbora opravi predčasno razrešitev člana nadzornega odbora,

– imenuje in razrešuje člane organov občine, ustanovljenih na podlagi zakona in statuta,

– imenuje in razrešuje člane delovnih teles občinskega sveta,

– s svojim aktom, v skladu z zakonom, določa višino sejnine članov občinskega sveta in plače oziroma plačila za opravljanje funkcije članov drugih občinskih organov in delovnih teles, ki jih imenuje,

– določi, kateri izmed članov občinskega sveta bo začasno opravljal funkcijo župana, če temu predčasno preneha mandat, pa ne določi podžupana, ki bo začasno opravljal njegovo funkcijo, ali če je župan razrešen,

– razpisuje referendum,

– v skladu z zakonom odloča o ravnanju s stvarnim premoženjem v lasti občine,

– odloča o višini in obsegu najema posojila, dajanju poroštev ter izdaji soglasij k zadolževanju,

– določa vrste in način izvajanja lokalnih javnih služb,

– ustanavlja javne zavode in javna podjetja ter druge pravne osebe javnega prava v skladu z zakonom,

– določi organizacijo in način izvajanja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami za obdobje petih let, katerega sestavni del je tudi program varstva pred požari,

– sprejme odlok in program ter letni načrt varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, in določi varstvo pred požari, ki se lahko opravlja kot javna služba,

– določi organizacijo občinskega sveta ter način njegovega delovanja v vojni,

– odloča o drugih zadevah, ki jih določata zakon in ta statut.

18. člen

(opravljanje funkcije člana občinskega sveta)

(1) Člani občinskega sveta opravljajo svojo funkcijo nepoklicno.

(2) Funkcija člana občinskega sveta in podžupana ni združljiva s funkcijo župana in člana nadzornega odbora kot tudi ne z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

(3) Član občinskega sveta, ki je imenovan za podžupana, opravlja funkcijo člana občinskega sveta in funkcijo podžupana hkrati. Podžupan, ki v primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravlja funkcijo župana, v tem času ne opravlja funkcije člana občinskega sveta.

(4) Funkcija člana občinskega sveta tudi ni združljiva s funkcijo načelnika upravne enote na območju katere je občina, kot tudi ne z delom v državni upravi na delovnih mestih, na katerih javni uslužbenci izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela organov občine.

19. člen

(predstavljanje in vodenje seje občinskega sveta)

(1) Župan predstavlja občinski svet ter sklicuje in vodi seje.

(2) Funkcija župana ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta in podžupana, članstvom v nadzornem odboru in z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

(3) Župan lahko za vodenje seje občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta. Če nastopijo razlogi, da župan ne more voditi že sklicane seje občinskega sveta, jo vodi podžupan, če pa tudi ta ne more voditi seje, jo vodi najstarejši prisotni član občinskega sveta.

(4) Župan sklicuje seje občinskega sveta v skladu z določbami tega statuta in poslovnika občinskega sveta ter glede na potrebe odločanja na občinskem svetu, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno. Podžupan lahko skliče sejo le na podlagi posamičnega pooblastila župana.

(5) Župan mora sklicati sejo občinskega sveta, če to zahteva najmanj četrtina članov občinskega sveta, seja pa mora biti v 15 dneh po tem, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje, ki je vsebovala predlog dnevnega reda. Župan mora dati na dnevni red seje predlagane točke, predlagani dnevni red pa lahko dopolni še z novimi točkami. Če seja občinskega sveta ni sklicana v roku sedmih dni po prejemu pisne zahteve, jo lahko skličejo člani občinskega sveta, ki so zahtevo podali. Župan in občinska uprava sta dolžna zagotoviti pogoje za vodenje in izvedbo seje.

20. člen

(strokovna pomoč občinske uprave pri delu občinskega sveta)

Strokovno in administrativno delo za potrebe občinskega sveta ter pomoč pri pripravi in vodenju sej občinskega sveta ter njegovih komisij in odborov zagotavlja občinska uprava.

21. člen

(seje občinskega sveta)

(1) Občinski svet dela in odloča na sejah.

(2) Dnevni red seje občinskega sveta predlaga župan.

(3) Vsak član občinskega sveta, komisija ali odbor lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

(4) Župan mora predloge iz prejšnjega odstavka tega člena uvrstiti na dnevni red, ko so pripravljene tako, kot je določeno v poslovniku občinskega sveta.

(5) O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

(6) Na vsaki redni seji občinskega sveta mora biti predvidena točka za vprašanja in pobude.

(7) Sklic seje, ki vsebuje vabilo in gradivo, se pošlje županu, podžupanu, članom občinskega sveta, predsedniku nadzornega odbora, predsedniku sveta krajevne skupnosti in direktorju občinske uprave. Sklic seje je informacija javnega značaja. Sklic seje se z dnem, ko se ga odpošlje članom sveta in ostalim prejemnikom sklica, objavi na spletni strani občine. O sklicu seje se obvesti medije.

(8) Predsednik nadzornega odbora občine, predsedniki komisij in odborov občinskega sveta ter direktor občinske uprave so se dolžni udeležiti seje občinskega sveta in odgovarjati na vprašanja članov občinskega sveta, kadar se obravnavajo vprašanja iz njihove pristojnosti oziroma njihovega področja dela.

22. člen

(odločanje)

(1) Občinski svet sprejema odločitve z javnim glasovanjem. Tajno se glasuje v primeru, ko je tako določeno z zakonom ali če tako odloči občinski svet.

(2) Način dela in odločanja, razmerja do drugih občinskih organov ter druga vprašanja delovanja občinskega sveta se določijo s poslovnikom, ki ga sprejme občinski svet z dvotretjinsko večino navzočih članov.

(3) Odločitve občinskega sveta izvršujeta župan in občinska uprava.

(4) O izvrševanju odločitev občinskega sveta poroča župan občinskemu svetu najmanj enkrat letno.

23. člen

(predčasno prenehanje mandata člana občinskega sveta)

Predčasno prenehanje mandata člana občinskega sveta ureja zakon.

2.1. Delovna telesa občinskega sveta

24. člen

(ustanovitev delovnih teles)

(1) Občinski svet lahko ustanovi komisije in odbore, ki v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem statutom in poslovnikom občinskega sveta obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

(2) Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

(3) Člane komisij in odborov imenuje občinski svet izmed svojih članov, lahko pa tudi izmed drugih občanov, vendar največ polovico članov. Delo delovnega telesa vodi član občinskega sveta kot predsednik.

(4) Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

(5) Prvo sejo delovnega telesa skliče župan.

25. člen

(komisije)

(1) Občinski svet ima naslednje stalne komisije:

- Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja,
- Statutarno-pravno komisijo in
- Komisijo za vloge in pritožbe.

(2) Število članov, sestavo stalnih komisij ter njihovo delovno področje določi občinski svet s poslovnikom.

(3) Občinski svet lahko po potrebi ustanovi tudi druge stalne in občasne komisije. Ustanovitev se opravi s sklepom, s katerim določi tudi število članov, pristojnosti in naloge te komisije ter se opravi imenovanje.

26. člen

(odbori)

(1) Občinski svet ima stalne odbore. Število članov, sestavo stalnih odborov ter njihovo delovno področje določi občinski svet s poslovnikom.

(2) Občinski svet lahko po potrebi ustanovi tudi druge stalne in občasne odbore. Ustanovitev se opravi s sklepom, s katerim določi tudi število članov, pristojnosti in naloge tega odbora ter se opravi imenovanje.

3. Župan

27. člen

(župan)

(1) Župana volijo volivci na neposrednih in tajnih volitvah. Volitve župana se opravijo v skladu z zakonom.

(2) Mandatna doba župana traja štiri leta.

(3) Novoizvoljeni župan nastopi mandat, ko občinski svet na svoji prvi seji po izvolitvi članov občinskega sveta na podlagi potrjena občinske volilne komisije o izvolitvi župana odloči o morebitnih pritožbah drugih kandidatov ali predstavnikov kandidatur za župana oziroma ugotovi, da takih pritožb ni bilo.

(4) Župan opravlja funkcijo nepoklicno, lahko pa se odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno.

28. člen

(pristojnosti župana)

(1) Župan predstavlja in zastopa občino.

(2) Poleg tega župan predvsem:

– predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta,

– izvršuje proračun občine ter pooblašča druge osebe za izvajanje posameznih nalog izvrševanja proračuna občine,

– skrbi za izvajanje splošnih aktov občine in drugih odločitev občinskega sveta,

– odloča o pridobitvi in odtujitvi premičnega premoženja ter o pridobitvi nepremičnega premoženja občine, če zakon ali predpis občine ne določa drugače,

– skrbi za objavo splošnih aktov občine,

– predlaga ustanovitev organov občinske uprave, odločitev njihovega delovnega področja in notranje organizacije, določa sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi, odloča o imenovanju javnih uslužbencev v nazive ter o sklenitvi delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi in odloča o drugih pravicah in obveznostih javnih uslužbencev iz delovnega razmerja,

– imenuje in razrešuje direktorja občinske uprave in predstojnika organa skupne občinske uprave, skupaj z drugimi župani občin ustanoviteljic,

– usmerja in nadzoruje delo občinske uprave in organov skupne občinske uprave,

– opravlja druge naloge, ki jih določa zakon in ta statut.

29. člen

(zadržanje odločitev občinskega sveta)

(1) Župan lahko zadrži objavo splošnega akta občine, če meni, da je neustaven ali nezakonit in predlaga občinskemu svetu, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

(2) Če občinski svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vloži pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

(3) Župan zadrži izvajanje odločitve občinskega sveta, če meni, da je nezakonita ali je v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom občine, in predlaga občinskemu svetu, da o njej ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

(4) Ob zadržanju izvajanja odločitve občinskega sveta župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost take odločitve. Če občinski svet ponovno sprejme enako odločitev, lahko župan začne postopek pri upravnem sodišču.

(5) Če se odločitev občinskega sveta nanaša na zadevo, ki je z zakonom prenesena v opravljanje občini, župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost oziroma neprimernost take odločitve.

30. člen

(zaščita in reševanje)

Župan opravlja z zakonom predpisane naloge na področju zaščite in reševanja, predvsem pa:

- skrbi za izvajanje priprav za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in uresničevanje zaščitnih ukrepov ter za odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč,
- imenuje poveljnika in štab civilne zaščite občine ter poverjenike za civilno zaščito,
- sprejme načrt zaščite in reševanja,
- vodi zaščito, reševanje in pomoč,
- določi organizacije, ki opravljajo javno službo oziroma naloge zaščite, reševanja in pomoči in organizacije, ki morajo izdelati načrte zaščite in reševanja,
- ugotavlja in razglašča stopnjo požarne ogroženosti v naravnem okolju na območju občine,
- sprejema akte in ukrepe v vojnem stanju, če se občinski svet ne more sestati,
- v primeru nastale nevarnosti odredi evakuacijo ogroženih in prizadetih prebivalcev,
- predlaga pristojnemu organu razporeditev državljanov na delovno dolžnost, dolžnost v civilni zaščiti ter materialno dolžnost.

31. člen

(začasni nujni ukrepi)

V primeru razmer, v katerih bi bilo lahko v večjem obsegu ogroženo življenje in premoženje občanov, pa se občinski svet ne more pravočasno sestati, lahko župan sprejme začasne nujne ukrepe. Te mora predložiti v potrditev občinskemu svetu takoj, ko se ta lahko sestane.

32. člen

(podžupan)

(1) Za pomoč pri opravljanju nalog župana ima občina najmanj enega podžupana. Podžupana imenuje in razrešuje župan izmed članov občinskega sveta.

(2) Podžupan pomaga županu pri njegovem delu ter opravlja posamezne naloge iz pristojnosti župana, za katere ga župan pooblasti.

(3) Podžupan nadomešča župana v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti. V času nadomeščanja opravlja podžupan tekoče naloge iz pristojnosti župana in tiste naloge, za katere ga župan pooblasti.

(4) V primeru predčasne prenehanja mandata župana opravlja začasno funkcijo župana podžupan.

(5) V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno.

33. člen

(nadomeščanje župana in podžupana)

(1) Kadar nastopijo razlogi, da tako župan kot nobeden od podžupanov ne morejo opravljati svoje funkcije, nadomešča župana član občinskega sveta, ki ga določi župan, če ga ne določi, pa najstarejši član občinskega sveta.

(2) V času nadomeščanja opravlja član občinskega sveta tekoče naloge iz pristojnosti župana.

34. člen

(posvetovalna telesa župana)

Župan lahko imenuje komisije in druge strokovne organe občine kot svoja posvetovalna telesa za proučevanje posameznih zadev iz svoje pristojnosti.

35. člen

(predčasno prenehanje mandata župana)

Predčasno prenehanje mandata župana ureja zakon.

4. Nadzorni odbor

36. člen

(nadzorni odbor)

(1) Nadzorni odbor občine je najvišji organ nadzora javne porabe v občini.

(2) Nadzorni odbor ima v skladu z zakonom naslednje pristojnosti:

- opravlja nadzor nad ravnanjem s premoženjem občine,
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe sredstev proračuna občine,
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

(3) Nadzorni odbor v okviru svojih pristojnosti ugotavlja zakonitost in pravilnost poslovanja občinskih organov, občinske uprave, javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter drugih porabnikov sredstev proračuna občine in pooblaščenih oseb z občinskimi javnimi sredstvi in občinskim premoženjem ter ocenjuje učinkovitost in gospodarnost porabe občinskih javnih sredstev.

37. člen

(imenovanje in razrešitev članov nadzornega odbora)

(1) Nadzorni odbor ima pet članov. Člani nadzornega odbora morajo imeti najmanj VI. stopnjo strokovne izobrazbe in izkušnje s finančno-računovodskega ali pravnega področja. Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet izmed občanov najkasneje v 45 dneh po svoji prvi seji.

(2) Član nadzornega odbora ne more biti član občinskega sveta, župan, podžupan, direktor občinske uprave, delavec občinske uprave ali član poslovodstev javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter drugih organizacij, ki so uporabniki občinskih proračunskih sredstev.

(3) Članstvo v nadzornem odboru preneha z dnem razrešitve oziroma z dnem poteka mandata članom občinskega sveta, ki je nadzorni odbor imenoval. Za predčasno razrešitev člana nadzornega odbora se primerno uporabljajo razlogi za predčasno prenehanje mandata člana občinskega sveta. Razrešitev opravi občinski svet na predlog nadzornega odbora.

38. člen

(konstituiranje nadzornega odbora)

(1) Prvo sejo nadzornega odbora občine skliče župan. Nadzorni odbor se konstituira, če je na prvi seji navzočih večina članov.

(2) Člani nadzornega odbora izvolijo izmed sebe predsednika nadzornega odbora in njegovega namestnika.

(3) Predsednik predstavlja nadzorni odbor, sklicuje in vodi njegove seje.

(4) Nadzorni odbor dela in sprejema odločitve na seji, na kateri je navzočih večina članov nadzornega odbora, z večino opredeljenih glasov.

(5) Sedež nadzornega odbora je na sedežu občine. Nadzorni odbor za seje uporablja prostore občine.

(6) Nadzorni odbor za svoja pisanja uporablja žig občine.

39. člen

(program dela nadzornega odbora)

(1) Nadzorni odbor samostojno določa svoj program dela, ki vsebuje letni program nadzora in na njegovi podlagi pripravljen predlog finančnega načrta za prihodnje proračunsko leto, ki ga pošlje v uskladitev županu. Pri tem mora nadzorni odbor upoštevati roke glede priprave proračuna občine.

(2) Nadzorni odbor praviloma vsako proračunsko leto izvede nadzor nad zaključnim računom proračuna občine, v okviru programa dela pa predvsem izvaja nadzor finančnih načrtov in zaključnih računov uporabnikov proračunskih sredstev.

(3) Nadzorni odbor lahko začne postopek nadzora le, če je tak nadzor določen v nadzornem programu. Če nadzorni odbor želi izvesti nadzor, ki ni vključen v program nadzora, mora najprej dopolniti program nadzora. Dopolnitev programa nadzora posreduje županu in občinskemu svetu. Enako velja za spremembo programa nadzora. Dopolnitev ali sprememba programa nadzora mora biti obrazložena.

(4) Nadzorni odbor sodeluje z županom in občinskim svetom ter drugimi organi občine, organi uporabnikov občinskih proračunskih sredstev in drugimi osebami.

(5) Nadzorni odbor mora posredovati letno poročilo o svojem delu županu in občinskemu svetu do konca meseca januarja koledarskega leta za preteklo leto.

40. člen

(pristojnosti nadzornega odbora)

(1) Nadzorni odbor preverja finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev na podlagi preverjanj poslovnih poročil in zaključnih računov ter sklenjenih pogodb med občino in uporabnikom proračunskih sredstev ter druge dokumentacije.

(2) V postopku nadzora so odgovorni in nadzorovani organi dolžni predložiti vso potrebno dokumentacijo, sodelovati v postopku nadzora, odgovoriti na ugotovitve in dajati pojasnila.

41. člen

(izločitev člana nadzornega odbora)

(1) Predsednik nadzornega odbora izloči člana nadzornega odbora iz posamezne zadeve, če so podane okoliščine, ki zbujejo dvom o njegovi nepristranosti.

(2) Izločitev člana nadzornega odbora v posamezni zadevi lahko zahteva tudi nadzorovani organ. Zahtevo za izločitev mora vložiti pri nadzornem odboru. V zahtevi je potrebno navesti okoliščine, na katere opira svojo zahtevo za izločitev. O izločitvi odloči predsednik nadzornega odbora.

(3) O izločitvi predsednika nadzornega odbora odloči nadzorni odbor.

42. člen

(poročilo o nadzoru)

(1) Poročilo o nadzoru mora vsebovati obvezne sestavine v skladu z zakonom in s pravilnikom o obveznih sestavinah poročila nadzornega odbora občine.

(2) Če je nadzorni odbor ugotovil hujšo kršitev predpisov ali nepravilnosti pri poslovanju nadzorovanega organa, ki so opredeljene v poslovniku nadzornega odbora, mora o teh kršitvah obvestiti pristojno ministrstvo in računsko sodišče v petnajstih dneh od sprejema dokončnega poročila.

(3) Nadzorovani organi so dolžni spoštovati mnenja, priporočila in predloge nadzornega odbora. Občinski svet, župan in organi uporabnikov občinskih proračunskih sredstev so dolžni obravnavati dokončna poročila nadzornega odbora in v skladu s svojimi pristojnostmi upoštevati priporočila in predloge nadzornega odbora.

43. člen

(javnost dela nadzornega odbora)

(1) Delo nadzornega odbora je javno. Nadzorni odbor o svojih ugotovitvah obvesti javnost, ko je njegovo poročilo

dokončno. Ob obveščanju javnosti mora spoštovati pravice strank.

(2) Pri opravljanju svojega dela so člani nadzornega odbora dolžni varovati državne, uradne in poslovne skrivnosti nadzorovanih, ki so tako opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in uporabnikov proračunskih sredstev ter spoštovati dostojanstvo, dobro ime in osebnostno integriteto fizičnih in pravnih oseb.

(3) Način zagotavljanja javnosti dela in način omejitve javnosti dela nadzornega odbora določa poslovnik.

(4) Za obveščanje javnosti o delu nadzornega odbora je pristojen predsednik nadzornega odbora oziroma oseba, ki jo pooblasti.

44. člen

(strokovna pomoč pri delu nadzornega odbora)

(1) Strokovno in administrativno pomoč za delo nadzornega odbora zagotavljata župan in občinska uprava.

(2) Za posamezne posebne strokovne naloge nadzora lahko poda izvid in mnenje izvedenec, ki ga na predlog nadzornega odbora imenuje občinski svet.

45. člen

(sredstva za delo nadzornega odbora)

Sredstva za delo nadzornega odbora se zagotavljajo v občinskem proračunu v posebni proračunski postavki, na podlagi letnega programa dela in finančnega načrta nadzornega odbora.

46. člen

(plačilo za opravljeno delo članov nadzornega odbora)

(1) Predsednik in člani nadzornega odbora imajo pravico do plačila za opravljanje dela v skladu z aktom občinskega sveta.

(2) Izvedencu in drugim strokovnjakom pripada plačilo, ki se določi v pogodbi o delu ali avtorski pogodbi, ki jo sklene župan. Za delo izvedenca se plačilo določi na podlagi pravilnika o tarifi za sodne izvedence.

47. člen

(poslovnik o delu nadzornega odbora)

Podrobneje uredi nadzorni odbor svoje delo s poslovnikom, ki ga sprejme z večino glasov vseh članov.

5. Občinska uprava

48. člen

(notranja organizacija in sistemizacija občinske uprave)

(1) Notranjo organizacijo in delovno področje občinske uprave določi občinski svet na predlog župana z odlokom.

(2) Sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določi župan. Občinsko upravo vodi direktor občinske uprave.

49. člen

(ustanovitev organa skupne občinske uprave)

(1) Občinski svet lahko na predlog župana odloči, da se z drugo občino ali z drugimi občinami ustanovi skupna občinska uprava.

(2) Organizacija in delo skupne občinske uprave se določi z odlokom o ustanovitvi, ki ga na skupen predlog županov sprejmejo občinski sveti občin.

50. člen

(odločanje o upravnih zadevah)

(1) Organi občine odločajo o pravicah in dolžnostih posameznikov in pravnih oseb ter o njihovih pravnih koristih v upravnih zadevah v upravnem postopku.

(2) Občina odloča s posamičnimi akti o upravnih zadevah iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

(3) O upravnih zadevah iz občinske pristojnosti odloča na prvi stopnji občinska uprava, na drugi stopnji pa župan, če ni za posamezne primere z zakonom drugače določeno.

(4) O pritožbah zoper odločbe organa skupne občinske uprave odloča župan občine, v katere krajevno pristojnost sodi zadeva, če zakon ne določa drugače.

51. člen

(pooblastilo za odločanje o upravnih zadevah)

(1) Posamične upravne akte iz izvirne pristojnosti občinske uprave podpisuje direktor občinske uprave po pooblastilu župana, ki lahko vsebuje pooblastilo za pooblaščenje drugih uradnih oseb občinske uprave, ki izpolnjujejo zakonske pogoje za odločanje v upravnih zadevah, za opravljanje posameznih dejanj v postopku ali za vodenje celotnega postopka in za odločanje v upravnih zadevah.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka odločajo tudi o upravnih zadevah iz prenesene državne pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno.

52. člen

(izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku)

Direktor občinske uprave skrbi in je odgovoren za dosledno izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku in drugih predpisov o upravnem postopku ter zagotavlja upravno poslovanje v skladu z uredbo vlade.

53. člen

(uradna oseba)

O upravnih zadevah iz občinske izvirne in prenesene pristojnosti lahko odloča samo uradna oseba, ki je pooblaščen za opravljanje teh zadev in izpolnjuje pogoje iz uredbe, ki ureja izobrazbo in strokovni izpit za vodenje in odločanje v upravnem postopku.

54. člen

(odločanje o pritožbah zoper posamične akte občine)

(1) O pritožbah zoper posamične akte iz izvirne pristojnosti občinske uprave odloča župan. Zoper odločitev župana je dopusten upravni spor.

(2) O pritožbah zoper posamične akte, ki jih v zadevah iz državne pristojnosti na prvi stopnji izdaja občinska uprava, odloča državni organ, določen z zakonom.

55. člen

(izločitev uradne osebe)

(1) O izločitvi zaposlenega v občinski upravi odloča direktor občinske uprave, ki v primeru izločitve o stvari tudi odloči.

(2) O izločitvi direktorja občinske uprave ali župana odloča občinski svet, ki v primeru izločitve o stvari tudi odloči.

6. Drugi organi občine

56. člen

(drugi organi občine)

Organizacijo, delovno področje ter sestavo organov, ki jih mora občina imeti v skladu s posebnimi zakoni, ki urejajo naloge občine na posameznih področjih javne uprave, določi župan oziroma občinski svet na podlagi zakona s sklepom o ustanovitvi in imenovanju članov posameznega organa.

57. člen

(štab civilne zaščite)

(1) Občina ima štab civilne zaščite, ki ga vodi poveljnik. Štab izvaja operativno strokovno vodenje civilne zaščite in drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč v skladu s sprejetimi načrti.

(2) Poveljnik in poverjeniki za civilno zaščito so za svoje delo odgovorni županu.

IV. KRAJEVNE SKUPNOSTI

58. člen

(krajevne skupnosti)

(1) Zaradi zadovoljevanja posebnih skupnih potreb občanov na območju posameznih naselij so v občini kot ožji deli občine ustanovljene krajevne skupnosti.

(2) Krajevne skupnosti so del občine v teritorialnem, funkcionalnem, organizacijskem, premoženjsko-financnem in pravnem smislu.

(3) Pobudo za ustanovitev nove krajevne skupnosti, njeno ukinitve ali spremembo njenega območja lahko da zbor občanov ožjega dela občine ali 25 odstotkov volivcev s tega območja po postopku in na način, ki je določen s tem statutom za ljudsko iniciativo.

(4) Krajevne skupnosti ustanovi, ukine ali spremeni njihovo območje občinski svet s spremembo statuta po poprej ugotovljeni volji prebivalcev o imenu in območju skupnosti. Volja prebivalcev se ugotovi na zborih občanov, ki jih skliče župan za območje, na katerem naj bi se ustanovila krajevna skupnost.

59. člen

(žig)

Krajevna skupnost ima žig, ki je okrogle oblike. V zunanjem krogu na zgornji polovici je napis »OBČINA ZAGORJE OB SAVI«, v notranjem krogu spodaj pa napis »KRAJEVNA SKUPNOST (IME KS)«. V sredini žiga se nahaja grb občine.

60. člen

(pristojnosti krajevne skupnosti)

Krajevne skupnosti samostojno opravljajo naloge, ki jih določa ta statut. Krajevne skupnosti sodelujejo pri opravljanju javnih zadev v občini, in sicer:

1. Splošno:

– sprejemajo predlog finančnega načrta in ga posredujejo županu v usklajevanje,

– obravnavajo vprašanja, pomembnih za delo in življenje krajanov ter oblikovanje stališč, pobud in mnenj v zvezi s temi vprašanji.

2. S področja lokalnih javnih služb in prometa:

– dajanje predlogov za pripravo letnih programov na področju javne infrastrukture na območju KS,

– sodelovanje pri pridobivanju soglasij lastnikov zemljišč za razna komunalna in druga dela s področja javnih služb,

– sodelovanje pri pripravi programov oskrbe s pitno vodo in zaščite vodnih virov pitne vode, financiranje ureditve in vzdrževanje javnih vodnjakov, javne razsvetljave, igrišč in drugih športnih objektov, parkov in javnih zelenic ter drugih javnih površin, ki so dane v upravljanje KS,

– upravljanje in vzdrževanje objektov in naprav za izvajanje javnih služb, ki so dane v upravljanje KS,

– izvajanje zimske službe na površinah, ki jih ima KS v upravljanju, če le-ta ni dana v izvajanje javnemu komunalnemu podjetju,

– dajanje pobud za dodatno prometno ureditev (prometna signalizacija, ureditev dovozov in izvozov, omejevanje hitrosti ipd.),

– predlaganje programov javnih del, ki bi se izvajala v okviru KS,

– razpisovanje, izvajanje ter nadzor nad deli iz programa KS, ki se financirajo s sredstvi, s katerimi KS razpolaga.

3. S področja urejanja prostora in varstva okolja:

– sodelovanje in dajanje mnenj pri javnih razgrnitvah prostorskih, planskih in izvedbenih aktov, ki obravnavajo področje KS,

– oblikovanje pobud za spremembe prostorskih, planskih in izvedbenih aktov v skladu z zakonom,

– seznanjanje pristojnih organov občine s problemi in potrebami prebivalcev KS na področju urejanja prostora in varstva okolja,

– evidentiranje in dajanje predlogov za sanacijo divjih odlagališč in konkretna sanacija le-teh, če krajevna skupnost razpolaga s potrebnimi sredstvi,

– dajanje predlogov, sodelovanje ali izvajanje olepševanja krajevne skupnosti (ocvetličenje, ureditev in vzdrževanje sprehajalnih poti ipd.).

4. S področja družbenih dejavnosti:

– spodbujanje in organizacija kulturnih, športnih, humanitarnih in drugih prireditev ter sodelovanje pri teh prireditvah, kadar je organizator občina,

– spremljanje socialne problematike na svojem področju, sodelovanje s Centrom za socialno delo in razvijanje raznih oblik pomoči socialno ogroženim in starejšim osebam,

– sodelovanje z javnimi zavodi in drugimi institucijami, organiziranimi na področju družbenih dejavnosti (Center za socialno delo, Dom starejših občanov, Rdeči križ, Karitas idr.).

5. S področja gospodarstva in kmetijstva:

– dajanje mnenj glede spremembe namembnosti prostora v krajevni skupnosti glede gradenj proizvodnih in drugih gospodarskih objektov,

– dajanje mnenj glede spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč in za posege v kmetijski prostor, zaradi katerih bi prišlo do spremembe režima vodnih virov.

6. S področja zaščite in reševanja:

– spremljanje varnosti na območju KS in obveščanje občinskega štaba za civilno zaščito in po potrebi tudi prebivalcev krajevnih skupnosti,

– sodelovanje z občinskim štabom za civilno zaščito pri nalogah s področja zaščite in reševanja ter pri oblikovanju politike občine na tem področju,

– izvajanje posameznih nalog na področju zaščite in reševanja, ki jih določi občinski štab, na podlagi zakona in tega statuta,

– izvajanje skupnih občinskih nalog s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,

– sodelovanje s prostovoljnimi gasilskimi društvi kot nosilci sistema zaščite in reševanja v krajevni skupnosti.

7. S področja upravljanja in razpolaganja s premoženjem:

– upravljanje s premoženjem občine, ki je dano krajevni skupnosti v uporabo,

– razpolaganje s svojimi lastnimi sredstvi,

– sodelovanje z občino pri ohranjanju naravnih lepot ter zgodovinskih in ambientalnih spomenikov na svojem območju.

Krajevne skupnosti lahko opravljajo tudi druge naloge, ki jih občina prenese na krajevno skupnost z odlokom.

61. člen

(status krajevne skupnosti)

(1) Krajevna skupnost je pravna oseba javnega prava v okviru nalog, ki jih opravlja samostojno v skladu s tem statutom.

(2) Krajevna skupnost nastopa v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun. Krajevna skupnost odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem in sredstvi, s katerimi razpolaga. Občina odgovarja za obveznosti krajevne skupnosti subsidiarno.

(3) Krajevno skupnost zastopa predsednik sveta krajevne skupnosti.

(4) Pravni posli, ki jih sklene krajevna skupnost brez soglasja župana so nični, vendar pa lahko predpis občine, ki je potreben za izvršitev proračuna določi, kateri pravni posli in v kateri višini so ti posli, ki jih sklene krajevna skupnost, veljavni brez predhodnega soglasja župana

62. člen

(svet krajevne skupnosti)

(1) Organ krajevne skupnosti je svet, ki ga izvolijo krajanji s stalnim prebivališčem na območju krajevne skupnosti. Način izvolitve članov sveta določa zakon.

(2) Volitve v svet krajevne skupnosti razpiše župan.

(3) Število članov sveta določi občinski svet z odlokom, s katerim določi volilne enote za volitve v svet krajevne skupnosti.

(4) Nezdržljivost članstva v svetu krajevne skupnosti s funkcijami občinskih funkcionarjev in z delom v občinski upravi ureja zakon.

(5) Določbe zakona in tega statuta, ki urejajo predčasno prenehanje mandata člana občinskega sveta, se smiselno uporabljajo tudi za prenehanje mandata člana sveta krajevne skupnosti.

(6) Funkcija člana sveta krajevne skupnosti je častna.

63. člen

(delovanje sveta krajevne skupnosti)

(1) Prvo sejo sveta krajevne skupnosti skliče župan najkasneje 20 dni po izvolitvi članov sveta krajevne skupnosti. Svet je konstituiran, ko so potrjeni mandati več kot polovici njegovih članov. Svet krajevne skupnosti ima predsednika, ki ga izmed sebe izvolijo člani sveta.

(2) Predsednik sveta krajevne skupnosti zastopa in predstavlja krajevno skupnost, sklicuje in vodi seje sveta ter opravlja druge naloge, ki mu jih določi svet krajevne skupnosti.

(3) Svet krajevne skupnosti na predlog predsednika sveta izvoli namestnika predsednika, ki nadomešča predsednika in opravlja naloge, ki mu jih določi predsednik.

(4) Svet krajevne skupnosti dela ter sprejema svoje odločitve na seji, na kateri je navzoča večina članov, z večino opredeljenih glasov.

(5) Predsednik sveta skliče svet krajevne skupnosti najmanj štirikrat na leto oziroma večkrat v primeru, če je to potrebno. Predsednik mora sklicati svet krajevne skupnosti, če to zahteva župan ali najmanj polovica članov sveta.

(6) Za delovanje sveta krajevne skupnosti se smiselno uporablja poslovnik občinskega sveta.

64. člen

(naloge sveta krajevne skupnosti)

(1) Svet krajevne skupnosti izvršuje naloge, ki so v skladu s tem statutom naloge krajevne skupnosti. Svet krajevne skupnosti obravnava tudi vprašanja iz občinske pristojnosti, ki se nanašajo na območje krajevne skupnosti in njeno prebivalstvo ter oblikuje stališča in mnenja ter daje pobude in predloge za sprejem odlokov in drugih splošnih aktov občine.

(2) Svet krajevne skupnosti lahko za obravnavo posameznih vprašanj sklicuje zbor krajanov krajevne skupnosti. Za sklic in izvedbo zbora krajanov se smiselno uporabljajo določbe tega statuta, s katerimi je urejen zbor občanov.

(3) Svet krajevne skupnosti lahko za izvajanje posameznih nalog pri izgradnji lokalne infrastrukture v posameznih naseljih oziroma zaselkih imenuje komisije in odbore. Komisije in odbori opravljajo naloge za katere so ustanovljeni samostojno in v skladu s pooblastili, ki jim jih naložijo krajanji na določenem območju. Komisije in odbori so za svoje delo odgovorni svetu krajevne skupnosti.

65. člen

(svet predsednikov krajevnih skupnosti)

Zaradi obravnave določenih skupnih vprašanj in nalog ter za obravnavo zadev iz občinske pristojnosti lahko župan oblikuje svet predsednikov svetov krajevnih skupnosti kot svoj posvetovalni organ.

66. člen

(sredstva za delovanje krajevne skupnosti)

(1) Financiranje krajevnih skupnosti ureja zakon.

(2) Sredstva od premoženja in plačil za storitve javne službe, ki jo zagotavlja krajevna skupnost in druga sredstva, ki jih pridobi krajevna skupnost (prispevki krajanov, dotacije), so s proračunom občine namenjena za financiranje nalog krajevne skupnosti.

67. člen

(premoženje krajevne skupnosti)

(1) Krajevne skupnosti imajo lastno premoženje, ki ga sestavljajo nepremičnine, premičnine, denarna sredstva in pravice.

(2) Krajevna skupnost mora s svojim premoženjem gospodariti kot dober gospodar. Za razpolaganje s premoženjem krajevne skupnosti se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki urejajo razpolaganje s premoženjem občine ter določbe tega statuta.

(3) Če krajevna skupnost preneha obstajati ali če ji preneha pravna subjektiviteta, preidejo vse njene pravice in obveznosti na občino.

68. člen

(razpustitev sveta krajevne skupnosti)

(1) Občinski svet lahko na predlog župana, nadzornega odbora občine, četrte članov sveta krajevne skupnosti ali zbor obččanov krajevne skupnosti razpusti svet krajevne skupnosti in razpiše predčasne volitve:

- če se po najmanj trikratnem sklicu ne sestane,
- če ne izvršuje nalog, ki so mu v skladu s tem statutom zaupane oziroma jih izvršuje v nasprotju z zakonom, predpisi in splošnimi akti občine,
- če se ugotovi, da očitno nezakonito razpolaga s sredstvi obččanov ali če se sredstva, ki so skupnosti dodeljena iz občinskega proračuna, uporabljajo nenamensko.

(2) Občinski svet lahko s spremembo statuta tudi ukine krajevno skupnost, če ugotovi, da svet krajevne skupnosti ne opravlja svojih nalog, da ni kandidatov za člane sveta oziroma da občani na njenem območju nimajo interesa za opravljanje nalog krajevne skupnosti v skladu s tem statutom.

V. NEPOSREDNO SODELOVANJE OBČANOV PRI ODLOČANJU V OBČINI

69. člen

(oblike neposrednega sodelovanja obččanov)

Oblike neposrednega sodelovanja obččanov pri odločanju v občini so: zbor obččanov, referendum in ljudska iniciativa.

1. Zbor obččanov

70. člen

(pristojnosti zbora obččanov)

- (1) Občani na zboru obččanov:
- obravnavajo pobude in predloge za spremembo območja občine, njenega imena ali sedeža ter dajejo pobude v zvezi s tem in oblikujejo mnenja,
 - obravnavajo predloge in pobude za sodelovanje in povezovanje z drugimi občinami,
 - obravnavajo pobude in predloge za ustanovitev ali ukinitve krajevnih skupnosti,
 - predlagajo, obravnavajo in oblikujejo stališča o spremembah območij naselij, imen naselij ter imen ulic,
 - opravljajo naloge zborov volivcev v skladu z zakonom,
 - dajejo predloge občinskemu organu v zvezi s pripravo programov razvoja občine, gospodarjenja s prostorom ter varovanja življenjskega okolja,
 - oblikujejo stališča v zvezi z večjimi posegi v prostor, kot so gradnja avtocest, energetskih objektov, odlagališč odpadkov in nevarnih stvari,
 - obravnavajo in oblikujejo mnenja in stališča ter odločajo o zadevah, za katere je tako določeno z zakonom, s tem statutom ali z odlokom občine ter o zadevah, ki jih določi občinski svet ali župan.
- (2) Odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja zbora obččanov so občinski organi, v katerih pristojnost sodi posamezna zadeva, dolžni obravnavati in pri izvajanju svojih nalog upoštevati. Če pristojni občinski organ meni, da predlogov, pobud, stališč, mnenj in odločitev zbora obččanov ni mogoče upoštevati, je občanom dolžan na primeren način in v primeren roku svoje mnenje predstaviti in utemeljiti.

71. člen

(sklic zbora obččanov)

(1) Zbor obččanov se lahko skliče za vso občino, za eno ali več krajevnih skupnosti, za posamezno naselje ali zaselek.

(2) Zbor obččanov skliče župan na lastno pobudo, na pobudo občinskega sveta ali sveta krajevne skupnosti.

(3) Župan mora sklicati zbor obččanov za vso občino na zahtevo najmanj pet odstotkov volivcev v občini, zbor obččanov v krajevni skupnosti pa na zahtevo najmanj pet odstotkov volivcev v tej krajevni skupnosti.

(4) Zahteva volivcev za sklic zbora obččanov mora vsebovati pisno obrazložen predlog zadeve, ki naj jo zbor obravnava. Zahtevi je treba priložiti seznam volivcev, ki so zahtevo podprli. Seznam mora vsebovati ime in priimek volivca, datum rojstva in naslov stalnega prebivališča ter njihove podpise. Župan lahko zahtevo s sklepom zavrne, če ugotovi, da zahteve ni podprlo zadostno število volivcev. Sklep z obrazložitvijo se vroči pobudniku zahteve ali prvemu podpisaneemu volivcu na seznamu. Župan skliče zbor obččanov najkasneje v tridesetih dneh po prejemu pravilno vložene zahteve.

72. člen

(območje, kraj in čas zbora obččanov)

(1) Sklic zbora obččanov mora vsebovati območje, za katerega se sklicuje zbor obččanov, kraj in čas zbora obččanov ter predlog dnevnega reda.

(2) Sklic zbora obččanov je treba objaviti na spletni strani občine in na krajevno običajen način.

73. člen

(vodenje zbora obččanov in sprejemanje odločitev)

(1) Zbor obččanov vodi župan ali od njega pooblaščen podžupan. Župan lahko zboru obččanov predlaga imenovanje predsedstva zbora, ki naj zbor vodi.

(2) Zbor obččanov veljavno sprejema svoje odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja, če na zboru sodeluje najmanj pet odstotkov volivcev z območja občine, za katero je zbor sklican. Odločitev zbora obččanov je sprejeta, če zanjo glasuje najmanj polovica volivcev, ki sodelujejo na zboru.

(3) Javni uslužbenec občinske uprave, ki ga določi direktor občinske uprave, ugotovi sklepčnost zbora obččanov, koliko volivcev je glasovalo za njegove odločitve ter vodi zapisnik o odločitvah zbora. Z zapisnikom zbora obččanov direktor občinske uprave seznanja občinski svet in župana ter ga objavi na krajevno običajen način.

2. Referendum o splošnem aktu občine

74. člen

(referendum o splošnem aktu)

(1) Občani lahko odločajo na referendumu o vprašanih, ki so vsebina splošnih aktov občine, ki jih sprejema občinski svet, razen o proračunu in zaključnem računu občine ter o splošnih aktih, s katerimi se v skladu z zakonom predpisujejo občinski davki in druge dajatve.

(2) Občinski svet lahko o splošnem aktu iz prejšnjega odstavka razpiše referendum na predlog župana ali člana občinskega sveta. Postopek je določen s poslovnikom občinskega sveta.

(3) Občinski svet mora razpisati referendum, če to zahteva najmanj pet odstotkov volivcev v občini in če tako določa zakon ali ta statut.

75. člen

(predlog za razpis referenduma)

(1) Predlog za razpis referenduma lahko vloži župan ali član občinskega sveta najkasneje v 15 dneh po sprejemu splošnega akta občine.

(2) Najkasneje v 15 dneh po sprejemu splošnega akta občine je treba občinski svet pisno seznaniti s pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu.

(3) Če je vložen predlog za razpis referendumu ali je dana pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu, župan zadrži objavo splošnega akta do odločitve o predlogu ali pobudi oziroma do odločitve na referendumu.

76. člen

(naknadni referendum o odloku)

(1) Referendum se opravi kot naknadni referendum, na katerem občani potrjujejo ali zavrnejo sprejeti splošni akt občine ali njegove posamezne določbe.

(2) Če je splošni akt občine ali njegove posamezne določbe na referendumu potrjen, ga mora župan objaviti skupaj z objavo izida referendumu.

(3) Če je splošni akt občine ali njegove posamezne določbe zavrnjen, se splošni akt ne objavi, dokler se ob upoštevanju volje volivcev ne spremeni.

(4) Odločitev volivcev na referendumu, s katero je bil splošni akt občine zavrnjen ali so bile zavrnjene njegove posamezne določbe, zavezuje občinski svet, ki je splošni akt, o katerem je bil izveden referendum, sprejel, do konca njegovega mandata.

77. člen

(pobuda volivcem za referendum)

(1) Pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu o splošnem aktu občine ali njegovih posameznih določbah mora vsebovati že oblikovano zahtevo za razpis referendumu. Zahteva mora vsebovati jasno izraženo vprašanje, ki naj bo predmet referendumu, in obrazložitev.

(2) Pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu lahko da vsak volivec ali politična stranka v občini. Pobuda mora biti podprta s podpisi najmanj 100 volivcev v občini. Podpore pobudi dajejo volivci na seznamu, ki vsebuje osebne podatke podpisnikov: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega prebivališča ter podpis.

(3) Pobudnik o pobudi volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu pisno seznaniti občinski svet in pobudo predložiti županu.

(4) Če župan meni, da pobuda z zahtevo ni oblikovana v skladu s prvim odstavkom tega člena ali je v nasprotju z zakonom in s tem statutom, o tem obvesti pobudnika v osmih dneh po prejemu pobude in ga pozove, da ugotovljeno neskladnost odpravi v osmih dneh. Če pobudnik tega ne stori, se šteje, da pobuda ni bila vložena. Župan o tem nemudoma obvesti pobudnika in občinski svet.

(5) Pobudnik lahko v osmih dneh po prejemu obvestila iz predhodnega odstavka zahteva, naj odločitev župana preizkusi upravno sodišče.

78. člen

(podpora zahtevi za razpis referendumu)

(1) Volivci dajejo podporo zahtevi za razpis referendumu z osebnim podpisovanjem.

(2) Župan določi obrazec za podporo z osebnim podpisovanjem, ki vsebuje jasno izraženo zahtevo za razpis referendumu, in rok za zbiranje podpisov.

(3) Osebno podpisovanje se izvaja pred državnim organom, pristojnim za vodenje evidence volilne pravice.

(4) Šteje se, da je zahteva za razpis referendumu vložena, če jo je v določenem roku podprlo s svojim podpisom zadostno število volivcev.

79. člen

(akt o razpisu referendumu)

(1) Občinski svet razpiše referendum v 15 dneh po sprejemu odločitve o predlogu župana ali občinskega svetnika za

razpis referendumu oziroma v 15 dneh od vložitve zahteve volivcev za razpis referendumu v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena.

(2) Referendum se izvede najprej 30 in najkasneje 45 dni od dne razpisa, v nedeljo ali drug dela prost dan.

(3) Z aktom o razpisu referendumu določi občinski svet vrsto referendumu, splošni akt oziroma njegove določbe, o katerih se bo odločalo, besedilo referendumskega vprašanja, o katerem se bo odločalo na referendumu tako, da se bo obkročilo "ZA" oziroma "PROTI", dan razpisa in dan glasovanja.

(4) Akt o razpisu referendumu se objavi na način, ki je s tem statutom določen za objavo splošnih aktov občine.

(5) Občinska volilna komisija objavi v medijih akt o razpisu referendumu 15 dni pred dnem glasovanja.

80. člen

(pravica glasovanja na referendumu)

(1) Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo pravico voliti člane občinskega sveta.

(2) Odločitev na referendumu je sprejeta, če zanjo glasuje večina volivcev, ki so glasovali.

81. člen

(postopek za izvedbo referendumu)

(1) Postopek za izvedbo referendumu vodijo organi, ki vodijo lokalne volitve.

(2) Glede glasovanja na referendumu in drugih vprašanih izvedbe referendumu veljajo določbe zakona, ki urejajo referendum in ljudsko iniciativo ter lokalne volitve, kolikor ni s tem statutom v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi posamezno vprašanje drugače urejeno.

(3) Poročilo o izidu glasovanja na referendumu pošlje občinska volilna komisija občinskemu svetu ter ga objavi na način, ki je v statutu občine določen za objavo splošnih aktov občine.

3. Svetovalni referendum

82. člen

(svetovalni referendum)

(1) Občinski svet lahko pred odločanjem o posameznih vprašanih iz svoje pristojnosti razpiše svetovalni referendum.

(2) Svetovalni referendum se razpiše za vso občino ali za njen del.

(3) Odločitev volivcev na svetovalnem referendumu ne zavezuje občinskih organov.

4. Drugi referendumi

83. člen

(referendum o samoprispevku)

(1) Občani lahko odločajo na referendumu o samoprispevkih in tudi o drugih vprašanih, če tako določa zakon.

(2) Referendum iz prejšnjega odstavka se opravi v skladu z določbami tega statuta, če z zakonom, ki določa in ureja referendum, ni drugače določeno.

5. Ljudska iniciativa

84. člen

(ljudska iniciativa)

(1) Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva izdajo ali razveljavitev splošnega akta ali druge odločitve iz pristojnosti občinskega sveta oziroma drugih občinskih organov.

(2) Glede pobude volivcem za vložitev zahteve iz prejšnjega odstavka in postopka s pobudo se primerno uporabljajo določbe zakona in tega statuta, s katerimi je urejen postopek s pobudo volivcem za razpis referendumu o splošnem aktu občine.

(3) Če se zahteva nanaša na razveljavitev splošnega akta občine ali drugo odločitev občinskega sveta, mora občinski

svet obravnavo zahteve uvrstiti na prvo naslednjo sejo, o njej pa odločiti najkasneje v treh mesecih od dne pravilno vložene zahteve.

(4) Če se zahteva nanaša na odločitve drugih občinskih organov, morajo ti o njej odločiti najkasneje v enem mesecu od dne pravilno vložene zahteve.

85. člen

(sredstva za neposredno sodelovanje občanov)

Sredstva za neposredno sodelovanje občanov pri odločanju v občini na zborih občanov in referendumih ter njihovo izvedbo se zagotovijo v proračunu občine.

VI. OBČINSKE JAVNE SLUŽBE

86. člen

(zagotavljanje opravljanja javnih služb v občini)

(1) Občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih sama določi, in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom.

(2) Občina zagotavlja opravljanje javnih služb:

- neposredno v okviru občinske uprave,
- z ustanavljanjem javnih zavodov in javnih podjetij ali drugih oseb javnega prava,
- z dajanjem koncesij,
- na drug način, določen v skladu z zakonom.

87. člen

(občinske javne službe na področju družbenih dejavnosti)

(1) Na področju družbenih dejavnosti zagotavlja občina javne službe za izvajanje naslednjih dejavnosti:

- osnovnošolsko izobraževanje,
- predšolska vzgoja in varstvo otrok,
- osnovno zdravstvo in lekarna,
- osebna pomoč družini in
- knjižničarstvo.

(2) Občina lahko zagotavlja javne službe tudi na drugih področjih, zlasti na področju glasbene vzgoje, izobraževanja odraslih, kulture, športa in drugih dejavnosti, s katerimi se zagotavljajo javne potrebe.

88. člen

(skupno izvajanje javnih služb)

Zaradi gospodarnega in učinkovitejšega zagotavljanja javnih služb lahko občina skupaj z drugimi občinami ustanovi skupno pravno osebo javnega prava za izvajanje javne službe. Občine lahko za izvajanje javne službe podelijo skupno koncesijo.

89. člen

(občinske javne službe na področju gospodarskih dejavnosti)

Na področju gospodarskih javnih služb ustanovi občina javne službe za:

- oskrbo s pitno vodo,
- ravnanje s komunalnimi odpadki in odlaganje ostankov komunalnih odpadkov,
- odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda,
- javno snago in čiščenje javnih površin,
- urejanje javnih poti, površin za ceste in zelenih površin,
- vzdrževanje občinskih javnih cest in na drugih področjih, če tako določa zakon,
- izgradnja plinovodnega omrežja in oskrba naselij z zemeljskim plinom.

90. člen

(druge gospodarske dejavnosti)

Občina lahko določi kot gospodarsko javno službo tudi druge dejavnosti, ki so pogoj za izvrševanje nalog iz njene

pristojnosti ali so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje gospodarskih, socialnih ali ekoloških funkcij občine.

91. člen

(ustanovitev pravnih oseb za izvajanje javnih služb)

Pravne osebe javnega prava, ki izvajajo občinske javne službe, ustanavlja občina z odlokom ob upoštevanju pogojev, določenih z zakonom.

92. člen

(skupna pravna oseba za izvajanje javnih služb)

Občina lahko zaradi gospodarnega in učinkovitega zagotavljanja dejavnosti gospodarskih javnih služb ustanovi v okviru zaokroženih oskrbovalnih sistemov skupaj z drugimi občinami skupno pravno osebo javnega prava za izvajanje občinskih javnih služb.

93. člen

(izvrševanje ustanoviteljskih pravic)

(1) Za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v skupnih pravnih osebah javnega prava, ki so ustanovljene za območje dveh ali več občin, občinski sveti občin ustanovitelj ustanovijo svet ustanoviteljic oziroma svet koncedentov, ki ga sestavljajo župani občin ustanoviteljic.

(2) V aktu o ustanovitvi sveta ustanoviteljic oziroma sveta koncedentov se določijo njihove naloge, organizacija dela in način sprejemanja odločitev, način financiranja ter delitve stroškov med občinami.

94. člen

(zagotavljanje obveznih javnih služb)

Občina mora zagotoviti izvajanje tistih javnih služb, ki so po zakonu obvezne.

VII. PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE OBČINE

95. člen

(premoženje občine)

(1) Premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice.

(2) Občina mora s premoženjem gospodariti kot dober gospodar.

(3) O ravnanju s stvarnim in finančnim premoženjem občine odloča občinski svet v skladu z zakonom. Občinski svet na predlog župana sprejme letni načrt ravnanja z občinskim finančnim in stvarnim premoženjem. Sprejeti letni načrt ravnanja izvršuje župan. Ravnanje s stvarnim premoženjem občine se izvede po postopku in na način, ki ga določajo zakon in drugi predpisi.

(4) Za neodplačno pridobitev premoženja je treba predhodno pridobiti soglasje občinskega sveta, če bi takšno premoženje povzročilo večje stroške ali če je pridobitev povezana s pogoji, ki pomenijo obveznost občine.

96. člen

(prihodki občine)

(1) Občina pridobiva prihodke iz lastnih virov, davkov, taks, pristojbin in drugih dajatev v skladu z zakonom ter od upravljanja in razpolaganja s premoženjem.

(2) Občina je pod pogoji, določenimi z zakonom upravičena do sredstev finančne izravnave in drugih sredstev sofinanciranja iz državnega proračuna.

97. člen

(proračun občine)

(1) Prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki občine so zajeti v proračunu občine, ki ga sprejme občinski svet po postopku, določenem v poslovníku občinskega sveta.

(2) Občinski svet mora sprejeti proračun občine v roku, ki omogoča njegovo uveljavitev s 1. januarjem leta, za katerega se sprejema, razen v letu, ko se izvedejo lokalne volitve.

(3) V skladu z zakonom je za pripravo in predložitev proračuna občine občinskemu svetu v sprejem odgovoren župan.

(4) Predlogi za povečanje izdatkov proračuna morajo vsebovati predlog za povečanje prejemkov proračuna ali za zmanjšanje drugih izdatkov v isti višini, pri čemer povečani izdatki ne smejo biti v breme proračunske rezerve, splošne proračunske rezervacije ali v breme dodatnega zadolževanja.

98. člen

(sestavni deli proračuna občine)

(1) Proračun občine sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

(2) Splošni del proračuna sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

(3) Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov proračuna občine.

(4) Načrt razvojnih programov sestavljajo letni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov proračuna občine, ki so opredeljeni z dokumenti dolgoročnega načrtovanja.

99. člen

(izvrševanje proračuna občine)

(1) Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan.

(2) V okviru izvrševanja proračuna ima župan pooblastila, določena z zakonom, s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, z odlokom o proračunu občine ali drugimi splošnim aktom občine.

(3) Župan mora zagotoviti izvajanje nalog notranjega finančnega nadzora v skladu z zakonom in predpisom ministra, pristojnega za finance, izdanim na podlagi zakona.

(4) Župan je odredbodajalec za sredstva proračuna. Za izvrševanje proračuna občine lahko župan pooblasti podžupana in posamezne javne uslužbenke občinske uprave.

(5) Župan poroča občinskemu svetu o izvrševanju proračuna v skladu z zakonom. Poročilo mora vsebovati podatke in informacije, določene z zakonom.

100. člen

(odlok o proračunu občine)

(1) Proračun občine se sprejme z odlokom o proračunu občine, rebalans proračuna ali sprememba proračuna pa z odlokom o spremembi proračuna.

(2) Odlok o proračunu občine določa tudi višino proračunske rezervacije, proračunskega sklada, višino odpisa dolgov, prerazporejanje sredstev ter druge ukrepe in posebna pooblastila za izvrševanje proračuna.

(3) V odloku o proračunu se določi obseg zadolževanja proračuna in obseg predvidenih poroštev ter drugi elementi, ki jih določa zakon.

(4) Rebalans in sprememba proračuna predlaga župan v skladu z zakonom.

101. člen

(začasno financiranje)

(1) Če proračun občine ni sprejet pred začetkom leta, na katero se nanaša, se financiranje občine začasno nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu.

(2) Župan sprejme sklep o začasnem financiranju v skladu z zakonom. Sklep velja največ tri mesece in se lahko na županov predlog s sklepom občinskega sveta podaljša še za tri mesece.

102. člen

(uporaba sredstev proračuna občine)

Sredstva proračuna občine se smejo uporabljati, če so izpolnjeni vsi z zakonom ali drugimi akti določeni pogoji, le za namene in v višini, določeni s proračunom.

103. člen

(razporejanje sredstev proračuna občine)

(1) Proračunskih sredstev ni mogoče prerazporejati, razen pod pogoji in na način, določen z zakonom ali odlokom o proračunu občine.

(2) Župan mora o izvršenih prerazporeditvah šestmesečno poročati občinskemu svetu.

104. člen

(zaključni račun proračuna občine)

(1) Po preteku leta, za katero je bil sprejet proračun, pripravi župan predlog zaključnega računa proračuna in ga posreduje ministrstvu, pristojnemu za finance ter ga predloži občinskemu svetu v sprejem v rokih, določenimi z zakonom.

(2) O sprejetju zaključnega računa proračuna obvesti župan ministrstvo, pristojno za finance v 30 dneh po sprejemu.

105. člen

(zadolževanje občine)

Občina se lahko dolgoročno zadolži za investicije na podlagi odloka o proračunu, ki ga sprejme občinski svet, pod pogoji, ki jih določa zakon.

106. člen

(zadolževanje javnih podjetij in javnih zavodov)

(1) Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se lahko zadolžujejo in izdajajo poročstvo v skladu z zakonom in pod pogoji, ki jih določi občinski svet.

(2) O poroštvih za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, odloča na predlog župana občinski svet.

(3) Kadar občina z eno ali več občinami ustanovi javno podjetje ali javni zavod, o soglasju k zadolževanju odločajo občinski sveti vseh občin ustanoviteljic.

107. člen

(finančna služba občine)

Finančno poslovanje občine izvršuje finančna služba občine v okviru občinske uprave ali skupnega organa občinske uprave. Opravljanje posameznih nalog finančne službe ali notranjega finančnega nadzora sme župan naročiti pri izvajalcu, ki izpolnjuje pogoje strokovnosti oziroma pogoje, predpisane z zakonom in podzakonskimi predpisi.

108. člen

(javno naročanje)

Nabavo blaga, naročanje storitev ter oddajo gradbenih del izvaja župan občine v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

VIII. SPLOŠNI IN POSAMIČNI AKTI OBČINE

1. Splošni akti občine

109. člen

(splošni akti občine)

(1) Splošni akti občine so statut, poslovnik občinskega sveta, odloki, odredbe, pravilniki in navodila.

(2) Občinski svet sprejema kot splošne akte tudi prostorske in druge načrte razvoja občine, proračun občine in zaključni račun, ki sta posebni vrsti splošnih aktov.

(3) Kadar ne odloči z drugim aktom, sprejme občinski svet sklep, ki je lahko splošni ali posamični akt.

(4) Postopek za sprejem splošnih aktov občine ureja poslovnik občinskega sveta.

110. člen

(statut občine)

(1) Statut je temeljni splošni akt občine, ki ga sprejme občinski svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov občinskega sveta.

(2) Statut se sprejme po enakem postopku, kot je predpisan za sprejem odloka.

111. člen

(poslovník občinskega sveta)

S poslovníkom, ki ga sprejme občinski svet z dvotretjinsko večino glasov navzočih članov, se uredi organizacija in način dela občinskega sveta ter uresničevanje pravic in dolžnosti članov občinskega sveta.

112. člen

(odlok)

(1) Z odlokom ureja občina na splošen način zadeve iz svoje pristojnosti, ustanavlja organe občinske uprave in določa način njihovega dela ter ustanavlja javne službe.

(2) Z odlokom ureja občina tudi zadeve iz prenesene pristojnosti, kadar je tako določeno z zakonom.

113. člen

(odredba)

Z odredbo uredi občina določene razmere, ki imajo splošen pomen ali odreja način ravnanja v takih razmerah.

114. člen

(pravilnik)

S pravilnikom se razčlenijo posamezne določbe statuta ali odloka v procesu njihovega izvrševanja.

115. člen

(navodilo)

Z navodilom se lahko podrobneje predpiše način dela organov občinske uprave pri izvrševanju določb statuta ali odloka.

116. člen

(objavljanje v uradnem glasilu)

(1) Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

(2) V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako odloči občinski svet ali drugi organ občine.

2. Posamični akti občine

117. člen

(posamični akti občine)

(1) Posamični akti občine so odločbe in sklepi.

(2) S posamičnimi akti – sklepom ali odločbo – odloča občina o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

118. člen

(odločanje o pritožbah zoper posamične akte občine)

(1) O pritožbah zoper posamične akte, ki jih izdajo organi občinske uprave v upravnem postopku, odloča na drugi stopnji župan, če ni za posamezne primere z zakonom drugače določeno. Župan mora odločiti v skladu z zakonom.

(2) O pritožbah zoper posamične akte izdane v upravnih zadevah iz prenesene državne pristojnosti odloča državni organ, ki ga določa zakon.

(3) O zakonitosti dokončnih posamičnih aktov občinskih organov odloča v upravnem sporu pristojno sodišče.

IX. VARSTVO OBČINE IN PRAVIC POSAMEZNIKOV IN ORGANIZACIJ

119. člen

(zahteva za presojo ustavnosti in zakonitosti)

Občinski svet ali župan lahko vložita zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti predpisov države, s katerimi se posega v ustavni položaj in v pravice občine.

120. člen

(spor o pristojnosti)

Občinski svet ali župan lahko začeta pred ustavnim sodiščem spor o pristojnosti, če državni zbor ali vlada s svojimi predpisi urejata razmerja, ki so po ustavi in zakonih v pristojnosti občine. Enako lahko postopa, če druga občina posega v njeno pristojnost.

121. člen

(upravni spor)

Župan lahko kot stranka v upravnem sporu spodbija konkretne upravne akte in ukrepe, s katerimi državni organi izvršujejo oblastni nadzor. Upravni spor lahko sproži tudi, če osebe javnega in zasebnega prava z dokončnimi upravnimi akti uveljavljajo pravice na škodo javnih koristi občine.

122. člen

(upravni in sodni postopek)

Župan lahko vstopi v upravni ali sodni postopek kot stranka ali kot stranski interventent, če bi lahko bile v teh postopkih oziroma če so z že izdanimi akti prizadete pravice in koristi občine, določene z ustavo in zakoni.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

123. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega statuta preneha veljati Statut Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – uradno prečiščeno besedilo, 44/12 in 19/13).

124. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta statut začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-2/2015

Zagorje ob Savi, dne 20. aprila 2015

Župan

Občine Zagorje ob Savi

Matjaž Švagan l.r.

1282. Poslovník Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – uradno prečiščeno besedilo, 44/12 in 19/13) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 5. redni seji dne 20. 4. 2015 sprejel

POSLOVNÍK

Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina poslovníka)

Ta poslovník ureja organizacijo in način dela Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi (v nadaljnjem besedilu: svet) ter način uresničevanja pravic in dolžnosti članov in članic sveta (v nadaljnjem besedilu: člani sveta).

2. člen

(smiselna uporaba določil)

Določbe tega poslovníka se smiselno uporabljajo tudi za delovanje delovnih teles sveta in njihovih članov. Način dela

delovnih teles se lahko v skladu s tem poslovníkom ureja tudi v aktih o ustanovitvi delovnih teles, lahko pa tudi s poslovnikimi delovnih teles.

3. člen

(javnost dela)

(1) Delo sveta in delovnih teles je javno.

(2) Javnost dela se lahko omeji ali izključi, če to zahtevajo razlogi varovanja osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali s splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

(3) Način zagotavljanja in omejitve javnosti dela sveta in njegovih delovnih teles določa ta poslovnik.

4. člen

(seje sveta)

(1) Svet dela na rednih, izrednih, dopisnih in slavnostnih sejah.

(2) Izredne seje se sklicujejo po določilih tega poslovníka ne glede na rokovne omejitve, ki veljajo za redne seje.

(3) Dopisne seje se sklicujejo po določbah tega poslovníka v primerih, ko niso izpolnjeni pogoji za sklic izredne seje.

(4) Slavnostne seje se sklicujejo ob praznikih občine in drugih svečanih priložnostih.

5. člen

(predstavljanje sveta)

Svet predstavlja župan, delovno telo sveta pa predsednik delovnega telesa.

6. člen

(žig)

(1) Svet uporablja žig občine, ki je določen s statutom občine ali z odlokom, v katerega notranjem krogu je ime občinskega organa "SVET".

(2) Svet uporablja žig na vabilih za seje, na splošnih aktih in aktih o drugih odločitvah ter na dopisih.

(3) Žig sveta uporabljajo v okviru svojih nalog tudi delovna telesa sveta.

(4) Za uporabo in hrambo žiga skrbi direktor občinske uprave.

II. KONSTITUIRANJE SVETA

7. člen

(sklic prve seje)

(1) Svet se konstituira na prvi seji po volitvah, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov sveta.

(2) Prvo sejo novoizvoljenega sveta skliče prejšnji župan najkasneje v 20 dneh po izvolitvi članov, vendar ne kasneje kot deset dni po izvedbi drugega kroga volitev župana.

(3) Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo najkasneje v osmih dneh po preteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena, skliče predsednik občinske volilne komisije.

(4) Zaradi priprave na prvo sejo skliče novoizvoljeni župan nosilce kandidatnih list, s katerih so bili izvoljeni člani sveta.

8. člen

(dnevni red konstitutivne seje)

(1) Obvezni dnevni red konstitutivne seje je:

1. Ugotovitev števila navzočih novoizvoljenih članov sveta
2. Poročilo občinske volilne komisije o izidu volitev v svet in volitev župana

3. Imenovanje mandatne komisije za pregled prispelih pritožb in pripravo predloga potrditve mandatov članov sveta

4. Poročilo mandatne komisije in potrditev mandatov članov sveta

5. Poročilo mandatne komisije in odločanje o pritožbah kandidatov za župana

6. Imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(2) O dnevnem redu konstitutivne seje svet ne razpravlja in ne odloča.

9. člen

(imenovanje komisije za potrditev mandatov)

(1) Prvo sejo novoizvoljenega sveta vodi najstarejši prisotni član sveta oziroma član sveta, ki ga na predlog najstarejšega člana sveta določi svet.

(2) Na prvi seji svet izmed navzočih članov sveta najprej imenuje tri člansko komisijo za potrditev mandatov članov sveta in ugotovitev izvolitve župana. Člane komisije lahko predlaga vsak član sveta. Svet glasuje o predlogih po vrstnem redu, kot so bili vloženi, dokler niso imenovani trije člani komisije. O preostalih predlogih svet ne odloča.

(3) Komisija za potrditev mandatov članov sveta in ugotovitev izvolitve župana na podlagi poročila občinske volilne komisije in potrdil o izvolitvi pregleda, kateri kandidati so bili izvoljeni za člane sveta, predlaga svetu odločitve o morebitnih pritožbah kandidatov za člane sveta ali predstavnikov kandidatur za člane sveta in predlaga potrditev mandatov članov sveta.

(4) Komisija za potrditev mandatov članov sveta in ugotovitev izvolitve župana na podlagi poročila občinske volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana predlaga svetu tudi odločitve o morebitnih pritožbah drugih kandidatov za župana ali predstavnikov kandidatur za župana.

10. člen

(mandati članov sveta)

(1) Svet potrdi mandate članov sveta na predlog komisije za potrditev mandatov članov sveta in ugotovitev izvolitve župana potem, ko dobi njeno poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb kandidatov ali predstavnikov kandidatur.

(2) Svet odloči skupaj o potrditvi mandatov, ki niso sporni, o vsakem spornem mandatu pa odloča posebej.

(3) Član sveta, katerega mandat je sporen, ne sme glasovati o potrditvi svojega mandata. Šteje se, da je svet z odločitvijo o spornem mandatu odločil tudi o pritožbi kandidata ali predstavnika kandidature.

(4) Svet na podlagi poročila občinske volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana na podlagi poročila mandatne komisije posebej odloči o morebitnih pritožbah kandidatov za župana oziroma predstavnikov kandidatur. Če je za župana izvoljen kandidat, ki je bil hkrati izvoljen tudi za člana sveta, pa je zoper njegov mandat župana vložena pritožba, o odločanju o pritožbi ne sme glasovati. Glasovati ne sme niti vlagatelj pritožbe – kandidat za župana, če je bil izvoljen tudi za člana sveta.

11. člen

(pričetek mandata)

(1) Ko se svet konstituira, nastopijo mandat novoizvoljeni člani sveta, mandat dotedanjim članom sveta pa preneha.

(2) Kolikor svet ni prejel pritožbe zoper mandat župana iz četrtega odstavka 9. člena, prične novoizvoljenemu županu teči mandat, mandat dotedanjemu županu pa preneha.

(3) S prenehanjem mandata članov sveta preneha članstvo v nadzornem odboru občine ter stalnih in občasnih delovnih telesih sveta.

12. člen

(imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja)

Ko je svet konstituiran, imenuje na konstitutivni seji ali najkasneje na prvi naslednji seji izmed svojih članov komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja kot svoje stalno delovno telo.

III. PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANOV SVETA

1. Splošne določbe

13. člen

(pravice in dolžnosti članov sveta)

(1) Pravice in dolžnosti članov sveta so določene z zakonom, s statutom občine in tem poslovnikom.

(2) Člani sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej sveta in delovnih teles, katerih člani so. Člani sveta se lahko udeležujejo tudi sej drugih delovnih teles in imajo pravico sodelovati pri njihovem delu, vendar brez pravice glasovanja.

(3) Član sveta ima pravico:

– predlagati svetu v sprejem odloke in druge akte, razen proračuna, zaključnega računa in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu določeno, da jih sprejme svet na predlog župana;

– predlagati svetu obravnavo drugih vprašanj iz njegove pristojnosti;

– sodelovati pri oblikovanju programa dela sveta in dnevnih redov sej;

– glasovati o predlogih splošnih aktov občine, drugih aktov in odločitev sveta ter predlagati dopolnila (amandmaje) teh predlogov;

– predlagati kandidate za člane organov občine, delovnih teles sveta in organov javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina oziroma v katerih ima občina v skladu z zakonom svoje predstavnike.

(4) Član sveta ima dolžnost varovati podatke zaupne narave, ki so kot osebni podatki, državne, uradne in poslovne skrivnosti, opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti sveta in podatke organizacij uporabnikov proračunskih sredstev, za katere izve pri svojem delu.

(5) Član sveta ima pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije ter v skladu z zakonom in aktom sveta do dela plače za nepoklicno opravljanje funkcije občinskega funkcionarja.

14. člen

(odgovornost članov sveta)

(1) Član sveta ne more biti klican na odgovornost zaradi mnenja, izjave ali glasu, ki ga je dal v zvezi z opravljanjem svoje funkcije.

(2) Član sveta nima imunitete ter je za svoja dejanja, ki niso povezana s pravicami in dolžnostmi člana sveta, odškodninsko in kazensko odgovoren.

15. člen

(udeleževanje sej)

(1) Član sveta se je dolžan udeleževati sej sveta in delovnih teles, katerih član je.

(2) Če ne more priti na sejo sveta ali delovnega telesa, katerega član je, mora najpozneje do začetka seje o tem obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa ali javnega uslužbenca, ki pomaga pri pripravi in vodenju sej ter opravlja druga opravila, potrebna za nemoteno delo sveta in njegovih delovnih teles. Če svoje odsotnosti zaradi višje sile ne more sporočiti do začetka seje, mora to opraviti takoj, ko je to mogoče.

(3) Če se član delovnega telesa iz neopravičenih razlogov ne udeleži treh sej delovnega telesa v koledarskem letu, lahko predsednik delovnega telesa predlaga svetu njegovo razrešitev.

2. Svetniške skupine

16. člen

(ustanovitev svetniške skupine)

(1) Svetniške skupine, ki jih oblikujejo člani sveta, izvoljeni z istoimenske liste ali dve ali več kandidatnih list, imajo le pravice, ki gredo posameznemu članu.

(2) Član sveta ima pravico skupaj z drugimi člani sveta ustanoviti svetniško skupino, se včlaniti vanjo, v njej enakovredno sodelovati in iz nje izstopiti.

(3) Član sveta je lahko član le ene svetniške skupine.

17. člen

(istoimenske liste)

(1) Člani sveta, ki so bili izvoljeni z istoimenske liste, imajo pravico ustanoviti le eno svetniško skupino, samostojni člani sveta pa lahko ustanovijo skupino samostojnih članov sveta.

(2) V teku enega mandata se lahko ustanovi le ena skupina samostojnih članov sveta.

18. člen

(izstop)

(1) Član sveta ima pravico izstopiti iz svetniške skupine in se včlaniti v drugo. Če tega ne stori, dobi status samostojnega člana.

(2) Samostojni član sveta je tudi tisti, ki pripada listi z enim izvoljenim članom sveta.

19. člen

(sestava)

(1) Svetniško skupino sestavlja najmanj dva člana sveta.

(2) Člani sveta ustanovijo svetniške skupine najkasneje v osmih dneh po konstituiranju sveta. Vodja svetniške skupine župana pisno obvesti o ustanovitvi svetniške skupine in mu predloži seznam članov z njihovimi podpisanimi pristopnimi izjavami.

(3) Vodja svetniške skupine obvesti župana o spremembi števila članov svetniške skupine v treh dneh po nastali spremembi. Ob pristopu novih članov predloži županu njihove pristopne izjave.

20. člen

(združitev)

(1) Dvoje ali več svetniških skupin se lahko združi v eno svetniško skupino.

(2) Člani sveta, ki so bili izvoljeni z istoimenske liste, lahko ustanovijo nove svetniške skupine, če se politična stranka razdeli na dve ali več političnih strank, če se iz dela članstva politične stranke ustanovi nova stranka ali če razpade koalicijska političnih strank, ki so vložile skupno istoimensko listo. Tako ustanovljene nove svetniške skupine lahko pridobivajo materialne pravice oziroma sredstva le v okviru pravic, ki jih je pridobila svetniška skupina ob konstituiranju sveta.

21. člen

(stalni sedežni red)

Svetniške skupine in samostojni člani se v 15 dneh po konstituiranju sveta dogovorijo za stalni sedežni red članov sveta v dvorani. Če se v tem roku ne dogovorijo, sedežni red določi svet s sklepom.

3. Vprašanja in pobude članov sveta

22. člen

(druge pravice članov sveta)

(1) Član sveta ima pravico zahtevati od župana, drugih organov občine in občinske uprave obvestila in pojasnila, ki so mu potrebna za delo v svetu in njegovih delovnih telesih.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka so dolžni odgovoriti na vprašanja članov sveta in jim posredovati zahtevana pojasnila. Če član sveta to posebej zahteva, mu je treba odgovoriti oziroma posredovati pojasnila tudi v pisni obliki.

(3) Član sveta ima pravico županu ali direktorju občinske uprave postaviti vprašanje ter jima lahko da pobudo za ureditev določenih vprašanj ali za sprejem določenih ukrepov iz njune pristojnosti.

23. člen

(vprašanja in pobude)

(1) Član sveta zastavlja vprašanja in daje pobude v pisni obliki ali ustno.

(2) Na vsaki redni seji sveta mora biti predvidena posebna točka dnevnega reda za vprašanja in pobude članov.

24. člen

(vsebina)

(1) Vprašanja oziroma pobude morajo biti kratke in postavljene tako, da je njihova vsebina jasno razvidna. V nasprotnem primeru župan ali za vodenje seje pooblaščen podžupan oziroma član sveta na to opozori in člana sveta pozove, da vprašanje oziroma pobudo ustrezno dopolni.

(2) Ustno postavljeno vprašanje ne sme trajati več kot tri minute, obrazložitev pobude pa ne več kot pet minut.

(3) Pisno postavljeno vprašanje mora biti takoj posredovano tistemu, na katerega je naslovljeno.

(4) Pri obravnavi vprašanj in pobud morata biti na seji obvezno prisotna župan ali direktor občinske uprave. Če sta župan ali direktor občinske uprave zadržana, določita, kdo ju bo nadomeščal in odgovarjal na vprašanja in pobude.

25. člen

(odgovor)

(1) Na seji se odgovarja na vsa vprašanja in pobude, ki so bila oddana do začetka seje ter na ustna vprašanja, dana ob obravnavi vprašanj in pobud članov sveta. Če zahteva odgovor na vprašanje podrobnejši pregled dokumentacije oziroma proučitev, lahko župan ali direktor občinske uprave odgovorita na naslednji seji.

(2) Župan ali direktor občinske uprave lahko na posamezna vprašanja ali pobude odgovorita pisno, pisno morata odgovoriti tudi na vprašanja in pobude, za katere tako zahteva vlagatelj. Pisni odgovor mora biti posredovan vsem članom sveta s sklicem, najkasneje pa na prvi naslednji redni seji.

(3) Razprave o vprašanih in pobudah ni.

26. člen

(zahteva za dodatno pojasnilo)

(1) Če član sveta ni zadovoljen z odgovorom na svoje vprašanje oziroma pobudo, lahko zahteva dodatno pojasnilo. Če tudi po tem ni zadovoljen, lahko predlaga svetu, da se o zadevi opravi razprava, o čemer odloči svet z glasovanjem.

(2) Če svet odloči, da bo o zadevi razpravljal, mora župan uvrstiti to vprašanje ali pobudo na dnevni red prve naslednje redne seje.

IV. SEJE SVETA

1. Sklicevanje sej, predsedovanje in udeležba na seji

27. člen

(sklic seje)

(1) Svet dela in odloča na sejah.

(2) Seje sveta sklicuje župan.

(3) Župan sklicuje seje sveta v skladu s programom dela sveta, na podlagi sklepa sveta in na predlog drugih predlagateljev, določenih s statutom občine, ter če to zahtevajo okoliščine, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat na leto.

(4) Župan lahko skliče redno sejo sveta, preden je končana predhodno sklicana seja, svet pa nove redne seje ne more pričeti, dokler ne konča prejšnje redne seje.

28. člen

(vabilo)

(1) Sklic seje vsebuje vabilo in gradivo.

(2) Vabilo za redno sejo sveta s predlogom dnevnega reda se pošlje članom najkasneje deset dni pred dnevom,

določenim za sejo. Skupaj z vabilom se pošlje tudi gradivo, ki je bilo podlaga za uvrstitev zadev na dnevni red. Posamezno gradivo se lahko pošlje tudi kasneje, če je vsebina gradiva nujno potrebna pri odločanju o točki dnevnega reda.

(3) Vabilo za sejo sveta se pošlje tudi predsedniku nadzornega odbora občine, predsedniku sveta krajevne skupnosti, vodjem političnih strank in list, zastopanih v svetu ter predstavnikom medijev.

(4) Sklic seje se pošlje v fizični obliki na papirju ali po elektronski pošti v skladu s predpisom, ki ureja elektronsko poslovanje.

(5) Sklic seje je informacija javnega značaja. Sklic seje se z dnem, ko se ga odpošlje članom sveta in ostalim prejemnikom sklica, objavi na spletni strani občine.

29. člen

(izredna seja)

(1) Izredna seja sveta se skliče za obravnavanje in odločanje o nujnih zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje.

(2) Izredno sejo sveta lahko skliče župan na lastno pobudo, na predlog delovnega telesa sveta ali na zahtevo ene četrtine članov sveta. V zahtevi članov sveta za sklic izredne seje morajo biti navedeni razlogi za njen sklic. Zahtevi mora biti priloženo gradivo o zadevah, o katerih naj svet odloča, če člani sveta ne razpolagajo z gradivom, pa zahteva županu in občinski upravi, katero gradivo naj se za sejo pripravi.

(3) Izredno sejo sveta skliče župan. Če izredna seja sveta, ki so jo zahtevali člani sveta, ni sklicana v roku sedmih dni od predložitve pisne obrazložene zahteve za sklic s priloženim ustreznim gradivom, jo lahko skliče tisti upravičeni predlagatelj, ki je sklic zahteval. V tem primeru lahko predlagatelj sejo tudi vodi.

(4) Sklic izredne seje mora biti dostavljen članom sveta najkasneje tri dni pred sejo.

(5) Če razmere terjajo drugače, se lahko izredna seja sveta skliče v skrajnem roku, ki je potreben, da so s sklicem seznanjeni vsi člani sveta in se seje lahko udeležijo. V tem primeru se lahko dnevni red seje predlaga na sami seji, na seji pa se lahko predloži tudi gradivo za sejo. Svet pred sprejemom dnevnega reda tako sklicane izredne seje ugotovi utemeljenost razlogov za sklic. Če svet ugotovi, da ni bilo razlogov, se seja ne opravi in se skliče nova izredna ali redna seja v skladu s tem poslovnikom.

30. člen

(dopisna seja)

(1) Dopisna seja se lahko opravi, kadar ni pogojev za sklic izredne seje sveta. Na dopisni seji ni mogoče odločati o proračunu in zaključnem računu proračuna občine, o splošnih aktih, s katerimi se v skladu z zakonom predpisujejo občinski davki in druge dajatve ter o zadevah, iz katerih izhajajo finančne obveznosti občine. Dopisna seja se opravi na podlagi sklica seje v fizični ali elektronski obliki ter s predlogom sklepa, ki je predlagan v sprejem. Dopisna seja se opravi z osebnim telefonskim glasovanjem ali glasovanjem po elektronski pošti. Glede na način izvedbe dopisne seje mora sklic seje vsebovati rok trajanja dopisne seje (točen datum in čas trajanja seje, to je do katere ure se šteje trajanje seje).

(2) Dopisna seja je sklepčna, če je bilo vabilo poslano vsem članom sveta, od katerih jih je osebno vročitev potrdilo več kot polovica. Šteje se, da so osebno vročitev potrdili člani, ki so glasovali.

(3) O dopisni seji se vodi zapisnik. Potrditev zapisnika dopisne seje se uvrsti na prvo naslednjo redno sejo sveta.

31. člen

(poročevalci na sejah)

(1) Na seje sveta se vabijo poročevalci za posamezne točke dnevnega reda, ki jih določi župan oziroma direktor občinske uprave.

(2) Vabilo se pošlje tudi vsem, katerih navzočnost je potrebna glede na dnevni red seje.

32. člen

(predlog dnevnega reda)

- (1) Predlog dnevnega reda seje sveta pripravi župan.
- (2) Posamezne točke dnevnega reda lahko predlaga tudi član sveta ali delovno telo.
- (3) V predlog dnevnega reda seje sveta se lahko uvrstijo le točke, za katere obravnavo so izpolnjeni pogoji, ki so določeni s tem poslovnikom.
- (4) Na dnevni red ni mogoče uvrstiti akta, če še ni končan postopek o aktu z enako ali s podobno vsebino.
- (5) Na dnevni red se prednostno uvrstijo odloki, ki so pripravljene za drugo obravnavo.
- (6) Svet ne more odločiti, da se v dnevi red seje uvrstijo zadeve, če članom ni bilo predloženo gradivo oziroma h katerim ni dal svojega mnenja ali ni zavzel stališča župan, kadar ta ni predlagatelj, če gradiva ni obravnavalo pristojno delovno telo, razen v primerih, ko delovno telo še ni bilo ustanovljeno, pa je obravnavo nujna, ali če svet odloči drugače.

33. člen

(vodenje seje)

- (1) Sejo sveta vodi župan. Župan lahko za vodenje sej sveta pooblasti podžupana ali drugega člana sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).
- (2) Izredno sejo sveta, ki jo skličejo člani sveta, ker župan ni opravil sklica v skladu z zakonom in s tem poslovnikom, vodi član sveta, ki ga pooblastijo člani sveta, ki so sklic seje zahtevali.
- (3) Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan ali predsedujoči ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi najstarejši prisotni član sveta.

34. člen

(javnost sej)

- (1) Seje sveta so javne.
- (2) Javnost seje se zagotavlja z navzočnostjo javnosti in predstavnikov medijev na sejah sveta.
- (3) Občani se lahko vključujejo v razpravo le v primeru, če to dovoli svet.
- (4) Predsedujoči mora poskrbeti, da ima javnost v prostoru, v katerem seja sveta poteka, primeren prostor, da lahko spremlja delo sveta ter pri tem dela ne moti. Prostor za javnost mora biti vidno ločen od prostora za člane sveta.
- (5) Seje sveta se snemajo.
- (6) Če občan, ki spremlja sejo ali predstavnik medija moti delo sveta, ga predsedujoči najprej opozori, če pa tudi po opozorilu ne neha motiti dela sveta, pa ga odstrani iz prostora.
- (7) Svet lahko sklene, da se o seji izda uradno obvestilo za javnost ali medije.
- (8) Uradno obvestilo se da zlasti o sejah ali delih sej sveta, ki so potekale brez navzočnosti javnosti ali brez navzočnosti predstavnikov medijev. Svet lahko sklene, da se izda uradno obvestilo tudi v drugih primerih.
- (9) Besedilo uradnega obvestila pripravi župan.

35. člen

(izključitev javnosti)

- (1) Župan lahko predlaga svetu, da s sklepom zapre sejo za javnost v celoti ali ob obravnavi posamezne točke dnevnega reda, če to terja zagotovitev varstva podatkov, ki v skladu z zakonom niso informacije javnega značaja.
- (2) Kadar svet sklene, da bo izključil javnost oziroma točko dnevnega reda obravnaval brez navzočnosti javnosti, odloči, kdo je lahko poleg župana, predsedujočega in članov sveta navzoč na seji.

2. Potek seje

36. člen

(ugotavljanje sklepčnosti)

- (1) Ko predsedujoči začne sejo, obvesti svet, kdo izmed članov sveta mu je sporočil, da je zadržan in se seje ne more udeležiti.
- (2) Predsedujoči nato ugotovi, ali je svet sklepčen. Predsedujoči obvesti svet tudi o tem, kdo je povabljen na sejo.
- (3) Na začetku seje lahko predsedujoči poda pojasnila v zvezi z delom na seji in drugimi vprašanji.

37. člen

(določitev dnevnega reda)

- (1) Svet na začetku seje določi dnevni red.
- (2) Pri določanju dnevnega reda svet najprej odloča o predlogih, da se posamezne zadeve umaknejo z dnevnega reda, nato o predlogih, da se dnevni red razširi in nato o morebitnih predlogih za obravnavo točke dnevnega reda po drugem postopku (skrajšani, hitri postopek).
- (3) Mandatne zadeve imajo prednost pred vsemi drugimi točkami dnevnega reda in se uvrstijo na dnevni red takoj za točko »potrditev zapisnika«.
- (4) Prva točka dnevnega reda je praviloma sprejem zapisnika seje sveta.
- (5) Predlagatelj točke dnevnega reda lahko točko sam umakne vse do glasovanja o dnevnem redu. O predlagateljevem umiku točke svet ne razpravlja in ne glasuje. Kadar predlaga umik točke dnevnega reda oseba, ki ni predlagatelj točke, svet o tem razpravlja in glasuje.
- (6) Predlogi za razširitev dnevnega reda se lahko sprejmejo le, če so razlogi nastali po sklicu seje in če je bilo članom sveta izročeno gradivo, ki je podlaga za uvrstitev zadeve na dnevni red. O predlogih za razširitev dnevnega reda svet razpravlja in glasuje.
- (7) Po sprejetih posameznih odločitvah za umik oziroma za razširitev dnevnega reda da predsedujoči na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

38. člen

(odločanje o zapisniku)

- (1) Ko svet določi dnevni red seje, najprej odloča o sprejemu zapisnika prejšnje seje in vseh drugih zapisnikov.
- (2) Član sveta lahko poda pripombe k zapisniku prejšnje seje in zahteva, da se zapisnik ustrezno spremeni in dopolni. O utemeljenosti zahtevanih sprememb ali dopolnitev zapisnika seje odloči svet.
- (3) Zapisnik se sprejme z ugotovitvijo, da nanj niso bile podane pripombe, lahko pa se sprejme ustrezno spremenjen in dopolnjen s sprejetimi pripombami.

39. člen

(vrstni red obravnave točk dnevnega reda)

- (1) Posamezne točke dnevnega reda se obravnavajo po določenem vrstnem redu.
- (2) Med sejo lahko svet izjemoma spremeni vrstni red obravnave posameznih točk dnevnega reda, če med potekom seje nastopijo okoliščine, zaradi katerih je potrebno posamezno gradivo obravnavati pred točko dnevnega reda, na katero je uvrščeno. Spremembo vrstnega reda obravnave je potrebno ustno obrazložiti.

40. člen

(razprava)

- (1) Na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko poda župan ali oseba, ki jo določi župan oziroma predlagatelj, kadar to ni župan, dopolnilno obrazložitev. Dopolnilna obrazložitev sme trajati največ deset minut, če ni s tem poslovnikom drugače določeno. Kadar svet tako sklene, je predlagatelj dolžan podati dopolnilno obrazložitev.

(2) Če župan ni predlagatelj točke dnevnega reda, poda župan, podžupan ali direktor občinske uprave mnenje k obravnavani zadevi. Nato dobi besedo predsednik delovnega telesa sveta, ki je zadevo obravnavalo. Obrazložitev županovega mnenja in beseda predsednika delovnega telesa lahko trajata največ po deset minut.

(3) Potem dobijo besedo člani sveta po vrstnem redu, kakor so se priglasili k razpravi. Razprava posameznega člana lahko traja največ sedem minut. Svet lahko sklene, da posamezen član iz utemeljenih razlogov lahko razpravlja dalj časa, vendar ne več kot 15 minut.

(4) Razpravljavalec lahko praviloma razpravlja le enkrat, ima pa pravico do replike po razpravi vsakega drugega razpravljavca. Replika mora biti konkretna in se mora nanašati na napovedi replike označeno razpravo, sicer jo lahko predsedujoči prepove. Replika sme trajati največ tri minute.

(5) Ko je vrstni red priglasenih razpravljavcev izčrpan, predsedujoči vpraša, ali želi še kdo razpravljati. Dodatne razprave lahko trajajo le po tri minute. Ko predsedujoči konča razpravo, se ta ne sme ponovno odpreti.

41. člen

(kršitev pravil razprave)

(1) Razpravljavalec sme govoriti le o vprašanju, ki je na dnevnem redu in o katerem teče razprava, h kateri je predsedujoči pozval.

(2) Če se razpravljavalec ne drži dnevnega reda ali preokrača čas za razpravo, ga predsedujoči opomni. Če se tudi po drugem opominu ne drži dnevnega reda oziroma nadaljuje z razpravo, mu predsedujoči lahko vzame besedo. Zoper odvzem besede lahko razpravljavalec ugovarja. O ugovoru odloči svet brez razprave.

42. člen

(kršitev poslovnika)

(1) Članu sveta, ki želi govoriti o kršitvi poslovnika ali o kršitvi dnevnega reda, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Član sveta mora navesti člen poslovnika, ki naj bi bil kršen.

(2) Nato poda predsedujoči pojasnilo glede kršitve poslovnika ali dnevnega reda. Če član ni zadovoljen s pojasnilom, odloči svet o tem vprašanju brez razprave.

(3) Če član zahteva besedo, da bi opozoril na napako, ali popravi navedbo, ki po njegovem mnenju ni točna in je povzročila nesporazum ali potrebo po osebni pojasnilu, mu da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Pri tem se mora član omejiti na pojasnilo in njegov govor ne sme trajati več kot pet minut.

43. člen

(prekinitev dela sveta)

(1) Ko predsedujoči ugotovi, da ni več priglasenih k razpravi, sklene razpravo o posamezni točki dnevnega reda. Če je na podlagi razprave treba pripraviti predloge za odločitev ali stališča, se razprava o taki točki dnevnega reda prekine in nadaljuje po predložitvi teh predlogov.

(2) Predsedujoči lahko med sejo prekine delo sveta tudi, če je to potrebno zaradi odmora, priprave predlogov po zaključeni razpravi, potrebe po posvetovanjih ali pridobitve dodatnih strokovnih mnenj. V primeru prekinitve predsedujoči določi, kdaj se bo seja nadaljevala.

(3) Predsedujoči prekine delo sveta, če ugotovi, da seja ni več sklepčna, če so potrebna posvetovanja v delovnem telesu in v drugih primerih, ko tako sklene svet. Če je delo sveta prekinjeno zato, ker seja ni več sklepčna, sklepčnosti pa ni niti v nadaljevanju seje, predsedujoči sejo zaključijo.

44. člen

(odmor)

(1) Seje sveta se sklicujejo praviloma ob 17. uri in morajo biti načrtovane tako, da praviloma ne trajajo več kot štiri ure.

(2) Predsedujoči odredi 15 minutni odmor vsaj po dveh urah neprekinjenega dela.

(3) Odmor lahko predsedujoči odredi tudi na obrazložen predlog posameznega ali skupine članov sveta, župana ali predlagatelja, če je to potrebno zaradi priprave dopolnil (amandmajev), mnenj, stališč, dodatnih obrazložitev ali odgovorov oziroma pridobitve zahtevanih podatkov. Odmor lahko traja največ 30 minut, odredi pa se ga lahko pred oziroma v okviru posamezne točke največ dvakrat.

(4) Če se predlaga dodatni odmor po izčrpanju možnosti iz prejšnjega odstavka, svet odloči, ali se lahko odredi odmor ali pa se seja prekine in nadaljuje drugič.

45. člen

(preložitev razprave in odločanja)

(1) Če svet o zadevi, ki jo je obravnaval, ni končal razprave ali če ni pogojev za odločanje, ali če svet o zadevi ne želi odločiti na isti seji, se razprava oziroma odločanje o zadevi preloži na eno izmed naslednjih sej. Enako lahko svet odloči, če časovno ni uspel obravnavati vseh točk dnevnega reda.

(2) Ko so vse točke dnevnega reda izčrpane, svet sejo konča.

3. Vzdrževanje reda na seji

46. člen

(red na seji)

(1) Za red na seji skrbi predsedujoči. Na seji sveta ne sme nihče govoriti, dokler mu predsedujoči ne da besede.

(2) Predsedujoči skrbi, da govornika nihče ne moti med govorom. Govornika lahko opomni na red ali mu seže v besedo le predsedujoči.

47. člen

(ukrepi za zagotovitev reda na seji)

Za kršitev reda na seji sveta sme predsedujoči izreči naslednje ukrepe:

- opomin,
- odvzem besede,
- odstranitev s seje ali z dela seje.

48. člen

(opomin)

(1) Opomin se lahko izreče članu sveta, če govori, čeprav ni dobil besede, če sega govorniku v besedo, ali če na kak drug način krši red na seji.

(2) Odvzem besede se lahko izreče govorniku, če s svojim govorom na seji krši red in določbe tega poslovnika in je bil na tej seji že dvakrat opominjan, naj spoštuje red in določbe tega poslovnika.

(3) Odstranitev s seje ali z dela seje se lahko izreče članu sveta oziroma govorniku, če kljub opominu ali odvzemu besede krši red na seji, tako da onemogoča delo sveta.

(4) Član sveta oziroma govornik, ki mu je izrečen ukrep odstranitve s seje ali z dela seje, mora takoj zapustiti prostor, v katerem je seja.

49. člen

(odstranitev s seje)

(1) Predsedujoči lahko odredi, da se odstrani s seje in iz poslojpa, v katerem je seja, vsak drug udeleženec, ki krši red na seji oziroma s svojim ravnanjem onemogoča nemoten potek seje.

(2) Če je red hudo kršen, lahko predsedujoči odredi, da se odstranijo vsi poslušalci.

50. člen

(prekinitev seje za zagotovitev reda)

Če predsedujoči z rednimi ukrepi ne more ohraniti reda na seji sveta, jo prekine.

4. Odločanje

51. člen

(navzočnost in sklepčnost)

(1) Svet veljavno odloča, če je na seji navzočih večina vseh članov sveta.

(2) Navzočnost se ugotavlja na začetku seje, pred vsakim glasovanjem in na začetku nadaljevanja seje po odmoru oziroma prekinitvi. Navzočnost članov sveta na začetku seje se ugotovi s podpisi članov na listi navzočnosti.

(3) Za sklepčnost je odločilna dejanska navzočnost članov sveta v sejni sobi na način, kot velja za glasovanje. Preverjanje sklepčnosti lahko zahteva vsak član sveta ali predsedujoči kadarkoli.

52. člen

(odločanje)

Predlagana odločitev je na sklepčni seji sveta sprejeta, če se je večina članov sveta, ki so glasovali, izrekla »ZA« njen sprejem oziroma, če je »ZA« sprejem glasovalo toliko članov, kot to za posamezno odločitev določa zakon.

53. člen

(javno in tajno glasovanje)

(1) Svet praviloma odloča z javnim glasovanjem.

(2) Tajno se glasuje v primeru, če tako predlaga župan ali član sveta. O predlogu za tajno glasovanje odloči svet brez razprave.

54. člen

(javno glasovanje)

(1) Glasovanje se opravi po končani razpravi o predlogu, o katerem se odloča. Predsedujoči pred vsakim glasovanjem prebere predlagano besedilo sklepa ali amandmaja.

(2) Predsedujoči pozove člane sveta h glasovanju tako, da jim najprej predlaga, da se opredelijo »ZA« sprejem predlagane odločitve, po zaključenem opredeljevanju za sprejem odločitve pa še, da se opredelijo »PROTI« sprejemu predlagane odločitve. Vsak član glasuje o isti odločitvi samo enkrat, razen, če je glasovanje v celoti ponovljeno.

(3) Po vsakem opravljenem glasovanju predsedujoči ugotovi in objavi izid glasovanja.

55. člen

(poimensko glasovanje)

(1) Javno glasovanje se opravi z dvigom rok ali s poimenskimi izjavljanjem.

(2) Poimensko glasujejo člani sveta, če svet tako odloči na predlog predsedujočega ali najmanj ene četrtine vseh članov sveta.

(3) Člane se pozove k poimenskemu glasovanju po abecednem redu prve črke njihovih priimkov. Član glasuje tako, da glasno izjavi »ZA« ali »PROTI«. O poimenskem glasovanju se piše zaznamek tako, da se pri vsakem članu sveta zapiše, kako je glasoval, ali pa se zabeleži njegova odsotnost. Zaznamek je sestavni del zapisnika seje.

56. člen

(tajno glasovanje)

(1) Tajno se glasuje z glasovnicami.

(2) Tajno glasovanje vodi in ugotavlja izide tričlanska komisija, ki jo vodi predsedujoči. Dva člana določi svet na predlog predsedujočega. Administrativno-tehnična opravila v zvezi s tajnim glasovanjem opravlja direktor občinske uprave ali javni uslužbenec, ki ga določi direktor občinske uprave.

(3) Za glasovanje se natisne toliko enakih glasovnic, kot je članov sveta. Glasovnice morajo biti overjene z žigom, ki ga uporablja svet.

(4) Pred začetkom glasovanja določi predsedujoči čas glasovanja.

(5) Komisija vroči glasovnice članom sveta in sproti označi, kateri član je prejel glasovnico. Glasuje se v prostoru, ki je določen za glasovanje in na katerem je zagotovljena tajnost glasovanja.

(6) Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in praviloma opredelitev »ZA« in »PROTI«. »ZA« je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, »PROTI« pa na levi. Glasuje se tako, da se obkroži besedo »ZA« ali besedo »PROTI«.

(7) Glasovnica mora vsebovati navodilo za glasovanje.

(8) Glasovnica za imenovanje vsebuje zaporedne številke, imena in priimke kandidatov, če jih je več, po abecednem redu prvih črk njihovih priimkov. Glasuje se tako, da se obkroži zaporedno številko pred priimkom in imenom kandidata, za katerega se želi glasovati in največ toliko zaporednih števil, kolikor kandidatov je v skladu z navodilom na glasovnici treba imenovati.

(9) Ko član sveta izpolni glasovnico, odda glasovnico v glasovalno skrinjico.

57. člen

(ugotavljanje izida glasovanja)

(1) Ko je glasovanje končano, komisija ugotovi izid glasovanja.

(2) Poročilo o izidu glasovanja vsebuje podatke o:

– datumu in številki seje sveta,

– predmetu glasovanja,

– sestavi glasovalne komisije s podpisi njenih članov,

– številu razdeljenih glasovnic,

– številu oddanih glasovnic,

– številu neveljavnih glasovnic,

– številu veljavnih glasovnic,

– številu glasov »ZA« in številu glasov »PROTI« oziroma pri glasovanju o kandidatih, številu glasov, ki jih je dobil posamezni kandidat,

– ugotovitvi, da je predlog izglasovan s predpisano večino, ali da predlog ni izglasovan, pri glasovanju o kandidatih pa, katerih kandidat je imenovan.

(3) Predsedujoči objavi izid glasovanja takoj po ugotovitvi rezultatov.

58. člen

(ponovno glasovanje)

(1) Če član sveta utemeljeno ugovarja poteku glasovanja ali ugotovitvi izida glasovanja pri javnem glasovanju, se lahko glasovanje ponovi.

(2) O ponovitvi glasovanja odloči svet brez razprave na predlog člana, ki ugovarja poteku ali ugotovitvi izida glasovanja, ali na predlog predsedujočega. O isti zadevi je mogoče glasovati največ dvakrat. Javnega poimenskega glasovanja se ne ponavlja.

5. Izločitev zaradi pristranosti

59. člen

(razlogi za izločitev)

Razlogi za izločitev članov sveta iz odločanja o posamezni zadevi zaradi pristranosti so podani v naslednjih primerih:

1. V zadevah, v katerih je udeležen on sam, njegov zakonec ali izvenzakonski partner, njegov prednik ali potomec, brat, sestra ali oseba, s katero je v isti stopnji v svaštvu, njegov posvojitelj ali posvojenec ali njun potomec, zakonec ali izvenzakonski partner, ali njegov rejnik, rejnec ali oseba v njegovem skrbništvu,

2. V zadevah, v katerih je postavljen kot pooblaščenec stranke,

3. V zadevah, v katerih je udeleženo podjetje, zavod ali druga organizacija, v kateri ima svoj kapitalski delež, ki presega 20% celotne vrednosti podjetja, zavoda ali druge organizacije,

4. Če obstajajo drugi tehtni razlogi, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranosti.

60. člen

(pobuda za izločitev)

(1) Pobudo za izločitev člana sveta lahko poda vsak član sveta s pisno obrazložitvijo, ki jo je potrebno predložiti na seji sveta, najkasneje do obravnave točke, na katero se pobuda za izločitev nanaša.

(2) Če se član sveta z izločitvijo strinja, se o izločitvi ne glasuje.

(3) V primeru, da se član sveta, zoper katerega je vložena pobuda za izločitev, z izločitvijo ne strinja, ima pravico do ustnega ugovora. O utemeljenosti ugovora odloča svet. Član sveta, ki se z izločitvijo ne strinja, nima pravice glasovati o svoji izločitvi.

(4) Izločitev pomeni le izločitev iz odločanja z glasovanjem. Izločeni član sveta lahko sodeluje v razpravi.

6. Zapisnik seje sveta

61. člen

(vsebina zapisnika)

(1) O vsaki seji sveta se piše zapisnik.

(2) Zapisnik obsega glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o navzočnosti članov sveta na seji in ob posameznem glasovanju, o odsotnosti članov sveta, o udeležbi vabljenih, predstavnikov javnosti in občanov na seji, o sprejetem dnevnem redu, imenih razpravljavcev, predlogih sklepov, o izidih glasovanja o posameznih predlogih in o sklepih, ki so bili sprejeti, o vseh postopkovnih odločitvah predsedujočega in sveta ter o stališčih statutarno pravne komisije o postopkovnih vprašanjih. Zapisniku je treba predložiti original vabila in gradivo, ki je bilo obravnavano na seji.

62. člen

(potrditev zapisnika)

(1) Za zapisnik seje sveta skrbi direktor občinske uprave. Direktor občinske uprave lahko za vodenje zapisnika seje sveta pooblasti drugega javnega uslužbenca.

(2) Na vsaki redni seji sveta se obravnavajo in potrdijo zapisniki prejšnje redne in vseh vmesnih izrednih oziroma dopisnih sej sveta.

(3) Sprejeti zapisnik podpišeta predsedujoči sveta, ki je sejo vodil in direktor občinske uprave oziroma pooblaščen javni uslužbenec, ki je vodil zapisnik.

(4) Po sprejemu se zapisnik objavi na spletni strani občine.

(5) Zapisnik nejavne seje oziroma tisti del zapisnika, ki je bil voden na nejavnem delu seje sveta se ne prilaga v gradivo za redno sejo sveta in ne objavlja. Predsedujoči seznanji člane sveta z njim pred potrjevanjem zapisnika.

63. člen

(zvočni zapis seje)

(1) Seja sveta se zvočno snema. Posnetek se hrani še eno leto po koncu mandata članov sveta, ki so sestavljali svet, katerega seja je bila snemana.

(2) Član sveta ima na podlagi priglasitve pravico poslušati posnetek seje sveta. Občan ima pravico poslušati zvočni zapis v skladu z zakonom. Poslušanje se opravi v prostorih občinske uprave.

(3) Član sveta lahko zahteva, da se del posnetka dobesedno prepíše. Zahtevo, v kateri navede del seje, za katerega zahteva prepis, razlog in utemeljitev, vložijo pisno pri županu.

Župan odloči o zahtevi in naroči prepis, če ugotovi, da so razlogi utemeljeni.

64. člen

(ravnanje s sejnim gradivom)

(1) Ravnanje z gradivom sveta, ki je zaupne narave, določa zakon.

(2) Izvirniki odlokov, splošnih in drugih aktov sveta, zapisniki sej ter vse gradivo sveta in njegovih delovnih teles, se kot trajno gradivo hrani v stalni zbirki dokumentarnega gradiva občinske uprave.

65. člen

(vpogled v gradivo)

(1) Član sveta ima pravico vpogleda v vse spise in gradivo, ki se hrani v stalni zbirki dokumentarnega gradiva, če je to potrebno zaradi izvrševanja njegove funkcije. Vpogled odredi direktor občinske uprave na podlagi pisne zahteve člana sveta. Original zahteve, odredba oziroma sklep o zavrnitvi, se hranijo pri gradivu, ki je bilo vpogledano.

(2) V primeru dokumentarnega gradiva zaupne narave odloči o vpogledu župan v skladu z zakonom in aktom sveta.

7. Strokovna in administrativno-tehnična opravila za svet

66. člen

(strokovno in administrativno-tehnično delo za svet)

(1) Za strokovno in administrativno delo za svet in delovna telesa je odgovoren direktor občinske uprave.

(2) Direktor občinske uprave organizira strokovno in tehnično pripravo gradiv za potrebe sveta in določi javnega uslužbenca, ki pomaga pri pripravi in vodenju sej ter opravlja druga opravila potrebna za nemoteno delo sveta in delovnih teles, če ni za to s sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določeno posebno delovno mesto.

8. Delovna telesa sveta

67. člen

(ustanovitev)

(1) Svet ustanovi stalne ali občasne komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Komisije in odbori obravnavajo v okviru svojega delovnega področja zadeve iz pristojnosti sveta in dajejo svetu mnenja in predloge.

(2) Komisije in odbori štejejo od pet do sedem članov. Člane odborov in komisij imenuje svet izmed svojih članov in največ polovico članov izmed drugih občanov, če ta poslovnik ne določa drugače.

(3) Komisije in odbori sveta lahko predlagajo svetu v sprejem odloke in druge akte iz svoje pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali statutu občine določeno, da jih sprejme svet na predlog župana.

(4) Komisije in odbori so praviloma dolžni opraviti obravnavo predlaganih točk dnevnega reda najkasneje tri dni pred dnem, za katerega je sklicana redna seja sveta ter svoje mnenje, stališče in predloge pisno predložiti županu in predlagatelju. Mnenje o vloženi amandmaji k posamezni točki dnevnega reda so komisije in odbori dolžni predložiti najkasneje do začetka obravnave točke dnevnega reda.

68. člen

(komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja)

(1) Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima devet članov, ki so izvoljeni na podlagi odstotkovne zastopanosti članov sveta.

(2) Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje svet praviloma na konstitutivni seji po konstituiranju sveta, najkasneje pa na prvi naslednji seji.

69. člen

(pristojnosti komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja)

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

- predlaga kandidate za delovna telesa sveta in druge organe, ki jih imenuje svet,
- daje pobude in predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini, ki so v pristojnosti sveta,
- izvaja mandatne zadeve,
- izdaja akte v zvezi s pravicami in obveznostmi funkcionarjev.

70. člen

(statutarno-pravna komisija)

(1) Statutarno-pravna komisija ima pet članov.

(2) Komisija obravnava predlog statuta občine in poslovnika občinskega sveta in njihovih sprememb oziroma dopolnitev, odlokov in drugih aktov, ki jih svet sprejema v obliki predpisov. Komisija oblikuje svoje mnenje oziroma stališče glede skladnosti obravnavanih predlogov aktov z ustavo, zakoni in s statutom občine ter glede medsebojne skladnosti z drugimi veljavnimi akti občine.

(3) Komisija lahko predlaga svetu v sprejem spremembe in dopolnitve statuta občine in poslovnika občinskega sveta ter obvezno razlago določb splošnih aktov občine.

(4) Med dvema sejama sveta ali v času seje, če tako zahteva predsedujoči, razlaga poslovnik občinskega sveta statutarno-pravna komisija.

(5) Statutarno-pravna komisija določa uradno prečiščeno besedilo predpisa in ga posreduje svetu v sprejem.

71. člen

(komisija za vloge in pritožbe)

(1) Komisija za vloge in pritožbe ima pet članov.

(2) Komisija obravnava pritožbe in vloge občanov in jih posreduje v obravnavo in reševanje pristojnim organom občine ter drugim organom, pristojnim za reševanje teh vprašanj.

72. člen

(odbor za javne finance)

(1) Odbor za javne finance ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju javnih financ (proračuna, zaključnega računa, rebalansa in spremembe proračuna), ki so svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

73. člen

(odbor za okolje in prostor)

(1) Odbor za okolje in prostor ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju gospodarskih javnih služb ter planiranja, urejanja in gospodarjenja s prostorom in z nepremičnim premoženjem občine, ki so svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

74. člen

(odbor za spodbujanje zaposlovanja in naložb v gospodarstvu)

(1) Odbor za spodbujanje zaposlovanja in naložb v gospodarstvo ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju gospodarstva s poudarkom na spodbujanju zaposlovanja in naložb v gospodarstvo, ter vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju evropskih zadev in regionalne politike, ki so svetu

predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

75. člen

(odbor za kmetijstvo)

(1) Odbor za kmetijstvo ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju kmetijstva, ki so svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

(3) Odbor za kmetijstvo tudi pripravlja in izvaja program razvoja kmetijstva v občini.

76. člen

(odbor za šolstvo in kulturo)

(1) Odbor za šolstvo in kulturo ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju predšolske vzgoje, šolstva in kulture, ki so svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

77. člen

(odbor za šport)

(1) Odbor za šport ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju športa, ki so svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

78. člen

(odbor za zdravstvo in socialne zadeve)

(1) Odbor za zdravstvo in socialne zadeve ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju zdravstva in socialnih zadev, ki so svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in svetu poda stališče s predlogom odločitve.

79. člen

(odbor za medgeneracijsko sobivanje)

(1) Odbor za medgeneracijsko sobivanje ima sedem članov.

(2) Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju razvijanja medgeneracijske solidarnosti, socialne povezanosti, vključenosti starejših v skupnost, projektov namenjenih starejšim, spodbujanja aktivnega staranja in neodvisnega življenja ter razvijanja prostovoljstva za medgeneracijsko druženje.

80. člen

(občasna delovna telesa)

Občasna delovna telesa ustanovi svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

81. člen

(imenovanje članov komisij in odborov)

(1) Svet imenuje člane odborov in komisij na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(2) Delovno telo ima predsednika in namestnika predsednika. Predsednik delovnega telesa je imenovan izmed članov sveta. Predsednika in namestnika predsednika izvolijo člani na prvi seji delovnega telesa.

(3) Prvo sejo odbora ali komisije skliče župan.

(4) Članstvo v odboru ali komisiji sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

82. člen

(delo komisij in odborov)

(1) Predsednik delovnega telesa predstavlja delovno telo, organizira in vodi njegovo delo, sklicuje seje in na seji sveta zastopa njegova mnenja, stališča in predloge.

(2) Seje delovnih teles se skličejo za obravnavo dnevnega reda seje sveta, dodeljenih zadev na podlagi sklepa sveta ali na zahtevo župana.

(3) Glasovanje v delovnem telesu je javno.

(4) Za delo delovnih teles se smiselno uporabljajo določila tega poslovnika, ki se nanašajo na delo sveta.

83. člen

(vabljeni na sejo delovnega telesa)

Na sejo delovnega telesa so vabljeni župan, direktor občinske uprave in javni uslužbenci občinske uprave, ki so sodelovali pri pripravi predlogov aktov in drugih odločitev sveta in jih določijo predlagatelj, lahko pa tudi predstavniki organov in organizacij, zavodov, podjetij in skladov, katerih delo je neposredno povezano z obravnavano problematiko.

V. AKTI SVETA

1. Splošne določbe

84. člen

(splošni akti)

(1) Svet sprejema statut občine in v skladu z zakonom in statutom naslednje akte:

- poslovnik o delu sveta,
- proračun občine in zaključni račun proračuna,
- planske in razvojne akte občine ter prostorske izvedbene akte,

- odloke,
- odredbe,
- pravilnike,
- navodila,
- sklepe.

(2) Svet sprejema tudi stališča, priporočila, poročila, obvezne razlage določb statuta občine in drugih splošnih aktov, uradna prečiščena besedila ter daje mnenja in soglasja v skladu z zakonom ali statutom občine.

(3) Vsebina splošnih aktov občine je določena z zakonom in s statutom občine.

85. člen

(predlagalna pravica)

(1) Župan predlaga svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke ter druge splošne akte, za katere je v zakonu ali tem statutu določeno, da jih predlaga župan.

(2) Vsak član sveta, komisije in odbori lahko predlagajo svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen aktov iz prvega odstavka.

(3) Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko v skladu z zakonom in s statutom občine zahteva od sveta izdajo ali razveljavitev splošnega akta.

86. člen

(podpis in hramba aktov)

(1) Akte, ki jih sprejema svet, podpisuje župan.

(2) Izvirniki aktov sveta hranijo v stalni zbirki dokumentarnega gradiva.

2. Postopek za sprejem odloka

87. člen

(redna obravnava)

Svet razpravlja in odloča o odloku praviloma na dveh obravnavah.

88. člen

(vsebina odloka)

(1) Predlog odloka mora vsebovati naslov odloka, uvod, besedilo členov in obrazložitev.

(2) Uvod obsega razloge za sprejetje odloka, oceno stanja, cilje in načela odloka ter oceno finančnih in drugih posledic, ki jih bo imelo sprejetje odloka. Glede na vsebino odloka mora biti uvodu priloženo tudi grafično ali kartografsko gradivo.

(3) Če je predlagatelj odloka član sveta ali delovno telo, pošlje predlog odloka županu s predlogom za uvrstitev na dnevni red seje sveta.

89. člen

(sodelovanje v obravnavah)

(1) Predlagatelj določi svojega predstavnika, ki bo sodeloval v obravnavah predloga odloka na sejah sveta.

(2) Župan lahko sodeluje v vseh obravnavah predloga odloka na sejah sveta, tudi kadar ni predlagatelj.

90. člen

(prva obravnava)

(1) V prvi obravnavi predloga odloka se razpravlja o razlogih, ki zahtevajo sprejem odloka ter o ciljih in načelih ter temeljnih rešitvah predloga odloka.

(2) Po končani razpravi svet sprejme stališča in predloge o odloku.

(3) Če svet meni, da predlog odloka ni primeren za nadaljnjo obravnavo ali da odlok ni potreben, ga s sklepom zavrne.

(4) Po končani prvi obravnavi lahko predlagatelj predlaga umik predloga odloka. O predlogu umika odloči svet.

(5) Če na predlog odloka v prvi obravnavi ni bilo bistvenih vsebinskih pripomb in bi besedilo predloga odloka v drugi obravnavi bilo enako besedilu predloga odloka v prvi obravnavi, lahko svet na predlog predlagatelja sprejme predlog odloka na isti seji, tako da se prva in druga obravnava predloga odloka združita.

91. člen

(priprava odloka za drugo obravnavo)

Pred začetkom druge obravnave pripravi predlagatelj novo besedilo predloga odloka, pri čemer na primeren način upošteva stališča in predloge iz prve obravnave oziroma jih utemeljeno pisno zavrne.

92. člen

(druga obravnava)

(1) V drugi obravnavi predloga odloka lahko župan, član sveta ali delovno telo predlagajo spremembe in dopolnitve naslova in členov predloga odloka v obliki amandmaja.

(2) Amandma mora biti predložen članom sveta v pisni obliki z obrazložitvijo najmanj tri dni pred dnevom, določenim za sejo sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka, h kateremu je predlagan amandma, ali na sami seji, na kateri lahko predlaga amandma najmanj ena petina vseh članov sveta.

(3) Svet razpravlja le o vloženi amandmajih, splošna razprava pa ni dovoljena.

(4) Predlagatelj amandmaja ima pravico na seji do konca obravnave spremeniti ali dopolniti amandma (amandma na amandma) oziroma ga umakniti.

93. člen

(glasovanje o amandmajih)

(1) O vsakem amandmaju se glasuje posebej.

(2) Če je k členu predloga predlaganih več amandmajev, člani sveta najprej glasujejo o amandmaju, ki najbolj odstopa od vsebine člena v predlogu in nato po tem kriteriju o drugih amandmajih.

(3) Amandma na amandma se lahko vloži do zaključka obravnave posameznega amandmaja. Če je predlagan amandma k amandmaju, člani sveta najprej glasujejo o amandmaju, ki je dan k amandmaju.

(4) Po sprejemu najbolj oddaljenega amandmaja ali amandmaja k amandmaju se o ostalih amandmajih ne glasuje.

94. člen

(sprejem drugih splošnih aktov)

(1) Statut občine in poslovnik sveta se sprejemata po enakem postopku, kot velja za sprejemanje odloka.

(2) Proračun občine in prostorske akte sprejema svet po postopku, določenem s tem poslovnikom.

(3) O predlogih drugih aktov odloča svet na eni obravnavi, če zakon ne določa drugače.

95. člen

(zaključitev postopkov sprejemanja aktov do izteka mandata)

(1) Svet mora do prenehanja mandata svojih članov praviloma zaključiti vse postopke o predlaganih splošnih aktih občine.

(2) Postopki sprejemanja aktov, ki se do poteka mandata sveta ne zaključijo, so končani in se v novem mandatu ne nadaljujejo, razen v primerih, ko poseben postopek določa zakon.

3. Hitri postopek za sprejem odlokov

96. člen

(hitri postopek)

(1) Kadar to zahtevajo izredne potrebe občine ali naravne nesreče, lahko svet sprejme odlok po hitrem postopku.

(2) Hitri postopek lahko predlaga vsak predlagatelj odloka. O uporabi hitrega postopka odloči svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda.

(3) Če svet ne sprejme predloga za sprejetje odloka po hitrem postopku, se uporabljajo določbe tega poslovnika o rednem postopku in prvi obravnavi predloga odloka.

(4) Pri hitrem postopku ne veljajo roki, ki so določeni za posamezna opravila v rednem postopku sprejemanja odloka.

(5) Pri hitrem postopku se združita prva in druga obravnava predloga odloka na isti seji.

(6) Pri hitrem postopku lahko član sveta, župan ali delovno telo vloži amandma vse do konca obravnave predloga odloka.

4. Skrajšani postopek za sprejem odlokov

97. člen

(skrajšani postopek)

(1) Svet lahko na obrazložen predlog predlagatelja odloči, da bo na isti seji opravil obe obravnavi predloga odloka ali drugega splošnega akta, ki se sprejema v dvofaznem postopku, če gre za:

- manj zahtevne spremembe in dopolnitve odlokov,
- prenehanje veljavnosti posameznih odlokov ali njihovih posameznih določb v skladu z zakonom,
- spremembe in dopolnitve odlokov v zvezi z odločbami ustavnega sodišča ali drugih pristojnih organov,
- obvezno razlago določb splošnih aktov,
- prečiščena besedila aktov.

(2) V skrajšanem postopku se vlagajo amandmaji samo k členom sprememb in dopolnitev odloka. Amandmaji se lahko vlagajo do konca obravnave odloka.

5. Postopek za sprejem proračuna

98. člen

(proračun občine)

(1) S proračunom občine se razporedijo vsi prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe občini.

(2) Proračun se sprejme za proračunsko leto, ki se začne in konča hkrati s proračunskim letom za državni proračun.

(3) Župan lahko predloži svetu skupaj s predlogom proračuna za naslednje proračunsko leto tudi predlog proračuna za leto, ki temu sledi, vendar samo znotraj mandatnega obdobja, za katerega je bil svet izvoljen.

99. člen

(predlog proračuna v prvi obravnavi)

(1) Predlog proračuna občine za naslednje proračunsko leto mora župan predložiti svetu najkasneje v 30 dneh po predložitvi državnega proračuna državnemu zboru. V letu rednih lokalnih volitev predloži župan predlog proračuna v roku treh mesecev po izvolitvi sveta.

(2) Župan pošlje članom sveta predlog proračuna občine z vsemi sestavinami, ki jih določa zakon, ki ureja javne finance, hkrati z vabilom za sejo sveta, na kateri bo predlog proračuna predstavljen in opravljena splošna razprava.

(3) V okviru predstavitve predstavi župan ali pooblaščen javni uslužbenec:

- temeljna izhodišča in predpostavke za pripravo predloga proračuna,
- načrtovane politike občine,
- oceno bilance prihodkov in odhodkov, finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja v prihodnjih dveh letih,
- okvirni predlog obsega finančnega načrta posameznega neposrednega uporabnika proračuna v prihodnjih dveh letih in kadrovskega načrt,
- načrt razvojnih programov,
- načrt nabav.

(4) Predstavitev ni časovno omejena.

(5) Če svet meni, da predlog ni ustrezna podlaga za javno razpravo, sprejme stališča in predloge ter naloži županu, da v roku sedmih dni predloži svetu popravljen predlog proračuna z obrazložitvijo, kako so stališča in predlogi sveta v njem upoštevani.

(6) Če svet po ponovni obravnavi predloga proračuna ne sprejme v prvi obravnavi, je postopek končan in se prične znova.

100. člen

(javna razprava)

(1) V prvi obravnavi opravi svet splošno razpravo o predlogu proračuna in sprejme sklep, da se opravi javna razprava (javna razgrnitev) ter določi rok, do katerega lahko vsi zainteresirani vpogledajo v predlog proračuna in občinski upravi posredujejo svoje pripombe. Predlog proračuna mora biti v javni razpravi najmanj deset dni.

(2) V času javne razprave mora biti zagotovljen vpogled v predlog proračuna tako, da sklep o javni razpravi skupaj z gradivom objavi na spletni strani občine ter na krajevno običajen način. Hkrati se objavi tudi način in rok za vlaganje pripomb in predlogov občanov k predlogu proračuna.

101. člen

(sklep o ponovitvi prve obravnave)

(1) Če svet ne sprejme sklepa, da se predlog proračuna da v javno razpravo, mora župan v roku sedmih dni predložiti svetu nov predlog proračuna in sklicati sejo sveta. Na tej seji se ponovno opravi splošna razprava brez predstavitve župana. Župan uvodoma na seji samo pojasni, v čem so bistvene spremembe novega predloga glede na prvotno predlagani predlog.

(2) Če tudi po tej obravnavi svet ne sprejme sklepa, da se da predlog proračuna v javno razpravo, župan posreduje predlog proračuna v javno razpravo skupaj s stališči, ki jih je sprejel svet. Javna razprava se opravi v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

102. člen

(vsebina javne razprave)

(1) V času javne razprave obravnavajo predlog proračuna delovna telesa, sveti krajevnih skupnosti ter zainteresirana javnost.

(2) Pripombe in predlogi se posredujejo županu.

103. člen

(predlog proračuna v drugi obravnavi)

(1) V petnajstih dneh po poteku roka za javno razpravo pripravi župan predlog proračuna občine za drugo obravnavo (dopolnjeni predlog proračuna) in odlok o proračunu občine ter ga posreduje vsem članom sveta skupaj s sklicem seje najkasneje deset dni pred sejo, na kateri bo svet obravnaval predlog proračuna.

(2) S tem je splošna razprava zaključena.

(3) Na dopolnjen predlog proračuna in odlok o proračunu občine lahko člani sveta in delovna telesa vložijo amandmaje najkasneje tri dni pred sejo sveta. Amandmaji se vložijo pri županu.

(4) Delovno telo, ki je pristojno za določeno področje, lahko vloži amandmaje samo k tistim delom predloga proračuna, ki zadevajo njegovo delovno področje, pri čemer lahko predlog za spremembo izdatkov na tem področju uravnoteži s predlogom za spremembo izdatkov na drugem področju.

(5) Vsak predlagatelj amandmaja mora pri oblikovanju amandmaja upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prejemki in izdatki in navesti, iz katere proračunske postavke in načrta razvojnih programov se zagotovijo sredstva ter na katero proračunsko postavko in načrt razvojnih programov se prerazporedijo. Namen prerazporeditve mora biti obrazložen.

104. člen

(predstavitev dopolnjenega predloga proračuna)

Pred začetkom obravnave dopolnjenega predloga proračuna občine in odloka o proračunu občine župan najprej pojasni, katere pripombe in predloge iz prve obravnave je upošteval pri pripravi predloga in katerih ni ter obrazloži, zakaj jih ni upošteval. Pisna obrazložitev zavrnjenih pripomb in predlogov je sestavni del gradiva. Z utemeljitvami, zakaj določenih pripomb iz javne razprave ni sprejel, mora župan pisno seznaniti tudi zainteresirano javnost, ki je posredovala pripombe in predloge.

105. člen

(amandmaji k dopolnjenemu predlogu proračuna)

(1) V nadaljevanju župan poroča svetu o prejetih amandmajih k predlogu proračuna in odloku o proračunu občine ter poda svoje mnenje o amandmajih. Po poročilu in mnenju lahko predlagatelj umakne predlagani amandmaja.

(2) Župan lahko vloži amandmaje do konca razprave na seji sveta.

(3) Glasovanje se izvede o vsakem amandmaju posebej tako, da se najprej glasuje o amandmaju župana, če ta ni sprejet pa še o amandmaju, ki ga je vložil predlagatelj.

(4) O amandmajih, ki niso vloženi v skladu s petim odstavkom 103. člena, se ne glasuje.

106. člen

(uskladitev predloga proračuna)

(1) Ko je končano glasovanje o amandmajih, predsedujoči ugotovi, kateri amandmaji so sprejeti ter ali je proračun medsebojno usklajen po delih ter glede prihodkov, odhodkov in je z njim zagotovljeno financiranje nalog občine v skladu z zakonom in sprejetimi obveznostmi. Hkrati ugotovi, kateri amandmaji so sprejeti k odloku o proračunu občine.

(2) Če je proračun usklajen, glasuje svet o njem v celoti. S sklepom, s katerim svet sprejme proračun, sprejme tudi odlok o proračunu občine.

(3) Če proračun ni usklajen, predsedujoči prekine sejo in zahteva, da župan pripravi amandmaja za uskladitev proračuna. Ko je predlog uskladitve proračuna pripravljen, ga župan obrazloži. O predlogu uskladitve ni razprave.

(4) Svet glasuje najprej o predlogu uskladitve. Če je predlog uskladitve sprejet, glasuje svet o proračunu v celoti. S sklepom, s katerim svet sprejme proračun, sprejme tudi odlok o proračunu občine.

(5) Če predlog uskladitve ni sprejet, proračun občine ni sprejet.

(6) Če proračun ni sprejet, določi svet rok, v katerem mora župan predložiti nov predlog proračuna.

(7) O novem predlogu proračuna svet razpravlja in odloča po določbah tega poslovnika, ki veljajo za skrajšani postopek za sprejem odloka.

107. člen

(rebalans in sprememba proračuna)

(1) Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

(2) Predlog rebalansa proračuna občine obravnavajo delovna telesa sveta, vendar o njem ni javne razprave.

(3) Rebalans proračuna občine sprejme svet po skrajšanem postopku.

(4) Sprememba proračuna se sprejme po enakem postopku kot rebalans proračuna.

(5) Po skrajšanem postopku se sprejme tudi zaključni račun proračuna občine. Zaključni račun se obravnava skupaj z dokončnim poročilom nadzornega odbora.

6. Postopek za sprejem prostorskega akta

108. člen

(postopek za sprejem prostorskega akta)

Prostorski akti se sprejemajo po postopku, določenem za sprejem odloka v dveh obravnavah.

7. Postopek za sprejem obvezne razlage

109. člen

(postopek za sprejem obvezne razlage)

(1) Vsak, ki ima pravico predlagati odlok, lahko poda zahtevo za obvezno razlago določb občinskih splošnih aktov.

(2) Zahteva mora vsebovati naslov splošnega akta, označitev določbe s številko člena ter razloge za obvezno razlago.

(3) Zahtevo za obvezno razlago najprej obravnava statutarno pravna komisija, ki lahko zahteva mnenje drugih delovnih teles sveta, predlagatelja splošnega akta, župana in občinske uprave. Če komisija ugotovi, da je zahteva utemeljena, pripravi predlog obvezne razlage in ga predloži svetu v postopek.

(4) Svet sprejema obvezno razlago po določbah tega poslovnika, ki veljajo za skrajšani postopek za sprejem odloka. Vlaganje amandmajev na predlog obvezne razlage ni dovoljeno.

(5) Obvezna razlaga se objavi.

8. Postopek za sprejem prečiščenega besedila

110. člen

(postopek za sprejem prečiščenega besedila splošnega akta)

(1) Po sprejetju sprememb in dopolnitev odloka, ki spremenjajo oziroma dopolnjujejo najmanj eno tretjino njegovih členov, pripravi statutarno pravna komisija uradno prečiščeno besedilo tega splošnega akta. Uradno prečiščeno besedilo statuta ali poslovnika se pripravi po vsaki sprejeti spremembi in dopolnitvi statuta oziroma poslovnika. Uradno prečiščeno besedilo se lahko pripravi tudi, če ob sprejemu sprememb in dopolnitev odloka tako določi svet.

(2) Uradno prečiščeno besedilo iz prejšnjega odstavka sprejeme svet po skrajšanem postopku. O uradnem prečiščenem besedilu odloča svet brez razprave.

(3) Uradno prečiščeno besedilo se objavi.

111. člen

(postopek o drugih aktih)

O drugih aktih sveta, kot so odredbe, pravilniki, navodila in sklepi, odloča svet v eni obravnavi.

VI. VOLITVE IN IMENOVANJA

1. Splošno

112. člen

(volitve in imenovanja)

(1) Volitve in imenovanja, za katere je po zakonu ali statutu občine pristojen svet, se opravijo po določbah tega poslovnika.

(2) Kandidat je izvoljen oziroma imenovan, če je glasovala večina članov sveta in je zanj glasovala večina tistih članov, ki so glasovali.

113. člen

(glasovanje o kandidatih)

(1) Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje o kandidatih po abecednem vrstnem redu prve črke njihovih priimkov. Vsak član sveta lahko glasuje samo za enega od kandidatov.

(2) Če se javno glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se opravi javno poimensko glasovanje, pri katerem vsak član sveta pove ime in priimek kandidata, za katerega glasuje.

114. člen

(tajno glasovanje)

(1) Če svet odloči, da se glasuje tajno, se glasovanje izvede po določbah tega poslovnika, ki veljajo za tajno glasovanje.

(2) Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži zaporedna številka pred imenom kandidata, za katerega se želi glasovati.

(3) Če se glasuje za ali proti listi kandidatov, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži beseda »ZA« ali »PROTI«.

(4) Kandidat je izvoljen oziroma imenovan, če zanj glasuje večina članov sveta, ki so glasovali. Pri tajnem glasovanju se za navzoče štejejo člani sveta, ki so prevzeli glasovnice.

115. člen

(izvolitev oziroma imenovanje kandidata)

Kandidat je izvoljen oziroma imenovan, če zanj glasuje večina članov sveta, ki so glasovali. Pri tajnem glasovanju se za navzoče štejejo člani sveta, ki so prevzeli glasovnice.

116. člen

(ponovitev glasovanja)

(1) Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, pa nihče od predlaganih kandidatov pri glasovanju ne dobi potrebne večine, se opravi novo glasovanje. Pri drugem glasovanju se glasuje o tistih dveh kandidatih, ki sta pri prvem glasovanju dobila največ glasov. Če pri prvem glasovanju več kandidatov dobi enako najvišje oziroma enako drugo najvišje število glasov, se izbira kandidatov za ponovno glasovanje med kandidati z enakim številom glasov določi z žrebom.

(2) Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se kandidati na glasovnici navedejo po abecednem vrstnem redu prve črke njihovih priimkov.

(3) Na glasovnici pri drugem glasovanju sta kandidata navedena po vrstnem redu glede na število glasov, dobljenih pri prvem glasovanju.

117. člen

(ponovitev kandidacijskega postopka)

Če kandidat ne dobi potrebne večine oziroma če tudi pri drugem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine, se ponovi kandidacijski postopek in postopek glasovanja na podlagi novega predloga kandidatur.

2. Imenovanje članov delovnih teles

118. člen

(imenovanje članov delovnih teles)

(1) Člane delovnih teles sveta imenuje svet na podlagi liste kandidatov za člane, ki jo določi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Kandidati morajo komisiji predložiti svoje soglasje.

(2) Če kandidatska lista ni dobila potrebne večine glasov, se na isti seji izvede javno posamično imenovanje članov. Če na ta način niso imenovani vsi člani, se glasovanje ponovi na naslednji seji sveta tako, da se izvede nov kandidacijski postopek samo glede manjkajočih članov delovnega telesa.

3. Postopek za razrešitev

119. člen

(postopek za razrešitev)

(1) Oseba, ki jo voli ali imenuje svet, se razreši po postopku, ki ga določa ta poslovnik, če ni z drugim aktom določen drugačen postopek.

(2) Postopek za razrešitev se začne na predlog predlagateljev, določenih s statutom občine in tem poslovníkom. Če je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pristojna za predlaganje kandidatov za določene funkcije, je pristojna tudi predlagati njihovo razrešitev. Če je župan pristojen za predlaganje kandidata za imenovanje, je pristojen predlagati tudi njegovo razrešitev.

(3) Predlog za razrešitev mora vsebovati obrazložitev, v kateri so navedeni razlogi za razrešitev.

120. člen

(predlog za razrešitev)

(1) Predlog za razrešitev se posreduje županu. Če predlog ne vsebuje obrazložitve po določilih tretjega odstavka prejšnjega člena, ga župan vrne predlagatelju v dopolnitev.

(2) Predlog za razrešitev mora biti vročen osebi, na katero se nanaša, najmanj osem dni pred sejo sveta, na kateri bo predlog obravnavan. Oseba, na katero se razrešitev nanaša, ima pravico pisno se opredeliti o predlogu razrešitve, lahko pa tudi ustno na seji sveta.

(3) Župan uvrsti predlog za razrešitev na prvo sejo sveta, do katere je mogoče upoštevati rok iz prejšnjega odstavka tega člena.

4. Odstop članov sveta, članov delovnih teles in drugih organov ter funkcionarjev občine

121. člen

(odstop župana in člana sveta)

(1) Župan in člani sveta imajo pravico odstopiti.

(2) Županu in članom sveta na podlagi pisne izjave o odstopu v skladu z zakonom in s statutom občine predčasno preneha mandat.

(3) Postopek v zvezi z odstopom župana in članov sveta urejata zakon in statut občine.

122. člen

(odstop članov drugih organov)

(1) Pravico odstopiti imajo tudi člani nadzornega odbora, člani drugih organov občine in delovnih teles sveta ter drugi imenovani.

(2) Izjava o odstopu mora biti dana v pisni obliki komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(3) Svet s sklepom ugotovi prenehanje mandata zaradi odstopa na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

VII. RAZMERJA MED ŽUPANOM IN OBČINSKIM SVETOM

123. člen

(razmerja med županov in svetom)

(1) Župan predstavlja svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

(2) Župan in svet ter delovna telesa sodelujejo pri uresničevanju in opravljanju nalog občine. Pri tem predvsem usklajujejo programe dela in njihovo izvrševanje, skrbijo za medsebojno obveščanje in poročanje o uresničevanju svojih nalog ter si prizadevajo za sporazumno razreševanje problemov.

124. člen

(izvajanje odločitev sveta)

(1) Za izvajanje odločitev sveta je odgovoren župan. Na vsaki redni seji sveta poroča župan, ali po njegovem pooblastilu podžupan ali direktor občinske uprave, o opravljenih nalogah med obema sejama in o izvrševanju sklepov sveta. V poročilu o izvršitvi sklepov sveta je potrebno posebej obrazložiti tiste sklepe, ki niso izvršeni in navesti razloge za neizvršitev sklepa.

(2) Če sklepa sveta župan ne more izvršiti, mora svetu predlagati novi sklep, ki ga bo možno izvršiti.

(3) Župan skrbi za objavo odlokov in drugih splošnih aktov sveta.

(4) Župan skrbi za zakonitost dela sveta, zato je dolžan svet sproti opozarjati na posledice nezakonitih odločitev in ukrepati v skladu z zakonom in statutom občine.

VIII. JAVNOST DELA

125. člen

(javnost dela sveta in delovnih teles)

(1) Delo sveta in delovnih teles je javno.

(2) Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu sveta, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil občanom in medijem o sprejetih odločitvah, z navzočnostjo občanov in predstavnikov medijev na sejah sveta in delovnih teles ter na druge načine, ki jih določata statut in ta poslovnik.

(3) Svet lahko sklene, da se o seji izda uradno obvestilo za javnost.

126. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Župan skrbi za obveščanje javnosti in sodelovanje s predstavniki medijev ter za zagotovitev pogojev za njihovo delo na sejah sveta.

(2) Predstavnikom medijev je na voljo informativno in dokumentacijsko gradivo, predlogi aktov sveta, obvestila in poročila o delu sveta, zapisniki sej in druge informacije o delu občinskih organov.

(3) Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva sveta in delovnih teles, ki so zaupne narave.

(4) Za ravnanje z gradivi zaupne narave se upoštevajo zakonski in drugi predpisi, ki urejajo to področje.

IX. DELO SVETA V IZREDNEM STANJU

127. člen

(delo sveta v izrednem stanju)

(1) V izrednem stanju oziroma izrednih razmerah, ko je delovanje sveta ovirano, so dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja sveta, ki jih določa statut in ta poslovnik.

(2) Odstopanja se lahko nanašajo predvsem na roke sklicevanja sej, predložitve predlogov oziroma drugih gradiv in rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela sveta. O odstopanjih odloči oziroma jih potrdi svet, ko se sestane.

X. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE TER RAZLAGA POSLOVNIKA

128. člen

(spremembe in dopolnitve poslovnika)

(1) Za sprejem sprememb in dopolnitev poslovnika se uporabljajo določbe tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odloka.

(2) Spremembe in dopolnitve poslovnika sprejme svet z dvotretjinsko večino glasov navzočih članov.

129. člen

(razlaga poslovnika)

(1) Če pride do dvoma o vsebini posamezne določbe poslovnika, razlaga med sejo sveta poslovnik predsedujoči. Če se predsedujoči ne more odločiti, prekine obravnavo točke dnevnega reda in naloži statutarno pravni komisiji, da do naslednje seje pripravi razlago posamezne poslovniške določbe.

(2) Izven seje sveta daje razlago poslovnika statutarno-pravna komisija.

(3) Vsak član sveta lahko zahteva, da o razlagi poslovnika, ki ga je dala statutarno-pravna komisija, odloči svet.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

130. člen

(uskladitev komisij in odborov)

Občinski svet uskladi delovna telesa iz 67. do 79. člena v roku treh mesecev po uveljavitvi tega poslovnika.

131. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega poslovnika preneha veljati Poslovnik Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 37/09 – uradno prečiščeno besedilo in 44/12).

132. člen

(pričetek veljavnosti)

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-3/2015

Zagorje ob Savi, dne 20. aprila 2015

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

1283. Zaključni račun proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 14/13 in 101/13) in 126. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – UPB, 44/12 in 19/13) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 5. redni seji dne 20. 4. 2015 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014

1. člen

Sprejme se Zaključni račun proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja; v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014. Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov, njihovih spremembah tekom leta 2014 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

Zaključni račun proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014 obsega v evrih:

A	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v evrih
I	SKUPAJ PRIHODKI 70+71+72+73+74+78	19.236.431
	TEKOČI PRIHODKI 70+71	11.887.142
70	DAVČNI PRIHODKI	10.785.364
	700 Davki na dohodek in dobiček	9.524.370
	703 Davki na premoženje	855.011
	704 Domači davki na blago in storitve	405.983
	706 Drugi davki	0
71	NEDAČNI PRIHODKI	1.101.778
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	844.943
	711 Takse in pristojbine	5.369
	712 Denarne kazni	9.233
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	25.335
	714 Drugi nedavčni prihodki	216.898
72	KAPITALSKI PRIHODKI	83.223
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	60.172
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolg. sr.	23.051
73	PREJETE DONACIJE	860
	730 Prejete donacije iz domačih virov	860
74	TRANSFERNI PRIHODKI	7.265.206
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.489.905

	741 Prejeta sredstva državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	5.775.300
78	PREJETA SREDSTVA IZ EU	0
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	0
II	SKUPAJ ODHODKI 40+41+42+43	20.640.792
40	TEKOČI ODHODKI	2.898.905
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	665.789
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	109.367
	402 Izdatki za blago in storitve	1.558.669
	403 Plačila domačih obresti	44.567
	409 Sredstva, izločena v rezerve	520.513
41	TEKOČI TRANSFERI	6.703.607
	410 Subvencije	110.719
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	3.169.754
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	649.523
	413 Drugi tekoči domači transferi	2.773.611
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	10.796.171
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	10.796.171
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	242.109
	431 Investicijski transf. pravnim in fiz. osebam, ki niso pror. uporabniki	176.508
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	65.601
III	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) I–II	-1.404.361
B	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL 750+751+752	20.428
	750 Prejeta vračila danih posojil	20.428
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
V	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev	0
VI	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV IV–V	+20.428
C	RAČUN FINANCIRANJA	
VII	ZADOLŽEVANJE	
50	ZADOLŽEVANJE	1.000.000
	500 Domače zadolževanje	1.000.000

VIII	ODPLAČILA DOLGA	
55	ODPLAČILA DOLGA	301.412
	550 Odplačila domačega dolga	301.412
IX	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH I+IV+VII-II-V-VIII	-685.346
X	NETO ZADOLŽEVANJE VII-VIII	+698.588
XI	NETO FINANCIRANJE VI+X-IX	+1.404.361
XII	Stanje sredstev na računih konec preteklega leta	3.163.034

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Zagorje ob Savi se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Splošni, posebni del in Načrt razvojnih programov zaključnega računa proračuna z obrazložitvami se objavijo na spletni strani Občine Zagorje ob Savi.

Št. 410-34/2014

Zagorje ob Savi, dne 20. aprila 2015

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

1284. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja DB 2 – Dolgo Brdo – A

Na podlagi 61. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – ZUPUDPP – popr., 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 Skl. US: U-I-43/13-8, 76/14 – Odl. US: U-I-43/13-19) in 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – UPB, 44/12, 19/13) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na peti redni seji dne 20. 4. 2015 sprejel

O D L O K

o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja DB 2 – Dolgo Brdo – A

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) S tem odlokom se v skladu z Odlokom o občinskem prostorskem načrtu Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 65/11, 16/15) sprejme občinski podrobni prostorski načrt za del območja DB 2 – Dolgo Brdo – A (v nadaljevanju: OPPN).

(2) OPPN je izdelala RRD, REGIJSKA RAZVOJNA DRUŽBA d.o.o., družba za sonaravno urejanje prostora, Domžale, pod številko projekta 14/2014.

2. člen

(vsebina)

OPPNe določa:

- območje obravnave,
- arhitekturne, krajinske in oblikovalske rešitve prostorskih ureditev,
- načrt parcelacije,
- etapnost izvedbe prostorske ureditve,

- rešitve in ukrepe za celostno ohranjanje kulturne dediščine,
- rešitve in ukrepe za varstvo okolja in naravnih virov ter ohranjanje narave,
- rešitve in ukrepe za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom,
- pogoje glede priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro,
- vplive in povezave s sosednjimi enotami urejanja prostora,
- dopustna odstopanja od načrtovanih rešitev.

3. člen

(sestavni deli OPPN)

(1) OPPN vsebuje tekstualni in grafični del.

(2) Grafični del vsebuje naslednje grafične načrte:

- izsek iz grafičnega načrta kartografskega dela izvedbenega dela občinskega prostorskega načrta s prikazom lege prostorske ureditve na širšem območju,
- območje podrobnega načrta z obstoječim parcelnim stanjem (M 1:1000),
- prikaz vplivov in povezav s sosednjimi območji (M 1:2500),
- zazidalna situacija (M1:1000),
- prikaz ureditev glede poteka omrežij in priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo ter grajeno javno dobro (M 1:1000, M 1:3000),
- prikaz ureditev, potrebnih za varovanje okolja, naravnih virov in ohranjanje narave (M 1:1000),
- prikaz ureditev, potrebnih za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom (M 1:1000),
- načrt parcelacije (M 1:1000).

II. OPIS PROSTORSKE UREDITVE

4. člen

(ureditveno območje)

(1) Ta OPPN je izdelan za del območja (enote urejanja prostora) DB 2 – Dolgo Brdo in je označen z oznako DB 2 – Dolgo Brdo – A.

(2) Ureditveno območje obsega zemljišča s parc. št. 966/5, 967/1 in 979/2 ter del zemljišča s parc. št. 1572/1, vse k.o. Kandrše.

(3) Izven ureditvenega območja tega OPPN se s tem odlokom ureja izvedba priključkov objektov na gospodarsko javno infrastrukturo.

(4) V območje posegov izven ureditvenega območja tega OPPN je možno dodati ali izvzeti tudi druga zemljišča, kolikor se v postopku priprave projektne dokumentacije prometne, komunalne, energetske, komunikacijske in druge infrastrukture, na podlagi strokovno preverjenih rešitev, izkaže to za potrebno.

5. člen

(program dejavnosti in rešitve glede umeščanja načrtovanih objektov in površin)

(1) S tem OPPN je načrtovana gradnja treh stanovanjskih stavb s pripadajočo infrastrukturo ter ureditev zelenih površin.

(2) Dostop do stanovanjskih stavb je načrtovan z lokalne ceste Kandrše–Mlinše (LC 480241).

(3) Stanovanjske stavbe so lahko eno ali dvostanovanjske. V stanovanjskih stavbah se dopušča opravljanje naslednjih dopolnilnih dejavnosti:

- mirne poslovne in storitvene dejavnosti,
- zdravstvo (razen bolnišnična dejavnost),
- socialno varstvo brez nastanitve,

– kulturne in razvedrilne dejavnosti.

(4) **Preglednica 1:** Poimenovanje dopolnilnih dejavnosti v tem odloku in pojasnilo povezav s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti

Poimenovanje dopolnilne dejavnosti v odloku	Standardna klasifikacija – SKD 2008
mirne poslovne in storitvene dejavnosti	– J/62 računalniško programiranje, svetovanje in druge s tem povezano dejavnosti, – J/63 druge informacijske dejavnosti, – J/68 poslovanje z nepremičninami, – M/69 pravne in računovodske dejavnosti, – M/71 arhitekturno in tehnično projektiranje, tehnično preizkušanje in analiziranje, – M/73 oglaševanje in raziskovanje trga, – M/74 druge strokovne in tehnične dejavnosti, – S/95 popravila računalnikov in izdelkov za široko rabo, – S/96 druge storitvene dejavnosti, – T dejavnost gospodinjstev z zaposlenim hišnim osebjem; proizvodnja za lastno rabo
zdravstvo (razen bolnišnična dejavnost)	– Q/86.2 zunajbolnišnična zdravstvena in zobozdravstvena dejavnost, – Q/86.9 druge dejavnosti za zdravje
socialno varstvo brez nastanitve	– Q/88 socialno varstvo brez nastanitve
kulturne in razvedrilne dejavnosti	– R/90 kulturne in razvedrilne dejavnosti

III. UMESTITEV NAČRTOVANE UREDITVE V PROSTOR

6. člen

(oblikovanje območja OPPN)

(1) Območje OPPN je sestavljeno iz dveh funkcionalnih celot FC1 in FC2.

(2) Funkcionalno celoto FC1 tvori ena zemljiška parcela namenjena gradnji stavb in je dostopna neposredno z obstoječe javne ceste.

(3) Funkcionalno celoto FC2 sestavlja šest funkcionalnih enot (novih zemljiških parcel) z oznakami od Fe2/1 do Fe2/6. Funkcionalni enoti Fe2/1 in Fe2/2 sta namenjeni gradnji stavb, funkcionalni enoti Fe2/3 in Fe2/4 skupnemu priključku na javno cesto, funkcionalni enoti Fe2/5 in Fe2/6 pa zelenim površinam.

(4) Lega, velikost in oblika funkcionalnih celot in enot (zemljiških parcel) ter lega objektov na zemljišču so razvidni iz grafičnih načrtov.

7. člen

(velikost in oblikovanje stavb)

(1) Tlorisne dimenzije stavbe v funkcionalni celoti FC1 so 9,50 m x 11,00 m + 1,60 m x 4,00 m, v funkcionalni enoti Fe2/1 10,00 m x 16,00 m, v funkcionalni enoti Fe2/2 pa 10,00 m x 15 m. Izven tlorisnih dimenzij stavb so (poleg napuščev) lahko načrtovani zunanja stopnišča, zunanje klančine, nadstreški, balkoni in zimski vrtovi.

(2) Etažnost stavb je pritlična z možnostjo izvedbe mansarde. Pritličje je lahko delno vkopano. Pri stavbah z enokapno

streho je višina nižjega kolenčnega zidu lahko največ 1,2 m. Višinske kote terena so razvidne iz grafičnih načrtov, kota pritličja je lahko največ 0,6 m nad koto terena.

(3) Oblikovanje streh:

– streha je lahko dvokapna naklona od 35° do 45° ali enokapna naklona od 8° do 22° s slemenom vzporednim z daljšo stranico; na delu stavbe je dopustna ravna streha, na nadstreških pa tudi ravna in enokapna v minimalnem naklonu do 8°,

– za osvetlitev mansarde (oziroma prostorov, ki se nahajajo pod streho) je dovoljena izvedba strešnih oken in svetlobnikov, na dvokapni strehi pa tudi frčad; frčade ne smejo biti višje od slemena osnovne strehe,

– strešna kritina mora dajati videz drobne strukture sive ali opečne barve; pri zimskih vrtovih in nadstreških se dovoljuje še brezbarvno steklo in steklu podobni brezbarvni materiali.

(4) Pri oblikovanju stavb je treba upoštevati še naslednje:

– fasade morajo biti zasnovane skladno; horizontalna in vertikalna členitev fasad, razmestitev in oblikovanje fasadnih odprtin ter drugih fasadnih elementov morajo biti enostavni,

– balkonske ograje morajo biti preproste,

– fasade se lahko izvede v klasičnem zaglajenem ometu (oziroma je potrebno doseči tak izgled) bele, zemeljske ali svetle pastelne barve, lesu, lokalnem kamnu, steklu; barve fasad, ki so v prostoru izrazito moteče in neavtohtone (npr. citronske in druge živo rumene, vijolične, živo zelene, živo, temno in turkizno modre, živo rdeče ipd. ter kombinacije le-teh), niso dovoljene,

– dovoljena je postavitvev ali vgradnja fotovoltaičnih celic in sončnih sprejemnikov na ali v streho; postavljeni morajo biti usklajeno z naklonom strešine, njihov najvišji del pa ne sme presegati višine slemena osnovne strehe,

– fotovoltaične celice in sončne sprejemnike je dovoljeno uporabiti tudi kot elemente oblikovanja fasad (nadstreški, balkonske ograje ipd.).

8. člen

(pomožni objekti)

(1) Na območju tega OPPN je dovoljena gradnja ali ureditev ograj in podpornih zidov, rezervoarjev za vodo, malih komunalnih čistilnih naprav, vodnjakov, vodometov, priključkov na objekte gospodarske javne infrastrukture, samostojnih parkirišč, pešpoti, vodnih zajetij in objektov za akumulacijo vode in namakanje ter pomožnih komunalnih objektov.

(2) Poleg pomožnih objektov iz prvega odstavka tega člena je v funkcionalni celoti FC1 in funkcionalnih enotah Fe2/1 ter Fe2/2 dovoljena tudi gradnja drvarnic in skladišč za lesna goriva, savn, fitnessov, zimskih vrtov, lop, ut, nadstreškov, senčnic ipd.

(3) Poleg pomožnih objektov iz prvega odstavka tega člena je v funkcionalni enoti Fe2/5 dovoljena tudi ureditev športnih igrišč na prostem.

(4) Pri gradnjah pomožnih objektov iz drugega odstavka tega člena je treba upoštevati še naslednje:

– dopustna je le enoetažna izvedba,

– lahko so samostojni ali prislonjeni k osnovni stavbi,

– površina vseh pomožnih objektov na FC1 ne sme presegati 70 % površine osnovne stavbe, na Fe2/1 in Fe2/2 pa ne 30 % površine osnovne stavbe,

– oblikovani morajo biti skladno z osnovno stavbo, ute in senčnice je dovoljeno oblikovati tudi kot oblikovne posebnosti,

– upoštevati je potrebno gradbene meje, razvidne iz grafičnih načrtov.

9. člen

(zunanja ureditev)

(1) Dostopne poti, manipulativne in parkirne površine je treba primerno utrditi ali tlakovati.

(2) Vse proste površine se uredijo kot zelenice in vrt. Ozelejnene mora biti najmanj 20 % parcele. Priporočljivo je ohraniti čim več obstoječe vegetacije. Nove zasaditve se izvedejo z avtohtonimi vrstami drevja in grmičevja.

(3) Ograje se lahko postavijo do meje sosednjih zemljišč, vendar tako, da se z gradnjo ne posega v sosednja zemljišča. Ograje se lahko gradi tudi na meji parcel, če se lastniki zemljišč, ki jih razmejuje, o tem medsebojno sporazumejo. Za postavitve ograj ob javni cesti je treba pridobiti soglasje upravljavcev, s katerim ti določijo ustrezne odmike in višine, tako da se ne ovira preglednosti in vzdrževanja cest.

(4) Ograje so lahko visoke največ 1,5 metra. Ograje so praviloma lesene, žične ali kot žive meje. Polne ograje niso dopustne. Vstopna in uvozna vrata se ne smejo odpirati proti cesti.

(5) Višinske razlike zemljišča, nasipne in odkopne brežine se izvedejo z zatravljenimi brežinami. Podporni zidovi so dopustni le na mestih, kjer brežin ni mogoče drugače zavarovati.

(6) Podporna zidove se lahko gradi do meje sosednjih zemljišč, vendar tako, da se z gradnjo ne posega v sosednja zemljišča. Za postavitve podpornega zidu na parcelno mejo je treba pridobiti soglasje lastnika sosednjega zemljišča. Za podporna zidove ob javni cesti je treba pridobiti soglasje upravljavcev, s katerim ti določijo ustrezne odmike in višine, tako da se ne ovira preglednosti in vzdrževanja cest.

(7) Podporni zidovi so lahko višine do 1,5 m. Za premoščanje večjih višinskih razlik terena se izvedejo v kaskadah. Praviloma so iz vidnega lokalnega kamna, dopustna je utrditev v betonu. Podporni zidovi morajo biti intenzivno ozelenjeni.

(8) Pri urejanju okolice objektov je treba zavarovati kvaliteto vegetacijo pred poškodbami, po končani gradnji pa odstraniti provizorije in odvečni gradbeni material ter urediti okolico.

10. člen

(vrste gradenj)

(1) Dovoljene so gradnje objektov v skladu z določili tega odloka.

(2) Po zaključeni gradnji se dovoljuje:

- vzdrževanje zakonito zgrajenih objektov,
- rekonstrukcija zakonito zgrajenih objektov,
- odstranitev objektov,
- gradnja novega objekta na mestu prej odstranjenega objekta v skladu z določili tega odloka,
- sprememba namembnosti za opravljanje dopolnilnih dejavnosti v stanovanjskih stavbah, če je na parceli zagotovljeno zadostno število parkirnih mest in zelenih površin.

IV. ZASNOVA PROJEKTHNIH REŠITEV IN POGOJEV GLEDE PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO

11. člen

(splošno)

(1) Za stanovanjske stavbe je treba zagotoviti oskrbo s pitno vodo, oskrbo z električno energijo, odvajanje odpadnih voda, odvoz smeti ter dostop do javne ceste.

(2) Pri zagotavljanju komunalne oskrbe je treba upoštevati predpise, tehnične standarde in pogoje upravljavcev.

12. člen

(prometno urejanje)

(1) Dostop do funkcionalne celote FC1 je načrtovan neposredno z lokalne ceste Kandrše–Mlinše (LC 480241). Priključek mora biti širok najmanj 3,5 m.

(2) Dostop do funkcionalnih enot Fe2/1 in Fe2/2 je načrtovan preko skupne dovozne ceste, speljane preko funkcionalnih enot Fe2/3 in Fe2/4, ki se priključi na lokalno cesto Kandrše–Mlinše. Dovožna cesta mora biti široka najmanj 3,5 m.

(3) Priključevanje na cestno omrežje mora biti pregledno in urejeno tako, da ne ovira prometa. Zagotovljeni morajo biti dovozi za intervencijska vozila in gasilce.

(4) Parkirne in manipulacijske površine morajo biti urejene tako, da se prepreči vzvratno vključevanje na javno cesto.

(5) Na parcelah stanovanjskih stavb je treba zagotoviti vsaj dve parkirni mesti na stanovanje. Če se v stanovanjski stavbi opravlja s tem odlokom dopustna dopolnilna dejavnost, se za vsakih začetih 20 m² neto površine, ki jo ima dejavnost, zagotovi po eno parkirno mesto.

(6) Skladno ugotovitvam Geološko geomehanskega elaborata za OPPN za območje DB 2 – Dolgo Brdo – A, ki ga je izdelalo podjetje SIIPS AD d.o.o. iz Zagorja ob Savi v decembru 2014, načrt št. 19/12-14 OPPN (v nadaljevanju: geološko geomehanski elaborat) je ponikovalna sposobnost tal na območju OPPN majhna, zato je treba utrjene površine izvajati v čim manjših površinah in s čim manjšim odtočnim koeficientom.

13. člen

(zbiranje, odvajanje in čiščenje odpadne vode)

(1) Lastniki stavb, v katerih nastaja komunalna odpadna voda, morajo zagotoviti odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode v mali komunalni čistilni napravi. Očiščeno komunalno odpadno vodo iz male komunalne čistilne naprave se ponika.

(2) Padavinsko odpadno vodo, ki odteka s strehe objekta in z utrjenih, tlakovanih ali drugim materialom prekritih površin objektov se ponika.

(3) Padavinsko odpadno vodo, ki odteka s strehe objekta, se lahko uporabi tudi kot dodatni vir vode za namene, pri katerih ni treba zagotoviti kakovosti za pitno vodo, na primer splakovanje stranišč, pranje perila ali zalivanje.

(4) Padavinsko odpadno vodo, ki odteka z utrjenih, tlakovanih ali drugim materialom prekritih površin in je onesnažena z usedljivimi snovmi, mora upravljavec ali lastnik teh objektov zajeti in mehansko obdelati v skladu s predpisom o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(5) Skladno zaključkom geološko geomehanskega elaborata je ponikovalna sposobnost tal na območju OPPN majhna, zato je potrebno pri pripravi projektov za pridobitev gradbenih dovoljenj ponikovalno sposobnost preveriti za vsako parcelo posebej.

(6) Padavinske odpadne vode s priključkov na javno cesto ne smejo pritekati na javno cesto.

14. člen

(oskrba s pitno vodo)

(1) Stanovanjske stavbe je treba priključiti na obstoječi javni vodovod Peške Kandrše.

(2) Vodovodni priključek do funkcionalnih enot Fe2/1 in Fe2/2 poteka po zemljiščih s parc. št. 982/1, 1572/1 in 967/1, k.o. Kandrše.

(3) Vodometri jaški morajo biti locirani izven stavb na lahko dostopnih mestih, na nepovoznih površinah čim bližje javnim površinam.

(4) Požarno vodo se zagotavlja iz obstoječega hidranta na zemljišču s parc. št. 982/1, k.o. Kandrše.

15. člen

(oskrba z električno energijo)

(1) Za oskrbo z električno energijo treh novih stanovanjskih stavb s priključno močjo 3x14 kW se iz obstoječe transformatorske postaje TP 20/04 kV Dolgo Brdo, ki se nahaja na parceli št. 446/3, k.o. Kandrše, po obstoječih oporiščih nadzemnega nizkonapetostnega elektroenergetskega voda do oporišča na parceli št. 968, k.o. Kandrše spelje svoj nadzemni kabelski izvod tipa N1xD9-AR 3x70+70 mm². Na mestu oporišča na parceli št. 968, k.o. Kandrše se nov nizkonapetostni vod priključi na obstoječi nizkonapetostni podzemni kabel, ki napaja obstoječe objekte v neposredni

bližini načrtovanih. V obstoječe nizkonapetostne podzemne kabske vode se vključijo tudi tri nove stavbe. Trasa nadzemnega voda med obstoječo TP in oporiščem na parceli št. 968, k.o. Kandrše poteka preko parcel št. 446/3, 447/14, 453/1, 455/1, 455/2, 456/1, 456/2, 456/3, 457/1, 458/5, 458/6, 458/9, 458/18, 458/21, 458/22, 968, 970, 971 in 972, vse k.o. Kandrše.

(2) Priključno merilne omarice morajo biti locirane na stalno dostopnih mestih.

(3) Načrtovane zemeljske vode, ki potekajo pod povoznimi površinami in na mestih križanja s komunalnimi vodi se izvede v kabelski kanalizaciji s kabelskimi jaški. Po trasah priključnih nizkonapetostnih zemeljskih vodov je treba položiti ozemljitveni valjanec Fe-Zn 4x25 mm.

16. člen (ogrevanje)

Predvideno je individualno ogrevanje stanovanjskih stavb. Stavbe se lahko ogreva na lesno biomaso, dovoljeno je tudi ogrevanje z drugimi obnovljivimi viri energije.

17. člen (telekomunikacijsko omrežje)

Stavbe se lahko priključi na obstoječe telekomunikacijsko omrežje.

18. člen (odpadki)

(1) Komunalne odpadke je treba zbirati v zabojnikih za odpadke na zbirnem mestu. Zbirno mesto se lahko nahaja v objektu ali na pripadajoči parceli. Velikost zbirnega mesta mora ustrezati številu zabojnikov za odpadke. Zbirno mesto mora biti utrjeno, da je možno čiščenje in mora ustrezati funkcionalnim, estetskim, higiensko tehničnim ter požarnovarnostnim pogojem in ne sme ovirati ali ogrozati prometa na javnih površinah. V času odvažanja odpadkov se zabojniki za odpadke postavijo na mesta, dostopna vozilom za odvoz.

(2) Na vrtovih je dovoljeno zbiranje organskih odpadkov za predelavo v kompost.

(3) Za ločeno zbiranje posameznih frakcij se v bližini, ob križišču lokalne ceste Kandrše–Mlinše in javne poti proti Vrhu pri Mlinšah, nahaja ekološki otok.

(4) Gradbene odpadke in odvečni izkopni material je treba deponirati na za to urejenih odlagalščih.

V. REŠITVE IN UKREPI ZA CELOSTNO OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE

19. člen (kulturna dediščina)

(1) Na območju OPPN se ne nahaja nobena registrirana enota kulturne dediščine.

(2) V skladu z osmo točko 77. člena Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Zagorje ob Savi je potrebno območje predvidenega posega v prostor v okviru priprave projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma pred gradnjo predhodno arheološko raziskati:

– najprej je potrebno opraviti historično analizo prostora in obstoječih podatkov,

– nato se opravi ekstenzivni podpovršinski terenski pregled in izkop strojnih testnih jarkov. S strojnimi testnimi jarki je potrebno pregledati 1 % predvidenega območja,

– na podlagi rezultatov terenskega pregleda in strojnih testnih jarkov bo nato določen obseg ter način morebitnih nadaljnjih arheoloških raziskav, ki morajo potekati v skladu s predpisi s področja varstva kulturne dediščine.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA, NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJE NARAVE

20. člen (varstvo tal, voda in zraka)

(1) Pri posegih v prostor je treba zavarovati plodno zemljo pred uničenjem ter zagotoviti ukrepe za zaščito tal med izvajanjem gradbenih del.

(2) Pri gradnji objektov je potrebno humus odstraniti in deponirati. Humus se uporabi za zunanjo ureditev.

(3) Pri gradnji se uporabijo prevozna sredstva in gradbeni stroji, ki so tehnično brezhibni, ter materiali, za katere obstajajo dokazila o njihovi neškodljivosti za okolje. Na transportnih in gradbenih površinah ter deponijah gradbenih materialov se ob sušnem in vetrovnem vremenu preprečijo emisije prahu z vlaženjem. Predvideti je treba nujne ukrepe za ravnanje, odstranitev in odlaganje materialov, ki vsebujejo škodljive in nevarne snovi.

(4) V primeru nepredvidenih izpustov nevarnih snovi je treba nastalo situacijo takoj sanirati, snovi ustrezno pobrati in predati pooblaščenim organizacijam.

(5) V stavbah je treba zagotoviti racionalno (učinkovito) rabo energije na področjih toplotne zaščite, ogrevanja, hlajenja, prezračevanja, priprave tople vode in razsvetljave.

21. člen (varstvo gozdov)

Odlaganje viškov odkopane zemlje, gradbenih odpadkov in gradbenega materiala v gozdu ni dovoljeno.

22. člen (varstvo pred hrupom)

(1) Območje OPPN bo po izgradnji stavb sodilo v območje III. stopnje varstva pred hrupom.

(2) Vse naprave, ki so lahko vir hrupa in delovna mehanizacija, morajo imeti ustrezne certifikate.

23. člen (ohranjanje narave)

(1) Območje OPPN se prekriva z območjem Natura 2000 (SI3000205 Kandrše – Drtijiščica) in ekološko pomembnim območjem Kandrše (24700).

(2) Ker se območje OPPN nahaja v območju prehranskega habitata malega podkovnjaka in črtastega medvedka naj se za morebitno osvetljevanje zunanjih površin uporabijo le zasenčena svetila, ki ne vsebujejo ultravijoličnega spektra. Namestijo naj se svetila za samodejni vklop/izklop. Uporabi naj se svetilke s poudarjenim rumenim delom spektra svetlobe in barvno temperaturo največ 2700 K.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI, VKLJUČNO Z VARSTVOM PRED POŽAROM

24. člen (splošno)

(1) Za zaščito v primeru naravnih in drugih nesreč so zagotovljene ustrezne evakuacijske in intervencijske poti ter površine za evakuacijo.

(2) Ob posegih v prostor je potrebno zagotoviti neoviran in varen dostop za gašenje in reševanje. Ureditvev dovozov, dostopov, postavitvenih in delovnih površin za gasilce ob stavbi se uredi v skladu s predpisi s področja varnosti pred požari in veljavnim standardom.

25. člen

(varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami)

(1) Območje urejanja ne leži na ogroženem območju poplav ter visoke podtalnice. Za potrebe ugotovitve dejanske erozijske ogroženosti je za območje OPPN izdelan geološko geomehanski elaborat. Z njim se ugotavlja, da območje ni plazovno in erozijsko ogroženo ter da celotno območje tvorijo zelo dobro nosilna tla.

(2) Opravljene geotehnične raziskave terena na treh lokacijah so zajele dva različna primerja temeljnih tal. Skladno zaključkom geološko geomehanskega elaborata je treba za potrebe projektiranja posameznih objektov na vseh parcelah izvesti geotehnične raziskave za ustrezno dimenzioniranje temeljev in preprečitev posebkov.

(3) Z geološko geomehanskim elaboratom se tudi ugotavlja, da je ponikovalna sposobnost tal na območju majhna, a izvedljiva. Skladno zaključkom elaborata je treba za potrebe projektiranja preveriti ponikovalno sposobnost za vsako parcelo posebej. Odvodnjavanje iz urbanih površin, kot so steze, dovodne ceste in površina objekta, je treba dimenzionirati na podlagi pričakovanih ekstremnih padavin, ter na tej podlagi določiti cevne prereze za iztok v ponikovalnico.

(4) Investitor mora k projektnim rešitvam pridobiti vodno soglasje.

(5) Ob izkopih je obvezna prisotnost geologa in geomehanika.

(6) Po podatkih Agencije Republike Slovenije za okolje je na območju OPPN vrednost projektnege pospeška tal 0,175 [g] (potresna nevarnost). Objekti morajo biti grajeni protipotresno, v skladu s cono potresne ogroženosti.

(7) V objektih ni predvideno skladiščenje nevarnih snovi, zato ne obstaja možnost za razlitje le-teh.

26. člen

(varstvo pred požarom)

(1) V območju OPPN in okolici ni dejavnosti, objektov in ureditev, ki bi predstavljali požarno ogroženost okolja.

(2) V območju OPPN ni predvidena uporaba požarno nevarnih snovi in tehnoloških postopkov, ki predstavljajo požarna tveganja za nastanek požara. Odmiki od sosednjih zemljišč, sosednjih objektov in gozda preprečujejo možnost širjenja požara ter požarna tveganja zaradi požarne ogroženosti naravnega okolja.

(3) Objekti morajo biti projektirani in grajeni tako, da je, z upoštevanjem njihovega odmika od meje parcele, omejeno širjenje požara na sosednje objekte.

(4) Zadostne količine požarne vode so zagotovljene iz obstoječega hidrantnega omrežja v naselju.

(5) Za objekte, ki so določeni s predpisom o študiji požarne varnosti, je treba izdelati študijo požarne varnosti. Kadar izdelava študije požarne varnosti ni zahtevana, mora doseganje predpisane ravni požarne varnosti izhajati iz dokumenta »zasnova požarne varnosti«. Študija oziroma zasnova požarne varnosti je sestavni del projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja.

VIII. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE

27. člen

(etapnost izvedbe)

(1) OPPN se izvaja v več etapah, ki so medsebojno neodvisne glede na časovno zaporedje. Načeloma predstavlja vsak objekt svojo etapo. Možna je tudi izvedba dela etape, ki predstavlja zaključeno celoto.

(2) V okviru vsake etape mora biti zagotovljena izgradnja za obratovanje objekta potrebne komunalne in prometne infrastrukture.

IX. VELIKOST DOPUSTNIH ODSTOPANJ OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVALSKIH IN TEHNIČNIH REŠITEV

28. člen

(dovoljena odstopanja)

(1) Pri realizaciji tega OPPN so dopustna odstopanja od rešitev, določenih s tem odlokom, če se v nadaljnjem podrobnejšem proučevanju geoloških, hidroloških, geomehanskih in drugih razmer poiščejo rešitve, ki so primernejše z gradbenotehničnega, oblikovalskega ali okoljevarstvenega vidika, s katerimi pa se ne smejo poslabšati prostorske in okoljske razmere.

(2) Dopustna so odstopanja od podatkov, prikazanih v grafičnem delu, ki so posledica natančnejše stopnje obdelave projektov.

(3) Dovoljena so odstopanja od tlorisnih gabaritov stavb pri zakoličenju oziroma premikih stavb do $\pm 1,0$ m.

(4) Tlorisna površina stavb lahko odstopa do 15%, vendar ne sme segati preko gradbenih mej razvidnih iz grafičnega prikaza zazidalne situacije, stavba na Fe2/2 pa mora biti tudi od južne meje s sosednjimi zemljišči oddaljena vsaj 4,0 m.

(5) Dovoljena so odstopanja od določenih kot terena do $\pm 1,0$ m.

(6) Dopustne so spremembe števila parkirnih mest glede na razpoložljivo zemljišče in organizacijo prostora, vendar jih ne sme biti manj kot to določajo normativi za posamezno namembnost stavbe.

(7) Dopustne so spremembe zunanjih ureditev (dostopne poti, parkirne in manipulacije površine ipd.), poteka komunalnih in energetskih vodov, priključkov ter naprav zaradi ustrežnejših rešitev. Če oskrbe z električno energijo ni možno zagotoviti na način, opisan v 15. členu tega odloka, se lahko oskrbo z električno energijo za tri nove stanovanjske stavbe s priključno močjo 3x14 kW (med drugimi možnimi rešitvami) zagotovi tudi s podzemnim kabelskim vodom minimalnega tipiziranega prereza A1 4x150+1,5 mm² med obstoječo transformatorsko postajo TP 20/04 kV Dolgo Brdo, ki se nahaja na parceli št. 446/3, k.o. Kandršje, in priključno merilno omarico, predvideno na FC1, kjer se vključi v obstoječe nizkonapetostne podzemne kabelske vode v neposredni bližini. V obstoječe nizkonapetostne podzemne kabelske vode se vključita tudi preostali stavbi. Obstoječi nizkonapetostni podzemni kabel se na mestu oporišča na parceli št. 968, k.o. Kandršje odklopi od obstoječega nizkonapetostnega nadzemnega voda. Trasa podzemnega voda med obstoječo TP in merilno omarico predvideno na FC1 poteka preko parcel št. 446/3, 447/13, 447/14, 457/1, 1572/1 in 1572/2, vse k.o. Kandršje.

X. DRUGI POGOJI IN ZAHTEVE ZA IZVAJANJE

29. člen

(drugi pogoji in obveznosti investitorjev in izvajalcev)

(1) Med izvajanjem posegov na območju OPPN je izvajalec dolžan zagotoviti nemoteno delovanje komunalne oskrbe in dostope do vseh obstoječih infrastrukturnih vodov in naprav ter jih takoj obnoviti, če so ob gradnji poškodovani.

(2) Investitor in izvajalec morata pri posegih na prometnih zagotoviti varen promet oziroma zagotoviti, da med gradnjo prometna varnost ni slabša in da ne prihaja do застоjev na obstoječem cestnem omrežju.

(3) V času gradnje je treba zagotoviti ustrezen strokovni nadzor.

(4) Po zaključku del je investitor dolžan odstraniti vse začasne objekte.

XI. KONČNE DOLOČBE

30. člen

(vpogled)

OPPN je na vpogled vsem zainteresiranim na Občini Zagorje ob Savi.

31. člen

(nadzorstvo)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

32. člen

(veljavnost)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-4/2014

Zagorje ob Savi, dne 20. aprila 2015

Župan

Občine Zagorje ob Savi

Matjaž Švagan l.r.**1285. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o enkratni denarni pomoči za novorojenca v Občini Zagorje ob Savi**

Na podlagi določil 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – uradno prečiščeno besedilo, 44/12, 19/13) in 88. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 37/09 – uradno prečiščeno besedilo, 44/12) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 5. redni seji dne 20. 4. 2015 po skrajšanem postopku sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah Odloka o enkratni denarni pomoči za novorojenca v Občini Zagorje ob Savi**

1. člen

V Odloku o enkratni denarni pomoči za novorojenca v Občini Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 76/05; v nadaljnjem besedilu: Odlok), se za 4. členom doda nov, 4.a člen, ki se glasi:

»4.a člen

Pravico do enkratne denarne pomoči ima tudi posvojenec, pod naslednjimi, kumulativno izpolnjenimi pogoji:

– vsaj eden od posvojiteljev je državljan Republike Slovenije in ima stalno prebivališče v Občini Zagorje ob Savi najmanj že eno leto pred posvojitvijo otroka,

– posvojenec ob uveljavljanju pravice do enkratne denarne pomoči (vložitvi vloge za dodelitev enkratne denarne pomoči) ni starejši od treh let,

– posvojenec ima ob vložitvi vloge za enkratno denarno pomoč za novorojenca stalno prebivališče v Občini Zagorje ob Savi.

Vlogo za dodelitev denarne pomoči lahko vložijo eden od posvojiteljev na podlagi njunega medsebojnega dogovora (ki je sestavni del vloge) oziroma tisti od posvojiteljev, pri katerem ima posvojenec stalno prebivališče in izpolnjuje pogoje iz tega Odloka.

Določbe tega člena se uporabljajo izključno v primerih družin s posvojenim otrokom.

Vse ostale določbe Odloka, ki določajo višino denarne pomoči, postopek in način dodelitve denarne pomoči, se uporabljajo tudi za primere uveljavljanja enkratne denarne pomoči v primeru posvojitve.«

2. člen

Spremeni se prvi odstavek 5. člena Odloka, tako da se glasi:

»K vlogi iz prejšnjega člena je potrebno priložiti:

1. izpisek iz rojstne matične knjige za novorojenca

2. dokazilo o stalnem prebivališču novorojenca

3. dokazilo o stalnem prebivališču starša novorojenca, ki uveljavlja pravico

4. dokazilo o državljanstvu starša novorojenca, ki uveljavlja pravico

5. obojestransko kopijo bančne kartice oziroma hranilne knjižice vlagatelja ali novorojenca

6. potrdilo o vlagateljevi in otrokovi davčni številki

7. dokazilo o posvojitvi (samo v primeru, da se vloga oddaja za posvojenega otroka).«

3. člen

Spremeni se drugi odstavek 5. člena Odloka, tako, da se v celoti glasi:

»Listine pod zaporednimi številkami 1., 5. in 7. (za posvojenega otroka) so obvezne priloge k vlogi, listino pod zaporedno številko 6. lahko organ občinske uprave pridobi sam na podlagi pooblastila vlagatelja na sami vlogi, preostala dokazila pod zaporednimi številkami 2., 3. in 4. pa lahko pridobi organ sam na podlagi Zakona o splošnem upravnem postopku oziroma Uredbe o upravnem poslovanju.«

4. člen

Spremeni se tretji odstavek 11. člena Odloka, tako da se število »70.000 SIT« nadomesti s številom »292,10 EUR.«

5. člen

Vse ostale določbe Odloka ostanejo še naprej v veljavi nespremenjene.

6. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 039-10/2005

Zagorje ob Savi, dne 20. aprila 2015

Župan

Občine Zagorje ob Savi

Matjaž Švagan l.r.

(Priloga 1)

VLOGA ZA UVELJAVITEV ENKRATNE DENARNE POMOČI ZA NOVOROJENCA

Podpisan-a (ime in priimek vlagatelja)

EMŠO: (enotna matična številka vlagatelja)

s stalnim prebivališčem

(točen poštni naslov)

državljan-ka Republike Slovenije, mati/oče novorojenca-ke

(ime in priimek novorojenca-ke, datum in kraj rojstva)

Uveljavljam pravico do enkratne denarne pomoči za novorojenca-ko po Odloku o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Zagorje ob Savi.

Denarno pomoč nakažite na osebni račun

(ime in priimek vlagatelja ali novorojenca)

odprt pri

številka računa

K vlogi prilagam (obkrožite številko pred listino, ki jo prilagate):

1. izpisek iz rojstne matične knjige za novorojenca
2. dokazilo o stalnem prebivališču novorojenca
3. dokazilo o stalnem prebivališču starša novorojenca, ki uveljavlja pravico
4. dokazilo o državljanstvu starša novorojenca, ki uveljavlja pravico
5. obojestransko kopijo bančne kartice oziroma hranilne knjižice vlagatelja ali novorojenca
6. potrdilo o vlagateljevi in otrokovi davčni številki
7. dokazilo o posvojitvi (samo v primeru, da se vloga oddaja za posvojenega otroka)

Listine pod zaporednimi številkami 1., 5. in 7. (za posvojenega otroka) so obvezne priloge k vlogi, listino pod zaporedno številko 6. lahko organ občinske uprave pridobi sam na podlagi pooblastila vlagatelja na sami vlogi, preostala dokazila pod zaporednimi številkami 2., 3. in 4. pa lahko pridobi organ sam na podlagi Zakona o splošnem upravnem postopku oziroma Uredbe o upravnem poslovanju.

POOBLASTILO VLAGATELJA: Za potrebe uveljavitve denarne pomoči za novorojenca soglašam, da potrdilo o davčni številki vlagatelja in novorojenca, ki sta v postopku potrebni, pridobi upravni organ sam.

(podpis vlagatelja/ice): _____

DOGOVOR MED STARŠEMA

Spodaj podpisani-a _____, rojen-a _____
(ime in priimek drugega starša) (datum rojstva)

naslov stalnega prebivališča: _____
(točen poštni naslov)

soglašam, da enkratno denarno pomoč za novorojenca:

(ime in priimek otroka)

uveljavlja

mož/žena/partner _____
(ustrezno obkroži) (ime in priimek vlagatelja-ice)

Podpis drugega starša: _____

Podpis vlagatelja/ice:

V _____, dne _____

1286. Odlok o spremembi meje med naseljema Borovak pri Podkumu in Podkum

Na podlagi 7. in 12. člena Zakona o določanju območij ter imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list RS, št. 25/08), Pravilnika o ureditvi vprašanj pri določanju območij naselij, določanju hišnih števil in poteka ulic ter o označevanju ulic in stavb (Uradni list RS, št. 76/08), 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 98/09 – UPB, 44/12, 19/13) ter 75. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 37/09 – UPB1, 44/12) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 5. redni seji dne 20. 4. 2015 sprejel

ODLOK**o spremembi meje med naseljema Borovak pri Podkumu in Podkum**

1. člen

Na območju Občine Zagorje ob Savi se spremeni meja med naseljema Borovak pri Podkumu in Podkum tako, da nova meja med naseljema poteka po vzhodni meji parcel številka 1545/1, 1543/1 in 1532 – del, tako da so navedene parcele vključene v naselje Podkum.

2. člen

Območje sprememb meje naselij je prikazano v Elaboratu določitve območja naselja z grafičnimi prilogami, ki ga je izdelala Geodetska uprava Republike Slovenije pod št. 35324-3/2015-2, dne 27. 3. 2015 in je sestavni del odloka.

3. člen

V območju, ki se priključi naselju Podkum, se naslov preimenuje v Podkum in preštevilči hišna številka.

4. člen

Geodetska uprava Republike Slovenije, Območna Geodetska uprava v Ljubljani, Geodetska pisarna Trbovlje, mora po uradni dolžnosti izvesti predlagano spremembo v registru prostorskih enot v roku 30 dni po začetku veljavnosti odloka.

5. člen

Vsi stroški, povezani s spremembo meje naselij in preimenovanjem v naselje Podkum, bremenijo občane tega dela naselja.

6. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-1/2015

Zagorje ob Savi, dne 20. aprila 2015

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

ŽIROVNICA**1287. Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2014**

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 in spremembe) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 55/11 – UPB1, 76/12 in 19/13) je Občinski svet Občine Žirovnica na 4. redni seji dne 26. 3. 2015 sprejel

**ZAKLJUČNI RAČUN
proračuna Občine Žirovnica za leto 2014**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2014.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2014 sestavljajo splošni in posebni del ter načrt razvojnih programov.

V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov oziroma prejemkov in izdatkov iz bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Žirovnica za leto 2014.

Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov, njihovih spremembah tekom leta 2014 ter o njihovi realizaciji v tem letu.

3. člen

Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2014 izkazuje:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	4.429.642
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.287.290
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704)	2.672.118
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.327.349
	703 Davki na premoženje	268.516
	704 Domači davki na blago in storitve	76.242
	706 Drugi davki	11
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+714)	615.172
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	395.008
	711 Takse in pristojbine	2.425
	712 Globe in druge denarne kazni	7.825
	714 Drugi nedavčni prihodki	209.915
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	24.384
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	677
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	23.707
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	1.117.968
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	242.369
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU	875.598
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	5.606.360
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	1.324.571
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	227.434

	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	39.697
	402 Izdatki za blago in storitve	1.051.634
	403 Plačila domačih obresti	807
	409 Rezerve	5.000
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.167.981
	410 Subvencije	47.767
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	529.782
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	233.644
	413 Drugi tekoči domači transferi	356.788
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	2.977.055
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.977.055
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	136.753
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	115.175
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	21.578
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANKLJAJ) (I.-II.) (skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	-1.176.718
III./1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANKLJAJ) (I. – 7102) – (II.-403-404) (skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	-1.233.302
III./2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANKLJAJ) (70+71)-(40+41) (tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	794.738
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750)	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550+551)	20.591
55	ODPLAČILA DOLGA	20.591
	550 Odplačila kreditov poslovnim bankam	20.591

IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-1.197.309
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-20.591
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	1.176.718
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	2.322.738

4. člen

Presežek odhodkov in drugih izdatkov nad prihodki in drugimi prejemki, po zaključnem računu proračuna za leto 2014 v višini 1.197.309 EUR, se bo kril iz sredstev na računih proračuna.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 410-0006/2015

Žirovnica, dne 26. marca 2015

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

1288. Sklep o ugotovitvi javne koristi za območje športno-rekreacijskih površin v Glenci

Na podlagi 93. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 102/04 – UPB1 s spremembami) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 55/11 – UPB1, 76/12, 19/13, 50/14) je Občinski svet Občine Žirovnica na 2. dopisni seji dne 13. 4. 2015 sprejel

S K L E P

o ugotovitvi javne koristi za območje športno-rekreacijskih površin v Glenci

1. člen

S tem sklepom se ugotovi javna korist na nepremičninah:
– 32/139, k.o. Doslovče – skakalnici s funkcionalnim zemljiščem in spremljajočimi objekti v Glenci,
– 32/150, k.o. Doslovče – igrišča v Glenci.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 46501-0028/2005

Brezznica, dne 13. aprila 2015

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

K R A N J

1289. Odlok o spremembah Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč za območje Mestne občine Kranj

Na podlagi 74. in 79. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10

– ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A in (109/12)), 4., 8. in 17. člena Uredbe o vsebini programa opremljanja stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 80/07), 7. člena Pravilnika o merilih za odmero komunalnega prispevka (Uradni list RS, št. 95/07) in 18. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 33/07) je Svet Mestne občine Kranj na 6. seji dne 22. 4. 2015 sprejel

O D L O K
o spremembah Odloka o programu opremljanja
stavbnih zemljišč za območje
Mestne občine Kranj

1. člen

V Odloku o programu opremljanja stavbnih zemljišč za območje Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 71/14) se na koncu prvega odstavka 1. člena doda besedilo: »in spremembe Programa opremljanja, ki jih je izdelalo podjetje Ljubljanski urbanistični zavod, d.d., Verovškova 64, Ljubljana, pod številko projekta 7737 v decembru 2014.«.

2. člen

Tabela iz 8. člena se nadomesti s tabelo:

Komunalna oprema	Obračunsko območje	Cp (EUR/m ²)	Ct (EUR/m ²)
Ceste s pripadajočimi objekti	CE	11,42	30,92
Vodovodno omrežje	VO	3,24	8,45
Kanalizacijsko omrežje	KA	8,08	18,65
Objekti za ravnanje z odpadki	OD	0,10	0,26
Druge javne površine	JP	0,30	0,73
Skupaj		23,14	59,01

3. člen

Tabela iz drugega odstavka 22. člena se nadomesti s tabelo:

Komunalna oprema	Obračunsko območje	Cp (EUR/m ²)		Ct (EUR/m ²)	
		primarna komunalna oprema	sekundarna komunalna oprema	primarna komunalna oprema	sekundarna komunalna oprema
Ceste s pripadajočimi objekti	CE	6,85	4,57	18,55	12,37
Vodovodno omrežje	VO	1,91	1,33	4,99	3,46
Kanalizacijsko omrežje	KA	3,96	4,12	9,14	9,51
Objekti za ravnanje z odpadki	OD	0,10	0,00	0,26	0,00
Druge javne površine	JP	0,30	0,00	0,73	0,00
Skupaj		13,12	10,02	33,67	25,34

4. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Št. 351-314/2015-2-48/15
Kranj, dne 23. aprila 2015

Župan
Mestne občine Kranj
Boštjan Trilar l.r.

KRANJSKA GORA**1290. Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za spodbujanje razvoja gospodarstva v Občini Kranjska Gora**

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi, (ZLS-UPB2, Uradni list RS, št. 94/07, 27/08 – odl. US, 76/08, 79/89, 51/10, 84/10 – odl. US) ter 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradno glasilo slovenskih občin št. 43/2014) je občinski svet na 5. seji dne 23. 4. 2015 sprejel

PRAVILNIK**o dodeljevanju državnih pomoči za spodbujanje razvoja gospodarstva v Občini Kranjska Gora****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina pravilnika)

S tem pravilnikom se določajo namen, upravičenci, pogoji in postopek dodeljevanja finančnih spodbud, nadzor nad porabo dodeljenih sredstev ter ukrepi za razvoj gospodarstva v Občini Kranjska Gora.

2. člen

(namen)

Namen tega pravilnika je vzpostavitev učinkovitega podpornega okolja za potencialne podjetnike in delujoča podjetja v vseh fazah njihovega razvoja, povečanje možnosti za ustanavljanje novih podjetij, spodbujanje njihove rasti ter ustvarjanje novih delovnih mest.

3. člen

(oblike in način dodelitve sredstev)

Finančne spodbude kot predmet tega pravilnika se dodeljujejo skladno z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči »de minimis« (OJ L 352, 24. 12. 2013, str. 1).

Skupni znesek pomoči, dodeljen enotnemu podjetju na podlagi pravila »de minimis« ne sme presežati 200.000,00 EUR v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči (v primeru podjetij, ki delujejo v cestno-prometnem sektorju, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 EUR).

Izraz »enotno podjetje« pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

– podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

– podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

– podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

– podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

4. člen

(kumulacija pomoči)

Če je prejemnik za iste upravičene stroške prejel ali namerava prejeti tudi drugo državno pomoč, skupni znesek prejete pomoči ne sme preseči dovoljenih intenzivnosti državnih pomoči.

5. člen

Sredstva za pomoč se zagotovijo iz proračuna Občine Kranjska Gora in se po tem pravilniku dodeljujejo kot nepovratna sredstva v predpisani višini za posamezne namene, v obliki dotacij, subvencij, subvencij obrestne mere ali znižanja občinskih dajatev.

6. člen

Pomoči in njihova višina se dodeljujejo na podlagi letnega nabora ukrepov določenega s proračunom občine in na podlagi izvedenega javnega razpisa.

7. člen

Dajalec pomoči mora hraniti evidence o individualni pomoči »de minimis« 10 let od datuma dodelitve pomoči.

8. člen

(splošna določila veljavna za vse ukrepe)

Splošna določila, ki veljajo ne glede na ukrep opredeljen v tem pravilniku so sledeča:

– do pomoči so upravičeni le udeleženci opredeljeni v okviru posameznega ukrepa,

– upravičenec lahko kandidira samo za izvedbo naložbe, upravičene po tem pravilniku, katero lahko izvede v celoti in v skladu z veljavnimi predpisi,

– pomoč se dodeli na podlagi vloge z elementi poslovnega načrta, katere vsebina in oblika se podrobneje določita z javnim razpisom,

– naložba, za katero se dodeli pomoč, se mora uporabljati ali ostati v lasti upravičenca vsaj 2 leti od dokončanja naložbe, če ni v okviru posameznega ukrepa določeno drugače,

– naložba, za katero se dodeli pomoč, se ne sme uporabljati v nasprotju z namenom dodelitve sredstev,

– če je prejemnik za iste upravičene stroške prejel ali namerava prejeti tudi drugo državno pomoč, skupni znesek prejete pomoči ne sme preseči dovoljenih intenzivnosti državnih pomoči,

– upravičenec, ki pridobi pomoč na podlagi tega pravilnika, mora voditi predpisano dokumentacijo, določeno z javnim razpisom in sklenjeno pogodbo o dodelitvi sredstev, ter jo hraniti vsaj še 3 leta po izvedenem zadnjem izplačilu.

II. UPRAVIČENCI**9. člen**

Upravičenci po tem pravilniku so samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe, registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, 60/06 – popr., 26/07 – ZSDU-B, 33/07 – ZSReg-B, 67/07 – ZTFI, 10/08, 68/08, 42/09, 33/11, 91/11, 100/11 – skl. US, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13) – v nadaljevanju ZGD-1.

Kot upravičenci za dodelitev finančne spodbude so lahko opredeljeni tudi drugi prejemniki sredstev (potencialni podjetniki, fizične osebe, društva ...), če so posebej navedeni v okviru posameznega ukrepa.

10. člen

Velikost posamezne gospodarske družbe se določa na podlagi določil ZGD-1.

– Mikro podjetje ima manj kot 10 zaposlenih in ima letni promet in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 2 milijonov evrov.

– Malo podjetje ima manj kot 50 zaposlenih in ima letni promet in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 10 milijonov evrov.

– Srednje veliko podjetje ima manj kot 250 zaposlenih ter letni promet, ki ne presega 50 milijonov evrov in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 43 milijonov evrov.

Pri izračunu velikosti podjetja je potrebno upoštevati tudi povezave, ki jih ima to podjetje z drugimi podjetji.

11. člen

Upravičenec mora imeti sedež v Občini Kranjska Gora.

Kolikor je predmet sofinanciranja naložba, mora biti lokacija naložbe na območju Občine Kranjska Gora. Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima lahko prijavitelj v primeru, da je lokacija naložbe na območju Občine Kranjska Gora, sedež tudi izven občine.

V primeru, da je upravičenec fizična oseba, mora imeti prijavljeno stalno bivališče na območju Občine Kranjska Gora.

12. člen

Do prejema pomoči po tem pravilniku niso upravičena podjetja oziroma fizične osebe:

- ki so v stečajnem postopku, postopku prisilne poravnave ali likvidacije,
 - ki so opredeljena kot podjetja v težavah in dobivajo pomoč po posebnem programu za reševanje in prestrukturiranje,
 - ki so že prejela državno pomoč po tem pravilniku in naložbe oziroma storitve niso izvedla v skladu s podpisano pogodbo,
 - ki so že koristila pomoč za posamezne namene do višine, ki jo omogočajo posamezna pravila državnih pomoči,
 - ki nimajo pravočasno in v celoti izpolnjenih pogodbenih obveznosti do Občine Kranjska Gora iz predhodnih javnih razpisov, če so na njih sodelovala,
 - ki nimajo poravnanih svojih zapadlih obveznosti do Občine Kranjska Gora,
 - ki imajo neporavnane obveznosti iz naslova davkov, prispevkov in drugih obveznih dajatev ali poslovnih obveznosti, določenih s predpisi,
 - podjetja iz sektorja ribištva in ribogojstva po opredelitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000,
 - podjetja s sektorja premogovništva po opredelitvi Uredbe (ES) št. 1407/2002,
 - podjetja, ki delujejo na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti,
 - podjetja, ki delujejo na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi v naslednjih primerih:
 - če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg,
 - če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.
- Državna pomoč ne sme biti:
- namenjena izvozu oziroma z izvozom povezanim dejavnostim v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo,
 - pogojena s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega,
 - dodeljena podjetjem, ki delujejo v cestnoprometnem sektorju, za namen nabave vozil za cestni prevoz tovora.

III. POSTOPEK DODELITVE FINANČNIH POMOČI

13. člen

(splošno)

Finančne pomoči za sofinanciranje projektov in aktivnosti po tem pravilniku se dodeljuje po postopku in v višini, ki sta določena s tem pravilnikom in javnim razpisom izvedenim s strani občine.

Javni razpis se objavi v občinskem glasilu in na drug krajevno običajen način.

Sofinanciranje nakupa, urejanja in komunalnega opremljanja zemljišč v okviru ukrepa – spodbujanje naložb v gospodarstvo/ spodbujanje začetnih investicij in investicij v razširjanje dejavnosti in razvoj, ki so občinska ali državna last, se ne glede

na prejšnja odstavka tega člena, izvede po postopku določenim z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14 in 90/14 – ZDU-1) in Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 34/11, 42/12, 24/13 in 10/14).

14. člen

(komisija)

Za izvedbo postopka javnega razpisa župan imenuje s sklepom strokovno komisijo.

15. člen

Naloge imenovane strokovne komisije so:

- priprava meril za ocenjevanje vlog,
- priprava vsebine javnega razpisa in razpisne dokumentacije,
- odpiranje vlog,
- ugotovitev popolnosti in pravočasnosti vlog,
- pregled in ocenitev prejetih vlog,
- priprava predloga prejemnikov sredstev in njihove razdelitve,
- priprava predloga prejemnikov nerazdeljenih sredstev in razdelitve le-teh,
- vodenje zapisnikov o delu komisije.

16. člen

(javni razpis)

Javni razpis mora vsebovati:

- ime in sedež občine, ki dodeljuje finančne spodbude,
 - pravno podlago za izvedbo javnega razpisa,
 - predmet javnega razpisa,
 - opredelitev upravičencev,
 - opredelitev osnovnih pogojev za kandidiranje na javnem razpisu,
 - navedbo meril ocenjevanja vlog,
 - okvirno višino sredstev, ki so na voljo za predmet javnega razpisa,
 - določitev obdobja, v katerem mora biti prijavljen projekt ali aktivnost realizirana,
 - rok, do katerega morajo biti predložene vloge,
 - datum odpiranja vlog za dodelitev sredstev,
 - rok, v katerem bodo prijavitelji obveščeni o izidu javnega razpisa,
 - kraj, čas in osebo, pri kateri lahko vlagatelji dvignejo razpisno dokumentacijo oziroma elektronski naslov, na katerega lahko zaprosijo zanjo.
- Za izvedbo javnega razpisa se uporabljajo veljavni predpisi.

17. člen

(razpisna dokumentacija)

Prijavitelj lahko poda vlogo le na predpisanih obrazcih razpisne dokumentacije.

Razpisna dokumentacija mora vsebovati:

- opredelitev ukrepov, ki so predmet javnega razpisa,
- pogoje, ki jih mora prijavitelj izpolnjevati za uvrstitev v izbor za dodelitev sredstev,
- okvirno višino sredstev, ki so na razpolago v okviru predmeta razpisa,
- način določanja deleža sredstev, ki jih prejme posamezni upravičenec,
- vzorec pogodbe,
- navedbo potrebnih dokumentov, ki jih je potrebno predložiti kot dokazilo,
- navedbo meril za ocenjevanje vlog,
- navedbo o tem, kdo z odločbo odloči o dodelitvi sredstev in kdo odloči o pritožbi zoper to odločbo in
- drugo.

18. člen

(izjava)

Občinska uprava bo od prejemnika pomoči pred dodelitvijo sredstev pridobila pisno izjavo o:

- že prejetih »de minimis« pomočeh, vključno z navedbo, pri katerih dajalcih in v kakšnem znesku je v relevantnem obdobju še kandidiral za »de minimis« pomoč,
- drugih že prejetih (ali zaprošenih v kakšni višini in pri katerem dajalcu) pomočeh za iste upravičene stroške,
- in zagotovil, da z dodeljenim zneskom pomoči »de minimis«, ne bo presežena zgornja meja »de minimis« pomoči ter intenzivnosti pomoči po drugih predpisih,
- seznamu z njim povezanih oseb,
- ali gre za primer pripojenega ali deljenega podjetja.

19. člen

(vloga)

Vloga na javni razpis mora prispeti pravočasno, do roka določenega v javnem razpisu in mora biti v skladu z drugimi navodili opredeljenimi v javnem razpisu.

20. člen

(odpiranje vlog)

Odpiranje prispelih vlog za sofinanciranje projektov oziroma posameznih aktivnosti vodi v 13. členu tega pravilnika navedena komisija, ki o postopku vodi zapisnik.

Postopek odpiranja vlog se izvede v roku, ki je predviden v javnem razpisu.

Prepozne vloge in vloge, ki niso oddane na obrazcih razpisne dokumentacije, s sklepom Služba za družbene dejavnosti in gospodarstvo zavrže.

Služba za družbene dejavnosti in gospodarstvo v roku petih delovnih dni od dneva odpiranja vlog prijavitelje, katerih vloge na razpis niso popolne, pisno pozove, naj vloge dopolnijo. Rok za dopolnitev vloge ne sme biti daljši od osmih delovnih dni, od dneva prejema poziva. Nepopolne vloge, ki jih prijavitelji v določenem roku ne dopolnijo, se zavržejo s sklepom.

Zoper sklep iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je možna pritožba, ki jo prejemnik vloži v petnajstih dneh od vročitve sklepa županu Občine Kranjska Gora.

21. člen

(ocenjevanje vlog)

Komisija iz 13. člena tega pravilnika najprej opravi pregled pravočasnosti in popolnosti prispelih vlog.

Prispele vloge se ocenijo na podlagi pogojev in meril, ki so bili navedeni v razpisu oziroma razpisni dokumentaciji.

Komisija mora o opravljanju strokovnega pregleda vlog in o njihovem ocenjevanju voditi zapisnik.

Na podlagi rezultatov ocenjevanja vlog komisija pripravi predlog prejemnikov sredstev in razdelitve sredstev, ki ga podpiše predsednik komisije. Predlog se posreduje Službi za družbene dejavnosti in gospodarstvo.

22. člen

(višina dodeljenih sredstev)

Višina sredstev, ki se dodeli posameznemu upravičencu, se določi na podlagi določb iz tega pravilnika in objavljenega javnega razpisa, rezultatov ocenjevanja vseh vlog, višine zaprosenih sredstev s strani upravičenca ter višine razpoložljivih sredstev.

23. člen

(odločba)

Služba za družbene dejavnosti in gospodarstvo izda odločbe, s katerimi se določi razporeditev razpisanih sredstev, na podlagi predloga komisije določene v 20. členu tega pravilnika.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka tega člena je dopustna pritožba na župana Občine Kranjska Gora, v roku petnajstih dni od dneva prejete odločbe. Vložena pritožba ne zadrži podpisa pogodb z izbranimi prejemniki sredstev.

24. člen

(obvestilo)

Pristojni organ bo pisno obvestil prejemnika sredstev, da je pomoč dodeljena po pravilu »de minimis«.

25. člen

(pogodba)

Na podlagi odločb o dodeljenih sredstvih občina z upravičenci sklene pogodbo, s katero se podrobneje uredijo način in pogoji koriščenja dodeljenih sredstev.

Pogodba mora vsebovati:

- navedbo podatkov občine in prejemnika sredstev,
- namen, za katerega se sredstva dodeljujejo,
- višino dodeljenih sredstev,
- rok za porabo sredstev,
- navedbo pravic in obveznosti pogodbenih strank,
- razloge za vračilo dodeljenih sredstev,
- način nadzora nad namensko porabo sredstev,
- razloge za razvezo pogodbe.

Pogodba lahko poleg določb iz prejšnjega odstavka tega člena vsebuje tudi druge določbe.

Služba za družbene dejavnosti in gospodarstvo izbranim upravičencem skupaj z odločbo iz 22. člena tega pravilnika pošlje tudi ustrezno število izvodov pogodbe ter jih pozove k podpisu pogodbe. Če se izbrani upravičenec v petnajstih dneh od prejema poziva nanj ne odzove, se šteje, da je vlogo na razpis umaknil.

26. člen

(vračilo sredstev)

Izbrani upravičenec, pri katerem se ugotovi, da so bila dodeljena sredstva pridobljena nezakonito oziroma porabljena nenamensko, mora vsa dodeljena sredstva vrniti skupaj z obračunanimi zakonitimi zamudnimi obrestmi.

Dodeljena sredstva oziroma njihov sorazmerni del je dolžan vrniti tudi izbrani upravičenec, ki v roku, določenem z javnim razpisom, projekta ne realizira oziroma ga ne realizira v celoti, oziroma aktivnosti, za katere so mu bila z odločbo iz 22. člena tega pravilnika sredstva dodeljena.

Dodeljena sredstva mora vrniti tudi izbrani upravičenec, ki nima poravnanih vseh obveznosti zaradi sklepa Komisije o razglasitvi pomoči za nezakonito in nezdržljivo z notranjim trgovom.

Natančni pogoji vrnitve sredstev se določijo s pogodbo.

Upravičenec, za katerega se ugotovijo kršitve iz prvega odstavka tega člena, ne more zaprositi in pridobiti novih sredstev iz tega pravilnika še 2 leti po vračilu vseh pridobljenih sredstev skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

27. člen

(prerazporeditev nerazdeljenih sredstev)

Razpisana sredstva, ki ostanejo iz razlogov iz prejšnjega člena tega pravilnika nerazdeljena, se lahko dodelijo prejemnikom sredstev, ki so v roku, določenem z javnim razpisom, v celoti realizirali projekte oziroma aktivnosti.

Predlog prejemnikov sredstev in razdelitve še nerazdeljenih sredstev pripravi komisija in ga posreduje občinski upravi. O dodelitvi nerazdeljenih sredstev odloči Služba za družbene dejavnosti in gospodarstvo z odločbo.

V primeru, kolikor je v okviru posameznega ukrepa upravičencem dodeljenih manj sredstev od razpoložljivih, se s sklepom Službe za družbene dejavnosti in gospodarstvo, le-ta lahko prerazporedijo na druge ukrepe znotraj javnega razpisa.

IV. UKREPI S PODROČJA SPODBUJANJA
GOSPODARSTVA

28. člen

(splošno)

Predmet sofinanciranja na podlagi tega pravilnika so projekti oziroma aktivnosti podjetij in drugih upravičencev v okviru sledečih ukrepov:

- spodbujanje naložb v gospodarstvo,
- spodbujanje začetnih investicij in investicij v razširjanje dejavnosti in razvoj,
- spodbujanje odpiranja novih delovnih mest in samozaposlovanja,
- spodbujanje izobraževanja, usposabljanja in promocije na področju podjetništva,
- spodbujanje prijav podjetij na razpise,
- spodbujanje projektov inovacij,
- spodbujanje sobodajalstva,
- spodbujanje povezovanja podjetij z razvojnimi institucijami,
- subvencioniranje stroškov najema poslovnih prostorov in obratov.

V prejšnjem odstavku tega člena navedeni ukrepi predstavljajo temelje za določitev predmeta posameznega javnega razpisa s področja spodbujanja gospodarstva v Občini Kranjska Gora.

29. člen

Za posamezni ukrep se v okviru tega pravilnika določijo njegov namen, predmet pomoči, upravičenci, pogoji, upravičeni stroški, višina sofinanciranja, instrument dodeljevanja sredstev in omejitve.

30. člen

(spodbujanje naložb v gospodarstvo)

Namen ukrepa: spodbujanje naložb v gospodarstvo in s tem vzpostavitev boljših možnosti za gospodarski razvoj.

Predmet pomoči:

- subvencija obrestne mere.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1).

Pogoji:

– naložba se mora izvesti na območju Občine Kranjska Gora in se ohraniti vsaj 5 let po njenem zaključku oziroma do konca financiranja kredita,

– za naložbo se šteje investicija v opredmetena osnovna sredstva (stroji in oprema, nakup zemljišč, stroški komunalnega in infrastrukturnega opremljanja zemljišč, stroški gradnje in/ali nakupa objekta),

– za naložbo se šteje tudi investicija v neopredmetena sredstva kot so nakup programske opreme, licence, patentov in nepatentiranega tehničnega znanja,

– pri izračunu se upošteva referenčna obrestna mera, objavljena v uradnem listu EU.

Upravičeni stroški:

– strošek nakupa zemljišč,

– strošek komunalnega in infrastrukturnega opremljanja zemljišč,

– stroške gradnje ali nakupa objekta,

– strošek nakupa strojev ali opreme,

– strošek izdelave projektne in investicijske dokumentacije,

– strošek licence,

– strošek programske opreme,

– strošek nakupa patenta,

– strošek nakupa nepatentiranega tehničnega znanja.

Višina sofinanciranja:

– subvencija obrestne mere ne sme presegati 5 % vrednosti naložbe.

Instrument dodeljevanja sredstev:

- subvencionirana obrestna mera.

Omejitve:

– najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

31. člen

Banko za dodelitev posojil s subvencionirano obrestno mero pri ukrepu, opredeljenem v 29. členu tega pravilnika, izbere občina po postopku javnih naročil. Z izbrano banko se sklenu pogodba o medsebojnem sodelovanju ter se banko pooblasti za izpeljavo vseh postopkov vezanih na dodelitev sredstev prosilcem, v skladu z veljavno zakonodajo.

32. člen

(spodbujanje začetnih investicij in investicij v razširjanje dejavnosti in razvoj)

Namen ukrepa: spodbujanje naložb v gospodarstvo in s tem vzpostavitev boljših možnosti za gospodarski razvoj in povečanje konkurenčnih prednosti prijaviteljev.

Predmet pomoči:

- sofinanciranje začetnih investicij,

- sofinanciranje investicij v razširjanje in razvoj.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1).

Pogoji:

– naložba se mora izvesti na območju Občine Kranjska Gora in se ohraniti vsaj 5 leti po njenem zaključku,

– za naložbo se šteje investicija v opredmetena osnovna sredstva (stroji in oprema, nakup zemljišč, stroški komunalnega in infrastrukturnega opremljanja zemljišč, stroški gradnje in/ali nakupa objekta),

– za naložbo se šteje tudi investicija v neopredmetena sredstva kot so nakup programske opreme, licence, patentov in nepatentiranega tehničnega znanja,

– naložba mora predstavljati začetno investicijo ali investicijo za razširitev oziroma razvoj obstoječega obrata v smislu bistvenih sprememb proizvoda ali proizvodnega procesa v predelovalni, storitveni ali raziskovalno-razvojni dejavnosti. Povečanje obsega proizvodnje ali storitev, ki jih prijavitelj že opravlja, se po tem ukrepu ne šteje za upravičeno.

Upravičeni stroški:

- strošek nakupa zemljišč,

– strošek komunalnega in infrastrukturnega opremljanja zemljišč,

- stroške gradnje ali nakupa objekta,

- strošek nakupa strojev ali opreme,

– strošek izdelave projektne in investicijske dokumentacije,

- strošek licence,

- strošek programske opreme,

- strošek nakupa patenta,

- strošek nakupa nepatentiranega tehničnega znanja.

Višina sofinanciranja:

Pomoč se glede na posamezno obliko dodeljevanja pomoči omeji:

– dotacije – do največ 30 % upravičenih stroškov posamezne investicije

- znižanje komunalnega prispevka za največ 30 %

– znižanje odmere za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, in sicer

- v 1. letu za največ 50 %

- v 2. letu za največ 30 %

- v 3. letu za največ 10 %.

Višina sofinanciranja upravičenih stroškov se določi z javnim razpisom in ne sme presegati 30 % upravičenih stroškov posamezne investicije, pri čemer se dodeljene pomoči se med seboj seštevajo.

Instrument dodeljevanja sredstev:

- dotacije
- znižanje občinskih dajatev (znižanje komunalnega prispevka; znižanje odmere za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča).

Omejitve:

- najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

32. člen

(spodbujanje odpiranja novih delovnih mest in samozaposlovanja)

Namen ukrepa: spodbujanje odpiranja novih delovnih mest z zaposlovanjem novih delavcev ali samozaposlitvijo ter s tem prispevati k manjši brezposelnosti na območju Občine Kranjska Gora.

Predmet pomoči:

- sofinanciranje samozaposlovanja
- sofinanciranje zaposlovanja novih delavcev.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1)

- potencialni podjetniki.

Pogoji:

– delovno mesto, za katerega se dodeli finančna pomoč se mora ohraniti vsaj 18 mesecev,

– nova zaposlitev mora pomeniti povečanje skupnega števila zaposlenih nad najvišje stanje v zadnjih 12 mesecih,

– realizacija samozaposlitve oziroma odpiranje novega delovnega mesta mora biti izvedeno na območju Občine Kranjska Gora,

– do finančne pomoči je upravičena oseba, ki se samozaposli in ima prijavljeno stalno bivališče na območju občine Kranjska Gora. Oseba mora ostati samozaposlena vsaj 18 mesecev. Namera po samozaposlitvi se dokazuje s pripravljenim poslovnim načrtom, dokazilom o registraciji podjetja ter potrjenim obrazcem M1/M2,

– za novo odprto delovno mesto je mogoče zaposliti osebo s stalnim bivališčem na območju občine Kranjska Gora, ki še ni bila zaposlena oziroma je ostala brez zaposlitve. Zaposlitev se dokazuje s kopijo podpisane Pogodbe o zaposlitvi ter M1/M2 obrazcem,

– v primeru, da novo zaposleni delavec postane brezposeln, iz kateregakoli razloga pred potekom 18 mesecev, mora prejemnik sredstev, v roku 30 dni od prenehanja zaposlitve, zaposliti novega delavca, ki ustreza v tem pravilniku opredeljenim pogojem. V nasprotnem primeru mora prejemnik dodeljenih sredstev le-ta vrniti,

– za vsakega na novo zaposlenega je potrebno predložiti svojo vlogo.

Upravičeni stroški:

- stroški za realizacijo samozaposlitve v višini do 3 minimalnih mesečnih plač
- stroški za odpiranje novega delovnega mesta v višini do 3 minimalnih mesečnih plač.

Višina sofinanciranja:

– višina sofinanciranja upravičenih stroškov se določi z javnim razpisom in ne sme presegati 100 % upravičenih stroškov.

Instrument dodeljevanja sredstev:

- dotacije.

Omejitve:

- prijavitelj lahko v okviru tega ukrepa predloži največ 5 vlog
- najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

33. člen

(spodbujanje izobraževanja, usposabljanja in promocije na področju podjetništva)

Namen ukrepa: spodbujanje podjetništva z vzpostavitvijo podpornega okolja, ki omogoča lažje razvijanje in ohranjanje konkurenčnih prednosti prijaviteljev.

Predmet pomoči:

- sofinanciranje stroškov izobraževanja
- sofinanciranje stroškov usposabljanj
- sofinanciranje stroškov udeležbe na sejnih ali razstavah doma in v tujini.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1)

– fizične osebe z registriranim osebnim dopolnilnim delom ali – za sofinanciranje stroškov udeležbe na sejnih ali razstavah doma in v tujini.

Pogoji:

– predložitev ustreznih dokazil za izvedbo posamezne aktivnosti (prijavnice, potrdila o udeležbi ...),

– za vsakega zaposlenega/sodelujočega je potrebno predložiti svojo vlogo.

Upravičeni stroški:

- stroški izobraževanja
- stroški usposabljanja
- stroški razstavljanja (najem in postavitev stojnice, pristopnina ...).

Neupravičeni stroški:

- potni stroški
- stroški dnevnic
- stroški prenočevanja in prehrane.

Višina sofinanciranja:

– sofinanciranje upravičenih stroškov do 50 %, pri čemer se maksimalna višina določi z javnim razpisom. Pri dodelitvi sredstev se upoštevajo neto stroški (brez vključenega DDV).

Instrument dodeljevanja sredstev:

- dotacije.

Omejitve:

- prijavitelj lahko v okviru tega ukrepa predloži največ 5 vlog
- najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

34. člen

(spodbujanje prijav podjetij na razpise)

Namen ukrepa: spodbujanje podjetij k prijavi na mednarodne in domače razpise ter s tem povečanje možnosti za pridobivanje dodatnih sredstev za sofinanciranje lastnih projektov in aktivnosti.

Predmet pomoči:

- sofinanciranje prijave na mednarodni razpis ali razpis na državni ravni.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1).

Pogoji:

– prijava mora biti podana na razpis na državni ali mednarodni ravni,

– prijavljeni projekt mora ustrezati razpisnim pogojem in biti administrativno ustrezen, kar se dokazuje s potrdilom razpisovalca.

Upravičeni stroški:

- stroški zunanjih izvajalcev, ki morajo biti v skladu z običajnimi tržnimi cenami in običajnim poslovanjem podjetja,
- stroški dela osebja, ki dela na pripravi projekta za prijavo na razpis. Kot upravičeni strošek dela bodo šteli tisti, ki bodo izkazani z izplačilom osebju in bodo razvidni iz posebne pogodbe o delu /zaposlitvi oziroma aneksa k pogodbi o delu/zaposlitvi,
- v primeru skupne prijave na razpis z več partnerji, je prijavitelj upravičen do subvencioniranja sorazmernega deleža stroškov glede na njegov sorazmerni delež v razpisu.

Višina sofinanciranja:

– sofinanciranje upravičenih stroškov do 30 %, pri čemer se maksimalna višina določi z javnim razpisom. Pri dodelitvi sredstev se upoštevajo neto stroški (brez vključenega DDV).

Instrument dodeljevanja sredstev:

– dotacije.

Omejitve:

– prijavitelj v okviru tega ukrepa lahko predloži največ 2 vloge

– najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

35. člen

(spodbujanje projektov inovacij)

Namen ukrepa: spodbujanje inovativnosti.

Predmet pomoči:

– pridobitev patenta,

– zaščita blagovne/storitvene znamke,

– zaščita modela,

– izdelava prototipov,

– raziskovalna dejavnost z namenom razvoja novih produktov, storitev ali postopkov.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1)

– fizične osebe.

Pogoji:

– v primeru, da se za raziskovalno dejavnost z namenom razvoja novih produktov, storitev ali postopkov najame zunanje izvajalce (raziskovalce), morajo le-ti izpolnjevati pogoje določene s predpisi o raziskovalni dejavnosti.

Upravičeni stroški:

– strošek zaščite patenta,

– strošek registracija storitvene/blagovne znamke,

– strošek registracije modela,

– stroški dela osebja, ki se ukvarja izključno z raziskovalno dejavnostjo na prijavljenem projektu. Kot upravičeni strošek dela bodo šteli tisti, ki bodo izkazani z izplačilom osebju in bodo razvidni iz posebne pogodbe o delu /zaposlitvi oziroma aneksa k pogodbi o delu/ zaposlitvi,

– stroški zunanjih izvajalcev, ki morajo biti v skladu z običajnimi tržnimi cenami in običajnim poslovanjem podjetja.

Višina sofinanciranja:

– sofinanciranje upravičenih stroškov do 100 %, pri čemer se maksimalna višina določi z javnim razpisom. Pri dodelitvi sredstev se upoštevajo neto stroški (brez vključenega DDV).

Instrument dodeljevanja sredstev:

– dotacije.

Omejitve:

– prijavitelj v okviru tega ukrepa lahko predloži največ 2 vloge

– najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

36. člen

(spodbujanje sobodajalstva)

Namen ukrepa: spodbujanje sobodajalstva in s tem razvoja turizma na območju Občine Kranjska Gora.

Predmet pomoči:

– sofinanciranje nakupa notranje opreme za ureditev sob in apartmajev namenjenih oddaji.

Upravičenci:

– fizične osebe, ki imajo oziroma bodo registrirale dejavnost sobodajalstva.

Pogoji:

– dejavnost, za katero prijavitelj pridobi sredstva po tem pravilniku, se mora opravljati vsaj še 2 leti po zaključeni investiciji

– naložba se mora izvesti na območju Občine Kranjska Gora in se ohraniti vsaj 2 leti po njenem zaključku.

Upravičeni stroški:

– nakup notranje opreme za ureditev sob in apartmajev namenjenih oddaji.

Višina sofinanciranja:

– sofinanciranje upravičenih stroškov do 50 %, pri čemer se maksimalna višina določi z javnim razpisom. Pri dodelitvi sredstev se upoštevajo neto stroški (brez vključenega DDV).

Instrument dodeljevanja sredstev:

– dotacije.

Omejitve:

– najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

37. člen

(spodbujanje povezovanja podjetij z razvojnimi institucijami)

Namen ukrepa: spodbujanje povezovanja podjetij z razvojnimi institucijami, s ciljem povečanja konkurenčnih prednosti in izboljšanje tržnega položaja.

Predmet pomoči:

– povezovanje z raziskovalnimi institucijami (univerze, razvojni inštituti, visokošolska središča doma in v tujini).

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1).

Pogoji:

– povezovanje z razvojnimi institucijami mora predstavljati osnovo za povečanje konkurenčnih prednosti prijavitelja (razvoj, raziskave ...) oziroma povečanje njegove dodane vrednosti.

Upravičeni stroški:

– strošek storitev razvojnih institucij

– v primeru skupne povezave/sodelovanja z več partnerji, je prijavitelj upravičen do subvencioniranja sorazmernega deleža stroškov glede na njegov sorazmerni delež v projektu.

Višina sofinanciranja:

– sofinanciranje upravičenih stroškov do 30 %, pri čemer se maksimalna višina določi z javnim razpisom. Pri dodelitvi sredstev se upoštevajo neto stroški (brez vključenega DDV).

Instrument dodeljevanja sredstev:

– dotacije.

Omejitve:

– najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

38. člen

(subvencioniranje stroškov najema poslovnih prostorov in obratov)

Namen ukrepa: spodbujanje podjetništva z vzpostavitvijo podjetjem prijaznega podpornega okolja.

Predmet pomoči:

– subvencioniranje stroškov najema poslovnih prostorov in obratov.

Upravičenci:

– samostojni podjetniki ter mikro, male in srednje velike gospodarske družbe registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1).

Pogoji:

– strošek najemnine mora biti v skladu z običajnimi tržnimi cenami in običajnim poslovanjem podjetja.

Upravičeni stroški:

– strošek najema poslovnih prostorov ali obratov.

Višina sofinanciranja:

– sofinanciranje upravičenih stroškov do 50 %, pri čemer se maksimalna višina določi z javnim razpisom. Pri dodelitvi sredstev se upoštevajo neto stroški (brez vključenega DDV).

Instrument dodeljevanja sredstev:

– dotacije.

Omejitve:

– najvišja dodeljena višina sredstev na upravičenca se določi z javnim razpisom.

V. NADZOR

39. člen

Dajalec državnih pomoči mora komisiji ministrstva pristojnega za nadzor državnih pomoči posredovati podatke o dodeljenih državnih pomočeh v skladu z Uredbo o posredovanju podatkov in poročanju o dodeljenih državnih pomočeh in pomočeh po pravilu "de mimimis" (Uradni list RS, št. 61/04). Poročilo mora zajemati podatke o višini dodeljenih sredstev po upravičencih in namelih.

40. člen

O dodeljenih sredstvih in doseženih rezultatih občinska uprava vsako leto ob zaključku javnega razpisa poroča občinskemu svetu.

41. člen

Nadzor nad namensko porabo dodeljenih sredstev in izvajanjem aktivnosti oziroma do pomoči upravičenih projektov, opravlja pristojni organ občine.

42. člen

V kolikor ni s pogodbo drugače opredeljeno, so upravičenci, katerim so bila dodeljena sredstva, dolžni do v pogodbi opredeljenega roka, Občini Kranjska Gora posredovati oziroma predložiti:

- dokazila o izvedenih aktivnosti oziroma uspešno zaključenih projektih, za katere so jim bila dodeljena sredstva in
- dokazila o namenski porabi sredstev.

VI. KONČNE DOLOČBE

43. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za spodbujanje razvoja gospodarstva v Občini Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 18/12).

44. člen

Pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Župan
Občine Kranjska Gora
Janez Hrovat l.r.

VLADA**1291. Uredba o oblikovanju cen učbenikov**

Na podlagi 8. člena in 1. točke 9. člena Zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo) in v zvezi z 2. členom Uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00 in 17/04) izdaja Vlada Republike Slovenije

**UREDBO
o oblikovanju cen učbenikov**

1. člen

Ta uredba določa način in postopek oblikovanja cene učbenika, ki ga s sklepom potrdi pristojni strokovni svet in je edini učbenik za posamezen predmet oziroma strokovni modul v nekem razredu, letniku ali programu (v nadaljnjem besedilu: učbenik).

2. člen

Maloprodajne cene (v nadaljnjem besedilu: cene) učbenikov, ki so veljale na trgu na dan 30. aprila 2015, se določijo kot najvišje.

3. člen

(1) Za določitev cene učbenika, ki ga je s sklepom potrdil pristojni strokovni svet in je edini učbenik, na trgu pa se ponuja prvič (v nadaljnjem besedilu: novi učbenik), morajo pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost zalaganja oziroma izdajanja učbenikov in prodaje uvoženih učbenikov (v nadaljnjem besedilu: zavezanec), vložiti vlogo na ministrstvo, pristojno za kontrolo cen (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

1. ime in sedež zavezanca;
2. naslov učbenika;
3. razred ali letnik, predmet in program, za katerega je učbenik potrdil pristojni strokovni svet;
4. vrsto izdaje (v enem ali več delih);
5. ime in priimek avtorja ali avtorjev ter število avtorskih pol;
6. leto izdaje;
7. število izvodov (naklada);
8. tehnični opis (vrsta tiska, papirja, vezave, število strani, format in podobno);
9. naziv tiskarne oziroma izdelovalca;
10. fotokopijo sklepa pristojnega strokovnega sveta o potrditvi učbenika;
11. kalkulativne elemente maloprodajnih cen z:
 - normativi za papir in drug material,
 - normativi za stroške tiska in grafične storitve,
 - normativi za avtorske honorarje,
 - nabavno ceno za založbo (fco. založba),
 - stroški založnika (s podrobno razčlenitvijo in klasifikacijo stroškov),
 - zneski subvencij ministrstva, pristojnega za šolstvo,
 - lastno ceno,
 - rabati, maržo,
 - prodajno ceno,
 - davkom na dodano vrednost,
 - maloprodajno ceno,
 - prikazom in obračunom odbitih vstopnih davkov na dodano vrednost;
12. pogodbe ali račune, sklenjene s tiskarno;
13. pogodbe ali račune, iz katerih so razvidni preostali proizvodni stroški;
14. pogodbe, sklenjene z avtorjem ali avtorji;
15. en izvod učbenika na vpogled.

4. člen

Sklep o določitvi najvišje cene novega učbenika sprejme Vlada Republike Slovenije.

5. člen

Če učbenik, za katerega je Vlada Republike Slovenije sprejela sklep o določitvi najvišje cene, na trgu ni več edini učbenik, mora zavezanec v 30 dneh o tem obvestiti ministrstvo.

6. člen

(1) Če se zaradi zvišanja tečaja tuje valute poveča uvozna cena učbenika, se lahko njegova cena ne glede na določbo 2. člena te uredbe poviša, in sicer v skladu z zvišanjem tečaja tuje valute. Zavezanec mora o tem obvestiti ministrstvo najpozneje osem dni pred uveljavitvijo višje cene. Obvestilo mora poleg podatkov in prilog, določenih v 1., 2., 3. in 10. točki drugega odstavka 3. člena te uredbe, vsebovati trenutno veljavno ceno, odstotek podražitve, novo ceno, datum njene uveljavitve na trgu in dokumentacijo, iz katere je razvidna tečajna razlika.

(2) Če ministrstvo ugotovi, da v obvestilu iz prejšnjega odstavka nova cena posameznega učbenika ni povišana v skladu z zvišanjem tečaja tuje valute, o tem obvesti zavezanca. Do odprave napake ni mogoče uveljaviti nove cene na trgu.

7. člen

Vloga za določitev najvišje cene novega učbenika, ki je bila vložena pred uveljavitvijo te uredbe, se obravnava po določbah Uredbe o oblikovanju cen učbenikov (Uradni list RS, št. 29/14).

8. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o oblikovanju cen učbenikov (Uradni list RS, št. 29/14).

9. člen

Ta uredba začne veljati 1. maja 2015 in velja eno leto.

Št. 00726-6/2015

Ljubljana, dne 29. aprila 2015

EVA 2015-2130-0007

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.
Predsednik

1292. Uredba o prenehanju veljavnosti Uredbe o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Sklepa o začetku priprave državnega prostorskega načrta za prenosni plinovod M3/1 Kalce–Vodice

Na podlagi prvega odstavka 81. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr., 58/03 – ZZZK-1, 33/07 – ZPNačrt, 108/09 – ZGO-1C in 80/10 – ZUPUD-PP) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o prenehanju veljavnosti Uredbe o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Sklepa o začetku priprave državnega prostorskega načrta za prenosni plinovod M3/1 Kalce–Vodice

1. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Sklepa o začetku priprave državnega prostorskega načrta za prenosni plinovod M3/1 Kalce–Vodice (Uradni list RS, št. 8/11 in 50/12).

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-8/2015

Ljubljana, dne 29. aprila 2015

EVA 2015-2550-0050

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.
Predsednik

1293. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o izvedbi ukrepov kmetijske politike za leto 2015

Na podlagi 10. in 11. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZP VHVR in 26/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o izvedbi ukrepov kmetijske politike za leto 2015

1. člen

V Uredbi o izvedbi ukrepov kmetijske politike za leto 2015 (Uradni list RS, št. 13/15) se v 1. členu štirinajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 908/2014 z dne 6. avgusta 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in drugimi organi, finančnim upravljanjem, potrjevanjem obračunov, pravili o kontrolah, varščinami in preglednostjo (UL L št. 255 z dne 28. 8. 2014, str. 59), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/583 z dne 13. aprila 2015 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 908/2014 glede izjav o odhodkih za programe razvoja podeželja in preglednosti (UL L št. 97 z dne 14. 4. 2015, str. 5), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 908/2014/EU).«.

2. člen

V 2. členu se točki c) in č) spremenita tako, da se glasita:

»c) potencialno upravičena žival za ukrep podpora za mleko v gorskih območjih je žensko govedo, ki je telilo vsaj enkrat do vključno 2. marca 2015 in je prisotno na zadevnem kmetijskem gospodarstvu 2. marca 2015 ter je v skladu s predpisi, ki urejajo identifikacijo in registracijo govedi, vpisano v CRG kot rjava, lisasta, črno-bela, red holstein, montbeliard, džersi, ayrshire, blaarkop rood, cika, kraška siva, pingau ali siva tirolska pasma oziroma kot križanka izključno med temi pasmami in je 1. januarja 2015 mlajše od 15 let;

č) potencialno upravičena žival za ukrep podpora za rejo govedi je bik ali vol, ki je starejši od devet mesecev v obdobju od 1. januarja 2015 do vključno 31. oktobra 2015 in je na dan 1. januarja 2015 mlajši od treh let;«.

Točka e) se spremeni tako, da se glasi:

»e) upravičenec do shem pomoči oziroma ukrepov je določen v predpisih navedenih v drugem in tretjem odstavku 1. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: upravičenec);«.

3. člen

Četrty odstavek 3. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Posamezen upravičenec lahko vložijo zbirno vlogo iz 7. člena te uredbe le za eno kmetijsko gospodarstvo. Kadar je nosilec kmetijskega gospodarstva agrarna skupnost in vložijo več zbirnih vlog iz 7. člena te uredbe za več kmetijskih gospodarstev – planina ali za različne oblike kmetijskih gospodarstev: kmetijsko gospodarstvo – planina in kmetijsko gospodarstvo – skupni pašnik, se vse zbirne vloge, ki jih vložijo posamezna agrarna skupnost, obravnavajo kot zbirna vloga za eno združeno kmetijsko gospodarstvo iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1307/2013/EU.«.

4. člen

V prvem odstavku 9. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravičenci morajo od 2. marca do 15. maja 2015 na agencijo vložiti zbirno vlogo, če:«.

5. člen

Za tretjim odstavkom 12. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na rok iz prvega odstavka tega člena in če upravičenec po oddaji zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja sheme neposrednih plačil, spremeni lokacijo naknadnih posevkov in podsevkov trave za zagotavljanje površin z ekološkim pomenom iz druge alineje pod b) in druge alineje pod c) 3. točke prvega odstavka 10. člena te uredbe, to spremembo lokacije sporoči agenciji najpozneje do 15. septembra 2015.«.

6. člen

V 17. členu se 5., 6. in 7. točka spremenijo tako, da se glasijo:

»5. podatki iz vlog za izplačilo plačila za zeleno komponento se preverjajo s podatki iz geoprostorskega obrazca iz 3. točke prvega odstavka 10. člena te uredbe in okoljsko občutljivim trajnim travinjem (OOTT_15) iz Priloge 2 Uredbe o shemah neposrednih plačil (Uradni list RS, št. 2/15 in 13/15) ter za GERK-e z rabo 1211 – vinograd, zasajene v vinskem letu 2014/2015, ki se v skladu s predpisom, ki ureja sheme neposrednih plačil, ne štejejo za okoljsko občutljivo trajno travinje, tudi s podatki iz registra pridelovalcev grozdja in vina o izdanih dovoljenjih za obnovo vinograda v skladu s predpisom, ki ureja register pridelovalcev grozdja in vina;

6. podatki iz vlog za izplačila podpor za mleko v gorskih območjih se preverjajo glede na podatke, ki jih agencija prevzame iz CRG na dan 1. november 2015, glede na podatke o realizirani oddaji in neposredni prodaji mleka na dan 31. marec 2015 iz evidence o mlečnih kvotah, iz predpisa, ki urejajo dajatve za mleko in mlečne proizvode, in glede na podatke o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v gorsko območje v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitev kmetijskih gospodarstev v OMD. Spremembe podatkov v CRG po 1. novembru 2015 se za ukrep za leto 2015 ne upoštevajo, razen če sprememba vpliva na neizpolnjevanje pogojev za zadevni ukrep;

7. podatki iz vlog za izplačilo podpor za rejo govedu se preverjajo glede na podatke, ki jih agencija prevzame iz CRG na dan 1. december 2015. Spremembe podatkov v CRG po 1. decembru 2015 se za ukrep za leto 2015 ne upoštevajo, razen če sprememba vpliva na neizpolnjevanje pogojev za zadevni ukrep;«.

9. točka se spremeni tako, da se glasi:

»9. podatki za posamezne zahteve za ukrep KOPOP se preverjajo glede na podatke iz naslednjih evidenc:

a) evidence območij grbinastih travnikov (GRB_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

b) evidence območja pojavljanja medveda in volka (MV1_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD za zahtevo KRA_OGRM: Varovanje črede z visokimi premičnimi varovalnimi elektrimrežami;

c) evidence območja pojavljanja medveda in volka (MV2_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD za zahtevi KRA_VARPA: Varovanje črede ob prisotnosti pastirja in KRA_VARPP: Varovanje črede s pastirskimi psi;

č) evidence ekološko pomembnih območij posebnih traviščnih habitatov (HAB1_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

d) evidence ekološko pomembnih območij posebnih traviščnih habitatov (HAB2_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

e) evidence ekološko pomembnih območij traviščnih habitatov metuljev (MET1_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

f) evidence ekološko pomembnih območij traviščnih habitatov metuljev (MET2_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

g) evidence ekološko pomembnih območij steljnikov (STE1_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

h) evidence ekološko pomembnih območij steljnikov (STE2_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

i) evidence območij pojavljanja ptic vlažnih ekstenzivnih travnikov (VTR1_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

j) evidence območij pojavljanja ptic vlažnih ekstenzivnih travnikov (VTR2_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

k) grafične evidence strmin (S50_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

l) evidence prispevnih območij vodnih teles površinskih voda in vodnih teles podzemne vode iz Načrta upravljanja voda (NUV-D_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

m) evidence prispevnih območij vodnih teles površinskih voda in vodnih teles podzemne vode iz Načrta upravljanja voda (NUV-O_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;

n) evidence najožjih vodovarstvenih območij – državni nivo (VVO-I_15) iz predpisa, ki ureja ukrepe KOPOP, EK in OMD;«.

7. člen

Za tretjim odstavkom 24. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Vse ugotovitve neskladnosti v zvezi s pravili navzkrižne skladnosti, ugotovljene pri kontroli upravičenosti za ukrepe za leto 2015 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, se upoštevajo pri odločbah za ukrepe za leto 2015.«.

8. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-18/2015

Ljubljana, dne 29. aprila 2015

EVA 2015-2330-0091

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.

Predsednik

1294. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ukrepih kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, ekološko kmetovanje in plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020

Na podlagi 10. in 12. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ukrepih kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, ekološko kmetovanje in plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020

1. člen

V Uredbi o ukrepih kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, ekološko kmetovanje in plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 13/15 in 21/15) se za 2. členom doda nov 2.a člen, ki se glasi:

»2.a člen

(organi PRP 2014–2020)

(1) Organi PRP 2014–2020 iz drugega odstavka 65. člena Uredbe 1305/2013/EU so:

– organ upravljanja PRP 2014–2020;

– akreditirana plačilna agencija in

– certifikacijski organ.

(2) Organ upravljanja PRP 2014–2020 iz prve alineje prejšnjega odstavka je ministrstvo.

(3) Akreditirana plačilna agencija iz druge alineje prvega odstavka tega člena je Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(4) Certifikacijski organ iz tretje alineje prvega odstavka tega člena je Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna.«.

2. člen

V drugem odstavku 16. člena se besedilo »Agenciji Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija)« nadomesti z besedo »agencija«.

3. člen

V drugem odstavku 17. člena se besedilo »KMG planina« nadomesti z besedilom »kmetijsko gospodarstvo planina (v nadaljnjem besedilu: KMG planina)«.

4. člen

V sedmem odstavku 19. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Na KMG se popiše tudi izhodiščno stanje zalog posameznih vrst gnojil in fitofarmaceutskih sredstev po stanju na dan oddaje zbirne vloge.«.

5. člen

Četrty odstavek 27. člena se spremeni tako, da se glasi:
»(4) Na KMG je treba hraniti račune o nakupu fitofarmaceutskih sredstev in račune o nakupu protiinsektne mreže, razen za protiinsektne mreže, kupljene pred letom vlaganja zahtevka. Če so protiinsektne mreže kupljene pred letom vlaganja zahtevka, se na KMG popiše stanje zalog protiinsektne mreže po stanju na dan oddaje zbirne vloge.«.

6. člen

V drugem odstavku 71. člena, drugem odstavku 75. člena, drugem odstavku 80. člena in drugem odstavku 84. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– se mora vsako leto izvajati na delu površin trajnega travinja, vendar na celem GERK.«.

7. člen

V četrtem odstavku 111. člena se v 11. točki črta besedilo »por,« v 12. točki pa se črta besedilo »oves (jari, ozimni),«.

8. člen

V prvem odstavku 124. člena se besedilo »1161 – hmeljišče (v obdelavi)« nadomesti z besedilom »1160 – hmeljišče«.

9. člen

Deveti odstavek 135. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Izračun fiksnega dela plačila za ukrep OMD se za združeno KMG iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2015 (v nadaljnjem besedilu: združeno KMG), določi sorazmerno glede na višino fiksnega dela plačila in kmetijske površine posamezne KMG planine oziroma KMG skupnega pašnika ter vsote kmetijskih površin vseh KMG planin in KMG skupnih pašnikov po naslednji formuli:

((fikšno plačilo za KMG planina ali KMG skupni pašnik 1 x površina KMG planina ali KMG skupni pašnik 1) + (fikšno plačilo za KMG planina ali KMG skupni pašnik 2 x površina KMG planina ali KMG skupni pašnik 2) + (fikšno plačilo za KMG planina ali KMG skupni pašnik n x površina KMG planina ali KMG skupni pašnik n)) / (skupna površina vseh KMG planin ali KMG skupni pašnik).«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Izračun povprečnega števila točk se za združeno KMG določi sorazmerno glede na točke in kmetijske površine posameznega KMG planine oziroma KMG skupnega pašnika ter vsote kmetijskih površin vseh KMG planin in KMG skupnih pašnikov po naslednji formuli:

((točke KMG planina ali KMG skupni pašnik 1 x površina KMG planina ali KMG skupni pašnik 1) + (točke KMG planina ali KMG skupni pašnik 2 x površina KMG planina ali KMG skupni pašnik 2) + (točke KMG planina ali KMG skupni pašnik n x površina KMG planina ali KMG skupni pašnik n)) / (skupna površina vseh KMG planin ali KMG skupni pašnik).«.

Za enajstim odstavkom se doda nov dvanajsti odstavek, ki se glasi:

»(12) Pri združenem KMG se znesek OMD plačil iz prejšnjega odstavka zniža glede na vsoto kmetijskih površin združenega KMG.«.

10. člen

Za četrty odstavkom 147. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če posamezen upravičenec vložiti več zbirnih vlog za KMG planino oziroma KMG skupni pašnik v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2015, se izpolnjevanje pogojev za zahtevo KRA_CRED iz 102. člena te uredbe in zahtevo KRA_PAST iz 103. člena te uredbe preverja za vsako posamezno KMG planino.«.

11. člen

Za 157. členom se doda nov 157.a člen, ki se glasi:

»157.a člen

(računi in deklaracije)

Ne glede na četrty odstavek 28. člena, četrty odstavek 29. člena, peti odstavek 31. člena, četrty odstavek 32. člena, tretji odstavek 39. člena, četrty odstavek 42. člena, tretji odstavek 43. člena, tretji odstavek 44. člena, četrty odstavek 45. člena, četrty odstavek 49. člena, četrty odstavek 50. člena, četrty odstavek 51. člena, četrty odstavek 52. člena, tretji odstavek 69. člena, tretji odstavek 74. člena, tretji odstavek 79. člena, tretji odstavek 83. člena, peti odstavek 87. člena, peti odstavek 88. člena, četrty odstavek 89. člena, tretji odstavek 102. člena, sedmi odstavek 103. člena in četrty odstavek 105. člena te uredbe na KMG ni treba hraniti deklaracij oziroma računov o nakupu gnojil, fitofarmaceutskih sredstev, feromonskih vab oziroma lepljivih plošč, feromonskih dispenzorjev, zastirk, protiinsektne mreže, biorazgradljivih vrvic oziroma podlag za sadno drevje, ki so bile nabavljene pred oddajo zbirne vloge za leto 2015.«.

12. člen

V prvem odstavku 158. člena se besedilo »četrtega odstavka 125. člena« nadomesti z besedilom »četrtega odstavka 126. člena«.

13. člen

V drugem odstavku 160. člena se pika na koncu stavka nadomesti z vejico in doda besedilo »razen v primeru kršitev, ugotovljenih s strani organizacij za kontrolo in certificiranje, ki niso namerne kršitve v skladu s predpisom, ki ureja ukrepe v primeru nepravilnosti in kršitev v ekološkem kmetovanju.«.

14. člen

V prilogi 10 se v 1. točki v drugi alineji za dvopičjem doda besedilo »Domača frankolovska,«.

V 2. točki se alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Belokranjska trdinka, Lj-180, Lj-275 t;«.

15. člen

V prilogi 14 se v preglednici 2:

– za zahtevo POZ_FFSV s kršitvijo »Evidenca o delovnih opravilih vezanih na POZ_FFSV se ne vodi ustrezno.« doda nova vrstica:

POZ_FFSV	Pri POZ_FFSV se ne hrani deklaracij za fitofarmaceutska sredstva in računov za nakup teh sredstev.	VIII
----------	--	------

«;

– pri zahtevi POZ_MEHZ za kršitev »Evidenca o delovnih opravilih vezanih na POZ_MEHZ se ne vodi ustrezno.« kategorija kršitve »I« nadomesti s kategorijo kršitve »IV«;

– za zahtevo VOD_FFSV s kršitvijo »Evidenca o delovnih opravilih vezanih na VOD_FFSV se ne vodi ustrezno.« doda nova vrstica:

VOD_FFSV	Pri VOD_FFSV se ne hrani deklaracij za fitofarmaceutska sredstva in računov za nakup teh sredstev.	VIII
----------	--	------

«;

– pri zahtevi KRA_VARPP za kršitev »KRA_VARPP pastirski psi niso stalno prisotni ob čredi.« kategorija kršitve »VI« nadomesti s kategorijo kršitve »VIII«;

– pri zahtevi KRA_VARPP za kršitev »KRA_VARPP je število pastirskih psov, ki varujejo čredo, nižje od predpisanega (trije pastirski psi).« kategorija kršitve »II« nadomesti s kategorijo kršitve »V«;

– pri zahtevi KRA_VARPP za kršitev »KRA_VARPP pastirskim psom ni omogočeno prosto gibanje.« kategorija kršitve »II« nadomesti s kategorijo kršitve »V«;

– pri zahtevi KRA_VARPP za kršitev »Pri KRA_VARPP se čreda in pastirski psi ne nahajajo v ograjenem pašniku ali hlevu.« kategorija kršitve »II« nadomesti s kategorijo kršitve »V«;

– za zahtevo KRA_PAST s kršitvijo »Pri KRA_PAST je bil na KMG opravljen nakup krme.« doda nova vrstica:

»

KRA_PAST	Pri KRA_PAST na KMG ni prisotnega načrta ureditve pašnika in paše.	III
----------	--	-----

«;

– pri operaciji GEN_SOR kršitev »Pri GEN_SOR kmetijska rastlina ni ustrezna.« nadomesti s kršitvijo »Pri GEN_SOR kmetijska rastlina oziroma sorta ni ustrezna.«.

Za preglednico 2 se dodajo novi deveti do trinajsti odstavek, ki se glasijo:

»(9) Pri operaciji Hmeljarstvo v ukrepu KOPOP se zmanjšanje vključene površine v posamezne zahteve te operacije zaradi spremene v hmeljišču ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– je hmeljišče obnovljeno po datumu oddaje zbirne vloge tekočega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh letih od začetka spremene. Upravičenec za površine v spremeni v obdobju do ponovne zasaditve hmeljišča ni upravičen do plačila za zadevne zahteve operacije Hmeljarstvo, na površinah v spremeni pa lahko opravlja le tiste dejavnosti, ki so v skladu s temi zahtevami. Če po končanem obdobju spremene upravičenec zadevnih zahtev operacije Hmeljarstvo ne izvaja, ga agencija izključi iz njihovega nadaljnega izvajanja in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

(10) Pri operaciji Sadjarstvo v ukrepu KOPOP se zmanjšanje vključene površine v posamezne zahteve te operacije zaradi obnove sadovnjaka ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– površina ni zasajena s sadno vrsto le nekaj mesecev in je sadovnjak obnovljen, podatki o sadovnjaku in sadilnem materialu pa vpisani v RKG v tekočem letu, vendar najpozneje en dan pred elektronskim izpolnjevanjem zbirne vloge. Upravičenec je upravičen do plačila za zadevne zahteve operacije Sadjarstvo za tekoče leto, če je na nezasajenih površinah opravljal samo tiste dejavnosti, ki so v skladu s temi zahtevami;

– je izkrčena površina sadovnjaka obnovljena po datumu oddaje zbirne vloge tekočega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh letih od krčitve. Upravičenec za površine v mirovanju v obdobju do ponovne zasaditve sadovnjaka ni upravičen do plačila za zadevne zahteve operacije Sadjarstvo, na površinah v mirovanju pa lahko opravlja le tiste dejavnosti, ki so v skladu s temi zahtevami. Če po končanem obdobju mirovanja upravičenec zadevnih zahtev operacije Sadjarstvo ne izvaja, ga agencija izključi iz njihovega nadaljnega izvajanja in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

(11) Pri operaciji Vinogradništvo v ukrepu KOPOP se zmanjšanje vključene površine v posamezne zahteve te operacije zaradi obnove vinograda ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– površina ni zasajena z vinsko trto le nekaj mesecev in je vinograd obnovljen, podatki o vinogradu in sadilnem materialu pa vpisani v RKG v tekočem vinskem letu, vendar najpozneje en dan pred elektronskim izpolnjevanjem zbirne vloge. Upravičenec je upravičen do plačila za zadevne zahteve operacije Vinogradništvo za tekoče leto, če je na nezasajenih površinah opravljal samo tiste dejavnosti, ki so v skladu s temi zahtevami;

– je izkrčena površina vinograda obnovljena po datumu oddaje zbirne vloge tekočega vinskega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh vinskih letih od krčitve. Upravičenec za površine v

mirovanju v obdobju do ponovne zasaditve vinograda ni upravičen do plačila za zadevne zahteve operacije Vinogradništvo, na površinah v mirovanju pa lahko opravlja le tiste dejavnosti, ki so v skladu s temi zahtevami. Če po končanem obdobju mirovanja upravičenec zadevnih zahtev operacije Vinogradništvo ne izvaja, ga agencija izključi iz njihovega nadaljnega izvajanja in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

(12) Pri operaciji Visokodebelni travniški sadovnjaki v ukrepu KOPOP se zmanjšanje v to operacijo vključene površine zaradi obnove visokodebelnega travniškega sadovnjaka ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– površina ni zasajena s sadno vrsto le nekaj mesecev in je visokodebelni travniški sadovnjak obnovljen, podatki o visokodebelnem travniškem sadovnjaku in sadilnem materialu pa vpisani v RKG v tekočem letu, vendar najpozneje en dan pred elektronskim izpolnjevanjem zbirne vloge, pri čemer je upravičenec upravičen do plačila za to operacijo za tekoče leto;

– je izkrčena površina visokodebelnega travniškega sadovnjaka obnovljena po datumu oddaje zbirne vloge tekočega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh letih od krčitve, pri čemer upravičenec za površine v mirovanju v obdobju do ponovne zasaditve visokodebelnega travniškega sadovnjaka ni upravičen do plačila za to operacijo. Če po končanem obdobju mirovanja upravičenec te operacije ne izvaja, ga agencija izključi iz njenega nadaljnega izvajanja in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

(13) Pri ukrepu EK se zmanjšanje v ta ukrep vključene površine zaradi obnove:

1. sadovnjaka ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– površina ni zasajena s sadno vrsto le nekaj mesecev in je sadovnjak obnovljen, podatki o sadovnjaku in sadilnem materialu pa vpisani v RKG v tekočem letu, vendar najpozneje en dan pred elektronskim izpolnjevanjem zbirne vloge. Upravičenec je upravičen do plačila za ta ukrep za tekoče leto, če prejme certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na nezasajenih površinah ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma živil;

– je izkrčena površina sadovnjaka obnovljena po datumu oddaje zbirne vloge tekočega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh letih od krčitve. Upravičenec za površine v mirovanju v obdobju do ponovne zasaditve sadovnjaka ni upravičen do plačila za ta ukrep, mora pa za posamezno leto v obdobju mirovanja prejeti certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na površinah v mirovanju ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma živil. Če po končanem obdobju mirovanja upravičenec tega ukrepa ne izvaja, ga agencija izključi iz nadaljnega izvajanja ukrepa in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

2. travniškega visokodebelnega sadovnjaka ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– površina ni zasajena s sadno vrsto le nekaj mesecev in je travniški visokodebelni sadovnjak obnovljen, podatki o travniškem visokodebelnem sadovnjaku in sadilnem materialu pa vpisani v RKG v tekočem letu, vendar najpozneje en dan pred elektronskim izpolnjevanjem zbirne vloge. Upravičenec je upravičen do plačila za ta ukrep za tekoče leto, če prejme certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na nezasajenih površinah ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma živil;

– je izkrčena površina travniškega visokodebelnega sadovnjaka obnovljena po datumu oddaje zbirne vloge tekočega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh letih od krčitve. Upravičenec za površine v mirovanju v obdobju do ponovne zasaditve travniškega visokodebelnega sadovnjaka ni upravičen do plačila za ta ukrep, mora pa za posamezno leto v obdobju mirovanja prejeti certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na površinah v mirovanju ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo

kmetijskih pridelkov oziroma živil. Če po končanem obdobju mirovanja upravičenec tega ukrepa ne izvaja, ga agencija izključi iz nadaljnega izvajanja ukrepa in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

3. vinograda ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– površina ni zasajena z vinsko trto le nekaj mesecev in je vinograd obnovljen, podatki o vinogradu in sadilnem materialu pa vpisani v RKG v tekočem vinskem letu, vendar najpozneje en dan pred elektronskim izpolnjevanjem zbirne vloge. Upravičenec je upravičen do plačila za ta ukrep za tekoče leto, če prejme certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na nezasajenih površinah ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma živil;

– je izkrčena površina vinograda obnovljena po datumu oddaje zbirne vloge tekočega vinskega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh vinskih letih od krčitve. Upravičenec za površine v mirovanju v obdobju do ponovne zasaditve vinograda ni upravičen do plačila za ta ukrep, mora pa za posamezno leto v obdobju mirovanja prejeti certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na površinah v mirovanju ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma živil. Če po končanem obdobju mirovanja upravičenec tega ukrepa ne izvaja, ga agencija izključi iz nadaljnega izvajanja ukrepa in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.

4. hmeljišča ne upošteva kot kršitev pogojev, če:

– je hmeljišče obnovljeno po datumu oddaje zbirne vloge tekočega leta, vendar ne pozneje kakor v dveh letih od začetka premene. Upravičenec mora za posamezno leto v obdobju premene prejeti certifikat organizacije za kontrolo in certificiranje, ki potrjuje, da na površinah v premeni ni izvajal ukrepov, ki so v nasprotju s predpisom, ki ureja ekološko pridelavo in predelavo kmetijskih pridelkov oziroma živil. Za površine v premeni v obdobju do ponovne zasaditve hmeljišča lahko pridobi plačilo za ta ukrep za njive-poljščine oziroma za vrtnine na prostem. Če po končanem obdobju premene upravičenec tega ukrepa ne izvaja, ga agencija izključi iz nadaljnega izvajanja ukrepa in zahteva vračilo že izplačanih plačil v preteklih letih.«.

Dosedanji deveti do sedemnajsti odstavek postanejo štirinajsti do dvaindvajseti odstavek.

Za dosedanjim osemnajstim odstavkom, ki postane trindvajseti odstavek, se doda nov štiriindvajseti odstavek, ki se glasi:

»(24) Pri ugotovljeni kršitvi označevanja vira sofinanciranja (nepravilna označitev oziroma neoznačitev) se odobrena plačila za ukrepe razvoja podeželja iz te uredbe zmanjšajo za en odstotek.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

(računi in deklaracije)

Ne glede na spremenjeni četrti odstavek 27. člena uredbe na KMG ni treba hraniti računov o nakupu fitofarmaceutskih sredstev in protiinsektnih mrež, ki so bile nabavljene pred oddajo zbirne vloge za leto 2015.

17. člen

(združeno KMG)

Zahtevki za ukrepe razvoja podeželja, ki so bili vloženi do uveljavitve te uredbe, se za združeno KMG obravnavajo v skladu s spremenjenim devetim in desetim odstavkom 135. člena uredbe ter v skladu z novim dvanajstim odstavkom 135. člena in novim petim odstavkom 147. člena uredbe.

18. člen

(kršitve označevanja vira sofinanciranja)

Ne glede na novi štiriindvajseti odstavek spremenjene priloge 14 uredbe se v primeru ugotovljene kršitve označeva-

nja vira sofinanciranja za leto 2015 upravičence le opozori na obveznost iz 154. člena uredbe, odobrena plačila za ukrepe razvoja podeželja pa se ne zmanjšajo.

19. člen

(obrnava kršitev)

Kršitve za zbirne vloge in zahtevke za ukrepe razvoja podeželja, ki so bili vloženi do uveljavitve te uredbe, se obravnavajo v skladu s spremenjeno prilogo 14 uredbe.

20. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-20/2015

Ljubljana, dne 29. aprila 2015

EVA 2015-2330-0093

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.
Predsednik

1295. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o shemah neposrednih plačil

Na podlagi 10. in 11. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o shemah neposrednih plačil

1. člen

V Uredbi o shemah neposrednih plačil (Uradni list RS, št. 2/15 in 13/15) se v 1. členu druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 608), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1378/2014 z dne 17. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter priloge II in III k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 367 z dne 23. 12. 2014, str. 16), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1307/2013/EU);«.

2. člen

Prvi odstavek 10. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nosilcu kmetijskega gospodarstva se v skladu s prvimi in osmimi odstavkom 24. člena Uredbe 1307/2013/EU dodelijo plačilne pravice, če poleg pogojev iz prvega, tretjega in četrtega odstavka 6. člena te uredbe izpolnjuje še enega izmed naslednjih pogojev:

– kmetijsko gospodarstvo je bilo za leto 2013 na podlagi zbirne vloge za plačilne pravice iz sheme enotnega plačila, za dodatno plačilo za ekstenzivno rejo ženskih govedi oziroma za dodatno plačilo za mleko za gorska višinska in strma kmetijska gospodarstva iz 17., 24. in 25. člena Uredbe o neposrednih plačilih v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 113/09, 62/10, 4/11, 81/11, 98/11, 80/12, 85/13, 113/13, 78/14 in 92/14) v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2013, upravičeno do prejetja plačil, pred znižanjem ali izključitvijo iz 4. poglavja II. na-

slova Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L št. 30 z dne 31. 1. 2009, str. 16), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1069/2014 z dne 10. oktobra 2014 o odstopanju od Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 glede obdobja obvezne reje za premijo za krave dojilje za leto 2014 v Španiji (UL L št. 295 z dne 11. 10. 2014 str. 47), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 73/2009/ES);

– kmetijsko gospodarstvo je na dan 15. maj 2013 obdelovalo vinograde, kar je razvidno iz RKG na dan 15. maj 2013;

– kmetijsko gospodarstvo je v letu 2014 prejelo plačilne pravice iz nacionalne rezerve v skladu s predpisom, ki ureja neposredna plačila v kmetijstvu, kar je razvidno iz odločbe za dodelitev plačilnih pravic iz nacionalne rezerve za leto 2014;

– kmetijsko gospodarstvo je na dan 15. maj 2013 pridelovalo, vzrejalo ali gojilo kmetijske proizvode, vključno z žetvijo, molžo, vzrejo živali in kmetijsko rejo živali in nikoli ni imelo lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic v skladu s točkama (e) in (f) 2. člena Uredbe Komisije (ES) št. 1120/2009 z dne 29. oktobra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje sheme enotnega plačila iz III. naslova Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL L št. 316 z dne 2. 12. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 1);

– je pri delnem ali celotnem nakupu oziroma zakupu kmetijskega gospodarstva pred zadnjim datumom za oddajo zbirne vloge za leto 2015 v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, sklenil pogodbo, ki vsebuje pogodbeno določilo o prenosu pravice do dodelitve plačilnih pravic v skladu z osmim odstavkom 24. člena Uredbe 1307/2013/EU.«.

V drugem odstavku se v 1. točki prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– za pridelavo kmetijskih proizvodov: računi za prodane kmetijske proizvode, ki so izdani v obdobju od 1. januarja do vključno 15. junija 2013 v skladu s predpisom, ki ureja davek na dodano vrednost, in predpisom, ki ureja dohodnino, ter podobna ustrezna preverljiva dokazila,«.

Doda se nova peta alineja, ki se glasi:

»– za trajne nasade, ki niso vinogradi: vpis GERK-ov trajnih nasadov zadevnega kmetijskega gospodarstva v RKG na dan 15. maj 2013.«.

V tretjem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– v primeru dedovanja ali pričakovanega dedovanja iz prvega odstavka 14. člena Uredbe 639/2014/EU: sklep o dedovanju oziroma pogodba o izročitvi in razdelitvi premoženja v skladu s predpisom, ki ureja obligacijska razmerja, za katero je bil začel postopek vpisa v zemljiško knjigo pred zadnjim datumom za oddajo vloge za dodelitev plačilnih pravic v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike;«.

3. člen

Drugi odstavek 11. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Aktiviranje velja za upravičene površine, ki jih je nosilec kmetijskega gospodarstva prijavil v zbirni vlogi za tekoče leto in so vpisane v RKG na dan, ki je določen kot zadnji datum za posredovanje sprememb zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče leto.«.

4. člen

Četrti odstavek 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva se začetna vrednost na enoto plačilne pravice, na podlagi

katere se opredeli vrednosti njegovih plačilnih pravic za obdobje 2015–2020, izračuna tako, da se seštevek izplačila plačilnih pravic pred uporabo znižanj in izključitev iz 4. poglavja II. naslova Uredbe 73/2009/ES in izplačila dodatnega plačila za ekstenzivno rejo ženskih govedi pred uporabo znižanj in izključitev iz 4. poglavja II. naslova Uredbe 73/2009/ES, ki jih je prejelo kmetijsko gospodarstvo za leto 2014 v skladu s 17. in 24. členom Uredbe o neposrednih plačilih v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 113/09, 62/10, 4/11, 81/11, 98/11, 80/12, 85/13, 113/13, 78/14 in 92/14), pomnoži z odstotkom iz petega odstavka tega člena ter se tako dobljeni zmnožek deli s številom njegovih plačilnih pravic iz četrtega odstavka 10. člena te uredbe. Ne glede na prejšnji stavek se kmetijskemu gospodarstvu, ki mu je bil za leto 2014 priznan primer višje sile ali izjemnih okoliščin, določenih v 31. členu Uredbe 73/2009/ES, podatki za leto 2014 nadomestijo s podatki za leto 2013.«.

5. člen

V šestem odstavku 14. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– so upravičene površine prijavljene v vlogi za dodelitev plačilnih pravic iz nacionalne rezerve in vpisane v RKG na zadevnem kmetijskem gospodarstvu na dan, ki je kot zadnji datum za posredovanje sprememb zbirne vloge predpisan v predpisu, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče leto;«.

Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Za vloge za dodelitev plačilnih pravic iz nacionalne rezerve za leto 2015 je število plačilnih pravic enako številu hektarjev vseh ugotovljenih upravičenih površin kmetijskega gospodarstva, določenih v 12. členu te uredbe, ki jih nosilec kmetijskega gospodarstva prijavi v vlogi in so vpisane v RKG na dan, ki je določen kot zadnji datum za posredovanje sprememb zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče leto.«.

6. člen

Za šestim odstavkom 21. člena se dodata nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Ne glede na drugi in četrti odstavek tega člena se površin, določenih kot okoljsko občutljivo trajno travinje na datum iz prve alineje tretjega odstavka tega člena, ne šteje za okoljsko občutljivo trajno travinje, če gre za površine, ki:

– so v zbirni vlogi za leto 2015 prijavljene kot GERK z rabo 1211 – vinograd, zasajen v vinskem letu 2014/2015, in za katere je bilo pred oddajo zbirne vloge za leto 2015 izdano dovoljenje za obnovo vinograda v skladu s predpisom, ki ureja register pridelovalcev grozdja in vina;

– so v zbirni vlogi za leto 2015 prijavljene kot trajni nasad, in sicer kot GERK z rabo 1160 – hmeljišče, 1180 – trajne rastline na njivskih površinah, 1192 – rastlinjak s sadnimi rastlinami, razen za pridelavo jagod, 1212 – matičnjak, 1221 – intenzivni sadovnjak oziroma 1230 – oljčnik, ki je zasajen pred zadnjim rokom za oddajo zbirne vloge za leto 2015.

(8) Kot dokazila o izpolnjevanju pogojev iz druge alineje prejšnjega odstavka se upoštevajo računi za stroške postavitve trajnega nasada, ki so bili izdani pred datumom iz prve alineje tretjega odstavka tega člena, z dokazilom o njihovem plačilu in izjava svetovalca, zaposlenega v javni službi za kmetijsko svetovanje, o načrtih za postavitev trajnega nasada.«.

7. člen

Za četrtim odstavkom 22. člena se dodaja nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Naknadne posevke in podsevke trave iz tretje alineje drugega odstavka tega člena lahko nosilec kmetijskega gospodarstva zagotovi na lokaciji, ki se razlikuje od lokacije, navedene v zbirni vlogi za tekoče leto.«.

8. člen

V prvem odstavku 31. člena se prva, druga in tretja alineja spremenijo tako, da se glasijo:

»– je od vključno prvega dne obvezne reje označeno, registrirano ter vodeno v skladu s predpisi, ki urejajo identifikacijo in registracijo govedí;

– so prisotne na zadevnem kmetijskem gospodarstvu v obdobju obvezne reje, ki traja od začetnega datuma za oddajo zbirne vloge v tekočem letu iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, do vključno 30. septembra tekočega leta;

– so v skladu s predpisi, ki urejajo identifikacijo in registracijo živalí, vpisane v CRG kot rjava, lisasta, črno-bela, red holstein, montbeliard, džersi, ayrshire, blaarkop rood, cika, kraška siva, pincgau ali siva tirolska pasma oziroma kot križanka izključno med temi pasmami;«.

9. člen

Prvi odstavek 34. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva, ki redi bika ali vole, je upravičen do podpore za rejo govedí, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– ima oziroma je imel bika ali vola, starejšega od devet mesecev;

– je starostni pogoj iz prejšnje alineje za vloge za leto 2015 izpolnil v času od 1. januarja do vključno 31. oktobra 2015, za vloge naslednjih let pa v času od 1. novembra predhodnega leta do vključno 31. oktobra tekočega leta;

– bik ali vol je na zadevnem kmetijskem gospodarstvu neprekinjeno šest mesecev, kar se šteje za obdobje obvezne reje. Kadar v obdobju obvezne reje poteka paša na KMG – planina oziroma KMG – skupni pašnik ali pa gre bik ali vol na sejem, razstavo in se premik bika ali vola sporoči v skladu s predpisi, ki urejajo identifikacijo in registracijo govedí, se ta premik šteje kot izpolnjevanje obdobja obvezne reje;

– obdobje obvezne reje iz prejšnje alineje mora biti za vloge leta 2015 izpolnjeno najpozneje do vključno 31. oktobra 2015, za vloge naslednjih let pa najpozneje do vključno 31. oktobra tekočega leta;

– bik ali vol je od vključno prvega dne obvezne reje označen, registriran in voden v skladu s predpisi, ki urejajo identifikacijo in registracijo govedí;

– je bik ali vol na dan 1. januarja tekočega leta mlajši od treh let.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Obdobje obvezne reje se prične šest mesecev pred dnem odhoda živalí z zadevnega kmetijskega gospodarstva in zaključí z dnem odhoda živalí iz zadevnega kmetijskega gospodarstva oziroma, če žival do 31. oktobra ne zapusti zadevnega kmetijskega gospodarstva, se obdobje obvezne reje prične 30. aprila tekočega leta in zaključí 31. oktobra tekočega leta.

(4) Obdobje iz prejšnjega odstavka se obravnava individualno za vsako posamezno žival in se šteje kot izpolnjeno, če je znotraj tega obdobja izpolnjen pogoj iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena.«.

10. člen

Tretji odstavek 44. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Višina plačila, do katerega je upravičeno kmetijsko gospodarstvo v shemi za male kmete, se določi v skladu s točko (b) prvega pododstavka drugega odstavka 63. člena Uredbe 1307/2013/EU, pri čemer se od vključno leta 2016 naprej sorazmerno upoštevajo spremembe letnih zgornjih mej iz priloge II Uredbe 1307/2013/EU, in v skladu z drugim pododstavkom drugega odstavka 63. člena Uredbe 1307/2013/EU ne presega 1.050 eurov.«.

11. člen

Za 44. členom se doda nov 44.a člen, ki se glasi:

»44.a člen

(agrarne skupnosti)

Če je nosilec kmetijskega gospodarstva agrarna skupnost ter v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2015, vloží več zbirnih vlog za več kmetijskih gospodarstev, ki so KMG – planina oziroma KMG – skupni pašniki, se za leto 2015 vsa kmetijska gospodarstva te agrarne skupnosti štejejo kot eno združeno kmetijsko gospodarstvo iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1307/2013/EU pri izpolnjevanju pogojev iz Uredbe 1307/2013/EU, Uredbe 639/2014/EU, Uredbe 641/2014/EU, Uredbe 640/2014//EU in te uredbe.«.

12. člen

(prehodna določba)

(1) Zbirne vloge, vloge pomoči za sheme neposrednih plačil in vloge za dodelitev plačilnih pravic, ki so bile vložene v skladu z Uredbo o shemah neposrednih plačil (Uradni list RS, št. 2/15 in 13/15) do uveljavitve te uredbe, je treba dopolniti v skladu s spremenjenim prvim odstavkom, spremenjeno prvo alinejo in novo peto alinejo 1. točke drugega odstavka in spremenjeno drugo alinejo tretjega odstavka 10. člena uredbe, v skladu s spremenjenim drugim odstavkom 11. člena, spremenjenim četrtem odstavkom 13. člena, spremenjeno drugo alinejo šestega odstavka in novim devetim odstavkom 14. člena uredbe, novim sedmim in osmim odstavkom 21. člena uredbe, spremenjeno prvo, drugo in tretjo alinejo prvega odstavka 31. člena uredbe, spremenjenim prvim odstavkom ter novim tretjim in četrtem odstavkom 34. člena uredbe in novim 44.a členom uredbe najpozneje do 31. maja 2015.

(2) Agencija pozove vlagatelje iz prejšnjega odstavka, da v skladu s prejšnjim odstavkom dopolnijo svoje vloge.

13. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-19/2015

Ljubljana, dne 29. aprila 2015

EVA 2015-2330-0094

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

1296. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije v povezavi z razmerami v Ukrajini in izvajanju uredb (EU) v zvezi s temi omejevalnimi ukrepi

Na podlagi 3. člena Zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij (Uradni list RS, št. 127/06) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije v povezavi z razmerami v Ukrajini in izvajanju uredb (EU) v zvezi s temi omejevalnimi ukrepi

1. člen

V Uredbi o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije v povezavi z razmerami v Ukrajini in izvajanju uredb (EU) v zvezi s temi omejevalnimi ukrepi (Uradni list RS, št. 74/14) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen

(1) S to uredbo se določajo omejevalni ukrepi v skladu s:
– Sklepom Sveta 2014/145/SZVP z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L št. 78 z dne 17. 3. 2014, str. 16), zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2015/241/SZVP z dne 9. februarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L št. 40 z dne 16. 2. 2015, str. 14) (v nadaljnjem besedilu: Sklep 2014/145/SZVP) in

– Sklepom Sveta 2014/512/SZVP z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L št. 229 z dne 31. 7. 2014, str. 13), zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2014/872/SZVP z dne 4. decembra 2014 o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini in Sklepa 2014/659/SZVP o spremembi Sklepa 2014/512/SZVP (UL L št. 349 z dne 5. 12. 2014, str. 58) (v nadaljnjem besedilu: Sklep 2014/512/SZVP).

(2) S to uredbo se določajo pristojni organi in sankcije za kršitve določb:

– Uredbe Sveta (EU) št. 269/2014 z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L št. 78 z dne 17. 3. 2014, str. 6), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 240/2015 z dne 9. februarja 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L št. 40 z dne 16. 2. 2015, str. 7) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 269/2014/EU),

– Uredbe Sveta (EU) št. 692/2014 z dne 23. junija 2014 o omejitvah uvoza blaga s poreklom s Krima ali iz Sevastopola v Unijo kot odgovor na nezakonito priključitev Krima in Sevastopola (UL L št. 183 z dne 24. 6. 2014, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 1351/2014 z dne 18. decembra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 692/2014 o omejevalnih ukrepih kot odgovor na nezakonito priključitev Krima in Sevastopola (UL L št. 365 z dne 19. 12. 2014, str. 46) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 692/2014/EU) in

– Uredbe Sveta (EU) št. 833/2014 z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L št. 229 z dne 31. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 1290/2014 z dne 4. decembra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 833/2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini, in Uredbe (EU) št. 833/2014 (UL L št. 349 z dne 5. 12. 2014, str. 20) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 833/2014/EU).«.

2. člen

V prvem odstavku 4. člena se tretja, četrta in peta alineja spremenijo tako, da se glasijo:

»– ministrstvo, pristojno za finance, na podlagi predhodnega mnenja stalne koordinacijske skupine za omejevalne ukrepe iz 7. člena Zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij (Uradni list RS, št. 127/06), za izvajanje točke b tretjega odstavka 4. člena Uredbe 833/2014/EU in 2.e člena Uredbe 692/2014/EU v obsegu, v katerem se nanaša na prvi odstavek 2.a člena navedene uredbe,

– ministrstvo, pristojno za infrastrukturo in energijo, za izvajanje 3. člena in točke a tretjega odstavka 4. člena Uredbe 833/2014/EU, za izvajanje 2.e člena Uredbe 692/2014/EU v obsegu, v katerem se nanaša na promet, energijo, izkoriščanje zalog nafte, plina in mineralov iz prvega in drugega odstavka 2.b člena ter na 2.c člen navedene uredbe,

– ministrstvo, pristojno za telekomunikacije, za izvajanje 2.e člena Uredbe 692/2014/EU v obsegu, v katerem se nanaša

na telekomunikacije iz prvega in drugega odstavka 2.b člena navedene uredbe,«.

3. člen

V prvem odstavku 6. člena se točka c) spremeni tako, da se glasi:

»c) fizičnim ali pravnim osebam, subjektom in organom na Krimu ali v Sevastopolu ali za uporabo na Krimu ali v Sevastopolu prodaja, dobavlja, prenaša ali izvažajo blago in tehnologijo iz priloge II k Uredbi 692/2014/EU (prvi odstavek 2.b člena Uredbe 692/2014/EU).«.

4. člen

V prvem odstavku 7. člena se točka e) in točka f) spremenita tako, da se glasita:

»e) neposredno ali posredno zagotavlja tehnično pomoč ali posredniške storitve v zvezi z blagom in tehnologijo iz priloge II k Uredbi 692/2014/EU ali v zvezi z zagotavljanjem, proizvodnjo, vzdrževanjem in uporabo takih predmetov kateri koli fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu na Krimu ali v Sevastopolu ali za uporabo na Krimu ali v Sevastopolu (točka a drugega odstavka 2.b člena Uredbe 692/2014/EU);

f) neposredno ali posredno zagotavlja financiranje ali finančno pomoč v zvezi z blagom in tehnologijo iz priloge II k Uredbi 692/2014/EU kateri koli fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu na Krimu ali v Sevastopolu ali za uporabo na Krimu ali v Sevastopolu (točka b drugega odstavka 2.b člena Uredbe 692/2014/EU).«.

Za točko f) se dodajo nove točke g), h) in i), ki se glasijo:
»g) zagotavlja tehnično pomoč ali posredniške, gradbene ali inženirske storitve, neposredno povezane z infrastrukturo, na Krimu ali v Sevastopolu v sektorjih iz prvega odstavka 2.b člena Uredbe 692/2014, kakor je določeno na podlagi priloge II k Uredbi 692/2014/EU, ne glede na izvor blaga in tehnologije (2.c člen Uredbe 692/2014);

h) zagotavlja storitve, neposredno povezane s turističnimi dejavnostmi, na Krimu ali v Sevastopolu (2.d člen Uredbe 692/2014);

i) neposredno ali posredno zagotavlja storitve vrtnja, preizkušanja vrtnin in popisovanja, zaključnih storitev in dobave posebnih plavajočih konstrukcij, ki so potrebne za naslednje kategorije projektov iskanja in pridobivanja v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom:

– iskanje in pridobivanje nafte v vodah na globini več kot 150 metrov;

– iskanje in pridobivanje nafte na odprtem morju severno od polarnega kroga ali

– projekti, ki vključujejo možnost, da bi se nafta pridobivala iz virov v formacijah skrilavca s hidravličnim lomljenjem (prvi odstavek 3.a člena Uredbe 833/2014/EU).«.

5. člen

Prvi odstavek 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 1.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v nasprotju z Uredbo 692/2014/EU:

a) odobri ali sodeluje pri dogovoru o odobritvi kakršnega koli posojila ali kredita ali na drug način zagotovi financiranje, vključno s lastniškim kapitalom, subjektu na Krimu ali v Sevastopolu ali za dokazani namen financiranja takega subjekta (točka c prvega odstavka 2.a člena Uredbe 692/2014/EU);

b) pridobi kakršen koli nov ali poveča kakršen koli obstoječ lastniški delež na nepremičnini, ki je na Krimu ali v Sevastopolu (točka a prvega odstavka 2.a člena Uredbe 692/2014/EU);

c) pridobi kakršen koli nov ali poveča kakršen koli obstoječ lastniški delež ali nadzor nad subjektom na Krimu ali v Sevastopolu, vključno s prevzemom takega subjekta v celoti ali s pridobitvijo delnic in drugih lastniških vrednostnih papirjev v takem subjektu (točka b prvega odstavka 2.a člena Uredbe 692/2014/EU);

č) ustanovi kakršno koli skupno podjetje na Krimu ali v Sevastopolu ali s subjektom na Krimu ali v Sevastopolu (točka d prvega 2.a člena Uredbe 692/2014/EU);

d) zagotavlja naložbene storitve, ki so neposredno povezane z dejavnostmi iz točk a, b, c in č tega odstavka (točka e 2.a člena Uredbe 692/2014/EU).«.

6. člen

Prvi odstavek 9. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 1.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

a) ne pridobi predhodnega dovoljenja za neposredno ali posredno prodajo, dobavo, prenos ali izvoz blaga iz priloge II k Uredbi 833/2014/EU fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom ali, če se taka pomoč nanaša na blago za uporabo v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, kateri koli osebi, subjektu ali organu v kateri koli drugi državi (prvi odstavek 3. člena Uredbe 833/2014/EU);

b) ne pridobi dovoljenja za zagotavljanje tehnične pomoči ali posredniških storitev v zvezi z blagom iz priloge II k Uredbi 833/2014/EU ter za zagotavljanjem, proizvodnjo, vzdrževanjem in uporabo navedenega neposredno ali posredno za katero koli osebo, subjekt ali organ v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, ali, če se navedena pomoč nanaša na blago za uporabo v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, kateri koli osebi, subjektu ali organu v kateri koli drugi državi (točka a tretjega odstavka 4. člena Uredbe 833/2014/EU);

c) ne pridobi dovoljenja za zagotavljanje financiranja ali finančne pomoči v zvezi z blagom iz priloge II k Uredbi 833/2014/EU, še zlasti subvencij, posojil in zavarovanja kreditnih izvoznih poslov, za vsako prodajo, dobavo, prenos ali izvoz navedenega ali za vsako zagotavljanje s tem povezane tehnične pomoči neposredno ali posredno kateri koli osebi, subjektu ali organu v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, ali, če se navedena pomoč nanaša na blago za uporabo v Rusiji, vključno z njeno izključno ekonomsko cono in epikontinentalnim pasom, kateri koli osebi, subjektu ali organu v kateri koli drugi državi ali za uporabo v tej državi (točka b tretjega odstavka 4. člena Uredbe 833/2014/EU).«.

7. člen

V prvem odstavku 13. člena se točka c) spremeni tako, da se glasi:

»c) neposredno ali posredno vzpostavi ali sodeluje v kakršni koli ureditvi za dajanje novih posojil ali kreditov, katerih zapadlost je daljša od 30 dni, kateri koli pravni osebi, subjektu ali organu iz prvega ali drugega odstavka 5. člena Uredbe 833/2014/EU po 12. septembru 2014, razen:

– posojil, ki imajo poseben in dokumentiran namen zagotavljati financiranje za uvoz ali izvoz blaga, ki ni prepovedan, ter nefinančnih storitev med EU in katero koli tretjo državo, vključno z izdatki za blago in storitve iz druge tretje države, ki so potrebni za izvršitev izvoznih ali uvoznih pogodb (točka a tretjega odstavka 5. člena Uredbe 833/2014/EU), ali

– posojil, ki imajo poseben in dokumentiran namen zagotavljati nujna sredstva za doseganje meril solventnosti in likvidnosti za pravne osebe s sedežem v EU, ki so v več kot 50-odstotni lasti subjekta iz priloge III k Uredbi 833/2014/EU (točka b tretjega odstavka 5. člena Uredbe 833/2014/EU).«.

8. člen

V prvem odstavku 14. člena se točka b) spremeni tako, da se glasi:

»b) zavestno in naklepno sodeluje pri dejavnostih, tudi posredno, katerih namen ali učinek je izogibanje ukrepom iz Uredbe 692/2014/EU (4. člen Uredbe 692/2014/EU).«.

9. člen

V prvem odstavku 15. člena se besedilo »Uredbe 296/2014/EU« nadomesti z besedilom »Uredbe 692/2014/EU«.

10. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 5611-41/2015

Ljubljana, dne 29. aprila 2015

EVA 2015-1811-0074

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.
Predsednik

1297. Sklep o spremembi Sklepa o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Nadzornega odbora za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013

Na podlagi šestega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) Vlada Republike Slovenije sprejme

S K L E P

o spremembi Sklepa o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Nadzornega odbora za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013

1. člen

V Sklepu o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Nadzornega odbora za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 (Uradni list RS, št. 18/09, 22/10, 45/10, 43/11, 35/12 in 74/13) se prvi odstavek 3. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) V nadzorni odbor se imenujejo naslednji člani kot predstavniki:

1. ministrstev, vladnih služb, uradov in zavodov

a) Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano:

– državni sekretar/ka za kmetijstvo, predsednik/ca,

– Tadeja Kvas Majer, članica; Alenka Šesek, namestnica,

– Janja Kokolj Prošek, članica; Martin Gosenca, namestnik;

b) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja:

– Igor Ahačevčič, član; Alenka Ivačič, namestnica,

– Borut Pivec, član; Tomaž Ganc, namestnik;

c) Ministrstvo za okolje in prostor:

– Andrej Bibič, član; Breda Ogorelec, namestnica;

č) Ministrstvo za finance:

– Špela Perme, članica;

d) Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti:

– Jana Lovšin, članica;

e) Ministrstvo za kulturo:

– Irena Marš, članica;

f) Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport:

– Tatjana Pezdir, članica; Tit Neubauer, namestnik;

g) Ministrstvo za infrastrukturo:

– Jani Turk, član; Senta Sirk, namestnica;

h) Služba Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko:

– Josip Mihalic, član; Nataša Kobe Logonder, namestnica;

- i) Urad RS za makroekonomske analize in razvoj:
– Mateja Kovač, članica;
- j) Statistični urad Republike Slovenije:
– Irena Žaucer, članica; Barbara Kutin Slatnar, namestnica;
- k) Zavod Republike Slovenije za varstvo narave:
– Mateja Žvikart, članica; Martina Kačičnik Jančar, namestnica;
- 2. gospodarskih in socialnih partnerjev**
- a) Gospodarska zbornica Slovenije:
– Nina Barbara Križnik, članica; Tatjana Zagorc, namestnica;
- b) Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije:
– Branko Ravnik, član; Anton Jagodic, namestnik;
- c) Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije:
– Vlasta Markoja, članica; Larisa Vodeb, namestnica;
- č) Zadruga zveza Slovenije:
– Anita Jakuš, članica; Bojana Jerina, namestnica;
- d) Sindikat kmetov Slovenije:
– Anton Medved, član; Jernej Redek, namestnik;
- 3. nevladnih organizacij**
- a) Društvo za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije:
– Damijan Denac, član; Primož Kmecl, namestnik;
- b) Zveza združenj ekoloških kmetov Slovenije:
– Boris Fras, član; Primož Krišelj, namestnik;
- c) Ekosocialni forum:
– Andrej Udovč, član; Jože Osterc, namestnik;
- č) Zveza kmetič Slovenije:
– Irena Ule, članica; Jožica Gričnik, namestnica;
- d) Zveza slovenske podeželske mladine:
– Rok Damijan, član; Aleš Kirbiš, namestnik;
- e) Čebelarska zveza Slovenije:
– Anton Tomec, član; Lidija Senič, namestnica;
- f) Združenje turističnih kmetij Slovenije:
– Venčeslav Tušar, član; Milan Bizjan, namestnik;
- g) Društvo za razvoj slovenskega podeželja:
– Tomaž Cunder, član; Goran Šoster, namestnik;
- h) Zveza potrošnikov Slovenije:
– Breda Kutin, članica; Marjana Peterman, namestnica;
- 4. lokalnih skupnosti**
- a) Združenje občin Slovenije:
– Jernej Nučič, član; Andreja Smolej, namestnica;
- b) Skupnost občin Slovenije:
– Klavdija Šadl Jug, članica; Lidija Šipek, namestnica. «.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-14/2015
Ljubljana, dne 9. aprila 2015
EVA 2015-2330-0077

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

1298. Sklep o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Odbora za spremljanje in imenovanju članov Odbora za spremljanje za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020

Na podlagi 10. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdPVHVVR in 26/14) Vlada Republike Slovenije sprejme

S K L E P

o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Odbora za spremljanje in imenovanju članov Odbora za spremljanje za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020

1. člen

S tem sklepom se za izvajanje prvega odstavka 47. člena Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1303/2013/EU) ustanovi Odbor za spremljanje za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za programsko obdobje 2014–2020, potrjenega z Odločbo komisije z dne 13. 2. 2015 o odobritvi programa razvoja podeželja Republike Slovenije za podporo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja CCI 2014 SI 06 RD NP 001 (v nadaljnjem besedilu: odbor za spremljanje), določijo njegova sestava, organizacija in naloge.

2. člen

Odbor za spremljanje je telo, ki opravlja naloge, opredeljene v 49. členu Uredbe 1303/2013/EU in 74. členu Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013) zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1378/2014 z dne 17. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter prilog II in III k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 367 z dne 23. 12. 2014, str. 16).

3. člen

(1) V odbor za spremljanje se imenujejo naslednji člani kot predstavniki:

- 1. ministrstev, vladnih služb, uradov in zavodov**
- a) Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano:
– državni sekretar, pristojen za kmetijstvo, predsednik; državni sekretar, pristojen za gozdarstvo, namestnik,
– Tadeja Kvas Majer, članica; Marjeta Bizjak, namestnica,
– Alenka Šesek, članica; Urška Keše, namestnica;
- b) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja:
– Igor Ahačevčič, član; Alenka Ivačič, namestnica,
– Borut Pivec, član; Tomaž Ganc, namestnik;
- c) Ministrstvo za okolje in prostor:
– Marija Markeš, članica; Andrej Bibič, namestnik;
- č) Ministrstvo za finance:
– Špela Perme, članica; Nataša Mrzlikar, namestnica;
- d) Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo:
– Nena Dokuzov, članica; Darko Sajko, namestnik;
- e) Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti:
– Jana Lovšin, članica;
- f) Ministrstvo za kulturo:
– Irena Marš, članica; Mateja Bavdaž, namestnica;
- g) Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport:
– Tatjana Pezdir, članica; Tit Neubauer, namestnik;
- h) Ministrstvo za infrastrukturo:
– Peter Dolinar, član;
- i) Služba Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko:
– Nataša Kobe Logonder, članica; Vinko Žagar, namestnik;

j) Urad RS za makroekonomske analize in razvoj:

– Mateja Kovač, članica;

k) Statistični urad Republike Slovenije:

– Irena Žaucer, članica; Barbara Kutin Slatnar, namestnica;

l) Zavod Republike Slovenije za varstvo narave:

– Mateja Žvikart, članica; Martina Kačičnik Jančar, namestnica;

2. gospodarskih in socialnih partnerjev

a) Gospodarska zbornica Slovenije:

– Nina Barbara Križnik, članica; Tatjana Zagorc, namestnica;

b) Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije:

– Branko Meh, član; Maja Rigač, namestnica;

c) Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije:

– Branko Ravnik, član; Anton Jagodic, namestnik;

č) Zadruga zveza Slovenije:

– Anita Jakuš, članica; Bojana Jerina, namestnica;

d) Sindikat kmetov Slovenije:

– Anton Medved, član; Jernej Redek, namestnik;

3. nevladnih organizacij

a) Društvo za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije:

– Tomaž Jančar, član; Tanja Šumrada, namestnica;

b) Zveza kmetič Slovenije:

– Irena Ule, članica; Jožica Gričnik, namestnica;

c) Zveza slovenske podeželske mladine:

– Rok Damijan, član; Aleš Kirbiš, namestnik;

č) Čebelarska zveza Slovenije:

– Lidija Senič, članica; Nataša Klemenčič Štrukelj, namestnica;

d) Združenje turističnih kmetij Slovenije:

– Venčeslav Tušar, član; Milan Bizjan, namestnik;

e) Društvo za razvoj slovenskega podeželja:

– Luka Juvančič, član; Aleš Zidar, namestnik;

f) Zveza potrošnikov Slovenije:

– Breda Kutin, članica; Marjana Peterman, namestnica;

g) Plan B za Slovenijo:

– Gorazd Marinček, član; Anamarija Slabe, namestnik;

4. lokalnih skupnosti

a) Združenje občin Slovenije:

– Alojz Sok, član; Janez Pirc, namestnik;

b) Skupnost občin Slovenije:

– Patricia Čular, članica; Klaudija Šadl Jug, namestnica,

c) Združenje mestnih občin Slovenije:

– Jože Kobe, član; Vili Eisenhut, namestnik. «.

(2) Predsednik odbora za spremljanje je državni sekretar, pristojen za kmetijstvo.

(3) Predstavniki Evropske komisije imajo v odboru za spremljanje svetovalno vlogo. Predstavniki Računskega sodišča Republike Slovenije imajo v odboru za spremljanje opazovalno vlogo.

4. člen

Člane odbora za spremljanje v primeru odsotnosti ali zadržanosti na sejah odbora za spremljanje nadomeščajo imenovani ali pisno pooblaščen namestniki.

5. člen

Odbor za spremljanje ima sekretariat, ki skrbi za koordinacijo opravljanja vsebinskih nalog. Sekretariat odbora za spremljanje imenuje vodja organa upravljanja.

6. člen

Sekretariat stalno spremlja udeležbo članov odbora za spremljanje na sejah in o tem redno poroča odboru za spremljanje na sejah.

7. člen

(1) Materialne in tehnične pogoje za delovanje odbora za spremljanje in njegovega sekretariata zagotavlja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Člani odbora za spremljanje, njihovi namestniki in ostali vabljeni za sodelovanje na sejah odbora za spremljanje s strani odbora za spremljanje ne prejmejo povračila potnih stroškov in sejin.

8. člen

Organizacijo in način delovanja odbora za spremljanje in njegovega sekretariata odbor za spremljanje podrobneje uredi s poslovníkom.

9. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-15/2015

Ljubljana, dne 9. aprila 2015

EVA 2015-2330-0078

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
1252.	Zakon o dopolnitvah Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVZEU-C)	3289	
1253.	Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d., iz naslova kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za refinanciranje obstoječega dolga DARS d.d. (ZP-KROD)	3289	
1254.	Sklep o odreditvi parlamentarne preiskave za spremembo zakonodaje ter za druge odločitve Državnega zbora iz njegove pristojnosti ter za ugotovitev in oceno dejanskega stanja za ugotovitev politične odgovornosti nosilcev javnih funkcij zaradi suma, da so sodelovali pri nadzoru slovenskega bančnega sistema in pri posrednem ali neposrednem vplivanju preko državnega lastništva oziroma preko državnih organov in regulatorjev na odločitve v slovenskem bančnem sistemu v zvezi z odobritvijo odpisanih kreditov, unovčenih garancij, posojilne politike in prenosa terjatev na družbo za upravljanje terjatev bank ter spoštovanje veljavnih zakonov ter predpisov pri odobravanju in upravljanju s krediti ter bančnimi garancijami in zaradi suma, da so nastale še neugotovljene negativne posledice takšnih ravnanj	3292	
VLADA			
1291.	Uredba o oblikovanju cen učbenikov	3413	
1292.	Uredba o prenehanju veljavnosti Uredbe o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Sklepa o začetku priprave državnega prostorskega načrta za prenosni plinovod M3/1 Kalce–Vodice	3414	
1293.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o izvedbi ukrepov kmetijske politike za leto 2015	3414	
1294.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ukrepih kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, ekološko kmetovanje in plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020	3415	
1295.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o shemah neposrednih plačil	3418	
1296.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije v povezavi z razmerami v Ukrajini in izvajanju uredb (EU) v zvezi s temi omejevalnimi ukrepi	3420	
1255.	Odločba o imenovanju državne pravobranilke na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Kranju	3296	
1297.	Sklep o spremembi Sklepa o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Nadzornega odbora za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013	3422	
1298.	Sklep o ustanovitvi, organizaciji, nalogah in imenovanju članov Odbora za spremljanje za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020	3423	
MINISTRSTVA			
1256.	Pravilnik o izbiri izvajalcev kontrol na kraju samem	3296	
1257.	Odločba o soglasju k Aktu o ustanovitvi ustanove Ustanova Filmska Fundacija	3300	
1258.	Povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonski namen v marcu 2015	3300	
USTAVNO SODIŠČE			
1259.	Odločba o ugotovitvi, da je bil Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1) v neskladju z Ustavo ter o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča in sodbe Višjega delovnega in socialnega sodišča	3301	
1260.	Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, Višjega sodišča v Ljubljani in Okrajnega sodišča v Ljubljani	3305	
1261.	Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, sodbe Višjega sodišča v Ljubljani in sodbe Okrajnega sodišča v Ljubljani ter o zavrženju ustavne pritožbe	3315	
1262.	Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, Višjega sodišča v Ljubljani in Okrajnega sodišča v Ljubljani	3323	
1263.	Odločba o razveljavitvi sodbe Višjega sodišča v Ljubljani in sodbe Okrožnega sodišča v Ljubljani	3329	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
1264.	Poročilo o gibanju plač za februar 2015	3333	
OBČINE			
AJDOVŠČINA			
1265.	Poslovnik Občinskega sveta Občine Ajdovščina	3334	
KRANJ			
1289.	Odlok o spremembah Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč za območje Mestne občine Kranj	3405	
KRANJSKA GORA			
1266.	Zaključni račun proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2014	3352	
1267.	Odlok o rebalansu proračuna Občine Kranjska Gora za leto 2015	3354	
1290.	Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za spodbujanje razvoja gospodarstva v Občini Kranjska Gora	3407	
LITIJA			
1268.	Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena	3355	
MIRNA PEČ			
1269.	Zaključni račun proračuna Občine Mirna Peč za leto 2014	3356	
PTUJ			
1270.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož	3357	
SLOVENSKE KONJICE			
1271.	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Vešenik (Lamut)	3357	
1272.	Ugotovitveni sklep o obračunski lastni ceni omrežnine oskrbe s pitno vodo in obračunski lastni ceni vodarine	3362	
1273.	Ugotovitveni sklep o obračunski lastni ceni ravnanja s komunalnimi odpadki	3362	
1274.	Sklep o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene odvajanja komunalne odpadne vode v Občini Slovenske Konjice	3363	
1275.	Sklep o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Slovenske Konjice	3363	

ŠENTRUPERT	
1276.	Sklep o delnem povračilu stroškov organizatorjem volilne kampanje za nadomestne volitve članov Občinskega sveta Občine Šentrupert v letu 2015 3363
ŠMARJEŠKE TOPLICE	
1277.	Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta Konjeniški center Brezovica 3364
ŠMARTNO PRI LITIJU	
1278.	Sklep o ustanovitvi in delovanju Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Šmartno pri Litiji 3365
TIŠINA	
1279.	Sklep o določitvi rokov plačila iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2015 3366
TOLMIN	
1280.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Tolmin za leto 2014 3366
ZAGORJE OB SAVI	
1281.	Statut Občine Zagorje ob Savi 3368
1282.	Poslovnik Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi 3381
1283.	Zaključni račun proračuna Občine Zagorje ob Savi za leto 2014 3395
1284.	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja DB 2 – Dolgo Brdo – A 3396
1285.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Zagorje ob Savi 3401
1286.	Odlok o spremembi meje med naseljema Borovak pri Podkumu in Podkum 3404
ŽIROVNICA	
1287.	Zaključni račun proračuna Občine Žirovnica za leto 2014 3404
1288.	Sklep o ugotovitvi javne koristi za območje športno-rekreacijskih površin v Glenci 3405

Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 7/15

VSEBINA

30.	Zakon o spremembah Zakona o ratifikaciji Četrtega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o izročitvi (MEKIDP4-A) 319
31.	Uredba o ratifikaciji Dogovora o dopolnitvi Dogovora med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o ureditvi skupnih službenih mest za opravljanje mejne kontrole 320
<i>Obvestilo o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>	
32.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o sedežu med Vlado Republike Slovenije in Centrom za razvoj financ (CEF) 322

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 30/15 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Javni razpisi	833
Razpisi delovnih mest	845
Druge objave	846
Evidence sindikatov	851
Objave gospodarskih družb	852
Objave po Zakonu o gospodarskih zbornicah	853
Zavarovanja terjatev	854
Objave sodišč	855
Oklici o začasnih zastopnikih in skrbnikih	855
Oklici dedičem	855
Oklici pogrešanih	856
Preklici	857
Drugo preklicujo	857

